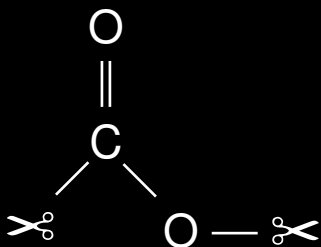

Ester Krejčí

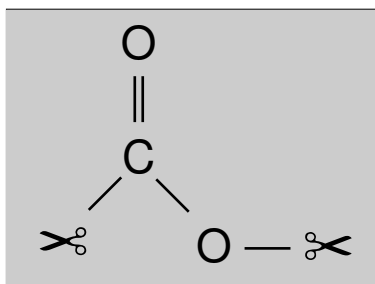
Singularis

Singularis

Ester Krejčí

Postmoderně-naturalistický televizní seriál
<http://ekrejcixf.sweb.cz/>

Copyright © Singularis 2017. Uvolněno veřejnosti pod licencí Creative Commons *Uvedte autora-Nevyužívejte dílo komerčně-Zachovejte licenci 3.0 Česko* (CC BY-NC-SA 3.0 CZ). Text licence a podrobnější informace naleznete na adrese: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/cz/>

Dílo smíte:

- **Šířit** – kopírovat, distribuovat a sdělovat dílo veřejnosti.
- **Upravovat** – pozměňovat, doplňovat, využívat celé nebo částečně v jiných dílech.

Za těchto podmínek:

- **Uveďte autora** – Máte povinnost uvést jméno autora a odkaz na webové stránky <http://ekrejcixf.sweb.cz/>.
- **Neužívejte dílo komerčně** – Toto dílo nesmíte využít pro komerční účely.
- **Zachovejte licenci** – Pokud toto dílo jakkoliv upravíte nebo použijete ve svém díle, máte povinnost výsledek své práce šířit pod stejnou nebo slučitelnou licenci.

Pokud budete chtít dílo použít k jiným účelům či za jiných podmínek, kontaktujte autora. (Kontakt by měl být k nalezení na uvedených webových stránkách.)

OBSAH

SÉRIE 1

1×1 ÚNIKOVÝ REFLEX	1
1.1 Čas (1)	2
1.2 Eichlerská dopravně demokratická republika	2
1.3 Rady dády	2
1.4 O Janě Zlomilové	3
1.5 Železniční stanice Podolí	3
1.6 Šatna	3
1.7 Pověření Ester Krejčí, Třídnická hodina	4
1.8 Hovor s Vlastou Novotnou	6
1.9 Čas (2)	7
1.10 Orientace ve světě, Horká brambora	7
1.11 Na záchodě	11
1.12 Kámasútra, Asistované seznamování	13
1.13 Proč Moje vinná réva?	16
1.14 Návrat do bytu	17
1.15 Dáda Eva	17
1.16 Konec dobrý – všechno dobré	17
1×2 SUBSTITUCE FITNESS	19
2.1 Čas (1)	20
2.2 Diktatura profesoriátu	20
2.3 Dědictví totality	21
2.4 Čas (2)	21
2.5 Sukně, Podnikání	22
2.6 Nové možnosti	24
2.7 Rozvička	25
2.8 Dáda příroda	26
2.9 Dva krát dvě	26
2.10 Slezte z toho stromu	27
2.11 Zelená je tráva	28
2.12 Konec tělesné výchovy	29
2.13 Reklama na Pink Bison	29
2.14 Ve fitness centru	29

2.15	Vedlejší místnost	30
2.16	Cesta zpět	32
2.17	Odevzdávání účtenek	32
2.18	Sdělení	33
2.19	Čas (3)	34
2.20	Návrat demokracie	34
1×3	TRIANGULACE ASTRY	37
3.1	Čas (1)	38
3.2	Chudák Zedník	38
3.3	Budoucí kariéra	40
3.4	Čas (2)	41
3.5	Tvorba veřejného mínění	41
3.6	Barva vlasů	42
3.7	Bezproudí	43
3.8	Koně	44
3.9	Sráz	44
3.10	Čtení v mapách	48
3.11	Přiblížení	49
3.12	Kontakt	50
3.13	Čas (3)	50
3.14	Nikdo není dokonalý	50
3.15	Vyznamenání	51
3.16	Rozhovor	52
1×4	TRANSFORMACE KAPALINY	55
4.1	Čas (1)	56
4.2	Střídání Brambor, Kňourání	56
4.3	Návod na kouzlo	58
4.4	Čas (2)	59
4.5	Přemlouvání	59
4.6	Čas (3)	60
4.7	Příští zastávka: Komunistická	61
4.8	Uvítání	61
4.9	Program, Názor Mojí vinné révy	62
4.10	Voda	63
4.11	Globální oteplování	64
4.12	Stud	65

4.13	Seznamování Jany Zlomilové	67
4.14	Vlastní inteligence	69
4.15	Medvídek Pú	70
4.16	Nábor asistenta	70
4.17	Iluzionistické představení	71
4.18	Užití oslavy	72
4.19	Sušenky	73
1×5	FABULACE SCHRÖDINGEROVY KOČKY	75
5.1	Čas (1)	76
5.2	Óda na Ijáčka	76
5.3	Demokratické volby	78
5.4	Leták na nástěnce	80
5.5	Představy o dovolené	80
5.6	Inklinace k nedeterminismu	82
5.7	Čas (2)	83
5.8	Výzvědy	84
5.9	Růžičková kapusta	85
5.10	Heuréka	86
5.11	Brána serverovny	87
5.12	Gumoví medvídci	90
5.13	Čas (3)	91
5.14	Boží mlýny	91
1×6	VÁNOČNÍ AGITACE	93
6.1	Čas (1)	94
6.2	Neurčitý integrál	94
6.3	Moje vinná réva	95
6.4	Čas (2)	97
6.5	Kouzlo Vánoc	97
6.6	Pás cudnosti	100
6.7	Prosba o pomoc	101
6.8	Repríza tajného místa	102
6.9	Čas (3)	103
6.10	Nádraží Západní Město	103
6.11	Paragraf slušného chování	104
6.12	Restaurace U Lesního elfa	106
6.13	Lesní elfové	106

6.14	Účet	107
6.15	Strana Přátel elfů	108
6.16	Čas (4)	109
6.17	Vánoce u Mojí vinné révy	109
6.18	Vánoce u Ester Krejčí	110
6.19	Vánoce u sester Janů (1): Strýc Vladimír	112
6.20	Vánoce u sester Janů (2): Báseň	112
6.21	Vánoce u Zlomilových (1): Kapr	114
6.22	Vánoce u Zlomilových (2): Dárky	115
6.23	Vánoce u Zlomilových (3): Hod střevecem	116
6.24	Čas (5)	117
6.25	Po Novém roce	117
1×7 UNIVERZÁLNÍ INVENCE		121
7.1	Čas	122
7.2	Ranní dialogy	122
7.3	Pád Astry	126
7.4	Konejšení Astry	127
7.5	Projekt Ester Krejčí	128
7.6	Začátek hodiny	129
7.7	Odchod Melanie Navrátil	130
7.8	Indiáni a Kňour	130
7.9	Zorana a Vernerův stroj, Rozhovor se Zoranou	131
7.10	Doučování pro Larise	133
7.11	Rozhovor s Vojtěchem Vernerem	135
7.12	Binární vtip, Rozhovor s Melanií Navrátil	136
7.13	Krize identity	138
1×8 DEFINICE DENDROFILIE		143
8.1	Čas (1)	144
8.2	Hledání ztraceného času	144
8.3	Čas (2)	145
8.4	Ve vlaku	145
8.5	Noční můra	146
8.6	Přijďte na párty	147
8.7	Čas (3)	149
8.8	Louka	149
8.9	Objetí	151

8.10	Návrat Barbory Janů	153
8.11	Na Válské skále	154
8.12	Předěl	155
8.13	V sídlišti	155
8.14	Diskopárty	156
8.15	Supermanova erekce, Sářina objednávka	158
8.16	Rvačka	159
8.17	Čas (4)	161
8.18	Sádra	161
1×9	MUZIKÁLNÍ DEVIACE	165
9.1	Čas (1)	166
9.2	Předzpěv	166
9.3	Plánování	167
9.4	Čas (2)	168
9.5	Přípravné práce	168
9.6	Čas (3)	169
9.7	Poslední zvonění	169
9.8	Moudrý osel	170
9.9	I já?, Slávy dcera	172
9.10	Odchod	177
9.11	O princí Fedorovi	178
9.12	Meditace	179
9.13	Píseň práce, Konec civilizace	180
9.14	Poslední útočiště	182
9.15	Modrý rytíř	183
9.16	Rozloučení	184
1×10	ATESTACE ABITURIENTŮ	187
10.1	Čas (1)	188
10.2	V angyklos	188
10.3	Rozvrh	188
10.4	Připravená?	188
10.5	Strach z neznáma	190
10.6	Maturita Barbory Janů	190
10.7	Maturita Tamary Janů	191
10.8	Maturita Ester Krejčí	191
10.9	Maturita Astřina	193

10.10	Maturita Kňourova	194
10.11	Maturita Larisova	194
10.12	Maturita Vojtěcha Vernerera	195
10.13	Čekání na výsledky	195
10.14	Výsledky	195
10.15	Čas (2)	196
10.16	Zlý sen	196
10.17	Slavnostní předání vysvědčení	197
10.18	Odhalení citu	198
10.19	Konec	201

SÉRIE 2

2×1	VZPOMÍNKOVÝ OPTIMISMUS	203
1.1	Čas (1)	204
1.2	Hledání ztracené dády	204
1.3	Záchody pro muže a ženy	206
1.4	Informace pomáhají (1)	206
1.5	Informace pomáhají (2)	207
1.6	Čas (2)	208
1.7	Tři dělají společnost	208
1.8	Komunistická	209
1.9	Výzva k tanci	209
1.10	Vernerovy odznaky	210
1.11	Třpytivá rtěnka, Nádherné počasí	212
1.12	Nejjasnější Astra	214
1.13	Co chce Astra slyšet	215
1.14	Banánový nápoj	216
1.15	Odbory	216
1.16	Příliš mnoho piktogramů	218
1.17	Políček	219
1.18	Létající talíř	220
1.19	Nečekané přátelství	221
1.20	Pauza na frustraci	222
1.21	Odmítnutí refrénu	222
1.22	Vstupní modlitba	223
1.23	Vzpomínky a očekávání	224
1.24	Čas (3)	225

1.25	Život, radost a krása	225
2×2	ASPERGEROVA REGRESE	227
2.1	Aspergerův syndrom (1)	228
2.2	Čas (1)	228
2.3	Poslední naděje	228
2.4	Nespavost	229
2.5	Algoritmus přátelství	229
2.6	Uhrnutí Astry	231
2.7	Zorana zasahuje, Zákaz mazlení	232
2.8	Ideální kluk, Školní řád	234
2.9	Kostelní myš (1)	238
2.10	Kostelní myš (2)	239
2.11	Motorická neobratnost	240
2.12	Čas (2)	241
2.13	Sympatie a antipatie	241
2.14	Milion bilionů	242
2.15	Výhonky fazole mungo	244
2.16	Čas (3)	245
2.17	Jméno Mojí vinné révy	246
2.18	Čas (4)	248
2.19	Diagnóza	248
2.20	Aspergerův syndrom (2)	250
2×3	ANALOGIE DEKAMERONU	253
3.1	Čas	254
3.2	Epidemie	254
3.3	Atmosféra (1)	256
3.4	Nejoblíbenější profesor všech dob, Doktor A	256
3.5	Nejjazykolamnější jazykolam, Normální život	264
3.6	Princezna Diana	267
3.7	Atmosféra (2)	269
3.8	Rozum a svoboda	269
3.9	Nic jiného než sex	271
3.10	Kdo zůstal	272

2×4 ANALÝZA MARKETINGU	275
4.1 Obchodní značky	276
4.2 Čas (1)	276
4.3 Duna	276
4.4 Oáza plytkosti	276
4.5 Pokoj Ester Krejčí	277
4.6 Adolescence	277
4.7 Přítel v nouzi	278
4.8 Více hledisek	279
4.9 Čas (2)	280
4.10 Smysl pizzy	280
4.11 Čas (3)	281
4.12 Lázeňské oplatky	282
4.13 Senilita	283
4.14 Skříňky na zavazadla	284
4.15 Zvláštní vstup	285
4.16 Reklama-žena	285
4.17 Mentalita lovce	286
4.18 Mňam	288
4.19 Třetí výstraha	289
4.20 Ovoce, zelenina a freegani	290
4.21 Lázeňské oplatky – řešení	291
4.22 Rybolov	292
4.23 Cukrovinky	293
4.24 Lahodné gumové párky	293
4.25 Neptunina představa o životě	295
4.26 Co je správné	298
4.27 Čas (4)	300
4.28 Všichni jsou vlastně hodní	300
2×5 SCHIZOFRENICKÉ KONSEKVENCE	305
5.1 Schizofrenie (1)	306
5.2 Čas (1)	306
5.3 Zamilovaná dívka	306
5.4 Vyplavení Automobilní Osady	307
5.5 První den v novém bytě	307
5.6 Panenka	308
5.7 Úkryt před špiony	308

5.8	Byt vzhůru nohama?	309
5.9	Buchta (1)	309
5.10	Buchta (2)	309
5.11	Hloupá dáda	310
5.12	Kde je Růženka? (1)	310
5.13	Kde je Růženka? (2)	311
5.14	Kde je Růženka? (3)	311
5.15	Jdou si pro mě (1)	312
5.16	Jdou si pro mě (2)	312
5.17	Kde je dáda Erika?	312
5.18	Psychiatrické oddělení	313
5.19	Schizofrenie (2)	313
5.20	Navrát dády	314
5.21	Sebevražda (1)	314
5.22	Sebevražda (2)	315
5.23	Šikana	315
5.24	Čas (2)	316
5.25	Obsedantní myšlenky	316
5.26	Který náramek je hezčí?	316
5.27	Správné macho, Podobné kalhoty	317
5.28	Plakát	318
5.29	Trauma z dětství	319
5.30	Přihláška zamítnuta	321
5.31	Chybějící kluk	321
5.32	Prarodiče	322
5.33	O drapérii z tapisérie	323
5.34	Čas (3)	326
5.35	Tvrký opravdový život	326
5.36	Čas (4)	327
5.37	Drsný dopis	327
5.38	Čas (5)	328
5.39	Kdo umí naslouchat	328
5.40	Závěr	328

2×6 EVALUACE MINIATUR

6.1	Čas (1)	332
6.2	Psychiatrický objev	332
6.3	Vojtěška	333

6.4	Semínko hněvu	335
6.5	Čas (2)	335
6.6	Nesvléknutelné tričko	335
6.7	Čas (3)	337
6.8	Větší nadra	337
6.9	Útěcha, Co je přátelství	338
6.10	Krize konformity	341
6.11	Lidé s malými prsy	341
6.12	Dotaz na něco	343
6.13	Průlom intimity	344
6.14	Konec podprsenky	346
6.15	Čas (4)	346
6.16	Řešení	346
6.17	Po čem Astry touží	348
6.18	Čas (5)	349
6.19	Výsledky experimentu	349
2×7	KLUB MLADÝCH INTELEKTUÁLŮ	353
7.1	Čas (1)	354
7.2	Na poslední chvíli	354
7.3	Krása v přepočtu na peníze	355
7.4	Klub mladých intelektuálů, Představování, Knihy a filmy, Škatulkování	356
7.5	Zkušenost medvídko Pú	364
7.6	Perverzní muchomůrka	366
7.7	Prokrastinace	367
7.8	Příjemný sen	367
7.9	Nepříjemný sen	367
7.10	Čas (2)	368
7.11	Empatie, či projekce?	368
7.12	Odmítnutí pomoci	369
7.13	Zpoždění, Útěk před Godotem (1)	370
7.14	Útěk před Godotem (2)	372
7.15	Čas (3)	375
7.16	Nový člen	375
7.17	Sůl a pepř, Ontogeneze intelektuála	375
7.18	Dobrovolný vstup	377
7.19	Armandova zrada	377
7.20	Směr Prak	378

2×8 RITUÁL SEPARACE**383**

8.1	Prolog	384
8.2	Čas (1)	384
8.3	Setkání po čtrnácti dnech	384
8.4	Čas (2)	385
8.5	Obsazeno	385
8.6	Čas (3)	386
8.7	Letní škola	386
8.8	Čas (4)	386
8.9	Sáček (1)	387
8.10	Sáček (2)	388
8.11	Čas (5)	388
8.12	Polyamorie	388
8.13	Čas (6)	390
8.14	Milostný trojúhelník	390
8.15	První hosté	390
8.16	Alkohol, Konfrontace	391
8.17	Porodní med, Sourozenecká láska	392
8.18	Vyznání lásky	394
8.19	Nic, co by vás bolelo	394
8.20	Čas (7)	395
8.21	Líbánky	395
8.22	Rozchod po telefonu	396
8.23	Popírání	397
8.24	Čas (8)	397
8.25	Agrese (1)	397
8.26	Agrese (2)	397
8.27	Agrese (3)	398
8.28	Čas (9)	398
8.29	Smlouvání (1)	398
8.30	Tady je Laris	399
8.31	Léky	399
8.32	Vražda idealismu	400
8.33	Smlouvání (2)	401
8.34	Věštec otaku	402
8.35	Čas (10)	403
8.36	Nemyslete na slona	404

8.37	Mánie	404
8.38	Čas (11)	405
8.39	Ospalost	405
8.40	Čas (12)	405
8.41	Deprese	405
8.42	Meteor	406
8.43	Čas (13)	407
8.44	Zrození shopaholika	407
8.45	Smíření	408
8.46	Čas (14)	409
8.47	Krupobití	409
8.48	Čas (15)	410
8.49	Dospělost	410
8.50	Popelnice	411
8.51	Nový začátek	411
2×9 BICYKLICKÁ MISE		415
9.1	Čas	416
9.2	Suvokův deník	416
9.3	Turbovýtah	417
9.4	Směrnice trpělivosti	417
9.5	Empatik	418
9.6	První kontakt	418
9.7	Skřivánčí halucinace, Ozónová díra	419
9.8	Vulkánské reakce	421
9.9	Pozemský trapas	422
9.10	Oběd	424
9.11	Zranění	424
9.12	Ošetření	425
9.13	Suvokova zklamání	426
9.14	Shrnutí mise	428
2×10 REFLEXE NEKONEČNÉHO PŘÍBĚHU		431
10.1	Prohlášení	432
10.2	Čas (1)	432
10.3	Konec?	432
10.4	Čaj o páté	432
10.5	Soumrak	433

10.6	Vnitřní svět, Otisky	433
10.7	Podobenství o jeskyni	437
10.8	Meritum úzkosti, Nekonečný příběh	439
10.9	Orientace v životě, Okolnosti	442
10.10	Seppuku, Předsevzetí a naděje	446

SPECIÁLNÍ EPIZODA

S×1	LŽÍCOVSKÁ NARKOMANIE	451
1.1	Domluva	452
1.2	Kořist	452
1.3	Plán	453
1.4	Setkání	454
1.5	O šedých hoších	455
1.6	Lžícov pod Černými horami	456
1.7	Procházka po Lžícově	457
1.8	Cukrárna Maria Farada	457
1.9	Rozloučení	458

DODATKY

Dodatky budou dodány v příští verzi.

Mé knihy vyžadují značnou míru tolerance a snášlivosti. Nezakazuji nikomu je číst, ale domnívám se, že existují skupiny obyvatel, kterým by se nemusely zamlouvat, a to zejména těm, kdo považují svůj způsob života a chování za jediný správný a všechny byt jen nepatrně odlišné za odsouzeníhodné.

Pokud vám předchozí odstavec byl nesrozumitelný, řeknu to jinak: tato kniha není určena rasistům, sexistům, xenofobům, šovinistům ani přívržencům totalitarismu nebo absolutismu.

*Nesouhlasím s tím, co říkáte,
ale až do smrti budu hájit vaše právo to říkat.*

Voltaire

1 × 1

ÚNIKOVÝ REFLEX

Osoby

Ester Krejčí (žena, 19) – *student*. → s. ??

Moje vinná réva (žena, 18) – *student*. → s. ??

Jana Zlomilová (žena, 18) – *student*.

Tamara Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??

Barbora Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??

Melanie Navrátil (žena, 18) – *student*. → s. ??

Kňour (muž, 22) – *student*. → s. ??

Nikola Merlinová (žena, 35) – *třídní profesor; červeno-bíle pruhované tričko, světle šedé kalhoty*.

Laura Sonetová (žena, 47) – *profesor českého jazyka*.

Eva Zlomilová (žena, 45) – *dáda Jany Zlomilové, domácí dělník*.

Astra (žena, 19) – *student*. → s. ??

Zorana (žena, 19) – *student; na invalidním vozíku*. → s. ??

Nikita Král (muž, 18) – *student*. → s. ??

Bernard Koniklecový (muž, 19) – *student*. → s. ??

hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč*.

staniční hlášení (mužský hlas) – *hlášení z reproduktoru v žel. stanici*.

1.1 Čas (1)

hlas vypravěče (m. o.): Následující události se odehrály v EDDR čili Eichlerské dopravně demokratické republice, malém městském státě uprostřed Evropy. V EDDR si lidé vykaží, aniž by to mělo zvláštní konotace, a místo táta či máma se říká dáda.

(Titulek:) Středa, 1. 9. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Středa, 1. září 2010.

1.2 Eichlerská dopravně demokratická republika

Pohled přes elektrifikovanou železniční trať na skupinu sytých barevných osmipatrových panelových domů. Ráno.

1.3 Rady dády

Pokoj Jany Zlomilové¹. Ráno.

Jana Zlomilová si do šedého batohu ukládá školní pomůcky, mobilní telefon a klíčenku, tvářič se ustaraně. Její dáda Eva Zlomilová ji sleduje.

Jana Zlomilová: (utrápeně:) Já nevím.

Eva Zlomilová: Už se nebojte. Všechno bude dobré.

Jana Zlomilová: Ale co když je chyba ve mně?

Eva Zlomilová: To nesmíte říkat. Jste ta nejlepší holčička na světě.

Jana Zlomilová: Dádo, neříkejte mi holčička. Už mi není pět.

Eva Zlomilová se uculí. Jana Zlomilová zavře batoh a nasadí si jej na záda.

Eva Zlomilová: Hlavně se chovejte jako ostatní. A nebuďte na nikoho drzá.

Jana Zlomilová: (trochu otráveně:) Ano, dádo.

Jana Zlomilová odejde z pokoje, Eva Zlomilová za ní.

---

¹Ložnice bytu v panelovém sídlišti. U stěny stojí postel.

1.4 O Janě Zlomilové

Interiér velkoprostorového osobního vagonu jedoucího vlaku. Jana Zlomilová sedí na levé straně (ve směru jízdy) a dívá se z okna. Za oknem ubíhá jehličnatý les.

hlas vypravěče (m. o.): Jana Zlomilová chodila až do septimy na gymnázium Podolí I.

Tehdy si ale na ni zasedla nová vyučující.

Eva Zlomilová, Janina dáda, byla velmi nekonfliktní člověk, a tak problém vyřešila po svém. Jana Zlomilová musela přestoupit na sousední gymnázium Podolí II.

Čeká ji první den v nové škole, třídnická hodina a také – nový kolektiv.

1.5 Železniční stanice Podolí

Zastřešené nástupiště železniční stanice Podolí. Den. K nástupišti přijíždí osobní vlak ve standardním eichlerském nátěru². Zastaví.

staniční hlášení (m. o.): Stanice Podolí. Osobní vlak linky 1 ze směru Východní Mezihoří přijel k nástupišti číslo jedna, kolej třetí. Vlak zde jízdu končí.

Z vlaku vystoupí několik desítek cestujících, mezi nimi Jana Zlomilová.

1.6 Šatna

Školní šatna³. Moje vinná réva si uloží boty do skříňky, zamkne ji a odchází předními dveřmi. Zadními dveřmi vejde Jana Zlomilová. Najde svoji skříňku.

hlas vypravěče (m. o.): Jana Zlomilová nebyla na Podolí I nešťastná. Měla tam několik přátel, zejména Vlastu Novotnou.

Jana Zlomilová odemkne a otevře skříňku. Přejede její interiér pohledem. Sedne si na lavici, vyloví z batohu přezůvky a přezuje se. Pak uloží boty do skříňky, zamkne ji a odejde předními dveřmi.

---

²Světle zelený nátěr s vodorovným pruhem krémové barvy ve výšce spodní hrany oken. Tento nátěr mívají v EDDR osobní vagony, lokomotivy, tramvaje a trolejbusy. Nákladní vagony standardní nátěr nemají a autobusy mají místo toho bílý nátěr se světle zeleným pruhem.

³Protáhlá místnost zakončená zepředu i zezadu posuvnými dveřmi. Podél jedné stěny jsou umístěny vysoké kovové skříňky, podél druhé se nachází dlouhá dřevěná lavice.

1.7 Pověření Ester Krejčí, Třídnická hodina

POVĚŘENÍ ESTER KREJČÍ

Třída (oktáva B)⁴, ráno před vyučováním. Většina studentů sedí ve svých lavicích. Ester Krejčí sedí na svém místě⁵ a čte si knihu Úvod do sociologie⁶.

Do třídy vejde Jana Zlomilová. Chvilku váhá. Zjistivši, že si jí ostatní nevšimají, vydá se na volné místo v druhé řadě a posadí se tam. Vybalí z batohu sešit a penál a vyčkává.

hlas vypravěče (m. o.): V EDDR většina podstatných jmen označuje muže i ženy bez ohledu na svůj gramatický rod.

Do třídy vejde Nikola Merlinová, nesouc třídní knihu a stoh papírů. Odloživši je na katedru, rozhlédne se po třídě a přijde k Janě Zlomilové.

Nikola Merlinová: *(s úsměvem:)* Dobrý den. Vy musíte být Jana Zlomilová, ten nový student, že ano?

Jana Zlomilová: Ano. *(Přikývne.)*

Nikola Merlinová: Jsem Nikola Merlinová, váš třídní profesor. Mohla byste jít se mnou?

Jana Zlomilová vstane. Nikola Merlinová ji zavede k Ester Krejčí.

Nikola Merlinová: Ester Krejčí?

Ester Krejčí: *(Odloží knihu a podívá se na profesora.)* Ano?

Nikola Merlinová: *(na Janu Zlomilovou:)* Jano Zlomilová, toto je Ester Krejčí. Seznamte se.

Jana Zlomilová: Jana Zlomilová. Těší mě. *(Usměje se na Ester Krejčí.)*

Ester Krejčí: *(Její úsměv neopětuje.)* Ester Krejčí.

Nikola Merlinová: *(na Ester Krejčí:)* Před prázdninami jste ráda pracovala s lidmi, že?

---

⁴V přední části třídy u okna (vlevo při pohledu ze třídy) stojí katedra (učitelský stůl) s křeslem pro vyučující. Uprostřed visí posuvná černá tabule s bílými křídami a u dveří (naproti oknu) se nachází umývadlo a pod ním odpadkový koš. Okno poskytuje výhled do korun vysokých smrků a na jeho parapetu stojí několik menších nekvetoucích pokojových rostlin včetně kaktusů. U dveří se nachází nástěnka (zatím prázdná) a pod ní zavřená dřevěná dvířka (uvnitř stěny je vestavěn úložný prostor). V zadní části třídy leží na podlaze několik hnědých sedacích kostek.

⁵v první řadě u dveří

⁶KELLER, JAN. *Úvod do sociologie*. 5. vyd. Praha: Sociologické nakladatelství, 2004. ISBN 80-86429-39-3.

- Ester Krejčí:** No, řekněme, že mi dělalo potěšení držet je od sebe, aby se nepovraždili, dokud jsou ve třídě moje otisky prstů.
- Nikola Merlinová:** Doufám, že v tom budete pokračovat. Jana Zlomilová přešla z Podolí I, takže se u nás možná bude cítit trochu zmatená a nejistá. Chtěla bych, abyste jí pomohla začlenit se do kolektivu.
- Ester Krejčí:** Pokusím se.
- Nikola Merlinová:** Výborně. Přeji vám oběma hodně štěstí. (*Odejde ke katedře a sedne si tam.*)
- Jana Zlomilová:** Jak se máte?
- Ester Krejčí:** Normálně. Jak vy?
- Jana Zlomilová:** Dobře. (*Stále se usmívá.*)
- Ester Krejčí:** V tom případě moje služby zatím nepotřebujete. obraťte se na mě, až budete mít ze svých spolužáků nutkání skočit z okna. (*Znovu otevře knihu a pokračuje ve čtení.*)

Jana Zlomilová na Ester Krejčí chvilku udiveně zírá, pak se vrátí do své lavice. Zvonění.

TŘÍDNICKÁ HODINA

Třída povstane (kromě Zorany, sedící na invalidním vozíku).

- Nikola Merlinová:** Posadte se.
Studenti si sednou.
- Nikola Merlinová:** (*Otevře třídní knihu.*) Nejprve provedeme kontrolu prezence.
Barbora Janů?
- Barbora Janů:** Zde.
- Nikola Merlinová:** Tamara Janů?
- Tamara Janů:** Zde.
- Nikola Merlinová:** Bernard Koniklecový?
- Bernard Koniklecový:** Zde.
- Nikola Merlinová:** Ester Krejčí?
- Ester Krejčí:** Zde.

Nikola Merlinová: Nikita Král?

Nikita Král: Zde.

Nikola Merlinová: Nikola Macků?

(Zatmívačka.)

(Titulek:) O 40 MINUT POZDĚJI

(Roztmívačka.)

Nikola Merlinová: To je vše, co jsme měli projednat. Má ještě někdo nějakou otázku?

Přihlásí se Moje vinná réva.

Nikola Merlinová: Iris Narcis.

Moje vinná réva: *(Vstane.)* Nemám přímo otázku, ale chtěla bych využít této příležitosti k oznámení spolužákům, že mám novou přezdvíku. Ode dneška se budu jmenovat *Moje vinná réva*. Děkuji. *(Sedne si.)*

Nikola Merlinová: Ještě někdo něco? *(Chvilku počká.)* V tom případě třídnická hodina končí a můžete domů.

Studenti vstanou a začnou dávat židle na lavice.

1.8 Hovor s Vlastou Novotnou

Pokoj Jany Zlomilové. Den. Jana Zlomilová vejde a zavře za sebou dveře. Vezme si z batohu mobilní telefon a odloží batoh na podlahu. Sedne si na postel a palcem vytočí číslo. Telefonuje.

Jana Zlomilová: Zdravím, Vlasto Novotná.

Ále, jde to. Jen jeden spolužák je *divný*. Opravdu. Jmenuje se Ester Krejčí.

Ano, dívka.

Ne, o to nejde. Nosí černé věci, má takový zvláštní hlas a je vyloženě protivná.

(Zasměje se.) No jasně. Jedna z dívek si říká *Moje vinná réva*. Chtěla bych vědět, kde k tomu přišla. Nejspíš je také *divná*.

Aha.

Dobře, zavolám večer. Pa.

Jana Zlomilová ukončí hovor, zuje si boty a lehne si.

1.9 Čas (2)

(Titulek:) Čtvrtek 2. 9. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Čtvrtek, 2. září 2010.

1.10 Orientace ve světě, Horká brambora

ORIENTACE VE SVĚTĚ

Třída (oktáva B) ráno před vyučováním. Ester Krejčí sedí na svém místě a čte si Úvod do sociologie. Melanie Navrátil začíná na nástěnkou upevňovat barevné papírové girlandy.

Do třídy vejde Moje vinná réva a přijde k Ester Krejčí.

Moje vinná réva: Říká se, že člověk je tvor společenský. Vy jste člověk. Co z toho vyplývá?

Ester Krejčí: *(Podívá se na Moji vinnou révu.)* Že jsem společenská. Ale moje společenské potřeby nyní plně uspokojují společenské vědy. *(Nastaví knihu tak, aby Moje vinná réva viděla její název.)*

Moje vinná réva: Tak až zatoužíte po společnosti živé bytosti, víte, kde mě hledat.

Ester Krejčí: Moment. Čtu kapitulu o problému orientace ve světě a píše se tu, že lidé mají potřebu chápat význam věcí, které je obklopují, a událostí, s nimiž se setkávají, jinak se cítí zmatení a nejistí. Co si o tom myslíte?

Moje vinná réva: Asi ano. Asi to tak bude.

Ester Krejčí: Podle mě člověk, který se dostane do nového sociálního prostředí, jemuž nerozumí, zažívá frustrující pocit dezorientace, který může snadno vést k neadekvátní reakci. Přirozená touha po úniku z nepříjemné situace může být příčinou vzniku antipatie vůči novému prostředí, která pak brání poznání a pochopení jeho zákonitostí a tím prohlubuje úvodní problém.

Moje vinná réva: Můžeme to probrat někdy jindy? Zrovna nemám moc náladu na přemýšlení.

Ester Krejčí: Dobře.

Ester Krejčí pokračuje ve čtení, Moje vinná réva si odejde sednout do své lavice.

HORKÁ BRAMBORA

Do třídy vejde Jana Zlomilová. Rozhlédne se. Všimne si Melanie Navrátil, která právě dokončila zavěšování girland a připíná na nástěnku několik papírů, mezi nimi i reklamní leták s nápisem:

**Strč prst skrz vagínu?
Zvrácené jazykolamy – v Horké bramboře!**

Jana Zlomilová přijde k Melanii Navrátil a podívá se na leták.

Jana Zlomilová: Co je Horká brambora?

Melanie Navrátil: *(při práci:)* Bulvárně-naučný školní časopis.

Jana Zlomilová: To píše někdo od nás ze třídy?

Melanie Navrátil: Ne, Brambora vychází v septimě C. O přestávce tam můžete zajít, mají ji na nástěnce.

Jana Zlomilová: Možná tam někdy zajdu. Jinak, jak se máte?

Melanie Navrátil: Nevím, kam dřív skočit.

Jana Zlomilová: Aha.

Melanie Navrátil odběhne k umývadlu, kde napustí vodu do modré plastové konvičky. Jana Zlomilová si všimne, že Moje vinná réva se na ni dívá. Jana Zlomilová se na ni pousměje, Moje vinná réva jí jemně zamává. Jana Zlomilová však zamíří okolo tabule ke katedře. Moje vinná réva ji stále sleduje. Jana Zlomilová si všimne sester Janů a přijde k nim. Barbora Janů sedí u okna a dívá se ven. Tamara Janů sedí o řadu vedle a sleduje svoji sestru.

Jana Zlomilová: Dobrý den.

Tamara Janů: *(Začne se jí věnovat.)* Dobrý den.

Jana Zlomilová: Jste si hodně podobné. *(Ukáže pohledem na Barboru Janů.)*

Tamara Janů: Ano, jsme dvojčata.

Jana Zlomilová: Jsem Jana Zlomilová, jak si říkáte vy?

Tamara Janů: Já jsem Tamara Janů a sestra se jmenuje Barbora Janů.

Barbora Janů se zvolna se otočí a hledí na sestru.

- Jana Zlomilová:** Nemáte nějaké přezdívky?
- Tamara Janů:** Nemáme, ačkoliv nějaký čas jsme o tom uvažovaly. Já bych si říkala Knihomola a sestra Lesana.
- Jana Zlomilová:** *(trochu znepokojeně:)* Cítíte se dobře?
- Tamara Janů:** Já se nijak necítím.
- Jana Zlomilová:** *(udiveně:)* Eh?
- Tamara Janů:** Mimochodem, neznáte někoho, kdo by se vyznal v kongruencích?
- Jana Zlomilová:** Co to je?
- Tamara Janů:** Kongruence je relace ekvivalence, pro kterou platí, že rozklad podle ní produkuje takový systém tříd, že nad danou algebrou pro každou její operaci platí, že třída jejího výsledku je plně určena třídami jejích operandů.
- Jana Zlomilová:** O nikom takovém nevím. Omluvte mě.
- Jana Zlomilová poodejde a chytne se za čelo. Za chvíli se uklidní a přijde ke Kňourovi.*
- Jana Zlomilová:** Dobrý den.
- Kňour:** *(Zbystří a pročísne si prsty mastné vlasy.)* Dobrý den.
- Jana Zlomilová:** Jak se daří?
- Kňour:** Fajn. Mám fajn svaly. Koukejte. *(Předvede jí sval na pravé ruce.)*
- Jana Zlomilová:** *(Vyvalí oči.)* No, ten je...
- Kňour:** Říkají mi Kňour. Jak vám? *(Zavrtí se na židli.)*
- Jana Zlomilová:** Jana Zlomilová.
- Kňour:** To je hezké. Podal bych vám ruku, ale nechtěl bych vám ji zlomit. *(Pokusí se o svůdný pohled.)*
- Jana Zlomilová se tváří rozpačitě.*
- Kňour:** Hele, máte čas dnes odpoledne?
- Jana Zlomilová:** No, já nevím.
- Kňour:** Někam zajdeme a roztočíme to spolu.
- Jana Zlomilová:** Eh...

Kňour: Žádný strach, kotě, jsem prvotřídní. Už jsem chodil s – no prostě spoustou holek i kluků.

Jana Zlomilová mlčí, vypadá trochu vylekaně.

Kňour: Jsem fakt jednička. Jednou bych chtěl mít švédskou trojku⁷ se dvěma svými klony, ale zatím – dejte mi pusinku. (*Vstane ze židle, zavře oči a našpulí rty.*)

Jana Zlomilová začne ječet, utíká ke dveřím. Ester Krejčí odloží knihu. Jana Zlomilová proběhne kolem ní a vyběhne ze třídy. K Ester Krejčí přiběhne Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Pojdte!

Ester Krejčí: Co se jí stalo?

Moje vinná réva: Mluvila s Kňourem.

Ester Krejčí: Aha. (*Zvedne knihu a pokračuje ve čtení.*)

Moje vinná réva: Pojdte! Musíme jí pomoci!

Ester Krejčí: (*Opět odloží knihu.*) Už jsem vám říkala, že spolužákům sebevraždy nerozmlouvám.

Moje vinná réva: O sebevraždu nepůjde, mluvila s ním poprvé.

Ester Krejčí: Zmínil se jí o stovce svých milenek?

Moje vinná réva: Myslím, že ano.

Ester Krejčí: A dodal, že polovina z nich byla imaginární či virtuální a druhá s ním nevydržela ani pět minut?

Moje vinná réva: Ne, asi nezná rozdíl mezi slovy imaginární a virtuální. Prosím, pojdte!

Ester Krejčí: Dobře. (*Odloží knihu do lavice a vstane.*)

Moje vinná réva a Ester Krejčí vyběhnou ze třídy. Tamara Janů jde pomalu za nimi.

---

⁷sex ve třech

1.11 Na záchodě

Eichlerský záchod⁸. Bez oken. Na zdech modré kachličky. Na místnost dohlíží dvě bezpečnostní kamery v rozích u stropu. Dvě kabinky vedle sebe jsou obsazeny. Z jedné z nich se ozývá ženský pláč.

hlas vypravěče (m. o.): V EDDR jsou od roku 1996 veřejné záchody ze zákona unisexové a jejich prostor mimo kabinky musí být sledován bezpečnostními kamerami.

Dovnitř vběhnou Moje vinná réva a Ester Krejčí.

Moje vinná réva: Určitě je uvnitř. Zkuste ji utišíť.

Ester Krejčí: Myslíte kapesníkem s chloroformem jako antagonista v typickém populárním thrilleru?

Moje vinná réva: Ne. Myslím, abyste s ní vlídně promluvila; máte celkem uklidňující hlas.

Ester Krejčí: *(Podívá se na kabinky.)* Nevím jistě, ve které je kabince.

Ozve se spláchnutí. Cvakne zámek, otevřou se dveře a vyjde Nikita Král. Projde kolem Ester Krejčí a Mojí vinné révy, naprosto je ignorující, a opustí místnost.

Ester Krejčí přistoupí k zamčené kabince a zaklepe na dveře. Pláč ustane.

Ester Krejčí: Na tomto gymnáziu je normální ledacos, ale pláč na záchodě k těm věcem nepatří.

Pláč pokračuje.

Moje vinná réva: Empatie nepatří k vašim silným stránkám.

Přichází Tamara Janů.

Tamara Janů: *(zvědavě:)* Co se tu děje?

Ester Krejčí: *(na Moji vinnou révu:)* Nejsem jediná.

Moje vinná réva: *(na Tamaru Janů:)* Jana Zlomilová, ten nový student, pláče v kabince.

Ester Krejčí: Nebo tam teroristé nainstalovali supermoderní sebevražednou panenku Barbie schopnou si zamknout zevnitř.

---

⁸V EDDR jsou ze zákona unisexové záchody s úplně uzavřenými kabinkami, není tedy ani částečně vidět dovnitř či ven. Kabinky jsou však vybaveny barevnou indikací obsazení, resp. uzamčení. Na eichlerských záchodech nebývají pisoáry, a když už, tak v samostatných kabinkách.

- Tamara Janů:** Ta první možnost mi připadne pravděpodobněji.
- Moje vinná réva:** Potřebujeme pomoc. Musíme ji utišit.
- Tamara Janů:** *(Krátko se zamyslí.)* Uvažovaly jste už o chloroformu?
Moje vinná réva se chytne se za čelo a tváří se sklíčeně.
- Ester Krejčí:** Uvažovaly. Nemáme. Nějaký jiný nápad?
- Tamara Janů:** *(Opět se zamyslí.)* Co rána tupým předmětem do hlavy?
- Moje vinná réva:** *(zoufale zamumlá:)* Panebože!
- Ester Krejčí:** My jí chceme pomoci, ne ublížit. Mimochodem, kolik času zbývá do zvonění?
- Tamara Janů:** *(Podívá se na hodinky.)* Necelých pět minut. A proč vlastně pláče? Krájí na záchodě cibuli?
- Ester Krejčí:** Pak vám to vysvětlím.
- Moje vinná réva:** *(zoufale:)* Musíme jí pomoci! Divím se vám, Ester Krejčí, že to nechápete.
- Ester Krejčí:** Podle mě se potřebuje vyplakat, takže nejvíc jí pomůžeme, když ji tu v klidu necháme.
- Moje vinná réva:** Ne! To nemůžeme.
Obě chvilku mlčí.
- Tamara Janů:** *(Sleduje hodinky.)* Zbývají čtyři minuty.
- Moje vinná réva:** *(Přijde k zamčené kabině.)* Jano Zlomilová, jsem tu s vámi. Důvěřujte mi. Všechno bude dobré.
Pláč ustane.
- Jana Zlomilová (m. o.):** *(trochu se zalyká:)* To říká moje dáda také.
- Moje vinná réva:** Ale já budu stát při vás. Ochráním vás. Zajistím, aby vám nikdo neublížil. Věřte mi.
Chvilí je ticho. Pak Jana Zlomilová odemkne kabinku a vyjde ven. Je uplakaná. Podívá se na Moji vinnou révu.
- Jana Zlomilová:** Opravdu budete se mnou?
- Moje vinná réva:** Budu.

Jana Zlomilová: Přátelé?

Moje vinná réva: Jistě.

Jana Zlomilová se usměje a pak se s Mojí vinnou révou obejmou.

Tamara Janů: *(Stále sleduje hodinky.)* Zbývají tři minuty.

Moje vinná réva: *(Uvolní objetí.)* Musíme už jít.

Jana Zlomilová a Moje vinná réva se chytanou za ruce a odejdou. Ester Krejčí a Tamara Janů jdou za nimi.

Ester Krejčí: *(její hlas slábne, až úplně přestane být slyšet:)* Jana Zlomilová mluvila s Kňourem. On jí řekl o svých milenkách, což pro ni byla tak šokující věc, že se vydala na útěk. Když pak zjistila, že...

1.12 Kámasútra, Asistované seznamování

KÁMASÚTRA

Třída (oktáva B) těsně před hodinou. Do třídy vejdou Moje vinná réva, Jana Zlomilová, Ester Krejčí a Tamara Janů.

Zvonění.

Všechny čtyři se posadí na svá místa.

Do třídy vejde Laura Sonetová. Všichni studenti (kromě Zorany) povstanou. Laura Sonetová dojde ke katedře a položí na ni třídní knihu.

Laura Sonetová: Posad'te se.

Studenti si sednou. Laura Sonetová otevře třídní knihu.

Laura Sonetová: Barbora Janů?

Barbora Janů: Zde.

Laura Sonetová: Tamara Janů?

Tamara Janů: Zde.

Laura Sonetová: Bernard Koniklecový?

Bernard Koniklecový: Zde.

Laura Sonetová: Ester Krejčí?

Ester Krejčí: Zde.

Laura Sonetová: Nikita Král?

(Zatmívačka.)

(Titulek:) O 42 MINUTY POZDĚJI

(Roztmívačka.)

Laura Sonetová: A protože opakování je dáda moudrosti, zopakujeme si, co jsme se dnes naučili.

Zoro Vedralová?

Zorana: Ano?

Laura Sonetová: Která jsou nejznámější literární díla starověké Indie?

Zorana: Mahábhárata, Rámájana a Kámasútra.

Laura Sonetová: Správně. Které z nich je úplně nejznámější?

Zorana: Asi Kámasútra.

Laura Sonetová: Nejspíš to tak bude. Troufla byste si odhadnout, proč?

Zorana: Hm... to bude tím, že je o sexu.

Zvonění.

Laura Sonetová: Ano. Kámasútra je o sexu. A je smutné, že většina z vás si z této hodiny do života odnese právě jen to.

Konec hodiny. *(Vezme třídní knihu, vstane a odejde ze třídy.)*

ASISTOVANÉ SEZNAMOVÁNÍ

Moje vinná réva přijde k Janě Zlomilové.

Moje vinná réva: *(mile:)* Pojděte.

Jana Zlomilová vstane. Moje vinná réva ji zavede k Astrě.

Moje vinná réva: Dobrý den, Astro.

Astra: Dobrý den.

Moje vinná réva pokyne Janě Zlomilové.

Jana Zlomilová: *(na Astru:)* Dobrý den, Astro. *(Pousměje se.)* Astra je překrásné jméno.

Astra: Děkuji. Vy jste se přistěhovala letos?

- Jana Zlomilová:** Ne, už několik let jsem chodila na Podolí I.
- Astra:** Aha. A proč jste přešla k nám? (*Pozvedne obočí.*) Vyloučili vás?
- Jana Zlomilová:** Ne. (*Zastydí se.*)
- Astra:** No, to je jedno. Hlavně si pořídte něco lepšího na sebe. To, co máte, nebylo v módě ani před milionem let.
- Moje vinná réva:** Důležité je, jaký je člověk uvnitř, ne co má na sobě.
- Astra:** Není pravda – šaty dělají člověka. A mimochodem, vy máte také co dohánět. (*Vytáhne tyrkysové plastové zrcátko a podívá se do něj na sebe. Vytřeští oči.*) Jejda, slehly se mi řasy. (*Vytáhne z batohu řasenku a začne se upravovat.*)
- Moje vinná réva:** Nebudeme vás rušit.
- Moje vinná réva a Jana Zlomilová popojdou k vedlejší lavici, kde se Barbora Janů pomalu chystá k odchodu.*
- Moje vinná réva:** Dobrý den, Barboro Janů.
- Barbora Janů:** (*Podívá se na ně. Tváří se trochu utrápeně. Zvolna odpoví:.*) Dobrý den.
- Moje vinná réva vrhne pohled na Janu Zlomilovou.*
- Jana Zlomilová:** (*Usměje se na Barboru Janů.*) Jana Zlomilová.
- Barbora Janů mlčky přikývne.*
- Jana Zlomilová:** Něco vás trápí?
- Barbora Janů:** Ano.
- Jana Zlomilová:** A co?
- Barbora Janů:** Že mi nikdo nerozumí.
- Jana Zlomilová:** Nerozumí. Jak to?
- Barbora Janů:** Nikdo nechápe, co cítím. Ani vlastní sestra. (*Smutně vzdychne.*)
- Jana Zlomilová:** A co cítíte?
- Barbora Janů:** Kéž by to šlo vyjádřit slovy.
- Jana Zlomilová:** Vsaďm se, že se cítíte osaměle.
- Barbora Janů:** (*stále smutně:.*) Možná.

Jana Zlomilová: Kde bydlíte?
Barbora Janů: V Západním Městě.
Jana Zlomilová: Já také. Můžeme jet vlakem spolu.
Barbora Janů: (*Přestane se tvářit tak smutně.*) Dobře.

Jana Zlomilová ukáže pohledem na Tamaru Janů, která se k odchodu nechystá.

Jana Zlomilová: Tamara Janů s námi nepojede?
Barbora Janů: Sestra má ještě zeměpis.
Jana Zlomilová: Aha.
Moje vinná réva: Mohu jet s vámi? Také bydlím v Západním Městě.
Barbora Janů: Ano.

Jana Zlomilová se usměje. Barbora Janů, Jana Zlomilová a Moje vinná réva se vydají ke dveřím. Po cestě si Moje vinná réva a Jana Zlomilová vezmou věci. Společně pak opustí třídu.

1.13 Proč Moje vinná réva?

Interiér kupé⁹ jedoucího vlaku. Barbora Janů, sedíc u okna, hledí ven na ubíhající jehličnatý les. Proti sobě sedí v kupé Jana Zlomilová a Moje vinná réva.

hlas vypravěče (m. o.): Za určitých okolností si lidé v EDDR tykají. Jednou z nich je situace během pohlavního styku a těsně před ním.

Jana Zlomilová: Moje vinná révo?
Moje vinná réva: Ano?
Jana Zlomilová: (*opatrně:*) Chtěla bych se vás zeptat na jednu věc. Nebude vám to vadit?
Moje vinná réva: Klidně se ptejte.
Jana Zlomilová: Proč si říkáte zrovna Moje vinná réva?
Moje vinná réva: Měla jsem sen.

Jana Zlomilová poslouchá. Moje vinná réva začne se zaujetím vyprávět.

---

⁹Kupé zde znamená oddělení oddílového osobního vagonu.

Moje vinná réva: Byla jsem s klukem. Jmenoval se Mejk a měl tenisky, velikost 42. Ani nevím, proč mě zaujalo zrovna to. Byli jsme na houbách v tom lesíku kousek od Podhoří a byl ke mně strašně milý. Pak jsme se zastavili a já, celá šťastná, jsem se kolem něho nějak ovinula a on mi začal tykat. Řekl: „Miluji tě, moje vinná révo.“ Ach! To mě tak vzrušilo, že jsem se probudila.

Jana Zlomilová: No ne. To muselo být úžasné.

Moje vinná réva: To bylo. Chtěla bych s ním ještě někdy být. (*Vzdychne.*) Škoda, že to byl jen sen.

1.14 Návrat do bytu

Vstupní dveře bytu Zlomilových. Den.

Přijde Jana Zlomilová, vyloví klíč z batohu, odemkne si a vejde dovnitř.

1.15 Dáda Eva

Předstří bytu Zlomilových. Jana Zlomilová se přezouvá do domácích obuvi.

Jana Zlomilová: Dádo, jsem doma!

Vstoupí Eva Zlomilová.

Eva Zlomilová: Konečně. Jak bylo ve škole?

Jana Zlomilová: Mám nového přítele, dívku. Říká si Moje vinná réva.

Jana Zlomilová ze zvyku krátce obejmě dádu, odejde do svého pokoje a zavře za sebou dveře.

1.16 Konec dobrý – všechno dobré

Pokoj Jany Zlomilové. Jana Zlomilová vytáhne z batohu mobilní telefon a odloží batoh. Zuje se, vyskočí na postel a palcem začne vytukávat krátkou textovou zprávu.

Jana Zlomilová (m. o.): Ahoj Vlasto Novotna. Nova skola neni tak spatna jak sem si myslela. Vecer Vam zavolam.¹⁰

---

¹⁰Vyslovovat tak, jak je psáno – bez diakritiky.

Shrnutí epizody 1×1

Σ Toto byla první epizoda příběhů Ester Krejčí a jejích spolužáků. Student Jana Zlomilová byla nucena přestoupit na gymnázium Podolí II. Její nový spolužák Ester Krejčí jí měla pomoci zařadit se do kolektivu, ale místo toho studovala úvod do sociologie, nejevíc o nového studenta zájem. Janě Zlomilové připadala velmi divná.

Následujícího dne se Jana Zlomilová vydala začlenit do kolektivu sama. Svalovec Kňour ji však natolik znechutil, že utekla na záchod, kde dala průchod svým emocím. Moje vinná réva její beznadějnou situaci vyřešila a stali se z nich přátelé.

V první hodině literatury se probíralo písemnictví starověké Indie. Po hodině Moje vinná réva seznámila Janu Zlomilovou s Astrou, která si začala upravovat oční řasy, a s Barborou Janů, se kterou se pak vydaly na cestu domů spolu. Po cestě Moje vinná réva Janě Zlomilové vysvětlila, proč si zvolila takovou přezdívku. Doma pak Jana Zlomilová napsala svému příteli Vlastě Novotné, že nová škola není zase tak špatná, jak si myslela.

Hudba k titulcům:

⊂ Within Temptation: *Never-Ending Story*¹¹.

---

¹¹Z písně: *We're part of a story, part of a tale. / Sometimes beautiful and sometimes insane. / No one remembers how it began.*

1×2

SUBSTITUTE FITNESS

Osoby

Ester Krejčí (žena, 19) – *student.* → s. ??

Moje vinná réva (žena, 18) – *student.* → s. ??

Jana Zlomilová (žena, 18) – *student.*

Tamara Janů (žena, 19) – *student.* → s. ??

Barbora Janů (žena, 19) – *student.* → s. ??

Vojtěch Verner (muž, 18) – *student.*

Bernard Koniklecový (muž, 19) – *student.* → s. ??

Astra (žena, 19) – *student.* → s. ??

Nikita Král (muž, 18) – *student.* → s. ??

Melanie Navrátil (žena, 18) – *student.* → s. ??

Kňour (muž, 22) – *student.* → s. ??

Laris (muž, 18) – *student.* → s. ??

Zorana (žena, 19) – *student; na invalidním vozíku.* → s. ??

Lumír Zedník (muž, 49) – *profesor tělesné výchovy; křiklavě žlutá sportovní souprava.*

obsluha (muž, 27) – *prodavač.*

hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč.*

chlapecký hlas (muž, 22) – *hlas z rozhlasového přijímače.*

dívčí hlas (žena, 22) – *hlas z rozhlasového přijímače.*

2.1 Čas (1)

(Titulek:) Pondělí 25. 1. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Pondělí, 25. ledna 2010.

2.2 Diktatura profesoriátu

Kabinet tělesné výchovy. U stolu sedí Lumír Zedník. Ozve se zaklepání na dveře.

Lumír Zedník: Dále.

Otevrou se dveře a dovnitř vstoupí Moje vinná réva, Ester Krejčí, Melanie Navrátil, Bernard Koniklecový¹ se Zoranou a Nikita Král.

Melanie Navrátil: Dobrý den.

Lumír Zedník: Dobrý den. Co potřebujete?

Melanie Navrátil: My bychom se s vámi chtěli domluvit.

Lumír Zedník: Poslouchám.

Melanie Navrátil: Už půl roku v hodinách tělesné výchovy jen hrajeme fotbal a velké části třídy to vadí. Chtěli bychom, aby se to střídalo s gymnastikou a dalšími sporty jako v sextě.

Lumír Zedník: Nesouhlasím.

Nikita Král: Já bych chtěl říct, že fotbal je kontaktní sport a jak jsem vám psal v dopise 15. listopadu 2005, fyzický kontakt je mi nepříjemný. Proto žádám, aby se v tělesné výchově provozovaly bezkontaktní sporty.

Lumír Zedník: Žádost zamítnuta.

Nikita Král: (*upjatě:*) Dobře.

Melanie Navrátil: Jako předseda třídy si myslím, že je lepší střídat různé sporty, než dělat pořád totéž. Měl byste to alespoň zvážit.

Lumír Zedník: Předsedo třídy, já jsem, na rozdíl od vás, vystudoval vysokou školu. Já jsem profesor tělesné výchovy, a je v *mé* kompetenci

---

¹Zde ještě bez sukně.

rozhodnout, co je pro vás v tělesné výchově nejlepší. A fotbal je dravá, soutěživá, kolektivní hra. A přesně to potřebujete.

Melanie Navrátil: Nechci zpochybňovat vaši kompetenci, ale jsou i jiné takové hry.

Lumír Zedník: Tak ji nezpochybňujte. Fotbal je nejlepší.

Melanie Navrátil: (*rozčileně:*) Já nic nezpochybňuji. A není nejlepší!

Lumír Zedník: Konec diskuse. Nic se měnit nebude.

Melanie Navrátil: Ale...

Lumír Zedník: Řekl jsem konec.

Melanie Navrátil se zatváří rozčarovaně a odchází z kabinetu. Ostatní studenti jdou za ní.

2.3 Dědictví totality

Chodba před kabinetem. Melanie Navrátil, Bernard Koniklecový, Zorana a Nikita Král odcházejí. Ester Krejčí a Moje vinná réva se zastaví.

Moje vinná réva: (*trochu zklamaně:*) Proč nám nechce dovolit gymnastiku?

Ester Krejčí: Pravděpodobnou příčinou je jeho ješitnost v kombinaci s totalitní mentalitou. Profesor Zedník však opomíjí to, že vlivem neustálého vynuceného opakování získají studenti vůči fotbalu averzi, analogicky jako se podařilo díky výuce sprejování ve výtvarné výchově z veřejného prostoru v EDDR takřka eliminovat graffiti.

Moje vinná réva: Ale proč to dělá? Proč se nás nesnaží pochopit?

Ester Krejčí: To netuším. Může to být jeho osobní mánie. Nebo jde o zkušenosti ze vzdělávacího systému reálného socialismu.

2.4 Čas (2)

(Titulek:) Středa 8. 9. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Středa, 8. září 2010.

2.5 Sukně, Podnikání

SUKNĚ

Třída (oktáva B) ráno před vyučováním.

Do třídy vejde Bernard Koniklecový, na sobě majíc zelenou košili, zelenou sukni a pod ní černé kalhoty. Projde na svoje místo a odloží si tam batoh, pak projde za zády Mojí vinné révy, která si povídá s Janou Zlomilovou, k nástěnce. Moje vinná réva se po něm ohlédne.

Jana Zlomilová: Podívejte, co má ten hoch na sobě.

Moje vinná réva: To je Bernard Koniklecový. Všimla jsem si.

Jana Zlomilová: Na Podolí II je normální nosit sukně?

Moje vinná réva: Spíš ne – neznám nikoho, kdo by je nosil. Astra si občas vezme šaty se sukni, ale ne takhle.

Jana Zlomilová: Já bych si na sebe sukni v životě nevzala. Na Podolí I by mě za to snad zabili.

Moje vinná réva: Nepřehánějte.

Jana Zlomilová: Nepřeháním. Jednou tam spolužák přišla s náušnicemi a tři týdny se jí všichni vysmívali. A kromě toho tam byly povinné školní uniformy, takže by mě za to zabili i profesoři.

Moje vinná réva vstane.

PODNIKÁNÍ

Bernard Koniklecový si na nástěnce prohlíží reklamní leták s nápisem:

**Zneužívají děti sociální dávky?
Povaleči ve školních lavicích – v Horké bramboře!**

hlas vypravěče (m. o.): V EDDR se nepoužívají slova pánský a dámský. Namísto nich se v případě potřeby užijí slova mužský a ženský.

Přijdou k němu Moje vinná réva, Jana Zlomilová a Ester Krejčí.

Moje vinná réva: Dobrý den, Bernarde Koniklecový.

Bernard Koniklecový: (*Usměje se.*) Dobrý den, Moje vinná révo.

Moje vinná réva: Všimly jsme si, že jste obohatil svůj šatník.

Přijde k nim Tamara Janů.

Bernard Koniklecový: Ano. To je sukně.

Ester Krejčí: Tak to bychom bez vás nepoznali.

Bernard Koniklecový se zahihňá Esteřině ironii.

Moje vinná réva: Jak vás to napadlo?

Bernard Koniklecový: V Kompasů začali prodávat mužské sukně, tak jsem si říkal, že to musím vyzkoušet.

Tamara Janů: *(Zvědavě zírání Bernardu Koniklecovému do rozkroku.)* Zajímalo by mě, co je na ní mužského.

Ester Krejčí: Ta je asi tak mužská jako Kritika čistého rozumu² srozumitelná tříměsíčnímu kojenci.

Řekla bych, že prostě vzali obyčejné sukně, po kterých by v EDDR neštěkl ani pes, označili je „mužské“ a prodávají nehorázně předražené v oddělení novinek. Nazývá se to „podnikání“.

Bernard Koniklecový: Takže vy myslíte, že není mužská?

Ester Krejčí: Hlavně myslím, že na vás nepřiměřeně vydělali. Příště si kupte rovnou ženskou sukni.

Bernard Koniklecový: Dobře, děkuji.

Ester Krejčí: Prosím.

Přijde k nim Kňour.

Kňour: *(na Bernarda Koniklecového:)* Ahoj.

Bernard Koniklecový: Dobrý den.

Kňour: Co kdybychom si po vyučování spolu někam zašli? *(Mrkne.)*

Bernard Koniklecový: Tak za prvé – nejsem gay. A za druhé – už chodím se Zoranou.

Kňour: Měl byste mě lépe poznat. Určitě byste si to rozmyslel. Umím být neodolatelný.

Moje vinná réva, Jana Zlomilová a Ester Krejčí odejdou.

Bernard Koniklecový: Myslím, že už vás znám lépe, než bych chtěl.

---

²Hlavní filozofické dílo Immanuela Kanta.

Kňour: *(flirtovně:)* Až si to rozmyslíte, přijďte za mnou. *(Otočí se a odchází.)*

Bernard Koniklecový zakroučí hlavou.

Zvonění.

2.6 Nové možnosti

Třída (oktáva B), studenti sedí v lavicích. Přijde Lumír Zedník. Třída ho pozdraví povstáním.

Lumír Zedník: Posadte se.

Studenti si sednou, profesor zůstane stát před tabulí.

Lumír Zedník: Jak vám už třídní profesor určitě řekl, tělesná výchova je povinná i pro studenty oktáv. Ředitel Rusovský si přeje, aby studenti této školy byli v kondici. Tento rok ale budete mít na výběr. Ti, kdo budou chtít (a kdo na to mají), budou moci tělesnou výchovu absolvovat samostatně ve fitness centru na adrese V Podolí 5. Cvičení tam si budete muset sami zaplatit a není vůbec levné. Jako důkaz, že jste tam cvičili, mi přinesete potvrzenou účtenku. Jsou nějaké otázky?

Patrik Trefný.

Kňour: Bude zase fotbal?

Lumír Zedník: No... *(Zaváhá.)* Nechte se překvapit.

Astrid Teseraktová?

Astra: Můžeme navštívit i jiné fitness centrum než V Podolí 5?

Lumír Zedník: Ano. Uznáme vám i cvičení v jiném fitness centru, ale musíte přinést každý týden potvrzenou účtenku. Někjaké další otázky? *(Chvilku počká.)* V tom případě: Kdo chce už dnes strávit tělesnou výchovu za vlastní peníze ve fitness centru, ať zvedne ruku.

(Záběr na třídu.) Přihlásí se čtyři studenti.

Lumír Zedník: Patrik Trefný, Astrid Teseraktová, Ester Krejčí a Iris Narcis. *(Zapíše něco do třídní knihy.)* Dobře, vy čtyři můžete jít. A nezapomeňte mi po hodině do kabinetu přinést účtenku. Ostatní se připraví k odchodu na školní hřiště.

2.7 Rozcvička

Školní hřiště³. Den. Přichází Lumír Zedník, vedouc za sebou skupinu studentů oktávy B převlečených do sportovních úborů (teplákových souprav s cvičkami).

Lumír Zedník: *(Otočí se a zavolí:)* Nástup! Seřaďte se do řady od největšího po nejmenšího.

Nikita Král: A jaký řadící algoritmus máme použít?

Lumír Zedník: Přestaňte plácát hlouposti a zařaďte se.

Nikita Král: Aha, takže asi insert-sort⁴.

Studenti si stoupnou do řady. Jana Zlomilová hrdě stojí uprostřed (její výška je medián třídy). Sestry Janů stojí vedle sebe.

Lumír Zedník: Je škoda, že někteří z mých oblíbených studentů chybí. Zejména jeden. Ale když to tak ředitel Rusovský domluvil, nedá se s tím nic dělat. *(Vrhne podezřívavý pohled na sestry Janů, jako by za něco mohly.)*

Hodinu zahájíme rozcvičkou. Jako první cvik budeme běhat na místě.

Lumír Zedník začne běžet na místě, studenti dělají to, co on.

(Zatmívačka.)

Lumír Zedník (m. o.): Pohov a rozchod!

(Roztmívačka.)

Studenti se uvolní po skončení rozcvičky.

Lumír Zedník: A nyní překvapení: dnes se bude hrát – dělený fotbal.

Část studentů se na profesora zamračí, zbytek se tváří rozčarovaně. Profesor si toho nevšimá.

Lumír Zedník: Lars Višňový a Vojtěch Verner mi pomohou přinést branky a míče. Pojdte se mnou.

---

³Nachází se zde běžecký okruh protnutý přes střed železniční vlečkou. Na místech křížení tratě s okruhem jsou chráněné železniční přejezdy bez závor, zbytek tratě je z obou stran oplocen vysokým kovovým plotem. Uvnitř okruhu je jen pečlivě udržovaný trávník, ne fotbalové hřiště, jak na podobných místech bývá zvykem. Kolem okruhu pak roste několik smrků a borovic a jeden velký dub. Stojí tam rovněž několik plastových lavic jako hlediště běžeckého okruhu.

⁴Insert-sort (také insertion sort) neboli *řazení vkládáním* je jednoduchý řadící algoritmus pracující na principu opakovaného zařazování každého dalšího prvku do již seřazené posloupnosti.

Lumír Zedník, Laris a Vojtěch Verner odchází. Jana Zlomilová přijde k Melanii Navrátil.

Jana Zlomilová: *(nejistě:)* Měla byste na mě chvilku čas?

Melanie Navrátil: Jen než se vrátí profesor, pak ze mě udělá rozhodčí, uvidíte.

Jana Zlomilová: Jak se hraje ten dělený fotbal?

Melanie Navrátil: Normální jste někdy hrála?

Jana Zlomilová: Ano, na Podolí I se občas hraje, střídá se to tam.

Melanie Navrátil: To se máte.

Jana Zlomilová: *(nechápaně:)* Hm?

Melanie Navrátil: Dělený fotbal se hraje úplně stejně, ale hřiště je rozděleno na dvě poloviny a každá má vlastní rozhodčí a míč. A na zemi nejsou takové ty čáry. Hrajeme ho, když jsme tady; v tělocvičně míváme normální.

2.8 Dáda příroda

Školní hřiště. V trávě posedávají sestry Janů.

Tamara Janů: *(Prohlíží si ruce.)* Všimla jste si někdy, že pravá ruka vypadá úplně stejně jako levá, jen zrcadlově převrácená?

Barbora Janů: Ach, kdy konečně začnete myslet na naši dádu přírodu?

Tamara Janů: Ruce jsou přece přírodní, ne?

Barbora Janů si vzdychne, zvolna vstane, rozhlédne se a pomalým krokem odchází.

2.9 Dva krát dvě

Školní hřiště. Přichází Lumír Zedník, Vojtěch Verner a Laris. Profesor nese jednu branku, studenti druhou⁵. Larisovi spadne jeho konec branky na zem.

Vojtěch Verner: Hej! Proč jste to pustil?

Laris: Já to nepustil, ono mi to spadlo.

---

⁵Branky jsou poněkud menší než standardní fotbalové branky, aby byly přenosné.

- Vojtěch Verner:** Ale aby to spadlo, musel jste to pustit.
- Laris:** To tedy ne, tak to nebylo.
- Lumír Zedník:** Konec hádek, mládeži. Už to tu zvládnou sám. Vraťte se ještě pro míče. Přineste dva míče. Dva! Rozumíte? To je to číslo pro jedničky, jestli vám to něco říká.
- Laris:** My nejsme tak hloupí, jak si o nás myslíte.
- Lumír Zedník:** Vážně? Tak proč jste už několikrát přinesli čtyři míče, když jsem vás poslal pro dva?
- Vojtěch Verner:** To je logické. Jsme dva a poslal jste nás pro dva míče, takže když každý z nás přinesl dva míče, dostal jste čtyři. To je matematika.
- Lumír Zedník:** Svoji matematiku si nechte do hodin matematiky a teď upalujte pro dva míče a běda, jestli zase přinesete čtyři!
- Laris:** Už běžíme.

Laris a Vojtěch Verner nechají branku na místě a rozeběhnou se zpět.

- Jana Zlomilová:** To se tu pořád tak hádáte?
- Melanie Navrátil:** S profesorem Zedníkem je někdy těžké se domluvit. I když musím uznat, že s některými spolužáky také.

2.10 Slezte z toho stromu

Školní hřiště. Barbora Janů sedí na větvi dubu. Něco šeptá motýlovi, který jí sedí na ruce. Barbora Janů sedí asi čtyři metry nad zemí. Ke stromu přijde Lumír Zedník.

- Lumír Zedník:** Slezte z toho stromu, Tamaro Janů, vidím vás!⁶
- Tamara Janů:** *(Přijde zezadu k profesorovi.)* To těžko, když jsem za vámi.
- Lumír Zedník:** *(Ohlédne se.)* Aha. *(Na chvíli se ocitne v rozpacích. Pak zakřičí:)* Barboro Janů!

Motýl uletí, Barbora Janů bleskne pohledem po profesorovi a zavzlyká. Vypadá smutně.

- Lumír Zedník:** Lezení po stromech není schválená disciplína tělesné výchovy!

---

⁶Neúmyslná narážka na známou větu z filmu *Jáchyme, hoď ho do stroje!*

- Tamara Janů:** I přesto byste to mohl ocenit. Sestra to umí už od svých devíti let.
Situaci přijde sledovat skupinka dalších studentů. Profesor se zamyslí.
- Vojtěch Verner:** Přineste trampolínu, ať padne do měkkého!
- Tamara Janů:** Ne! Ona umí slézt sama, jen se bojí fotbalu, protože před prázdninami ji někdo z vás trefil.
- Lumír Zedník:** *(Obrátí se na Tamaru Janů.)* Postaráte se o ni?
- Tamara Janů:** Ano.
- Lumír Zedník:** Tak zůstaňte tu a ať se jí nic nestane.
Profesor zamíří k běžeckému okruhu.
- Lumír Zedník:** Budiž fotbal. Rozdělte se do družstev⁷. Tuto stranu budu pískat já, druhou Melanie Navrátil. Dělejte, čas nám běží.
(Zatmíváčka.)

2.11 Zelená je tráva

(Roztmíváčka.)

Školní hřiště. Tamara Janů leží opřená zády o dub a nehybně zírá před sebe. Barbora Janů pomalu slézá ze stromu. Tamara Janů si toho všimne, vstane a přijde k ní.

- Tamara Janů:** Sestro.
Barbora Janů se obrátí k sestře.
- Tamara Janů:** Přemýšlela jsem nad tou dádou přírodou a přišla jsem na to, proč je tráva zelená. Je to proto, že obsahuje chlorofyl!
- Barbora Janů:** *(Zklamaně vzdychne.)* A krev je červená, protože obsahuje hemoglobin.
- Tamara Janů:** Ano, správně.
- Barbora Janů:** Ale to jsem nechtěla... Ach, proč mi nikdo nerozumí!
Tamara Janů přemýšlí.

---

⁷V EDDR se obvykle nepoužívá slovo *mužstvo*, nahrazuje se slovem *družstvo*, popř. *tým*.

2.12 Konec tělesné výchovy

Školní hřiště. Tělesná výchova skončila. Studenti (kromě sester Janů) jsou většinou zpocení a unavení. Lumír Zedník, Vojtěch Verner a Laris odnášejí branky. Za nimi jdou sestry Janů, každá nese jeden míč. Melanie Navrátil a Jana Zlomilová si povídají.

Jana Zlomilová: Co myslíte, jaké je to v tom fitness centru?

Melanie Navrátil: Těžké. Jsem ráda, že tam nemusím. Mají tam spoustu strojů a musí se na nich těžce cvičit.

Ale jedna věc mi vrtá hlavou.

Jana Zlomilová: Um?

Melanie Navrátil: Proč tam šla zrovna Ester Krejčí? Vždyť ona moc na cvičení není.

2.13 Reklama na Pink Bison

(Statický záběr na zapnutý rozhlasový přijímač.)

chlapecký hlas (m. o.): *(naléhavě:)* Nemůžete mě odmítnout! Chci vás.

Ozve se několik loknutí.

dívčí hlas (m. o.): Berany berany duc!

chlapecký hlas (m. o.): Á! *(Kamsi spadne.)*

dívčí hlas (m. o.): Pink Bison – nápoj, který vám dá rohy.

2.14 Ve fitness centru

Cvičební hala fitness centra. V hale jsou různé stroje, na některých už někdo cvičí, zbylé jsou volné. Kňour šlape na jednom ze tří rotopedů. U vchodu za přepážkou sedí obsluha.

Do haly vejdou Ester Krejčí a Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Dobrý den.

obsluha: Dobrý den.

Moje vinná réva: Jsme z oktávy B z gymnázia Podolí II.

obsluha: Výborně. Jména, prosím? *(Vezme do ruky jakýsi seznam.)*

Moje vinná réva: Iris Narcis.
Ester Krejčí: Ester Krejčí.
obsluha: *(Zaškrtně něco v seznamu.)* V pořádku. Co si objednáte?

Moje vinná réva se podívá na Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Co nabízíte?

obsluha: *(Podá dívkám menu v kožených deskách.)* Vyberte si.

Ester Krejčí si vezme menu a otevře jej a začne si vybírat. Moje vinná réva se jí dívá přes rameno.

Ester Krejčí: *(překvapeně:)* Máte tu i jídla?

obsluha: Když chcete spalovat kalorie, musíte je nejprve někde nabrat.

Ester Krejčí: Hm... vida. Dám si pizzu Quattro Formaggi.

obsluha: Dobře. *(Otočí se na Moji vinnou révu.)* A vy?

Moje vinná réva: Jeden Pink Bison, prosím.

Ester Krejčí vrátí menu obsluze.

2.15 Vedlejší místnost

Vedlejší místnost fitness centra⁸.

Otevrou se dveře a dovnitř vejdou Moje vinná réva a Ester Krejčí. Položí batohy na podlahu, umyjí si ruce a posadí se ke stolu.

Moje vinná réva: Čekáte, že vám to ve škole projde? Myslím tu pizzu místo cvičení.

Ester Krejčí: Poprvé určitě. A možná sem budeme chodit spolu každý týden.

Moje vinná réva: *(Vyvalí oči.)* Vy hodláte chodit do posilovny, abyste si tu dávala pizzu?

Ester Krejčí: Ano.

Moje vinná réva: Ale vždyť do posilovny se chodí, aby byl člověk štíhlý a svalnatý, a tím pádem atraktivní.

---

⁸Místnost bez oken. Na stropě svítí načervenalé LED osvětlení. V místnosti je pět strohých dřevěno-kovových stolů a u každého tři podobně strohé židle. U vstupních dveří se nachází umývadlo s tekutým mýdlem.

- Ester Krejčí:** Snažíte se mi vyvolat mentální anorexii?
- Moje vinná réva:** Ne, jen si myslím, že konzumace pizzy je přesný opak toho, proč tohle centrum zřídili.
- Ester Krejčí:** Vzhledem k tomu, že bylo zřízeno pro vydělávání peněz a pizza stojí víc než hodina cvičení na rotopedu, myslím, že je s jeho účelem zcela v souladu.
- Moje vinná réva:** Hm...
- (Zatmívačka.)*
(Roztmívačka.)
Vstoupí obsluha a přinese kulatou pizzu na talíři, rozkrojenou na šest dílků a charakteristickou růžovou plechovku s nápojem Pink Bison.
- obsluha:** Zde to máte. *(Položí na stůl pizzu a plechovku.)*
- Moje vinná réva:** Děkuji. *(Usměje se.)*
- Ester Krejčí:** Děkuji.
- obsluha:** Není zač. *(Odejde.)*
Ester Krejčí si vezme dílek pizzy a přisune talíř k Mojí vinné révě.
- Ester Krejčí:** Dejte si půlku. Pokud mám být štíhlá a atraktivní, nesním ji celou.
- Moje vinná réva:** Děkuji. *(Vezme si dílek pizzy a ochutná.)* Je dobrá. Ale – stejně mám výčitky svědomí.
- Ester Krejčí:** Stále si ještě můžete objednat hodinu na rotopedu. Vedle Kňoura.
- Moje vinná réva:** No... *(Znejistí.)* Jsem rozpolcená, budu o tom uvažovat. *(Otevře plechovku. Nabídne ji Ester Krejčí.)* Nechcete ochutnat?
- Ester Krejčí:** Děkuji, dnes to zvládnu i bez dopingu.
- Moje vinná réva:** *(Pobaveně se pousměje.)* Jak myslíte. *(Přiloží si otvor plechovky k nosu a začichá. Zkříví rty a po chvílce váhání odloží plechovku na stůl.)* Proč jsem si ho kupovala? Já jsem si ho vlastně vůbec nechtěla koupit.
- Ester Krejčí:** Tohle říká většina obětí reklamy.
- Moje vinná réva:** Reklama má na nás takový vliv? To je strašné!
- Ester Krejčí:** Však uvědomění si toho vlivu je prvním krokem k jeho překonání.

2.16 Cesta zpět

Chodník na ulici, dopoledne. Ester Krejčí a Moje vinná réva se vracejí do školy. Moje vinná réva si pohrává s plechovkou nápoje Pink Bison, Ester Krejčí si prohlíží účtenku.

Ester Krejčí: Něčeho jsem si všimla.

Moje vinná réva: Čeho?

Ester Krejčí: Nejsou tu názvy, ale jen ceny. Profesor Zedník nepozná, za co jsme v posilovně platily.

Moje vinná réva: Pokud se mu nepřiznáme.

Ester Krejčí: Buďte trochu vděčná za tu půlku pizzy.

Moje vinná réva: *(Trochu se zamračí.)* Přála bych vám, abyste měla alespoň na chvíli svědomí. Takto zneužívat důvěru profesora Zedníka. Jíst pizzu v době, kdy máme cvičit, se nemá. *(Zatváří se zklamaně a pořádně se napije z plechovky.)*

Ester Krejčí: Berte to takto: Jste dospělá. A je to vaše tělo. Má profesor Zedník právo vám přikazovat, jak budete nakládat se svým tělem?

Moje vinná réva: To ne.

Ester Krejčí: A chtěla jste z vlastní vůle dvě hodiny tvrdě cvičit?

Moje vinná réva: Z vlastní vůle? Ani náhodou.

Ester Krejčí: Tak vidíte.

Moje vinná réva se zamyslí a znovu se napije z plechovky.

2.17 Odevzdávání účtenek

Kabinet tělesné výchovy. Lumír Zedník sedí u stolu, Kňour mu předává účtenku. Za ním stojí ve frontě Astra. Do kabinetu vejdou Ester Krejčí a Moje vinná réva a stoupnou si do fronty.

Lumír Zedník: V pořádku.

Kňour odchází. Astra předá profesorovi účtenku, ten si ji prohlédne.

Lumír Zedník: Tak moment. Solárium vám neuznám. Mělo to být fitness centrum.

- Astra:** Ale v soláriu se také pečuje o tělo.
- Lumír Zedník:** To byste po mě mohla příště chtít, abych vám uznal i manikúru, pedikúru a kdovíco ještě.
- Astra:** Přesně tak.
- Lumír Zedník:** Tak to ne. Řeklo se fitness centrum a basta. Přineste mi index, dostanete poznámku.

Astra odchází se značně nahněvaným výrazem. Ester Krejčí předá profesorovi účtenku, ten si účtenku prohlédne.

- Lumír Zedník:** V pořádku.

Moje vinná réva učiní totéž.

- Lumír Zedník:** Také v pořádku.

Ester Krejčí a Moje vinná réva odcházejí na chodbu.

2.18 Sdělení

Učebna určená studentům, kteří mají volnou hodinu. Do učebny vběhne Moje vinná réva, je udýchaná. Projde kolem Ester Krejčí, která si něco píše, k Janě Zlomilové, která se na Moji vinnou révu dívá.

- Jana Zlomilová:** To jste byla až do teď ve fitness centru? To muselo být hrozné.
- Moje vinná réva:** Ne. Ale vypila jsem jeden Pink Bison, ani nevím, co mě to napadlo, a cítila jsem pak hrozný příval energie, takže jsem musela pořádkem běhat, nevydržela jsem chvilku na místě. Ale snad už to přešlo.
- Jana Zlomilová:** Aha. To je mi líto. Je vám lépe?
- Moje vinná réva:** Ano. Děkuji.
- Jana Zlomilová:** A jaké to bylo ve fitness centru?
- Moje vinná réva:** Dobré. Líbilo se mi tam. S Ester Krejčí jsme si daly pizzu.
- Jana Zlomilová:** (Je překvapená.) Pizzu ve fitness centru?
- Moje vinná réva:** Také jsem tomu zprvu nechtěla věřit. Zajímají vás podrobnosti?
- Jana Zlomilová:** Jasně. Povídejte.

2.19 Čas (3)

(Titulek:) Středa 15. 9. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Středa, 15. září 2010.

2.20 Návrat demokracie

Třída (oktáva B). Studenti sedí na svých místech. Lumír Zedník stojí u tabule.

Lumír Zedník: Kdo chce tento týden strávit tělesnou výchovu ve fitness centru, ať zvedne ruku.

(Záběr na třídu.) Přihlásí se všichni studenti kromě Nikity Krále, jednoho dalšího hochy a jedné dívky.

Shrnutí epizody 1×2

Σ Toto byla druhá epizoda příběhů Ester Krejčí a jejích spolužáků. Lumír Zedník, profesor tělesné výchovy, trval na tom, že v jeho hodinách se nebudou provozovat jiné sporty než fotbal. Ester Krejčí jeho neústupnost přičetla ješitnosti a totalitní mentalitě.

Bernard Koniklecový přišel do školy v „mužské sukni“, načež mu Ester Krejčí vysvětlila, že na něm obchodník nepřiměřeně vydělal a poradila mu příště si koupit ženskou.

Dohoda ředitele školy s provozovatelem nedalekého fitness centra umožnila studentům zvolit si, zda budou tělesnou výchovu absolvovat klasicky ve škole, nebo místo toho za vlastní peníze navštíví fitness centrum. Většina studentů zůstala ve škole, kde se hrál dělený fotbal na hřišti rozděleném železniční vlečkou, a myslela si, že tělesná výchova ve fitness centru je mnohem náročnější. Barbora Janů místo hraní fotbalu vylezla na strom a byla smutná, protože jí uletěl motýl a s nikým si nerozumí.

Ester Krejčí a Moje vinná réva si zatím ve fitness centru daly pizzu, kvůli čemuž pak Moje vinná réva cítila výčitky svědomí. Ester Krejčí jí však vysvětlila, že to, co udělaly, bylo správné. Cestou zpět do školy Moje vinná réva popíjela energetický nápoj, který jí přiměl běhat. Když účinky nápoje pominuly, řekla Moje vinná réva Janě Zlomilové, že měla s Ester Krejčí ve fitness centru pizzu. Zpráva se rozšířila po třídě a další hodinu tělesné výchovy se rozhodli strávit ve fitness centru skoro všichni.

Hudba k titulům:

♫ *Zelená je tráva*⁹.

---

⁹Z písňe: *Zelená je tráva, / fotbal to je hra / a ten míč kulatý, / věc je záluďná.*

1×3 TRIANGULACE ASTRY

Osoby

Ester Krejčí (žena, 19) – *student*. → s. ??

Moje vinná réva (žena, 19) – *student*. → s. ??

Jana Zlomilová (žena, 18) – *student*.

Astra (žena, 19) – *student*. → s. ??

Tamara Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??

Barbora Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??

Bernard Koniklecový (muž, 19) – *student*. → s. ??

Zorana (žena, 19) – *student*; *na invalidním vozíku*. → s. ??

Kňour (muž, 22) – *student*. → s. ??

Vojtěch Verner (muž, 18) – *student*.

hoch z davu (muž, 18) – *student z davu*.

hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč*.

obsluha (muž, 27) – *prodavač*.

Severín Srp (muž, 51) – *profesor biologie*.

Alex Taylor (muž, 29) – *profesor anglického jazyka*.

Laura Sonetová (žena, 47) – *profesor českého jazyka*.

Nikola Merlinová (žena, 35) – *třídní profesor*; *červeno-bíle pruhované tričko, světle šedé kalhoty*.

Antonín Rusovský (muž, 64) – *ředitel*.

Bedřich Savý (muž, 17) – *student septimy C*.

3.1 Čas (1)

(Titulek:) Středa 15. 9. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Středa, 15. září 2010.

3.2 Chudák Zedník

Vedlejší místnost fitness centra. U stolu sedí deset studentů, většinou spolu konverzují. Ester Krejčí a Moje vinná réva sedí mlčky u jednoho stolu. Přejde k nim obsluha.

obsluha: *(Před Ester Krejčí postaví talíř s pizzou.)* Tady to máte. *(Před Moji vinnou révu postaví sklenici vody.)* A jedna aktivní voda pro vás.

Moje vinná réva: Děkuji. *(Usměje se na obsluhu.)*

obsluha: *(Její úsměv opětuje.)* Nemáte zač. *(Odejde.)*

Moje vinná réva: Dobrou chuť.

Ester Krejčí: Děkuji. *(Vezme dílek pizzy a začne jíst.)*

Moje vinná réva: *(Trochu se napije, postaví sklenici před sebe a zamýšleně na ni hledí.)* Hm... v čem je podle vás ta aktivní voda lepší než obyčejná?

Ester Krejčí: Mohu ochutnat?

Moje vinná réva: Jistě.

Ester Krejčí si vezme sklenici a trochu se napije.

Ester Krejčí: Jedině v tom, že si u ní mohou naučtovat větší marži. Jinak není o nic lepší.

Moje vinná réva si vzdychne a zatváří se zklamaně.

Ester Krejčí: *(Všimne si ruchu kolem a rozhlédne se.)* Nečekala jsem takovou účast. Zajímalo by mě, co dělá profesor Zedník s těmi třemi studenty, kteří mu zůstali.

Moje vinná réva: Chudák Zedník.

Ester Krejčí pokračuje v konzumaci pizzy. Moje vinná réva se rozhlédne a všimne si, že Jana Zlomilová je u stolu sama.

Moje vinná réva si vezme aktivní vodu a odejde k Janě Zlomilové. Před Janou Zlomilovou stojí prázdná (dopitá) sklenice.

Moje vinná réva: Dobrý den, Jano Zlomilová.

Jana Zlomilová: Dobrý den, Moje vinná révo.

Moje vinná réva: Mohu přisednout?

Jana Zlomilová: Samozřejmě.

Moje vinná réva se posadí k Janě Zlomilové.

Moje vinná réva: Jak se vám líbí ve fitness centru?

Jana Zlomilová: Celkem to jde. Jen to světlo je trochu protivné.

Moje vinná réva: Také mi vadí.

Jana Zlomilová: Víte, že profesor Srp chystá na zítřek exkurzi?

Moje vinná réva: To nevím. Kam se půjde?

Jana Zlomilová: Do Bezproudské rokle. Bude to na celý den místo vyučování a můžete jet, i když nematurujete z biologie.

Moje vinná réva: Tam by mohlo být hezky. Možná pojedu.

Jana Zlomilová: Uděláte mi radost.

Moje vinná réva: Tak to pojedu určitě.

Jana Zlomilová: Děkuji.

Moje vinná réva: A zkusím ještě přesvědčit Ester Krejčí.

Jana Zlomilová: Ester Krejčí? (*Zachmuří se, uhýbá pohledem.*)

Moje vinná réva: Ano. Ester Krejčí je můj přítel. Je trochu těžší ji poznat, ale i když se to nezdá, je v podstatě hodná.

Jana Zlomilová: Když ona má takové ty poznámky a už z jejího hlasu mám husí kůži.

Moje vinná réva: Půjdu jí říct o té exkurzi. Můžete jít se mnou. (*Vstane.*)

Jana Zlomilová sedí, nejistě koukajíc na Moji vinnou révu.

Moje vinná réva: Pojdte.

Jana Zlomilová: Dobře. (*Vstane.*)

3.3 Budoucí kariéra

Tatáž místnost. Ester Krejčí dojedla pizzu a mžourá do učebnice dějepisu. Přijdou k ní Moje vinná réva a Jana Zlomilová.

Moje vinná réva: Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Ano?

Moje vinná réva: Profesor Srp zítra pořádá exkurzi místo vyučování. Nechtěla byste se zúčastnit?

Ester Krejčí: *(Zamyslí se.)* Místo vyučování? To se mi jeví přijatelné. Alespoň mě profesor Vrba nebude zítra zkoušet. *(Zaklapne učebnici dějepisu a vrátí ji do batohu.)*

Moje vinná réva: Děkuji.

Moje vinná réva se posadí na židli. Jana Zlomilová si také přisedne.

Moje vinná réva: Přemýšlela jsem, čím bych se chtěla stát, a myslím, že jsem na to přišla. Chtěla bych se stát pečovatelem, případně zdravotní sestrou. Chtěla bych pečovat o staré lidi, kteří potřebují moji pomoc. Třeba o ty na oddělení dlouhodobě nemocných. Pomáhala bych jim s osobní hygienou, povídala bych si s nimi, četla jim povídky a tak.

Co vy? Ještě se chcete stát psychiatrem?

Ester Krejčí: O kariéře psychiatra jsem uvažovala. Ale zjistila jsem, že jeho úkolem je od rána do večera krmit lidi léky, které jim mají zabránit v projevech jejich individuality. Takové zaměstnání bych nechtěla. Já bych chtěla spíš pomáhat takovým lidem, kteří o věcech uvažují jinak než ostatní, zařadit se do společnosti a prožít v ní šťastný život i se svojí abnormální individualitou. Proto nyní uvažuji spíše o kariéře psychoterapeuta. Ale ani tím si nejsem příliš jistá.

Moje vinná réva: Dobře. *(Obrátí se k Janě Zlomilové.)* A čím byste se chtěla stát vy?

Jana Zlomilová: No, já vlastně nevím. Rodiče by chtěli, abych dělala kuchaře, ale já bych chtěla být spíš číšníkem.

Ester Krejčí: V Pekle je jedna malá restaurace, kde byste mohla dělat obojí.

Jana Zlomilová: *(udiveně:)* V pekle?

- Ester Krejčí:** Myslím Peklo pod Modrohradem.
- Jana Zlomilová:** Aha. Dobře, budu o tom uvažovat.
- Moje vinná réva:** Neměla byste mít na kuchaře spíš odborné vyučení než gymnázium?

Ke stolu přijde Astra.

Jana Zlomilová: *(Je překvapená.)* To mě nenapadlo. Děkuji. Zkusím se zeptat dády.

(Astře:) Astro, zítra se pojede na exkurzi z biologie. Půjdeme do Bezproudské rokle. Nechcete jet s námi?

Astra: Exkurze do přírody? To zní lákavě.

Jana Zlomilová: Sraz je zítra v osm hodin na nádvoří školy. Když přijdete, profesor Srp vás omluví z normálního vyučování.

Astra: Samozřejmě.

Jana Zlomilová: A Astro... čím byste chtěla být po škole?

Astra: Já budu nejspíš finanční ředitel.

3.4 Čas (2)

(Titulek:) Čtvrtek 16. 9. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Čtvrtek, 16. září 2010.

3.5 Tvorba veřejného mínění

Nádvoří před školou. Postává tu kolem třiceti oktávánů. Zorana sedí v kolečkovém křesle, které drží Bernard Koniklecový. Astra má sytě fialové vlasy. Kolem ní stojí skupinka hochů z jiných tříd.

Astra: Co říkáte na moje vlasy?

hoch z davu: No... hezké.

Astra: Správná odpověď je, že krásnější jste ještě neviděli a ta fialová mi báječně sluší. Tak. Co říkáte na moje vlasy?

3.6 Barva vlasů

Totéž nádvoří. K Ester Krejčí a Mojí vinné révě přijde Jana Zlomilová.

Jana Zlomilová: Dobrý den, Moje vinná révo.

Moje vinná réva: Dobrý den, Jano Zlomilová.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Jana Zlomilová: Dobrý den.

(na Moji vinnou révu:) Jsem ráda, že jste přišla.

Moje vinná réva: Už se těším, až tam budeme. Mimochodem, všimla jste si, že si Astra přebarvila vlasy?

Jana Zlomilová: Ano. Na to jsem se chtěla zeptat. To je u vás normální?

Moje vinná réva: No... stává se to.

Ester Krejčí: Těm bohatším studentům se to stává častěji.

Moje vinná réva: Melanie Navrátil a Vojtěch Verner si také několik měsíců barvili vlasy. Melanie Navrátil na červeno a Vojtěch Verner na bílo.

Ester Krejčí: Ale pak přestali a už to znovu nezkoušeli.

Moje vinná réva: To je pravda.

Ester Krejčí: Zato Astra už je měla nabarvené alespoň patnáctkrát.

Moje vinná réva: No.

Jana Zlomilová: Na Podolí I si spolužáci barvili vlasy spíš na černo, aby lépe zapadli.

Moje vinná réva: To tady si je barví, kdo chce, jak chce.

Ester Krejčí: Pokud jde o můj názor, nejsem zcela proti barvení vlasů, ale musí být vnějším projevem vnitřního přesvědčení, ne jako v případě Astry pouhou součástí úsilí o vytvoření plytké ozdoby zakrývající charakterové nedostatky za účelem lepšího povrchního hodnocení osoby sociálním okolím.

Moje vinná réva a Jana Zlomilová chvilku mlčí. Ester Krejčí očekává, že budou reagovat.

Jana Zlomilová: *(Mojí vinné révě:)* Na Podolí I jsem měla jednoho spolužáka, kterému se zoufale mastily ruce a jak se pak přehraboval ve vlasech,

on byl totiž původně blondýna, ale měl je na černo nějakou levnou čínskou barvou, a jak se v nich přehraboval...

Severín Srp (m. o.): *(nahlas:)* Dobrý den!

Jana Zlomilová: Dopovím vám to pak.

Severín Srp a Alex Taylor stojí před davem studentů. Dav zcela ztichne a věnuje pozornost profesoru Srpovi.

Severín Srp: Takovou účast jsem, vzhledem k *chabému* zájmu o maturitu z biologie, nečekal. Dnes se seznámíme s vzácnými rostlinnými druhy v chráněné přírodní památce Bezproudská rokle.

Zdůrazňuji pro ty, kdo by snad zapomněli, že jak po cestě, tak na místě budu od vás vyžadovat disciplínu a respekt. Žádné pobíhání, pokud nedám rozchod. Žádný svévolný odchod na záchod bez dovození.

3.7 Bezproudí

Náves městské části Bezproudí, která si přes připojení k městu Dům zachovala venkovský ráz. Prostranství kříží klidná vodní plocha, přes kterou vede silniční most. Po mostě přijede kloubový autobus linky 37 směr Kerhelník, otočí se v obratišti a zastaví na zastávce.

Z autobusu vystoupí početná družina studentů vedená Severínem Srpem a Alexem Taylorem. Jako poslední vystupuje Bernard Koniklecový se Zoranou (s invalidním vozíkem pozpátku sjíždí schody).

Autobus zavře dveře a odjíždí.

Severín Srp: Stůjte klidně; musím zkontrolovat, zda jste všichni. Jedna. Dvě. *(Počítá studenty.)*

Vojtěch Verner: *(Přiběhne k Severínu Srpovi.)* Profesore Srpe, mám zlepšovák! Když se studenti uspořádají do pravoúhlé mřížky, stačí vzít jednu stranu, druhou stranu, vynásobit a hned víte, kolik jich je.

Severín Srp: *(vážně:)* Koledujete si o poznámku, Vojtěchu Vernere.

Vojtěch Verner ustoupí a zůstane klidně stát.

Severín Srp: *(Začne znovu počítat.)* Jedna. Dvě.

3.8 Koně

Lesní cesta podél potoka. Družina jde po cestě proti jeho proudu. Vepředu jde Severín Srp a Kňour, zruha uprostřed Astra a sestry Janů; vzadu jdou Ester Krejčí, Moje vinná réva, Jana Zlomilová a Alex Taylor.

Naproti potoku (po levé straně cesty) se nachází velká ohrada. Barbora Janů si všimne několika koní pasoucích se v ohradě.

Barbora Janů: (radostně:) Jé, koně!

Barbora Janů zrychlí a doběhne k profesoru Srpovi.

Barbora Janů: Profesore Srpe, v té ohradě jsou nádherní koně. Nemohli bychom se na chvíli zastavit?

Severín Srp: Proč?

Barbora Janů: Chtěla bych se na ně alespoň chvíli dívat, jak se pasou.

Severín Srp: (stroze a přísně:) Ne.

Barbora Janů si vzdychne.

Kňour: Dívejte se na mě, mám sílu jako kůň. (Vyrne rukáv a ukazuje jí sval na ruce.)

Barbora Janů se zatváří zhnuseně a jde se zařadit zpět k sestře.

3.9 Sráz

Družina jde po široké lesní cestě na úbočí strmého kopce. Po levé straně je prudký sráz. Kolem rostou vysoké smrky.

Astra: (spokojeně, pro sebe:) Toto mi chybělo. Konečně jsem v nezkažené přírodě daleko od civilizace.

Ozve se pípnutí. Astra otevře svůj batoh a hledá v něm mobilní telefon.

Barbora Janů: Nezkažená příroda? Vždyť je to smrková monokultura!

Astra vytáhne telefon a prohlédne si přijatou SMS zprávu.

Barbora Janů: Horšího zločinu na přírodě se člověk v tomto kraji snad ani nemohl dopustit.

Astra: Došel mi nový katalog podzim/zima, to vyřídím později.

Astra vrátí telefon do batohu, vytáhne z batohu fotoaparát a začne fotografovat.

Na konci družiny zatím jdou Moje vinná réva, Jana Zlomilová a Ester Krejčí.

Jana Zlomilová: Jak se vám tu líbí?

Moje vinná réva: Moc. Je tu krásně.

Ester Krejčí: Zvažuji, zda jsem neměla upřednostnit zkoušení z dějepisu. Možná bych přitom byla užitečnější.

Moje vinná réva: I zde jste užitečná. Nebo časem budete.

Jana Zlomilová: Ester Krejčí, mohu se vás na něco zeptat?

Ester Krejčí: Ano. Druhá světová válka začala 1. září 1939, ale pochybuji, že to souviselo se začátkem školního roku.

Jana Zlomilová: (*udiveně:*) Cože?

Ester Krejčí: Omlouvám se. Na co jste se tedy chtěla zeptat?

Jana Zlomilová: Chtěla jsem se zeptat, kde bydlíte.

Ester Krejčí: Doma.

Jana Zlomilová: A to je kde?

Ester Krejčí: Tam, kde bydlím.

Jana Zlomilová: Proč jste na mě taková protivná?

Ester Krejčí: Promiňte. Nechci být protivná, jen jsem zvyklá udržovat si od spolužáků odstup.

Přiblíží se k nim Tamara Janů.

Tamara Janů: Věděly jste, že lidské oko je jedním z nejrozvinutějších zrakových orgánů v živočišné říši?

Ester Krejčí: To je patrně příčina toho, že někteří z nás musejí nosit brýle.

Tamara Janů: To je zajímavá myšlenka. Zeptám se Vojtěcha Vernera, co si o tom myslí.

Astra se různě pohybuje kolem a fotografuje. Při hledání vhodného záběru šlápne do prázdna a s výkřikem se zřítí ze srázu. Družina se zastaví. Barbora Janů, která to viděla, omdlí.

Severín Srp: (*Otočí se.*) Co se stalo?

Všichni studenti mlčí.

Astra (m. o.): Pomoc!

Severín Srp dojde k okraji, kde Astra spadla, a podívá se ze srázu.

Severín Srp: Jste v pořádku?

(Záběr na Astru.) Astra leží na vrstvě jehličí pod jedním ze smrků na svahu. Chvilku se vzpamatovává ze šoku.

Astra: Ne! Spadl mně fotoaparát za dvanáct tisíc korun!

Kňour: Já ji vytáhnu. *(Zbrkle zamíří ke srázu.)*

Profesor Srp se Kňourovi postaví do cesty.

Severín Srp: Neopovažujte se tam spadnout také. Vaše *zbrklost* nám tu ještě chyběla. Všichni budou *čekat*, dokud neuvážím další postup.

Severín Srp přijde k Barboře Janů, bezvládně ležící na zemi. Tamara Janů klečí u ní a sleduje ji.

Severín Srp: Co je jí?

Tamara Janů: Omdlela. Občas se jí to stává. Naposledy dnes ráno, když jsem jí popisovala trávící soustavu přežvýkavců.

(ostatním:) Věděli jste, že mají čtyři žaludky?

Severín Srp: *(ostatním:)* Ostatní jsou v pořádku?

Nikdo se nehlásí.

Severín Srp: Dobře.

Máte tu někdo lano?

Vojtěch Verner: Já! *(Vytáhne z batohu lano.)* Moje unikátní Vernerovo lano, čtyřikrát lehčí než běžné lano díky důmyslné inovativní struktuře vláknů.

Severín Srp: Přestaňte řečnit a dejte to sem. *(Vezme Vojtěchu Vernerovi lano.)* Na. *(Dá je Kňourovi.)* A dávejte si pozor!

Kňour shodí jeden konec lana Astře.

Kňour: Držíte se?

Astra (m. o.): Ano.

Kňour: Pevně?

Astra (m. o.): Tak už táhněte! Myslíte, že mě to tady baví?

Kňour pokrčí rameny a začne Astru pomalu vytahovat. Po zhruba osmi sekundách se lano přetrhne a Astra se skutálí ze svahu hluboko do údolí.

Kňour vytáhne lano s utrženým koncem.

Ester Krejčí: *(na Vojtěcha Verneru:)* Jakou mělo mít to lano pevnost?

Vojtěch Verner: Pevnost? O té jsem neuvažoval.

Ester Krejčí: A to se nazýváte vynálezcem?

Vojtěch Verner: Příští verze Vernerova lana bude pevnější. Slibuji.

Moje vinná réva a Jana Zlomilová se rozpláčou.

Ester Krejčí: Jen klid. Na truchlení bude ještě dost času.

Moje vinná réva: Uvědomujete si, co se možná stalo?

Ester Krejčí: Nemyslím, že je mrtvá. Je tam dole, ale živá a vrátí se. Dříve či později. Vrátí se jako Gandalf – změnění šaty, možná barvu vlasů, ale vrátí se, o tom jsem přesvědčena.

Moje vinná réva přestane plakat.

Tamara Janů: Zkusím jí zavolat. *(Vytuká na svém mobilním telefonu číslo.)*

Moje vinná réva: Já nemůžu! *(Chytne se za hlavu.)*

Tamara Janů: *(s telefonem u ucha:)* Haló!

(Pauza.)

Tamara Janů: *(s telefonem u ucha:)* A jinak jste v pořádku?

(Pauza.)

Tamara Janů: *(ostatním:)* Je v pořádku. Stěžuje si, že spadla do nějakého bahna.

Severín Srp: Bylo jí už 18?

Tamara Janů: Ano.

Severín Srp: V tom případě jí vyřídíte, že má *rozchod* a může být ráda, že jí nedám *poznámku* za nedovolené opuštění skupiny.

Moje vinná réva: *(Vstane ze země.)* Počkat! To ji tam chcete nechat?

Severín Srp: Máme před sebou ještě kilometr a půl chůze. Nemáme čas zdržovat se kvůli jednotlivcům. Je dospělá, postará se o sebe sama.

- Moje vinná réva:** Nepostará! Potřebuje naši pomoc! (*Se slzami v očích se zadívá na profesora Srpa.*)
- Severín Srp:** (*Uhýbá pohledem.*) No... v tom případě byste jí možná měla jít pomoci vy. Nematurujete z biologie, takže vám to nebude chybět. Pokud chcete, můžete jít.
- Moje vinná réva:** Mohla by se mnou, prosím, jít i Ester Krejčí?
- Severín Srp:** Ano.
- Moje vinná réva:** Děkuji.
- Moje vinná réva přijde k Vojtěchu Vernerovi.*
- Moje vinná réva:** Nemáte, prosím, něco, co by nám pomohlo?
- Vojtěch Verner:** Jistě. (*Začne z batohu vytahovat věci, které jmenuje.*) Podrobná turistická mapa oblasti, kompas, reflexní vesta...

3.10 Čtení v mapách

Hluboký smrkový les v údolí mimo cestu. Mezi stromy opatrně kráčí Moje vinná réva, oblečená ve žluté reflexní vestě. Následuje ji Ester Krejčí s otevřenou mapou.

Zapírá mobilní telefon. Moje vinná réva si přečte přijatou zprávu.

- Moje vinná réva:** Astra píše, že se jí rozbil flakon s hrozně drahým parfémem.
- Ester Krejčí:** Bylo od ní velmi zodpovědné si jej vzít. Takto ji můžeme nalézt podle pachové stopy. A až ji najdeme, zacpeme si nos.
- Moje vinná réva:** (*trochu vyčítavě:*) Ach, Ester Krejčí! Jak můžete v tak vážné situaci vtipkovat? Vždyť normálně byste už předvíдалa to nejhorší. Jakože jste dnes tak netypicky optimistická?
- Ester Krejčí:** Uvažuji racionálně. Podle zpráv, které nám dosud poslala, si stěžuje jen na ztrátu zbytných materiálních hodnot. Ani jediná zmínka o tom, že by trpěla bolestmi, že by neměla co pít či že by ji ohrožovalo divoké zvíře. Dokonce možná právě teď na svém supermoderním telefonu surfuje po internetu.
- Jsem přesvědčena, že Astře nehrozí žádné nebezpečí, kromě toho, které by si případně přivodila vlastním nezodpovědným chováním.

Moje vinná réva: *(Vzdychne si.)* Asi máte pravdu. *(Rozhlédne se.)* Kam dál?

Ester Krejčí levou rukou chytne mapu za horní okraj a prstem pravé ruky do ní ukazuje.

Ester Krejčí: *Odtud* jsme vyšly, *tudy* jsme šly, takže bychom měly být *zde*. Astra zřejmě spadla někam *sem*, takže bychom měly pokračovat *támhle*. *(Ukáže směr pravou paží.)*

Moje vinná réva se vydá naznačeným směrem, Ester Krejčí ji následuje.

Moje vinná réva: Kde jste se naučila tak číst v mapách?

Ester Krejčí: V hodinách zeměpisu. Kdybyste tam dávala větší pozor, mohla jste to umět také.

Moje vinná réva: Zkoušela jsem, ale nešlo mi to.

3.11 Přiblížení

Smrkový les v údolí. Moje vinná réva a Ester Krejčí se prodírají podrostem.

Ester Krejčí: Už bychom měly být na místě. *(Rozhlédne se)* Hm... Ještě musíme najít to bahno.

Moje vinná réva: *(zakřičí:)* Astro!

Nikdo neodpovídá.

Moje vinná réva: *(zakřičí:)* Astro, kde jste?

Astra (m. o.): *(křičí z dálky:)* Tady! Jsem tady!

Ester Krejčí: Taková odpověď má asi takovou informační hodnotu jako když řeknu, že bydlím doma.

Astra (m. o.): *(křičí z dálky:)* Kde jste vy?

Moje vinná réva: *(zakřičí:)* Už jsme skoro u vás.

Moje vinná réva a Ester Krejčí se vydávají směrem, odkud slyšely Astrin křik.

Moje vinná réva: Z toho křičení mě bolí v krku.

Ester Krejčí: Zkuste křičet hlubším hlasem. Hlubší tóny se lépe šíří na velkou vzdálenost.

Moje vinná réva: Netušila jsem, že jste expert na fyziku.

- Ester Krejčí:** Nejssem. Kdybych byla, začala bych vám přednášet něco o frekvencích, molekulárním vlnění a vysvětlovat odvozování rovnic a do Vánoc byste možná pochopila, co se vám tím snažím sdělit.
- Moje vinná réva:** Už ji vidím.

3.12 Kontakt

Smrkový les v údolí. Astra stojí s mobilním telefonem v ruce a rozhlíží se. Její šaty jsou zabláčené, ale jinak nepoškozené. Její fialové vlasy jsou rozčuchané.

Přichází Moje vinná réva a Ester Krejčí.

- Astra:** Konečně.
- Ester Krejčí:** Jaká byla bahenní koupel?
- Astra:** Fuj! (*Zatváří se zhnuseně.*)
Kde jste byly? Čekám na vás už skoro hodinu.
- Ester Krejčí:** Na cestě.
- Astra:** A proč vám to trvalo tak dlouho?
- Ester Krejčí:** (*Podívá se na blízký svah.*) Protože jsme neměly zájem o bahenní koupel a roztrhané šaty?
- Astra:** Tak dobře. Hlavně ať už jsme pryč.

Moje vinná réva odvádí Astru směrem, odkud přišla. Ester Krejčí je následuje.

3.13 Čas (3)

(Titulek:) Úterý 21. 9. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Úterý, 21. září 2010.

3.14 Nikdo není dokonalý

Třída (oktáva B) ráno před vyučováním. Na nástěnce visí reklamní leták s nápisem:

Existují hadi, co požírají sami sebe?
Kanibal Uroboros – v Horké bramboře!

U nástěnky postává Ester Krejčí. Přijde k ní Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Dobrý den, Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Moje vinná réva: Nad čím přemýšlíte?

Ester Krejčí: Profesor Vrba nám včera oznámil, že na příští týden chystá exkurzi na Modrohrad.

Moje vinná réva: Podobnou jako byla minulý čtvrtek?

Ester Krejčí: Ano.

Moje vinná réva: To se bude Astře líbit. Včera říkala, že už si koupila nový fotoaparát a nemůže se dočkat dalšího dobrodružství.

Ester Krejčí: *(Vzdychne si.)* Proč se někteří lidé nikdy nepoučí ze svých omylů a stále je opakují?

Moje vinná réva: *(Zamyslí se.)* Asi proto, že lidé nejsou dokonalí. Musejí si pomáhat a sami přijímat pomoc.

Zvonění.

Ester Krejčí: Souhlasím. Ale některým lidem není pomoci.

Ester Krejčí a Moje vinná réva odchází sednout si do lavice.

3.15 Vyznamenání

Třída (oktáva B) ráno. Studenti sedí v lavicích. Do třídy vstoupí Laura Sonetová, Nikola Merlinová a ředitel Rusovský. Třída (kromě Zorany) je přivítá povstáním.

Antonín Rusovský: Prosím Ester Krejčí a Iris Narcis, aby předstoupily před tabuli.

Jmenovaní studenti přijdou k tabuli a postaví se před ni čelem k třídě.

Antonín Rusovský: Tito studenti projeví mimořádnou odvahu a iniciativu, když se sami vydali na nestandardní záchrannou výpravu. Za to jim uděluji vyznamenání ředitele školy za hrdinství. *(Nabídne ruku Ester Krejčí.)*

Ester Krejčí: Děkuji. *(Stiskne řediteli ruku.)*

Ředitel Rusovský nabídne ruku Mojí vinné révě.

Moje vinná réva: Děkuji. *(Nadšeně mu potřese rukou.)*

Ředitel Rusovský a Nikola Merlinová odejdou ze třídy. Laura Sonetová se posadí za katedru.

Laura Sonetová: Posadte se.

Třída si sedne; Ester Krejčí a Moje vinná réva se jdou posadit na svá místa.

3.16 Rozhovor

Třída (oktáva B) kolem poledne. Ester Krejčí sedí na svém místě. Do třídy vejde Bedřich Savý. Rozhlédne se a přijde k Ester Krejčí.

Bedřich Savý: Dobrý den. Jste Ester Krejčí?

Ester Krejčí: Ano.

Bedřich Savý: Bedřich Savý ze septimy C. Podle mých informací jste byla dnes ráno vyznamenána za hrdinství.

Ester Krejčí: *(ironicky:)* Hm... žasnu nad rychlostí vašich informátorů, zpráva doputovala do vedlejší chodby za pouhé čtyři vyučovací hodiny a půl obědové přestávky.

Bedřich Savý: *(Pokrčí rameny.)* Náš zpravodaj měl moc práce. Ale o tom jsem s vámi nechtěl mluvit. Měla byste čas na krátký rozhovor pro Horkou bramboru?

Ester Krejčí: Ano, za předpokladu, že mi slíbíte, že si moje odpovědi nebudete přizpůsobovat a neotisknete je bez autorizace.

Bedřich Savý: Dobře, slibuji. *(Vytáhne diktafon a zapne jej.)*
Za co konkrétně jste dostala ocenění za hrdinství?

Ester Krejčí: Hm... za to, že jsem se s Iris Narcis hodinu prodírala křovím místo školního vyučování, abychom ukázaly cestu dalšímu spolužákovi, který si mezi tím dal nedobrovolnou bahenní koupel.

Bedřich Savý: Můžete být trochu konkrétnější? Naši čtenáři se zajímají o nechtuté detaily.

Ester Krejčí: Asi nejnechtutnější bylo, když můj spolužák Tamara Janů přiznala, že své sestře popisovala trávící soustavu přežvýkavců, která se-

stává ze čtyř žaludků – bachor, kniha, čepec a slez. První tři z nich jsou navíc předžaludky – strava se z nich může vyzvracet do úst, kde ji přežvýkavec přežvýká, aby ji znovu polknul. To je opravdu nechutné.

Bedřich Savý: Tváříte se klidně na to, že jste byla vystavena takovým věcem.

Ester Krejčí: To bude patrně ten důvod, proč si zasloužím vyznamenání za hrdinství.

Bedřich Savý: Jaké největší ponaučení jste si z té události odnesla?

Ester Krejčí: Hm... odnesla jsem si ponaučení, že v životě jsou situace, kdy ani nejmodernější technika s GPS, satelitní navigací a připojením k internetu nemůže nahradit prostou mezilidskou pomoc.

Bedřich Savý: Ester Krejčí, děkuji za rozhovor. (*Vypne diktafon.*)

Ta část o zažívacím traktu se mi moc líbila. Přesně ladí s naším zaměřením. Nechtěla byste dělat redaktora Horké brambory?

Ester Krejčí: Děkuji, ale raději se soustředím na studium.

Bedřich Savý: V pořádku. Mimochodem, ještě byla vyznamenána Iris Narcis. Nevíte, kde bych ji našel?

Ester Krejčí: Dnes už odešla domů, ale řekla bych, že nebude mít zájem poskytovat rozhovory. Nemá váš časopis příliš v lásce.

Bedřich Savý: Dobře. Děkuji za varování. Na shledanou.

Ester Krejčí: Na shledanou.

Bedřich Savý odejde ze třídy.

Shrnutí epizody 1×3

Σ Toto byla třetí epizoda příběhů Ester Krejčí a jejích spolužáků. Moje vinná réva si ve fitness centru dala „aktivní vodu“. Jana Zlomilová jí řekla, že profesor Srp chystá exkurzi do přírody. Moje vinná réva přesvědčila k účasti i Ester Krejčí a probrala s ní a Janou Zlomilovou, čím by se chtěly stát po dostudování.

Astra si před exkurzí nabarvila vlasy na fialovo; Ester Krejčí, Moje vinná réva a Jana Zlomilová si o tom povídaly. Vojtěch Verner po cestě navrhl profesoru Srpovi inovativní metodu počítání studentů, Barbora Janů se chtěla zastavit u pasoucích se koní a sledovat je. Jana Zlomilová se po cestě pokusila sblížit s Ester Krejčí, ale ta ji odmítla. Astra fotografovala a kvůli neopatrnosti se zřítla ze srázu. Vernerovo lano, kterým se jí Kňour pokusil vytáhnout, se přetrhlo. Moje vinná réva se s Ester Krejčí vydala Astru najít a zachránit. Nalezly ji špinavou a neupravenou, ale jinak v pořádku.

Astra si koupila nový fotoaparát a podle Mojí vinné révy se těšila na další exkurzi. Ester Krejčí položila otázku, proč se někteří lidé nikdy nepoučí. Moje vinná réva a Ester Krejčí byly vyznamenány za hrdinství ředitelem školy. Ester Krejčí pak poskytla rozhovor školnímu časopisu Horká brambora.

Hudba k titulkům:

Ⓛ Within Temptation: *Stand My Ground*.

1 × 4

TRANSFORMACE KAPALINY

Osoby

- Melanie Navrátil (žena, 18) – *student.* → s. ??
Kňour (muž, 22) – *student.* → s. ??
Ester Krejčí (žena, 19) – *student.* → s. ??
Tamara Janů (žena, 19) – *student.* → s. ??
Moje vinná réva (žena, 19) – *student.* → s. ??
hlášení (ženský hlas) – *hlášení z reproduktoru v trolejbusu.*
Nikita Král (muž, 18) – *student.* → s. ??
Jana Zlomilová (žena, 18) – *student.*
Patrik Kulda (muž, 17) – *student gymnázia Podolí I.*
Petr Rohlík (muž, 17) – *student gymnázia Podolí I.*
Pavel Lexa (muž, 17) – *student gymnázia Podolí I.*
Radek (žena, 18) – *student.* → s. ??
Vojtěch Verner (muž, 18) – *student.*
-

4.1 Čas (1)

(Titulek:) Pondělí 25. 10. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Pondělí, 25. října 2010.

4.2 Strídání Brambor, Kňourání

STRÍDÁNÍ BRAMBOR

Třída (oktáva B) ráno před vyučováním. Na nástěnce visí reklamní leták s nápisem:

Proč se částice s kladným nábojem v atomovém jádře přitahují?
Homosexuální protony – v Horké bramboře!

K nástěnce přijde Melanie Navrátil, sejme z ní leták a pověsí na jeho místo nový reklamní leták s nápisem:

Umíte proměnit vodu ve víno? Oni ano!
Iluzionisté a kouzelníci – v Horké bramboře!

Melanie Navrátil vyhodí původní leták do koše (pod umývadlem). Vezme si houbu, pustí vodu z kohoutku, namočí v ní houbu a zastaví vodu. Přijde k tabuli (popsané z hodiny literatury¹) a začne ji mazat.

KŇOURÁNÍ

K Melanii Navrátil přijde Kňour.

Kňour: Ahoj. Dnes vám to obzvlášť sluší.

Melanie Navrátil: (nevzrušeně:) Děkuji.

Kňour: Nechcete to po škole dát dohromady a někam zajít?

Melanie Navrátil (m. o. - myšlenky): Jděte otravovat někoho jiného.

Melanie Navrátil: Nemám zájem.

Kňour: Aha. To proto, že jste lesba.

Melanie Navrátil: Konečně vám to došlo.

---

¹od minulého pátku

- Kňour:** Nevadí.
- Kňour zamíří ke dveřím. Ester Krejčí zvedne z lavice učebnici dějepisu a předstírá, že si v ní čte. Kňour přijde k ní.*
- Kňour:** Ahoj, krásko.
- Ester Krejčí:** *(Položí učebnici na lavici a ohlédne se za sebe.)* To říkáte mně?
- Kňour:** Jasně. *(Dívá se jí do očí.)*
- Ester Krejčí:** *(Uhýbá pohledem.)* A jak vás to napadlo? Viděl jste film Kráska a zvíře a chcete zjistit, zda to funguje i v praxi?
- Kňour:** Ne. Masturboval jsem nad obrázky protonů v Horké bramboře a napadlo mně, že můžu místo toho potěšit skutečnou ženu.
- Ester Krejčí:** Hm... tak jděte nějakou najít. Já jsem jen hologram. *(Zvedne učebnici a pokračuje ve čtení.)*
- Kňour upře pohled do stropu, zakroučí hlavou a odejde ze třídy.*
- Melanie Navrátil jde k umývadlu. Ester Krejčí odloží učebnici, vstane a přijde k Melanii Navrátil, která zatím ždímá houbu.*
- Ester Krejčí:** Řekla bych, že Kňour se dostal do období říje.
- Melanie Navrátil:** Jak vás to napadlo?
- Ester Krejčí:** Otravoval už i mě. *(Ohlédne se.)* Možná je to tím, že je říjen. Loni touto dobou byl také dost otravný.
- Melanie Navrátil:** *(Odloží houbu a obrátí se k Ester Krejčí.)* To víte, cítí se osaměle a chce se s někým seznámit. Až přestane vést ty nechutné řeči, určitě se mu to povede.
- Také byste si mohla někoho najít. Ve čtvrtek pořádám oslavu státního svátku. Jste zvaná.
- Ester Krejčí:** Děkuji, ale nemám zájem oslavovat vznik samostatného Československa tolik let po jeho zániku. To je jako slavit narozeniny někoho, kdo už umřel. Dáda Karel to dlouhodobě kritizuje.
- Melanie Navrátil:** A neláká vás možnost poznat tam nějakého kluka? – Nebo dívku? *(Spiklenecky se pousměje.)*
- Ester Krejčí:** Ne.
- Melanie Navrátil:** *(Pokrčí rameny.)* Jak myslíte. *(Odchází ke své lavici.)*

4.3 Návod na kouzlo

Učebna určená studentům majícím volnou hodinu². Ester Krejčí a Melanie Navrátil sedí v sousedících lavicích. Ester Krejčí přemýšlí, Melanie Navrátil si něco píše do sešitu. Do učebny vejde Tamara Janů a přijde k nim.

Tamara Janů: Dobrý den. Četly jste ten článek v Horké bramboře?

Melanie Navrátil: *(Přerušit psaní.)* Který?

Tamara Janů: Ten o magii.

Melanie Navrátil: Ano, ten jsem četla.

Ester Krejčí: Já ne. Co se tam píše?

Tamara Janů: Píše se tam: *(Začne předříkávat zpaměti:)* Kdo by nechtěl žít ve světě čar a kouzel. Čáry máry, při nichž se dějí zázraky, odedávna fascinovaly lidi jako jste vy. Touha po tajemnu je spalovala a soužila.

Ester Krejčí: Moment. *(Přerušit ji.)* Co konkrétně vás na tom článku zaujalo?

Tamara Janů: Je tam návod, jak proměnit vodu ve víno.

Ester Krejčí: Je k tomu potřeba víno?

Tamara Janů: Není.

Ester Krejčí: A jak to tedy dělají?

Tamara Janů: Zaprvé – vezměte čirou sklenku a naplňte ji zhruba do tří čtvrtin vodou.

Zadruhé – vezměte dutou kouzelnickou hůlku a naplňte ji sirupem s příchutí černého rybízu.

Ester Krejčí: Aha.

Tamara Janů: Zatřetí – vezměte neprůhledný dostatečně velký šátek a zakryjte s ním sklenku, aby ji diváci neviděli.

---

²V oktávách se na gymnáziu Podolí II studují už jen předměty, ze kterých bude student maturovat, a tělesná výchova. Z toho důvodu vznikají většinou studentů v rozvrhu díry – tzv. volné hodiny, kdy ve škole čekají na další předmět. Studenti starší osmnácti let (což je většina oktávánů) mohou tyto volné hodiny trávit i mimo školu, ostatní jen v této vyhrazené učebně, kde jsou pod dozorem, ale neprobíhá tam výuka.

Začtvrté – zamávejte hůlkou a fukněte s ní o sklenku, aby se z ní sirup vylil do vody.

Zapáté – obsah sklenky hůlkou rychle zamíchejte.

Zašesté – odkryjte sklenku divákům. To je vše.

Ester Krejčí: A nebude divákům víno s příchutí černého rybízu podezřelé?

Tamara Janů: Proč? Vždyť stejně nikdo neví, jak chutná víno.

Ester Krejčí: Vinaři by s vámi nesouhlasili.

Tamara Janů: Po vyučování si zajedu koupit hůlku a vyzkouším si to.

Melanie Navrátil: Můžete to předvést na mé čtvrtěční slavnosti.

Tamara Janů: Výborně. Začíná v 18 hodin jako loni?

Melanie Navrátil: Ano.

Tamara Janů: Dobře. Přijdu a předvedu to kouzlo tam.

4.4 Čas (2)

(Titulek:) Středa 27. 10. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Středa, 27. října 2010.

4.5 Přemlouvání

Vedlejší místnost fitness centra. Ester Krejčí a Moje vinná réva společně pojídají pizzu.

Moje vinná réva: Děkuji za tu půlku pizzy, je moc dobrá.

Ester Krejčí: Není zač, zasloužíte si ji. Těší mě, že trávíte čas se mnou, když tu máte tolik jiných přátel.

Moje vinná réva: Mám vás ráda. Cením si na vás, že jste taková upřímná a zásadová. A také mě potřebujete víc než ostatní. Nechtěla bych, abyste zůstala sama.

Ester Krejčí: A ta pizza?

Moje vinná réva: No... pizza je samozřejmě také lákavá, ale nechat se zkorumpovat půlkou sýrové pizzy by nebylo správné.

- Ester Krejčí:** Výborně.
- Moje vinná réva:** Víte, že zítra bude u Melanie Navrátil oslava?
- Ester Krejčí:** (*strože:*) Vím. (*Zakousne se do pizzy.*)
- Moje vinná réva:** Netváříte se zrovna nadšeně.
- Ester Krejčí:** (*Polkne.*) Měla bych?
- Moje vinná réva:** Na té oslavě si přece můžete najít nové přátele.
- Ester Krejčí:** Nemám v plánu tam jet.
- Moje vinná réva:** (*překvapeně:*) Cože? Proč?
- Ester Krejčí:** Netěší mě takové společenské akce. Na letošní oslavě svátku Práce jsem se od začátku do konce nudila. Raději zajdu do knihovny a přečtu si nějaké pojednání o upadajícím významu státních svátků v soudobé konzumní kultuře.
- Moje vinná réva:** Ester Krejčí, nemůžete se celý život stranit ostatních. Musíte občas mezi lidi.
- Ester Krejčí:** Hm...
- Moje vinná réva:** Tak to alespoň udělejte pro mě. Chyběla byste mi, chci tam jít s vámi.
- Ester Krejčí:** A kdybych si tam přece jen někoho našla, nějakého „nového přítele“, opustila byste mě?
- Moje vinná réva:** To bych vám neudělala, slibuji.
- Ester Krejčí:** Dobře. Půjdu tedy s vámi.
- Moje vinná réva:** Děkuji. (*Usměje se.*)

4.6 Čas (3)

(Titulek:) Čtvrtek 28. 10. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Čtvrtek, 28. října 2010.

4.7 Příští zastávka: Komunistická

Interiér trolejbusu, pozdní odpoledne. Na sedadle naproti dveřím sedí Ester Krejčí v černém kabátě. Trolejbus zastaví na zastávce a otevřou se dveře.

hlášení (m. o.): Zastávka Nádraží Podolí. Příští zastávka – Socialistická.

Nastoupí Moje vinná réva a přijde k Ester Krejčí.

Moje vinná réva: (*vesele:*) Dobrý den, ráda vás vidím.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Zazní zvukový signál, dveře se zavřou a trolejbus se rozjede.

Moje vinná réva: Notak. Alespoň jednou projevte trochu nadšení. Dnes možná potkáte svou životní lásku a vy se tváříte jako byste jela na pohřeb. Hm... (*Přejede Ester Krejčí pohledem.*) a jste oblečená jako na pohřeb. Zajímalo by mě, co byste si vzala na uzavírání partnerství³.

Ester Krejčí: Nejspíš černou angyklos. Díky prezidentu Eichlerovi je v módě již od roku 1994.

Moje vinná réva: Astra si myslí něco jiného.

Ester Krejčí: Astra žije ve vlastním egocentrickém světě a její názor rozhodně není relevantnější než průzkum ministerstva sociologie.

Moje vinná réva: Hm... (*Zamyslí se.*)

Trolejbus zpomalí, zastaví na zastávce a otevře dveře.

hlášení (m. o.): Zastávka Socialistická. Příští zastávka – Komunistická.

Ester Krejčí: Zajímalo by mě, kdo vymýšlí ty názvy zastávek.

Moje vinná réva: To mě také.

4.8 Uvítání

Domovní dveře domu rodiny Navrátil⁴, pozdní odpoledne. Ke dveřím přijdou Moje vinná réva a Ester Krejčí. Moje vinná réva zazvoní na zvonek. Otevře jim Melanie Navrátil.

³V EDDR se místo manželství uzavírá partnerství.

⁴Dvoupatrový rodinný dům s adresou Komunistická 13.

Melanie Navrátil: Dobrý den.

Moje vinná réva: Dobrý den.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Melanie Navrátil: *(s úsměvem na Ester Krejčí:)* Tak přece jste přišla.

Moje vinná réva: Můžeme dovnitř?

Melanie Navrátil: Ovšem, pojďte.

4.9 Program, Názor Mojí vinné révy

PROGRAM

Hala domu rodiny Navrátil⁵. V hale už jsou Nikita Král (sedí u dataprojektoru a něco dělá na notebooku), Jana Zlomilová (prochází se po hale, nenápadně se rozhlížejíc), „šedí hoši“ (Petr Rohlík, Pavel Lexa a Patrik Kulda), Vojtěch Verner, Radek, Mili a další čtyři dívky. Šedí hoši konverzují s dívkami, Mili s další dívkou.

Melanie Navrátil přivede do haly Ester Krejčí a Moji vinnou révu.

Ester Krejčí: Jaký bude program?

Melanie Navrátil: Dnes žádný pevný program nemáme.

Ester Krejčí: *(ironicky:)* Žádný program? To vypadá na velmi zábavný večer.

Melanie Navrátil: Můžete se na příklad posadit ke stolu a dát si zákusky a pak třeba diskutovat.

Moje vinná réva: Děkujeme, už si poradíme.

Melanie Navrátil: Dobře. *(Odejde se věnovat dalším hostům.)*

NÁZOR MOJÍ VINNÉ RÉVY

Ester Krejčí a Moje vinná réva se posadí ke stolu. Moje vinná réva si vezme trubičku plněnou šlehačkou a s chutí ji sní. Ester Krejčí ji zatím mlčky sleduje.

Moje vinná réva: Chcete diskutovat o odkazu prezidenta Masaryka?

---

⁵Velká hala čtvercového půdorysu. Vzdálenější polovinu haly zabírá masivní ocelový stůl s židlemi. Na stole je přehnaná zásoba zákusků a různých druhů nápojů. Dataprojektor tam na stěnu promítá mapu Československa z roku 1919. Bližší polovina haly je volná pro tanec či postávání. V obou bližších rozích jsou navíc nízké skříňky.

- Ester Krejčí:** Dala bych přednost aktuálnějšímu tématu.
- Moje vinná réva:** Jakému třeba?
- Ester Krejčí:** (*Zamyslí se.*) Jaký je váš názor na globální oteplování?
- Moje vinná réva:** No... podle mě je to důsledek lidské činnosti a všechny země na světě se musí spojit, aby omezily emise skleníkových plynů, a umožnily tak obnovení přírodní rovnováhy.
- Ester Krejčí:** Zajímavý názor. Jenže všichni se nikdy nespojí, a když se omezí jen někteří, ostatní budou skleníkových plynů vypouštět ještě víc. (*Pokrčí rameny.*) Je to beznadějně.

4.10 Voda

Hala domu rodiny Navrátil. Melanie Navrátil přivede do haly Tamaru Janů.

- Melanie Navrátil:** Kde máte sestru?
- Tamara Janů:** Sestra nepřijde, raději zůstala doma.
- Melanie Navrátil:** To je škoda. Sluší vám víc, když jste dvě.
- Tamara Janů:** Dobře.

Melanie Navrátil se zatváří rozpačitě (nechápe Tamařinu odpověď). Tamara Janů odejde k nedaleké skříňce v rohu a vybalí na ni z batohu sklenku, šátek, lahev sirupu s příchutí černého rybízu a černou kouzelnickou hůlku.

- Tamara Janů:** (*Zamyslí se.*) Hm...
- Tamara Janů se vrátí k Melanii Navrátil.*
- Tamara Janů:** Promiňte, kde bych tu sehnala vodu?
- Melanie Navrátil:** Nechcete čaj? Sama jsem ho vařila.
- Tamara Janů:** Ne, potřebuji vodu na to kouzlo.
- Melanie Navrátil:** Aha. Tak dobře, pojdte.

Melanie Navrátil a Tamara Janů odcházejí.

4.11 Globální oteplování

Hala domu rodiny Navrátil. Ester Krejčí a Moje vinná réva sedí u stolu. Moje vinná réva se rozhlédne po hale. Ukáže na šedé hochy, kteří stojí v koutě a o něčem spolu mluví.

Moje vinná réva: Tamhle je pár atraktivních kluků. Zkuste se s nimi pobavit.

Ester Krejčí: Dobře. (*Vstane.*)

Ester Krejčí přijde k hochům, ti si jí všimnou.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Petr Rohlík: Dobrý den.

Pavel Lexa: Dobrý den.

Patrik Kulda: Dobrý den.

Ester Krejčí: Hm... jste si podobní. Jste trojčata?

Petr Rohlík: Ne, jsme jen spolužáci.

Pavel Lexa: Ano, spolužáci.

Patrik Kulda: Přesně tak.

Ester Krejčí: Aha. A do které chodíte třídy?

Petr Rohlík: Do septimy.

Pavel Lexa: Na Podolí I.

Patrik Kulda souhlasně přikývne.

Ester Krejčí: To je zajímavé. Jaký je váš názor na globální oteplování?

Pavel Lexa a Patrik Kulda se na sebe podívají.

Petr Rohlík: (*Poškrábe se na hlavě.*) No, globální oteplování je zvyšování průměrné teploty na celém světě.

Ester Krejčí: Dobře. To je definice. Ale jaký na to máte názor?

Petr Rohlík: No... názor...

Pavel Lexa: Je to dobře, protože nám bude teplo.

Petr Rohlík: Ano, dobře.

Patrik Kulda: Přesně tak.

- Ester Krejčí:** Nemáte obavy z tání polárních ledovců a zvyšování hladiny světových oceánů?
- Petr Rohlík:** Kdepak.
- Pavel Lexa:** Kašleme na to.
- Patrik Kulda:** Přesně tak.
- Ester Krejčí:** A kde se bude hrát lední hokej?
- Petr Rohlík:** No... globální oteplování je špatné.
- Pavel Lexa:** Souhlasím, je špatné.
- Patrik Kulda:** Přesně tak.
- Ester Krejčí:** Lední hokej se stejně většinou hraje na uzavřených stadionech, takže tomu to vadit nebude.
- Petr Rohlík:** Aha. Globální oteplování je dobré.
- Pavel Lexa:** Skvělé, bude nám teplo.
- Patrik Kulda:** Přesně tak.

Ester Krejčí si vzdychne. Přijde k nim Tamara Janů. Ester Krejčí otevře ústa s úmyslem něco říct, ale Tamara Janů ji předběhne.

- Tamara Janů:** Promiňte, potřebuji něco přenést. Pomůže mi někdo?

Šedí hoši se otočí k Tamaře Janů.

- Petr Rohlík:** Já!

- Pavel Lexa:** Ne, já!

- Patrik Kulda:** Já.

- Tamara Janů:** Tak pojd'te.

Šedí hoši odejdou s Tamarou Janů. Ester Krejčí se zamračí a odchází opačným směrem.

4.12 Stud

Hala domu rodiny Navrátil. Moje vinná réva sedí u stolu. Přijde k ní Jana Zlomilová.

- Jana Zlomilová:** Dobrý den, Moje vinná révo.

- Moje vinná réva:** *(Usměje se.)* Dobrý den, Jano Zlomilová.
- Jana Zlomilová:** Mohu přisednout?
- Moje vinná réva:** No... *(Zaváhá.)* Můžete. Ester Krejčí se když tak posadí někam jinam.
- Jana Zlomilová:** *(Posadí se.)* Jsem moc ráda, že jste přišla.
- Moje vinná réva:** Děkuji.
- Jana Zlomilová:** Hledáte tu také kluka k seznámení?
- Moje vinná réva:** Zrovna ne, ale Ester Krejčí ano.
- Jana Zlomilová:** *(udiveně:)* Ester Krejčí si hledá kluka?
- Moje vinná réva:** Ano. *(Podívá se směrem k šedým hochům a přestane se usmívat.)*
Ale možná se jí moc nedaří.

Moje vinná réva vstane a s Janou Zlomilovou jde přes halu k Ester Krejčí, která stojí u zdi a hledí do ní.

Moje vinná réva: *(na Ester Krejčí:)* Tak co?

Ester Krejčí: *(Stále hledí do zdi.)* Hm...

Moje vinná réva zpozorní a o kousek odstoupí. Ester Krejčí se k ní otočí.

Ester Krejčí: Myslela jsem si, že nebudou schopni vlastního názoru, ale že nezastávají ani ten převzatý mainstreamový a nechají se zmanipulovat bez sebemenšího nátlaku, to mě... hm... irituje.

Moje vinná réva ji pozorně, ale mlčky poslouchá.

Ester Krejčí: V případě, že bych se do někoho takového zamilovala, musela bych se nejspíš předávkovat léky. Nebo si nechat vymýt mozek a být jako on. Ne. Sebevražda je důstojnější. *(Otočí se zpět ke zdi.)*

Moje vinná réva: Neberte to tak tragicky. To bude dobré.

Ester Krejčí se otočí k Mojí vinné révě.

Moje vinná réva: Jednou si najdete přesně takového kluka, jakého budete chtít. Určitě.

Ester Krejčí: *(Vzdychne si.)* Nepřehánějte to. Není to tak zlé, abyste ke mně nemohla zůstat upřímná.

Moje vinná réva: Tak dobře.

Ester Krejčí se otočí ke zdi.

Jana Zlomilová: O klucích jsem právě chtěla mluvit. Už docela dlouho čekám, že mě někdo začne balit a ono nic. To je nějaký nový trend?

Moje vinná réva: Kluci se stydí. Buďte za to ráda. Ti, kdo se nestydí, bývají nechutní.

Jana Zlomilová: Aha.

Ester Krejčí se otočí zpět.

Ester Krejčí: Zato ti stydliví bývají k nakousnutí. Před chvilkou jsem měla nutkání jich pár pokousat.

Jana Zlomilová: Moje vinná révo, poradila byste mi... víte... něco tady o těch hoších, třeba jaký kdo je a tak.

Moje vinná réva: Dobře.
(*na Ester Krejčí:*) Nebude vám vadit, když vás tu necháme?

Ester Krejčí: Kdyby se objevily abstinenční příznaky, budu vás kontaktovat.

Moje vinná réva: Uhm.

Moje vinná réva a Jana Zlomilová odchází do jiné části haly.

4.13 Seznamování Jany Zlomilové

Hala domu rodiny Navrátil. Moje vinná réva a Jana Zlomilová si stojíc povídají.

Jana Zlomilová: Ester Krejčí pije alkohol?

Moje vinná réva: Ne.

Jana Zlomilová: Tak co mělo znamenat to o abstinenčních příznacích?

Moje vinná réva: To byla taková metafora. Abstinovat znamená zdržovat se nějakých pozitivů a Ester Krejčí tak přirovnala to, když je se mnou, k pozitivu. (*Usměje se.*) Což je pěkné, když tak nad tím přemýšlím.

Jana Zlomilová: Vy musíte mít opravdu zlaté srdce, když s ní vydržíte.

Moje vinná réva: Děkuji.

*Moje vinná réva se rozhlédne po hale a začne ukazovat různými směry (na hochy).
Jana Zlomilová ji sleduje.*

Moje vinná réva: Tamhleto vlastně není úplně kluk. Říká si Radek, snaží se působit drsně, ale je transsexuál a o vztahy zatím nejeví zájem, spíš se chová protivně, i když zdaleka ne tak jako třeba Kňour.

Tam u notebooku je Nikita Král. Těžko se s ním mluví. Když s ním chcete mluvit, musíte začít „Dobrý den“, jinak se s vámi nebude bavit. To jsou ty jeho rituály. Nemá zájem o ženy ani o muže, zajímají ho jen počítače.

A tamto je Vojtěch Verner, náš třídní vynálezce. Taková dětská duše, romantika mu nic neříká.

A tamhle jsou nějací tři kluci, které neznám.

Jana Zlomilová: Já ano. Chodili na Podolí I, teď budou v septimě.

Moje vinná réva: No a? (*Zadívá se na Janu Zlomilovou. Vytřeští oči.*) Mají AIDS?

Jana Zlomilová: To ne. Ale už jsem s nimi jednou jako chodila. Ale byl to jen takový flirt a moc se jim to nepovedlo.

Moje vinná réva: A nechcete to zkusit znovu?

Jana Zlomilová: Někdo lepší by tu nebyl?

Moje vinná réva: No... (*Znovu se rozhlédne.*) Škoda, že tu není Laris. Je sice trochu zbrklý a chová se jako slon v porcelánu, ale myslím, že by se s ním dalo chodit. Vlastně se mi docela líbí... (*Usměje se.*)

Jana Zlomilová se zahihňá.

Moje vinná réva: Zkuste to s nimi. Dejte jim ještě šanci.

Jana Zlomilová: Tak dobře.

Jana Zlomilová přijde k šedým hochům. Moje vinná réva ji zpovzdálí sleduje.

Jana Zlomilová: Zdravím, hoši.

Petr Rohlík: Dobrý den.

Pavel Lexa: Dobrý den.

Patrik Kulda: Dobrý den.

Jana Zlomilová: Vzpomínáte si na mě? Jsem Jana Zlomilová.

Petr Rohlík: Ne. (*Zakrouťí hlavou.*)

- Pavel Lexa:** Kdepak, vůbec. *(Také zakroučí hlavou.)*
- Patrik Kulda:** Já ano.
- Pavel Lexa:** Ale já také.
- Petr Rohlík:** Ale ano, jasně si vzpomínám. *(Přikyvuje.)*
Moje vinná réva se pousměje a odchází do jiné části haly.

4.14 Vlastní inteligence

Hala domu rodiny Navrátil. Ester Krejčí přijde k Melanii Navrátil, ta si jí všimne.

- Ester Krejčí:** Neměla byste tu něco ke čtení?
- Melanie Navrátil:** *(ochotně:)* Mám tu knihovničku, pojďte.
Melanie Navrátil zavede Ester Krejčí ke skříňce, kde si Tamara Janů zkoumavě prohlíží kouzelnickou hůlku. Poblíž skříňky stojí kbelík s vodou.
- Tamara Janů:** Ester Krejčí, mám problém.
- Ester Krejčí:** Jaký?
- Tamara Janů:** Když do hůlky naliji sirup, vyteče hned druhým koncem.
- Ester Krejčí:** Zkoušela jste ten druhý konec ucpat?
- Tamara Janů:** Nezkoušela. A čím jej mám ucpat?
- Ester Krejčí:** Zkuste použít vlastní inteligenci.
- Tamara Janů:** To nejde – inteligence je abstraktní pojem. Na ucpání je potřeba něco fyzického.
- Ester Krejčí:** Chtěla jsem říct, abyste se zamyslela.
- Tamara Janů:** Hm... *(Zamyslí se.)*
- Melanie Navrátil:** S dovolením. *(Naznačí, že se potřebuje dostat ke skříňce.)*
Tamara Janů kousek odstoupí. Melanie Navrátil si klekne a otevře skříňku. Uvnitř jsou knihy.
- Melanie Navrátil:** Vyberu vám něco vhodného.
- Ester Krejčí:** Děkuji.

Melanie Navrátil vytáhne tlustou⁶ knihu a dá ji Ester Krejčí.

Ester Krejčí: (udiveně:) Kapitál⁷?

Máte o mně zkreslené představy. Nemáte tam třeba Medvídka Pú?

Melanie Navrátil: Náhodou mám.

Melanie Navrátil vytáhne ze skříňky knihu Medvídek Pú a vymění ji s Ester Krejčí za Kapitál.

Ester Krejčí: Děkuji. Pak vám ji vrátím.

Melanie Navrátil: Nemáte zač. (*Vrátí Kapitál do skříňky a zavře ji.*)

4.15 Medvídek Pú

Hala domu rodiny Navrátil. Ester Krejčí se posadí ke stolu, otevře knihu Medvídek Pú, nalistuje čtvrtou kapitolu a čte si.

(Záběr na příslušnou stránku knihy. Ztišit zvuk okolních hovorů.)

Ester Krejčí (m. o.): Starý šedivý oslík Ijáček stál docela sám v lesním zákoutí plném bodláčí, přední nohy široce rozkročeny, hlavu skloněnou na stranu a dumal. Chvilí si smutně mysli: Proč? a pak zase Nač? a jindy zase K čemu? a chvílemi sám dobře nevěděl, o čem vlastně přemýšlí! A tak když se přibatolil Medvídek Pú, byl Ijáček velmi rád, že může na chvilku přestat mysli, a zachmuřeně mu řekl: „Dobrý den.“⁸

4.16 Nábor asistenta

Hala domu rodiny Navrátil. Tamara Janů nad skříňkou něco dělá s hůlkou a šátkem. Přijde k ní Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Dobrý den, nepotřebujete pomoc?

Tamara Janů: Dobrý den. Ano. Nedaří se mi držet šátek a současně míchat hůlkou vodu ve sklence.

Moje vinná réva: Hm... a co to vlastně bude?

---

⁶620 stránek – vydání z roku 1927.

⁷Kniha Karla Marxe kritizující kapitalistickou společnost.

⁸Citát z knihy: MILNE, A. A. *Medvídek Pú*. 11. vyd. Praha: Albatros, 2005. ISBN 80-00-01504-8.

Tamara Janů: Kouzlo. Přesněji řečeno iluze.

4.17 Iluzionistické představení

Hala domu rodiny Navrátil. Dataprojektor je vypnutý. Ester Krejčí popíjí čaj, dočteš kapitola a zírajíc na prázdnou misku od jídla na stole.

Melanie Navrátil: *(Zatleská.)* Prosím o pozornost.

Rozhovory v hale se ztiší a většina přítomných jí věnuje pozornost.

Melanie Navrátil: Tamara Janů se svým půvabným asistentem Mojí vinnou révou nám tu předvedou jedinečné kouzlo. Promění vodu ve víno. Prosím o potlesk pro Tamaru Janů.

Většina publika zatleská (Ester Krejčí ne).

Ke stolu přijde Tamara Janů a položí na něj sklenku s vodou. V ruce drží kouzelnickou hůlku, na její spodní konec má přiložený prst. Současně přijde i Moje vinná réva s šátkem.

Tamara Janů: Jak vidíte, v této sklenici je obyčejná voda.

Moje vinná réva zakryje sklenici šátkem.

Tamara Janů: Abrakadabra. *(Zamává hůlkou, ťukne s ní o sklenici, pustí konec a zamíchá s ní obsah sklenice. Pak hůlku vytáhne.)*

Moje vinná réva trhnutím odkryje sklenici, jejíž obsah mezitím dostal jakousi načervenalou barvu.

Tamara Janů: A teď je v ní víno.

Publikum opět zatleská. Tentokrát trochu tleská i Ester Krejčí.

Tamara Janů: Děkuji za pozornost. To je vše. *(Vezme sklenku a odchází od stolu.)*

Moje vinná réva: *(na Tamaru Janů:)* Ještě úklona!

Tamara Janů: Aha. *(Rychle se vrátí ke stolu a ukloní se. Přitom nechtěně vylije obsah sklenky na podlahu. Pak s Mojí vinnou révou odejde stranou.)*

Ester Krejčí vstane a přijde k Mojí vinné révě a Tamaře Janů.

Ester Krejčí: To bylo oslnivé.

Tamara Janů: Děkuji.

- Ester Krejčí:** Konečně byl objeven způsob, jak z vody a sirupu stvořit limonádu.
- Moje vinná réva:** Byla to jen iluze, nic objevného. Hlavně, že se publiku líbila a byla působivá.
- Ester Krejčí:** Byla by působivější, kdyby předtím tři čtvrtiny přítomných nečetly návod v Horké bramboře.
- Moje vinná réva:** Hm... (*Neví, co má říct.*)
- Přijde k nim Melanie Navrátil.*
- Tamara Janů:** Už půjdu domů. Sestra mě určitě ráda uvidí.
- Melanie Navrátil:** A kdo uklidí tu rozlitou vodu? Totiž vlastně víno. (*Zadívá se na Tamaru Janů.*)
- Tamara Janů:** Hm... nevím.
- Moje vinná réva:** Uklidíme ji spolu. Pomohu vám s tím.
- Tamara Janů:** Dobře.
- Moje vinná réva:** (*Melanii Navrátil:*) Máte tu nějaký hadr?
- Melanie Navrátil:** Pojdte.
- Melanie Navrátil, Moje vinná réva a Tamara Janů odcházejí.*

4.18 Užítí oslavy

Chodník venku, večer. Ester Krejčí, Moje vinná réva a Tamara Janů jdou spolu.

- Moje vinná réva:** Jak jste si tu oslavu užily?
- Ester Krejčí:** Nebylo to tak zlé. Přečetla jsem si znovu svoji oblíbenou kapitolu Medvídka Pú. Nějak jsem se identifikovala s Ijáčkem.
- Tamara Janů:** Já myslím, že to bylo skvělé. Teď umím proměnit vodu ve víno!
- Ester Krejčí:** Jistě. S touto znalostí se budu od zítřka živit proměňováním skla v diamanty.
- Moje vinná réva:** Já mám hlavně radost, že jsem tam byla s přáteli a mohla jsem jim pomoci.

4.19 Sušenky

Hala domu rodiny Navrátil. U stolu sedí Jana Zlomilová a šedí hoši. Jí sušenky.

Jana Zlomilová: Jak vám chutnají ty sušenky?

Petr Rohlík: Jsou skvělé, moc.

Pavel Lexa: Jsou moc dobré, mají lahodnou máslovou chuť.

Patrik Kulda: Mně nechutnají, mám raději slané.

Pavel Lexa: *(Vyplivne sušenku.)* Jsou hnusné, to jsme jen chtěli být milí.

Petr Rohlík: Nic moc. Vám snad chutnají?

Jana Zlomilová: Podle mě jsou dobré.

Petr Rohlík: Aha. Ale já si to myslím také.

Pavel Lexa: I já. Jsou lahodné. *(Vezme si další sušenku a zhltně ji.)*

Patrik Kulda: A já vlastně také.

Jana Zlomilová si rozčarovane vzdychne.

Petr Rohlík: *(na Patrika Kuldu:)* Hele, proč mi to kazíte? Kvůli vám teď vypadám jako blbec.

Patrik Kulda: Já že vám to kazím? Vždyť se chovám úplně normálně.

Shrnutí epizody 1×4

∑ Toto byla čtvrtá epizoda příběhů Ester Krejčí a jejích spolužáků. Melanie Navrátil vyvěsila na nástěnku novou upoutávku na Horkou bramboru. Kňour se pokoušel svést Melanii Navrátil a Ester Krejčí. Melanie Navrátil to přičetla jeho osamělosti.

Tamara Janů si v Horké bramboře přečetla návod, jak „proměnit vodu ve víno“ a rozhodla se to předvést na čtvrtetní oslavě u Melanie Navrátil. Mojí vinné révě se podařilo přesvědčit Ester Krejčí, aby na oslavu přišla také. Cestou tam jí pak vyčetla, že je oblečená jako na pohřeb.

Melanie Navrátil je uvítala a zavedla do haly, kde se Ester Krejčí (na podnět Mojí vinné révy) pokusila seznámit s „šedými hochy“, ale naštvalo ji, že nemají vlastní názor na globální oteplování a nechají se snadno zmanipulovat. Moje vinná réva ukázala Janě Zlomilové několik přítomných hochů nevhodných k seznámení. Ta pak na radu Mojí vinné révy

dala druhou šanci k seznámení šedým hochům. Ester Krejčí si zatím od Melanie Navrátil půjčila knihu *Medvídek Pú* a četla si. Tamara Janů se po celou dobu připravovala na své iluzionistické představení, při němž jí pak Moje vinná réva dělala asistenta.

Ester Krejčí, Moje vinná réva a Tamara Janů byly s průběhem oslavy spokojeny. Jana Zlomilová s šedými hochy ne, protože jí nebyli schopni upřímně říct, ani zda jim chutnají sušenky.

Hudba k titulkům:

John Philip Sousa: *The Liberty Bell March*⁹.

---

⁹Z této skladby vznikla znělka Monty Pythonova létajícího cirkusu (Monty Python's Flying Circus).

1×5 FABULACE SCHRÖDINGEROVY KOČKY

Osoby

- Ester Krejčí (žena, 19) – *student.* → s. ??
Moje vinná réva (žena, 19) – *student.* → s. ??
Astra (žena, 19) – *student.* → s. ??
Tamara Janů (žena, 19) – *student.* → s. ??
Kňour (muž, 22) – *student.* → s. ??
Vojtěch Verner (muž, 18) – *student.*
Laura Sonetová (žena, 47) – *profesor českého jazyka.*
Barbora Janů (žena, 19) – *student.* → s. ??
Melanie Navrátil (žena, 19) – *student.* → s. ??
Nikita Král (muž, 18) – *student.* → s. ??
dozor (žena, 43) – *profesor dohlížející v učebně.*
Jana Zlomilová (žena, 18) – *student.*
Laris (muž, 18) – *student.* → s. ??
-

5.1 Čas (1)

(Titulek:) Úterý 2. 11. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Úterý, 2. listopadu 2010.

5.2 Óda na Ijáčka

Třída (oktáva B) ráno před vyučováním. Ester Krejčí sedí ve své lavici u dveří, čtou si knihu Staré řecké báje a pověsti. Do třídy vejde Moje vinná réva. Projde kolem Ester Krejčí ke své lavici. Sotva si vybalí sešit, přijde k ní Astra.

Astra: Dobrý den.

Moje vinná réva: Dobrý den, Astro.

Astra: *(Ukáže ruce; na obou má množství náramků, ale na levé má samostatně růžový a na pravé má samostatně purpurový.)* Co myslíte, sluší mně víc růžový, nebo purpurový?

Moje vinná réva: Podle mě vám sluší oba. Růžová zdůrazňuje vaši ženskost, zatímco purpurová symbolizuje moc a bohatství.

Astra: Děkuji. *(Usměje se a odejde ke své lavici.)*

Vzápětí přijde Tamara Janů.

Tamara Janů: Dobrý den.

Moje vinná réva: Dobrý den, Tamaro Janů.

Tamara Janů: Věděla jste, že fotony jsou současně vlny i částice? Říká se tomu vlnově korpuskulární dualismus.

Moje vinná réva: *(rozpačitě:)* Ano, ale mě fyzika moc nezajímá. Zkuste to probrat s Vojtěchem Vernerem.

Tamara Janů: Děkuji. To je skvělý nápad. *(Odejde na opačnou stranu třídy k Vojtěchu Vernerovi.)*

Moje vinná réva přijde k Ester Krejčí. Ta mezitím zavřela knihu a položila ji před sebe na lavici. Nyní na knihu zamyšleně zírá.

Moje vinná réva: Dobrý den, Ester Krejčí. Nad čím uvažujete?

- Ester Krejčí:** Napadlo mě napsat o něčem knihu, ale pochybuji, zda to má smysl.
- Moje vinná réva:** *(starostlivě:)* Snad zase nepropadáte nihilismu?
- Ester Krejčí:** Nihilismus je k ničemu. Myslím na to, že příští rok už budu maturovat.
- Moje vinná réva:** To bude krása. Už se těším na poslední zvonění – bude slavnost přímo ve škole.
- Ester Krejčí:** To abych už začala spřádat plány, jak se tomu vyhnout.
- Moje vinná réva:** Ale vždyť minule to byla zábava.
- Ester Krejčí:** Přímo kolosální. Přesvědčila jste mě, abych tam šla, a postříkali mě barvou ve spreji. A k tomu ještě žlutozelenou!
- Moje vinná réva:** *(Pokrčí rameny.)* Chtěli se jen trochu pobavit.
- Ester Krejčí:** Hm... na poslední zvonění bych šla jediné, kdyby se tam hrála nějaká scénka z Medvídka Pú a já bych hrála Ijáčka.
- Moje vinná réva:** To myslíte vážně, nebo ironicky?
- Ester Krejčí:** Vážně. Ijáčka mám velmi ráda. V některých chvílích mi připadá, že je úplně jako já.
- Moje vinná réva:** Ale vy jste chytrá a Ijáček je osel!
- Ester Krejčí:** Ijáček je chytrý osel. To si jen ostatní myslí, že oslové jsou hloupí.
- Moje vinná réva:** Ale o vás přece ostatní vědí, že nejste.
- Ester Krejčí:** Opravdu? Co třeba takový Kňour?
- Moje vinná réva:** No... *(Zamyslí se.)*
- (Prolínačka na představu Mojí vinné révy.) Kňour sedí ve své lavici. U lavice stojí Moje vinná réva s Tamarou Janů a mluví s ním. Ester Krejčí nenápadně sleduje situaci zpozzdálí.*
- Moje vinná réva:** Snažte se trochu vcítit do naší situace.
- Tamara Janů:** Nazývá se to empatie.
- Kňour:** To je blbost, to musela vymyslet nějaká holka.
- Moje vinná réva:** Zkuste to.

- Kňour:** Blbost! Holky jsou blbý!
- Tamara Janů:** Blbé! Používejte správnou koncovku.
- Kňour:** *(Začne třískat hlavou o lavici.)* Blbý! Blbý! Ničemu nerozumí a dělají samé hlouposti.
- (Prolínačka zpět do původní scény.)*
- Moje vinná réva:** Asi máte pravdu. Ale opravdu tam chcete jít převlečená za Ijáčka? Zkuste si to představit.
- Ester Krejčí:** *(Zamyslí se.)*
- (Prolínačka na představu Ester Krejčí.) Školní tělocvična. Ona stojí na všech čtyřech na podlaze; na hlavě má připevněné oslí uši, na sobě místo mikiny těsný šedý pletený svetr a také šedé kalhoty.*
- Zezadu si k ní klekne Vojtěch Verner a začne jí nad hýždě lepící páskou připevňovat kus šedé látky připomínající ocas.*
- Ester Krejčí:** *(Imituje Ijáčka:)* Ne že by na tom záleželo, ale říká vám něco pojem „lidská důstojnost“?
- Vojtěch Verner:** Nevztahuje se ta jen na lidi?
- Ester Krejčí:** *(Imituje Ijáčka:)* Hm... a co taková oslí důstojnost?
- Vojtěch Verner:** Buďte rád, že používám izolepu místo připínáčku.
- Přijde Kňour, klekne si k Ester Krejčí a prohlíží si ji z boku. Všimne si prsou zvýrazněných těsným svetrem.*
- Kňour:** Hele, můžu vás podojit?
- (Prolínačka zpět do původní scény.)*
- Ester Krejčí:** Raději si to ještě rozmyslím.
- Zvonění.*
- Moje vinná réva:** Zatím přeji příjemný sloh. *(Vydá se ke své lavici.)*

5.3 Demokratické volby

Tatáž třída během vyučování. Studenti sedí v lavicích. Před tabulí stojí profesor Sonetová.

Laura Sonetová: Ředitel Rusovský rozhodl, že letos budou studenti v některých předmětech vypracovávat týmové projekty, aby se naučili spolupracovat. Dosti bylo individuality, je třeba posílit týmového ducha.

Budete mít za úkol napsat ve dvoučlenných skupinách slohovou práci na vybrané téma o rozsahu dvou stran A4. Téma si nyní vyberete z těchto kartiček.

Laura Sonetová přijde ke katedře, vezme krabici od bot, která tam leží, a vysype z ní lístečky na katedru. Posadí se.

Laura Sonetová: První dvojice na projekt je: Barbora Janů a Melanie Navrátil. Pojdte si vybrat téma.

Jmenovaní studenti vstanou a přijdou ke katedře. Melanie Navrátil si vezme lísteček. Pak se obě vrátí na svá místa.

Laura Sonetová: Další dvojice je Nikita Král a Patrik Trefný.

(Zatmívačka, roztmívačka.)

Laura Sonetová: A poslední dvojice je Ester Krejčí a Vojtěch Verner.

Jmenovaní vstanou a přijdou k tabuli. Ester Krejčí si vezme lístek a podívá se na něj.

Ester Krejčí: *(potichu pro sebe:)* Ideální dovolená. *(Vrátí lístek a vezme si jiný. Podívá se na něj. Odejde s lístkem od katedry. Cestou ke své lavici se zastaví u Mojí vinné révy.)*

(potichu Mojí vinné révě:) Co máte za téma?

Moje vinná réva: Ideální dovolená.

Ester Krejčí: *(nahlas:)* Má někdo jiné téma než „ideální dovolená“?

Ester Krejčí se rozhlédne po třídě. Nikdo se nehlásí.

Laura Sonetová: Posadte se, prosím.

Ester Krejčí: To je jako svobodné volby. *(Jde si sednout na své místo.)*

Laura Sonetová: Připomínám, že opisování je zakázáno a bude se přísně trestat. Na vypracování máte týden. Jsou nějaké dotazy?

Nikita Král: *(Přihlásí se.)*

Laura Sonetová: Ano?

Nikita Král: Mohu práci napsat sám?

- Laura Sonetová:** Ne.
- Nikita Král:** A ve dvojici se svým imaginárním přítelem?
- Laura Sonetová:** Ne. Dvojice jsou určeny. Budete práci psát s Patrikem Trefným. Další dotaz?
- Ester Krejčí:** *(Přihlásí se.)*
- Laura Sonetová:** Ester Krejčí?
- Ester Krejčí:** Co máme dělat, když budeme mít v týmu radikálně rozdílné představy o ideální dovolené?
- Laura Sonetová:** Zkuste se vžít do role partnerů, kteří spolu žijí už řadu let a mají se rádi a řeší problém, kam se spolu vydat na dovolenou. Jste spokojená s takovou odpovědí?
- Ester Krejčí:** Ano, děkuji.

5.4 Leták na nástěnce

Třída o přestávce. Vojtěch Verner přijde k nástěnce a přečte si na ní reklamní leták s nápisem:

Je Schrödingerova kočka zombie?
Kvantová fyzika versus nemrtví – v Horké bramboře!

Vojtěch Verner: Jupí! To si musím přečíst.

Vojtěch Verner vyběhne ze třídy.

5.5 Představy o dovolené

Učebna určená studentům, kteří mají volnou hodinu. Vejde Ester Krejčí a přijde k Vojtěchu Vernerovi, sedícímu v lavici a kreslícímu si do sešitu.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Vojtěch Verner: Dobrý den. *(Dál si kreslí.)*

Ester Krejčí: Neruším?

- Vojtěch Verner:** Vůbec. Modernizuji svůj přístroj na ovládání myslí. Abych nemusel zavádět elektrody do mozku, používám moderní bezdrátovou technologii. Miniaturizovanou magnetickou rezonanci a tak.
- Ester Krejčí:** Jistě – způsobů na vymývání mozku není nikdy dost. Ale já bych s vámi chtěla spíš probrat ten úkol do slohu.
- Vojtěch Verner:** Aha, dobře. *(Odsune sešit stranou.)*
- Ester Krejčí si přisune židli od vedlejší lavice a posadí se naproti Vojtěchu Vernerovi.*
- Ester Krejčí:** Takže, naše téma je „ideální dovolená“. Co byste napsal vy?
- Vojtěch Verner:** Já bych to napsal jako takovou povídku.
(Se zaujetím začne vyprávět:) Hvězdnou bránou se přenesu do paralelní dimenze, kde zuří válka mezi upíry a přerostlými krvelačnými pijavicemi. Vynaleznu armádu robotů, kteří budou na upíry střílet česnekové náboje a na pijavice šipky s jedem. Budu je ovládat na dálku a dobudu s nimi celý svět. *(Usměje se a se zasněným výrazem ve tváři hledí před sebe.)*
- Ester Krejčí:** Pochybuji, že by slohová práce na téma „ideální dovolená“ měla být sci-fi.
- Vojtěch Verner:** Ale já bych takovou dovolenou vážně chtěl.
- Ester Krejčí:** *(Smutně si vzdychne.)* To já bych chtěla strávit dovolenou v nějakém opuštěném zákoutí hluboko v lese. S někým, s kým bych si rozuměla, na příklad s rodiči.
- Vojtěch Verner:** A co byste tam dělala?
- Ester Krejčí:** Zkoušela bych meditovat a psala bych všechno moudré, co by mě napadlo, aby z toho měli užitek i ostatní.
- Vojtěch Verner:** To by byla hrozná nuda!
- Ester Krejčí:** Zato s pijavicemi a upíry je to nejlepší! To tak. Hm... *(Zamyslí se.)*
Dovedete si představit, že jsme partneři a máme se rádi?
- Vojtěch Verner:** *(Udiveně na ni zazírá:)* Partneři? To těžko. Mě partnerství nezajímá. Jedině... jasně, už to mám! V jiném vesmíru!
- Ester Krejčí:** Cože?

- Vojtěch Verner:** *(Vstane ze židle.)* Můžeme být partneři v jiné alternativní realitě. Existuje nekonečně mnoho alternativních vesmírů.
- Ester Krejčí:** *(Zakroučí hlavou.)* To není dobrá cesta k napsání slohové práce.
- Vojtěch Verner se posadí zpět na židli. Přijde k nim dozor.*
- dozor:** Promiňte, rušíte ostatní. Buď se ztišíte, nebo jděte na chodbu.
- Ester Krejčí:** Už budeme potichu.
- Vojtěch Verner:** Ne, raději půjdeme ven. *(Vezme si sešit a vydá se z učebny. Ester Krejčí ho následuje.)*

5.6 Inklinace k nedeterminismu

Na chodbě před učebnou. Ester Krejčí a Vojtěch Verner tam postávají a mluví spolu. Vojtěch Verner přitom drží v ruce sešit.

- Ester Krejčí:** Hm... Co budeme dělat? *(Zamyslí se.)*
- Vojtěch Verner:** Mám nápad!
- Ester Krejčí:** Ano?
- Vojtěch Verner:** Podle profesora Schrödingera můžeme tu práci napsat nedeterministicky, aby popisovala jak moji tak vaši představu. – Tedy, dokud se ji někdo nepokusí přechýst.
- Ester Krejčí:** Už vidím profesora Sonetovou, jak nám dává jedničky za práci, kterou si nikdo nesmí přechýst. Zkuste alespoň jednou uvažovat trochu reálně.
- Vojtěch Verner:** Jinak nevím. *(Pokrčí rameny.)*
- Ester Krejčí:** Zkusím se zeptat Mojí vinné révy. Budete mít čas zítra po tělesné výchově?
- Vojtěch Verner:** Ano, určitě.
- Ester Krejčí:** V tom případě se sejdeme zítra v této učebně. Nyní se půjdu projít.
- Vojtěch Verner:** Ester Krejčí?
- Ester Krejčí:** Ano?

- Vojtěch Verner:** Mohl bych se vám ještě pochlubit jednou básní?
- Ester Krejčí:** Jen pokud není moc dlouhá.
- Vojtěch Verner:** Není. Jmenuje se Krátká absurdní hororová báseň.
- Ester Krejčí:** Tak ukažte.
- Vojtěch Verner:** *(Otevře sešit a nalistuje v něm příslušnou stránku.)* Bu bu bu, verr!
Pauza.
- Ester Krejčí:** *(udiveně:)* To je vše?
- Vojtěch Verner:** *(Usmívá se.)* Ano.
- Ester Krejčí:** Hm... *(Zamyslí se.)* A jak že se ta báseň jmenuje?
- Vojtěch Verner:** Krátká absurdní hororová báseň.
- Ester Krejčí:** Absurdní možná je, ale co je na ní hororového?
- Vojtěch Verner:** Horor je žánr, který usiluje o to vyvolat v čtenáři strach a slova bu bu bu, verr v původním významu slouží právě k tomu.
- Ester Krejčí:** Jenže bez dalšího kontextu se tomu začne každý smát a smích je se strachem neslučitelný.
- Vojtěch Verner:** Proto je i absurdní.
- Ester Krejčí:** *(Pousměje se.)* To je chytré. Líbí se mi to.
- Vojtěch Verner:** Ale vy jste se nesmála.
- Ester Krejčí:** Smála jsem se v duchu.
- Vojtěch Verner:** Aha.
- Ester Krejčí:** Děkuji za báseň. Na shledanou.
- Vojtěch Verner:** Na shledanou.
Ester Krejčí odchází.

5.7 Čas (2)

(Titulek:) Středa 3. 11. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Středa, 3. listopadu 2010.

5.8 Výzvědy

Vedlejší místnost fitness centra. Ester Krejčí dojídá poslední kousek pizzy. Moje vinná réva si s výrazem dětské nevinnosti ve tváři prohlíží etiketu na láhvi limonády.

Moje vinná réva: Hm... Nevíte, co je E 320?¹

Ester Krejčí: Nevím, ale zdraví vám to asi nepřidá.

Moje vinná réva: A proč to tam dávají?

Ester Krejčí: To netuším, ale bude to mít něco společného s faktem, že ta limonáda je tu levnější než voda.

Přijde k nim Jana Zlomilová.

Jana Zlomilová: Dobrý den, Moje vinná révo.

Moje vinná réva: Dobrý den, Jano Zlomilová.

Jana Zlomilová: *(nejistě:)* Chtěla jsem se vás zeptat... víte... *(Rozpačitě se rozhlédne.)*

Moje vinná réva: *(Pozvedne obočí.)* Snad ne na něco intimního?

Jana Zlomilová: To ne. *(Uklidní se.)* Co budete psát do toho slohu?

Moje vinná réva: No, nejsem si jistá. Astra chce vyrazit na cestu kolem světa – létat ze země do země, v každé se ubytovat v luxusním hotelu a odvézt si odtamtud kupu suvenýrů.

Jana Zlomilová: A vám by se to líbilo také?

Moje vinná réva: Vůbec. Když už bych musela do zahraničí, chtěla bych navštívit nějakou zemi, kde chudí umírají hladem a žízní a nabídnout jim pomoc.

Ester Krejčí: Umírající by braly i tuhle levnou limonádu.

Moje vinná réva: *(Vzdychne si a zakrouťí hlavou.)*

Jana Zlomilová: *(na Ester Krejčí:)* A co budete psát vy?

Ester Krejčí: To bych také ráda věděla. Vojtěch Verner chce do sci-fi světa plného upírů a pijavic. Někdy ho opravdu nechápu. Horší sen by mohl mít snad jedině Kňour.

---

¹Butylhydroxyanisol (BHA).

Moje vinná réva: *(Zatváří se zhnuseně.)* O tom jsem slyšela, ale je to vážně nechutné.

Ester Krejčí: V tom případě to nebudeme dále rozebírat. A jak mám postupovat, mi asi také neporadíte, když máte podobný problém.

Přijde k nim Tamara Janů.

Tamara Janů: Dobrý den. Co tu probíráte?

Ester Krejčí: Radíme se, jak postupovat, když máme v týmu, řekněme, ne zcela slučitelné představy o ideální dovolené. Napadá vás nějaké rozumné řešení?

Tamara Janů: Já bych to udělala tak, že každý by napsal půlku. Se sestrou jsme to tak dělávaly, třeba ve výtvarné výchově. Vzpomínám si na jeden výkres – já jsem na svoji půlku namalovala černou díru v hlubokém vesmíru a ona na svoji poklidně se pasoucí koně.

Ester Krejčí: *(trochu udiveně:)* A za to jste dostaly jedničku?

Tamara Janů: Ne, trojku.

Ester Krejčí: Hm... děkuji za snahu.

Tamara Janů: Nemáte zač.

Moje vinná réva: *(Zamyslí se. Pak pokrčí rameny.)* Nevím, nic mě nenapadá.

Ester Krejčí: Ve škole se sejdeme s Vojtěchem Vernerem. Říká se, že víc hlav víc vymyslí.

Moje vinná réva: Dobře.

5.9 Růžičková kapusta

Chodník na ulici. Ester Krejčí a Moje vinná réva se vracejí do školy.

Moje vinná réva: Objevila jsem ve škole jedno tajné místo. Chodím tam, když chci být sama.

Ester Krejčí: V jídelně, když se podává dršťková polévka a růžičková kapusta?

Moje vinná réva: *(Zahihňá se.)* Ne, mluvím vážně.

Ester Krejčí: *(Zamyslí se.)* Za šatnami?

- Moje vinná réva:** Kdepak.
- Ester Krejčí:** Hm... (*Opět se zamyslí.*)
- Moje vinná réva:** Když budete chtít, ukážu vám je.
- Ester Krejčí:** Dobře. Děkuji.
- Moje vinná réva:** (*Usměje se.*)

5.10 Heuréka

Učebna pro studenty mající volnou hodinu. Vojtěch Verner sedí v lavici. Ester Krejčí a Moje vinná réva vejdou do učebny a přijdou k němu.

- Ester Krejčí:** Dobrý den.
- Vojtěch Verner:** Dobrý den.
- Ester Krejčí:** Přišly jsme probrat náš týmový projekt.
- Vojtěch Verner:** Ano. Včera jsem o tom přemýšlel a mám nápad.
- Ester Krejčí:** Zahrnuje váš nápad i ten přístroj na čtení myslí?
- Vojtěch Verner:** Ne. Myslel jsem na to, co jste řekla, a napadlo mě, že mě baví psát povídky, takže naše dovolená může spočívat v tom, že zajedeme do toho lesa a budeme tam každý psát, co bude chtít.
- Ester Krejčí:** (*uznale:)* No tedy... to není vůbec špatný nápad.
- Vojtěch Verner:** A pak vám budu svoje povídky chodit číst.
- Ester Krejčí:** Myslím, že zůstaneme u té první varianty. Zkuste o tom do zítřka napsat tak jednu stranu a já to pak rozvinu.
- Vojtěch Verner:** Dobře, napíšu.
- Ester Krejčí:** Děkuji.
(*na Moji vinnou révu:)* Pojd'te.

Ester Krejčí a Moje vinná réva odchází.

5.11 Brána serverovny

Dlouhá podzemní chodba osvětlená zářivkami. Na jejím začátku jsou schody. Ester Krejčí a Moje vinná réva sejdou ze schodů a pokračují chodbou.

Ester Krejčí: Patro minus jedna². Doufám, že trefíte i nazpět. Nevzala jsem si Ariadninu nit³.

Moje vinná réva: Určitě. Už jsem tu byla několikrát. Kdybyste byla tak populární jako já, také byste potřebovala takové tajné místo.

Ester Krejčí: Mně víc vyhovuje být nepopulární a tajné místo nepotřebovat.

Pauza.

Moje vinná réva: Ale stejně nechápu, proč nás profesor nechala si vybírat, když bylo na výběr jen jedno téma.

Ester Krejčí: To je jednoduché. Chtěla nám vsugerovat dojem, že jsme si své téma zvolili.

Moje vinná réva: Však jsme si je zvolili, ne?

Obě se zastaví. Ester Krejčí vrhne na Moji vinnou révu přísný pohled.

Moje vinná réva: Aha, tak ne. Tyhle psychotriky nesnáším.

Dojdou na konec chodby, kde stojí automat na sladkosti. Po levé straně jsou červené dřevěné dveře kotelny. Po pravé straně se nachází masivní ocelová brána serverovny. Z vedlejších místností se ozývá neurčitý hukot, vytvářející napínavou atmosféru.

Moje vinná réva: Jsme na místě.

Ester Krejčí: Jak často asi doplňují ten automat? Řekla bych, že moc doplňovat nepotřebuje.

Moje vinná réva: Nevím. Možná jednou týdně. *(Pokrčí rameny.)*

Ester Krejčí se rozhlíží.

Moje vinná réva: Co si myslíte o Vojtěchu Vernerovi?

Ester Krejčí: *(Zamyslí se.)* Podle mě je to inteligentní hyperaktivní všeučel s obsedantní potřebou vymýšlet nové věci, a to i v případě, že

---

²V EDDR se patra označují celými čísly. Přízemí je patro 0, druhé nadzemní podlaží patro 1, třetí patro 2, první podzemní podlaží patro -1 a tak dále.

³Ariadna je postava z řecké mytologie, dcera krále Mínoa. Dala Théseovi před vstupem do labyrintu klubko nití, které on během cesty rozmotával, takže se pak dokázal z labyrintu vrátit.

všechny rozumné věci už byly vymyšleny.

Moje vinná réva: No vidíte. A to vám zrovna chybí. Podle mě k sobě patříte jako nikdo jiný. Jste si souzeni.

Ester Krejčí: Jako Oidipus a jeho dáda⁴?

Moje vinná réva: To zrovna ne. Myslela jsem to tak, že oba jste chytří, i když každý svým způsobem. Posloucháte jeden druhého a oba máte takovou tu divnou netečnost vůči opačnému pohlaví. Prostě se k sobě hodíte.

Ester Krejčí: A nemyslíte, že ta netečnost je spíše znakem toho, že se k sobě lidé nehodí?

Moje vinná réva: *(trochu zmateně:)* Co tím chcete říct?

Ester Krejčí chvíli mlčí. Moje vinná réva se na ni upřeně dívá, ale z Esterčina výrazu nelze vyčíst ani náznak toho, na co myslí.

Ester Krejčí: Umíte udržet tajemství?

Moje vinná réva: *(Zpozorní.)* Ano.

Ester Krejčí: Možná jsem vám to měla říct už dávno, ale myslela jsem, že to tak bude lepší. Řeknu vám to teď, protože jste můj nejlepší přítel.

Moje vinná réva: *(Vypadá napjatě.)*

Ester Krejčí: Jsem lesba.

Moje vinná réva: *(Vytřeští oči, naprázdno otevře ústa a lapá po dechu.)*

Ester Krejčí: *(naléhavě:)* Klid. Dýchejte. Zhluboka dýchat.

Moje vinná réva: *(Pomaloučku uklidňuje.)* Ale... ale... co ty řeči o klucích?

Ester Krejčí: Za prvé: ty řeči jste vedla většinou vy. A za druhé: to, co jsem říkala já, byly jen takové mimikry. Dýchat!

Pauza. Moje vinná réva se postupně uklidní.

Moje vinná réva: Proč jste mi to neřekla dřív?

Ester Krejčí: Myslela jsem, že to tak bude lepší.

---

⁴Oidipus byl v řecké mytologii syn krále Láia a královny Iokasté. Podle věštby měl zabít Láia a uzavřít partnerství s Iokasté, což se navzdory drastickým protiopatřením stalo. Věštba byla jeho osudem.

- Moje vinná réva:** Ale být lesba je dnes normální, Melanie Navrátil také je. Za to se nemusíte stydět.
- Ester Krejčí:** Já se za to nestydím, jen nechci, aby to ostatní věděly. Nechci je nechat nahlížet do mé psychiky. To je jeden z důvodů, proč si je tak držím od těla.
- Moje vinná réva:** Ale to byste neměla. Není zdravé takhle dusit pocity v sobě.
- Ester Krejčí:** O mé psychické zdraví je postaráno.
- Moje vinná réva:** Chm... už vám někdo řekl, že mluvíte jako robot?
- Ester Krejčí:** Ano. Jen vy alespoň pětkrát.
- Moje vinná réva:** Chtěla jsem říct, že kdybyste zvolila trochu „lidštější“ přístup, mohla byste být šťastnější.
- Ester Krejčí:** Když to shrneme, mám dobrého přítele, kterému mohu věřit; skvělé rodiče, se kterými si rozumím; ve škole samé jedničky, odolávám sociálním tlakům po konformitě a mám dost času sama na sebe i na pozorování ostatních. Myslím, že můj přístup se mi osvědčil. Jsem šťastná taková, jaká jsem.
- Moje vinná réva:** *(Vzdychne si a smutně se zahledí na podlahu.)*
- Ester Krejčí:** Nebuďte smutná. To, že jsme každá jiná, není nic špatného. I přesto můžeme být přátelé.
- Moje vinná réva:** *(Podívá se na Ester Krejčí a pomalu se usměje.)*
- Ester Krejčí:** Tak je to dobré. Prostě – chovejte se ke mně jako dosud, jen mi už nenabízejte hochy.
- Moje vinná réva:** Mám vám nabízet dívky?
- Ester Krejčí:** Ne.
- Moje vinná réva:** Dobře. *(Rozhlédne se.)* Půjdu se asi uklidnit někam, kde je větší klid.
- Ester Krejčí:** Kdo by to byl řekl, že klid uklidňuje... Jen pojďte.

Ester Krejčí a Moje vinná réva se vydají po chodbě směrem ke schodům.

5.12 Gumoví medvídci

Třída (oktáva B) o přestávce. Ester Krejčí sedí v lavici. Přijde k ní Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Dobrý den, Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Moje vinná réva: Moc si vážím toho, že jsem váš nejlepší přítel, a tak jsem vám koupila malý dárek. (*Podá Ester Krejčí sáček s gumovými medvídky.*)

Ester Krejčí: (*Sáček si vezme a pousměje se.*) Děkuji. Ty mám ráda.

Moje vinná réva: (*radostně:*) Tak přece se někdy usmíváte.

Ester Krejčí: (*Usměje se úplně.*)

Moje vinná réva: (*trochu dojatě:*) Ach, Ester Krejčí, zůstaňte tak chvíli.

Ester Krejčí: (*Přestane se usmívat.*) Chcete si můj úsměv vyfotografovat?

Moje vinná réva: No... rozhodně vám slušel. (*Zadívá se ještě na Ester Krejčí.*) Koupím vám ještě něco.

Ester Krejčí: Neprehánějte to. Zase příště. Nechci z vás mít cvičenou myš.

Moje vinná réva: Dobře. (*Usmívajíc se, odejde ke své lavici.*)

Ester Krejčí: (*Prohlédne si sáček. Vstane a zajde s ním za Vojtěchem Vernerem.*) Dobrý den.

Vojtěch Verner: Dobrý den.

Ester Krejčí: Neznáte nějakou inovativní metodu k otevření tohoto sáčku? Bez poškození obsahu, prosím.

Vojtěch Verner: Určitě.

Ester Krejčí mu dá sáček. On vstane ze židle a prozkoumá jej. Pak sáček přiloží k ústům a zuřivě se pokusí ukousnout jeho konec.

Ester Krejčí: Skvělé – zuby. Pokroková technologie jedenadvacátého století.

Přijde k nim Laris.

Laris: (*Vojtěchu Vernerovi:*) Dejte to sem.

Vojtěch Verner dá Larisovi sáček. Laris jej roztrhne rukama, přičemž se z něj většina medvídků vysype na podlahu. Laris se zazubí na Ester Krejčí a dá jí sáček.

Ester Krejčí: Vřele díky. Z podlahy to mám nejraději.

Laris: My vám je sesbíráme.

Laris se vrhne na podlahu a nasbírá hrst medvídků. Pak ji hodí na lavici Vojtěcha Vernera, odkud jich zase značná část popadá zpět na zem.

Ester Krejčí: Sbohem, Sisyfe⁵. Nechte si je. Berte to jako ocenění za opatrnost. (*Otočí se a odejde ke své lavici.*)

Laris vstane.

Laris: (*na Vojtěcha Vernera:*) Kdo je Sisyf?

Vojtěch Verner: Sisyfos. Jeden bájný král.

Laris: Tak podle ní jsem bájný král. To se mám! (*Klekne si a pokračuje ve sbírání medvídků z podlahy.*)

5.13 Čas (3)

(Titulek:) Úterý 9. 11. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Úterý, 9. listopadu 2010.

5.14 Boží mlýny

Třída (oktáva B) dopoledne během hodiny slohu. Profesor Sonetová sedí za katedrou.

Laura Sonetová: Mám tu vaše týmové projekty, které jste mi minule odevzdali, a mám k nim pár poznámek. (*Vstane a přijde k Nikitovi Královi.*) Nikito Králi, vy si představujete jako ideální dovolenou pobyt na ostrově lásky, kde budete dostávat jednu heterosexuální pannu a jednoho homosexuálního panice denně?

Nikita Král: (*sebevědomě:*) Ano.

Laura Sonetová: A co s nimi budete dělat?

---

⁵Král Sisyfos byl podle řecké mytologie potrestán tak, že musel vytlačit kámen na kopec a na druhé straně ho nechat skutálet. Jenže těsně před vrcholem mu kámen pokaždé vyklouzl, takže svoji práci nikdy nemohl dokončit.

Nikita Král: *(Znervózní a krátce se zamyslí.)* Programovat jádro operačního systému.

Většina třídy se rozesměje.

Laura Sonetová: *(přísně:)* Ticho, prosím.
Nevěřím, že jste to psali spolu. Ani jste to nečetl. Za čtyři.

Profesor Sonetová oznámkuje práci a nechá ji Nikitovi Královi na lavici. Pak přejde k lavici Ester Krejčí.

Laura Sonetová: Velmi pěkné, navíc hezká idea. Za jedna. *(Oznámkuje práci a nechá ji Ester Krejčí na lavici. Odejde k lavici Melanie Navrátil.)*

Ester Krejčí: *(Pohlédne na červenou jedničku na práci a usměje se.)*

Shrnutí epizody 1×5

∑ Toto byla pátá epizoda příběhů Ester Krejčí a jejích spolužáků. Ester Krejčí zvažovala, zda by šla na poslední zvonění. Laura Sonetová, profesor slohu, zadala studentům za úkol ve dvojicích napsat slohové práce na téma ideální dovolená. Ester Krejčí měla spolupracovat s Vojtěchem Vernerem. Při první schůzce ovšem zjistila, že jejich představy o dovolené se dramaticky liší. Vojtěch Verner navrhl použít princip Schrödingerovy kočky, což se ovšem ukázalo nereálné. Rovněž Moje vinná réva Ester Krejčí neporadila, jak vzniklou situaci vyřešit. Na řešení pak ovšem přišel sám Vojtěch Verner: ideální dovolenou mohou strávit psáním, přičemž každý bude psát to, co bude chtít.

Moje vinná réva zavedla Ester Krejčí na svoje tajné místo. Ester Krejčí se jí přiznala, že je lesba. Později jí Moje vinná réva koupila sáček gumových medvídků a velmi ji potěšilo, když se Ester Krejčí usmála. Ester Krejčí chtěla, aby jí sáček otevřel Vojtěch Verner, ale vinou Larisovy nešikovnosti většina medvídků skončila na podlaze.

Nakonec Ester Krejčí a Vojtěch Verner dostali za společnou práci jedničky.

Hudba k titulům:

 Jonathan Coulton: *Mandelbrot Set*⁶.

---

⁶Z textu písně: *His disdain for pure mathematics / and his unique geometrical insights / left him well equipped to face those demons down.*

1×6 VÁNOČNÍ AGITACE

Osoby

- Ester Krejčí (žena, 20) – *student*. → s. ??
Moje vinná réva (žena, 19) – *student*. → s. ??
Tamara Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??
Barbora Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??
Jana Zlomilová (žena, 18) – *student*.
Zorana (žena, 19) – *student*; *na invalidním vozíku*. → s. ??
Vojtěch Verner (muž, 18) – *student*.
Kňour (muž, 22) – *student*. → s. ??
Mili (žena, 20) – *student* *oktávy C*.
Melanie Navrátil (žena, 19) – *student*. → s. ??
Ester Krejčí (13) (žena, 13) – *Ester Krejčí v minulosti*.
Iris Narcis (13) (žena, 13) – *Moje vinná réva v minulosti*.
Bernard Rybek (muž, 42) – *profesor matematiky*.
Eliška Brzková (žena, 66) – *starší žena*.
Calenwen (žena, 31) – *číšník (v kostýmu elfa)*; *dlouhé rovné zlaté vlasy*.
Linda Narcis (žena, 41) – *dáda Mojí vinné révy*.
Karel Krejčí (muž, 47) – *dáda Ester Krejčí*; *intelektuál, lingvista*.
Ingrid Krejčí (žena, 45) – *dáda Ester Krejčí*; *psycholog*.
Anna Janů (žena, 42) – *dáda sester Janů*.
Pavel Janů (muž, 43) – *dáda sester Janů*, *strojvedoucí*.
Eva Zlomilová (žena, 45) – *dáda Jany Zlomilové*, *domácí dělník*.
Petr Zlomil (muž, 47) – *dáda Jany Zlomilové*.
hlášení (ženský hlas) – *hlášení z reproduktoru*.
hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč*.
-

6.1 Čas (1)

(Titulek:) Středa 15. 12. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Středa, 15. prosince 2010.

6.2 Neurčitý integrál

Třída (oktáva A) kolem poledne během hodiny matematiky. Bernard Rybek sedí za katedrou. Na tabuli je již několik vyřešených příkladů na neurčitý integrál.

Bernard Rybek: (Rozhlédne se po třídě.) Zora Vedralová.

Zorana odloží pero na lavici a přijede na vozíku k tabuli. Profesor Rybek vstane a posune tabuli dolů, aby na ni Zorana dosáhla. Zorana si vezme křídu.

Bernard Rybek: Pište si: integrál ze zlomku:

Zorana píše na tabuli, co profesor diktuje. Studenti v lavicích si totéž zapisují do sešitů.

Bernard Rybek: V čitateli je dvojka. Ve jmenovateli x na druhou. To celé dx .

Zorana: (Řeší příklad a nahlas to komentuje:) To se rovná dva krát integrál z x na minus druhou dx , rovná se dva krát jedna lomeno minus jedna krát x na minus první plus c , což se rovná minus dvě lomeno x plus c . (Dvakrát podtrhne výsledek.)

Bernard Rybek: Správně.

Zorana odloží křídu a vrátí se na své místo. Profesor zatím zvedne do normální výšky tabuli, na kterou Zorana napsala řešení příkladu:

$$\int \frac{2}{x^2} dx = 2 \cdot \int x^{-2} dx = 2 \cdot \frac{1}{-1} \cdot x^{-1} + c = \underline{\underline{-\frac{2}{x} + c}}$$

Bernard Rybek: (Posadí se za katedru.) Iris Narcis.

Moje vinná réva vstane z lavice a přijde k tabuli. Vezme si křídu.

Bernard Rybek: Pište si: integrál ze zlomku. V čitateli je jednička. Ve jmenovateli pět x plus dvacet pět. To celé dx .

Moje vinná réva příklad na tabuli bez problémů vyřeší:

$$\int \frac{1}{5x+25} dx = \frac{1}{5} \cdot \int \frac{1}{x+5} dx = \frac{1}{5} \cdot \ln|x+5| + c = \frac{\ln|x+5|}{5} + c$$

Bernard Rybek: Správně.

Moje vinná réva: (*Usměje se na profesora.*) Děkuji. (*Vydá se do své lavice.*)

Zvonění.

Bernard Rybek: Tak. To je pro dnešek všechno. Uvidíme se spolu až po Novém roce, tak hlavně všechno nepozapomínejte, ať to nemusíme opakovat. (*Vstane.*)

Studenti si sbalí sešity, vstanou a začnou zvedat židle na lavice. Při odchodu ze třídy se několik studentů zastaví u nástěnky, na které visí reklamní leták s nápisem:

Je Santa Claus pedofil?
Co se vám může stát o Vánocích – v Horké bramboře!

6.3 Moje vinná réva

Chodba před šatnami. Studenti odcházejí teple oblečení. Ze šatny vyjde Vojtěch Verner v červené bundě a hned za ním rychlejším krokem Kňour v tmavomodré bundě.

Kňour: Hele, Vojtěchu Vernere?

Vojtěch Verner: (*Zastaví se a otočí se ke Kňourovi.*) Ano?

Ze šatny vyjde Moje vinná réva v tmavě žluté bundě. Zastaví se před šatnou a dívá se na Kňoura a Vojtěcha Vernera.

Kňour: Co kdybychom si někam zašli? (*Výhrůžně se dívá na Vojtěcha Vernera.*)

Vojtěch Verner: (*trochu vylekaně:*) Kam máte na mysli?

Kňour: Vy víte kam. Lehneme si pod strom a budeme se zahřívat. Co vy na to?

Ze šatny vyjdou Mili a Zorana, zastaví se vedle Mojí vinné révy a sledují situaci s ní.

Vojtěch Verner: Nechci.

Kňour: *(Udělá krok směrem k Vojtěchu Vernerovi a stále se na něj upřeně dívá.)* Ale chcete.

Vojtěch Verner: *(O krok ustoupí od Kňoura směrem ke zdi.)* Nechci.

Kňour: *(Udělá další krok.)* Ale chcete.

Vojtěch Verner: *(Další krok. Ocitne se u zdi.)* Nechci.

Kňour: Osmadevadesátkrát chcete a stokrát zopakovaná lež se stává pravdou!

Vojtěch Verner sklopí zrak a zakroučí hlavou.

Kňour: *(trochu výhrůžně:)* A jestli nepůjdete dobrovolně, tak si mě nepřejte! *(Ukáže na Vojtěcha Vernera zatatou pěstí.)*

Moje vinná réva předstoupí před Vojtěcha Vernera a vrhne na Kňoura vyčítavý pohled.

Moje vinná réva: Nechte ho, Kňoure. Slabší se nebijí!

Kňour: Nepleťte se do toho, kotě!

Moje vinná réva: *(Upřeně se na Kňoura dívá.)*
Jmenuji se *(s důrazem:)* Moje vinná réva.

Kňour zprvu znejistí, pak mávne rukou.

Kňour: Jéžiš, to je dnes den. *(Odejde.)*

Když Kňour zmizí z dohledu, Moje vinná réva se otočí k Vojtěchu Vernerovi.

Moje vinná réva: Uklidněte se, to bude dobré. Nic se vám nestane.

Mili kolem nich projde a odejde. Zorana je sleduje, stojíc na místě.

Vojtěch Verner: Děkuji. *(Podívá se na Moji vinnou révu.)* To bylo skvělé. Do příště vynaleznu nějaký odpuzovač. *(Krátce se zamyslí.)* Dám tam holografický projektor. Nebo generátor ultrazvuku. Ne – světelné meče.

Moje vinná réva: Říkala jsem, abyste se uklidnil.

Vojtěch Verner: Aha, promiňte.

Chvilku se na sebe dívají, Vojtěch Verner se uklidní.

Vojtěch Verner: Kde bydlíte?

Moje vinná réva: Na Galadrielině, v Západním Městě.

Vojtěch Verner: Já v Jedicích, u zastávky K Aldehydům, ale přes Západní Město jezdím, můžeme jet spolu.

Moje vinná réva: (*Usměje se.*) Dobře.

Vojtěch Verner opětuje úsměv a odchází s Mojí vinnou révou. Zorana je pomalu následuje.

6.4 Čas (2)

(Titulek:) Pátek 17. 12. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Pátek, 17. prosince 2010.

6.5 Kouzlo Vánoc

Učebna určená studentům, kteří mají volnou hodinu. Moje vinná réva sedí v zadní části na hnědé krychli, vedle ní sedí na invalidním vozíku Zorana. Spolu se dívají z okna, odkud je okouzující výhled na zasněžené stromy. Mezi větvemi prosvítá šedá betonová budova gymnázia Podolí I, stojící na protější straně ulice a nad ní jasná modrá obloha.

Zvonění (5 sekund).

Zorana: To znělo skoro jako rolničky. Nemyslíte, že Vánoce jsou nejkrásnější období v roce?

Moje vinná réva: Ano, mám je strašně ráda. Rodiče a děti se sejdou u stromečku, jsou na sebe hodní a dávají si dárky. Pokaždé se na to moc těším.

Zorana: Také mám ráda rozbalování dárků, hlavně to překvapení.

Moje vinná réva: Co obvykle dostáváte?

Zorana: No... různé věci.

Moje vinná réva: Já knihy nebo oblečení.

Do učebny vejde Ester Krejčí. Rozhlédnuvši se, přijde k Mojí vinné révě a Zoraně.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Moje vinná réva: Dobrý den, Ester Krejčí.

Zorana: Dobrý den.

Ester Krejčí: Díváte se z okna?

Moje vinná réva: Ano, je tam krásně. Posadte se k nám.

Ester Krejčí si přisune dřevěnou krychli a sedne se na ni vedle Mojí vinné révy.

Moje vinná réva: *(na Ester Krejčí:)* Těšíte se na Vánoce?

Ester Krejčí: Víceméně.

Moje vinná réva: *(na Zoranu:)* To znamená ano. Kdyby chtěla říct ne, použila by sarkasmus.

Zorana se zasměje.

Ester Krejčí: To, že se bavíte na můj účet, mě „vážně těší“. Ach, chybí mi ta spontánnost, s jakou jsme komunikovali kdysi.

Moje vinná réva se zasní.

(Střih na představu Mojí vinné révy.) Ester Krejčí (13) a Iris Narcis (13) sedí na hnědých kostkách v zadní části třídy a mluví spolu. Iris Narcis (13) se tváří trochu vyjeveně.

Ester Krejčí (13): Nesouhlasím s vaší tezí. Interpersonální interakce mohou být motivovány i kognitivními potřebami.

Iris Narcis (13): Hm... co znamená interpersonální?

Ester Krejčí (13): Vztažený vzájemně ke dvěma či více osobám.

Iris Narcis (13): Aha. *(Zamyslí se.)* A kognitivní?

(Střih zpět do původní scény.)

Moje vinná réva: Mně ne. Musela jsem vás učit mluvit normálně, nikdo vám nerozuměl.

Ester Krejčí: Hm... to je vlastně pravda. Nakonec jsem vám vděčná, že jste mě to naučila. Kdyby ze mě jedna dáda nechtěla mít intelektuála už v šesti letech a druhá nebyla abnormálně apatická, mohli mě to naučit rodiče.

Moje vinná réva: *(Vyhledne z okna a zadívá se na bělavé nebe.)* Hm... vy asi nevěříte na kouzlo Vánoc, že? *(Podívá se na Ester Krejčí.)*

Ester Krejčí: Věřím.

Moje vinná réva: *(udiveně:)* Opravdu?

- Ester Krejčí:** Ano. Vánoce musejí být kouzelné, když přimějí lidi považovat je za svátky lásky a klidu, jsouce ve skutečnosti svátky stresu a zkažených žaludků.
- Moje vinná réva:** Ale vždyť Vánoce jsou přece krásné! Lidé si dávají dárky a mají se rádi.
- Ester Krejčí:** Víte, že během Vánoc dochází každoročně k nadprůměrnému počtu sebevražd¹?
- Moje vinná réva:** (*Zakrouťí hlavou.*) Vzdávám to; vidím, že vás nepřesvědčím.
- Zorana:** (*na Ester Krejčí:*) Na co se tedy vlastně na Vánocích těšíte?
- Ester Krejčí:** Strávím víc času s rodiči a méně času ve škole. Je to příjemná změna.
- Zorana:** A na rozdávání dárků ne?
- Ester Krejčí:** My si dárky nedáváme.
- Zorana:** (*překvapeně:*) Jak to?
- Ester Krejčí:** Vánoce trávíme tím, že si předčítáme referáty a navzájem si je kritizujeme nebo jen tak volně diskutujeme.
- Zorana:** Aha. To musí být hrozně smutné. Je mi vás líto.
- Ester Krejčí:** Nelitujte mě. Nám to tak vyhovuje.
- Zorana:** Tak to vás nechápu.
- Chvilku se všechny tři dívají z okna.*
- Moje vinná réva:** Jsem zvědavá, co letos dostanu.
- Zorana:** Co byste si přála?
- Moje vinná réva:** No... jednu věc, ale tu asi nedostanu.
- Zorana:** Jakou?
- Moje vinná réva:** Přála bych si navštívit restauraci U Lesního elfa. Slyšela jsem, že tam skvěle vaří a číšníci vypadají jako elfové. Řekla jsem to dádě, ale myslí, že je to nesmysl a takové rozhazování peněz si nemůžeme dovolit.

---

¹Důvodem je pravděpodobně to, že někteří už tak nešťastní lidé neunesou společenský tlak vyžadující, aby se tvářili, že jsou šťastní.

- Zorana:** Je mi vás líto. Přála bych vám to.
- Moje vinná réva:** Děkuji.
- Ester Krejčí:** Mohu vás tam vzít já.
- Moje vinná réva:** Vy byste to pro mě udělala?
- Ester Krejčí:** Ano. Jste můj nejlepší přítel a zasloužíte si to. Ani pro to nemusejí být Vánoce.
- Moje vinná réva:** (*šťastně:*) Ach, Ester Krejčí. Za to vám budu moc vděčná.
- Ester Krejčí:** Nemáte zač. (*Podívá se z okna.*) Nepůjdeme už do třídy? Čeká nás poslední letošní hodina literatury.
- Zorana:** Nejsem proti.
- Moje vinná réva:** Dobře. Jdeme.

Moje vinná réva, Ester Krejčí a Zorana zamíří ke dveřím učebny.

6.6 Pás cudnosti

Třída (oktáva B) o přestávce. Vojtěch Verner si něco píše do sešitu. Kolem pasu má ohavnou, něčím nafouklou šarlatovou šerpu, ostře kontrastující s nevýraznou zelenou košilí a modrými džíný. Přijde k němu Tamara Janů.

- Tamara Janů:** Dobrý den.
- Vojtěch Verner:** (*Dopíše větu a odloží pero.*) Dobrý den.
- Tamara Janů:** Co to máte kolem pasu?
- Vojtěch Verner:** To je pás cudnosti podle George Orwella.
- Tamara Janů:** Vypadá úžasně.
- Vojtěch Verner:** Však jsem ho také vylepšil. Přidal jsem tam generátor paralyzujících zvukových impulzů. Aktivuje se důmyslně skrytým tlačítkem.
- Tamara Janů:** Aha. A jak se deaktivuje?
- Vojtěch Verner:** Tím stejným tlačítkem.
- Tamara Janů:** To je geniální.

Vojtěch Verner se spokojeně usměje.

Tamara Janů: Ale já jsem teď také něco vymyslela.

Vojtěch Verner: A co?

Tamara Janů: Zjistila jsem, proč je klika na dveřích naproti pantům. Je to proto, aby se s ní daly otevřít.

Vojtěch Verner: Hm... v tom není žádná invence. Zkuste vymyslet něco originálnějšího.

Tamara Janů: Originálnějšího? Co třeba?

Vojtěch Verner: Třeba nějakou báseň.

Tamara Janů: Dobře, zkusím. Děkuji.

Vojtěch Verner: Nemáte zač.

Tamara Janů odchází ke své lavici.

6.7 Prosba o pomoc

Chodba před šatnami. Ester Krejčí jde po chodbě směrem k šatně oktávy B. Zezadu k ní přiběhne Melanie Navrátil, vypadajíc značně rozrušeně.

Melanie Navrátil: Ester Krejčí!

Ester Krejčí: *(Zastaví se a otočí se k Melanii Navrátil.)* Ano?

Melanie Navrátil: Ach, Ester Krejčí. Potřebuji s vámi mluvit.

Ester Krejčí: Ještě?²

Melanie Navrátil: *(udiveně:)* Co ještě?

Ester Krejčí: Nic, mluvte dál.

Melanie Navrátil: Musíme někam, kde nás nikdo neuvidí. Zním jedno místo, o kterém vím jen já. Pojděte. Prosím!

Ester Krejčí: *(bez jakéhokoliv zaujetí:)* Dobře.

Ester Krejčí a Melanie Navrátil spolu rychlým krokem odchází směrem, odkud Melanie Navrátil přiběhla.

---

²Ester Krejčí si zřejmě představovala, že Melanie Navrátil odpoví: „Ne, už stačí. Děkuji.“

6.8 Repríza tajného místa

Podzemní chodba u kotelny a serverovny osvětlená zářivkami. Melanie Navrátil a Ester Krejčí přijdou na konec chodby. Hukot z okolních místností vytváří napínavou atmosféru.

Melanie Navrátil: *(naléhavě:)* Ester Krejčí, představte si, teď jsem byla s Mili, to je taková ta veselá dívka z oktávy C, a když jsem se pak na ni podívala, cítila jsem... cítila jsem... *(Zajíká se, ukazujíc si na břicho.)*

Ester Krejčí: Takové to v břichu?

Melanie Navrátil: Ano.

Ester Krejčí: Zdá se, že jste se zamilovala.

Melanie Navrátil: *(nešťastně:)* Ano, ale já ještě nechci. Ještě se nechci vázat. Co mám dělat? Nemůžu na ni přestat myslet!

Ester Krejčí: Usekněte si malíček na levé noze. Dojde vám, že jste ho milovala mnohem víc než ji.

Melanie Navrátil: Prosím vás, mluvte vážně!

Ester Krejčí: Já mluvím vážně. Jinak bych vytáhla ten vtip o sebevraždě.

Melanie Navrátil: *(Chytí se za hlavu.)* A já si myslela, že mi pomůžete!
(Podívá se na Ester Krejčí.) Víte co? Jste k ničemu! Z vás nikdy nebude dobrý psychiatr!

Ester Krejčí: *(Zůstává stále klidná a nad věcí.)* Hněv by snad mohl pomoci... ale spíš ne.

Melanie Navrátil: *(Znovu se chytí za hlavu. Vypadá, že je jí do pláče.)* Ach, co se to se mnou stalo? Vždyť to snad ani nejsem já!

Ester Krejčí: Víte co? Nedělejte mi z toho telenovelu a zajděte říct Mili, co k ní cítíte. Bude to pro všechny lepší.

Melanie Navrátil se trochu vzpamatuje a beze slova odchází.

Ester Krejčí: *(Když je Melanie Navrátil ještě na dohled:)* A až lusknou prsty, nebudete si nic z toho pamatovat. *(Luskne prsty.)*
(tišeji, pro sebe:) Ztraceně. Z tohoto se budu vzpamatovávat celý víkend.

6.9 Čas (3)

(Titulek:) Úterý 21. 12. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Úterý, 21. prosince 2010.

6.10 Nádraží Západní Město

Nástupiště železniční stanice Západní Město. Všechna zdejší nástupiště jsou zastřešená a na jejich střeších je patrná sněhová pokrývka. Je klid, bezvětří. Moje vinná réva klidně sedí v tmavě žluté bundě na lavičce. Přejde Ester Krejčí v obvyklém černém kabátě.

Ester Krejčí: Dobrý den. (*Posadí se vedle Mojí vinné révy.*)

Moje vinná réva: (*Podívá se na Ester Krejčí a usměje se.*) Dobrý den, Ester Krejčí. Řekla bych, že dnes máte obzvlášť dobrou náladu. Že jsem to poznala?

Ester Krejčí: Ano. Patrně příjemný důsledek absence kontaktu se spolužáky. A do té restaurace se také těším.

Moje vinná réva: Jste skvělá, že mě tam vezmete.

Ester Krejčí: Jste můj nejlepší přítel a zasloužíte si to. Hluboce si vážím toho, jak snášíte, když si od vás držím odstup, a že jste mi pomohla, když jsem to potřebovala.

Moje vinná réva: Lidé si musejí pomáhat, jen tak mohou být šťastní.

Ester Krejčí: To není špatná myšlenka. Cením si i toho, že se snažíte mít své vlastní názory.

Moje vinná réva: Čím to je, že jste dnes méně negativistická než obvykle?

Ester Krejčí: Duch Vánoc?

Moje vinná réva: Ne. Jak vás znám, za tím něco bude.

Ester Krejčí: Nechte se překvapit.

Moje vinná réva: Dobře.

K nástupišti přijede tramvaj³ linky 10 směr Podhorská a zastaví. Otevře dveře.

hlášení (m. o.): Zastávka Nádraží Západní Město. Příští zastávka – Galadrielina.

Ester Krejčí a Moje vinná réva vstanou a s několika dalšími cestujícími nastoupí do tramvaje.

6.11 Paragraf slušného chování

Interiér jedoucí tramvaje. Všechna místa k sezení jsou obsazená. Ester Krejčí sedí vlevo (ve směru jízdy), Moje vinná réva stojí u ní. Tramvaj zastaví na zastávce a otevře dveře.

hlášení (m. o.): Zastávka Galadrielina. Příští zastávka – Dlouhé náměstí. Zastávka je na znamení.

Nastoupí několik cestujících, mezi nimi Eliška Brzková. Zazní zvukový signál a dveře se zavřou. Tramvaj se rozjede. Eliška Brzková přijde k Ester Krejčí.

Eliška Brzková: *(vyčítavě:)* Že se nestydíte. Slušné chování vám nic neříká? Mohla jste mě pustit sednout, ale zrovna jste si to pěkně pokazila.

Ester Krejčí: Co má tento trapný pokus o citové vydírání znamenat?

Eliška Brzková: Je slušnost nabídnout starším lidem místo k sezení. *(Zatváří se samolibě.)*

Ester Krejčí: Lituji. Podle pravidel slušného chování, paragraf 53 odstavec 2, jsem společensky významnější, takže vám místo nabídnout nemusím.

Eliška Brzková: *(udiveně:)* Cože?

Ester Krejčí: Podle pravidel slušného chování vám místo nabídnout nemusím.

Eliška Brzková: *(Znejistí.)* Aha. *(Otočí se a svižným krokem odejde do zadní části tramvaje. Po cestě si pro sebe mumlá:)* Debilní mládež.

Moje vinná réva: *(udiveně:)* Opravdu je to tak?

Ester Krejčí: Ne zcela. Ten paragraf jsem si vymyslela.

---

³Eichlerské tramvaje v mnohém připomínají železniční příměstské elektrické jednotky. V EDDR se tramvajové a železniční tratě většinou neliší. V sídlišti Západní Město je pak tramvajová trať vedena přímo přes železniční stanici, takže tramvaje, vypadající spíše jako vlaky, zastavují u železničního nástupiště jako na tramvajové zastávce. Označník zastávky s vyvýšeným jízdním řádem však na nástupišti je.

- Moje vinná réva:** Eh? Ale proč?
- hlášení (m. o.):** Zastávka Dlouhé náměstí. Příští zastávka – Reálná.
- Ester Krejčí:** Podle tónu, který zvolila, si myslím, že patří k lidem, kteří zneužívají každou výhodu proti druhým. Na příklad falešně obvinivše partnera z domácího násilí, nechají jej vykázat z domu; nebo vymyslivše si znásilnění, přičknou nevinnému člověku na zbytek života stigma sexuálního delikventa.
- Moje vinná réva:** *(s vytřeštěnýmá očima:)* Takoví lidé jsou?
- Ester Krejčí:** Ano.
- Moje vinná réva:** *(nahlas:)* Ale to je hrozné! Co budeme dělat?
- Ester Krejčí:** Tišeji, prosím.
- Moje vinná réva:** Aha, promiňte.
- Ester Krejčí:** S tím nic dělat nelze. Jedině se jim vyhýbat, – což dělá většina rozumných lidí.
- Moje vinná réva:** Ale jak se dají poznat?
- Ester Krejčí:** Dobrá otázka. Těžko. U nás ve třídě k nim má nejbliž Astra; ale tím neříkám, abyste se jí vyhýbala. Zatím jediná vlastnost, kterou jsem u nich vyzorovala, je absence vděčnosti a reciprocity pomoci. Když jim pomůžete, často vám poděkují, ale nemyslí to upřímně. A když budete něco potřebovat vy, nikdy vám nepomohou.
- Moje vinná réva chvílku přemýšlí. V nastalém tichu vyniká zvuk kovových kol tramvaje prokluzujících po kolejnicích.*
- Moje vinná réva:** Ale stejně to nebylo správné. Vy jste ji podvedla a podvod je špatný.
- Ester Krejčí:** *(Krátko se zamyslí.)* Asi máte pravdu. To sedadlo si nezasloužím. *(Vstane.)* Můžete se posadit. Vy si je zasloužíte.
- Moje vinná réva:** *(Usměje se.)* Děkuji. *(Posadí se.)*
- Ester Krejčí:** Příště si najdu čestnou cestu, jak takového člověka odbýt.

6.12 Restaurace U Lesního elfa

Parčík před restaurací U Lesního elfa⁴. Pohled na restauraci. Po chodníku přicházejí Ester Krejčí a Moje vinná réva. Nad vchodem do restaurace visí cedule:

RESTAURACE U LESNÍHO ELFA ⁵

Napravo od dveří pak visí menší cedulka s adresou „Imaginární 13“.

Ester Krejčí a Moje vinná réva přijdou po chodníku ke dveřím a vejdou dovnitř.

6.13 Lesní elfové

Sál plný dřevěných stolů. Stěny sálu jsou světle zelené. Na jedné z nich visí rozměrný obraz s motivem Telperionu a Laurelinu⁶, u stropu, který je zlatavě žlutý, visí řada menších výjevů ze Silmarillionu. V sále je kolem deseti hostů. Obsluhují je číšníci v kostýmech elfů z Pána prstenů (včetně uší).

Ester Krejčí a Moje vinná réva se chvíli rozhlíží. Pak přijdou k prázdnému stolu, sundají si kabát a bundu, pověsí je zezadu na židle a posadí se.

Moje vinná réva: Hm... zajímavé.

Ester Krejčí: Jste tu poprvé?

Moje vinná réva: Ano.

Ester Krejčí: A jaký je váš první dojem?

Moje vinná réva: Je to tu takové ponuré. Představovala jsem si, že tu bude všechno zářit.

Přijde k nim Calenwen a rozdá jim jídelní lístky v kožených deskách.

Calenwen: Aiya, poutníci. Mé jméno je Calenwen. Mám vám přinést něco k pití?

Ester Krejčí: Možná později.

---

⁴Restaurace je široký zelený jednopatrový dům, před nímž se nachází zasněžený travnatý parčík, jemuž dominuje bříza po levé a dub po pravé straně. (Oba stromy jsou opadané.) Středem parčíku ke vchodovým dveřím restaurace prochází odklizený chodník.

⁵Pod tím je na ceduli ještě nápis v písmu Tengwar.

⁶Telperion a Laurelin byly v mytologii J. R. R. Tolkiena dva zářící stromy osvětlující Valinor. Telperion zářil stříbrně, Laurelin zlatě.

Calenwen: Mai. (*Odejde.*)

Ester Krejčí a Moje vinná réva si chvílku prohlížejí jídelní lístky.

Moje vinná réva: Ester Krejčí?

Ester Krejčí: Ano?

Moje vinná réva: Mají tu spoustu úžasných věcí. Mohu si objednat i víc chodů?

Ester Krejčí: Ano, ale nepřehánějte to.

Moje vinná réva: (*Usměje se.*) Děkuji. Jste skvělá.

Ester Krejčí: Co si dáte?

Moje vinná réva: Chtěla bych si dát lembas, salát Caprese a smažený sýr s hranolkami.

Ester Krejčí: Tak to se k sobě „vážně“ báječně hodí. Nechcete alespoň místo hranolků vařené brambory? Nejsme ve fast foodu.

Moje vinná réva: Mám chuť na hranolky. Spolu si dáváme pořád pizzu a chtělo by to změnu.

Ester Krejčí: Dobře. Já si asi dám jen dietní lothlórienský salát.

Ester Krejčí zavře jídelní lístek a položí jej na stůl. Moje vinná réva učiní totéž.

6.14 Účet

Později téhož dne. Ester Krejčí a Moje vinná réva sedí u stolu. Na stole leží vyprázdňené talíře. Před Ester Krejčí jeden, před Mojí vinnou révou tři.

Moje vinná réva: Uf. Přecpala jsem se k prasknutí.

Ester Krejčí: Vida. Stanete se prvním, kdo obohatí moderní výtvarné umění o obrazec vzniklý z trávících šťáv a zbytků nestrávené potravy.

Moje vinná réva: (*Škytne a chytne se za břicho.*) Přestaňte, nebo začnu opravdu zvracet. Tohle není vtipné.

Přijde Calenwen.

Calenwen: Nějaké další přání?

Ester Krejčí: Zaplatím.

Calenwen: V korunách eichlerských, nebo českých?

- Ester Krejčí:** Eichlerských.
- Calenwen:** Tancavě.
- Calenwen položí na stůl účet a sečte jej.*
- Calenwen:** Celkem čtyři tisíce tři sta korun.
- Ester Krejčí:** *(Zaplatí.)* Čtyři tisíce pět set.
- Calenwen:** Hantanyel. *(Vezme si peníze.)* Mohu vám nabídnout něco o přátelích elfů? *(Nabídne jim malou brožuru.)*
- Ester Krejčí:** Dobře. *(Brožuru si vezme.)*
- Calenwen:** Namarië.
- Moje vinná réva:** Namarië.
- Ester Krejčí:** Namarië.

Calenwen odejde. Ester Krejčí a Moje vinná réva vstanou, vezmou si kabát a bundu a odcházejí k východu.

6.15 Strana Přátel elfů

Parčík před restaurací. Den. Ester Krejčí a Moje vinná réva jdou po chodníku směrem od restaurace. Ester Krejčí si prohlíží brožuru, kterou dostala.

- Moje vinná réva:** Strašně mi to chutnalo. Moc vám děkuji.
- Ester Krejčí:** Nemáte zač.
- Obě se zastaví. Moje vinná réva se podívá na Ester Krejčí.*
- Moje vinná réva:** Co vám to dala?
- Ester Krejčí:** Předvolební agitaci strany Přátel elfů. Alvar a Silvana Nerwen shromažďují voliče.
- Moje vinná réva:** Za tohle jídlo bych je hned volila.
- Ester Krejčí:** Já budu soudit spíš podle volebního programu než podle jejich restaurace. Ale něco tu pro vás mám. *(Schová brožuru do batohu a místo ní vytáhne balíček o rozměrech knihy A4, zabalený v ozdobném papíře a převázaný červenou stuhou.)* Je to dárek. *(Nabídne balíček Mojí vinné révě.)*

- Moje vinná réva:** Pro mě?
- Ester Krejčí:** Doufám, že trocha materialismu neublíží vašemu charakteru.
- Moje vinná réva:** (*Vezme si balíček.*) Ach, děkuji.
- Ester Krejčí:** Veselé svátky zkažených žaludků.
- Moje vinná réva:** (*Škytne.*) Děkuji. Vám také. Rozbalím ho až na Štědrý den.
- Ester Krejčí:** Výborně. Nebude vám vadit, když se ještě projdu po okolí? Už jsem v Démonicích dlouho nebyla.
- Moje vinná réva:** V pořádku. Dojedu domů sama. Na shledanou.
- Ester Krejčí:** Na shledanou.

Moje vinná réva odchází.

6.16 Čas (4)

(Titulek:) Pátek 24. 12. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Pátek, 24. prosince 2010.

6.17 Vánoce u Mojí vinné révy

Obývací pokoj rodiny Narcis⁷. Pozdní večer. V rohu stojí skromně ozdobený vánoční stromeček bez svíček či čehokoliv svítícího. Pod ním leží tři zabalené vánoční dárky.

hlas vypravěče (m. o.): Ačkoliv lidé navzájem si v eichlerské češtině téměř vždy vykají, věcem a zvířatům se v EDDR tyká.

Do místnosti vběhne Moje vinná réva, podívá se pod stromeček a na tváři se jí rozzáří úsměv. Za ní vejde její dáda Linda Narcis.

Moje vinná réva: (*šťastně:*) Ach! (*Vrhne se pod stromeček, vezme jeden z dárků, podívá se na něj a podá jej dáždě.*) Pro vás.

Linda Narcis: Výborně. (*Dárek si vezme.*)

Moje vinná réva: (*Zírá na zbylé dárky.*) No né, dva pro mě! Ach, já jsem tak šťastná!

⁷Strohý obývací pokoj bytu v panelovém domě. Nepříliš vybavený.

Moje vinná réva rozbálí jeden ze svých dáreků. Uvnitř je svazek béžových ponožek. Moje vinná réva si je s úsměvem prohlédne a pak je odloží stranou.

Linda Narcis zatím rozbálí svůj dárek. Uvnitř je balení pudru.

Linda Narcis: To se bude hodit. Celoroční zásoba pudru.

Moje vinná réva: Vánoce jsou překrásné!

Moje vinná réva rozbálí druhý dárek, v balíčku je bílá podprsenka. Moje vinná réva se zatváří rozpačitě a zkoumavě si ji prohlédne. Přiloží si ji na prsa.

Moje vinná réva: Určitě je to moje velikost?

Linda Narcis: Jistě. Je to ta stejná, jako když jsem vám ji kupovala naposledy.

Moje vinná réva: Ale to už je dost dávno a ta, co nosím, mě už docela tlačí, hlavně ramínka.

Linda Narcis: Tak proč jste neřekla? Mohla jsem koupit větší.

Moje vinná réva: Teď to nechci probírat. *(Vrátí podprsenku do balíčku.)* Mám obrovskou radost, že jsem dostala dva dárky.
(Něco si uvědomí.) Vlastně...

Moje vinná réva odejde do vedlejšího pokoje. Linda Narcis odnese balík pudru opačným směrem (do koupelny). Moje vinná réva se vrátí, nesouc dárek od Ester Krejčí. Rozbalí jej. Uvnitř je pero a zápisník v pevných deskách s věnováním na lístku papíru:

NA VAŠE VLASTNÍ MYŠLENKY

Ester Krejčí

Moje vinná réva: *(Přečte si věnování.)* Ach. *(Přitiskne si zápisník k tělu a obejmě jej.)* Alespoň ty si mě nedržíš od těla.

6.18 Vánoce u Ester Krejčí

Stroze vybavený obývací pokoj připomínající konferenční místnost s televizorem. Uprostřed stojí obdelníkový stůl a u něj sedí Karel a Ingrid Krejčí a poslouchají. Ester Krejčí stojí v čele stolu a předčítá referát.

Ester Krejčí: Dnešní plytká konzumní kultura, v níž je průměrný člověk schopný udržet pozornost nejvýše devět sekund a otevření knihy pociťuje jako perverznější než prosedět deset hodin u počítačové hry,

asimilovala vánoční svátky do podoby periodické rituální oslavy materialismu, kde hodnota individua je obvykle určována subjektivně podle tržní hodnoty dárků subjektem od něj obdržených a jejich interpersonální emocionální afinita je markantně fluktuována v závislosti na diferenci mezi očekávanou a skutečnou hodnotou těchto dárků. To vše je doplněno sociálními tlaky vynucujícími pokrytecké předstírání štěstí, za které by se nemusel stydět ani Kim Ir-sen⁸. V budoucích letech lze očekávat pokračování této dehumanizace a materializace původně spirituálních symbolů směřující k realizaci dystopické kvazikapitalistické vize, podle níž budou peníze měřítkem všech věcí včetně lidí samotných.

Konec. Jsou nějaké dotazy?

Karel Krejčí: Ano. Myslíte si, že vaše černobílé vidění budoucího vývoje je věrohodné?

Ester Krejčí: Mé vidění budoucnosti západní civilizace není černobílé. Je jen a jen černé.

Karel Krejčí: Aha, tak položím otázku jinak. Existují lidé, na příklad někteří intelektuálové, usilující o zvrácení soudobého vývoje. Jste přesvědčena, že jejich snaha je odsouzena k selhání?

Ester Krejčí: Jsem přesvědčena, že soudobý vývoj je již zvrácený ad absurdum a zvrácenější být nemůže, takže ano.

Karel Krejčí: Dezinterpretovala jste můj dotaz. Měl jsem na mysli úsilí o realizaci nových, dosud neověřených politických a ekonomických systémů na příklad prostřednictvím revoluce. Jste přesvědčena, že i tyto snahy jsou odsouzeny k neúspěchu?

Ester Krejčí: To ne. Dříve nebo později k nějaké revoluci nepochybně dojde. — Můj názor na to však vystihuje jeden z Murphyho zákonů: „Usmívejte se, zítra bude hůř.“

Karel Krejčí: Děkuji.

Ester Krejčí odloží referát na stůl a zajde se posadit ke Karlu Krejčímu.

Karel Krejčí: (s úsměvem:) Děláte mi radost.

---

⁸Kim Ir-sen byl politickým vůdcem Severní Koreje. Vybudoval tam jednu z nejtvrděších diktatur na světě a sobě silný kult osobnosti.

- Ester Krejčí:** Děkuji, dádo. Vy mně také.
- Karel Krejčí:** *(Otočí se na Ingrid Krejčí.)* Že je interesantní?
- Ingrid Krejčí:** *(zcela lhostejně:)* Ano.
- Ester Krejčí:** Mám vás ráda, ale když mě omluvíte, půjdu si zahrát něco na piano. *(Vstane a odchází.)*

6.19 Vánoce u sester Janů (1): Strýc Vladimír

Velká hala vzniklá spojením kuchyně a obývacího pokoje. Večer. U stolu uprostřed haly sedí zhruba deset lidí, mezi nimi Pavel, Anna, Barbora a Tamara Janů. V koutě stojí vyzdobený vánoční stromeček, už bez dárků.

Barbora Janů drží v ruce oranžovou plechovku se žrádlem pro kočky a nedůvěřivě si ji prohlíží. Před ní na stole leží rozbalený dárkový balíček. Vedle ní sedí Tamara Janů a chvílemi si něco zapisuje do zápisníku. Jejich dáda Anna Janů vstane a přijde k nim.

- Anna Janů:** Notak, pozdravte strýce Vladimíra. Přijel sem až z Olomouce.
- Tamara Janů:** *(Odloží pero a věnuje se Anně Janů.)* Víte, že slovo Olomouc je ženského rodu?
- Anna Janů:** *(na Tamaru Janů:)* Ano. Jste chytrá.
(na Barboru Janů:) Barboro. Nepozdravíte ho?
- Barbora Janů:** *(utrápeně, hledíc na plechovku:)* Jaký to má všechno smysl?
- Anna Janů:** Nechci, aby z vás vyrostl zahořklý poustevník. Musíte občas strávit trochu času s příbuznými.
- Barbora Janů:** Nemám ho ráda.
- Anna Janů:** *(Pokrčí rameny.)* Jak chcete. *(Odejde věnovat se dalším hostům.)*

Barbora Janů vstane a s plechovkou v ruce odchází.

6.20 Vánoce u sester Janů (2): Báseň

Pokoj Barbory Janů. U stěny naproti posteli stojí akvárium s rybičkami. Po pokoji se prochází mourovatá kočka. Barbora Janů leží v posteli.

Do pokoje vejde Tamara Janů.

- Tamara Janů:** Sestro?
- Barbora Janů:** Ano?
- Tamara Janů:** Složila jsem báseň o lásce.
- Barbora Janů:** Ach.
- Tamara Janů:** Mohu vám ji přednést?
- Barbora Janů:** Nemám ráda vaše básně. Jedině, když za mě zítra vynesete odpadkové koše.
- Tamara Janů:** Dobře, slibuji.
- Barbora Janů se zatváří zklamaně a vzdychne.*
- Tamara Janů:** *(Začne recitovat báseň:)* Teplý úsměv.

Za trochu tepla
v malé temné posteli
chtěla bych dát vše,
co jako vítr vrata zavírá.

Mé ubohé smysly
a vlna utekly
za malou chvíli
a život proběhl mi,
když rozpustil se led
a silueta vaše se vzňala.

Jsem teplá
a ještě tmavší,
ale jen tehdy,
když okem svítí
oběti lži.

Než vaše vlasy
znovu se nabarví
stříbrnou jehlou,
můj černobílý zjev
jste osvobodil
a je občas i šedý.

A zakryji si ramena

svýma jemnými rukama,
ze Slunce jste pil
a dáte na mou tvář
falešný úsměv.
Opile zesvětlá
váš úsměv.

Konec.

Barbora Janů vzdychne, stále se tváří smutně.

Tamara Janů: Co si o ní myslíte?

Barbora Janů: *(Zvolna zakroučí hlavou.)* Není vůbec o lásce. Nelíbí se mi. Měla byste raději dělat věci, které vám jdou.

Tamara Janů: Dobře, začnu se učit Feynmanovy přednášky z fyziky⁹. Mohu vám je pak chodit přednášet?

Barbora Janů nesouhlasně zakroučí hlavou.

Tamara Janů: Dobře. *(Zamyslí se.)* Ani kdybych vynášela koše celý týden?

Barbora Janů zavzlyká. Tamara Janů odejde z pokoje.

6.21 Vánoce u Zlomilových (1): Kapr

Obývací pokoj bytu Zlomilových¹⁰. Odpoledne. Vánoční stromeček je již ozdobený, ale zhasnutý a bez dárků. U stolu sedí Eva a Jana Zlomilovy. Jana Zlomilová si stříhá nehty, Eva Zlomilová si pročítá jakýsi papír.

Eva Zlomilová: *(potichu:)* To jsem udělala, – tohle mám, – tohle taky mám.

Z chodby se ozve rána kladivem.

Petr Zlomil (m. o.): Sakra!

Eva Zlomilová odloží papír a vstane. Projde ke dveřím do předsíně a otevře je.

Eva Zlomilová: *(zavolá:)* Tak kde je ten kapr? Rychle, ať ho stihneme uvařit do večere!

---

⁹Feynmanovy přednášky z fyziky jsou dílem známého amerického profesora fyziky Richarda P. Feynmana. Existují v knižní podobě a jsou dodnes používány k výuce fyziky.

¹⁰Uprostřed místnosti je gauč, natočený tak, aby z něj bylo možno sledovat televizor, stojící u západní zdi vedle dveří do předsíně. V jihozápadním koutě stojí vánoční stromeček s elektrickými svíčkami. V severovýchodní části pokoje stojí stůl, okolo něj čtyři židle. Na východní stěně jsou okna.

Z předsíně vstoupí Petr Zlomil, vypadá nervozní.

Petr Zlomil: Že se na to musíte zeptat zrovna v tu nejbližší chvíli. Na tohle nemám nervy.

Eva Zlomilová: Říkala jsem vám, ať zavoláte řezníka.

Petr Zlomil: A myslíte, že snad kradu? Loni nás stál tolik, že už málem nezbyly peníze na toho kapra.

Jana Zlomilová vstane a jde směrem ke dveřím.

Eva Zlomilová: Tak jsme mohli koupit mraženého.

Jana Zlomilová: Mražený řezník... *(Zahihňá se a odejde do předsíně.)*

Petr Zlomil: Tak to ne! U nás se kapr vždycky zabíjel až na Štědrý den.

Eva Zlomilová obrátí oči v sloup. Petr Zlomil odejde do předsíně a třískne za sebou dveřmi.

6.22 Vánoce u Zlomilových (2): Dárky

Obývací pokoj Zlomilových. Pozdě večer. Vánoční stromeček je již rozsvícený a pod ním leží několik vzorně zabalených dárků.

Do pokoje vejdou společně Jana, Eva a Petr Zlomilovi. Jana Zlomilová přijde ke stromečku a roztrídí dárky na tři hromádky. Rodiče ji přitom sledují.

Jana Zlomilová: *(Vezme jednu hromádku dárků a podá ji Evě Zlomilové.)* Pro dádu Evu.

Eva Zlomilová: *(Vezme si dárky.)* Děkuji. *(Drží je v ruce.)*

Jana Zlomilová: *(Vezme druhou hromádku dárků a podá ji Petru Zlomilovi.)* Pro dádu Petra.

Petr Zlomil: Dobře. *(Dárky si vezme a hned je odloží na gauč.)*

Jana Zlomilová: A zbytek je pro mě.

Petr Zlomil: *(Podívá se na hodinky.)* Dobře, za dvě minuty začíná Mrazík a musím ještě naladit satelit. *(Přijde k televiznímu přijímači a zapne jej. Vezme do ruky dálkové ovládání.)*

Z televizoru se ozve šum.

Jana Zlomilová: Dádo Petře?

Petr Zlomil: Nerušit! (*Zírajíc na televizor, mačká tlačítka na dálkovém ovládacím.*)

Jana Zlomilová pokrčí rameny a zvedne z podlahy svoji hromádku dárků. Eva Zlomilová a Jana Zlomilová odejdou do předsíně.

6.23 Vánoce u Zlomilových (3): Hod střevícem

Předsň bytu Zlomilových. Z obývacího pokoje vejdou Eva a Jana Zlomilovy, držíce hromádky dárků.

Jana Zlomilová: Hned se vrátím. (*Zajde do svého pokoje odložit si dárky.*)

Eva Zlomilová odloží ty svoje na botník. Jana Zlomilová se vrátí z pokoje.

Eva Zlomilová: Když jsme tu tak samy, co kdybyste si hodila střevícem?

Jana Zlomilová: (*vyčítavě:*) Dádo! To už jsme dělaly loni.

Eva Zlomilová: Je to tradice. Vy nechcete vědět, zda si někoho najdete?

Jana Zlomilová: Až to budu chtít vědět, zavolám té vědmě z Eichlerského rozhlasu, co po večerech vykládá budoucnost posluchačům.

Eva Zlomilová: Vědma je k ničemu, střevíc je spolehlivější. Dejte na mě, já to znám. Mně střevíc Petra předpověděl.

Jana Zlomilová: (*Pokrčí rameny.*) Tak dobře. (*Zuje si levou botu.*)

Jana Zlomilová hodí botu za sebe ke stropu. Bota se odrazí od stěny, kopne Janu Zlomilovou do zad a spadne na podlahu špicí ke dveřím.

Jana Zlomilová: Au.

Eva Zlomilová: (*starostlivě:*) Nestalo se vám nic? Neublížila jste si?

Jana Zlomilová: To nic. Jsem v pořádku.

Eva Zlomilová se podívá se na botu a usměje se.

Eva Zlomilová: Koukejte! (*Ukáže na botu.*)

Jana Zlomilová se podívá na botu.

Eva Zlomilová: Ukazuje ven. Do roka si najdete kluka!

Jana Zlomilová: (*Vyjeveně zírání.*) Potřebuji — být chvílku sama! (*Rychlým krokem odejde do svého pokoje.*)

Eva Zlomilová: (*spokojeně:*) Další muž do rodiny – to bude něco.

6.24 Čas (5)

(*Titulek:*) Pondělí 3. 1. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Pondělí, 3. ledna 2011.

6.25 Po Novém roce

Třída (oktáva B) ráno před vyučováním. Ester Krejčí sedí ve své lavici, čtou si noviny. Do třídy vejde Moje vinná réva a přijde k Ester Krejčí.

Moje vinná réva: (*opatrně:*) Neruším?

Ester Krejčí: Rušíte. Ale když už tu jste, zajímal by mě váš názor na novinku v oblasti jmen platnou od Nového roku.

Moje vinná réva: To jsem asi přeslechla. O co jde?

Ester Krejčí: Od 1. ledna je 15 původně ženských jmen nově obourodých. Konkrétně... (*Najde údaj v novinách a přečte:*) Abigail, Birgit, Dagmar, Doris, Ester, Gudrun, Iris, Karin, Karmen, Katrin, Manon, Miriam, Nikol, Ráchel a Skarlet.

Moje vinná réva: Hm... tam jsou opravdu obě naše jména?

Ester Krejčí: Ano.

Moje vinná réva: (*váhavě:*) No... nevím. Bude to divné, až se potkám s nějakým Irisem.

Ester Krejčí: Každá jazyková reforma, kterou jsem zažila, působila zpočátku divně, ale než uplynul rok, lidé si na ni zvykli a zase se děsili nových reforem.

Moje vinná réva pokrčí rameny.

Ester Krejčí: Dáda Karel říká, že je to předvídatelný krok od tradičního genderového segregacismu k postmoderní eichlerské unisex utopii.

Moje vinná réva: Nezlobte se, ale nezajímá mě to. To se vyřeší samo – až poznáme nějakého Estera.

- Ester Krejčí:** V pořádku. Nezlobím se na vás.
- Do třídy se opatrně vplíží Jana Zlomilová a přikrade se k Mojí vinné révě.*
- Jana Zlomilová:** Moje vinná révo.
- Moje vinná réva:** Co se děje?
- Jana Zlomilová:** Budu mít kluka.
- Moje vinná réva:** To je skvělé.
- Jana Zlomilová:** *(Chvilku je v rozpacích a vypadá zmateně.)* Určitě?
- Moje vinná réva:** Jistě. A kdo to bude?
- Jana Zlomilová:** To ještě nevím. Házely jsme s dádou na Vánoce střevícem a mně padl špicí ke dveřím.
- Moje vinná réva:** Aha. Já jsem myslela, že už někoho máte.
- Ester Krejčí:** Jano Zlomilová?
- Jana Zlomilová:** Ano?
- Ester Krejčí:** Chtěla bych vás poprosit, až se do něj zamilujete, abyste s tím nechodila za mnou, nevodila mě na tajné místo, které znáte jen vy, a nevytlévala si tam přede mnou svoje city.
- Jana Zlomilová:** *(Trochu se zamračí.)* Tak to neudělám ani náhodou.
- Ester Krejčí:** Děkuji. *(Začte se do novin.)*
- Moje vinná réva:** *(na Janu Zlomilovou:)* Nezlobte se na Ester Krejčí. Ona je v podstatě dobrá.
- Jana Zlomilová:** Tak dobře. Ale vás mám tedy rozhodně raději.
- Moje vinná réva:** To mi připomíná... Jaké jste měla Vánoce?
- Jana Zlomilová:** *(Zahihňá se.)* Děs a hrůza. Dáda sama zabíjela kapra.
- Moje vinná réva:** Vážně? Tak to mi musíte povyprávět.
- Jana Zlomilová:** Hned.

Jana Zlomilová zamíří ke svému místu, Moje vinná réva ji následuje.

Shrnutí epizody 1×6

Σ Toto byla šestá epizoda příběhů Ester Krejčí a jejích spolužáků. V poslední předvánoční hodině matematiky si studenti procvičovali určování neurčitých integrálů. Po hodině Kňour vyhrožoval Vojtěchu Vernerovi násilím, ale Moje vinná réva se Vojtěcha Venera zastala. Ester Krejčí, Moje vinná réva a Zorana si povídaly o kouzlu Vánoc. Moje vinná réva chtěla navštívit restauraci U Lesního elfa, ale dáda jí to odmítala zaplatit; Ester Krejčí se nabídla, že ji tam vezme, protože jsou nejlepší přátelé. Vojtěch Verner na svoji obranu před Kňourem vynalezl ohavný pás cudnosti a poradil Tamaře Janů, aby zkusila složit báseň. Melanie Navrátil se poslední den před vánočními prázdninami zamilovala do Mili z oktávy C. Žádala o radu Ester Krejčí. Ta se k ní v této situaci zachovala poněkud protivně, ale nakonec jí poradila.

Ester Krejčí a Moje vinná réva se cestou do restaurace v tramvaji setkaly se starší ženou (Eliškou Brzkovou). Ester Krejčí ji podvodným způsobem odbyla, což jí Moje vinná réva vyčetla. Ester Krejčí uznala, že udělala chybu a přenechala Mojí vinné révě své místo k sezení. V restauraci se Moje vinná réva přecpala k prasknutí. Od číšníka pak dostaly volební brožuru strany Přátel elfů. Nakonec dostala Moje vinná réva od Ester Krejčí dárek – zápisník a pero.

Samotné Vánoce prožili studenti ve svých rodinách. Moje vinná réva dostala svazek béžových ponožek a malou podprsenku, načež byla velmi šťastná, že dostala pod stromeček dva dárky. Ester Krejčí zatím doma svým rodičům přednášela pesimistický intelektuální referát. Barbora Janů dostala k Vánocům plechovku se žrádlem pro svoji kočku, Tamara Janů složila báseň, o níž byla přesvědčena, že je o lásce, a přednesla ji sestře. Pak se rozhodla, že se raději bude učit Feynmanovy přednášky z fyziky. Petr Zlomil, dáda Jany Zlomilové, poprvé sám zabíjel vánočního kapra (ne moc úspěšně). Po rozdání dárků si sedl k televizi a sledoval Mrazíka. Jana Zlomilová si mezitím kvůli vánoční tradici „házela střevícem“. Střevíc jí předpověděl, že do roka si najde kluka. Jana Zlomilová z toho byla značně rozrušená.

Po Vánocích se studenti v novém roce opět sešli ve školní třídě. Ester Krejčí s Mojí vinnou révou probrala jazykovou reformu, podle níž si od roku 2011 mohou muži volit i některá původně ženská jména jako Ester či Iris. Moje vinná réva se pak setkala s Janou Zlomilovou a nechala si od ní povědět, jaké měla Jana Zlomilová Vánoce.

Hudba k titulcům (česká verze):
D *Veselé Vánoce*¹¹.

Hudba k titulcům (anglická verze):
D Within Temptation: *Gothic Christmas*¹².

---

¹¹Z textu písně: *Vánoce, Vánoce přicházejí, / zpívejme přátelé, / po roce Vánoce, Vánoce přicházejí, / šťastné a veselé.*

¹²Z textu písně: *We're gonna have a Gothic Christmas: / That is what we'll do. / We're gonna have a Gothic Christmas: / Hope you'll have one too.*

1×7 UNIVERZÁLNÍ INVENCE

Osoby

Astra (žena, 19) – *student*. → s. ??

Barbora Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??

Tamara Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??

Kňour (muž, 22) – *student*. → s. ??

Nikita Král (muž, 19) – *student*. → s. ??

Laris (muž, 19) – *student*. → s. ??

Ester Krejčí (žena, 20) – *student*. → s. ??

Moje vinná réva (žena, 19) – *student*. → s. ??

Melanie Navrátil (žena, 19) – *student*. → s. ??

Radek (žena, 18) – *student*. → s. ??

Laura Sonetová (žena, 47) – *profesor českého jazyka*.

Vojtěch Verner (muž, 18) – *student*.

Jana Zlomilová (žena, 18) – *student*.

Zorana (žena, 19) – *student; na invalidním vozíku*. → s. ??

7.1 Čas

(Titulek:) Pondělí 10. 1. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Pondělí, 10. ledna 2011.

7.2 Ranní dialogy

Třída (oktáva B) ráno před vyučováním. Je zhasnuto, ve třídě ještě nikdo není. Za oknem je vidět bíle zasněžené koruny vysokých smrků. Je ticho.

Dveře třídy se otevrou a vstoupí Nikita Král. Rozsvítí vypínačem u dveří, a nechav dveře otevřené, dojde na své místo a posadí se. Vytáhne z batohu notebook, rozloží jej na lavici a zapne.

Do třídy vejdou sestry Janů.

Barbora Janů: *(Vzdychne.)* Zima je to nejsmutnější roční období. Ach. — Přála bych si, abych se mohla uložit k zimnímu spánku a probudit se až o letních prázdninách.

Tamara Janů: Zimní spánek se rozlišuje na pravý zimní spánek čili hibernaci, se kterou se můžeme setkat kupříkladu u netopýrů a dochází při ní ke snížení tělesné teploty, a nepravý zimní spánek, který se vyskytuje například u jezevců a medvědů. Který typ byste si přála, sestro?

Barbora Janů: *(Znovu vzdychne.)* Vždyť takhle se nedá žít! Zavření ve škole. Odloučení od dády přírody. To ona nám dala život! A co nám dala škola?

Tamara Janů: Škola je skvělá, dala nám spoustu úžasných znalostí. Třeba v chemii jsme se učili, že kyselina citronová je ve skutečnosti 2-hydroxypropan-1,2,3-trikarboxylová.

Sestry Janů si sednou na svá místa. Barbora Janů si složí hlavu do dlaní a lehce vzlyká. Tamara Janů si toho nevšímá, vytáhne z batohu knihu Strašidlo cantervillské a čte si.

Do třídy vejde Melanie Navrátil. Barbora Janů přestane vzlykat a vyhlíží z okna. Melanie Navrátil si odloží batoh a u umývadla napustí vodu do modré plastové konvičky.

Barbora Janů: *(nešťastně:)* Ach! Proč mi nikdo nerozumí?

Melanie Navrátil jde s konvičkou zalít pokojové rostliny na parapetu.

Barbora Janů: *(Když je Melanie Navrátil poblíž:)* Děkuji, Melanie Navrátil. Ale-
sponť někdo se tu stará o přírodu.

Melanie Navrátil se na Barboru Janů jemně pousměje. Pokračuje v zalévání. Do třídy vejde Ester Krejčí. Rozhlédne se, dojde na své místo a posadí se. Vypadá zamýšleně. Melanie Navrátil dokončí zalévání rostlin, vrátí plastovou konvičku k umývadlu a odejde ze třídy.

Do třídy vejdou Jana Zlomilová a Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Když já bych byla ráda krásná, ale chtěla bych, aby byly stejně krásné i ostatní dívky.

Jana Zlomilová: Ale proč?

Moje vinná réva: Protože bych si toho pocitu nemohla vůbec užít, kdybych ho neměla s kým sdílet.

Jana Zlomilová: Tak byste mohla sdílet jiné pocity. Já bych chtěla být krásnější než ostatní. Ale... *(Zastydí se.)* vlastně jen o trošku, aby si toho ostatní nevšimly. Nechtěla bych vyčnívat.

Moje vinná réva se tázavě zadívá na Janu Zlomilovou.

Jana Zlomilová: Na Podolí I nás učili, že je to špatné. Ostatní by se mi pak posmívaly a ukazovaly si na mě prstem.

Moje vinná réva: To u nás nehrozí, věřte mi. Tady vyčnívá snad každý.

Jana Zlomilová: Dobře.

Moje vinná réva: Myslíte, že profesor Sonetová bude zkoušet?

Jana Zlomilová: Profesora Sonetové se nebojím, je hodná. To spíš profesora Rybka.

Moje vinná réva: Matematika?

Jana Zlomilová: Budu se to ještě muset dobře naučit, abych dostala jedničku jako ostatní.

Moje vinná réva: Můžeme se na to o obědové přestávce podívat spolu.

Jana Zlomilová: Děkuji, budu ráda. *(Usměje se.)*

Do třídy vejde Melanie Navrátil, nesouc papírový leták. Upoutá pozornost Ester Krejčí, Mojí vinné révy a Jany Zlomilové. Dojde k nástěnce, na které visí reklamní leták z minulého týdne s nápisem:

Pozoroval souhvězdí raka, dostal rakovinu.
Jsou nemoci přenosné dalekohledem?
Umírající astronom – v Horké bramboře!

Melanie Navrátil leták sejme a pověsí místo něj nový reklamní leták s nápisem:

Okradou a znásilní vaši mrtvou prababičku? Nemůžou si pomoci!
Kleptomani nekrofilové – v Horké bramboře!

Původní leták Melanie Navrátil vyhodí do koše pod umývadlem, vezme si houbu, namočí ji a jde s ní umýt tabuli.

Do třídy vejdou Radek, Laris a Kňour.

Radek: Hele, a aby bylo jasno, ten největší machr jsem tady já!

Laris: A co já? Také jsem docela velký.

Radek: *(Nastaví Larisovi zaťatou pěst.)* Chcete to dokázat?

Kňour: Hele, uklidněte se. Nechcete přece dostat důtku.

Radek: *(Stáhne pěst, ale mračí se na Larise.)* A aby bylo jasno, doma mám dlouhý světelný meč, a kdyby to nebylo zakázané, měl bych motorku Harley-Davidson a automobil Mercedes. *(Odejde k nástěnce přečíst si leták.)*

Laris něco pošeptá Kňourovi. Ten se usměje, přikývne a zašeptá něco zpět Larisovi.

Radek: A kdo napsal tuhle slátaninu? Koho zajímají nějácí nekrofilové? To je pro děti. My dospělí čteme zásadně porno.

Radek si všimne, že Laris a Kňour ho nesledují, a tak se přestane předvádět a odejde od nástěnky.

Laris a Kňour přijdou k nástěnce a přečtou si leták.

Laris: Už psali lepší věci.

Kňour: Ano. Třeba to o homosexuálních protonech. Nikdy předtím bych neřekl, že mě budou rajcovat subatomární částice.

Laris: Rajcovat se říká?

Kňour: A jak byste to jinak řekl?

Laris: Vzrušovat.

Kňour: Tak vzrušovat.

Do třídy vstoupí Vojtěch Verner. Táhne přitom Vernerův stroj¹. Dovleče stroj do zadní části třídy k sedacím kostkám. Shromáždí se kolem něj Laris, Kňour, Moje vinná réva, Ester Krejčí, Jana Zlomilová, Tamara Janů a Melanie Navrátil.

Moje vinná réva: Dobrý den, Vojtěchu Vernere.

Vojtěch Verner: Dobrý den, Moje vinná révo.

Tamara Janů: Co to je?

Vojtěch Verner: To je univerzální Vernerův stroj.

Tamara Janů: Aha. (*Zkoumavě si stroj prohlíží.*)

Moje vinná réva: A k čemu je to dobré?

Vojtěch Verner: Je to vynález všech vynálezů.

Ester Krejčí: To jste říkal o tom uklízacím stroji také.

Vojtěch Verner: Ale tentokrát je to míněno doslova. Až bude hotový, bude univerzální Vernerův stroj schopen vynalézt jakýkoliv vynález.

Ester Krejčí: Výborně. Už se těším, až vynalezne Damoklův meč nad vaši hlavu.

Laris: (*Přiblíží se těsně k Vojtěchu Vernerovi.*) Já vám pomůžu! Kde to má šňůru?

Vojtěch Verner: A umíte už tu matematiku? Pátou hodinu se bude psát písemná práce.

Laris: Sakra, musím se učit. (*Odejde.*)

Tamara Janů: A jak to funguje?

Zatímco Vojtěch Verner vysvětluje, Kňour, Moje vinná réva, Jana Zlomilová a Melanie Navrátil ztratí zájem a rozejdou se.

Vojtěch Verner: Podle Královy-Vernerovy teze: jakýkoliv vynález, který může být vynalezen člověkem, může být v konečném počtu kroků vynalezen nějakým Vernerovým strojem. A univerzální Vernerův stroj dokáže simulovat činnost kteréhokoliv Vernerova stroje, tedy i vynalézt jakýkoliv vynález.

---

¹Vernerův stroj vypadá jako vysoká, složitá konstrukce z kovové stavebnice Merkur upevněná na kolečkovém křesle.

Tamara Janů: Aha. To je úžasné.

7.3 Pád Astry

Do třídy vstoupí Astra. Na sobě má (kromě obvyklých ozdob) elegantní krátké společenské šaty bez ramínek² Na odhalených nohou má bílé lodičky na vysokém vratkém podpatku. Moje vinná réva a Jana Zlomilová na ni zazírají a údivem otevřou ústa.

Astra si odloží batoh k lavici a kočičím krokem projde kolem řady u okna. Barbora Janů si jí nevšimá a stále hledí z okna. Laris a Kňour na ni (od chvíle, kdy si jí všimli) zírají jako zhypnotizovaní, ale zůstanou sedět. Astra pak projde zadní částí třídy k Ester Krejčí, stojící poblíž Vernerova stroje. Vojtěch Verner montuje stroj, Astry si nevšimá.

Astra: Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Hm?

Astra: Uvažovala jste už někdy o vysokých podpatcích?

Ester Krejčí: Ano. Dobrý způsob, jak si vyvrtnout kotník. Ale znám účinnější, například kladivo.

Astra: Že se s vámi vůbec bavím! Náhodou, jsou elegantní. Vypadám v nich skvěle – jako vždy.

Astra si stoupne na špičku jedné z bot a začne si prozpěvovat. Zakrouží jako baletka a praští sebou o zem. Její prozpěvování přitom plynule skončí kvíknutím. Leží na břichu. Ester Krejčí ji lhostejně sleduje.

Astra: Au. Proč mi nepomůžete vstát?

Ester Krejčí: Jsem tolerantní. Respektuji váš alternativní životní styl, spočívající v objímání podlahy.

Seběhnou se k ní Kňour a Moje vinná réva. Astra se uvolní, aby se uklidnila a nabrala sílu vstát.

Moje vinná réva: Ach, Astro! Neublížila jste si?

Astra: (Mlčí.)

Ester Krejčí: Astra si ověřila pravidlo, že pýcha předchází pád.

---

²Jejich sukňová část je světle tyrkysové barvy a bohatě řasená. Horní část (korzet) je zdobená třpytivými kamínky.

Kňour: *(Zírajíc na Astru, olízne si rty. Pak si k ní klekne a nabízí jí ruku.)*
Jsem tady, kotě.

Astra: Dejte ty špinavé pracky pryč! Nikdo se vás o nic neprosil!

Astra se převalí na záda. Kňour zůstane s napřaženou rukou.

Moje vinná réva: Neublížila jste si?

Astra: *(Posadí se.)* Ne, ale mám chuť někomu ublížit.

Moje vinná réva se sehne k Astře a pomůže jí vstát.

Astra: Děkuji.

Kňour vstane.

Astra: *(Otočí se na Ester Krejčí a zamračí se na ni.)* A od teď se s vámi nebavím!

Ester Krejčí: Bylo mi potěšením.

Astra pomalým krokem odchází. Moje vinná réva ji sleduje. Pak se otočí k Ester Krejčí.

Moje vinná réva: Vám jí není líto?

Ester Krejčí: Vždyť se jí nic vážného nestalo. Její hrdost je zraněná víc než její tělo.

Moje vinná réva: *(Ohlédne se.)* Raději budu s ní.

Ester Krejčí: Dobře si prohlédněte její podpatky, udělá jí to radost.

Kňour se zasměje a odejde. Moje vinná réva odejde za Astrou.

7.4 Konejšení Astry

Astra se posadí na svoje místo.

Astra: *(pro sebe:)* Co si o sobě myslí...

Přijde k ní Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Nestalo se vám nic?

Astra: Samozřejmě, že ne. Ale takhle se ke mně chovat nebude! Ke mně ne! Řekněte jí něco.

Moje vinná réva: Uklidněte se. Ona to nemyslela zle.

Astra: Řekněte jí něco!

Moje vinná réva: Tak já s ní promluvím, ale hlavně už se na ni nezlobte.

Moje vinná réva odchází zpět.

Astra: Pche. (*Ohlédne se, všimne si, že Kňour ji okukuje. Zamračí se na něj.*)

Kňour vzhledne ke stropu a tváří se jakoby nic. Astra vytáhne plastové zrcátko a se zalíbením se v něm prohlíží. Kňour ji dál okukuje.

7.5 Projekt Ester Krejčí

Moje vinná réva přijde k Ester Krejčí, která stále stojí poblíž Vernerova stroje.

Moje vinná réva: Dobrý den, Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Moje vinná réva: Co říkáte na to, jak dnes Astra vypadá?

Ester Krejčí: Zastávám názor, že Astra využívá povrchních ozdob k manifestaci materiální opulence a zakrytí nedostatku vnitřních hodnot.

Moje vinná réva: Jakých třeba?

Ester Krejčí: Například ohleduplnost, skromnost, pokora. Vás si vážím mnohem víc než jí, protože taková nejste. Vám tyto vlastnosti nechybí.

Moje vinná réva: (*Usměje se.*) Děkuji. Také si vás vážím. A proč tu vlastně jen tak stojíte?

Ester Krejčí: Měla bych provádět sociologický výzkum v rámci týmového projektu do společenských věd, který mám s Ivanem Šťastným z oktávy A, ale vzhledem k pochybnostem o smyslu tohoto projektu postrádám dostatečnou motivaci.

Moje vinná réva: A co je to za projekt?

Ester Krejčí: Cílem je prokázat, nebo vyvrátit existenci korelace mezi oblíbenou barvou teenagerů a povoláním jejich rodičů. Mým úkolem je získat kvantitativní data metodou standardizovaného rozhovoru, Ivan Šťastný pak provede analýzu a interpretaci.

Moje vinná réva: (*Zamyslí se.*) Měla byste to brát z té lepší stránky: čím dřív začnete, tím dřív to budete mít za sebou.

- Ester Krejčí:** Děkuji, tento pozitivní aspekt mi dosud unikal. (*Vydá se ke své lavici.*)
- Moje vinná réva:** (*Následuje Ester Krejčí.*) To nejspíš proto, že vše vidíte tak černě.
Zvonění.
- Ester Krejčí:** (*Zastaví se a otočí se k Mojí vinné révě.*) Začnu příští přestávku.
- Moje vinná réva:** Výborně. A až budete mít dostatek dat, pochválím vás!
- Ester Krejčí:** Děkuji za motivaci.
- Moje vinná réva:** Není zač.

7.6 Začátek hodiny

Všichni studenti sedí na svých místech, mají před sebou otevřený sešit 544 a v klidu čekají na začátek hodiny.

Do třídy vejde Laura Sonetová, nesouc třídní knihu, a zavře za sebou dveře. Studenti (kromě Zorany) povstanou. Profesor Sonetová dojde před tabuli a přejede Astru pohledem.

- Laura Sonetová:** Astrid Teseraktová?
- Astra:** Ano?
- Laura Sonetová:** (*přísně:*) To jsou přezůvky? (*Ukáže na Astřiny boty.*)
- Astra:** (*bezstarostně:*) Ano.
- Laura Sonetová:** V pořádku.
(*celé třídě:*) Posad'te se.

Všichni stojící studenti si sednou. Profesor Sonetová se posadí za katedru a otevře třídní knihu.

- Laura Sonetová:** Barbora Janů?
- Barbora Janů:** Zde.
- Laura Sonetová:** Tamara Janů?
- Tamara Janů:** Zde.

(*Zatmívačka.*)

7.7 Odchod Melanie Navrátil

Třída (oktáva B) o obědové přestávce. Melanie Navrátil maže mokrou houbou tabuli. Jana Zlomilová a Moje vinná réva sedí naproti sobě u lavice Jany Zlomilové a potichu probírají příklad z matematiky.

Melanie Navrátil domaže tabuli a odloží houbu k umývadlu. Zajde k Mojí vinné révě.

Melanie Navrátil: Moje vinná révo?

Moje vinná réva: *(Přeruší počítání.)* Ano?

Melanie Navrátil: Kdyby mě někdo hledal, budu s Mili v oktávě C.

Moje vinná réva: Dobře. Užijte si to.

Melanie Navrátil: Děkuji.

Melanie Navrátil odejde ze třídy.

7.8 Indiáni a Kňour

Astra je na svém místě. Vezme si batoh, vstane a pomalým krokem odejde ze třídy. Sleduje ji Kňour, v ruce držíc pornočasopis. Kňour se zastaví u Ester Krejčí.

Kňour: Vrr.

Ester Krejčí: *(Dívá se na Kňoura.)*

Kňour: Hele, Ester Krejčí...

Ester Krejčí: V žádném případě.

Kňour: Chtěl bych jen slyšet váš názor.

Ester Krejčí: *(Ukáže pohledem na pornočasopis v Kňourově ruce.)* Na to, co držíte v ruce?

Kňour: *(Koukne na pornočasopis.)* Ne.

Ester Krejčí: Dobře. Na co?

Kňour: Slyšel jsem o indiánském kmeni, kde se smí znásilňovat. Že je to skvělá myšlenka? Konečně způsob, jak se opravdu rozmnožovat.

Ester Krejčí: Víte... civilizačně vyspělejší muži už objevili způsob, jak se rozmnožovat i bez znásilnění.

Kňour: *(Potutelně se usměje.)* Já si myslel, že se vám to nebude líbit. Ale mně se fo fakt líbí.

Ester Krejčí: Když je vám ta myšlenka tak sympatická, tak k těm indiánům emigrujte. Řekla bych, že pak budou šťastní všichni.

Kňour se zasměje a odejde. Ester Krejčí si vezme sešit a pero, vstane a rozhlíží se po třídě.

7.9 Zorana a Vernerův stroj, Rozhovor se Zoranou

ZORANA A VERNERŮV STROJ

Zorana přijede k Vernerovu stroji a prohlíží si jej. Vojtěch Verner je za strojem u stěny a něco tam montuje.

Vojtěch Verner: Zorano.

Zorana: Ano?

Vojtěch Verner: Podala byste mi, prosím, šroubovák. Leží na té kostce tamhle.

Zorana: *(Podívá se na kostku, kde leží dva šroubováky³.)* Který?

Vojtěch Verner: Ten modrý.

Zorana: Nevím, který je modrý. Větší, nebo menší?

Vojtěch Verner: Aha, promiňte. Ten menší.

Zorana mu podá příslušný šroubovák.

Vojtěch Verner: Děkuji.

Zorana: Nemáte zač.

ROZHOVOR SE ZORANOU

K Zoraně přijde Ester Krejčí. V rukách drží sešit a pero.

Zorana: *(na Ester Krejčí:)* Nemyslíte, že mu ten vynález musel dát spoustu práce?

Ester Krejčí: Souhlasím. Ale pochybuji o smyslu jeho snažení.

Zorana: Já myslím, že hlavní je, že to dělá rád.

---

³Větší a menší. Menší z nich má modrou rukojeť, větší má rukojeť jiné barvy.

- Ester Krejčí:** Hm... (*Přejde stroj pohledem.*)
- Zorana:** Ester Krejčí?
- Ester Krejčí:** (*Podívá se na Zoranu.*)
- Zorana:** Stavíte ráda sněhuláky?
- Ester Krejčí:** (*trochu sarkasticky:*) Jistě – asi tak ráda jako atomové elektrárny.
- Zorana:** Když jsem byla malá, stavěla jsem je hrozně ráda. Měli sice mrkev místo nosu, ale jinak vypadali úplně jako živí. Je škoda, že na vozíku už to nejde.
Kéž bych měla jiné tělo!
- Ester Krejčí:** Toužíte po reinkarnaci?
- Zorana:** Chtěla bych být zdravá. Větší. A vidět barvy jako ostatní.
- Ester Krejčí:** A z toho důvodu sníte o převtělení?
- Zorana:** Nemuselo by to být přímo převtělení, spíš proměna.
- Ester Krejčí:** (*Zavzpomíná.*) Kdysi jsem měla podobný sen. Když jsem přečetla Newtonův mozek od Jakuba Arbese, přála jsem si mít mužský mozek, aby moje emocionální stavy a tělesné pocity neměly takový vliv na moje chování a rozhodování se. Ale dospěla jsem k názoru, že je-li taková touha nenaplnitelná, spíše škodí než prospívá. Byla jsem pak nešťastná, protože jsem toužila po něčem, čeho jsem nemohla dosáhnout, a bránilo mi to vidět možnosti, jak být šťastná taková, jaká jsem.
- Zorana:** Představovat si něco krásného je příjemné. Podle mě není špatné snít. Ani když se sny nenaplní. Ale děkuji, že se mi snažíte poradit.
- Ester Krejčí:** V pořádku. Vážím si vaší snahy mít na věc vlastní názor.
- Zorana:** (*Přikývne.*) Mimochodem, Moje vinná réva říkala, že tu dnes děláte nějaký průzkum zaměřený na teenagery.
- Ester Krejčí:** To je pravda. Jde o sociologický výzkum v rámci týmového projektu do společenských věd.
- Zorana:** Mohu se také zúčastnit?
- Ester Krejčí:** Ano. Ačkoliv pochybuji, že vás téma výzkumu zaujme.

- Zorana:** Vy věčně o všem pochybujete. Zkuste být trochu pozitivněji naladěná. To je zase moje rada vám.
- Ester Krejčí:** Děkuji za radu. (*Otevře sešit.*) První otázka: Jaká je vaše oblíbená barva?
- Zorana:** Eh... můžeme tuhle přeskočit?
- Ester Krejčí:** Ne.
- Zorana:** Ale já jsem barvoslepá; nemám oblíbenou barvu.
- Ester Krejčí:** V tom případě tam uvedu: žádná. (*Udělá si poznámku.*) Druhá otázka: Jaké je povolání vašich rodičů?
- Zorana:** (*Zakrouťí hlavou.*) Promiňte, na tohle opravdu nechci odpovídat.
- Ester Krejčí:** Omlouvám se. Nechtěla jsem narušit vaše soukromí.
- Zorana:** V pořádku. Nezlobím se na vás.

7.10 Doučování pro Larise

Laris vyskočí z lavice, hodí sešit na podlahu a podupe jej.

Laris: Zatracený integrál! Vůbec to nevychází.

Celá třída kromě Nikity Krále, Vojtěcha Vernera a Tamary Janů ho sleduje. Laris si sedne na podlahu a dá se do pláče.

(Střih na Moji vinnou révu a Janu Zlomilovou, které se dosud spolu učily.)

Moje vinná réva: (*Janě Zlomilové:*) Moment. (*Vstane a jde k Larisovi.*)

(Střih zpět na Larise, sedícího na podlaze.)

Laris: (*spíš potichu:*) Já tu práci nezvládnou...

Moje vinná réva: (*Přijde a klekne si k němu.*) Potřebujete poradit? Nebuďte smutný. Pomohu vám.

Laris je chvíli smutný, pak ho to přejde a vstane.

Moje vinná réva: Pojdte.

Laris zvedne z podlahy svůj sešit. Moje vinná réva ho zavede k Tamaře Janů, která si právě v klidu čte knihu.

Moje vinná réva: Tamaro Janů?

- Tamara Janů:** *(Odloží knihu.)* Dobrý den, Moje vinná révo.
- Moje vinná réva:** Dobrý den. Co to čtete?
- Tamara Janů:** Strašidlo cantervillské. Je to o strašidle, které se bálo strašit!
- Moje vinná réva:** Aha. Tady Laris potřebuje pomoc s matematikou. Na tu dnešní písemnou práci. Pomohla byste mu?
- Tamara Janů:** Určitě. Co potřebuje?
- Laris:** Neurčitý integrál. Nevychází mi tenhle příklad. *(Položí před Tamaru Janů sešit.)*
- Tamara Janů:** *(Prohlédne si příklad v Larisově sešitě.)* To je jednoduché. *(Vezme si pero a začne do sešitu rychle psát výpočty.)*
- Laris sleduje Tamaru Janů. Moje vinná réva odejde.*
- Tamara Janů:** *(Dvakrát podtrhne výsledek.)* Hotovo.
- Laris zírá do sešitu.*
- Tamara Janů:** Ještě něco?
- Laris:** Nejde mi zapamatovat si ty vzorečky.
- Tamara Janů:** To je jednoduché. *(Vytáhne z batohu učebnici matematiky a otevře ji.)* Jsou tady. *(Začne číst.)* Integrál z x na n -tou je jedna lomeno n plus jedna krát x na n plus první. Integrál z e na m x je jedna lomeno m krát e na m x . Integrál z logaritmu x je x krát v závorce...
- Laris:** *(Naštvaně ji přeruší.)* To je k ničemu! *(Zaklapne Tamaře Janů učebnici.)*
- Tamara Janů:** Souhlasím, teď už je učebnice k ničemu – umím to z paměti! Integrál z logaritmu x je x krát v závorce (...)
- Laris si vezme sešit a uteče do své lavice. Položí sešit na lavici, sedne si a chytne se za hlavu.*
- Tamara Janů:** (...) logaritmus x minus jedna. Integrál z jedna lomeno x krát logaritmus x – *(Přestane a podívá se na Larise. Pak otevře Strašidlo cantervillské a pokračuje ve čtení.)*

Laris položí ruce na lavici a tváří se apaticky.

7.11 Rozhovor s Vojtěchem Vernerem

Ester Krejčí stojí u Vernerova stroje.

Ester Krejčí: Vojtěchu Vernere?

Vojtěch Verner: *(Vyjde zpoza stroje.)* Ano?

Ester Krejčí: Nerada ruším, ale neměl byste čas na krátký rozhovor pro můj týmový projekt ze společenských věd?

Vojtěch Verner: Určitě. Stejně už jsem toho chtěl pro dnešek nechat. Napadlo mě pokračování mé povídky.

Ester Krejčí: Píšete další povídku?

Vojtěch Verner: Ano. Je o scénáristovi telenovel, který potřebuje zjistit, kolik existuje kombinací postav v určitých rodinných vztazích a používá k tomu matematickou kombinatoriku.

Ester Krejčí: Hm... na vaše poměry neobvykle realistické...

Vojtěch Verner: Některé z postav jsou zamaskovaní mimozemšťané.

Ester Krejčí: Aha.

Vojtěch Verner: Mimozemšťané se nemohou pářit s lidmi, takže část kombinací odpadá. Někteří ale předstírají, že mohou, a každou chvíli se tam objeví metamorfomágové z Harryho Pottera, aby se mezi ně rafinovaně infiltrovali.

Ester Krejčí: *(bez zaujetí:)* Můžeme, prosím, přejít k tomu rozhovoru?

Vojtěch Verner: Dobře.

Ester Krejčí: *(Otevře sešit.)* První otázka: Jaká je vaše oblíbená barva?

Vojtěch Verner: Zelená. Ale také modrá. A fialová také vůbec není špatná.

Ester Krejčí: *(Zapíše si to.)* Druhá otázka: Jaké je povolání vašich rodičů?

Vojtěch Verner: Dáda Ivo je v domácnosti, takže nevydělává, a dáda Lada je zaměstnaná.

Ester Krejčí: Smím se zeptat na druh zaměstnání?

Vojtěch Verner: Je řidič tramvaje.

Ester Krejčí: *(Udělá si poznámku.)* Děkuji, to je vše.

Vojtěch Verner: Dobře. (*Odchází.*)

7.12 Binární vtip, Rozhovor s Melanií Navrátil

BINÁRNÍ VTIP

Vojtěch Verner přijde k Nikitovi Královi, který něco programuje na notebooku.

Vojtěch Verner: Dobrý den.

Nikita Král: (*Přestane programovat, ale stále se dívá na displej.*) Dobrý den.

Vojtěch Verner: Jak daleko jste s vývojem řídicího systému?

Nikita Král: Minulou přestávku jsem provedl simulaci vynalezení kola. (*Stiskne kombinaci kláves⁴ na klávesnici.*) Podle výsledků na to Vernerův stroj bude potřebovat jednu miliardu sedm set deset milionů osm set šedesát pět tisíc dvě stě dvacet osm výpočetních kroků a spotřebuje zhruba pět set tři tun papíru.

Vojtěch Verner: (*znepokojeně:*) To je dost neefektivní.

Nikita Král: Ano.

Vojtěch Verner: Nešlo by to nějak optimalizovat?

Nikita Král: Zkusím použít metody umělé inteligence. Hned se do toho pustím, ale napadl mě skvělý binární vtip.

Vojtěch Verner: Jaký?

Nikita Král: Nula, jedna, nula, jedna, nula, jedna, nula, nula. (*Rozesměje se.*)

Vojtěch Verner: A co je na tom směšného?

Nikita Král: Ta nula na konci. Člověk by čekal jedničku a ona je tam nula! (*Ještě jednou se zasměje.*)

Vojtěch Verner: (*Nepřipadá mu to vtipné.*) Hlavně se pusťte co nejdřív do té optimalizace.

Vojtěch Verner odejde. K Nikitovi Královi přijde Tamara Janů.

Tamara Janů: Dobrý den.

Nikita Král: Dobrý den.

---

⁴Klávesovou zkratku.

- Tamara Janů:** Neříkal jste nějaký vtip?
- Nikita Král:** Ano. Napadl mě úžasný binární vtip.
- Tamara Janů:** Povíte mi ho?
- Nikita Král:** Dobře. Nula, jedna, nula, jedna, nula, jedna, nula, nula. (*Roze-směje se.*)
- Tamara Janů:** Děkuji, je zajímavý.
- Nikita Král:** To bych řekl.
- Tamara Janů zajde k sousední lavici, kde sedí Ester Krejčí.*
- Tamara Janů:** Ester Krejčí. Nikita Král mi řekl úžasný vtip. Mohu vám jej povědět?
- Ester Krejčí:** Nejsem ani nevidomá, ani neslyšící, ani tak lhotejná ke svému okolí, jak vypadám. Slyšela jsem ho.
- Tamara Janů:** Aha, výborně. A co si o něm myslíte?
- Ester Krejčí:** Podle mého názoru Nikita Král vyniká obdivuhodně ezoterickým smyslem pro humor. Vzpomínám si, jak se v sextě pět minut nepřetržitě smál čajové konvici z Utahu⁵.
- Tamara Janů:** To je zajímavé.
- Ester Krejčí:** Když už jste tu, pomohla byste mi s projektem do společenských věd? Stačí zodpovědět dvě nekomplikované otázky.
- Tamara Janů:** Jistě, ptejte se.
- Ester Krejčí:** (*Vezme do ruky pero.*) První otázka: Jaká je vaše oblíbená barva?
- Tamara Janů:** Bílá.
- Ester Krejčí:** (*Udělá si poznámku.*) Druhá otázka: Jaké je povolání vašich rodičů?
- Tamara Janů:** Dáda Pavel je strojvedoucí a dáda Anna pracuje jako chirurg.
- Ester Krejčí:** (*Zapíše si to.*) Děkuji. To je vše.
- Tamara Janů:** Není zač.

---

⁵Konvice z Utahu (Utah teapot) je oblíbený oborově specifický vtip počítačových grafiků. Jde o jeden z nejproslulejších matematických 3D modelů.

Tamara Janů zajde k nástěnce a přečte si tam reklamní leták. Pak odejde ze třídy.

ROZHOVOR S MELANIÍ NAVRÁTIL

Do třídy vejde Melanie Navrátil. Dojde na své místo a posadí se. Ester Krejčí vstane a přijde k ní.

Ester Krejčí: Melanie Navrátil?

Melanie Navrátil: Ano?

Ester Krejčí: Měla byste nyní čas zúčastnit se mého sociologického výzkumu?

Melanie Navrátil: Máte štěstí, zrovna nic akutního nemám.

Ester Krejčí: Dlouho vás nezdržím, jsou to jen dvě otázky.

Melanie Navrátil: Dobře.

Ester Krejčí: Jaká je vaše oblíbená barva?

Melanie Navrátil: Červená.

Ester Krejčí: *(Udělá si poznámku.)* A jaké je povolání vašich rodičů?

Melanie Navrátil: To už byste mohla vědět. Dáda Edgar je poslanec za komunistickou stranu a dáda Dita je zdravotní sestra.

Ester Krejčí: *(Zapíše si to.)* Věděla jsem to, ale stejně jsem se musela zeptat. Metoda standardizovaného rozhovoru vyžaduje pevné znění i pořadí otázek, aby byla zaručena srovnatelnost výsledků.

Melanie Navrátil: Aha. Je to vše?

Ester Krejčí: Ano.

Melanie Navrátil: V tom případě se půjdu projít. Kdyby mě někdo hledal, budu někde na chodbě.

Ester Krejčí: Dobře.

Melanie Navrátil odejde ze třídy.

7.13 Krize identity

Jana Zlomilová a Moje vinná réva spolu potichu počítají příklady.

Jana Zlomilová: Myslím, že už to zvládnou.

Moje vinná réva: Výborně.

Jana Zlomilová: Děkuji, že jste mi pomohla. Moc jste mi tím pomohla.

Moje vinná réva: Není zač. Jsme přátelé.

Jana Zlomilová vstane a odejde. Moje vinná réva vstane a otočí se. Všimne si Ester Krejčí, která si pročítá zápisky v sešitě. Moje vinná réva k ní přijde.

Moje vinná réva: Jak vám jde výzkum?

Ester Krejčí: Myslím, že pro dnešek mám již výsledků dost. Ale jsem zvědavá, jak je bude Ivan Šťastný interpretovat. Například u otázky na oblíbenou barvu mám následující odpovědi: (*Čte ze sešitu:*) Mám ráda žlutou, černá, zelená, nula nula osm nula osm nula hexadecimálně, modrá, zelená, ale také modrá a fialová také vůbec není špatná, bílá a červená.

Moje vinná réva: Hm... kdo má asi rád černou barvu? (*Upřeně se zadívá na Ester Krejčí.*)

Ester Krejčí: Já.

Moje vinná réva: (*udiveně:*) Vy jste dělala rozhovor sama se sebou?

Ester Krejčí: Připouštím, že je to snad lehce neprofesionální, ale jsem osoba, se kterou se mi vede rozhovor nadprůměrně dobře.

Moje vinná réva: (*Pobaveně se uculí.*) Jen mě to trochu překvapilo. Ale dnes jste byla mimořádně svědomitá. Musím vás za to pochválit.

Ester Krejčí: Děkuji. Hned je mi lépe. Ale stejně mě už delší dobu trápí určitá otázka týkající se identity člověka. Můžeme to probrat?

Moje vinná réva: Jistě, jen si přisunu židli. (*Přinese si od lavice Jany Zlomilové svoji židli a posadí se naproti Ester Krejčí.*)

Ester Krejčí: I když se možná zdá, že na tomto gymnáziu to neplatí, tlak společností nutí socializujícího se člověka chovat se nepřírozeně. Člověk si osvojuje nové behaviorální vzorce jako například asertivitu, ale také nové vzorce myšlení. Nikdo se nemůže chovat ve společnosti čistě podle své přirozenosti. Člověk, který by o to usiloval, by byl v méně civilizovaných kulturách upálen, v civilizovanějších přinejmenším ostrakizován. Lidská identita se tak rozpadá na

identitu vnitřní, psychologickou, která vyplývá z přirozené individuality jednotlivce, a identitu sociální, která je utvářena procesem socializace a dovršována jeho chováním ve společnosti.

Je-li však společností jednotlivcova vnitřní identita klasifikována jako abnormální, je nucen ji skrývat. Identita abnormálních individualit je tak vytěšňována z veřejného diskurzu a dochází k jejich sociální asimilaci. Určitá míra sociální asimilace je nezbytná k zajištění soudržnosti společnosti, ale přehnaná asimilace byla v minulosti zdrojem mnohého zla. Připomeňme si přeučování leváků na praváky.

A mě trápí otázka, zda sociálně asimilovaný člověk svoji vnitřní identitu časem neztrácí. Je to ještě ta osobnost uvnitř se svými vadami a přednostmi, kterou by společnost odsoudila, nebo je jeho identita po čase dána již jen jeho záměrně konformním chováním?

Moje vinná réva: *(Chvilku přemýšlí.)* A proč vás trápí zrovna tohle?

Ester Krejčí: Nejspíš proto, že se mě to týká. Už od základní školy se snažím neprojevat svoji vnitřní identitu z obavy, že o ni vlivem sociálního nátlaku okolí přijdu, a nyní si nejsem jistá, zda o ni stejně nepřicházím už jen tím, že ji neprojevuji.

Moje vinná réva: Myslím, že si způsobujete zbytečné problémy. Někteří spolužáci jsou ještě abnormálnější než vy a takové problémy nemají. Kdybyste se chovala jen trochu přirozeněji, byla byste mnohem šťastnější.

Ester Krejčí: Takže vy soudíte, že bych měla upustit od individuálního asketismu a vzdát se části své individuality?

Moje vinná réva: Ano. Nemůžete se úplně vyčlenit ze společnosti. — Dokonce ani v dnešní době.

Ester Krejčí: *(Chvilku přemýšlí.)*
Na něco jsem si vzpomněla. Budu nad tím přemýšlet. Děkuji.

Moje vinná réva: *(Usměje se.)*

Ester Krejčí: *(Lehce se na Moji vinnou révu pousměje.)* Na shledanou.

Moje vinná réva: Už jdete?

Ester Krejčí: Ano.

Moje vinná réva: Tak na shledanou.

Ester Krejčí sbalí sešit a pero do batohu a odejde ze třídy. Moje vinná réva přenese svou židli ke své lavici a posadí se.

Shrnutí epizody 1×7

Σ Toto byla sedmá epizoda příběhů Ester Krejčí a jejích spolužáků.

Ráno se sestry Janů nemohly shodnout, zda je pro člověka důležitější škola, nebo příroda. Moje vinná réva slíbila pomoci Janě Zlomilové s přípravou na písemnou práci z matematiky. Radek se předváděl jako macho. Vojtěch Verner do třídy dopravil univerzální Vernerův stroj, teoreticky schopný vynalézt jakýkoliv vynález. Astra přišla do třídy v luxusních šatech a botách s vysokými podpatky, čímž okouzila většinu spolužáků, ne však Ester Krejčí, která si více cení Mojí vinné révy pro její morální hodnoty. Moje vinná réva přesvědčila Ester Krejčí, aby začala pracovat na svém projektu do společenských věd. Na začátku hodiny se pak profesoru Sonetové nezdály Astřiny přezůvky s vysokým podpatkem.

O obědové přestávce Melanie Navrátil odešla za Mili. Kňour s Ester Krejčí probral indiánský kmen, kde je povoleno znásilnění. Zorana se svěřila Ester Krejčí, že sní o tom mít jiné tělo. Ester Krejčí jí však vysvětlila, že to nepovažuje za rozumné. Larisovi se nedařilo naučit se vzorce na písemnou práci a Moje vinná réva, protože se ještě chtěla věnovat Janě Zlomilové, ho zavedla k Tamaře Janů, která mu však příliš nepomohla. Vojtěch Verner pověděl Ester Krejčí, že píše povídku o scénaristovi fantasy telenovel. Nikita Král řekl nejprve Vojtěchu Vernerovi a pak Tamaře Janů vtíp z binárních číslic. Ester Krejčí konstatovala, že Nikita Král má ezoterický smysl pro humor.

Sociologický výzkum Ester Krejčí byl završen rozhovorem s předsedou třídy Melanií Navrátil. Moje vinná réva pak pomohla Ester Krejčí vyřešit její psychosociální problém spočívající ve strachu ze ztráty vnitřní identity při sociální asimilaci.

Hudba k titulcům:

♪ Тату: *Люди инвалиды*⁶.

---

⁶Z textu písně: *Потерянных не ждут, / печальных не хатят. / Такие не живут, / их топят как котят.*

1×8

DEFINICE DENDROFILIE

Osoby

- Ester Krejčí (žena, 20) – *student*. → s. ??
- Moje vinná réva (žena, 19) – *student*. → s. ??
- Barbora Janů (žena, 20) – *student*. → s. ??
- Tamara Janů (žena, 20) – *student*. → s. ??
- Zorana (žena, 20) – *student*; *na invalidním vozíku*. → s. ??
- Radek (žena, 18) – *student*. → s. ??
- Melanie Navrátil (žena, 19) – *student*. → s. ??
- Astra (žena, 19) – *student*. → s. ??
- Jana Zlomilová (žena, 19) – *student*.
- Kňour (muž, 22) – *student*. → s. ??
- Laris (muž, 19) – *student*. → s. ??
- Vojtěch Verner (muž, 19) – *student*.
- Gabriel Prošek (muž, 19) – *student*.
- Bernard Koniklecový (muž, 20) – *student*. → s. ??
- hlášení (ženský hlas) – *hlášení z reproduktoru*.
- Miko (muž, 18) – *návštěvník párty*.
- Sára (žena, 19) – *návštěvník párty, příslušník gotického hnutí*.
- Boris Bezděkovský (muž, 19) – *návštěvník párty, štíhlý hoch*
-

8.1 Čas (1)

(Titulek:) Středa 20. 4. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Středa, 20. dubna 2011.

8.2 Hledání ztraceného času

Třída (oktáva B) ráno před vyučováním. Ester Krejčí, sedíc v lavici, vypadá zamýšleně. Před ní leží otevřená kniha¹. Moje vinná réva sedí hned za Ester Krejčí. Chvilku se na ni dívá, pak vstane, obejde její lavici a postaví se před ni.

Moje vinná réva: Nad čím dumáte?

Ester Krejčí: Hm... moji rodiče chtějí, abych si přečetla Hledání ztraceného času od Marcela Prousta, ale moje chuť do toho odpovídá tomu, že podle toho, co jsem slyšela, to budu číst alespoň dva roky a dopracuji se k vznešenému poznání, že za svůj život jsem ztratila spoustu času zbytečnými snahami jako čtení sedmidílných intelektuálských románů namísto věcí skutečně důležitých – jako třeba *psaní* sedmidílných intelektuálských románů.

Moje vinná réva: Aha. Mohu vám s tím nějak pomoci?

Ester Krejčí: Nechce se mi to číst.

Moje vinná réva: *(Zamyslí se.)* Vojtěch Verner říkal, že z knihy si stačí přečíst jen první větu, a když má člověk dost fantazie, zbytek si domyslí.

Ester Krejčí: *(Nalistuje první stránku a přečte:)* Dlouho jsem chodil brzy spát. *(Zamyslí se, pak zakroučí hlavou.)* Ne, to nebude ono.

Moje vinná réva: *(Pokrčí rameny.)* Nic jiného mě nenapadá.

Ester Krejčí: A při představě těch tisíců vět, které následují... Myslím, že na to ponaučení raději přijdu sama. *(Zavře knihu a uloží si ji do batohu.)*

---

¹První svazek *Hledání ztraceného času* od Marcela Prousta v českém překladu.

8.3 Čas (2)

(Titulek:) Čtvrtek 21. 4. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Čtvrtek, 21. dubna 2011.

8.4 Ve vlaku

Interiér jedoucího osobního vlaku, ráno. Ve vlaku je dost dalších cestujících, takže sestry Janů stojí v prostoru určeném pro kočárky, vozíky, jízdní kola, objemná zavazadla apod. Vedle nich stojí mladší žena s dítětem v kočárku, ale nevšímá si jich.

Barbora Janů: Sestro?

Tamara Janů: Ano?

Barbora Janů: Chtěla bych s vámi v sobotu na další procházku na Válskou skálu. Minule to bylo nádherné. Doprovodíte mě?

Tamara Janů: Asi ne.

Barbora Janů: *(Chvilku na sestru udiveně zírá.)* Proč?

Tamara Janů: Včera jsem začala číst Dobrodružství Huckleberryho Finna. Je tam varování velitele dělostřelců, že někteří čtenáři budou zastřeleni, takže to bude určitě zajímavé, a do soboty to nejspíš nedočtu.

Barbora Janů: A nemůžete zbytek nechat na neděli?

Tamara Janů: Mohla bych, ale mám raději knihy než naše procházky.

Barbora Janů: Ale sama jít nemohu!

Tamara Janů: Zkuste poprosit třeba Moji vinnou révu, nebo Zoranu.

Barbora Janů: Ale já bych si přála, abychom šly spolu. Jsme sestry. Vy ke mně možná nic necítíte, ale já k vám ano.

Tamara Janů: Musím ještě přečíst spoustu knih, abych mohla psát vlastní. Profesor Sonetová říká, že zatím je moje psaní příliš neoriginální, přesněji eklektické.

Barbora Janů: *(Dá si ruku na čelo a zatváří se ještě smutněji než předtím.)* Ach, jak jsem nešťastná, že mi nikdo nerozumí! Jak je možné, že

přesto, že jsme obě ženy, dokonce sestry, vlastně dvojčata, a navíc vypadáme tak, že nás ostatní pohledem ani nerozeznají... Jak je možné, že přes to všechno jsme si tak vzdálené?

Tamara Janů: Stojíme sotva metr od sebe.

Barbora Janů: Myslela jsem duševně.

Tamara Janů: Aha. (*Zamyslí se.*) Nevím.

Barbora Janů: Tak alespoň poproste Zoranu, nebo Moji vinnou révu za mě. Jsem již unavena z toho, jak nikdo nechápe, co cítím.

Tamara Janů: Dobře.

Barbora Janů hluboce a smutně vzdychne.

8.5 Noční můra

Třída (oktáva B) ráno před vyučováním. Do třídy vejde Ester Krejčí. Vypadá ospale a trochu rozmrzele. Sundá si batoh a posadí se do své lavice. Přijdou k ní Moje vinná réva, Tamara Janů a Zorana (ta pochopitelně na invalidním vozíku).

Moje vinná réva: Dobrý den, Ester Krejčí. Co se vám stalo?

Ester Krejčí: Včera jsem šla pozdě spát a měla jsem hroznou noční můru. Zdálo se mi, že spolužáci mi umí číst myšlenky. To bylo příšerné. Ráno jsem z toho byla tak vykořeněná, že jsem si deset minut vybírala, kterou mikinu si vezmu na sebe.

Moje vinná réva: Ale vždyť všechny vaše mikiny vypadají stejně.

Ester Krejčí: Proto se z nich tak těžko vybírá. Představte si, že byste si měla vybrat mezi dvěma úplně stejnými hochy.

Moje vinná réva: Hm... divná představa.

Ester Krejčí: Jak by mělo být evidentní podle mých nonverbálních signálů, nemám náladu na přátelský rozhovor a ocenila bych, kdybyste přišly někdy jindy.

Moje vinná réva: Potřebuji s vámi jen probrat jednu věc. Jde o to, že v sobotu půjdu s Barborou Janů na procházku a chtěla bych, abyste šla s námi.

Ester Krejčí: To budu raději sledovat čtyřiatřicátou reprízu konce světa.

- Moje vinná réva:** To je nějaký film?
- Ester Krejčí:** Ne. To je narážka na to, že konec světa už byl předpovězen tolikrát, že by to klidně mohlo být i tuto sobotu.
- Tamara Janů:** Ale sestra mi řekla, abych řekla Mojí vinné révě, aby s ní šla, a ona mi řekla, abych řekla sestře, že by chtěla, abyste s námi šla vy; a sestra řekla, abych řekla Mojí vinné révě, že souhlasí, a když jsem jí to řekla, ona teď řekla vám. Kdybyste řekla, že půjdete, řekla bych to sestře a problém by byl vyřešen.
- Ester Krejčí:** Dobře, půjdu, ale dejte mi už pokoj s tím „řekla“.
- Tamara Janů:** Výborně, hned sestře vyřídím, co jste řekla.

Tamara Janů odejde směrem k oknu. Ester Krejčí rezignovaně položí hlavu na předloktí a snaží se dohnat nedostatek spánku. Moje vinná réva a Zorana odejdou k nástěnce, kde si prohlédnou na ní visící reklamní leták s nápisem:

Jsou stromy zamaskovaní vesmírní vetřelci?
Jehličnatí kolonizátoři – v Horké bramboře!

- Zorana:** Nemyslíte, Moje vinná révo, že v Horké bramboře píšou čím dál větší ptákoviny?
- Moje vinná réva:** Já to nečtu, takže mi nepřísluší kritizovat, ale – ano, myslím. Školní časopis by měl studenty kultivovat a podporovat ve studiu a ne rozvíjet takovéhle teorie.
- Zorana:** Souhlasím.

Zorana odjede od nástěnky, Moje vinná réva zamíří ke své lavici.

8.6 Přijďte na párty

Třída (oktáva B) o přestávce. Melanie Navrátil a Mili sedí na hnědých kostkách v zadní části třídy. Drží se za ruce. Pustí se a Mili zesponu zajede rukou Melanii Navrátil pod košili. Té se to líbí. Krátce se políbí.

Přijde k nim Radek, v ruce držíc srolovaný plakát.

- Radek:** Dobrý den. Neruším?

Mili zakucká a začne se křečovitě smát. Melanie Navrátil se chytne za hlavu. Zakrátko Mili záchvat přejde.

Mili: Vůbec. Tohle všechno děláme jen proto, abyste přišel a strkal prsty do našich životů. (*Znovu se zasměje.*)

Melanie Navrátil: Co chcete?

Radek: Tuto sobotu bude u mě doma diskopárty a chci umístit plakát na nástěnku.

Melanie Navrátil: Jsem zaneprázdněná, přijďte příští pátek ráno.

Radek: Ale ono je to už tuto sobotu.

Melanie Navrátil: Hele, chápete, že jsem na vás naštvaná?

Radek: Ano, ale jako služba na nástěnku jste povinna to se mnou projednat.

Melanie Navrátil: A co když to neudělám? Budete si stěžovat předsedovi třídy?

Mili se zasměje.

Radek: Ne, profesoru třídnímu.

Melanie Navrátil: Tak ať je po vašem. Ukažte ten plakát.

Radek dá plakát Melanii Navrátil. Ta plakát rozvine a prohlédne si jej.

Melanie Navrátil: V pořádku. A teď už jděte.

Melanie Navrátil plakát přišpendlí na nástěnku a posadí se zpět k Mili. Chytanou se za ruce, ale už se nelíbají. U plakátu se sejdou sestry Janů, Moje vinná réva, Astra, Laris a Vojtěch Verner. Všichni si jej prohlíží; je tam psáno mimo jiné:

<p style="text-align: center;">VSTUP ZDARMA VŠICHNI JSOU ZVÁNI, DÍVKY DVAKRÁT (ALE STAČÍ, I KDYŽ PŘIJDOU JEN JEDNOU)</p>

Radek přijde k Ester Krejčí, podřimující na lavici.

Radek: Ester Krejčí, vstávat! V sobotu pořádám doma diskopárty.

Ester Krejčí zvedne hlavu a podívá se na Radka.

Radek: Něco mi říká, že na tu párty nechcete.

Ester Krejčí: *(Chytne se za hlavu.)* Panebože. A já si myslela, že ten sen už skončil.

8.7 Čas (3)

(Titulek:) Sobota 23. 4. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Sobota, 23. dubna 2011.

8.8 Louka

Rozlehlá louka v jehličnatém lese, slunečné dubnové dopoledne. Středem louky vede silnice, opatřená trolejbusovou elektrifikací a širokými chodníky (4 m) po obou stranách. Uprostřed louky je zastávka.

Ticho zprvu narušuje jen slabé švitoření ptáčků. Pak přijede trolejbus linky 20 směr Nádraží Koš. Zastaví na zastávce a otevře dveře.

hlášení (m. o.): *(zevnitř trolejbusu:)* Zastávka Louka Republiky. Příští zastávka – Podolská serpentina, zastávka je na znamení.

Z trolejbusu vystoupí Moje vinná réva, Barbora Janů a Ester Krejčí. Barbora Janů má na sobě světle zelený svetr a bílé kalhoty. Moje vinná réva má bílé značkové tenisky. Ester Krejčí má na sobě obvyklou černou mikinu. Trolejbus zavře dveře a odjíždí.

Barbora Janů se rozhlédne po louce a zhluboka se nadechne.

Barbora Janů: *(šťastně:)* Ach, to je nádhera.

Moje vinná réva: Je tu krásně.

Po chvílce Moje vinná réva kousek odstoupí a otočí se k Ester Krejčí.

Moje vinná réva: Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Ano?

Moje vinná réva: Prohlédněte si mě.

Ester Krejčí: *(Přejede ji pohledem.)* Hm...

Moje vinná réva: Všimla jste si na mně něčeho nového?

Ester Krejčí: Ano. Začínáte konečně myslet i sama na sebe.

Moje vinná réva: Ne. Podívejte se mi na nohy.

- Ester Krejčí:** *(Dívá se Mojí vinné révě na boty.)* Bolí vás, ještě než jsme ušly první krok cesty?
- Moje vinná réva:** Ach, jak můžete být tak nevšímavá?
- Barbora Janů:** *(Otočí se na Moji vinnou révu.)* To znám. Moje sestra je v tom ještě horší.
(na Ester Krejčí:) Moje vinná réva má nové boty.
- Ester Krejčí:** *(na Moji vinnou révu:)* Toho jsem si všimla. Ale s tím se chlubitě Astře, já vás za boty chválit nebudu.
- Moje vinná réva:** Značkové. Koupila jsem si je včera v Židli od jednoho Vietnamce, Číňana, nebo co byl zač.
- Ester Krejčí:** A vy věříte, že jsou pravé?
- Moje vinná réva:** Ano.
Mojí vinné révě ochabne úsměv na tváři a začne pochybovat.
- Moje vinná réva:** Že by...
(nešťastně:) Ne! Říkal, že jsou zlevněné. Nebo alespoň opakovaně používal slovo „sleva“.
- Ester Krejčí:** Uklidněte se. Nejste první ani poslední, kdo si koupil padělané boty.
- Moje vinná réva:** Jak někdo může takhle klamat zákazníkы? A k tomu ještě lámanou češtinou?
- Ester Krejčí:** Pojdme už na tu procházku.
- Barbora Janů:** Tudy.
Všechny tři se vydají po chodníku směrem, kterým odjel trolejbus. Chvilku jdou. Moje vinná réva se uklidní a rozhlíží se po okolí.
- Moje vinná réva:** Co je to? *(Ukáže na tmavou kočku schoulenou na protějším chodníku.)*
- Ester Krejčí:** *(Podívá se naznačeným směrem.)* Mohla by to být zakletá princezna, kterou polibek lesby osvobodí, obě se do sebe zamilují a budou žít šťastně až do smrti; ale spíš je to zdechlá kočka.
- Moje vinná réva:** *(s odporem:)* Fuj!
- Barbora Janů:** *(klidně:)* I smrt patří k přírodě.

Moje vinná réva: Raději změníme téma. Ester Krejčí, nechcete se naučit slide²?
Chtěla bych si to s vámi zahrát.

Ester Krejčí: Hm...

8.9 Objektí

Lesní cesta jehličnatým lesem. Je slyšet ptačí zpěv. Barbora Janů jde první, těsně za ní jdou spolu Ester Krejčí a Moje vinná réva.

Barbora Janů: Ach, je tu tak krásně.
Sluneční svit příjemně hřeje,
mírný vánek líbezně chladí,
ptačí hlásek vábně pěje,
všechna příroda tu k sobě ladí.
(Zastaví se a otočí se k ostatním dvěma dívkám.)
Počkejte tu na mě.

Ester Krejčí a Moje vinná réva zůstanou stát na cestě. Barbora Janů sejde z cesty a dojde k nedalekému smrku, kam je z cesty ještě trochu vidět. Prohlédne si jehličí na zemi, zda tam nejsou mravenci. Zuje si boty, bosýma nohama jehličí ohmatá a slastně vzdychne. Pak si rozepne svetr, postaví se čelem ke stromu a rozkročí se. Přitiskne se ke kmeni a obejme její. Znovu vzdychne.

Ester Krejčí a Moje vinná réva to zatím z dálky sledují.

Moje vinná réva: Myslíte, že šla na záchod?

Ester Krejčí: Nevypadá to tak. Doma se musím podívat, zda dendrofilie patří k popsáním deviacím sexuální orientace.

Moje vinná réva: Dendrofilie?

Ester Krejčí: Tak bych nazvala sexuální orientaci na stromy.

Moje vinná réva: Myslíte, že... ou. (Zatváří se udiveně.)

Ester Krejčí: Vypadá to na dlouho, posadíme se. (Začne vybalovat deku.)

Moje vinná réva vytáhne z batohu plastovou láhev s pitím a napije se. Ester Krejčí zatím rozloží vedle cesty svoji černou deku a posadí se na ni. Moje vinná réva se posadí naproti Ester Krejčí.

---

²(tleskáč hra) [slajd]

Moje vinná réva: Když máme teď chvíli času, mohu vás naučit slide. (*Prosebným pohledem se zadívá na Ester Krejčí.*)

Ester Krejčí: Ne že by se mi do toho chtělo, ale když vám to udělá radost, určitě ji to udělá i mně.

Moje vinná réva: (*Usměje se.*) Výborně. Nejdřív nastavte takto ruce. (*Dá ruce před sebe a přiloží je dlaněmi k sobě.*)

Ester Krejčí udělá totéž.

Moje vinná réva: Já po nich sklouznu a tím hra začíná. (*Přejede dlaněmi po ruku Ester Krejčí, jako by je chtěla přitáhnout k sobě.*) Teď obě tleskne. (*Tleskne.*)

Ester Krejčí také tleskne.

Moje vinná réva: Tleskne spolu pravýma rukama. (*Nastaví pravou ruku.*)

Ester Krejčí pravou rukou tleskne o pravou ruku Mojí vinné révy.

Moje vinná réva: Tleskne.

Obě najednou tlesknou (každá svými rukama).

Moje vinná réva: Teď levýma rukama. (*Nastaví levou ruku.*)

Ester Krejčí tleskne levou rukou o ruku Mojí vinné révy.

Moje vinná réva: Tleskne.

Obě najednou tlesknou.

Moje vinná réva: Teď... (*Zamyslí se.*) Nevíte, jak se říká tady té vnější části ruky? (*Ukáže pravou rukou hřbet své levé ruky.*) To uvnitř je dlaň a to venku?

Ester Krejčí: Nevím.

Moje vinná réva: Melanie Navrátil tomu říkala uvnitř a venku, ale s vámi bych to chtěla nazývat nějak odborněji.

Ester Krejčí: Říkejme tomu třeba protidlaň. Víte, že podle Sapir-Whorfovy hypotézy nás naučené jazykové zvyklosti předurčují k určité interpretaci reality?

Moje vinná réva: To sem nepleťte. Teď se učíme slide. Soustředte se. Tak... (*Nastaví ruce vedle sebe dlaněmi směrem k sobě.*) Teď navzájem tleskne protidlaněmi. — Navzájem.

Ester Krejčí chvíli trvá, než to pochopí. Pak nastaví ruce stejně jako Moje vinná réva dlaněmi k sobě a tleskne s nimi o její ruce.

Moje vinná réva: A hned dlaněmi. (*Rychle obrátí dlaně obou rukou.*)

Ester Krejčí udělá totéž a tleskne si s Mojí vinnou révou dlaněmi.

Moje vinná réva: Tleskneme.

Obě najednou tlesknou.

Moje vinná réva: A teď znovu, jen bude každá část dvakrát.

Moje vinná réva předřikává a obě pomalu provádějí odpovídající úkony.

Moje vinná réva: Pravou, tlesk, pravou, tlesk, levou, tlesk, levou, tlesk, protidlaň, dlaň, tlesk, protidlaň, dlaň, tlesk. A třikrát! Pravou, tlesk, pravou, tlesk, pravou, tlesk, levou, tlesk...

8.10 Návrat Barbory Janů

Tatáž lesní cesta. Ester Krejčí a Moje vinná réva, sedíce na dece, hrají slide, bez předřikávání a už docela rychle. Ester Krejčí se netrefí a přestanou.

Moje vinná réva: Jste nějaká nervozní.

Ester Krejčí: Spíš jsem unavená. Hraji to poprvé v životě.

Přichází Barbora Janů.

Barbora Janů: Můžeme pokračovat.

Moje vinná réva vrátí poloprázdnou plastovou láhev do batohu a vstane. Ester Krejčí vstane také a sbalí deku. Všechny tři se vydají po cestě dál.

Barbora Janů: Ach, je tu tak krásně!

Moje vinná réva: Také se mi tu líbí.

Barbora Janů: Máte ráda květiny?

Moje vinná réva: Moc. Nejraději mám heřmánek.

Barbora Janů: Ano, ten je krásný. Ale pokvete až v létě.

8.11 Na Válské skále

Vyhliídka poblíž vrcholu nezalesněného skalnatého kopce. Je odsud vidět na nádraží pod kopcem. Přicházejí Barbora Janů, Moje vinná réva a Ester Krejčí. Dojdou na vyhlídku a zastaví se.

Barbora Janů: Jsme tu.

Barbora Janů vytáhne z batohu a rozloží zeleno-žlutou deku s listovým motivem a lehne si na ni. Spokojeně se protáhne.

Ester Krejčí vedle zeleno-žluté deky rozloží svoji černou a posadí se na ni. Vedle Ester Krejčí si na tutéž deku sedne Moje vinná réva.

Chvilku nic neříkají a vnímají okolí. Je slyšet jen tichý šum trávy.

Ester Krejčí: Možná jsem měla raději zůstat doma.

Moje vinná réva: A co byste tam dělala?

Ester Krejčí: Nejspíš bych seděla v posteli a napsala tam esej o tom, jak individualismus a vyčleňování se z kolektivu škodí psychickým procesům jednotlivce, a když se stanou mainstreamovým přístupem, i celé společnosti, neboť vedou k její atomizaci.

Moje vinná réva: A není lepší, když jste ten individualismus odložila a jste tu s námi?

Ester Krejčí: Možná. — Na druhou stranu psaní eseje by mohlo být společensky prospěšnější.

Moje vinná réva: Ale společnost není všechno. Pořád samá prospěšnost... Měla byste se alespoň trochu chovat podle toho, co cítíte. Proč se toho bojíte?

Ester Krejčí: O svých pocitech nechci mluvit.

Moje vinná réva: Ano, to vím; ale pocity jsou přece v životě to hlavní. Myslíte, že pomáhám ostatním kvůli nějakému morálnímu kodexu, co vymyslel nějaký filozof? Ne! Dělam to proto, že *cítím*, že je to *správné*.

Nemusíte mi říkat, co cítíte, když nechcete, ale chovejte se podle toho, nevzpírejte se tomu tolik. Vždyť přece život bez pocitů by nebyl život. Uvědomte si to, prosím vás.

Ester Krejčí: *(Na chvílku se zamyslí. Pak se uvolní a trochu zklamaně vzdychne.)*
Budu o tom uvažovat, slibuji.

Moje vinná réva: Děkuji.

Ester Krejčí chvílku váhá.

Ester Krejčí: Moje vinná révo?

Moje vinná réva: Ano?

Ester Krejčí: Pošeptám vám tajemství.

Moje vinná réva nastaví ucho.

Ester Krejčí: *(zašeptá Mojí vinné révě:)* Těší mě, že jsme spolu.

Moje vinná réva: *(Nahne se k Ester Krejčí a zašeptá jí:)* Mě také.

Ester Krejčí: Zahrajeme si ještě slide?

Moje vinná réva: Nadchlo vás to?

Ester Krejčí: No... řekněme, že tu nemám nic užitečnějšího na práci.

Moje vinná réva se zahihňá, sedne si proti Ester Krejčí a začnou spolu hrát slide.

8.12 Předěl

(Titulek:) VEČER

hlas vypravěče (m. o.): Téhož dne večer v sídlišti Západní Město.

8.13 V sídlišti

Autobusová zastávka v panelovém sídlišti; večer, slunce pomalu zapadá za siluety osmipatrových panelových domů.

Ze zatáčky (zprava) přijede autobus linky 43 směr Melianina a zastaví na zastávce. Otevře dveře.

hlášení (m. o.): Zastávka Túrínova. Příští zastávka – Lúthienina.

Z autobusu vystoupí několik cestujících, mezi nimi i Kňour, Jana Zlomilová a Astra (popis jejího vzhledu bude uveden později³). Kňour odchází rychlým krokem, Astra

---

³Na straně 157.

jde pomalu za ním. Jana Zlomilová chvílku zůstane stát a rozhlíží se. Autobus zavře dveře a odjíždí. Pak se Jana Zlomilová vydá za Kňourem a Astrou; nejistým krokem, ale rychleji než Astra.

8.14 Diskopárty

Sklep u Radka⁴. Uvnitř je už okolo dvaceti teenagerů, zejména Radek, Miko, Sára, Boris Bezděkovský a Laris. Někteří tancují, jiní jen tak postávají. Z velkých reproduktorů postavených v rohu hraje populární hudba. Stojí u nich Radek a Miko a hlasitě se dohadují. Radek má u pasu připevněný světelný meč, Miko drží v ruce krabičku cigaret.

Radek: Říkal jsem, že tady se kouřit nebude!

Miko: Jenom jednu. Prosím.

Radek: Ministerstvo medicíny varuje: kouření zabíjí a způsobuje rakovinu plic. Máte to na krabičce. Jděte si zabíjet a způsobovat rakovinu plic jinam!

Miko: To jste pěkný ubožák – zakazovat kouřit na párty!

Radek: *(Rozčílí se.)* Co jste to řekl? Já bych... *(Naznačí rukou škrcení. Zadržuje v sobě hněv.)* Kdybych byl větší, rozsekal bych vás na kousky.

Miko: Tak tady už nezůstanu ani minutu.

Miko odchází. Na schodech se mine s příchozím Kňourem. Kňour projde přes místnost k Radkovi.

Kňour: Ahoj, šéfe.

Radek: Ahoj.

Kňour: Jdu vám dělat vyhazovače, jak jsem slíbil.

Radek: Díky, chyběl jste mi tu. Právě jsem chtěl vyhodit jednoho vyhulence, co tady chtěl hulit.

K Radkovi přijde Sára.

Sára: Dobrý den. Vy to tu organizujete?

---

⁴Rozměrný sklep připomínající garáž, výrazně osvětlený bílými zářivkami, pravidelně rozmístěnými na stropě. Stěny, strop i podlaha jsou betonové. Chodí se sem shora po schodech.

- Radek:** Ano.
- Sára:** Nemohl byste v jednom rohu ztlumit zářivky? Je tu moc světla.
- Radek:** Podívám se na to. Říkejte mi Radek.
- Sára:** Děkuji.
- Radek projde přes celou místnost ke schodům, kde je na stěně jakýsi vypínač, a prohlédne si jej.*
- Radek:** *(Zamumlá si pro sebe:)* Sakra. Je tady jen centrální vypínač.
- Radek odejde od vypínače. Po schodech přichází Jana Zlomilová.*
- Jana Zlomilová:** *(Nenápadně se rozhlíží.)* Tady je to jako v tom klipu od Lordi⁵. Jen doufám, že se neobjeví příšery.
- Do sklepa přichází Astra. Na hlavě má místo obvyklé čelenky stříbrnou korunku, její řasy jsou zvýrazněné, má růžové oční stíny a krvavě rudé rty, na sobě růžový top, stejnobarevnou minisukni a malou kabelku. Na každé ruce má nehorázně množství ozdobných náramků a na nohou otevřenou obuv s vysokým podpatkem. Její nehty na rukou i nohou jsou nalakované na růžovo a ještě přelepené miniaturními třpytivými hvězdičkami.*
- Laris:** *(Toužebně se zahledí na Astru.)* Zdar. *(Zaraženě na ni zírá.)*
- Astra:** Zdar? Nic víc mi neřeknete?
- Laris:** *(Usilovně se zamyslí.)* Zdar, krásu všech krás.
- Astra:** To je málo. Řekněte mi, že jsem nádherná jako Helena Trojská⁶, že korunka ve vlasech se mi třpytí jako hvězdy na nebi, že mému svůdnému pohledu nikdo neodolá a tak.
- Laris:** *(Zakoktá:)* Js.. jste jakoko Helena Tro.. Troubská a... *(Zarazí se.)* Jak bylo to uprostřed?
- Astra:** *(uraženě:)* Nenamáhejte se. Porozhlédnu se po ostatních. *(Odchází k ostatním.)*
- Laris:** Nechcete si se mnou aspoň zatancovat?
- Astra:** Pche!

⁵Videoklip k písni *Devil Is A Looser* od skupiny Lordi.

⁶Helena Trojská je v řecké mytologii dcera boha Dia a lidské ženy Lédy. Byla uznávána za nejkrásnější z žen.

Laris se zatváří smutně.

8.15 Supermanova erekce, Sářina objednávka

SUPERMANOVA EREKCE

Sklep u Radka. Kňour přijde k Borisi Bezděkovskému.

Kňour: Zdravím.

Boris Bezděkovský: Dobrý den.

Kňour: Nejste náhodou na kluky? (*Pokusí se o svůdný úsměv.*)

Boris Bezděkovský: (*Jeho pohled ignoruje.*) Vypadám na to?

Kňour: Tak určitě nevypadáte na holky; na tyhle vyzáblé hnáty tady žádnou neulovíte. Holky jsou na svaly.

Boris Bezděkovský: Kdo ví...

Kňour: (*sebevědomě:*) Já vím. To jsou zkušenosti.

Kňour se ohlédne a uvidí Astru. Otočí se a přijde k ní.

Kňour: Zdravím, Astro.

Astra: (*odměřeně:*) Dobrý den.

Kňour: Dnes vám to fakt sluší.

Astra: Opravdu?

Kňour: Jo, vážně.

Astra: (*Chvilku váhá, pak se pousměje.*) Řeknete mi ještě něco hezkého?

Kňour: Chci vás. Jste báječná. Penis mi stojí už jen z vašeho dechu.

Astra se znechuceně zašklebí.

Kňour: Chci vás zmáčknout a hladit a dát vám rozkoš, na kterou nezapomenete. Koukejte, mám svaly jako Superman⁷. (*Nastaví ruku.*)

Astra: Fuj!

Kňour: Nebraňte se tomu, je to silnější než vy.

---

⁷Superman je známý komixový a filmový superhrdina s nadlidskou silou a schopností létat.

Astra: Dejte mi pokoj! (*Otočí se a s výrazem znechucení poodejde.*)

SÁŘINA OBJEDNÁVKA

Kňour přijde k Sáře.

Kňour: Zdar, kotě, koukejte na moje svaly. (*Nastaví ruku.*)

Sára: Po tom, co jste předvedl s ní, vás nechci ani vidět. Styďte se!
(*Poodejde.*)

Kňour: (*pro sebe:*) Co je to s těma holkama?

Za Sárrou přijde Laris.

Laris: Jak to jde?

Sára: Mohlo by to být lepší. Radek je neschopný a tenhle magor⁸ tu každého otravuje.

Laris: To ano. Mimochodem, už s někým chodíte?

Sára: No, zrovna ne.

Laris: Tak to jsme na tom stejně.

Sára: Ale může se to změnit. (*Mrkne na Larise.*)

Laris: Vážně?

Sára: Udělal byste pro mě něco?

Laris: Cokoliv, třeba snesl modré z nebe.

Sára: Víte, já jsem dívka temnoty a je tu na mě moc světla.

Laris: Dívka temnoty, to zní úžasně.

Sára: Nešlo by v jednom rohu ztlumit zářivky?

Laris: Jasně. Jdu na to, temná krásko.

Sára se široce usměje, Laris se vydá zkoumat stěny.

8.16 Rvačka

Sklep u Radka. Jana Zlomilová stojí u zdi s Borisem Bezděkovským.

---

⁸Pejorativní výraz pro blázna, pomatence. Zde použit jako nadávka.

Boris Bezděkovský: A jak vám říkají?

Jana Zlomilová: Jana Zlomilová.

Boris Bezděkovský: To je krásné jméno. Já se jmenuji Boris Bezděkovský.

Jana Zlomilová: I to vaše je nádherné.

Boris Bezděkovský: Máte ráda pizzu?

Jana Zlomilová: Ano.

Boris Bezděkovský: Moje nejoblíbenější jsou čtyři druhy sýra.

Jana Zlomilová: (*šťastně:*) Moje také.

Boris Bezděkovský: Opravdu? To je skvělé. (*Podá Janě Zlomilové ruku.*)

Jana Zlomilová chytne ruku Borise Bezděkovského a zadívají se si navzájem do očí.

Boris Bezděkovský: Jste kráska.

Jana Zlomilová: Vy také.

Boris Bezděkovský: Jsme dvě krásky v objetí lásky.

Jana Zlomilová: (*šťastně:*) To je rozkošné.

Přistoupí k nim Kňour.

Kňour: Hele, co je to tady za důvěrnosti? Co může taková vyžle jako vy nabídnout takové hezké holce?

Boris Bezděkovský: (*naštvaně:*) Jak jste mě to nazval?

Kňour: Vyžle. Holky jsou na svaly, koukejte, vyžle. (*Pokrčí ruku a předvede svaly na ní.*)

Boris Bezděkovský: (*zvýší hlas:*) Já se od vás urážet nenechám!

Kňour: Hele, já jsem vyhazovač. Když budu chtít, můžu vás klidně vyhodit.

Boris Bezděkovský: Jste surovec a bestie!

Kňour: To jste přepískl. (*Přiblíží se až k Borisi Bezděkovskému a výhrůžně se mu dívá do očí.*)

Zatím na druhé straně místnosti Laris zkoumavě zírá na vypínač na stěně.

Laris: Třeba to bude ono.

Laris cvakne vypínačem a světlo zhasne. V místnosti je najednou úplná tma, ale hudba hraje dál.

Ozve se několik ran a křik. Rachot padajících věcí. Nakonec se k tomu všemu přidá strašlivý ženský jekot, který se k právě hrající hudbě vůbec nehodí.

8.17 Čas (4)

(Titulek:) Čtvrtek 28. 4. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Čtvrtek, 28. dubna 2011.

8.18 Sádru

Třída (oktáva B) ráno. Ester Krejčí ve třídě není⁹. Do třídy se vbelhá Jana Zlomilová. Na noze má sádru a po obou bocích berle. Moje vinná réva to spatří, vyskočí z lavice a přiběhne k ní.

Moje vinná réva: Proboha! Co se vám stalo?

Jana Zlomilová: Zlomila jsem si nohu na té párty.

Moje vinná réva si Janu Zlomilovou chvílku mlčky prohlíží.

Moje vinná réva: (soucítěně:) To bude dobré, uvidíte.

Obě dívky se na sebe zvolna usmějí. Do třídy vejde Ester Krejčí, všimne si Jany Zlomilové a podívá se jí na sádru.

Ester Krejčí: Nechcete se se mnou podělit o nějakou novinku?

Jana Zlomilová: (Podívá se na Ester Krejčí, stále se usmívá.) Ano. Mám kluka.

Ester Krejčí: (Stále se dívá na Janinu sádru.) Hm... tak toho vám závidět nebudu.

Ester Krejčí se posadí do své lavice.

Jana Zlomilová: Ale on mě zachránil!

Ester Krejčí: Zachránil? (Vrhne na Janu Zlomilovou tázavý pohled.)

Jana Zlomilová: V sobotu na té Radkově párty jsem si zlomila nohu.

---

⁹odešla na záchod

Ester Krejčí: Aha, vy jste byla na té párty. (*Krátce se zamyslí.*) Bylo tam i něco jiného než duchaprázdná typizovaná zábava konzumní společnosti?

Jana Zlomilová: (*Zatváří se nechápavě.*) Eh?

Ester Krejčí: Podle vašeho výrazu soudím, že ne.

Jana Zlomilová, trochu zmatená, se podívá na Moji vinnou révu.

Moje vinná réva: Toho si nevěšmejte.

Přála jsem vám, ať si někoho najdete. No vidíte, a konečně se vám to splnilo.

Jana Zlomilová se usměje.

Moje vinná réva: Kdo je to? Znáš ho?

Jana Zlomilová: Nejspíš ne, není od nás ze školy. Jmenuje se Boris Bezděkovský. Taková štíhlá černovláska. Je ke mně moc milý.

Přijde k nim Tamara Janů.

Tamara Janů: Dobrý den. Proč máte na noze sádro?

Jana Zlomilová se zastydí.

Moje vinná réva: Zlomila si nohu.

Tamara Janů: Aha. To je zajímavé. (*Odejde k oknu říct to sestře.*)

Moje vinná réva: (*Janě Zlomilové:*) Pojďte na chodbu, budeme tam mít větší klid.

Jana Zlomilová a Moje vinná réva vyjdou ze třídy. Ester Krejčí, která je dosud sledovala, vytáhne z batohu knihu, otevře ji podle záložky a čte si. Na přebalu knihy je nápis:

**KONEC CIVILIZACE
ANEB
PŘEKRÁSNÝ NOVÝ SVĚT**

Aldous Huxley

Shrnutí epizody 1×8

Σ Toto byla osmá epizoda příběhů Ester Krejčí a jejích spolužáků. Ester Krejčí se nechtělo číst Hledání ztraceného času od Marcela Prousta. Tamara Janů odmítla doprovodit svoji sestru na sobotní procházku, a tak se domluvila s Mojí vinnou révou, že sestru doprovodí Ester Krejčí a ona. Radek vyrušil Melanii Navrátil a její dívku Mili při líbání a přiměl ji vyvěsit leták oznamující konání párty u něj doma.

V sobotu vyrazily Barbora Janů, Moje vinná réva a Ester Krejčí na procházku. Ester Krejčí vysvětlila Mojí vinné révě, že boty, které si koupila levně na tržnici, jsou nejspíš padělané. Barbora Janů odešla objímat smrk. Ester Krejčí ji podezřívala ze sexuální orientace na stromy. Zatímco Barbora Janů objímala strom, Moje vinná réva naučila Ester Krejčí tleskací hru slide, při čemž Ester Krejčí definovala neologismus „protidlaň“. Na vyhlídce na Válské skále pak Ester Krejčí přiznala, že být s Mojí vinnou révou ji těší.

Tentýž den večer se u Radka konala diskopárty. Kňour otrávil nebo urazil většinu přítomných nechutnými řečmi, a když Laris omylem zhasnul, strhla se rvačka. Jana Zlomilová se před tím stihla seznámit s Borisem Bezděkovským, ale během rvačky si zlomila nohu.

Ester Krejčí si našla ke čtení jinou knihu – Konec civilizace od Aldouse Huxleyho.

Hudba k titulcům:

♪ One More Time: *Highland*¹⁰.

---

¹⁰Z textu písně: *Where the stars glow and the brooks flow, / that's my way of life. / When the mountains on the Highland / and the nature is surrounding me...*

1 × 9

MUZIKÁLNÍ DEVIACE

Osoby

Ester Krejčí (žena, 20) – *student*. → s. ??

Moje vinná réva (žena, 19) – *student*. → s. ??

Barbora Janů (žena, 20) – *student*. → s. ??

Tamara Janů (žena, 20) – *student*. → s. ??

Kňour (muž, 22) – *student*. → s. ??

Laris (muž, 19) – *student*. → s. ??

Melanie Navrátil (žena, 19) – *student*. → s. ??

Radek (žena, 19) – *student*. → s. ??

Vojtěch Verner (muž, 19) – *student*.

Jana Zlomilová (žena, 19) – *student*.

Bernard Koniklecový (muž, 20) – *student*. → s. ??

Zorana (žena, 20) – *student*; na invalidním vozíku. → s. ??

Veruna (žena, 11) – *student primy A* (v kostýmu *Prasátka*).

Nikola Merlinová (žena, 36) – *třídní profesor*; červeno-bíle pruhované tričko, světle šedé kalhoty.

Martin Polák (muž, 19) – *student oktávy C*.

Modrý rytíř (muž, 19) – *student oktávy C v modrém kostýmu*.

Nikita Král (muž, 19) – *student*. → s. ??

hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč*.

hlas z publika (muž, 18) – *neznámý student sledující představení*.

Antonín Rusovský (muž, 65) – *ředitel*.

Severín Srp (muž, 52) – *profesor biologie*.

9.1 Čas (1)

(Titulek:) Středa 9. 2. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Středa, 9. února 2011.

9.2 Předzpěv

Třída (oktáva B) ráno před vyučováním. Ester Krejčí si čte noviny, vedle ní sedí Nikita Král, něco si programuje na notebooku a ničeho si nevšímá.

Do třídy vejde Barbora Janů; pláče, v ruce držíc batoh.

Ester Krejčí: *(Odloží noviny a podívá se na Barboru Janů.)* Hm...

Z chodby přichází Tamara Janů s batohem na zádech. Začne nahlas recitovat.

Tamara Janů: Aj, zde leží zem ta před okem mým slzy ronícím,
někdy kolébka, nyní národu mého rakev.
Stůj, noho! *(Zastaví se.)* Posvátná místa jsou, kamkoli kráčíš,
k obloze, Tatry synu, vznes se, vyvýše pohled, *(Krátce vzhlédne ke stropu.)*
neb raději k velikému přichyl tomu tam se dubisku,
jenž vzdoruje zhoubným až dosaváde časům.

Barbora Janů přestane plakat a dál jen sleduje sestru. Ester Krejčí si je udiveně prohlíží.

Tamara Janů: Však času ten horší je člověk, jenž berlu železnou
v těchto krajích na tvou, Slavie, šíji chopil.
Horší nežli divé války, hromu, ohně divější,
zaslepenec na své když zlobu plémě kydá.

Ó, věkové dávní, jako noc vůkol mne ležící,
ó, krajino, všeliké slávy i hanby obraz!
Od Labe zrádného k rovinám až Visly nevěrné,
od Dunaje k hlným Baltu celého pěnám:

Krásnohlasý zmužilých Slovanů kde se někdy ozýval,
aj, oněměl již, byv k ourazu zášti, jazyk.
A kdo se loupeže té, volající vzhůru, dopustil?
Kdo zhanobil v jednom národu lidstvo celé?

Zardi se, závistná Teutonie, susedo Slávy,
tvé vin těchto počet spáchaly někdy ruky!
Sám svobody kdo hoden, svobodu zná vážití každou,
ten kdo do pout jímá otroky, sám je otrok.

Ester Krejčí: *(Vypadá velmi udivená.)* Tamaro Janů?

Tamara Janů: Ano?

Ester Krejčí: *(Chvilku váhá, co říct.)* Mohu vás poprosit o vysvětlení, proč mi tu ve středu ráno před vyučováním recitujete úryvek z díla Jana Kollára?

Tamara Janů: Moje vinná réva včera říkala, že na posledním zvonění se bude zpívat, tak se sestrou trénujeme. Sestra trénuje pláč a já recitaci.

Barbora Janů: Sestra totiž neumí plakat. *(Vzdychne si.)*

Ester Krejčí: Aha. Ale poslední zvonění bude až za tři měsíce. Není to trochu předčasné?

Tamara Janů: *(Zamyslí se.)* Možná. To mě nenapadlo.

Barbora Janů: Ester Krejčí má pravdu. Nechme to na duben.

Tamara Janů: Dobře.

Sestry Janů se vydají ke svým lavicím.

9.3 Plánování

Vedlejší místnost fitness centra. Ester Krejčí a Moje vinná réva spolu pojídají pizzu.

Ester Krejčí: Tamara Janů říkala, že na programu posledního zvonění bude hromadný zpěv.

Moje vinná réva: Ano, dáme ho hned za vaši scénku z Medvídka Pú.

Ester Krejčí: To už jste mohli rovnou vymyslet hromadnou koupel.

Moje vinná réva: Ale mně se to líbí. Představuji si to tak, že každý ze třídy si zvolí, nebo vymyslí nějakou báseň či píseň, kterou má rád, a tu tam pak předvede.

Ester Krejčí: *(rozhodně:)* Já ne.

- Moje vinná réva:** Ester Krejčí! Vždyť už jsme tam zařadili scénku, ve které budete moci hrát Ijáčka, jak jste si přála!
- Ester Krejčí:** To je jediný důvod, proč na tu akci vůbec jdu.
- Moje vinná réva:** Tak alespoň z našeho přátelství...
- Ester Krejčí:** Jen díky našemu přátelství jsem ochotna s vámi na toto téma diskutovat.
- Moje vinná réva:** *(Vzdychne.)*
- Ester Krejčí:** Zastávám názor, že nedůstojná iracionální rituální exhibice, která je v oblasti završování středoškolského vzdělání tradicí, jej anti-morálně dehonestuje. Budu tolerovat vaše jednání, ale kolaboraci ode mě nežádejte. Svoji důstojnost si chci zachovat; proto jediné, co pro tu akci udělám, bude to, že budu ve své scénce hrát roli moudrého zádumčivého osla.

9.4 Čas (2)

(Titulek:) Čtvrtek 19. 5. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Čtvrtek, 19. května 2011.

9.5 Přípravné práce

Školní tělocvična, dopoledne. Na jednom z konců tělocvičny stojí vyvýšené, ještě ne zcela dostavěné pódium vybavené zadní stěnou, aby za něj nebylo vidět. Na konstrukci pódia pracuje kolem deseti studentů, mezi nimi Vojtěch Verner, Melanie Navrátil a Moje vinná réva.

Přichází Ester Krejčí s batohem na zádech. Zastaví se zhruba čtyři metry od pódia a sleduje studenty při práci. Moje vinná réva si jí všimne a přijde k ní.

Moje vinná réva: Dobrý den, Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Moje vinná réva: Přišla jste nám pomoci?

Ester Krejčí: Ne. Jen vás psychicky podpořit. Nebudu vám pomáhat s něčím, s čím nesouhlasím.

Moje vinná réva: *(vyčítavě:)* Ach, Ester Krejčí! My tu budeme pracovat a vy se na nás budete jen dívat? Tak si představujete přátelství?

Ester Krejčí: *(Mlčí.)*

Moje vinná réva: Víte co? Jste zlá!

Ester Krejčí: Mám raději jít domů?

Moje vinná réva: Ne, jste moc hodná, že jste za námi přišla. *(Zamyslí se.)* Au. *(Chytne se za hlavu.)* Promiňte, jsem nějaká zmatená.

Ester Krejčí: To je v pořádku. Etické soudy bývají komplikované. Držte se v tomto případě toho, čemu věříte.

Moje vinná réva: Dobře.

A nezapomeňte zítra přijít už v sedm hodin, budeme mít generální zkoušku té scénky.

Ester Krejčí: Přijdu.

Moje vinná réva: Děkuji.

Moje vinná réva odejde pokračovat v práci. Ester Krejčí dál sleduje stavbu pódia.

9.6 Čas (3)

(Titulek:) Pátek 20. 5. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Pátek, 20. května 2011.

9.7 Poslední zvonění

Třída (oktáva B) ráno. Na nástěnce visí reklamní leták s nápisem:

Cítíte se bezpečně na letním táboře?
Sexuální obtěžování skautů – v Horké bramboře!

Ve třídě zatím za katedrou sedí Nikola Merlinová a na svých místech jsou Barbora Janů, Tamara Janů, Kňour, Laris, Moje vinná réva, Radek, Jana Zlomilová, Zorana,

Bernard Koniklecový v kostýmu medvídka Pú¹, Ester Krejčí v kostýmu Ijáčka², Melanie Navrátil v kostýmu Králíčka³ a Vojtěch Verner v povedeném kostýmu Tygra⁴. Všichni přítomní klidně sedí a zřetelně se nudí. (Kromě Ester Krejčí a Tamary Janů, na kterých to není znát.)

Moje vinná réva: *(Přihlásí se.)*

Nikola Merlinová: Iris Narcis?

Moje vinná réva: Kdy už bude to poslední zvonění?

Nikola Merlinová: Chápu vás. Také se nemohu dočkat, ale vše má svůj čas.

Tamara Janů: *(Přihlásí se.)*

Nikola Merlinová: Tamara Janů?

Tamara Janů: Poslední zvonění bude dnes v osm čtyřicet pět.

Nikola Merlinová: Ano, ale myslím, že to už všichni vědí.

Tamara Janů: Ale Moje vinná réva se na to ptala.

Nikola Merlinová: Já myslím... *(Mávně rukou.)* To je jedno.

Nuda pokračuje. Barbora Janů, hledíc z okna, si vzdychne. Venku je nádherný, prakticky letní den.

Zvonění.

Studenti se začnou rychle připravovat k odchodu na oslavu.

9.8 Moudrý osel

Šatna tělocvičny⁵. Jsou zde Bernard Koniklecový, Vojtěch Verner, Ester Krejčí, Melanie Navrátil, Veruna⁶ a Laris. Ester Krejčí leze po čtyřech.

Ester Krejčí (Ijáček): *(Přileze k Vojtěchu Vernerovi.)* Vojtěchu Vernere, připnul byste mi už ocas?

---

¹ žluté tričko a kalhoty

² oslí uši na hlavě, těsný šedý svetr, šedé kalhoty

³ králíčí uši na hlavě, jakési bílé huňaté šaty

⁴ oranžová kombinéza pomalovaná černými pruhy

⁵ Čtvercová místnost zhruba 5 × 5 metrů. Na jedné straně úzké okno u stropu, na protější stěně dveře. Levá boční stěna je obeskládána kovovými skříňkami. Na pravé stěně jsou dveře pěti převlékacích kabiněk.

⁶ Veruna je v kostýmu Prasátka – růžová kombinéza.

Vojtěch Verner (Tygr): Určitě.

Vojtěch Verner vytáhne z batohu kus šedé látky a lepící pásku. Obejde Ester Krejčí, klekne si a připevní jí jej nad hýždě.

K Melanii Navrátil přijde Veruna.

Veruna (Prasátko): Už se hrozně těším, až to bude naostro.

Melanie Navrátil (Králíček): (*spokojeně:*) Já také. Ráno vám to šlo bezvadně, byla jste úplné Prasátko.

Veruna (Prasátko): Děkuji.

K Melanii Navrátil přijde Laris.

Laris: Takže já jsem ten Kryštůfek Boubín, že ano?

Melanie Navrátil (Králíček): Robin! Jmenuje se Kryštůfek Robin!

Laris: Určitě?

Melanie Navrátil (Králíček): Snažte se. Ráno vám to docela šlo, když jsem vám vysvětlila, že nejste Mrakoplaš⁷.

Laris: To ano. To mi hodně pomohlo. Ale to jméno mi pořád nejde do hlavy. Jak že se to jmenuji?

Do místnosti vejde Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Jste na řadě. Oktáva A už skončila.

Melanie Navrátil (Králíček): Výborně. Seřadte se za mnou! (*Postaví se ke dveřím.*) První půjdu já. Za mnou medvídek Pů, pak Prasátko, Tygr, Ijáček a nakonec Kryštůfek Robin.

Studenti se za Melanii Navrátil seřadí do řady.

Laris: Proč mám být poslední?

Melanie Navrátil (Králíček): Abyste udělal menší ostudu. Tak! Jdeme!

Řada studentů odchází ze šatny. Ester Krejčí stále leze po čtyřech.

---

⁷Mrakoplaš je zbabělý čaroděj ze Zeměplochy Terryho Pratchetta. Vyznačuje se schopností přežít i v situacích, kdy se to zdá velmi nepravděpodobné, schopností dostávat se do situací, kdy tuto schopnost potřebuje, a neschopností ve všem ostatním, zvláště v magii.

9.9 I já?, Slávy dcera

I JÁ?

Školní tělocvična, dopoledne. Pódium je již dostavěné a kolem něj sedí přibližně padesát diváků, většinou studentů ve věku 17 až 19 let, ale jsou mezi nimi i ředitel Rusovský, Severín Srp a Nikola Merlinová. Na pódiu stojí dřevěná židle a stojan s mikrofonem.

Na pódium vystoupí Moje vinná réva.

Moje vinná réva: (do mikrofonu:) A nyní vám oktáva B předvede krátké divadelní představení ze Stokorcového lesa, kde žije medvídek Pú s přáteli.

Moje vinná réva odejde z pódia. Ester Krejčí vyleze po čtyřech na pódium. Příleze k mikrofonu a naznačuje, jako by okusovala stojan. Publikum se zasměje.

Na pódium vystoupí Bernard Koniklecový a Veruna. Bernard Koniklecový nese kovový hrnec, na kterém je přilepená etiketa s výrazným nápisem MET.

Bernard Koniklecový (Pú): Koho to tu vidím?

Veruna (Prasátko): To je Ijáček, Pú.

Ester Krejčí se na ně zadívá.

Bernard Koniklecový (Pú): Pokud mě můj zrak neklame, vidím svého dobrého přítele Ijáčka. Ale co když mě klame? Je to možné?

Veruna (Prasátko): Je to Ijáček. Vždyť ho vidím na vlastní oči.

Ester Krejčí přileze k nim.

Ester Krejčí (Ijáček): Dobré jitro, Pú a Prasátko.

Bernard Koniklecový (Pú): (šťastně:) Tak přece je to Ijáček!

Veruna (Prasátko): Dobré jitro, Ijáčku.

Bernard Koniklecový (Pú): Dobré jitro.

Ester Krejčí (Ijáček): Co vás přivádí do mého pochmurného zákoutí?

Bernard Koniklecový (Pú): Měl jsem starost, že jste tu tak sám a že se musíte cítit opuštěný a možná i hladový, a tak jsme se s Prasátkem rozhodli vás navštívit.

Veruna (Prasátko): A rozveselit, abyste byl šťastný.

Bernard Koniklecový (Pú): A přinesli jsme vám něco menšího k snědku. (*Pohlédne do svého hrnce.*) Ach, ouvej! Můj hrnec je už jen poloplný.

Ester Krejčí (Ijáček): Snad myslíte poloprázdný.

Bernard Koniklecový (Pú): Myslím poloplný, protože bych si přál, aby byl plný jako když jsem ho ráno bral z domu.

Ester Krejčí (Ijáček): A nebylo by vám pak líto všeho toho medu, který byste nemohl po cestě sem sníst, aby zůstal váš hrnec plný?

Bernard Koniklecový (Pú): Asi bylo. Ale co na tom sejde... Nám teď jde hlavně o to, abyste byl šťastný. Myslím... (*Zamyslí se.*)

Veruna (Prasátko): Protože když budete šťastný, budu šťastné i já, a když budu šťastné já, bude šťastný i Pú a pak budou šťastní i Králíček, Sova, Tygr, Klokance, Klokánek, Kryštůfek Robin a další.

Ester Krejčí (Ijáček): Ale já už jsem šťastný. Bodláčí je dnes obzvlášť šfavnaté. Jsem ten nejšťastnější zasmušilý osel na světě.

Publikum se zasměje.

Veruna (Prasátko): To je skvělé, Ijáčku. Když jste šťastný, jsem šťastné i já.

Bernard Koniklecový (Pú): A já také.

Na jeviště vystoupí Melanie Navrátil.

Melanie Navrátil (Králíček): Haló, Pú! (*Přijde k nim.*)

Bernard Koniklecový (Pú): (*Zamává Melanii Navrátil.*) Haló, Králíčku.

Publikum se zasměje.

Melanie Navrátil (Králíček): Co tu děláte?

Bernard Koniklecový (Pú): Já a Prasátko jsme přišli navštívit svého dobrého přítele Ijáčka.

Melanie Navrátil (Králíček): Ale já vás už pěknou chvíli sháním. Proč nejste doma, Pú?

Bernard Koniklecový (Pú): (*Zamyslí se.*) Odpusťte, pokud se pletu, mám jen pramálo rozumu, ale... není to snad tím, že jsem tady?

Publikum se opět zasměje.

Melanie Navrátil (Králíček): A co tu vlastně vyvádíte?

Veruna (Prasátko): Přišli jsme rozveselit našeho přítele Ijáčka. Abychom byli všichni šťastní.

Melanie Navrátil (Králíček): Tak všichni šťastní, říkáte? Ale to není jen tak. To se musí zorganizovat. Nemůžete jen tak přijít na návštěvu, říct, že chcete být šťastní, a čekat, že to bude fungovat. Ne, to ne.

Na pódium vyhopsá Vojtěch Verner.

Vojtěch Verner (Tygr): Haló, haló, co to je? Někdo dělá prostoje? Hele! Oslava pro mě!

Melanie Navrátil (Králíček): Tygře, ne!

Vojtěch Verner kopne do židle, ta se převrátí.

Vojtěch Verner (Tygr): Už jsem tu! Můžete začít. (*Několikrát poskočí na místě.*)

Melanie Navrátil (Králíček): Tygře, toto není žádná oslava. Jen se snažíme být šťastní.

Vojtěch Verner (Tygr): Být šťastní? Ale... ale to je přece to, co dovedou tygři nejlépe!

Bernard Koniklecový (Pú): Ale Králičku, nešlo nám snad o to, abychom byli šťastní... všichni?

Veruna (Prasátko): I ti malí.

Melanie Navrátil (Králíček): No to je právě ono.

Vojtěch Verner se rozhlíží.

Melanie Navrátil (Králíček): Tygře!

Vojtěch Verner (Tygr): Promiňte. (*Opatrně skočí na židli a zatřese s ní.*)

Melanie Navrátil (Králíček): Tygře?

Vojtěch Verner (Tygr): Chtělo to po mě skočit.

Publikum se zasměje.

Veruna (Prasátko): Skočit? Ach ne! (*Schová se za Bernarda Koniklecového.*)

Bernard Koniklecový (Pú): (*Poškrábe se na hlavě.*) A nebylo to spíš naopak?

Melanie Navrátil (Králíček): Dost! Takto bychom se nikam nedostali. Každý řekne, co mu chybí k tomu, aby byl šťastný. První Tygr.

Vojtěch Verner (Tygr): Já chci oslavu!

Melanie Navrátil (Králíček): Dobře. Co vy, Pú?

Bernard Koniklecový (Pú): Přál bych si mít plný hrnec něčeho menšího k snědku.
(*Přiloží si hrnec k tváři a naznačí jako že pije. Zahledí se do hrnce.*) Ach, ouvej!

Melanie Navrátil (Králíček): A Prasátko?

Veruna (Prasátko): (*Třeše se jí hlásek.*) Já bych si přálo... hlavně bych si přálo... být někde, kde na mě nebude nikdo skákat.

Melanie Navrátil (Králíček): Dobře. Teď já. Přál bych si... no... (*Zamyslí se.*) stačilo by zajít si domů a dát si tam chutnou křupavou mrkev.
A co vy, Ijáčku?

Ester Krejčí (Ijáček): Klidně jste mě mohli vynechat. Stejně nikomu nestojím ani za zmínku.

Melanie Navrátil (Králíček): Kdepak. Dnes chceme, aby tu byl šťastný každý.

Ester Krejčí (Ijáček): Úplně každý?

Melanie Navrátil (Králíček): Ano, úplně každý.

Ester Krejčí (Ijáček): I já?

Melanie Navrátil (Králíček): Jistě, i vy.

Ester Krejčí (Ijáček): Hm... to se krásně poslouchá. Mně stačí, když si na mě občas někdo vzpomene. Myslím, že nyní jsem úplně šťastný.

Veruna (Prasátko): Ale to jsem pak šťastné i já.

Bernard Koniklecový (Pú): A já rovněž. (*Koukne se do hrnce.*) Skoro.

Melanie Navrátil (Králíček): A já mám pocit dobře vykonané práce, takže jsem šťastný i bez mrkve.

Vojtěch Verner (Tygr): Já chci oslavu!

Melanie Navrátil (Králíček): Tygře! Nemůžete čekat, že budou všichni skákat kolem vás.

Ester Krejčí (Ijáček): S trochou skromnosti by z vás byl mnohem lepší tygr.

Vojtěch Verner (Tygr): Tak dobře. My tygři jsme vlastně šťastní pořád. Prostě jsme takoví.

Na scénu vyjde Laris.

Laris: Nazdar, přátelé.

Bernard Koniklecový (Pú): Nazdar, Kryštůfku Robine.

Melanie Navrátil (Králíček): Nazdar.

Veruna (Prasátko): Nazdar.

Laris: U mě doma se koná oslava. Nechce někdo přijít?

Vojtěch Verner (Tygr): Oslava? Juchů! (*Skáče radostí.*)

Melanie Navrátil (Králíček): A co se oslavuje?

Laris: Oslavuje se... (*Zarazí se.*) No... že je co oslavovat.

Melanie Navrátil (Králíček): Dnes se mi to bohužel nehodí, mám moc práce. Snad příště.

Vojtěch Verner (Tygr): Už se nemohu dočkat. (*Popadne Larise za ruku a odvede ho z jeviště.*)

Ester Krejčí (Ijáček): Takže teď jsme tu všichni šťastní?

Veruna (Prasátko): Ano, Ijáčku.

Na jeviště se vrátí Vojtěch Verner a Laris. Ester Krejčí vstane. Bernard Koniklecový, Veruna, Ester Krejčí, Melanie Navrátil, Vojtěch Verner a Laris se postaví do řady a pokloní se publiku. Publikum jim zatleská. Všichni pak odejdou z pódia. Na pódium vystoupí Moje vinná réva.

hlas z publika (m. o.): (*spíš potichu:*) To byla ale slátanina.

SLÁVY DCERA

Moje vinná réva: (*na mikrofon:*) Následuje chvílka recitace a zpěvu. Jako první vystoupí sestry Barbora a Tamara Janů.

Moje vinná réva odejde z pódia. Na pódium vystoupí sestry Janů. Tamara Janů drží v ruce kus vodovodní trubky.

Barbora Janů se rozpláče, Tamara Janů začne recitovat.

Tamara Janů: (*Ukáže rukou kolem sebe.*) Aj, zde leží zem ta před okem mým slzy ronícím,
někdy kolébka, nyní národu mého rakev.
Stůj, noho! Posvátná místa jsou, kamkoli kráčíš,

k obloze (*Vzhlédne ke stropu.*), Tatry synu, vznes se, vyvýše
pohled,
neb raději k velikému přichyl tomu tam se dubisku (*Ukáže na
převrácenou židli na jevišti.*),
jenž vzdoruje zhoubným až dosaváde časům.

Barbora Janů přestane plakat.

Tamara Janů: Však času ten horší je člověk, jenž berlu železnou
(*Pozvedne kus trubky.*) v těchto krajích na tvou, Slavie, šíji chopil.
Horší nežli divé války, hromu, ohně divější,
zaslepenec na své když zlobu plémě kydá.

Ó, věkové dávní, jako noc vůkol mne ležící,
ó, krajino, všeliké slávy i hanby obraz!
(*Ukáže rukou doleva.*) Od Labe zrádného k rovinám až Visly
nevěrné,
(*Ukáže rukou doprava.*) od Dunaje k hlným Baltu celého pěnám:

Krásnohlasý zmužilých Slovanů kde se někdy ozýval,
aj, oněměl již, byv k ourazu zášti, jazyk.
A kdo se loupeže té, volající vzhůru (*Ukáže prstem ke stropu.*),
dopustil?
Kdo zhanobil v jednom národu lidstvo celé? (*Rozevře náruč.*)

Zardi se, závistná Teutonie, sousedo Slávy,
tvé vin těchto počet spáchaly někdy ruky!
Sám svobody kdo hoden, svobodu zná vážit každou,
ten kdo do pout jímá otroky, sám je otrok.

Sestry Janů se ukloní, publikum krátce zatleská.

9.10 Odchod

*Šatna tělocvičny, prázdná. Otevrou se dveře jedné z převlékacích kabinek. Vyjde z ní
Ester Krejčí v běžném oblečení (černá mikina) s batohem na zádech. Míří ke dveřím.
Odejde ze šatny.*

9.11 O princi Fedorovi

Školní tělocvična. Na pódiu stojí Moje vinná réva.

Moje vinná réva: *(do mikrofonu:)* Následuje společné vystoupení Bernarda Koniklecového a Zorany.

Moje vinná réva odejde z pódia. Bernard Koniklecový vyveze na pódium Zoranu. Společně pak začnou procítěně recitovat.

Bernard Koniklecový a Zorana: Dávno tu byly pusté bory,
bezejmenné zelené hory.
Poslové tu dvěma bloudili směry,
dáda král bědoval, měl čtyři dcery.

Na své prosté chotě radu
dal vzniknout novému hradu.
Na Modrém kopci, kde dlel modřín,
povstal z klína Modrohradu syn.

Vážil si starců, jejich moudrosti,
cestovatelům naslouchal dosti;
král však jednou k jeho lítosti
zval mít choť jeho povinností.

Tak směrem na Polsko byl vezen Fedor
tím průsmekem temným pod masivy hor.
V cestě byl kámen, vyhnout se mu nešlo,
k dopravní nehodě tam v lese došlo.

Hledali prince, špatně nejspíš,
nalezli jenom s jehličím kříž,
avšak princ přežil přírodě blíž,
s vrchů sestoupil pod hory níž.

Našel si dívku, jež byla sličná,
prostá a přímá, nikdy však pyšná;
v Podhoří Fedor s dívkou šťastně dlel,
než čas jejich osudu nadešel.

Bernard Koniklecový se ukloní, Zorana úklonu jemně naznačí. Publikum jim zatleská. Zatímco Bernard Koniklecový odváží Zoranu z pódia, k mikrofonu přijde Moje vinná réva.

Moje vinná réva: *(do mikrofonu:)* Následuje vystoupení našeho třídního vynálezce Vojtěcha Vernera.

Moje vinná réva odejde z pódia, na pódium přijde Vojtěch Verner, držící papír formátu A4. Začne důrazně a srozumitelně recitovat z papíru.

Vojtěch Verner: Once upon a midnight dreary, while I pondered, weak and weary,
over many a quaint and curious volume of forgotten lore.
While I nodded, nearly napping, suddenly there came a tapping,
as of some one gently rapping, rapping at my chamber door.
'Tis some visiter,' I muttered, 'tapping at my chamber door.

Only this, and nothing more.'

9.12 Meditace

Rozšířený úsek podzemní chodby osvětlený zářivkami. Ester Krejčí zajde za roh, kde u stěny stojí dlouhá dřevěná lavička, odloží batoh a posadí se na ni. Je ticho, je slyšet jen Esterin dech. Zavře oči a klidně sedí.

Kolmo k stěně, u které stojí lavička, se zde nachází prosklená stěna se skleněnými dveřmi. Za stěnou visí černá plachta, takže vypadá, jako by šlo o černé sklo. Na dveřích visí cedule:

PLAVECKÝ BAZÉN
NEPOVOLANÝM VSTUP ZAKÁZÁN

Ester Krejčí klidně dýchá.

Ester Krejčí (m. o.): *(myšlenky:)* Neměla bych se tam vrátit? Vždyť mi na nich záleží,
hlavně na Mojí vinné révě.
To mám sledovat, jak se ztrapňují?
Třeba to nebude taková katastrofa.
Ale co když mě zase postříkají?
Budu opatrná.

Ester Krejčí otevře oči, vezme batoh, vstane a odchází zpět, odkud přišla.

9.13 Píseň práce, Konec civilizace

PÍSEŇ PRÁCE

Školní tělocvična. Ester Krejčí přijde k zábradlí ochozu a shlžít na dění na pódiu a kolem něj. Vojtěch Verner zatím recituje.

Vojtěch Verner: 'Be that word our sign of parting, bird or fiend!' I shrieked,
upstarting.
'Get thee back into the tempest and the Night's Plutonian shore!
Leave no black plume as a token of that lie thy soul hath spoken!
Leave my loneliness unbroken! – Quit the bust above my door!
Take thy beak from out my heart, and take thy form from off my
door!'

Quoth the raven: 'Nevermore.'

And the raven, never flitting, still is sitting, still is sitting
on the pallid bust of Pallas just above my chamber door;
and his eyes have all the seeming of a demon that is dreaming,
and the lamp-light o'er him streaming throws his shadow on the
floor;
and my soul from out that shadow that lies floating on the floor –
shall be lifted? — Nevermore!

Vojtěch Verner se ukloní, publikum krátce zatleská. Vojtěch Verner odejde z pódia. K mikrofonu přijde Moje vinná réva.

Moje vinná réva: *(na mikrofon:)* A jako poslední vystoupí náš předseda třídy – Melanie Navrátil.

Moje vinná réva odejde z pódia, na pódium vystoupí Melanie Navrátil a začne zpívat.

Melanie Navrátil: Ó, zazní písni vznešená
o práci, která vrozena
přírodou lidstvu jest.
Vše, čeho člověk užívá,
z šlechetné práce vyplývá.
Buď práci čest! Buď práci čest!

Ta práce – dáda pokroku
a s ní armáda otroků
jde hájit svoji čest.

Zásada naše na světě
po šťastném boji rozkvetě.
Buď práci čest! Buď práci čest!

Melanie Navrátil se ukloní a odejde z pódia. Publikum jí krátce zatleská. K mikrofonu přijde Moje vinná réva.

Moje vinná réva: (do mikrofonu:) A to je od oktávy B vše.

Moje vinná réva odejde z pódia, k mikrofonu přijde Martin Polák.

KONEC CIVILIZACE

Martin Polák: (do mikrofonu:) A nyní – po pásmu nudy – vám oktáva C přináší co? No přece zábavu! A jakou? Sprejování!

(Začne s rytmickým důrazem provolávat:) My chceme sprejovat!
My chceme sprejovat!

K Martinu Polákovi se postupně přidává část publika. Ester Krejčí odejde od zábradlí.

Martin Polák: My chceme sprejovat! My chceme sprejovat! My chceme sprejovat! My chceme sprejovat! My chceme sprejovat! My chceme sprejovat! My chceme sprejovat!

Dole kdosi rozhodí po podlaze větší množství modrých sprejů. Několik hochů začne křičet, popadne spreje a začne stříkat kolem sebe. Ke křiku se přidá i několik dívek (ačkoliv zřejmě z jiných důvodů).

Jana Zlomilová⁸ stojí v rohu tělocvičny a přemlouvá hochy, který na ni míří sprejem, aby nestříkal.

Jana Zlomilová: Ne! Prosím ne.

Přiběhne jiný hoch a nasprejuje Janě Zlomilové na sádro modrý flek. Pak oba hoši utečou.

Jana Zlomilová se chytne za čelo, vypadá nešťastně. Přijde k ní Moje vinná réva v modře posprejovaném tričku.

Jana Zlomilová: (nešťastně:) Proč já? Proč zrovna já?

Moje vinná réva: To bude dobré, jsem tu s vámi. Pojdte, půjdeme pryč. (Nabídne jí ruku.)

Jana Zlomilová se chytne Mojí vinné révy a ta ji pomalu odvádí.

---

⁸Se sádro na noze (v důsledku událostí na konci epizody *Definice dendroflie*).

9.14 Poslední útočiště

Podzemní chodba u brány serverovny osvětlená zářivkami. Je slyšet hukot klimatizace serverovny. U automatu na konci chodby postávají Ester Krejčí, Melanie Navrátil, Vojtěch Verner, Bernard Koniklecový a Zorana.

Melanie Navrátil: Nevíte, kde je Laris?

Bernard Koniklecový: Myslím, že odešel se sestrami Janů a Verunou.

Melanie Navrátil: Až ho zase uvidím, musím mu vynadat za to, jak zkazil tu poslední repliku. Ať si mě nepřeje!

Ester Krejčí: Nebuďte, prosím, na něj tak neadekvátně přísná. Podle mého názoru si to nezaslouží.

Melanie Navrátil: Zaslouží. Měl se víc snažit.

Ester Krejčí: Mně připadá, že se snažil dost. Však právě s ohledem na své mentální schopnosti evokující představu sedmdesátiletého starce s Alzheimerovou chorobou dostal roli zahrnující jen tři repliky na úplném konci hry.

Přichází Moje vinná réva s Janou Zlomilovou.

Melanie Navrátil: Ale normálně přece tak tupý není; na zkoušení se naučit zvládne, tak nevím, proč mu dělají takový problém tři repliky.

Moje vinná réva: (*udiveně:*) Co tu všichni děláte?

Ester Krejčí a Melanie Navrátil se na Moji vinnou révu podívají.

Ester Krejčí: Nepochybně si každý z nás ověřuje, že o tomto tajném místě ví jen on.

Moje vinná réva: Takže už není tajné?

Ester Krejčí pokrčí rameny.

Vojtěch Verner: (*Prohlíží si bránu serverovny.*) Co myslíte, je to švédská, nebo švýcarská ocel?

Ester Krejčí: Kdyby to vyráběli dnes, byl by to nabarvený sádrokarton.

Vojtěch Verner se zasměje.

Melanie Navrátil: Už asi půjdu. Přeji vám všem šťastný svatý týden a úspěšnou maturitu.

Bernard Koniklecový: Vám totéž.

Zorana: My už také půjdeme. Vidíte? (*Koukne na Bernarda Koniklecového.*)

Bernard Koniklecový: Dobře.
Na shledanou.

Vojtěch Verner: Na shledanou.

Melanie Navrátil a Vojtěch Verner odejdou, Bernard Koniklecový odveze Zoranu.

Ester Krejčí: Musím vás pochválit, Moje vinná révo. To pásmo recitace nebyla taková katastrofa jako podle mé prognózy. Vlastně mi nakonec bylo docela sympatické.

Moje vinná réva: Vy jste tam byla?

Ester Krejčí: Viděla jsem konec.

Moje vinná réva: Aha. Děkuji. Ale ve skutečnosti to organizovala Melanie Navrátil. Já jsem jen dělala moderátora. A ta scénka s medvídkem Pú se vám také moc povedla. Byl by z vás skvělý scénárista.

Ester Krejčí: Děkuji. Ale stejně se domnívám, že jsem to mohla napsat lépe. A, mimochodem, jak jste spokojená se svým novým vzhledem?

Moje vinná réva: (*Podívá se na svoje na modro nasprejované tričko.*) Budu se muset poradit s dádou, zda je nějaká šance to vyprat.

Jana Zlomilová: Mně zase postříkali sádru. Naštěstí mi ji prý už příští týden sundají, takže do maturity snad budu vypadat zase normálně.

9.15 Modrý rytíř

Školní tělocvična. Různí studenti po sobě stříkají modrými spreji. Dav přihlížejících se rozestoupí a vystoupí z něj Modrý rytíř. Martin Polák postříká Modrého rytíře sprejem, ale na jeho vzhled to nemá žádný vliv.

Martin Polák: (*udiveně:*) Kdo jste?

Modrý rytíř: Jsem Modrý rytíř, ochránce slabých a bezbranných, následovník Křesomysla V., syna Křesomysla IV. Vaše zbraně mi nemohou ublížit a ztrestám vaše hanebné skutky! (*Pozvedne modrý meč.*)

Martin Polák se vydá na útěk, Modrý rytíř ho pronásleduje s bojovým pokřikem. Honí se po tělocvičně a ostatní je se zaujetím sledují, někteří rytíři fandí.

Martin Polák a Modrý rytíř zaběhnou za pódium. Rytířův pokřik se změnil z bojového na vyděšený a Rytíř vyběhne zpět. Zpoza pódia vyběhne Radek s červeným sprejem a honí s ním Rytíře.

Radek: Já vám ukážu, kdo je tu hrdina!

9.16 Rozloučení

Zastávka trolejbusu s lavičkou před tmavě šedým plotem. Přes silnici na zastávku přejdou Ester Krejčí a Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Půjdu pěšky na vlak, takže už se asi budeme muset rozloučit.

Ester Krejčí: Uvidíme se u maturity. Zatím na shledanou.

Moje vinná réva: (*Usměje se.*) Na shledanou.

Ester Krejčí se posadí na lavičku, Moje vinná réva odchází.

Shrnutí epizody 1×9

∑ Toto byla devátá epizoda příběhů Ester Krejčí a jejích spolužáků. Sestry Janů trénovaly recitaci a pláč na hudební představení. Moje vinná réva se snažila přesvědčit Ester Krejčí, aby se jejich hudebního představení zúčastnila, ale ta odmítla; řekla, že se zúčastní jen svého divadelního představení, kde bude hrát ljáčka.

Když ostatní připravovaly v tělocvičně pódium, přišla je Ester Krejčí psychicky podpořit, což Moji vinnou révu zmátlo. Čekání na poslední zvonění bylo velmi nudné. Laris si stále nemohl zapamatovat jméno postavy, kterou měl hrát. Na posledním zvonění oktáva B předvedla divadelní představení na motivy Medvídka Pú. Následovalo pásmo recitace a zpěvu. Sestry Janů předvedly část Předzpěvu Slávy dcery od Jana Kollára, Bernard Koniklecový se Zoranou zazpívali Píseň o princí Fedorovi, Vojtěch Verner přednesl známou báseň The Raven od Edgara Allana Poea a Melanie Navrátil zazpívala první a poslední sloku Písně práce od J. Zepfa. Ester Krejčí zatím skutečně odešla, ale rozhodla se opatrně se vrátit a shledala, že pásmo recitace se jí vlastně líbí.

Pak vyhlásil Martin Polák z oktávy C sprejování, kterého se Ester Krejčí obávala. Janě Zlomilové posprejovali sádru a Mojí vinné révě tričko. Moje

vinná réva navíc zjistila, že tajné místo, o kterém si myslí, že o něm ví jen ona a Ester Krejčí, je známo více studentům.

Nakonec se Ester Krejčí s Mojí vinnou révou rozloučila s tím, že se uvidí u maturity. V tělocvičně zatím samozvaný „Modrý rytíř“ honil Martina Poláka s modrým mečem.

Hudba k titulkům:

Wolfgang Amadeus Mozart: *Malá noční hudba*.

1 × 10

ATESTACE ABITURIENTŮ

Osoby

- Astra (žena, 19) – *student (růžová angyklos s flitry)*. → s. ??
Barbora Janů (žena, 20) – *student (bílá angyklos)*. → s. ??
Tamara Janů (žena, 20) – *student (bílá angyklos)*. → s. ??
Kňour (muž, 22) – *student (tmavomodrá angyklos)*. → s. ??
Bernard Koniklecový (muž, 20) – *student (černá angyklos)*. → s. ??
Ester Krejčí (žena, 20) – *student (černá angyklos)*. → s. ??
Laris (muž, 19) – *student (černá angyklos)*. → s. ??
Moje vinná réva (žena, 19) – *(bílá angyklos)* → s. ??
Melanie Navrátil (žena, 19) – *student (černá angyklos)*. → s. ??
Radek (žena, 19) – *student (černá angyklos)*. → s. ??
Vojtěch Verner (muž, 19) – *student (světle zelená angyklos)*.
Jana Zlomilová (žena, 19) – *student (šedá angyklos)*.
Zorana (žena, 20) – *student (černá angyklos)*. → s. ??
hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč*.
hlášení (ženský hlas) – *hlášení z reproduktoru*.
Antonín Rusovský (muž, 65) – *ředitel*.
Severín Srp (muž, 52) – *profesor biologie*.
Nikola Merlinová (žena, 36) – *třídní profesor*.
Laura Sonetová (žena, 48) – *profesor českého jazyka*.
Alex Taylor (muž, 30) – *profesor anglického jazyka*.
Nikita Král (muž, 19) – *student (černá angyklos)*. → s. ??
Martin Rusovský (muž, 39) – *profesor fyziky*.
-

10.1 Čas (1)

(Titulek:) Úterý 24. 5. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Úterý, 24. května 2011.

10.2 V angyklos

Zastávka trolejbusu před plotem gymnázia Podolí II. Ráno. Přijede trolejbus linky 20 směr Komunistická, zastaví na zastávce a otevře dveře.

hlášení (m. o.): Zastávka V Podolí. Příští zastávka – Nádraží Podolí.

Z trolejbusu vystoupí Ester Krejčí (v černé angyklos). Na zádech má batoh. Zazní zvukový signál. Trolejbus zavře dveře a odjede.

Ester Krejčí se na chvíli zamyslí a pak se vydá směrem ke vstupní bráně.

10.3 Rozvrh

Zavřené dveře oktávy B. Na dveřích visí papír s tabulkou (maturitní rozvrh). Kousek odsud stojí sestry Janů. Přijde Moje vinná réva (v bílé angyklos), prohlédne si rozvrh a pokračuje směrem k vedlejší třídě.

10.4 Připravená?

Třída bez vyučující. Ráno. Na nástěnce visí reklamní leták s nápisem:

Jsou lepší skutečné ženy, nebo vášnivá grafika?
Sex ve virtuální realitě – v Horké bramboře!

Ve třídě je většina studentů oktávy B (kromě sester Janů a Astry). Ester Krejčí sedí v jedné z lavic a píše si do sešitu nějaké poznámky.

K Ester Krejčí přijde Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Dobrý den, Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Moje vinná réva: Co si to píšete?

- Ester Krejčí:** Různé myšlenky. Z hlediska společnosti bezúčelné, ale pomáhá mi to zvládat stres.
- Moje vinná réva:** (*udiveně:*) Vy trpíte stresem?
- Ester Krejčí:** Obvykle ne, ale dnes je k tomu mimořádně vhodná příležitost. Už brzy začne maturita a pochybuji, zda jsem na ni připravená.
- Moje vinná réva:** Připravovala jste se?
- Ester Krejčí:** Ano, téměř celý svatý týden.
- Moje vinná réva:** Tak jste připravená, určitě.
- Ester Krejčí:** (*Lehce se pousměje.*)
- Moje vinná réva:** Mimochodem, nejste dnes nějak sdílnější než obvykle?
- Ester Krejčí:** Uvažovala jsem o tom, co jste mi říkala tehdy na Válské skále, a rozhodla jsem se, že k vám ve věci svých pocitů budu o něco otevřenější.
- Moje vinná réva:** (*radostně:*) To je skvělé. Udělala jste mi velikou radost!
- Ester Krejčí:** Ale jen o trochu a jen k vám. Mimochodem, odkud máte tu angyklos? Připadá mi, že ji máte nadstandardně volnou.
- Moje vinná réva:** Půjčila mi ji Barbora Janů. Doma máme jen jednu černou a ta je mi hrozně velká. A novou koupit nemůžeme, dáda říkala, že musíme šetřit.

Do třídy vejde Astra (v růžové angyklos s flitry).

Astra: (*na celou třídu:*) Dobrý den! Koukejte, jak mi to sluší!

Astra dojde k Mojí vinné révě.

Astra: (*na Moji vinnou révu:*) Že jsem v tom elegantní?

Moje vinná réva: (*Koukne na Astru.*) No...

Astra: Jsou dočista podle poslední módy, nechala jsem si je ušít na míru. Něco takového si vy dovolit nemůžete, že ne?

Moje vinná réva: No... ne.

Astra: Myslela jsem si to, tu angyklos máte o dvě čísla větší. Víte o tom?

Astra, nečekajíc na odpověď, odejde do jiné části třídy. Moje vinná réva si vzdychne.

10.5 Strach z neznáma

Tatáž třída. Zorana sedí v lavici, u ní stojí Jana Zlomilová.

Jana Zlomilová: *(Vypadá nervozně.)* Zorano, poradila byste mi?

Zorana: Jistě. Pokud budu vědět.

Jana Zlomilová: Co myslíte, je normálnější mít samé jedničky, nebo mít i nějakou dvojku?

Zorana: Myslím, že studenti dostávají různé známky. Pokud jste si prošla všechna témata a od každého jste se něco naučila, nemáte se čeho bát.

Jana Zlomilová: *(Pousměje se a uklidní se.)* Děkuji.

Zorana: Hlavně byste neměla sama odsuzovat ostatní za to, že mají jiné známky než vy.

Jana Zlomilová: Ale to bych nechtěla. Já se jen trochu bojím, jak před nimi budu vypadat, co si o mě pomyslí?

Zorana: To cítíte, protože je málo znáte. Já v této třídě znám více či méně každého a vím, že se jich bát nemusíte. Nikdo z nich by vám nechtěl ublížit. V hloubi srdce ne. A zvlášť ne proto, že nemáte samé jedničky.

Jana Zlomilová: *(Usměje se.)*

10.6 Maturita Barbory Janů

Školní třída. Dopoledne. Lavice jsou uspořádány kolem středu třídy po obvodu obdelníka. U okna (na „místech komise“) sedí Antonín Rusovský, Martin Rusovský, Nikola Merlinová, Severín Srp a Laura Sonetová. Naproti nim (na „místě zkoušeného“) sedí Barbora Janů. V zadní části třídy (na „místech hostů“) sedí sedm studentů (čtyři z oktávy B, tři ze septim). V samostatné lavici v rohu u tabule (na „potítku“) sedí Tamara Janů.

Severín Srp: *(Přísně hledí na Barboru Janů.)* Byla byste schopna nám popsat, jak probíhá mitóza?

Barbora Janů: *(Vypadá rozrušeně.)* Já... já... *(Zakryje si oči.)* Já vám to řeknu, jen když se na mě nebudete tak koukat!

- Severín Srp:** Máte tahák, že?
- Barbora Janů:** Ne. (*Zavzlyká.*)
- Antonín Rusovský:** Profesore Srpe, buďte k ní trochu ohleduplnější. Nemá tahák, jen se cítí špatně kvůli vašemu přístupu. Musíme brát větší ohledy na individuální citlivost našich studentů.
- Severín Srp:** Omlouvám se, řediteli Rusovský. (*Vstane a otočí se k oknu.*)
Můžete mluvit, Barboro Janů.
- Barbora Janů:** Mitóza... mitóza se skládá... (*Zasekne se. Je zřejmé, že je ještě rozrušená.*)
- Nikola Merlinová:** (*mírně:*) Klid. Máte čas.

10.7 Maturita Tamary Janů

Tatáž třída. Na místě zkoušeného sedí Tamara Janů; mluví celkem rychle.

- Tamara Janů:** Hypothalamus je spodní část mezimozku s funkcí neurosekrece; z jeho buněk, takzvaných neurokrinií jsou uvolňovány hormony dvojího typu: libertiny čili stimulační hormony a statiny čili hormony inhibiční, řídící činnost adenohipofýzy, předního laloku hypofýzy, tak, že zvyšují nebo snižují vyměšování neurohypofyzárních hormonů z hypofýzy; a neurohypofyzární hormony, které se tvoří v neurosekrečních buňkách hypothalamu a odtud se dostávají cytoplazmou nervových vláken do neurohypofýzy čili zadního laloku hypofýzy, kde se hromadí a jsou z ní vylučovány.

10.8 Maturita Ester Krejčí

Tatáž třída. Na místě zkoušeného sedí Nikita Král, u potůčka Ester Krejčí.

- Laura Sonetová:** To nám stačí, můžete jít.

Nikita Král vstane a odejde ze třídy.

- Laura Sonetová:** Na řadě je Ester Krejčí, Nikola Macků si vylosuje otázku.

Ester Krejčí vstane a s papírem v ruce se přijde posadit na místo zkoušeného. Radek přijde k profesoru Sonetové. Ta mu nabídne papírovou krabici od bot. Radek si z ní vylosuje lísteček a ukáže jej profesoru Sonetové.

Laura Sonetová: Světová poezie v předválečném, válečném a meziválečném období.

Ester Krejčí: Poválečné období už se tam nevešlo?

Laura Sonetová ignoruje poznámku Ester Krejčí a dá papírek Radkovi. Radek se na papírek zamračí.

Laura Sonetová: (na Radka:) Můžete se jít připravit.

Radek odejde sednout si na potůtko. Laura Sonetová se obrátí k Ester Krejčí.

Laura Sonetová: Vaše téma je realismus ve světové literatuře 19. století. Můžete začít. (*Pokyne rukou.*)

Ester Krejčí: Realismus byl literární směr devatenáctého století, který usiloval o poznání člověka a lidské společnosti skrze jeho pravdivé zobrazení. Kritický realismus pak byl variantou realismu, kladoucí zvláštní důraz na kritický přístup.

Do tohoto období spadá také naturalismus, který se vyvíjel zejména ve Francii.

V Anglii byl nejvýraznějším realistickým spisovatelem Charles Dickens, který napsal romány David Copperfield a Oliver Twist o sirotcích a humoristický román Kronika Pickwickova klubu.

Ve Francii to byl zejména Honoré de Balzac, k jehož dílům patří Dáda Goriot a Evženie Grandetová, a Gustav Flaubert. (*Trochu zazmatkuje.*) Gustav Flaubert nebyl dílo, ale další spisovatel. Byl autorem románu Paní Bovaryová.

V Rusku toto období zahrnuje Lva Nikolajeviče Tolstého, který napsal Vojnu a mír, což je rozsáhlý román o válce a společnosti, a Annu Kareninu. Druhým ruským realistou byl Fjodor Michajlovič Dostojevskij, od něhož známe Zločin a trest.

Naturalismus se ve srovnání s realismem zabýval spíše lidským jedincem než společností jako takovou a za postavy si volil převážně lidi z okraje společnosti, na nichž pak s takřka vědeckou exaktností demonstroval destruktivní účinek abnormálních sociálních vlivů a dědičnosti. K častým postavám patřily prostitutky, alkoholici, žebráci.

Za zakladatele naturalismu je považován Émile Zola, který deklaroval teoretické principy naturalismu v díle Experimentální román. Dále je autorem rozsáhlého románového cyklu Rougon-

Mackartové, kde popsal jednotlivé členy této rodiny a ilustroval na nich tehdejší francouzskou společnost. K nejznámějším dílům z tohoto cyklu patří Zabiják, Nana, Germinal a Člověk bestie.

Kromě Émila Zoly existovali i další naturalističtí spisovatelé, a dokonce dramatici, ale jsou méně známí. Například Henry Becque byl tvůrcem relativně úspěšných naturalistických divadelních her; ony tedy naturalistické divadelní hry nikdy nebyly příliš oblíbené, ale ty jeho patřily k, řekněme, oblíbenějším. Napsal hru Pařížanka o třech dějstvích o ženě jménem Klotilda. Klotilda má partnera jménem Du Mesnil a milenku. Klotildina milenka zoufale žárlí, ovšem nikoliv na partnera, ale podezřívá Klotildu, že má ještě druhou milenku. Po celou dobu Klotildu sleduje a obtěžuje a ta jí nelže, ale postupně s ní vychytrale manipuluje, takže když nakonec sama odhalí, že skutečně má druhou milenku a kdo to je, její první milenka, navzdory své předchozí žárlivosti, je ráda, že může zůstat její první milenkou. Partner Du Mesnil tomu bezstarostně přihlíží a situace se s příjemným, ale realisticky absurdním nádechem vrací do normálního poklidného života. Pokud ovšem to, že má člověk partnera a současně dvě milenky, považujeme za normální.

- Laura Sonetová:** To je zajímavé. Objevuje se v té hře homosexualita?
- Ester Krejčí:** Ne, obě milenky byly muži stejně jako partner Du Mesnil. Ta první se jmenovala Lafont, na jméno druhé už si nevzpomínám.
- Laura Sonetová:** Aha. A vy jste tu hru někde viděla?
- Ester Krejčí:** Četla jsem scénář.
- Laura Sonetová:** Dobře. Myslím, že to nám stačí.
- Ester Krejčí:** Děkuji. *(Vstane a odchází ze třídy.)*
- Laura Sonetová:** Na řadě je Nikola Macků, Iris Narcis si vylosuje otázku.

10.9 Maturita Astrina

Tatáž třída. Na místech komise sedí Antonín Rusovský, Martin Rusovský, Nikola Merlinová a Alex Taylor. Na místě zkoušeného sedí Astra.

- Alex Taylor:** Your topic is My Family and My Home. Let's start.
- Astra:** The family is the basic social group in our society. It consists of two parents, mother and father, and their children. Parents are usually married.
- My family is very important for me. My parents Robin and Petra are very rich. We live together in a great mansion in Démonice. We have two hundred rooms and five hundred slaves. (*Opraví se:*) Pardon. Servants who work for us.

10.10 Maturita Kňourova

Tatáž třída. Na místech komise sedí Antonín Rusovský, Martin Rusovský, Nikola Merlinová a Alex Taylor. Na místě zkušeneho sedí Kňour.

- Kňour:** Počítačová grafika používá dvě reprezentace obrazu – rastrovou a vektorovou. Při snímání obrazu se ovšem používá výhradně rastrová. Dejme tomu, že fotografujeme ženské ňadro. Paprsky odražené od ňadra... (*Udělá krátkou pauzu; je zřejmé, že ho jeho představa vzrušuje, ale snaží se to potlačit.*) dopadnou na snímáč fotoaparátu a tam se rozdělí do pravidelné mřížky pixelů. Tomu se říká vzorkování, to mám hrozně rád – vzorkování; zní to jako... (*Další pauza.*)
- Nikola Merlinová:** (*přísně:*) Svoje osobní pocity z toho vynechte, prosím. Povězte nám něco o potřebě antialiasingu.

10.11 Maturita Larisova

Tatáž třída. Na místech komise sedí Antonín Rusovský, Martin Rusovský, Nikola Merlinová, Severín Srp a Laura Sonetová. Na místě zkušeneho sedí Laris.

- Laris:** A ještě do toho období patří ten... Pavel Ota.
- Laura Sonetová:** To byl Ota Pavel.
- Laris:** Ano, ten.
- Pauza.*
- Laura Sonetová:** A věděl byste, co napsal?

- Laris:** No... ten napsal to... Jak jsem potkal ryby.
- Laura Sonetová:** Výborně. (*Usměje se.*)
- Laris:** To je o tom muži... (*Usilovně se zamyslí.*) co byl mořská panna a procházel se po dně oceánu a potkával tam... ryby.

Laura Sonetová zírá na Larise, úsměv jí ztuhnul na rtech.

10.12 Maturita Vojtěcha Vernera

Tatáž třída. Na místech komise sedí Antonín Rusovský, Martin Rusovský, Nikola Merlinová, a Bernard Rybek. Na místě zkoušeného sedí Vojtěch Verner.

- Vojtěch Verner:** Mechanické vlnění je jev, při kterém dochází k přenosu energie bez přenášení látky. Může se šířit pevným, kapalným i plynným prostředím. Rozeznáváme vlnění příčné a podélné. V případě příčného vlnění částice kmitají kolmo ke směru šíření vlny, zatímco v případě podélného kmitají rovnoběžně s ním.

10.13 Čekání na výsledky

Chodba před třídou. Odpoledne. Studenti oktávy B čekají na chodbě. Otevrou se dveře a vyjde ředitel Rusovský.

- Antonín Rusovský:** Můžete dovnitř.

Studenti postupně vcházejí do třídy.

10.14 Výsledky

Tatáž třída, v níž probíhala maturita. Studenti stojí v řadě u zadní stěny. U tabule stojí ředitel Rusovský, v ruce drží papír s výsledky.

- Antonín Rusovský:** Toto jsou výsledky dnešní maturity. Barbora Janů – český jazyk: dvě, anglický jazyk: jedna, biologie: jedna, chemie: jedna. Tamara Janů – český jazyk: jedna, matematika: jedna, zeměpis: jedna, biologie: jedna. Bernard Koniklecový...

(Zatmívačka. Roztmívačka.)

Antonín Rusovský: Jana Zlomilová – český jazyk: jedna, anglický jazyk: jedna, matematika: dvě, biologie: jedna. Výsledky budou vyvěšeny na úřední tabuli školy. Ve čtvrtek v osm hodin nezapomeňte přijít na slavnostní předání maturitních vysvědčení. To je vše, můžete jít.

Studenti se vydají ke dveřím.

10.15 Čas (2)

(Titulek:) Čtvrtek 26. 5. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Čtvrtek, 26. května 2011.

10.16 Zlý sen

Třída (oktáva B). Studenti sedí na svých místech ve svém obvyklém oblečení, někteří se pohybují po třídě. Do třídy vejde Astra v obvyklém pestrobarevném topu. Vypadá rozladěně a trochu ospale. Prochází kolem Mojí vinné révy a ta si toho všimne.

Moje vinná réva: Dobrý den, Astro. Stalo se vám něco?

Astra: Nechci o tom mluvit.

Moje vinná réva: Mně se můžete svěřit. Budete se cítit lépe, když to nebudete dusit v sobě.

Astra: *(Chvilku váhá.)* Tak dobře. Zdál se mi příšerný sen.

Moje vinná réva: *(se zájmem:)* O čem?

Astra: Zdálo se mi, že jsem vstala, opláchla se, převlékla se. Pak jsem se nasnídala, vyčistila si zuby a udělala jsem si všechn make-up.

Moje vinná réva: A určitě se vám to zdálo?

Astra: Určitě.

Pak jsem se totiž probudila a zjistila, že to všechno budu muset udělat znovu! *(Rozpláče se.)*

Moje vinná réva vstane a obejmě Astru, aby ji uklidnila.

10.17 Slavnostní předání vysvědčení

Tatáž třída. Všichni studenti sedí na místech. Vejde Nikola Merlinová, nesouc stoh složek s vysvědčeními¹. Studenti ji pozdraví povstáním.

Nikola Merlinová odloží stoh na katedru.

Nikola Merlinová: Posadte se.

Studenti si sednou.

Nikola Merlinová: *(Je trochu smutná.)* Ach... už to končí. Šest let jste studovali a dnes dostanete maturitní vysvědčení. A s některými z vás už se neuvídím.

Než začneme, chtěla bych vám něco říct či – sdělit. Možná si toho někteří z vás nevšimli, byla jsem nucena vést výuku dost formálně, ale – měla jsem vás ráda. Byli jste výjimečná třída, opravdu. Žádná jiná třída, jakou jsem kdy učila, nebyla jako vy. Byli jste výjimečná třída, a to především zásluhou... Mojí vinné révy (pamatuji si to správně?).

Moje vinná réva: *(Přikývne.)* Uhm.

Nikola Merlinová: Mojí vinné révy a Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Hm...

Nikola Merlinová: *(Dívá se na Ester Krejčí.)* Ano. I při svém negativismu jste měla na třídu úžasný pozitivní vliv.

Ester Krejčí: Ano, snažila jsem se dohlédnout, aby se spolužáci nevráždili navzájem, ale každý jen sám sebe.

Nikola Merlinová: *(Pousměje se.)* Váš smysl pro humor, i černý humor, je zajímavý, ale cením si vás pro něco jiného. Ukázala jste spolužákům, že je správné nad věcmi přemýšlet a mít na ně vlastní názor, že věci nemusejí být v jádru takové, jaké se zdají, a že i pod ošklivou skořápkou se může skrývat dobrá vůle.

Ester Krejčí: Pravdou je, že o něco takového jsem usilovala, ale pochybuji, že byla moje snaha úspěšná. Za smysl života jsem si zvolila pomáhat lidem, kteří uvažují jinak než ostatní, zařadit se do společnosti a prožít v ní šťastný život i se svojí abnormální vnitřní individu-

---

¹Každá složka (až na výjimky) obsahuje 5 vysvědčení (1 ročníkové a 4 maturitní).

alitou, ale místo toho, abych ho mohla naplňovat, byla jsem společností donucena učit se ukazovat na mapě autobusové zastávky, vyjmenovat francouzské spisovatele 19. století nebo jiné podobně užitečné dovednosti. Nevím, jak vám, ale z mého subjektivního hlediska se velká část mého pobytu v této škole zdá být analogií Čekání na Godota².

Nikola Merlinová: Myslím, že školu kritizujete neprávem. Kdybyste se neučila literaturu, nevěděla byste nic o Čekání na Godota. Kromě toho, škola vám dnes končí, můžete začít svůj cíl naplňovat.

Ester Krejčí: Uvidíme, kolik toho stihnu, než v říjnu nastoupím na fakultu sociálních věd pokračovat v aproximaci vize rodičů a společnosti o mém budoucím uplatnění.

Nikola Merlinová: To už bude záležet na vás. Pokud si myslíte, že byste mohla dělat něco užitečnějšího, měla byste si o tom promluvit s rodiči.

Ester Krejčí: *(Vzdychne si a zamyslí se.)*

Nikola Merlinová: *(k celé třídě:)* A pokud jde o vysvědčení...
(lhostejně:) Rozeberte si je.

Studenti kromě Ester Krejčí začnou vstávat ze svých míst.

Melanie Navrátil: Žádnou anarchii, prosím! Já je rozdám.

Melanie Navrátil vezme stoh složek z katedry a začne je rozdávat.

10.18 Odhalení citu

Ester Krejčí a Moje vinná réva stojí u šatny.

Moje vinná réva: Melanie Navrátil bude dvakrát ročně pořádat třídní srazy. Nechcete tam také chodit? Udělala byste mi radost.

Ester Krejčí: Ne.

Moje vinná réva: Alespoň jednou...

Ester Krejčí: Promiňte, opravdu nestojím o takové masové společenské události.

---

²Klasické absurdní drama Samuella Becketta.

- Moje vinná réva:** Nemyslím, že to bude tak masová akce, jak si představujete.
- Ester Krejčí:** Stejně ne.
- Moje vinná réva:** A nebude se vám stýskat?
- Ester Krejčí:** Jsem přesvědčena, že díky tomu, že jsem se v průběhu studia vyhnula navázání citových vztahů, mohu tuto variantu vyloučit.
- Moje vinná réva:** Škoda.
- Chvilku obě mlčí. Ze šatny vyjdou sestry Janů. Moje vinná réva se k nim otočí.*
- Moje vinná réva:** Barboro a Tamaro Janů.
- Tamara Janů:** Ano?
- Sestry Janů se zastaví u Mojí vinné révy a Ester Krejčí.*
- Moje vinná réva:** Už jste začaly shánět zaměstnání?
- Tamara Janů:** Ještě ne, ale už jsem přišla na to, čím bych mohla být – budu účetní.
- Moje vinná réva:** To je výborná volba, na účetní se přesně hodíte. Čeká vás skvělá budoucnost.
- Ester Krejčí:** Jistě, skvělá. Během několika let přejdou všechny firmy na automatizované účetnictví. Počítač zvládne vše, co vy, levněji a rychleji. Zbytek života tak strávíte jako nezaměstnaná, nebo poskytováním služeb, o které by lidé v životě nestáli, kdyby neexistoval marketing.
- Tamara Janů:** To je zajímavé...
- Tamara Janů se zamyslí.*
- Moje vinná réva:** (na Ester Krejčí:) A čím byste vlastně chtěla být vy, až vystudujete?
- Ester Krejčí:** Nevím.
- Moje vinná réva:** No... nemáte zrovna vysoké sebevědomí.
- Ester Krejčí:** Fakulta sociálních věd produkuje několikanásobně víc absolventů než je v daném oboru potřeba, takže mě nejspíš čeká kariéra horníka po zastavení těžby prokládaná psaním vysoce odborných, leč marných esejů o absurditě soudobého trhu práce.

- Barbora Janů:** My už půjdeme.
- Moje vinná réva:** Mějte se krásně. A ať se vám podaří sehnat práci, po jaké toužíte.
- Barbora Janů:** (*Usměje se.*) Děkuji.
- Tamara Janů:** Děkuji.
- Sestry Janů odejdou.*
- Moje vinná réva:** Ester Krejčí, neměla byste být stále tak pesimistická. Jinak vás nikdo nebude chtít a čeká vás to, co říkáte.
- Ester Krejčí:** Nazývá se to sebenaplňující předpověď, v tomto případě jde o Golemův efekt.
- Moje vinná réva:** Cože?
- Ester Krejčí:** Jsem vám vděčná za to, že o mně máte starost, ale obávám se, že mi v mé situaci nemůžete pomoci.
- Moje vinná réva:** Když já bych ráda. Nechtěla bych, abyste skončila bez práce.
- Ester Krejčí:** To je naštěstí ještě otázka vzdálené budoucnosti. Nicméně, mám pro vás jednu dobrou zprávu.
- Moje vinná réva:** Jakou?
- Ester Krejčí:** Zeptala jsem se dády Karla a můžete ke mně o prázdninách přijít na návštěvu.
- Moje vinná réva:** Opravdu? To je skvělé. Jak se vám ho podařilo přesvědčit?
- Ester Krejčí:** Ve skutečnosti jsem se toho víc bála já. Nejsem zvyklá na návštěvy. Ale myslím, že nakonec možná budu ráda, když vám ukážu svoji skříň na eseje.
- Moje vinná réva:** Děkuji. Ráda k vám přijdu.
- Ester Krejčí:** Přesný termín dohodneme po telefonu.
- Moje vinná réva:** (*Usmívá se.*)
- Ester Krejčí:** Hm... Myslím, že než se rozejdeme, prozradím vám o sobě ještě jedno tajemství.
- Moje vinná réva:** Jaké?

Moje vinná réva se zamyslí. Ester Krejčí zatím mlčí.

Moje vinná réva: *(Vykulí oči.)* Snad jste nakonec nezjistila, že nejste lesba?

Ester Krejčí: To ne. Jde o toto.

Zamyslí se nad správnou formulací, Moje vinná réva ji sleduje.

Ester Krejčí: Nevím, jakou o mně máte představu, ale i když se to na mě navenek neprojevuje, mnohé věci citově prožívám. Nejsem jako Tamara Janů. Té kdyby vyvraždili rodinu, jen by řekla, že je to zajímavé. Já mám svoje potřeby a v minulosti jsem trpěla frustrací. A moje dáda, přestože je psycholog, mi s tím nepomohla. Rodiče ke mně nikdy nebyli příliš vlídní a ani můj stávající život slastmi zrovna nepřekypuje, a proto je pro mě důležitý sympatický pocit odlehčení, který mi absurdita a humor vůbec evokuje. — Tušíte, co mám na mysli?

Moje vinná réva: *(vážně:)* Myslím, že ano. Chápu vás. Ale takto jsem o tom nikdy nepřemýšlela.

Ester Krejčí: Ohrozí toto odhalení naše přátelství?

Moje vinná réva: Ne, určitě ne. Budu vás mít ráda takovou, jaká jste.

Ester Krejčí: Děkuji. Na shledanou.

Moje vinná réva: Mějte se pěkně a přeji vám nádherné prázdniny. Na shledanou.

Ester Krejčí odchází. Moje vinná réva zůstane stát na místě a podívá se k šatně, jako by na někoho čekala.

10.19 Konec

Záběr zevnitř na prosklené hlavní dveře školy (samozavírací). Přejde Ester Krejčí, pootevře si je a vyjde ven. Dveře za ní zaklapnou.

Shrnutí epizody 1×10

Σ Toto byla desátá epizoda příběhů Ester Krejčí a jejích spolužáků. Studenti oktávy B se dostavili do školy k vykonání maturitních zkoušek v různobarevných angyklos. Ester Krejčí si uvolňovala stres psaním poznámek. Moje vinná réva se jí přiznala, že si musela angyklos půjčit od Barbory Janů. Astra přišla v růžové angyklos s flitry šité na míru.

Jana Zlomilová se bála, co si o ní ostatní pomyslí, když nebude mít normální známky. Zorana jí však vysvětlila, že na známkách tolik nezáleží, podstatné je neodsuzovat ostatní.

Při maturitě profesor Srp rozrušil Barboru Janů svým přístupem. Tamara Janů odříkávala z paměti dlouhý text o hypothalamu. Ester Krejčí popsala realismus a naturalismus ve světové literatuře 19. století a vytvořila divadelní hru Pařížanka. Astra maturovala z anglického jazyka na téma *My Family and My Home*. Kňour při maturitě z informatiky popisoval proces snímání obrazu ženského řadru. Laris si při maturitě z literatury sotva vzpomněl na název knihy *Oty Pavla*. Vojtěch Verner při maturitě z fyziky popisoval mechanické vlnění. Po maturitě oznámil ředitel Rusovský výsledky.

Ve čtvrtek se studenti opět sešli, tentokrát už v běžném oděvu, na slavnostní předání maturitních a ročníkových vysvědčení. Astra se Mojí vinné révě přiznala, že měla strašlivý sen. Třídní profesor Nikola Merlinová se s nimi rozloučila a zvláště poděkovala Mojí vinné révě a Ester Krejčí. Ester Krejčí ovšem o svém pozitivním vlivu pochybovala.

Po skončení *Moje vinná réva* přesvědčovala Ester Krejčí, aby chodila na třídní srazy pořádané Melanií Navrátil. Ester Krejčí odmítla. Tamara Janů jim řekla, že se bude chtít stát účetní. Ester Krejčí jí ovšem odpovíděla pesimistickou vizí její budoucnosti a přidala pesimistickou vizí své budoucnosti. Když sestry Janů odešly, *Moje vinná réva* se snažila Ester Krejčí přesvědčit, aby nebyla stále tak pesimistická. Ester Krejčí prohlásila, že je to marné. Řekla však Mojí vinné révě, že může Ester Krejčí o prázdninách navštívit, a prozradila jí, že i když se to navenek neprojevuje, mnohé věci citově prožívá. *Moje vinná réva* potvrdila, že bude mít Ester Krejčí ráda takovou, jaká je.

Hudba k titulcům:

Gaudeamus Igitur.

2×1 VZPOMÍNKOVÝ OPTIMISMUS

Osoby

Melanie Navrátil (žena, 19) – *student*. → s. ??

Jiří Zeman (muž, 9) – *dítě*.

Hana Zemanová (žena, 33) – *dáda dítěte*.

Dita Navrátil (žena, 43) – *dáda Melanie Navrátil*.

Filip Navrátil (muž, 15) – *student, bratr Melanie Navrátil; růžové tričko, černé legíny, třpytivé rty a nehty na rukou*.

Ester Krejčí (žena, 20) – *student*. → s. ??

Moje vinná réva (žena, 20) – *student*. → s. ??

Laris (muž, 19) – *student*. → s. ??

Tamara Janů (žena, 20) – *student*. → s. ??

Barbora Janů (žena, 20) – *student*. → s. ??

Kňour (muž, 23) – *student*. → s. ??

Vojtěch Verner (muž, 19) – *student*.

Jana Zlomilová (žena, 19) – *student*.

Bernard Koniklecový (muž, 20) – *student*. → s. ??

Astra (žena, 20) – *student*. → s. ??

sluha 1 (žena, 22) – *Astřin sluha*.

sluha 2 (žena, 22) – *Astřin sluha*.

pracovník informací (muž, 42) – *zaměstnanec hypermarketu*.

hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč*.

1.1 Čas (1)

(Titulek:) Čtvrtek 27. 10. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Čtvrtek 27. října 2011 v České republice.

1.2 Hledání ztracené dády

Hypermarket poblíž oddělení lahůdek, den. Po obchodě pobíhá Jiří Zeman, je smutný, slzí. Přiběhne ke dvojici lidí, kteří spolu mluví.

Jiří Zeman: (zašeptá:) Neviděli jste maminku?

Lidé si ho ani nevšimnou. Jiří Zeman běží dál. Kolem jede osoba s naplněným vozíkem.

Jiří Zeman: (na osobu:) Kde je máma?

Jiří Zeman se zastaví, ale osoba s vozíkem jede dál. Jiří Zeman se zřetelně rozpláče. Přijde k němu Melanie Navrátil.

Melanie Navrátil: Co se stalo?

Jiří Zeman: Máma! Ztratil jsem mámu.

Melanie Navrátil: Ztratil? Spolu ji najdeme. Přestaňte plakat, pomohu vám.

Jiří Zeman přestane plakat. Melanie Navrátil se rozhlédne po okolí. Pak se znovu podívá na něj.

Melanie Navrátil: Kde jste ji naposledy viděl?

Jiří Zeman teď vylekaně mlčí.

Melanie Navrátil: Bylo to někde tady?

Stále mlčí.

Melanie Navrátil: Co se děje? Notak.

Jiří Zeman: (trochu stydlivě:) Proč mně říkáte vy?

Melanie Navrátil: Aha. Nezlobte se, já jsem z EDDR, tam si všichni vykakají, tak jsem na to zvyklá.

Jiří Zeman: (naštvaně:) Když já nevím, co mám dělat!

Melanie Navrátil se zatváří nechápavě.

Jiří Zeman: Máma říká, že nemám mluvit s cizíma lidma.

Melanie Navrátil: To je pro dítě rozumná rada. A neříká také, abyste se jí držel, když jde nakupovat?

Jiří Zeman si zakryje dlaněmi tvář a zavzlyká.

Melanie Navrátil: *(vládně:)* Klid. Já vám chci pomoci. *(Nabídne mu ruku.)*

Jiří Zeman se podívá Melanii Navrátil do tváře a chvíli váhá. Pak její ruku chytne.

Melanie Navrátil: *(Usměje se.)* Tak se mi to líbí. Takže kde jste ji viděl naposledy?

Jiří Zeman: Tady v obchodě.

Melanie Navrátil: A konkrétně?

Jiří Zeman: *(Rozhlédne se.)* Nevím, někde tady.

Melanie Navrátil: Co bylo v regálech, když jste ji ještě viděl?

Jiří Zeman chvíli vzpomíná.

Jiří Zeman: Věci.

Melanie Navrátil: Jaké věci?

Jiří Zeman: Hezký. Růžový.

Melanie Navrátil: Víte co? Půjdeme spolu na informace a tam nám pomohou, souhlasíte?

Jiří Zeman: To je divný... Mě se nikdo neptá, jestli s něčím souhlasím.

Melanie Navrátil: Tak já se vás teď ptám. Ale měli bychom tam jít.

Jiří Zeman: *(trochu stydlivě:)* Když...

Melanie Navrátil: Co?

Jiří Zeman: Když mně se chce čurat!

Melanie Navrátil: Teď? Nepočká to?

Jiří Zeman: Mně se chce čurat.

Melanie Navrátil: *(Zatváří se nespokojeně.)* Tak půjdeme nejdřív na záchod, pojďte.

Melanie Navrátil vezme volnou rukou vozík a odvádí Jiřího Zemana.

1.3 Záchody pro muže a ženy

Postranní chodba s mramorovou podlahou, z níž vedou dveře označené piktogramy „pro muže“, „pro ženy“ a „pro invalidy“. Přichází Melanie Navrátil (s prázdným nákupním vozíkem), vedoucí Jiřího Zemana.

Melanie Navrátil: Chodíte na záchod s někým dospělým, nebo už sám?

Jiří Zeman: Sám! Už nejsem malej!

Melanie Navrátil: Dobře.

Tady jsou samostatné záchody pro muže a pro ženy. Víte, na který máte jít?

Jiří Zeman: Jo. Pančielka nám to říkala. Ve škole je to taky tak.

Melanie Navrátil: Já jen že u nás to tak není.

Jiří Zeman: A jak je to u vás?

Melanie Navrátil: V EDDR máme všude společné záchody pro všechny.

Jiří Zeman: Jako doma?

Melanie Navrátil: Ano.

Jiří Zeman: A proč?

Melanie Navrátil: Nevím, prostě to tam tak máme. Ale jděte se vyčůrat a rychle se vraťte. Vaše dáda už vás určitě hledá.

Jiřího Zemana slovo dáda překvapí, ale rozeběhne se na záchod označený piktogramem „pro muže“.

1.4 Informace pomáhají (1)

Přepážka informací v hypermarketu. Melanie Navrátil (stále s prázdným nákupním vozíkem) přivede Jiřího Zemana.

pracovník informací: Dobrý den. Co si přejete?

Melanie Navrátil: Dobrý den. Tomuto dítěti se ztratila dáda. (Opraví se:) Totiž, máma.

pracovník informací: Víte, jak se jmenuje?

Melanie Navrátil: (na Jiřího Zemana:) Jak se jmenujete?

Jiří Zeman: Jiří Zeman, Poříčí 32, Východní Mezihoří.

1.5 Informace pomáhají (2)

Přepážka informací v hypermarketu. Melanie Navrátil a Jiří Zeman čekají.

pracovník informací (m. o. – hlášení z rozhlasu): Maminka Jiřího Zemana, ať se dostaví pro své dítě na informace. Děkujeme.

Melanie Navrátil: *(útěšlivě:)* Slyšíte?

Jiří Zeman: *(Pousměje se.)* Vy v té EDDR žijete?

Melanie Navrátil: Teď už jen o víkendech, ale chodívala jsem tam do školy a měla spoustu skvělých spolužáků.

Jiří Zeman: *(udiveně:)* Skvělejších? Fakt?

Melanie Navrátil: Třeba Moji vinnou révu a Ester Krejčí.

Jiří Zeman: To jsou divný jména.

Melanie Navrátil: Když je neznáte, připadali by vám divní, ale to je jen první dojem. Já jsem je znala dlouho a teď mi nějak chybí. Třeba Moje vinná réva, ta všem hrozně moc pomáhala. Kdybych ji nepoznala, nejspíš bych vás odbyla, musím totiž ještě nakoupit zásoby na zítřejší akci.

Hana Zemanová (m. o.): Jirko!

Jiří Zeman: *(radostně:)* Mami! *(Rozeběhne se k Haně Zemanové.)*

Hana Zemanová: Jirko!

Jiří a Hana Zemanovy se obejmou. Hana Zemanová má ve vozíku nějaké oděvy.

Hana Zemanová: To se dělá takhle utíkat, když je máma v kabině?

Jiří Zeman: Tam byly růžový věci. Mně se líbí! *(Tváří se, že ty věci chce.)*

Hana Zemanová: Růžový jsou pro holky, dostaneš modrý. Pojď.

Jiří Zeman se krátce ohlédne, tváří se trochu zklamaně, ale Hana Zemanová ho odvede.

pracovník informací: Jste hodná, že jste ho sem dovedla. To se dnes jen tak nevidí.

Melanie Navrátil: Lidé by si měli pomáhat. No nic, musím nakupovat. Mějte příjemný den.

pracovník informací: Vy také.

Melanie Navrátil odjíždí s prázdným vozíkem k regálům.

1.6 Čas (2)

(Titulek:) Pátek 28. 10. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Pátek 28. října 2011 v Eichlerské dopravně demokratické republiky.

1.7 Tři dělají společnost

Velkoprostorový oddíl (4 sedadla) osobního vlaku stojícího v zastávce Koš, večer. Na sedadlech naproti sobě u jednoho okna sedí Laris a Moje vinná réva.

Laris: *(Vstane. Nahlas:)* Tady jsme, Ester Krejčí!

Moje vinná réva: *(Dá si prst před ústa.)* Pst! Nemusíte křičet na celý vlak.

Laris se posadí. Přijde k nim Ester Krejčí, v obvyklém černém kabátu.

Laris: Dobrý den.

Moje vinná réva: Dobrý den, Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Ester Krejčí si přisedne k Larisovi.

Moje vinná réva: Jsem vám moc vděčná, že na ten sraz nakonec jedete s námi.

Ester Krejčí: Zprávy o rozkladu a dekadenci soudobé západní civilizace nebyly dost deprimující, tak mě postihla masochistická touha být opět zavřená v jedné místnosti se skupinou vrstevníků, kteří mi rozumí asi jako bezdomovec světové ekonomice.

Vlak se rozjíždí.

Moje vinná réva: Nezoufejte. Třeba zjistíte, že za těch pár měsíců zmoudřeli.

Ester Krejčí: Pochybuji... Ale raději se vyvaruji předčasného závěru.

Moje vinná réva: Tak se mi to líbí.

- Laris:** (*chlubí se:*) Mimochodem, Moje vinná réva teď bydlí u mně.
- Ester Krejčí:** (*na Moji vinnou révu:*) Opravdu?
- Moje vinná réva:** Ano, bydlím teď u Larise na lžícovském nádraží.
- Ester Krejčí:** A co vaše dáda?
- Moje vinná réva:** Zůstala sama v bytě v Západním Městě.
- Ester Krejčí:** A považujete za morálně korektní ji takto opustit?
- Moje vinná réva:** Když... Laris mě potřebuje mnohem víc a ona s námi bydlet nechce, nevím proč.
(*na Larise:*) Že je to tak lepší?
- Laris:** Jasně.
- Moje vinná réva:** A jednou bych se stejně měla osamostatnit, ne?
- Ester Krejčí:** Souhlasím. A chválím vás, že jste nad tím tak přemýšlela.

1.8 Komunistická

(*Záběr na tabulku s rudým nápisem „KOMUNISTICKÁ 13“ na bílém smaltovaném podkladě.*)

1.9 Výzva k tanci

Hala v domě rodiny Navrátil. Okna jsou zatažená a na stropě svítí lustr. V hale postávají či popocházejí Filip Navrátil, Kňour a Tamara Janů. U stolu sedí Jana Zlomilová. Na stole jsou talíře a mísy se sušenkami, slanými tyčinkami a bramborovými lupínky a sklenice a krabice s různými druhy ovocných šťáv.

Melanie Navrátil přivede Ester Krejčí, Moji vinnou révu a Larise (bez batohů).

- Moje vinná réva:** (*na Tamaru Janů:*) Dobrý den... (*Zarazí se.*) Eh...
- Tamara Janů:** Dobrý den.
- Moje vinná réva:** Ach, dobrý den, Tamaro Janů. Teď jsem si nebyla jistá, zda jste to vy, nebo sestra.
- Tamara Janů:** Dobře.

Přijde k nim Kňour.

- Kňour:** (zdvouřile:) Dobrý den, Moje vinná révo.
- Moje vinná réva:** (Je trochu překvapená.) Dobrý den, Kňoure.
- Kňour:** Smím vás vyzvat k tanci?
- Moje vinná réva:** Eh... raději ne.
- Kňour:** (na Larise:) A vás?
- Laris:** Tanec? No, rozmyslím si to.
- Kňour:** (na Ester Krejčí:) A...
- Ester Krejčí:** (Přerušit ho.) Kdyby přijel papež Benedikt XVI.¹, také byste ho vyzval k tanci?
- Kňour:** Beru to jako ne, ale kdybyste si to rozmyslela, přijďte za mnou.

Kňour se vzdálí.

- Moje vinná réva:** Nezdá se vám Kňour nějaký divný?
- Melanie Navrátil:** (se zájmem:) Ano! Je takový...
- Zazvoní zvonek.*
- Melanie Navrátil:** Promiňte, musím otevřít. (Odejde na chodbu.)
- Ester Krejčí:** Mimo školu se možná naučil vyjadřovat bez zjevného sexuálního úmyslu.
- Moje vinná réva:** Dřív nám říkal samé nechutnosti a teď je takový docela... milý.

Larise téma rozhovoru nezajímá. Rozhlédne se a vzdálí se.

1.10 Vernerovy odznaky

Melanie Navrátil do haly přivede Vojtěcha Vernera, který nese jakousi krabici tvarem připomínající bonboniéru, ale větší. Ostatní ho sledují.

- Melanie Navrátil:** Máme tu občerstvení. Můžete si vzít.
- Vojtěch Verner:** Děkuji.

---

¹Benedikt XVI. byl v letech 2005 až 2013 265. papežem římskokatolické církve.

Vojtěch Verner položí krabici na stůl a otevře ji. Přijdou k němu Tamara Janů, Kňour, Filip Navrátil a Melanie Navrátil. Jana Zlomilová sedí na opačné straně stolu a dívá se. V krabici jsou kulaté barevné připínací odznaky.

Vojtěch Verner: *(sebevědomě:)* Dobrý den! Určitě vás bude zajímat, co jsem odminula vynalezl!

Kňour: To taky, ale nechtěl byste si se mnou zatancovat?

Vojtěch Verner: Ne, můj vynález je důležitější.

Tamara Janů: A co jste to vynalezl?

Ke stolu přijde ještě Laris.

Vojtěch Verner: Začal jsem se zabývat mezilidskými vztahy a vynalezl jsem systém odznaků, které mají pomoci k jejich navazování.

Melanie Navrátil: No tedy...

Kňour: To nezní špatně.

Filip Navrátil: Mohu si je zkusit?

Laris: Já také!

Vojtěch Verner: *(spokojeně:)* Výborně.

Ke stolu přijdou i Ester Krejčí a Moje vinná réva.

Tamara Janů: A jak to funguje?

Vojtěch Verner: Dobrá otázka. Barva pozadí určuje, s kým chce osoba vztah navázat: šedá – s nikým, červená – s ženou, modrá – s mužem, zelená – s kýmkoliv. Trojúhelník značí sexuální vztah, zatímco rovnítko přátelský. Křížek znamená, že osoba chce vystupovat v pasivní roli, šipka, že v aktivní. Vezmete příslušný odznak. *(Vezme zelený odznak s šipkou a rovnítkem.)* a připnete si jej. *(Připne si odznak na košili.)* A ostatní budou hned vědět, o jaký typ vztahu stojíte. Systém je univerzální a mohou ho používat lidé kdekoliv na světě.

Ester Krejčí: Hm..., dokonale promyšlené. Už se těším, až si ty věci budou domorodí Afričané z nudistických kmenů připínat na hrud'

Kňour se zasměje.

Filip Navrátil: Já chci ten zelený, přátelský, v pasivní roli.

Vojtěch Verner vezme příslušný odznak a dá ho Filipu Navrátilovi, ten si ho připne. Ostatní váhají.

Melanie Navrátil: A... myslíte, že tomu lidé budou rozumět?

Ester Krejčí: Nebudou. Srozumitelnost takových piktogramů je kulturně podmíněna, analogicky jako u těch, které se v zahraničí používají k genderové separaci veřejných záchodů.

Vojtěch Verner: Na to jsem myslel a vypracoval jsem návod k použití. *(Ze spodního patra krabice vytáhne knihu a položí ji na stůl.)*

Melanie Navrátil: No tedy... kolik to má stran?

Vojtěch Verner: *(hrdě:)* Sto osmdesát.

Moje vinná réva se lekne, Melanie Navrátil nevěřičně vzhledne ke stropu.

Vojtěch Verner: Je to ve třiceti světových jazycích včetně esperanta².

Zazvoní zvonek. Melanie Navrátil odchází otevřít.

Vojtěch Verner: *(přesvědčuje:)* Zkuste si to.

Laris si vezme z mísy na stole sušenku a sní ji.

Laris: Mňam! *(Nabere si hrst sušenek.)*

Vojtěch Verner: Myslel jsem odznaky.

Ester Krejčí, Moje vinná réva, Filip Navrátil a Kňour se vzdálí směrem k chodbě. Laris jí sušenky. Ostatní váhají.

1.11 Třpytivá rtěnka, Nádherné počasí

TŘPYTIVÁ RTĚNKA

Hala v domě rodiny Navrátil. Melanie Navrátil přivede Bernarda Koniklecového. Naproti mu přijdou Kňour, Moje vinná réva a Ester Krejčí.

Bernard Koniklecový: Dobrý den. Rád vás vidím.

Moje vinná réva: Dobrý den, Bernarde Koniklecový. My vás také.

Kňour: *(na Bernarda Koniklecového:)* Dobrý den, smím vás vyzvat k tanci?

---

²Esperanto je nejrozšířenější umělý mezinárodní jazyk, který pod pseudonymem Esperanto navrhl v roce 1887 Ludvík Lazar Zamenhof.

Bernard Koniklecový: Netušil jsem, že to má být taneční zábava. (*Podívá se na Melanii Navrátil.*)

Melanie Navrátil: (*nezaujatě:*) Bavte se, jak je vám libo, jen se snažte nic nerozbit.

Přijde k nim Filip Navrátil, na hrudi má zelený odznak s křížkem a rovnítkem.

Filip Navrátil: Dobrý den, Bernarde Koniklecový.

Bernard Koniklecový: Dobrý den.

Filip Navrátil: (*chlubí se:*) Co říkáte, jakou mám rtěnku a lak na nehty? (*Ukáže mu nehty na ruce.*)

Bernard Koniklecový: Ujde to.

Filip Navrátil: (*Obrátí se na Ester Krejčí a Moji vinnou révu a také jim ukáže nehty.*) A vy?

Ester Krejčí: Dle mého názoru je křiklavý extravagantní vzhled příznakem absence vkusu a projevem absurdního úsilí o zamaskování plytkosti a intelektuální prázdnoty.

Moje vinná réva: Je hezký, líbí se mi.

Filip Navrátil: (*spokojeně:*) Děkuji. (*Usměje se a vzdálí se.*)

Melanie Navrátil: Bratr už takovéhle nesmysly dělá skoro rok. Před časem si třeba zalepil uši slipovými vložkami.

Moje vinná réva: V jeho věku je to normální, je v pubertě.

Ester Krejčí: Myslíte si, že mi rozuměl?

Moje vinná réva: To nevím.

Ester Krejčí: Pochybuji. Jeho chování mi připadá jako učebnicový příklad toho, jak lidé při interpretaci inklinují k ignorování fragmentů promluvy, kterým nerozumějí.

Zazvoní zvonek. Melanie Navrátil odchází otevřít. Kňour čeká, kdo přijde.

Ester Krejčí: (*na Moji vinnou révu:*) Na druhou stranu uznávám, že vy jste jeho potřebu uznání naplnila podstatně lépe než já.

NÁDHERNÉ POČASÍ

- Ester Krejčí:** *(Obrátí se na Kňoura.)* Kňoure?
- Kňour:** *(s nadějí v hlase:)* Ano?
- Ester Krejčí:** Mohu se vás dotázat na příčinu toho, že vaše projevy již nejsou tak eroticky zabarvené jako o přestávkách ve škole?
- Kňour:** *(Trochu se zastydí. Rozhlédne se. Chvilku váhá.)* To máme ale nádherné počasí, vidíte?
- Ester Krejčí:** Jistě. Lustr krásně svítí a strop je čistý, bez jediného mraku. Můžete mi za těchto podmínek odpovědět na můj dotaz?
- Kňour:** *(nervozně:)* Promiňte, musím na záchod. *(Odejde.)*
- Moje vinná réva:** To bylo divné...
- Ester Krejčí:** Alespoň mám zaručeno, že se mi bude po zbytek večera vyhybat.

1.12 Nejjasnější Astra

Melanie Navrátil do haly uvede Astru³ a její dva sluhy⁴, přidržující jí dlouhou bílou vlečku.

- Melanie Navrátil:** *(Astře:)* Občerstvení je na stole.
- Astra:** *(Melanii Navrátil:)* Jistě.
(Dá ruce v bok a nasadí sebevědomý úsměv.) Už jsem tu! Vaše hvězda večera dorazila.

Moje vinná réva, Bernard Koniklecový a Ester Krejčí se na ni dívají.

- Moje vinná réva:** *(s údivem:)* To si vážně přivedla služebnictvo?
- Bernard Koniklecový:** A ti její sluhové vypadají jako z nějakého moderního videoklipu.

K Astře přiběhne Filip Navrátil.

- Filip Navrátil:** Dobrý den.

---

³Astra je nalíčená jako Kleopatra s odpovídajícím účesem. Na sobě má zvláštní bílé tričko s krátkými rukávy, výstřihem a dlouhou vlečkou, doplněné přezdobenými modrými džínami s korálky. Její ruce zdobí značné množství náramků a na nohou má sandály s tenkými pásky a středně vysokým podpatkem. Nehty na rukou i nohou má nalakované na černou.

⁴Její sluhové jsou sotva rozeznatelní, nižší než Astra. Mají identické bílé „babe“ paruky a kostýmy, ne tak nápadné jako to, co má na sobě Astra.

- Astra:** Dobrý den. Můžete mi říkat Nejjasnější Astro.
- Filip Navrátil:** *(chlubí se:)* Co říkáte na to, jaký mám lak na nehty a rtěnku? *(Ukáže jí nehty na ruce.)*
- Astra:** *(Prohlédne si je.)* No, nějaká levná značka a takhle zubaté okraje by vám v salónu neudělali a glitter⁵ navíc ani není v módě. Já mám lepší. *(Ukáže mu nehty na ruce.)*

Filip Navrátil se zklamaně zachmuří a beze slova odběhne na chodbu.

1.13 Co chce Astra slyšet

Hala v domě rodiny Navrátil. Astra sedí sama u stolu. Přijde k ní Kňour.

- Kňour:** Dobrý den, Astro.
- Astra:** Dobrý den. Můžete mi říkat Nejjasnější Astro.
- Kňour:** Fajn. Hm... co byste tak ode mě chtěla slyšet?
- Astra:** Něco hezkého. Třeba že jsem tu ta ze všech nejkrásnější a nejzajímavější osoba.
- Kňour:** Jste tu ze všech osob ta nejkrásnější a nejzajímavější.
- Astra:** *(Usměje se.)* A také mi povězte, jak mi sluší tyto šaty.
- Kňour:** Sluší vám moc.
- Astra:** A že jsem nádherná a úžasná a skrytě mě obdivujete?
- Kňour:** Jo.
- Astra:** *(šťastně:)* Ach! Konečně někdo, kdo to dokáže ocenit. Už dlouho sním o tom, že tento okamžik přijde. Cítím se tak šťastně a... křehce.
- Kňour:** Smím vás tedy poprosit o tanec, Nejjasnější Astro?
- Astra:** Cítím se příliš vznešeně na něco tak přízemního jako je tanec. Stačí když tu budete se mnou a do konce večera budete poslouchat všechno, co vám řeknu.

---

⁵Glitter je označení pro druh miniaturních (zpravidla plastových) barevných částic, které odrážejí světlo v různých úhlech, takže při změně úhlu pohledu se povrch, na kterém jsou nanесeny, zdánlivě třpytí.

Kňour: Ale já si chci zatančit.
Astra: Ale já ne.
Kňour: (naštvaně:) Zatraceně! (Prašτί do stolu.)

Astra se lekne.

Kňour: Proč tu nemůžez být nic po mým?

Kňour vstane a vzdálí se. Astra se tváří užasle.

1.14 Banánový nápoj

Ester Krejčí a Moje vinná réva sedí u stolu vedle sebe. Moje vinná réva si prohlíží litrovou krabici (obal), na které je obrázek nádherných zralých banánů.

Moje vinná réva: Hm... proč je v banánovém nápoji jen deset procent banánového pyrė a dvacet procent jablečné šťávy?

Ester Krejčí: Pravděpodobně proto, že název „banánový nápoj“ je příčinou mnohem vyšších tržeb než „slazená voda s jablečnou a banánovou příměsí“.

Moje vinná réva si vzdychne, odloží krabici na stůl a rozhlédne se po hale.

1.15 Odbory

Astra sedí sama u stolu, tváří se uraženě. Její sluhové se nuceně usmívají (mají to v popisu práce). Jeden z nich se nahne k druhému.

sluha 1: (pošeptá sluhovi 2:) Tamhleten na nás zírání, mám z toho divný pocit.

sluha 2: (šeptá:) Tak ať zírání, jsme placeny za to, aby na nás zírání.

sluha 1: (šeptá:) Ale mně se to nelíbí, mám chuť založit odbory a protestovat za zlepšení pracovních podmínek.

sluha 2: (šeptá:) Držte ústa a krok!

Přijde k nim Melanie Navrátil a nabídne jim ták se sušenkami.

Melanie Navrátil: Nechcete sušenky?

sluha 2: Nevím, zda můžeme. (Obrátí se na Astru.) Nejjasnější Astro?

Astra: *(Ohlédne se na ně.)* Ano?
sluha 2: Můžeme si dát sušenky?
Astra: Kdepak! Ještě byste ztloustli, za to vás neplatím. Jen pěkně hubněte a nezapomeňte se tvářit šťastně.
sluha 2: Jistě, Nejjasnější Astro.

Melanie Navrátil pokrčí rameny a jde dál. K Astrě přijde Moje vinná réva. Přisedne si.

Moje vinná réva: Jak je vám?

Astra: *(smutně:)* Jsem zklamaná.

Moje vinná réva: Z čeho?

Astra: To musím lidem zaplatit, aby mě považovali za slavnou, věnovali mi pozornost a prokazovali obdiv? To už jim nestačí tyhle ozdoby, pudr, lak na nehty, oční stíny, rtěnka, řasenka, výstřih, podpatky, epilace podpaží a všechno to další?

Moje vinná réva: Možná byste se měla trochu víc zajímat o ostatní a pomoci jim zase ke splnění toho, co chtějí oni.

Astra: Hele, nemohou všichni myslet na ostatní jako vy. Někdo přece musí myslet na sebe, ne?

Ester Krejčí: Pozoruhodná myšlenka.

Astra: Samozřejmě. Všechny moje myšlenky jsou pozoruhodné.

Ester Krejčí: Ale jsem přesvědčena, že v naší soudobé společnosti takových osob, které myslí na sebe, rozhodně není nedostatek. Je na tom dokonce založen novodobý filozofický směr zvaný objektivismus.

Moje vinná réva: Kdybyste se cítila šťastná taková, jaká jste, neměla byste důvod se měnit, ale když jste nešťastná... Zamyslete se nad tím.

Chvilku všechny tři mlčí. Astra se trochu zamyslí.

Ester Krejčí: No?

Astra: Povězte mi něco o tom objektivismu.

Ester Krejčí: Dobře. Objektivismus založila filozof a spisovatel Ayn Rand...

1.16 Příliš mnoho piktogramů

Hala v domě rodiny Navrátil. Jana Zlomilová sedí u stolu vedle Vojtěcha Vernera, který má před sebou svou krabici s odznaky.

- Jana Zlomilová:** *(nejistě, trochu upjatě:)* A co když bude člověk chtít navázat sexuální vztah s mužem, ale také přátelský vztah se ženou?
- Vojtěch Verner:** Tak si vezme dva odznaky.
- Jana Zlomilová:** Nevím... mně se to nezdá... Normální lidé přece nenosí odznaky.
- Vojtěch Verner:** V tom je právě ten pokrok.
- Jana Zlomilová:** A jak se pozná, zda dotyčná stojí o flirt, nebo o vážnou známost?
- Vojtěch Verner:** Aha. Nad tím jsem nepřemýšlel.
- Jana Zlomilová:** Ale to je přece dost důležité.
- Vojtěch Verner:** V příští verzi na to přidám další piktogram.
- Jana Zlomilová:** A jak třeba rozliší modrý odznak od červeného někdo, kdo je barvoslepý jako třeba Zorana?
- Vojtěch Verner:** To mě také nenapadlo. Přidám tam na to ještě jeden.
- Jana Zlomilová:** A nebude tam pak těch piktogramů trochu moc?
- Vojtěch Verner:** No, asi bude. Nevím... Ale děkuji, že jste mi tak dobře poradila.
- Jana Zlomilová:** Vždyť jsem vám to úplně zkazila.
- Vojtěch Verner:** *(odhodlaně:)* To ne, věda vyžaduje kritický přístup.
- Jana Zlomilová:** Takže vám to nevadí?
- Vojtěch Verner:** Nevadí.
- Jana Zlomilová:** *(Uvolní se.)* Jinak, chcete slyšet můj názor na tohle všechno?
- Vojtěch Verner:** Ano, určitě.
- Jana Zlomilová:** Podle mě je jedno, co na těch kolečkách bude za obrázky, stačí mít na sobě něco neobvyklého a nápadného a lidé se na vás slétnou jako vosy a pak už jde jen o to vybrat si toho pravého.
- Vojtěch Verner:** *(Usměje se.)* Děkuji, to mě nenapadlo. Ale Astra to, myslím, tak dělá a nefunguje jí to.

Jana Zlomilová: Protože tu všichni vědí, jaká je, a navíc je hrozně náročná.

1.17 Políček

Melanie Navrátil (už bez mísy sušenek) si stoupne do kouta. Se smutným výrazem hledí do haly. Přistoupí k ní Bernard Koniklecový.

Bernard Koniklecový: Trápí vás něco? Vypadáte smutně.

Melanie Navrátil: Trápí? Nevím. Já jen... Když tu všechny tak obsluhuji a všechny spolu o něčem mluví, ale se mnou ne, cítím se tak... osaměle.

Bernard Koniklecový: Chápu.

Melanie Navrátil: Je to smutné být jen hostitelem a organizátorem. Dřív mě to bavilo, ale... jako bych se změnila.

Bernard Koniklecový: To všichni, jen se podívejte třeba na Kňoura.

Melanie Navrátil: To je fakt. Vrtá mi hlavou, proč je teď úplně jiný. Netušíte, čím by to mohlo být?

Bernard Koniklecový: To vím přesně. Kňour se mi svěřil.

Melanie Navrátil: A čím tedy?

Bernard Koniklecový: On už je teď registrovaná prostitutka a byl na návštěvě u jedné kolegyně a otravoval ji tak dlouho, až mu dala facku.

Melanie Navrátil: (*udiveně:*) Vážně?

Bernard Koniklecový: A pak mu vysvětlila, co všechno nemá říkat, a on to vzal na vědomí.

Melanie Navrátil: (*trochu sentimentálně:*) Tohle kdyby se tak smělo ve škole...

Přijde k nim Tamara Janů, v ruce nesouc přenosný kazetový magnetofon.

Tamara Janů: Melanie Navrátil, přinesla jsem si magnetofon a chtěla bych pustit zajímavou hudbu.

Melanie Navrátil: Můžete. Alespoň tu nebude tak smutno.

Tamara Janů: V tom případě ho potřebuji připojit do elektrické sítě s napětím 230 voltů a střídavým proudem o frekvenci 50 hertzů.

Melanie Navrátil: Stačí vám obyčejná zásuvka?

Tamara Janů: Ano.

Melanie Navrátil: Tak pojd'te, ale moc jich tu není a bojím se, že už mám všechny obsazené.

Melanie Navrátil se vydá do haly.

1.18 Létající talíř

Laris drží v ruce porcelánový talíř se sušenkami. Upřeně je sledujíc, mlsně si olízne rty.

Melanie Navrátil, Tamara Janů a Bernard Koniklecový dojdou do rohu, kde je těsně u stěny umístěna skříň.

Melanie Navrátil: Za tou skříň je ještě jedna. Musíme ji odsunout.

Laris si nasype sušenky do úst, přičemž mu jich část popadá.

Melanie Navrátil se pokusí odsunout skříň od stěny, ale jde to těžko.

Laris si její snahy všimne.

Laris: (s plnými ústy:) Já vám pomohu!

Laris se rozeběhne k Melanii Navrátil. Talíř mu vyletí z ruky a s třísknutím se rozbije o podlahu. Laris se zastaví a všechny ostatní ztichnou. Melanie Navrátil pustí skříň a jde k němu.

Melanie Navrátil: Co jste to zase vyvedl?

Laris: Já nic, to ten talíř.

Ester Krejčí: (poznamená:) Inteligentní výmluva.

Moje vinná réva: (Postaví se před Larise.) On nechtěl, jen... no... (Podívá se na Ester Krejčí.)

Ester Krejčí: Dovedla ho k tomu víra v existenci létajících talířů?

Kňour se zařehťá.

Moje vinná réva: (s lítostí v hlase:) Když... Prostě se mu to občas stává.

Melanie Navrátil: Už nejste děti, měla bych po vás požadovat náhradu škody.

Moje vinná réva: My vám to zaplatíme.

Laris: Z čeho?

- Moje vinná réva:** No, to nevím; nedostávám ještě mzdu⁶.
- Ester Krejčí:** Budete nucena si vzít úvěr.
- Moje vinná réva:** *(na Ester Krejčí:)* Myslíte?
- Ester Krejčí:** A z úvěru budou úroky, na jejichž zaplacení si budete nucena vzít větší úvěr a na jeho splacení také nebudete mít, takže vám bude při exekuci zabaven všechn majetek, stanete se bezdomovcem a zůstanete jím do konce života.
- Moje vinná réva:** To ne!
*(na Melanii Navrátil:)**(Sepne ruce.)* Melanie Navrátil, nemohu to za nás odpracovat? O víkendu. Prosím!
- Melanie Navrátil:** Uklidněte se. Ester Krejčí vás jen straší. Ten talír byl celkem levný. Já to uklidím, stačí, když Laris přestane rozbíjet nádoby a rozhazovat sušenky po zemi.
- Laris:** Mimochodem, jsou moc dobré.
- Melanie Navrátil:** *(trochu ironicky⁷:)* Děkuji.
Melanie Navrátil odchází.

1.19 Nečekané přátelství

Hala v domě rodiny Navrátil. Filip Navrátil (stále má zelený odznak s křížkem a rovnítkem) přijde k dosud prázdné nástěnce a pověsí na ni reklamní leták s nápisem:

Co když se z asteroidu stane meteorit?
Země v ohrožení – v Horké bramboře!

Na pozadí začne hrát píseň ТАТУ РОБОТ (Tatu: Robot). K Filipu Navrátilovi přijde Vojtěch Verner (stále má zelený odznak se šipkou a rovnítkem).

Vojtěch Verner: Co si myslíte o mém vynálezu?

⁶V EDDR nejsou vysoké školy, část studentů proto studuje v zahraničí (jako Ester Krejčí a Melanie Navrátil), pro jednodušší povolání získávají maturanti dodatečnou kvalifikaci se státní podporou u zaměstnavatele, kde po období výuky pracují pod dozorem, a protože ještě nevykonávají řádnou práci, nedostávají v tomto období mzdu. Moje vinná réva je právě v takové situaci.

⁷Sušenky byly koupené, takže to Melanii Navrátil přlíš nezalichotilo.

- Filip Navrátil:** Je to moc chytré. Jste velký vynálezce.
- Vojtěch Verner:** Už jsem toho vynalezl spoustu.
- Filip Navrátil:** Já také trochu vynalézám. Mohu vám něco ukázat?
- Vojtěch Verner:** *(vesele:)* Jasně!
- Filip Navrátil:** Tak pojďte. Tahle hudba je stejně hrozná.
- Vojtěch Verner a Filip Navrátil odcházejí.*
- Vojtěch Verner:** Ale..., tak hrozná není.

1.20 Pauza na frustraci

(Titulek:)

O ZHRUBA 5 MINUT POZDĚJI

1.21 Odmítnutí refrénu

Tamara Janů strnule stojí opřená o zeď. Kousek od ní magnetofon postavený na podlaze hraje první sloku písně Tamry „Робом“. K Tamaře Janů přijde Melanie Navrátil, zlobí se.

- Melanie Navrátil:** Tamaro Janů!
- Tamara Janů:** Ano?
- Melanie Navrátil:** Ta hudba mně drásá nervy a už se to alespoň počtvrté opakuje. Nemáte tam něco jiného?
- Tamara Janů:** Ne. Nakopírovala jsem to ve smyčce až do konce pásky.
- Melanie Navrátil:** *(naštvaně:)* Proč?
- Tamara Janů:** Mám ráda opakování.
- Melanie Navrátil:** Vypněte to!
- Tamara Janů:** Dobře.
- Tamara Janů zastaví magnetofon.*
- Melanie Navrátil:** Pro dnešek hudba stačila.
- Tamara Janů:** Dobře. *(Vypojí magnetofon ze zásuvky.)*

1.22 Vstupní modlitba

Moje vinná réva, Ester Krejčí a Bernard Koniklecový spolu stojí a povídají si. Bernard Koniklecový drží sklenku jablečné šťávy.

Moje vinná réva: Jaké je to na vysoké škole, Ester Krejčí?

Ester Krejčí: Studenti jsou ještě izolovanější než na gymnáziu, přednášená látka polovinu z nich nezajímá a druhá polovina jí nerozumí. Ačkoli jsem mluvila jen s několika studenty, narazila jsem na jednoho, který si nezvládl zapamatovat ani jméno předmětu.

Moje vinná réva: Možná jste si jen vybrala špatný obor...

Ester Krejčí: Obor mi vybrali rodiče.

Moje vinná réva: To není dobře, měla jste si vybrat, po čem toužíte vy.

Ester Krejčí: To je beznadějně, rodiče mě vychovali, jejich výchova je ve mě hluboce zakořeněna, uvažte jen to, jak se vyjadřuji, a dokud se snad nezamiluji, nebudu mít žádný důvod ani vůli k revoltě, a to nebude dřív než tak v šestadvaceti letech.

Moje vinná réva: Je mi vás líto. Přeji vám, ať se také jednou osamostatníte.

Ester Krejčí: *(Pousměje se.)* Děkuji.

Přijde k nim Tamara Janů.

Tamara Janů: Zdravím. Co tu probíráte?

Moje vinná réva: Jen tak si povídáme. Říkáme si, jak se máme a tak.

Tamara Janů: Aha. To je zajímavé.

Moje vinná réva: A jak se máte vy a sestra?

Tamara Janů: Já se nemám nijak, a jak se má sestra, nevím.

Moje vinná réva: Ach jo, tak jinak — už máte zaměstnání?

Tamara Janů: Sestře se podařilo sehnat práci v hřebčíně v Bezproudí⁸. Pečuje tam o koně. Já tam s ní chodím a vypomáhám, ale zaměstnání nemám.

---

⁸Na existenci hřebčína v Bezproudí přišla Barbora Janů při školní exkurzi v epizodě Triangulace Astry.

Moje vinná réva: Alespoň tak. A nemohla byste přesvědčit sestru, aby příště na školní reunii⁹ přišla? Chybí nám tu.

Tamara Janů: Ptala jsem se jí a řekla: „Nemám ráda sterilní a uzavřené prostory. Navíc je to pozdě, protože v souladu s přírodou má člověk jít spát, když se setmí, a už vůbec nechci být se spoustou lidí, kteří mi nerozumí a nechápou, co cítím. Vyřídte jim jen, ať vzpomenu první větu Knihy lesů, vod a strání¹⁰.“

Ester Krejčí: Její situace je mi povědomá.

Moje vinná réva si vzdychne.

Bernard Koniklecový: Asi k ní někdy přijdu na návštěvu.

Ester Krejčí: A jak vlastně zní ta věta?

Tamara Janů: Která?

Ester Krejčí: První věta Knihy lesů, vod a strání.

Tamara Janů: Ve jménu života i radosti i krásy.

Ester Krejčí: Aha, už si vzpomínám – Vstupní modlitba.

Tamara Janů: Ano.

Ester Krejčí: Konstatuji, že ačkoliv jde spíš o osamostatněný větný člen než větu, stojí za reflexi. Zkuste se nad tím zamyslet a konfrontovat s tímto ideálem naší realitu.

Moje vinná réva a Bernard Koniklecový se zamyslí. Tváří se čím dál smutněji. Po chvíli Moje vinná réva smutně vzdychne.

1.23 Vzpomínky a očekávání

Hala v domě rodiny Navrátil po skončení akce. Melanie Navrátil je tu sama, sedí u stolu s hlavou podepřenou dlaní a zamýšleným výrazem. Přijde Dita Navrátil.

Dita Navrátil: Co jste tak skleslá?

Melanie Navrátil: Jsem z dneška zklamaná.

Dita Navrátil: Měla jste příliš velká očekávání, to je tím.

---

⁹„Školní reunie“ je anglicismus pro setkání bývalých spolužáků (podle anglického „school reunion“).

¹⁰Knihy lesů, vod a strání je vitalistickou sbírkou přírodní lyriky Stanislava Kostky Neumanna.

- Melanie Navrátil:** Když jsme ještě chodili spolu do školy, byli spolužáci lepší.
- Dita Navrátil:** To si jen namlouváte, ve vzpomínkách vypadá všechno hezčí, než jaké to ve skutečnosti bylo¹¹.
- Melanie Navrátil:** Ale někteří se za ty prázdniny hrozně změnili. Bojím se, že už to nikdy nebude takové jako dřív.
- Dita Navrátil:** To nebude, ale toho se nebojte. Lidé se mění, jak rostou a stárnou. O něco stále přicházejí a něco jiného získávají. I vy jste se změnila.
- Melanie Navrátil:** Myslíte? V čem?
- Dita Navrátil:** Nevím. Možná jste se dřív uměla radovat z maličkostí.
- Melanie Navrátil:** Možná... (*Zamyslí se.*) Ano, změnila jsem se.

1.24 Čas (3)

(Titulek:) Sobota 29. 10. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Sobota, 29. října 2011.

1.25 Život, radost a krása

Nábřeží vodní plochy na návsi v Bezproudí, den. Barbora Janů v hnědém svetru a zimních kalhotách sedí na dece s listovým motivem, a usmívajíc se, sleduje hejno kachen na hladině vody. Je šťastná.

Shrnutí epizody 2×1

∑ Toto byla pátá epizoda druhé série seriálu Ester Krejčí. Malé dítě Jiří Zeman v českém hypermarketu ztratil dádu. Melanie Navrátil mu pomohla, zavedla ho na záchod a na informace, kde mu řekla, že vzpomíná na to, jak měla na gymnázium v EDDR skvělé spolužáky. Jiří Zeman se nakonec s dádou shledal.

V říjnu Melanie Navrátil uspořádala setkání bývalých spolužáků. Moje vinná réva po cestě řekla Ester Krejčí, že se osamostatnila od dády

---

¹¹Tento jev se nazývá vzpomínkový optimismus.

a bydlí nyní s Larisem. Kňour vyzýval každou příchozí k tanci, Moje vinná réva a Melanie Navrátil se nad jeho chováním podivovaly.

Vojtěch Verner přinesl krabici se systémem odznaků k navazování vztahů, který vynalezl. Filip Navrátil zatím příchozím ukazoval svůj třpytivý lak na nehty. Ester Krejčí se Kňoura na změnu jeho chování zeptala, ale on se vyhnul odpovědi.

Astra přišla nalíčená jako Kleopatra a zkritizovala Filipu Navrátilovi nehty. Kňour se pokusil ji přesvědčit k tanci Istí. Moje vinná réva se podivovala, proč je v banánovém nápoji víc jablečné šťávy než banánového pyré. Jeden z Astringů chtěl založit odbory, protože Kňour na ně zíral; když jim Melanie Navrátil nabídla sušenky, Astra jim je zakázala. Moje vinná réva zklamanou Astru vyslechla a Ester Krejčí jí vysvětlila objektivismus Ayn Rand.

Jana Zlomilová odznakům nevěřila a poradila Vojtěchu Vernerovi jiný způsob navazování vztahů. Bernard Koniklecový řekl Melanii Navrátil, že Kňour se změnil díky políčku od kolegy-prostitutky. Laris chtěl pomoci Melanii Navrátil při odsunutí skříně, ale rozbil přitom talíř. Moje vinná réva se chtěla za Larise obětovat. Vojtěch Verner se sblížil s Filipem Navrátilem a odešli spolu probírat vynálezy. Tamara Janů pustila ve smyčce nervy drásající hudbu, takže jí Melanie Navrátil řekla, aby s ní přestala. Ester Krejčí řekla, že obor na vysoké škole jí vybrali rodiče, protože je na nich příliš závislá. Moje vinná réva jí popřála, aby se také osamostatnila. Barbora Janů vzkázala po sestře, proč na setkání nepřišla a aby vzpomněli první větu Knihy lesů, vod a strání: „Ve jménu života i radosti i krásy.“

Melanie Navrátil byla nakonec z průběhu setkání zklamaná, ale její dáda Dita Navrátil jí vysvětlila, že je to proto, že měla přílišná očekávání a pamatuje si je lepší, než jací byli. Melanie Navrátil si přiznala, že i ona se změnila. Barbora Janů pak následujícího dne pozorovala kachny a byla šťastná.

Hudba k titulům:

b Vitamin C: *Graduation*.

2×2 ASPERGEROVA REGRESE

Osoby

- Nikita Král (muž, 19) – *student*. → s. ??
Ester Krejčí (žena, 19) – *student*. → s. ??
Moje vinná réva (žena, 19) – *student*. → s. ??
Barbora Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??
Tamara Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??
Astra (žena, 19) – *student*. → s. ??
Jana Zlomilová (žena, 18) – *student*.
Kňour (muž, 22) – *student*. → s. ??
Zorana (žena, 19) – *student*; *na invalidním vozíku*. → s. ??
Bernard Koniklecový (muž, 19) – *student*. → s. ??
hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč*.
jedna z osob (muž) – *fantasy bojovník, mužský hlas*.
druhá z osob (muž) – *fantasy bojovník, mužský hlas*.
-

Věnováno in memoriam Maxi Jerryemu Horowitzovi z filmu Mary a Max (2009).

2.1 Aspergerův syndrom (1)

(Běžící titulky:) *Aspergerův syndrom je porucha autistického spektra, která se vyznačuje především tím, že osoba projevuje silné zaujetí pro jednu nebo několik znalostních oblastí, vykonává některé všední činnosti pevně ustáleným „rituálním“ způsobem a vyhledává rutinní, stereotypní aktivity. Obvykle také navzdory celkově dobrému či dokonce mimořádnému intelektu špatně zvládá běžnou komunikaci či vyjadřování emocí; nedokáže posoudit přiměřenost svého sociálního chování, což jí ztěžuje navazování vztahů s ostatními; nerozumí metaforám, které se nenaučí, či náznakům v komunikaci a neumí interpretovat řeč těla.*

2.2 Čas (1)

(Titulek:) Pondělí 15. 11. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Pondělí, 15. listopadu 2010.

2.3 Poslední naděje

Horská rokle se strmými skalními stěnami, šero. Roklí běží skupina osob v nevýrazném mužském středověkém odění. Všechny vypadají naprosto stejně; není zřejmé, zda jde o muže či ženy, a mají výrazně rozmazané obličej. Doběhnou ke vchodu do jeskyně a zastaví se. Nedělají žádná gesta.

Roklí k nim pomalu pochoduje armáda identických kreslených (animovaných) zombie se zelenou kůží, rudýma očima a dlouhými, svalnatými, ale neochlupenými pažemi.

jedna z osob: Nemáme na výběr. Musíme odjistit ventil ISO 8859-2¹. Je to poslední naděje.

druhá z osob: Ano.

---

¹ISO 8859-2 je mezinárodní standardní kódování znaků latinky pro střední a východní Evropu. Používá se na počítačích, zvláště ve starších operačních systémech na bázi Linuxu. Zde (ve snu) se objevuje jako označení ventilu. Všimněte si, že lidé s Aspergerovým syndromem mohou mít tendenci celá, i složitá, označení opakovat přesně a důsledně.

Skupina zaběhne do jeskyně. (Krátký záběr na velký pákový spínač umístěný venku na skalní stěně.)

jedna z osob: Někdo tam musí zůstat a odjistit ventil ISO 8859-2.

druhá z osob: Já to udělám.

Jedna z osob vyběhne z jeskyně. Přiběhne ke spínači. Přehodí jej z jedné polohy do druhé a vzhledně nahoru. Z oblohy se začne řítit obrovské množství kousků připomínajících černé uhlí. (Ozve se náraz a obraz zčerná.)

2.4 Nespavost

Pokoj Nikity Krále, noc. Nikita Král leží v posteli. Trhne sebou a otevře oči. Zamrká. Rozsvítí lampu na nočním stolku a vezme si brýle. Budík ukazuje „03:10“. Nikita Král vstane, sedne si k psacímu stolu, vezme si pero a papír a začne něco psát.

2.5 Algoritmus přátelství

Třída (oktáva B), ráno před vyučováním. Nikita Král sedí ve své lavici a dívá se na displej notebooku. Zívne. Zaklapne notebook a vstane. Přejde k Ester Krejčí, která sedí ve vedlejší lavici.

Nikita Král: Dobrý den.

Ester Krejčí: Hm... (*Podezřívavě si ho prohlédne.*) Dobrý den.

Nikita Král: Co byste řekl tomu, že bychom spolu zašli na horký nápoj?

Ester Krejčí: Řekla.

Nikita Král: Aha. Tak co byste řekla tomu, že bychom spolu zašli na horký nápoj?

Ester Krejčí: Trénujete si konverzační fráze v českém jazyce, protože jste si uvědomil, že jste tak asociální, že se vyhýbáte i sám sobě a nepoznáte ani vlastní rodiče a chcete tuto situaci začít řešit, nebo mě opravdu zvete na neformální schůzku?

Nikita Král: Ve skutečnosti postupuji podle zjednodušené verze algoritmu, který sestavil doktor Sheldon Cooper ve třinácté epizodě druhé série seriálu Teorie velkého třesku. Cílem tohoto algoritmu je

získat přítele. Minulý čtvrtek² jsem tu epizodu viděl v televizi a rozhodl jsem se, že chci mít také přátele jako Sheldon Cooper.

Ester Krejčí: Pochybuji, že vám k získání přítele pomůže algoritmus.

Nikita Král: V té epizodě si také mysleli, že takový neexistuje, ale ten Sheldonův fungoval.

Ester Krejčí: Doufám, že ten algoritmus nezahrnuje natahování na skřípec či svírání do korzetu.

Nikita Král: Nezahrnuje. Ale vraťme se k původní otázce: Co byste řekla tomu, že bychom spolu zašli na horký nápoj?

Ester Krejčí: Z jakého důvodu zvete právě mě?

Nikita Král: Protože sedíte na místě, které je na souřadnicích nula-nula podle mé soustavy souřadnic, takže jste první na řadě.

Ester Krejčí: V tom případě, prosím, postupte k osobě, která je na řadě jako druhá.

Nikita Král: Ale to není podle algoritmu.

Ester Krejčí: Tak počkejte. Hm... (*Zamyslí se.*) Lidé si svoje přátele vybírají, souhlasíte?

Nikita Král: Ano.

Ester Krejčí: Aby se dva lidé stali přáteli, musí s tím oba souhlasit. Souhlasíte?

Nikita Král: Ano.

Ester Krejčí: Nechci být váš přítel. Není pak další pokračování algoritmu bezpředmětné?

Nikita Král: (*radostně:*) Máte pravdu. Děkuji, ušetřila jste mi spoustu času.

Nikita Král nečeká na Esterčinu odpověď, otočí se a odejde.

Ester Krejčí: (*pro sebe:*) Nemáte zač. Už jsem přestávala být přesvědčena, že myslím jako robot. (*Vzdychne si.*)

---

²Lidé v EDDR obvykle sledují české televizní stanice, protože EDDR má vlastní pouze rozhlas. Zatímco v USA byla epizoda Algoritmus přátelství odvysílána již 19. ledna 2009, v České republice (a tím přes hranice i v EDDR) to bylo až ve čtvrtek 11. listopadu 2010.

2.6 Uhranutí Astry

Třída (oktáva B), ráno před vyučováním. Nikita Král přijde k Astře, která sedí ve své lavici.

Nikita Král: Dobrý den.

Astra: *(trochu pohrdavě:)* Dobrý den.

Nikita Král: Co byste řekla tomu, že bychom spolu zašly na horký nápoj?

Astra se zašklebí, Nikita Král na to nereaguje.

Nikita Král: Může to být čaj, káva, nebo kakao.

Astra: Vy si vážně myslíte, že bych šla na čaj s nějakým jako vy? Jen se na sebe podívejte, nosíte už dva roky pořád ty stejné šaty. Koukněte se na sebe do zrcadla a naučte se něco o make-upu a módě.

Nikita Král: Make-up a móda mě nezajímají.

Astra: Pche, že se s vámi vůbec bavím.

Nikita Král se zamyslí; Astře připadá, že se jí dívá na prsa.

Astra: A také se naučte chovat. Do očí se mi dívejte!

Nikita Král: *(Upřeně se jí zahledí do očí.)* Dobře.

Astra se lekne.

Nikita Král: Promiňte, jsem trochu ospalý. Určitě máme nějaké společné zájmy. Jmenujte mi některý ze svých zájmů.

Astra: *(nechápvavě:)* Cože?

Nikita Král: Jmenujte něco, co ráda děláte.

Astra: *(Je vyvedená z míry.)* Nakupuji luxusní zboží.

Nikita Král: To zrovna moc rád nemám. Jmenujte jiný ze svých zájmů.

Astra: Hele, co si myslíte, že děláte?

Nikita Král: Snažím se najít něco, co děláme obě a mohly bychom to dělat společně. *(Uhne pohledem a zamyslí se.)* Masturbujete ráda?

Astra: *(Prudce vstane a rozčílí se. Křičí:)* Vy úchyle! Běžte pryč! Co nejdál ode mě a neopovažujte se přiblížit, nebo vás zažaluji za sexuální obtěžování!

Nikita Král rychlým krokem odejde uličkou mezi lavicemi do zadní části třídy. K Astrře přijde Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Co vám udělal?

Astra mlčky dělá různé grimasy.

Moje vinná réva: *(s vytřeštěnýma očima:)* Řekněte mi to, uleví se vám!

Astra se nahne k Mojí vinné révě a něco jí pošeptá do ucha. Moje vinná réva si studem zakryje ústa. Přijíždí k nim Zorana.

Zorana: Co se stalo?

Moje vinná réva bez odpovědi odchází.

2.7 Zorana zasahuje, Zákaz mazlení

ZORANA ZASAHUJE

Zadní část třídy (oktávy B). Nikita Král je v rohu otočený čelem ke zdi a tiskne se k ní. Přijede k němu Zorana.

Zorana: Dobrý den.

Nikita Král: *(Ani se neotočí.)* Dobrý den.

Zorana: Ona to tak nemyslela, vy berete všechno moc doslova.

Nikita Král: A jak to mám brát?

Zorana: Chápete, že jste ji zranil?

Nikita Král: Ne, ani jsem se jí nedotkl. Nesnáším násilí, nikdy bych nikomu neublížil.

Zorana: Ale... eh... už se můžete normálně pohybovat.

Nikita Král se přestane tisknout ke zdi a otočí se k Zoraně.

Zorana: Slibte, že už s nikým nebudete mluvit o masturbaci, pokud on nezačne. Ano?

Nikita Král: Slibuji.

Zorana: Tak vidíte, už to bude dobré.

Nikita Král: Děkuji. Co byste řekla...

Zorana: *(Přeruší ho.)* Promiňte, musím na záchod.

Nikita Král (m. o. – myšlenky): To je divné, to v tom algoritmu není. Ale má na to právo.

Nikita Král: Dobře.

Zorana: (*Usměje se.*) Děkuji. Mějte se hezky.

Nikita Král: (*Nedbale přikývne.*) Vy také.

Zorana odjíždí.

ZÁKAZ MAZLENÍ

Nikita Král projde zadní částí třídy k lavici, v níž sedí Kňour.

Nikita Král: Dobrý den.

Kňour: Ahoj. Co takhle chodit posilovat, abyste byl víc sexy?

Nikita Král: (*Trochu znervózní.*) Proč na 'Dobrý den' odpovídáte 'Ahoj'?

Kňour: Ahoj je takové přátelské a mám teď přátelskou náladu.

Záběr zblízka na Nikitu Krále. Je slyšet jeho mělký, nervózní, přerývaný dech. Mlčí, ale zdá se, že uvnitř něco přemáhá.

Nikita Král: Dobře. Posilovat? Můžeme to zkusit spolu, ale nejdřív bych se vás chtěl na něco zeptat: Co byste řekl tomu, že bychom spolu zašli na horký nápoj?

Kňour: Mm... (*Olízne si rty.*)

Nikita Král: Může to být čaj, káva, nebo kakao.

Kňour: Jasně, po škole zajdem a pak se trochu pomazlíme.

Nikita Král: Promiňte, ale nemám rád fyzický kontakt. Nedotýkám se ani vlastních rodičů. Nechci se s vámi mazlit.

Kňour: A proč to nemáte rád?

Nikita Král: (*trochu zmateně:*) Není mi to příjemné. Vyvolává to takové nepříjemné pocity. Nemám rád doteky.

Kňour: Ale no tak. Co je na tom trochu se osahat? Určitě se vám to zalíbí.

Nikita Král: (*rozhodně:*) Ne.

Kňour: (*Zesmutní a trochu se naštvne.*) Tak si nakašlete.

Nikita Král: *(upřímně, nechápavě:)* Eh... promiňte, co znamená 'Tak si nakašlete'?

Kňour: To znamená, že když nechcete mazlení, tak s vámi nikam nepůjdu.

Nikita Král: Aha. Škoda. *(Pokrčí rameny, otočí se a odchází.)*

2.8 Ideální kluk, Školní řád

IDEÁLNÍ KLUK

Třída (oktáva B), dopoledne o přestávce. Bernard Koniklecový se dívá na nástěnku, kde visí reklamní leták s nápisem:

Uklidní vás, nebo připraví o rozum?
Vymývání mozku – v Horké bramboře!

Přijde k němu Jana Zlomilová, je trochu nachlazená.

Jana Zlomilová: Dobrý den, Bernarde Koniklecový.

Bernard Koniklecový: Dobrý den, Jano Zlomilová.

Jana Zlomilová: Představte si, že Nikola Svoboda tajně chodí s Venorou!

Bernard Koniklecový: Ne, opravdu?

Jana Zlomilová: To je, co? Řekla mi to Melanie Navrátil, která to ví od Bedřicha Savého, co vydává Horkou bramboru, a tomu to napsala e-mailem Kovbojka ze septimy B, protože její sestra je viděla, jak se drží za ruku, a je si jistá, že se i líbali!

Bernard Koniklecový: Víte, dřív mě takové drby zajímaly, ale teď už moc ne.

Jana Zlomilová: *(trochu zklamaně:)* Aha.

Bernard Koniklecový: Zvlášť když ty lidi ani neznám.

Jana Zlomilová: Ale vyznáte se tu, jaký kdo je a tak?

Bernard Koniklecový: To ano.

Jana Zlomilová: Když, víte, já jsem tu teprve od září a ono některé spolužáky je tak těžké poznat...

Bernard Koniklecový: To mi povídejte.

Jana Zlomilová: Neznáte tady nějakého kluka?

Bernard Koniklecový: No... jsou tu nějakí.

Jana Zlomilová: Já myslím, s jakým bych mohla chodit.

Bernard Koniklecový: (*Zamyslí se.*) Co Kňour?

Jana Zlomilová: Fuj. Copak vám z něj není na zvracení?

Bernard Koniklecový: Vždyť je silný a zdravý s potenciálem mít spoustu dětí. V minulosti by se po takovém muži hetery utloukly.

Jana Zlomilová: Ale má hrozně široká ramena a je strašně vysoký. Tedy, ne že by se mi tyhle vlastnosti trochu nelíbily, vlastně ani nevím, ale určitě se nesmí přehánět. A to chování, to je hnus! Já bych si... (*Kýchne.*) Já bych si představovala spíš někoho víc „normálního“.

Bernard Koniklecový: Tak to bude na této škole problém.

Jana Zlomilová vytáhne kapesník a vysmrká se.

Jana Zlomilová: Měl by to být hetec, asi tak průměrně vysoký; milý, ale zase ne moc, možná také trochu rebel, i když raději by se měl chovat jako ostatní; neměl by být přehnaně sebevědomý, ale zase ani přecitlivělý, chápete?

Bernard Koniklecový: Takže někdo jako chytrá horákyně³?

Jana Zlomilová: Ne! Myslím někoho, kdo by mě poslouchal a chápal, mohla bych se na něj vždycky spolehnout a neměl by být úplně trdlo, a kdyby měl takové nějaké zvláštní kouzlo, abych mu podlehla... (*Zasněně se pousměje.*) Neznáte někoho takového?

Bernard Koniklecový: (*Kroutí hlavou.*) Ale zkuste se zeptat Zorany.

Jana Zlomilová: Té se ptát nechci.

Bernard Koniklecový: Proč?

---

³Chytrá horákyně byla postava známé pohádky Boženy Němcové (je krátká a stojí za přečtení), dcera dobrotivého chalupníka. Když pomohla své dádě spravedlivě vyhrát soudní spor s bratrem, bylo jí uloženo, aby přišla ani ve dne ani v noci, ani ustrojená ani nahá, ani pěšky ani na voze. Protože byla vskutku chytrá, náročný úkol splnila a tento neobvyklý obraz se stal metaforou překvapivého spojení zdánlivě neslučitelných vlastností v jedné osobě.

Jana Zlomilová: Jsme přátelé a je divné chtít po svém příteli, aby mi pomohl najít kluka. I s Mojí vinnou révou to bylo divné⁴.

Bernard Koniklecový: A chtít to po klukovi svého přítele vám divné nepřipadá?

Jana Zlomilová: (*Zpozorní.*) Vy myslíte, že to není normální?

Bernard Koniklecový: No, normální to zrovna není...

Jana Zlomilová: (*Vyděsí se.*) Nikomu to neříkejte.

Jana Zlomilová nenápadně odchází, u dveří se zastaví a vrhne na Bernarda Koniklecového prosebný pohled. Přitom vychází ze třídy. Na chodbě se srazí s Nikitou Králem, který jde do třídy. Jana Zlomilová vyjekne.

Nikita Král: Au! Nevidíte, že přicházím zprava? Mám přednost v chůzi! A mimochodem, dobrý den.

Jana Zlomilová bez odpovědi vyběhne na chodbu.

Nikita Král: (*pro sebe:*) Někteří lidé jsou divní.

ŠKOLNÍ ŘÁD

Nikita Král přijde k Ester Krejčí, která situaci sleduje.

Nikita Král: Dobrý den.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Nikita Král: Nechápu, jak mohou někteří lidé porušovat školní řád. Proč mi ten student nedal přednost v chůzi a pak ani neodpověděl na pozdrav?

Ester Krejčí: Nemyslím si, že se toho dopustil schválně.

Nikita Král: Výborně. A proč tedy?

Ester Krejčí: Stává se vám někdy, že si něčeho, co se děje kolem vás, nevšimnete, protože uvažujete nad něčím jiným?

Nikita Král: Ano, celkem často. Aha, takže on uvažoval nad něčím jiným?

Ester Krejčí: Považuji to za téměř jisté. Lidé nejsou dokonalí, takže to, že tu přednost občas nedodrží, nemusí znamenat, že by neměli respekt ke školnímu řádu nebo měli zlý úmysl, ale prostě to jen všechno nezvládají.

---

⁴Jana Zlomilová požádala Moji vinnou révu o pomoc s hledáním kluka v epizodě *Transformace kapaliny*.

- Nikita Král:** Myslím, že to chápu. Děkuji. Stejně bych někdy chtěl ostatní lidi pochopit. Připadá mi, že mi nerozumí, a přitom vlastně nerozumím já jim.
- Ester Krejčí:** To se nevylučuje, řekla bych, že si docela úspěšně nerozumíte navzájem.
- Nikita Král:** *(trochu smutně:)* Ano.
- Ester Krejčí:** Mohu se vás, jen ze zvědavosti, na něco zeptat?
- Nikita Král:** Ano.
- Ester Krejčí:** Cítíte ke mně něco?
- Nikita Král:** *(nechápevě:)* Co?
- Ester Krejčí:** Nějakou emocionální afinitu, pocit, například sympatii či náklonnost.
- Nikita Král:** Ne.
- Ester Krejčí:** A chtěl byste?
- Nikita Král:** Ne. Nemám rád lidi. Jste člověk, že?
- Ester Krejčí:** Ano, a vy?
- Nikita Král:** Také.
- Ester Krejčí:** A v jakém smyslu je nemáte rád?
- Nikita Král:** No, dělají různé věci. Nevím, co od nich očekávat, jak budou reagovat. Navíc člověk je v podstatě systém, na jehož vstupu je potrava a na výstupu výkaly. Nechápu, jak může mít někdo něco takového rád.
- Ester Krejčí:** A vy myslíte, že lidé nejsou nic víc?
- Nikita Král:** Někteří ano, třeba Vojtěch Verner. Minulý týden jsme spolu diskutovali, zda vypařování černých děr⁵ souvisí s Heisenbergovým principem neurčitosti⁶.

---

⁵Černá díra je vesmírný objekt tak hmotný, že svou gravitací způsobí tak velké zakřivení prostoru, že z něj nemůže běžným fyzikálním pohybem uniknout žádná hmota ani energie.

⁶Heisenbergův princip neurčitosti je fyzikální princip v kvantové fyzice, v jehož důsledku není možné u žádné částice určit přesně její polohu v prostoru i hybnost. Čím přesněji určíme polohu, tím méně přesné bude měření hybnosti, a naopak čím přesněji změříme její hybnost, tím méně přesná bude

- Ester Krejčí:** A ostatní lidé nejsou něco víc?
- Nikita Král:** Nevím. Možná ano. Ale na to, abych to mohl posoudit, bych je musel lépe poznat.
- Ester Krejčí:** Možná by stačilo, kdybyste je víc vnímal a věnoval jim pozornost. Třeba se jim díval do očí a tak.
- Nikita Král:** Ne.
- Ester Krejčí:** Z jakého důvodu?
- Nikita Král:** (*Trochu se zamyslí.*) Když se někomu dívám do očí, nemohu se soustředit na svoje myšlenky. Špatně se mi pak vyjadřuje. Mně se tedy i normálně špatně vyjadřuje, lépe se mi píše, ale když se někomu dívám do očí, je to horší.
- Ester Krejčí:** Aha. Děkuji, to mi stačí.
- Nikita Král:** Také děkuji.
- Nikita Král odchází.*
- Ester Krejčí (m. o. – myšlenky):** Možná by ze mě nebyl špatný psychoterapeut⁷. — Ale, co si to namlouvám...

2.9 Kostelní myš (1)

Chodba před třídou, dopoledne o přestávce. Jana Zlomilová stojí na chodbě, v ruce držíc kapesník. Vysmrká se. Kolemjdoucí Astra se u ní zastaví.

- Astra:** Na zdraví.
- Jana Zlomilová:** Děkuji.
- Astra:** Tedy, na toho Nikitu Krále si dejte pozor!
- Jana Zlomilová:** Proč?
- Astra:** Má hrozně uhrančivé oči. Chtěl mě pozvat, prý na čaj, a málem jsem mu podlehla. Na vašem místě bych se mu obloukem vyhnula. Ještě byste se do něj mohla zamilovat a co pak? Bude chudý jako

---

naše informace o její poloze.

⁷V epizodě Triangulace Astry Ester Krejčí řekla, že už by se nechtěla stát psychiatrem, ale uvažuje o kariéře psychoterapeuta.

kostelní myš a stejně je to idiot⁸. Takového bych nevzala ani jako zaměstnance, natož s ním žít pod jednou střechou.

Jana Zlomilová: (*vesele:*) Jasně. Jste moc hodná, že jste mě varovala.

Jana Zlomilová odchází, Astra ji sleduje s podezřavým výrazem.

2.10 Kostelní myš (2)

Třída (oktáva B), dopoledne o přestávce. Nikita Král sedí ve své lavici a něco píše na notebooku. Přijde k němu Jana Zlomilová.

Jana Zlomilová: (*trochu nejistě:*) Dobrý den.

Nikita Král: (*Přestane psát.*) Dobrý den.

Jana Zlomilová: Nechtěl byste mě třeba někam pozvat? (*S úsměvem mrkne.*)

Nikita Král: (*Dívá se stále na displej notebooku.*) Výborně. Co byste řekl tomu, že bychom spolu zašli na horký nápoj?

Jana Zlomilová: Řekla!

Nikita Král: Aha. Může to být čaj, káva, nebo kakao.

Jana Zlomilová: Ano, ráda.

Nikita Král: Vyhovovalo by vám to dnes v 11.41 zde?

Jana Zlomilová: (*trochu zklamaně:*) Až o obědové přestávce?

Nikita Král: Ano. Chci ještě dodělat implementaci šablony třídy typeswitch, která umožní přepínání datových typů podle více podmínek.

Jana Zlomilová: Dobře, přijdu.

Nikita Král: A snažte se přijít přesně, nemám rád nedochvilnost.

Jana Zlomilová: Jasně. (*Odchází, vypadá překvapená.*)

---

⁸Idiot je zastaralé označení člověka s těžkou mentální retardací (obvykle s IQ pod 35), trvale neschopného vzdělávání, s omezenou či chybějící schopností řeči. U těžších poruch autistického spektra se mentální retardace často vyskytuje, u Aspergerova syndromu však bývají rozumové schopnosti osoby v normě či nad průměrem.

2.11 Motorická neobratnost

Třída (oktáva B), obědová přestávka. Nikita Král sedí ve své lavici s otevřeným notebookem, vypadá nervózně. U lavice stojí další židle. Do třídy vejde Jana Zlomilová (byla na záchodě) a přijde k němu.

Jana Zlomilová: (*mile, s úsměvem:*) Tak jsem tady!

Jana Zlomilová se posadí na volnou židli.

Nikita Král: Dobrý den.

Jana Zlomilová: (*Zaváhá.*) Dobrý den.

(Detailní záběr na hodiny na displeji, které ukazují čas 11.42:35 a jdou. Je slyšet mělký, nervózní, přerývaný dech Nikity Krále.)

Jana Zlomilová: Nemí vám něco?

Nikita Král (m. o. – myšlenky): Jen to nezvládá. Jen to nezvládá.

Nikita Král: (*nervózně:*) Ne. To bude dobré. Dáte si čaj, kávu, nebo kakao?

Jana Zlomilová: Mám ráda kakao, i když na rýmu by byl asi lepší čaj, co myslíte?

Nikita Král: (*podrážděně:*) Takže si dáte kakao, nebo čaj?

Jana Zlomilová: (*Přestane se usmívat. Chladně:*) Kakao.

Nikita Král: Dobře.

Nikita Král zaklapne notebook a uloží jej do lavice; vytáhne z batohu termosku a dva plastové kelímky. Rozloží kelímky na stůl a do obou nalije kakao z termosky, trocha se mu rozlije na lavici.

Jana Zlomilová: Tady se vám to vylilo.

Nikita Král: To se mi stává, jsem trochu nešikovný. Odborně se to nazývá motorická neobratnost.

Nikita Král přisune jeden z kelímků k Janě Zlomilové.

Jana Zlomilová: Děkuji.

Nikita Král: Prosím.

Nikita Král vytáhne látkový kapesník a utře s ním rozlitý nápoj. Jana Zlomilová se zatím napije z kelímku a opět se usměje.

Jana Zlomilová: Tak mi o sobě něco povězte.

Nikita Král: Jmenuji se Nikita Král a jsem student oktávy B na gymnáziu Podolí II.

Jana Zlomilová: (*pobaveně:*) Hele, budete se možná divit, ale tohle o vás už vím.
Zatmívačka.

2.12 Čas (2)

(Titulek:) Úterý 16. 11. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Úterý, 16. listopadu 2010.

2.13 Sympatie a antipatie

Prázdná třída, dopoledne. U lavice v první řadě sedí naproti sobě Ester Krejčí a Nikita Král. Nikita Král předčítá z papíru, Ester Krejčí poslouchá.

Nikita Král: Mám rád programování, zvláště v C++, zejména šablonové meta-programování. Dále mám rád matematiku a fyziku a také dopravu, nejvíc vlaky a tramvaje, ty mě úplně fascinují, ale trolejbusy a autobusy také nejsou špatné. Kromě toho se mi líbí některá slova, například Letohrad, Vladivostok, Pernerov, Vlárská dráha, gorgonzola či nokturno.

A nyní věci, které nemám rád. Nemám rád nejistotu. Nesnáším překvapení. Nemám rád místa, kde je větší množství lidí, pokud mohou udělat něco neočekávaného, třeba mě ušlapat. Nemám rád fyzický kontakt s čímkoliv, vodu v uších či nose a matoucí pocity, kterým nerozumím, což je většina.

Ester Krejčí: A když se ve třídě díváte na tabuli, přečtete dobře, co je na ní napsáno?

Nikita Král: Moc ne, vidím to trochu rozmazaně. Proto sedím v první řadě, zezadu bych to nepřečetl vůbec.

2.14 Milion bilionů

Třída (oktáva B), dopoledne o přestávce. Ester Krejčí sedí ve své lavici. U ní stojí Moje vinná réva a prohlíží si balíček béžových ponožek.

Moje vinná réva: Proč na obalu píšou, že jsou bavlněné, když obsahují jen padesát procent bavlny a zbytek je polyamid a elastan? Vždyť bavlněné ponožky by přece měly být ze stoprocentní bavlny, ne?

Ester Krejčí: No... Z téhož důvodu je uváděn název „pomorančový nápoj“ na lahvi, která obsahuje jen čtyři procenta pomorančové šťávy a zbytek je voda, cukr, glukózový sirup a jablečný nektar.

Moje vinná réva se zatváří smutně a zklamaně si vzdychne.

Ester Krejčí: Navíc ani ta čtyři procenta nejsou z čerstvých pomorančů, ale z koncentrátu. Buďte ráda, že ještě nevyvinuli ponožky s příchutí bavlny.

Přijde k nim Jana Zlomilová.

Jana Zlomilová: Dobrý den.

Moje vinná réva: *(Opět se usměje.)* Dobrý den, Jano Zlomilová.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Jana Zlomilová: Co si myslíte o Nikitě Královi?

Moje vinná réva: No... je docela těžké se s ním domluvit. Vám to včera šlo?

Jana Zlomilová: Podle mě je divný. Nejen, že celou dobu zíral do lavice, ale choval se ke mně dost surově a jako by vůbec nic necítil, ani trochu. Třeba když jsem se ho zeptala, zda se mu líbím, řekl: „Nevím. Nad tím jsem ještě nepřemýšlel.“ Copak může být člověk bez citů?

Moje vinná réva: Co Tamara Janů?

Jana Zlomilová: Aha, to je vlastně pravda. Ale on není jako ona. Nikita Král se chová jako by byl na světě sám, ostatní ho vůbec nezajímají. Jak může takhle žít?

Ester Krejčí: Jsem přesvědčena, že Nikita Král má city, jen je nedokáže vyjádřit. Možná si je ani neuvědomuje, nebo z nich má strach.

Jana Zlomilová: Ale stejně...

- Ester Krejčí:** Jsou mu vlastní jisté bizarní sklony, to ano, ale strávila jsem s ním volnou hodinu a jsem si naprosto jistá, že se sociálně atypického jednání nedopouští úmyslně a má v sobě jistý potenciál dobré vůle.
- Moje vinná réva:** A proč se tak tedy chová?
- Ester Krejčí:** Nejpravděpodobnější vysvětlení je, že má nějakou psychickou poruchu, na příklad poruchu osobnosti, díky níž nechápe běžné sociální situace bez explicitní explikace a vědomé úvahy.
- Jana Zlomilová:** Promiňte, ale vysvětlil by mi někdo, co je to explikace?
- Moje vinná réva:** Vysvětlení.
- Jana Zlomilová:** Aha.
- Moje vinná réva:** Když, mně je ho líto. Musí mít hrozně těžký život. Myslíte, že bych mu mohla nějak pomoci?
- Ester Krejčí:** Je to možné. Zkuste s ním také strávit nějaký čas a učit ho sociální kompetence, o jejichž pochopení bude mít zájem. Ale buďte opatrná, znervózňuje ho nejistota a nepřesnost, a na pochopení některých situací nemusí být ještě připraven, spíše se snažte nechat každý krok na něm. A také raději nemluvte o pocitech, dokud jim nebude rozumět.
- Moje vinná réva:** Dobře. Ráda bych mu pomohla.
- Přijde k nim Tamara Janů.*
- Tamara Janů:** Věděly jste, že trilion je milion bilionů?
- Moje vinná réva a Jana Zlomilová na Tamaru Janů šokovaně zírají, Ester Krejčí si zakryje ústa.*
- Tamara Janů:** A je to také bilion milionů, protože násobení je komutativní. Že je to zajímavé?
- Ester Krejčí:** (*Odkryje si ústa.*) Panebože, já se snad budu smát.
- Moje vinná réva:** (*zvýší hlas:*) Ale my teď mluvíme o Nikitě Královi!
- Tamara Janů:** Aha. A říkaly jste o něm něco zajímavého?
- Jana Zlomilová:** Že nikoho nechápe a s nikým si nerozumí a ani si to neuvědomuje.

- Ester Krejčí:** To jsem se patrně chybně vyjádřila. Nikita Král si své potíže s komunikací uvědomuje – řekl mi, že si myslí, že mu nikdo nerozumí.
- Tamara Janů:** Moje sestra si na to, že jí nikdo nerozumí, stěžuje často. Možná by se měli seznámit.
- Ester Krejčí:** Seznámit dva lidi, kterým nikdo nerozumí? To zní bizarně. Hm... myslíte, že si budou rozumět?
- Tamara Janů:** Nevím.
- Ester Krejčí:** Považuji za pravděpodobné, že si budou rozumět asi tak jako Číňan a Maďar. Pochybuji, že by to mělo smysl.

2.15 Výhonky fazole mungo

Třída (oktáva B) během obědové přestávky. Barbora Janů sedí na svém místě u okna. Nabírá si na polévkovou lžici fazolové klíčky a jí je. Přijde k ní Ester Krejčí.

- Ester Krejčí:** Dobrý den, Barboro Janů.
- Barbora Janů se na ni trochu vylekaně podívá.*
- Barbora Janů:** Dobrý den.
- Ester Krejčí:** Neměla byste nic proti tomu, abych vás na chvíli vyrušila z kontemplace mlčenlivého poustevníka a senzitivně s vámi konverzovala jako spolužák se spolužákem?
- Barbora Janů:** Ach! – Dnes je venku tak krásně. Viděla jste ty listy stromů a keřů? Mají takovou spoustu pestrých odstínů!
- Ester Krejčí:** Ano, takové jsou každý podzim.
- Barbora Janů:** *(Podívá se z okna.)* Ale odsud to není vidět, máme před okny jen smrky a borovice.
- Ester Krejčí:** Hm... co je to za pokrm?
- Barbora Janů:** *(Otočí se zpět k Ester Krejčí a lehce se pousměje.)* Výhonky fazole mungo. Dají se koupit v obchodě, ale tyto jsem si vypěstovala ze semínek. Mám je moc ráda, můžete ochutnat.
- Ester Krejčí:** Děkuji.

Barbora Janů nabere plnou lžící výhonků a vloží je Ester Krejčí do úst. Ta je důkladně rozžvýká a polkne.

Ester Krejčí: Budí ve mě sympatii.

Barbora Janů: Chutnají vám?

Ester Krejčí: Ano. Chutnají trochu jako hrášek.

Barbora Janů: Děkuji.

Ester Krejčí: Hm... nezaznamenala jste v poslední době určitou nezvyklou aktivitu Nikity Krále?

Barbora Janů: *(Zamračí se a zakroučí hlavou.)* Uum.

Ester Krejčí: Vy ho nemáte zrovna ráda, že?

Barbora Janů: Nemám.

Ester Krejčí: Z jaké příčiny? Jaký je váš názor na něj?

Barbora Janů: Nemá rád přírodu. Má v hlavě samé počítače. A nejhorší je, že mi občas připomíná sestru.

Ester Krejčí: Čím například?

Barbora Janů: Třeba tím, jak mu chybí cit a empatie. Nebo jak bere věci doslova. Ach, proč si nemůžeme se sestrou víc rozumět?

Ester Krejčí: Domnívám se, že vás chápu. Chtěla byste mi sdělit nějaký konkrétní případ?

Barbora Janů: Ne, to je dobré. Ale děkuji, že se o mě zajímáte.

Ester Krejčí: Já vám zase děkuji, že jste mě ušetřila citových výlevů.

Ester Krejčí odchází. Barbora Janů se podívá na krabici klíčků a usměje se.

2.16 Čas (3)

(Titulek:) Čtvrtek 18. 11. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Čtvrtek, 18. listopadu 2010.

2.17 Jméno Mojí vinné révy

Třída (oktáva B), během přestávky. Nikita Král si čte něco na displeji notebooku. Přijde k němu Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Dobrý den, Nikito Králi.

Nikita Král: Dobrý den.

Moje vinná réva: Hledáte ještě přítele?

Nikita Král: Ano. Co byste řekla tomu, že bychom spolu zašli na horký nápoj?

Moje vinná réva: Ano, můžeme.

Nikita Král: Výborně. Máte čas hned?

Moje vinná réva: Ano.

Nikita Král: Dobře. (*Zaklapne notebook a schová jej do lavice. Vstane.*) Počkejte zde, přinesu vám židli.

Nikita Král odejde do zadní části třídy, kde stojí náhradní židle. Vezme ji a přinese. Postaví ji ke své lavici, aby si na ni Moje vinná réva mohla sednout.

Nikita Král: Posadte se.

Moje vinná réva a Nikita Král si sednou.

Nikita Král: Chcete čaj, kávu, nebo kakao?

Moje vinná réva: Čaj.

Nikita Král: (*spokojeně:*) Dobře.

Nikita Král vytáhne dva kelímky, nalije do nich z termosky čaj a jeden přisune k Mojí vinné révě.

Nikita Král: Chtěla byste, abychom byli přátelé?

Moje vinná réva: Ráda bych, ale musím se vás na něco zeptat. Mohu?

Nikita Král: Ano, určitě.

Moje vinná réva: Co podle vás znamená, když jsou dva lidé přátelé?

Nikita Král: Aha. Nad tím jsem nepřemýšlel. Počkejte chvíli.

Nikita Král se zamyslí a asi deset sekund usilovně přemýšlí. Moje vinná réva zatím mlčky čeká.

- Nikita Král:** To znamená, že k sobě chodí na návštěvy, jedí společně jídlo a mluví spolu o věcech, které je zajímají, a účastní se společných aktivit.
- Moje vinná réva:** Já znám trochu jiný druh přátelství. Mohu, eh...(Zaváhá.), vám jej popsat?
- Nikita Král:** Ano.
- Moje vinná réva:** Podle mě by se o sebe přátelé měli zajímat a alespoň trochu si rozumět, stačí trochu. A také by k sobě měli být ohleduplní, to znamená nedělat něco, co by tomu druhému ublížilo, třeba ho pomlouvat nebo se jen tak rozejít. Chápete?
- Nikita Král:** Ano. Nebo mluvit o masturbaci.
- Moje vinná réva:** Měli by spolu trávit nějaký čas a rozhodně by měli být připraveni pomoci tomu druhému v nouzi. Mohou si pomáhat i jinak, ale v nouzi je to potřeba. Pochopil byste takový druh přátelství?
- Nikita Král:** (*zamyšleně:*) Rozhodně je zajímavý. To znamená, že by přátelé třeba měli vědět, jak se ten druhý jmenuje, jaký má titul a podobně?
- Moje vinná réva:** Ano.
- Nikita Král:** Aha. A jak se jmenujete?
- Moje vinná réva:** (*Usměje se.*) Říkám si Moje vinná réva, jinak občanským jménem jsem Iris Narcis.
- Nikita Král:** Rád vás poznávám.
- Moje vinná réva:** Děkuji.
- Nikita Král:** Takže jsme přátelé, když teď známe svoje jména?
- Moje vinná réva:** Ano.
- Nikita Král:** Výborně.
- Moje vinná réva:** Takže až se příště uvidíme, mohl byste mě pozdravit jménem.
- Nikita Král:** Proč?
- Moje vinná réva:** Je to milé a je dobře, když jsou k sobě přátelé milí.
- Nikita Král:** Dobře, takže jak přesně vás mám pozdravit?

Moje vinná réva: Dobrý den, Moje vinná révo.

Nikita Král: Dobrý den, Moje vinná révo. Dobře, zapamatuji si to, a když vás poznám, pozdravím vás tak.

Moje vinná réva: Děkuji.

Zvonění.

Moje vinná réva: Tak už půjdu.

Nikita Král: Dobře.

Moje vinná réva: *(Je trochu nejistá.)* Mějte se pěkně.

Nikita Král: Vy také.

Moje vinná réva odchází. U lavice si vezme batoh a odejde ze třídy. Nikita Král zatím vstane, vezme židli, na které Moje vinná réva seděla, nese ji přes celou třídu a postaví ji přesně na místo, odkud ji vzal. Okamžik se na ni spokojeně dívá⁹ a pak se vydá zpět ke své lavici.

2.18 Čas (4)

(Titulek:) Pátek 19. 11. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Pátek, 19. listopadu 2010.

2.19 Diagnóza

Třída (oktáva B) ráno před vyučováním. Ester Krejčí stojí u nástěnky; vypadá zamyšleně. Přijde k ní Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Dobrý den, Ester Krejčí. Nad čím přemýšlíte?

Ester Krejčí: Dobrý den. Uvažuji nad svojí hypotézou, že Nikita Král má vysoce funkční Aspergerův syndrom¹⁰.

Moje vinná réva: Aha. A... co to je?

---

⁹Má radost, že je židle na místě, kam patří.

¹⁰Děti s nízko funkčním Aspergerovým syndromem mívají těžce problémové chování, které lze jen obtížně ovlivnit. Oproti tomu lidé s vysoce funkčním Aspergerovým syndromem mohou svoje chování lépe přizpůsobit požadavkům, které na ně klade okolí.

- Ester Krejčí:** Vrozená pervazivní neurobiologická porucha autistického spektra.
- Moje vinná réva:** No tedy... to je divný pocit. Jako bych toho před chvilkou věděla víc než teď.
- Ester Krejčí:** V tom případě jste na dobré cestě. Až si uvědomíte, že nevíte nic, stanete se filozofem¹¹.
- Moje vinná réva:** A vyléčí se?
- Ester Krejčí:** Možná ano i ne.
- Moje vinná réva:** Hm... život není jednoduchý, že?
- Ester Krejčí:** To tedy není.

Moje vinná réva si vzdychne a jde se posadit. Ester Krejčí zamíří ke své lavici, ale zarazí se. U tabule stojí Nikita Král, v ruce držíc papír, a její lavici sleduje. Ester Krejčí pokračuje a posadí se. Nikita Král k ní přijde.

- Nikita Král:** Dobrý den.
- Ester Krejčí:** Dobrý den.
- Nikita Král:** Nevíte, kde bych našel Moji vinnou révu?
- Ester Krejčí:** Sedí hned za mnou.
- Nikita Král:** Děkuji.

Nikita Král přejde k lavici, kde sedí Moje vinná réva.

- Nikita Král:** Dobrý den, Moje vinná révo.
- Moje vinná réva:** Dobrý den, Nikito Králi.
- Nikita Král:** Chtěl bych vám něco sdělit. (*Začne číst z papíru.*) Přemýšlel jsem o našem přátelství a je to něco nového, rušivého a pocítuji něco jako nejistotu. Nezvládl bych vám být dokonalým přítelem, takže se raději vrátím do původního stavu, na který jsem zvyklý, ale nechci vám ublížit. Poskytnete mi instrukce, jak to mám provést?

---

¹¹Významnému antickému filozofovi Sokratovi je připisován výrok „Vím, že nic nevím.“ Tento výrok pravděpodobně znamená, že kdo si uvědomuje, že něco neví, je moudřejší než ten, kdo je přesvědčen, že to ví, protože to, o co se jedná, pravděpodobně neví ani jeden z nich, ale ten první ví navíc to, že to, o co se jedná, neví.

Moje vinná réva: Nebojte, neublížíte mi. Děkuji, že jste mi to řekl. Do ničeho vás nenutím. Až budete připraven, můžeme se zase pokusit být přátelé.

Nikita Král: Děkuji. (*Otočí se a odejde.*)

Moje vinná réva vstane a přijde k Ester Krejčí.

Moje vinná réva: Bude jednou schopen mít přátele jako ostatní, že?

Ester Krejčí: Vysoce funkční Aspergerův syndrom je celoživotní odchylka, ale lidé s ním nezůstávají celý život stejní, učí se. Jeho stav se může zlepšit, když se naučí zvládat sociální situace a podaří se mu chápat ostatní, někteří lidé s tímto syndromem prý dokonce zakládají rodiny; nebo zhoršit, pokud začne dostávat záchvaty. Jaká je vaše predikce?

Moje vinná réva: (*Usměje se.*) Já si myslím, že se zlepší a bude žít šťastně až do smrti.

Ester Krejčí: Hm... já spíše preferuji názor, že se zhorší a nesnesitelná muka stupňujících se záchvatů ho doženou k sebevraždě. Ale realita nebývá černobílá, pravda bude nejspíš někde mezi těmito dvěma perspektivami.

Moje vinná réva: (*S vážným výrazem přikývne.*) Uhm.

Moje vinná réva odejde zpět na své místo.

2.20 Aspergerův syndrom (2)

(Běžící titulky:) Osoby s Aspergerovým syndromem bývají čestné, upřímné a spolehlivé. Jsou zvyklé usilovně a důsledně, někdy až úzkostlivě, dodržovat dohodnutá pravidla. Každou činnost, do které se pustí, chtějí zvládnout přesně a dokonale. Dobře si pamatují různé detaily a mívají vyspělé analytické uvažování.

Shrnutí epizody 2×2

Σ Toto byla třetí epizoda druhé série seriálu Ester Krejčí. Nikita Král měl sen, v němž se jedna z osob obětovala pro záchranu ostatních. Probudil se a sen si zapsal. Rozhodl se, že chce mít přátele jako Sheldon Cooper ze seriálu Teorie velkého třesku, začal proto postupovat podle algoritmu

na získávání přátel a zvat spolužáky na horký nápoj. Ester Krejčí ho inteligentně odmítla, Astra ho nazvala úchylem, když ji nechtěně vyděsil a beze studu navrhl, že by spolu mohli masturbovat. Zorana mu vysvětlila, že to, co Astra řekla, nemyslela doslova, a odešla na záchod, aby s ním nemusela jít na horký nápoj. Kňour mu navrhl, že se spolu pomazlí; když to Nikita Král odmítl, protože nesnáší cizí doteky, Kňour řekl, že s ním nikam nepůjde.

Jana Zlomilová řekla Bernardu Koniklecovému drb a chtěla, aby jí pomohl sehnat si ideálního kluka. Když zjistila, že takový požadavek není normální, vyděsila se a při odchodu ze třídy se srazila s Nikitou Králem. Ten nemohl pochopit, proč mu nedala přednost v chůzi, vyžadovanou školním řádem, a neodpověděla ani na pozdrav. Ester Krejčí mu to vysvětlila a začala se o něj blíže zajímat, protože uvažovala o kariéře psychoterapeuta. Astra Janu Zlomilovou varovala, že Nikitě Královi málem podlehla. Ta si ovšem varování vyložila naopak a domluvila si s Nikitou Králem rande v naději, že by to mohl být kluk, kterého hledá. Nikitu Krále rozčílilo, že přišla pozdě, ale snažil se to nedat najevo.

Ester Krejčí zatím ve volné hodině Nikitu Krále zkoumala. Moje vinná réva si stěžovala, že v bavlněných ponožkách, které si koupila, je jen padesát procent bavlny. Jana Zlomilová řekla, že Nikita Král je divný, surový a chybí mu city. Ester Krejčí jej obhájila psychickou poruchou a Moje vinná réva se mu rozhodla pomoci. Tamara Janů je přišla poučit o významu slova trilion a navrhla seznámit ho s Barborou Janů. Ester Krejčí s ní chvíli konverzovala a Barbora Janů jí dala ochutnat výhonky fazole mungo. Řekla, že Nikitu Krále nemá ráda, protože nemá rád přírodu a připomíná jí sestru.

Moje vinná réva popsala Nikitě Královi, jak si představuje přátelství a naučila ho zdravit ji jménem. Koncem týdne Ester Krejčí vyslovila hypotézu, že Nikita Král má vysoce funkční Aspergerův syndrom. Nikita Král pak přečetl Mojí vinné révě z papíru, že jejich přátelství pocituje jako rušivé a vrátí se raději do původního stavu, na který je zvyklý. Ester Krejčí a Moje vinná réva se pak shodly, že Nikitu Krále nejspíš nečekají ani nesnesitelná muka stupňujících se záchvatů ani šťastný život až do smrti, ale něco mezi tím.

Hudba k titulcům:

B Yvonne Přenosilová: *Boty proti lásce*¹².

---

¹²Mám proti lásce boty, ty chráníš paní svou; / ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou. / (...)/ v těch botách ráda šlapu, zvlášť po lásce nás dvou; / ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

2×3 ANALOGIE DEKAMERONU

Osoby

- Moje vinná réva (žena, 19) – *student*. → s. ??
Ester Krejčí (žena, 19) – *student*. → s. ??
Tamara Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??
Barbora Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??
Nikita Král (muž, 19) – *student*. → s. ??
Jana Zlomilová (žena, 18) – *student*.
Kňour (muž, 22) – *student*. → s. ??
Vojtěch Verner (muž, 18) – *student*.
Melanie Navrátil (žena, 18) – *student*. → s. ??
Radek (žena, 18) – *student*. → s. ??
Laris (muž, 18) – *student*. → s. ??
Antonín Rusovský (muž, 64) – *ředitel*.
Severín Srp (muž, 48) – *profesor biologie*.
Doktor A (muž) (muž, 63) – *vynálezce, cestovatel v čase*.
Doktor A (žena) (žena, 63) – *vynálezce*.
sezdávající (žena, 38) – *úředník*.
Jana Vaňková (žena, 26) – *nastávající partner*.
Petr Barvíř (muž, 27) – *nastávající partner*.
Elizej Rieger (muž, 12) – *student primy A*.
Gizela Hronská (žena, 12) – *student primy A*.
Norma Cizí (žena, 12) – *student primy A*.
Dobromila Hodná (žena, 82) – *profesor semináře přírodopisu, starobylá tmavě červená sukně a béžové ponožky*.
hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč*.
-

3.1 Čas

(Titulek:) Pondělí 22. 11. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Pondělí, 22. listopadu 2010.

3.2 Epidemie

Třída (oktáva B), ráno. Ve třídě jsou Ester Krejčí, Moje vinná réva, Jana Zlomilová, Barbora a Tamara Janů, Melanie Navrátil, Kňour, Vojtěch Verner, Radek, Nikita Král a Laris. Čekají ve svých lavicích na příchod profesora.

Antonín Rusovský (z rozhlasu): Prosím pozor! Hlášení školního rozhlasu. Opakuji: hlášení školního rozhlasu. Ve všech oktávách dnes vzhledem ke chřipkové epidemii odpadá veškeré vyučování. Oktaváni, jste již lidé na prahu dospělosti a věřím, že se jeden den bez dozoru zvládnete učit stejně dobře jako normálně, neklamte prosím moji důvěru. Po dobu vyučování můžete zůstat ve svých třídách a zítra nezapomeňte přijít znovu do školy podle rozvrhu. Konec hlášení.

Kňour: Ztraceně, proč jsem sem chodil?!

Ester Krejčí: *(potichu, pro sebe:)* Abyste se po cestě nakazil chřipkou.

Melanie Navrátil: *(Vstane a předstoupí před třídu.)* Tak to vypadá, že dnes půjdeme domů.

Moje vinná réva: Počkejte! *(Vstane, přijde k Melanii Navrátil a obrátí se ke třídě.)* Jsme přece ve škole a jsme tu proto, abychom se učili! Nemůžeme jen tak odejít.

Melanie Navrátil: To nám mám dělat profesora, nebo jak si to představujete?

Moje vinná réva: Ne. Ale musíme něco vymyslet. Nebo chcete jít tam ven a dostat chřipku?

Radek: Já se tedy žádné chřipky nebojím. *(Vezme si batoh a odchází ke dveřím. Po cestě se zastaví.)* Já jdu domů, a kdo je alespoň trochu macho, tak půjde také!

Radek odejde.

Moje vinná réva: Jak řekl ředitel Rusovský, jsme již prakticky dospělí. Musíme si v takové situaci poradit. Um... Napadá někoho něco?

Moje vinná réva se rozhlíží po třídě.

Ester Krejčí: Analogická situace je popsána v knize Dekameron. Až na to, že tehdy šlo o epidemii moru¹. Deset šlechticů uprchlo před hrozbou nákazy z města Florencie na venkovské sídlo a po deset dnů si tam vyprávěli příběhy, převážně o lásce, žertech či o Bohu.

Moje vinná réva: (*radostně:*) To je skvělý nápad, můžeme udělat to, co oni!

Ester Krejčí: Pochybuji, že je realizovatelné zopakovat tehdejší situaci. Když pomínu, že chřipka nejspíš nevyhubí třetinu evropské populace, jsem nucena konstatovat, že jsme příliš individualisticky zaměřeni, než abychom se dokázali spojit k naplnění jakéhokoliv společného zájmu. (*Vrhne významný pohled ke dveřím, kudy odešel Radek.*)

Moje vinná réva: Ale notak... vždyť v minulosti se přece lidé scházeli a vyprávěním si po generace předávali zvyky, legendy a životní moudrost a to dnešním mladým lidem zoufale chybí.

Ester Krejčí: Ano. A proto se snadno stávají oběťmi reklamy a manipulativních marketingových strategií, chtějí všeho stále víc, propadají konzumnímu stylu života a postrádají jakoukoliv zodpovědnost.

Pauza.

Barbora Janů: (*Dívá se z okna.*) Ach! Dnes je tak sychravo! Myslím, že bude pršet.

Tamara Janů: To je zajímavé.

Melanie Navrátil: (*naléhavě na Moji vinnou révu:*) Tak co tedy?

Moje vinná réva: Hm... (*Vypadá, že dostala nápad.*) Vzpomněla jsem si na jeden nádherný příběh. Kdo ho chce slyšet, pojďte za mnou.

Moje vinná réva zamíří do zadní části třídy. Melanie Navrátil jde za ní. Postupně se zvedají Kňour, Laris a Vojtěch Verner.

Ester Krejčí: (*pro sebe:*) Taková zjevná manipulace...

---

¹Ve čtrnáctém století se postupně po Evropě rozšířila „černá smrt“, největší epidemie moru v historii. Zasáhla skoro celou Evropu a vyhubila zhruba třetinu jejích obyvatel. Na rozdíl od válek, kde tehdy umírali téměř výhradně muži, černá smrt nedělala rozdíly mezi pohlavími ani mezi společenskými skupinami, zabýjela dokonce i zvířata. Hrozba nákazy a smrt mnoha výše postavených lidí vedly k uvolnění středověkých společenských mravů. Na začátku Dekameronu lze nalézt jeden z nejpodrobnějších zachovaných popisů této epidemie a jejích důsledků pro společnost.

3.3 Atmosféra (1)

(Záběr z opuštěného nádvoří na tmavě červenou budovu gymnázia. Je slabá mlha a obloha je šedá a zatažená. Je ticho.)

3.4 Nejoblíbenější profesor všech dob, Doktor A

NEJOBÍBENĚJŠÍ PROFESOR VŠECH DOB

Třída (oktáva B), dopoledne. V zadní části třídy sedí v kruhu² na přinesených židlích Moje vinná réva, Laris, Kňour, Tamara Janů, Barbora Janů, Vojtěch Verner, Melanie Navrátil a Jana Zlomilová. Ester Krejčí postaví židli k Mojí vinné révě a sedne si do kruhu. Zůstane jedno volné místo mezi Janou Zlomilovou a Ester Krejčí.

Kňour: Můžu být hned po vás? Mám chuť vyprávět příběh o lásce.

Moje vinná réva: *(trochu nejistě:)* Tak dobře, ale jen když v něm bude skutečná láska a ne jen sex.

Kňour: *(trochu zklamaně:)* No, myslím, že mě ta chuť přešla.

Melanie Navrátil se zasměje. Kňour se na ni zamračí a ona přestane.

Melanie Navrátil: Omlouvám se.

Moje vinná réva: Slyšely jste, jak před několika lety zemřela Dobromila Hodná, nejoblíbenější profesor všech dob?

Ostatní souhlasně přikyvuji.

Moje vinná réva: Tak tento příběh je o ní.

Byl jednou jeden učitel v mateřské školce. Byl mladý a vlídný a ze všeho na světě měl nejraději děti. A děti ho měly také tak rády, protože jim dokázal dát to, co potřebovaly nejvíc, pocit, že je na světě někdo, kdo je má nade všechno rád a je tu pro ně. Objímal je, držel je za ruce, naslouchal jim a vždy s nimi soucítit a dělal pro ně jen to nejlepší.

A když zestárl, nebyl už tak čilý jako kdysi, vlasy mu zbělaly a na tváři mu přibýly vrásky, ale stále měl rád všechny děti na světě. Jen s vlastní dcerou měl trochu problematický vztah, ale to teď nebudu rozebírat, protože se to do toho příběhu nehodí.

---

²V uvedeném pořadí s tím, že Laris sedí po levé ruce Mojí vinné révy.

A když už mu bylo neuvěřitelných osmdesát dva let, nastoupil na čerstvě založené gymnázium Podolí II jako profesor. Byl pro školu nenahraditelný a všichni si ho vážili.

Ester Krejčí: (*ironicky:*) Samozřejmě. Studentům gymnázia nic nechybí víc než péče učitele z mateřské školky.

Moje vinná réva: Pravda někdy nemusí dávat smysl.

Ester Krejčí: Souhlasím, dokonce jsem přesvědčena, že je často spíše absurdní.

Tamara Janů: To je zajímavé.

Vojtěch Verner: (*trochu znuděně:*) Mně ten příběh připadne nudný.

Kňour: Nemohl ten profesor být pedofil?

Moje vinná réva: (*rozčileně zvýší hlas:*) Prosím vás, mlčte, nebo to nedopovím!

Kňour: Už mlčím.

(Prolínáčka na učebnu biologie.) U dveří stojí kostra, za obrovskou vyvýšenou katedrou sedí Dobromila Hodná a usmívá se. Po třídě klidně chodí primáni.

Moje vinná réva (m. o.): V jejích hodinách studenti nemuseli sedět na místech, ale mohli volně chodit po učebně. Všichni byli hodní, i ti nejzlobivější jako Rastislav Rieger, kterého později vyloučili.

(Střih do kabinetu biologie³.) V uličce jsou Gizela Hronská, Elizej Rieger a Norma Cizí. Norma Cizí stojí opřená zády o skříň a prohlíží si obrázky v jakési knize. Ostatní dvě se probírají věcmi.

Moje vinná réva (m. o.): Dobrovolníky pak nechala uklízet kabinet biologie, který byl a dodnes je tajuplným místem plným těch nejprapodivnějších věcí, a nikdy nekontrolovala, zda něco uklidili, takže si tam mohli hrát.

Gizela Hronská z hromady věcí na stole vytáhne malou šperkovnici. Prohlíží si ji. Elizej Rieger vytáhne jakousi krabičku.

Elizej Rieger: (*s radostí:*) Hele! Kondomy s banánovou příchutí. Dva plus jeden zdarma.

Gizela Hronská: (*přísně:*) To není na jídlo!

---

³Je zde průchozí jen úzká cestička kolem stolu. Na stole, pod ním i ve všech skříních kolem stěn je obrovské množství nejrůznějších věcí.

- Elizej Rieger:** Hele, já vím, na co to je.
- Gizela Hronská:** Opravdu? A na co?
- Elizej Rieger:** Slyšel jsem, že když se do nich napustí voda, nafouknou se jako balon. Jdu to zkusit.
- Gizela Hronská:** Proč?
- Elizej Rieger:** Na hloupé otázky neodpovídám. (*Otočí se a jde pryč.*)
- Gizela Hronská:** (*urazeně:*) No dovolte...

Norma Cizí zvedne pohled od knihy a vrhne udivený pohled za odcházejícím Elizejem Riegerem.

Moje vinná réva (m. o.): To víte, primáni...

(Střih zpět do třídy. Záběr na Barboru Janů.)

Moje vinná réva (m. o.): Profesor Hodná vodila studenty na krátké procházky po okolí a učila je rozeznávat druhy ryb a ptáků; rostliny podle semen a stromy podle listů.

Barbora Janů se usměje.

Moje vinná réva (m. o.): Studenti se u ní naučili, třeba že smrk má šišky dolu, zatímco jedle je má nahoru.

Moje vinná réva: Když byla volná chvíle, vyprávěla jim svoje zážitky. Třeba jak byla zamlada v Chorvatsku. Procházela se za úsvitu bosá po písčité pláži, dýchala krásný, čerstvý vzduch a poslouchala šumění moře. A studenti, i ti, kteří u moře nikdy nebyli, vnímali její radost a na tvářích se jim objevil ten nejkrásnější úsměv na světě.

(Střih do učebny biologie.) Dobromila Hodná sedí za katedrou. Přijde Norma Cizí, nesoucí velký bílý polštář.

Moje vinná réva (m. o.): Jednoho dne pravila, že je již unavená. Zadala studentům úkol a nechala si přinést z kabinetu velký bílý polštář.

Norma Cizí dá polštář Dobromile Hodné. Ta ho položí na katedru a lehne si na něj. V klidu leží.

Moje vinná réva (m. o.): Lehla si na něj a studenti ji měli tak rádi, že byli až do konce hodiny všichni potichu.

(Střih zpět do třídy.) Pauza.

Moje vinná réva: A pak zazvonilo a čekali, že profesor vstane, aby ukončil hodinu, ale nevstal. Už nikdy nevstal. Přivedli profesora biologie Severína Srpa.

(Střih do učebny biologie.) Severín Srp zkouší Dobromile Hodné, ležící na polštáři, nahmatat puls.

Severín Srp: *(chladně:)* Konstatuji smrt.

(Střih zpět do třídy.)

Moje vinná réva: A tehdy, když si to uvědomili, všichni ve třídě plakali. Někdo navenek a někdo uvnitř.

Tamara Janů: Až na ty, kdo to neumí, že ano?

Ester Krejčí: Nebo kdo byli jako úředník Meursault z Cizince⁴ od Alberta Camuse.

Moje vinná réva: Tak skoro všichni. Nekažte mi atmosféru! Do školy přišli policisté a na několik dní obehnali učebnu policejní páskou⁵. Převezli profesorovo tělo do márnice na Ústředním hřbitově a v jednu listopadovou sobotu se pak konal pohřeb. Byl vypraven zvláštní vlak z Východního Mezihoří přímo před bránu hřbitova a přijel úplně plný. Byli to hlavně její bývalí žáci a studenti, kteří na ni nezapomněli jako na své ostatní učitele, ani když už byli dospělí. Její žáci, studenti, příbuzné a kolegy se přišly rozloučit s osobou, která se pak brzy stala legendou. I když byla profesorem jen krátce, byla nazvána nejoblíbenějším profesorem všech dob.

Seminář přírodopisu do konce školního roku suploval Severín Srp a pak byl zrušen a takového profesora jako Dobromilu Hodnou už studenti nikdy nezažili. Ale vzpomínky jim zůstaly a už jim zůstanou navždy. A takové je to pokaždé, když v životě přijdeme o něco krásného. Něco končí, ale život jde dál.

---

⁴Román Cizinec se dělí na dvě části. V první části se úředník Meursault zúčastní pohřbu své matky a hned se seznámí s dívkou a zajde s ní do kina, to vše lhostejně, bez jakýchkoliv citů. Pomůže sousedovi s potrestáním arabské dívky, a když na něj pak její bratr vytáhne nůž, chladnokrevně ho zastřelí pěti ranami z pistole. V druhé části románu je vyslýchán a nikomu se nedaří pochopit, jak může být tak bezcitný. Ani úředník Meursault není schopen např. vysvětlit, proč po prvním zásahu chvíli počkal a pak vystřelil ještě další čtyři rány.

⁵Účast policie není při úmrtí v EDDR běžná, nastává pouze v případě podezření z něčího zavinění, kdy je potřeba shromáždit důkazy a prověřit příčinu smrti.

Melanie Navrátil: *(se slzami v očích:)* To byl nádherný příběh.

Jana Zlomilová: Moc se mi líbil.

Moje vinná réva: Děkuji.

Jana Zlomilová: Také bych chtěla takového profesora.

Moje vinná réva: I já bych si ho přála.

K Ester Krejčí přijde zezadu Nikita Král, držíc v ruce židli. Ester Krejčí ani Moje vinná réva si ho nevšimnou.

Melanie Navrátil: Podle mě byla Dobromila Hodná hrdina. Dovedla něco, co by asi nikdo z nás nedokázal.

Ester Krejčí: A na rozdíl od nás za to ani nebyla vyznamenána za hrdinství⁶.

Moje vinná réva: Jsem si jistá, že nějaké vyznamenání dostala. Byla skutečně výjimečná.

DOKTOR A

Vojtěch Verner: *(radostně:)* Mě napadl fantastický příběh! Můžu?

Moje vinná réva: Dobře.

Nikita Král položí židli na podlahu a čeká. Vojtěch Verner začne se zaujetím vyprávět.

Vojtěch Verner: Byl jednou jeden starý vynálezce. Měl bledou pleť, protože byl běloch a málokdy chodil ven, a rozcuchané bílé vlasy, které mu při jeho šílených experimentech jen zázrakem nevypadaly všechny. Byl to muž a říkal si „Doktor X“. Dobrý začátek, že?

Melanie Navrátil: Neslyšela jsem to někde?

Ester Krejčí: Evidentně vyčerpal veškerou svoji fantazii na vynálezy, takže už mu nezbyla žádná na to, aby si vymyslel alespoň trochu originální jméno přiměřené délky.

Moje vinná réva: Možná ho jen zapomněl, to se starým lidem stává.

Vojtěch Verner: Dobře, tak si říkal: „Doktor A“. To je lepší, ne?

Ester Krejčí: Hm...

---

⁶Ester Krejčí a Moje vinná réva byly vyznamenány za hrdinství v epizodě Triangulace Astry.

Vojtěch Verner: A když už byl hodně starý, mohlo mu být tak sedmdesát, uvědomil si, že udělal v životě nějaké... no... že některé věci mohl prostě udělat lépe, a tak se rozhodl, že vynalezne stroj času, vrátí se do minulosti a tam svoje chyby napraví.

(Prolínáčka do obývacího pokoje.) Je den a na podlaze stojí velká, ocelově šedá batysféra bez okna či zjevného pohonu. Na boku má dveře, které se vyklápějí směrem nahoru, podobně jako u automobilů DeLorean.

Vojtěch Verner (m. o.): A ten stroj také vynalezl! Byla to pancéřovaná batysféra⁷, kterou vybavil elektromagnetickým temporálním pervertorem a jinými úžasnými technologiemi, které za svého života vynalezl.

Přijde Doktor A (muž). Stisknutím tlačítka otevře dveře, nastoupí dovnitř a dveře se za ním zavřou. (Střih dovnitř stroje.) Doktor plete vlněnou ponožku.

Vojtěch Verner (m. o.): A protože cestování v čase zabere spoustu času, vzal si s sebou něco na odreagování, třeba si chtěl uplést nové ponožky.

Doktor přestane plést a otráveně odhodí jehlice s rozpletenou ponožkou.

Vojtěch Verner (m. o.): Ale přesto se nudil, protože ho bavilo hlavně vynalézat velké a šílené věci jako třeba stroj času, ale na to neměl uvnitř stroje času dost místa.

(Střih na prázdný obývací pokoj.)

Vojtěch Verner (m. o.): A pak se konečně dočkal.

Závan vzduchu shodí ze stolu papír. Vzduch v pokoji začne cirkulovat, papíry spadnou ze stolu všechny a začnou poletovat po místnosti. V prostoru se začne objevovat zakřivení připomínající čočku. Bílé záclony se utrhnou z oken a začnou po místnosti poletovat jako duchové. Z polic padají knihy. Stůl se převrátí na bok. Uprostřed zakřivení se objevuje svítící, bílý kruh a zvětšuje se. (Záběr na dům zvenku.) Jde o dvoupatrový rodinný dům na úpatí hory. S třísknutím vyletí skla oken jedné z místností v přízemí, ze které vychází bílá záře. Záře najednou zhasne.

Vojtěch Verner (m. o.): Jenže se trefil do nosné zdi⁸.

Dům se zřítí a do okolí se rozšíří oblak hustého prachu. (Střih dovnitř stroje, kde se Doktor A (muž) neúspěšně snaží otevřít dveře.)

---

⁷Podmořský výzkumný modul kulového tvaru, předchůdce batyskafu.

⁸Nosná zeď je taková zeď v domě, která nese víc než svoji vlastní váhu. Pokud je narušena, zřítí se nejen sama, ale i všechny další části domu, jejichž váhu nese, a v důsledku někdy také celý dům. Soubor všech nosných prvků v budově, automobilu, lodi apod. se nazývá nosná konstrukce.

Doktor A (muž): Safra; když mi bylo třicet, býval jsem silnější. To bývaly časy...

Střih zpět do třídy.

Moje vinná réva: A jak to dopadlo?

Vojtěch Verner: Samozřejmě zkoušel různé metody a nástroje, ale nijak se nemohl dostat ven. Dokud nepřijeli hasiči. A to už venku stál i majitel domu.

(Střih na ruinu domu.) Kolem stojí hasičské vozy a hasiči-ženy odklízají trosky. Vytáhnou ven nepoškozenou batysféru. Sleduje to Doktor A (žena). Dveře stroje se vyklopí a pomalu a opatrně z nich vyleze Doktor A (muž).

Doktor A (žena): *(Usměje se.)* Konečně! Já věděla, že jednou přijdou. Celý život jsem věřila a čekala a je to konečně tu!

Doktor A (žena) přistoupí k Doktoru A (muži).

Doktor A (žena): Vítejte na planetě Zemi!

(Střih zpět do třídy.)

Melanie Navrátil: Ten majitel si myslel, že doktor je mimozemšťan?

Vojtěch Verner: Ano.

Barbora Janů si vzdychne, ale nikdo si toho nevšimne.

Moje vinná réva: A co bylo dál?

Vojtěch Verner: Doktora čekalo překvapení. Majitel byl zhruba stejně starý jako on, jen byl žena, a tak se ho doktor zeptal...

(Střih na ruinu domu, kde spolu mluví Doktor A.)

Doktor A (muž): A kdo vlastně jste?

Doktor A (žena): Doktor A.

Doktor A (muž): To není možné, já jsem Doktor A!

(Střih zpět do třídy.)

Vojtěch Verner: Doktor se nedostal do vlastní minulosti, jak chtěl, ale do alternativního vesmíru, ve kterém byl ženou!

Melanie Navrátil: No tedy...

Barbora Janů si znovu vzdychne. Moje vinná réva si toho všimne.

Vojtěch Verner: A pak se tam objevil druhý, podobný stroj času a vystoupil z něj starý člověk, něco mezi ženou a mužem. Když se ho zeptali, kdo je, řekl, že Doktor A.

Kňour se zasměje.

Vojtěch Verner: Nabídl se, že je oba vezme do svého paralelního vesmíru a vzal je tam. Konec.

Moje vinná réva: No, mohlo se toho stát víc.

Kňour: Ano, třeba spolu mohli mít děti.

Melanie Navrátil: Neblázněte, vždyť jim bylo přes sedmdesát.

Moje vinná réva: A co se stalo v tom dalším vesmíru?

Vojtěch Verner: Už se mi nechce to vymýšlet. Tak to prostě skončilo.

Ester Krejčí: Vás jako spisovatele čtenáři nebudou mít zrovna rádi. I když jsem na druhou stranu nucena vás pochválit, že jste se zvládl držet jednoho tématu namísto impulzivního tématického těkání.

Vojtěch Verner: Děkuji.

Všichni chvilku mlčí.

Nikita Král: Dobrý den.

Ester Krejčí: *(Otočí se k Nikitě Královi.)* Dobrý den.

Nikita Král: Promiňte, mohu přisednout?

Ester Krejčí: Ano.

Nikita Král postaví židli na volné místo, čímž se kruh uzavře, a posadí se na ni.

Vojtěch Verner: Na co jste čekal?

Nikita Král: Až přestanete mluvit. Nechtěl jsem nikomu skočit do řeči.

Vojtěch Verner: Aha.

Za oknem je slyšet první kapky dopadajícího deště. Studenti kromě Nikity Krále a Tamary Janů se podívají k oknu. Barbora Janů smutně vzdychne.

3.5 Nejazykolamnější jazykolam, Normální život

NEJJAZYKOLAMNĚJŠÍ JAZYKOLAM

Třída (oktáva B), dopoledne. (Záběr na okno, za kterým je mlha a slabě prší. Záběr se přesune na studenty sedící v kruhu.)

Moje vinná réva: Než budeme pokračovat, chtěla bych upřesnit, o čem bych si představovala, že byste měli vyprávět. Chtěla bych, aby vaše příběhy byly o životě dospělých se vším, co k němu patří.

Ester Krejčí: Usilujete o předčasnou dospělost jako mnoho jiných znuděných a mladicky nerozvážných teenagerů?

Moje vinná réva: Ne, ale už brzy z nás všech budou dospělé a je dobré být na to připravená.

Tamara Janů: Mohu teď vyprávět já?

Moje vinná réva: *(na Tamaru Janů:)* Ano, ale musí to být něco, co jste sama vymyslela, ne ocitovaný článek z novin nebo třeba kapitola z knihy.

Tamara Janů: Dobře. *(Mimovolně zakašle.)*

Bylo nebylo, jednou se náhodou na ulici sešli dva lidé. Jmenovali se Jan Novák a Jan Novák. Jan Novák tvrdil, že umí bez chyb odříkat ten nejazykolamnější jazykolam, ale Jan Novák řekl, že umí ještě jazykolamnější, a tak se vsadili o svoji lásku. První začal Jan Novák; řekl: Šest set šest a šedesát strašlivě strašlivých strašidel strašlivě vystrašilo strážce strašlivě ustrašeného strašpytla. A Jan Novák řekl, že to je moc snadné, a dodal: Tři sta tři a třicet různých ráholecých řeřich s řinčením přeřízlo řeřavějícího Řehoře Řeháčka. A Jan Novák řekl, že to nic není, a řekl: Tři sta tři a třicet příšerně příšerných příšer příšerně vřískalo přes tři sta tři a třicet stříbrných střech na tři sta tři a třicet stříbrných střelců, střemhlav střilejících třemi sty třemi a třiceti stříbrnými štrápci na tři sta tři a třicet křivopřísežných křepelek. Jan Novák uznal, že takový jazykolam je ten nejazykolamnější, jaký kdy slyšel, a tak se do Jana Nováka zamiloval a Jan Novák se zamiloval do něj. A žili spolu šťastně až do smrti.

Ester Krejčí: Hm... to mi evokuje vzpomínku na ten diktát o pýřících se výrech a o tom, jak ve vysokých vilách zavilé víly zavile vily vinuté věnce pro nezvykle vyjící šakaly.

Vojtěch Verner se zasměje.

Melanie Navrátil: *(vážně:)* Ten diktát mi nepřipomínejte, dostala jsem z něho trojku.

Moje vinná réva: Ale stejně je ten příběh takový divný...

Tamara Janů: Snažila jsem se vymyslet něco normálního.

Ester Krejčí: V tom případě budete muset vyvinout značné úsilí, než se svému cíli alespoň částečně přiblížíte. Pro začátek byste mohla třeba dát postavám rozdílná jména.

Tamara Janů: Dobře, příště to zkusím. Děkuji.

Ester Krejčí: Není zač.

Kňour: Mně se to nelíbilo, bylo to fakt divné.

Nikita Král se hlásí.

Moje vinná réva: Tedy se nemusíte hlásit, Nikito Králi.

Nikita Král dá ruku dolu.

Nikita Král: Když já nechci nikomu skočit do řeči. Jak bych jinak poznal, že mohu mluvit?

Moje vinná réva: Tak, když to nepoznáte, tak se raději hlaste. A co jste to chtěl říct?

Nikita Král: Mně se tento příběh líbil. Mám rád jazykolamy.

Moje vinná réva: Já mám raději normálnější příběhy. Jano Zlomilová, nechcete něco vyprávět vy?

Jana Zlomilová: *(trochu stydlivě:)* Já? No, nevím. Může to být něco, o čem jsem už napsala slohovou práci?

Moje vinná réva: Ano, jistě.

Jana Zlomilová: Tak já to tedy zkusím, ale nevím, zda se to téma hodí, když je tak škaredě.

NORMÁLNÍ ŽIVOT

Jana Zlomilová: My lidé často sníme o tom, co bychom si přáli. Ale copak není krásnější, když něco nádherného, po čem toužíme, potkáme ve skutečnosti, aniž bychom to čekali? Jana Vaňková nikdy příliš

nesnila. Chtěla žít normální život jako všichni ostatní, ale uvědomovala si, že něco takového nezvládne sama. Bylo jí kolem pětadvaceti let a jako hetera toužila po klukovi, který by byl pro ni ten pravý.

A pak ho potkala a zamilovali se. Jmenoval se Petr Barvíř, bylo mu dvacet šest let a měl čerstvě vystudovanou vysokou školu. Přestěhoval se k ní, rok spolu žili, a když ani podzim ani zima ani jaro ani léto nedokázaly jejich pouto narušit, nechali se seždat.

(Prolínačka na halu s židlemi pro hosty.) V čele haly stojí stůl, na něm kazetový magnetofon. Za stolem (u stěny) stojí sezdávající a z opačné strany stolu Jana Vaňková a Petr Barvíř. Na židlích sedí pět hostů. Sezdávající čte z desek.

sezdávající: Jano Vaňková, přijímáte zde přítomného Petra Barvíře za životního partnera, budete s ním sdílet z života to dobré i to špatné, pečovat v případě nemoci o něj či o vaše děti; zavazujete se, že budete usilovat o to mít s ním alespoň dvě děti a budete je ve spolupráci s ním vychovávat, aby se z nich stali dobří občané? Zavazujete se, že budete ve společné domácnosti vařit, mýt nádobí, nakupovat potraviny, prát špinavé prádlo a vynášet odpadkové koše?

Jana Vaňková: Ano.

sezdávající: A vy, Petře Barvíři, přijímáte zde přítomnou Janu Vaňkovou za životního partnera, budete s ní sdílet z života to dobré i to špatné, pečovat v případě nemoci o ni či o vaše děti; zavazujete se, že budete usilovat o to mít s ní alespoň dvě děti a budete je ve spolupráci s ní vychovávat, aby se z nich stali dobří občané? Zavazujete se, že budete usilovat o dobře placené zaměstnání a vydělávat v něm peníze nejen pro sebe, ale také pro zbytek rodiny, budete doma zajišťovat nezbytné opravy, vyměňovat žárovky a udržovat společnou domácnost v čistotě, zvláště umývat okna, kuchyňský dřez, umývadlo, vanu a záchodovou mísu?

Petr Barvíř: Ano.

sezdávající: V tom případě vás prohlašuji za seždané ke svazku partnerskému.

Sezdávající zaklapne desky. Jana Vaňková a Petr Barvíř se obejmou a políbí. Sezdávající zapne magnetofon. Začne hrát Svatební pochod.

(Prolínačka zpět do třídy.)

Jana Zlomilová: Pak na matričním úřadě podepsali smlouvu a od té chvíle byli podle práva partnery. Žili dál spolu a plnili vše, k čemu se navzájem zavázali. Měli dvě děti, muže a ženu, starali se o ně a dobře je vychovali. Byli k sobě upřímní a ohleduplní a nikdy se nehádali. A tak pomalu zestárlí a pak se o ně starali jejich zrozeni⁹. A Jana Vaňková Barvířová a Petr Barvíř spolu žili šťastně až do své smrti.

Melanie Navrátil: To byl hezký příběh, takový optimistický.

Jana Zlomilová: Děkuji. Snažila jsem se vyjádřit, jaký bych si přála prožít svůj dospělý život.

Moje vinná réva: Určitě to tak dopadne, přeji vám to.

Jana Zlomilová se usměje.

Ester Krejčí: Na můj vkus příliš stereotypní, ale pokud si takový život přejete, nic proti tomu nenamítám; jsem ráda, že na to máte vlastní názor. Stačí, když jej nebudete vnucovat ostatním a prezentovat jako jediný správný přístup.

Jana Zlomilová: To bych nechtěla. Já bych hlavně chtěla, aby byli oba partneři šťastní.

3.6 Princezna Diana

Moje vinná réva: Takže kdo bude vyprávět další? *(Rozhlédne se.)*

Nikdo se nehlásí.

Moje vinná réva: Co třeba vy, Nikito Králi?

Nikita Král: Ne, já bych si to musel napsat. Mám potíže i s vyjadřováním a vyprávění by bylo ještě horší.

Moje vinná réva: A co vy, Ester Krejčí?

Ester Krejčí: Hm... co bych tak mohla vyprávět o dospělém životě? *(Zamyslí se.)* Co třeba naturalistický popis devastujících účinků alkoholu a vznikající závislosti na psychiku dospělého člověka?

Moje vinná réva: Ne, zkuste něco jiného.

---

⁹Zrozenec je v eichlerské češtině dcera nebo syn.

- Ester Krejčí:** Tak co popis válečných zvěrstev páchaných nacisty za Druhé světové války?
- Moje vinná réva:** To je moc škaredé. Mně by se líbil spíš příběh, o někom, kdo by nám mohl být vzorem. Co třeba princezna Diana? Od mala toužím žít jako ona.
- Ester Krejčí:** Toužíte zemřít při beznadějně absurdní snaze uniknout v automobilu hejnu senzacechtivých bulvárních novinářů?
- Moje vinná réva:** Ne. Já jsem spíš myslela, jak cestovala po světě, navštěvovala lidi s AIDS a protestovala proti používání nášlapných min, které mrzačí nevinné děti i spoustu let po válce.
- Ester Krejčí:** Nevím. Možná by bylo lepší vzít to naopak. I když to nemohu vyloučit, pochybuji, že někdo z nás se stane princeznou z Walesu. Možná by bylo prospěšnější vyprávět o životě někoho obyčejného, kdo nevykonal nic významného a znali ho jen blízcí příbuzní a přátelé.
- Vojtěch Verner:** To by byla nuda, s takovým životem bych se nespokojil.
- Ester Krejčí:** Ale stejně tak většina z nás dopadne. Hm... (*Zamyslí se.*)
- Zvonění.*
- Melanie Navrátil:** (*Vstane.*) Já už půjdu, mám doma ještě spoustu práce.
- Vojtěch Verner:** (*Také vstane.*) A já chci vynalézt novou supermoderní hygienickou roušku s antibakteriálním filtrem!
- Vstanou sestry Janů, Kňour a Nikita Král.*
- Moje vinná réva:** Ale... ale já bych chtěla, abychom si ještě dál vyprávěli. Podporuje to moudrost, porozumění a ty další věci, které nám tak chybí.
- Vojtěch Verner:** Nemůžete nás tu držet, jsme snad svobodní, ne?
- Kňour:** To je fakt.
- Barbora Janů:** Pojd'te, sestro.
- Tamara Janů:** Dobře.
- Barbora Janů:** Ach, jak toužím po čerstvém vzduchu!

3.7 Atmosféra (2)

(Záběr z opuštěného nádvoří na tmavě červenou budovu gymnázia.) Je slabá mlha a silně prší. Kapky dopadají do louží.

3.8 Rozum a svoboda

Třída (oktáva B). U nástěnky stojí Moje vinná réva a Ester Krejčí.

Moje vinná réva: Proč tu nemohli ještě chvílku zůstat?

Ester Krejčí: Dnes je patrně moderní preferovat svobodu před rozumem či moudrostí, a tak odešli, prostě proto, že mohli.

Moje vinná réva si vzdychne. Ester Krejčí se zamyslí.

Ester Krejčí: Chápu váš postoj, ale nevnímá snad každý člověk situaci jinak?

Moje vinná réva: Jak jinak?

Ester Krejčí: Každý má svůj úhel pohledu.

Moje vinná réva: No a?

Ester Krejčí: Uznávám, že jste se chovala nejrozumněji, jak jste mohla, ale úhel pohledu spolužáků reflektoval spíše jejich vlastní zájmy než společné dobro.

Moje vinná réva: Ale copak to tak má být?

Ester Krejčí: Nemá. Jsem přesvědčena, že každý člověk by si měl utvořit vlastní názor na základě své perspektivy, ale rovněž na základě uvážení názorů ostatních. Proto zastávám názor, že jejich zbrklý odchod domů byl nerozumný.

Moje vinná réva: *(nespokojeně:)* Tedy, vy musíte všechno tak zamotat. Vůbec vám nerozumím.

Ester Krejčí: Omlouvám se, to jsem nechtěla.

Moje vinná réva odvrátí pohled.

Ester Krejčí: Hm... půjdeme domů?

Moje vinná réva: Myslíte, že bychom měly? Je přece chřipková epidemie.

Ester Krejčí: Nemyslím si, že mají všichni chřipku. Někteří pravděpodobně ano, ale u většiny osob to bude obyčejná rýma nebo nemoc jen předstírají, aby nemusely do školy či do zaměstnání. Dle mého názoru je to spíš epidemie hypochondrie.

Moje vinná réva: Aha. Tak dobře.

Moje vinná réva se ohlédne a uvidí u nástěnky Larise, který si prohlíží reklamní leták s nápisem:

Mohou se bacily proměnit v obří krvežíznivé bestie?
Mutanti v našich tělech – v Horké bramboře!

Moje vinná réva se usměje a přistoupí k Larisovi.

Moje vinná réva: Larisi?

Laris: *(Obrátí se k ní.)* Ano?

Moje vinná réva: Chtěla bych vám poděkovat za to, že jste jen seděl a nevyrušoval, na rozdíl třeba od Kňoura.

Laris: Když já jsem chtěl něco říct, ale nemohl jsem přijít na to, co.

Ester Krejčí: V takovém případě je moudré mlčet.

Moje vinná réva: *(s úsměvem.)* No vidíte, zachoval jste se moudře!

Laris se usměje.

Moje vinná réva: Mimochodem, máte deštník?

Laris: Jasně. — Tedy, vlastně doma.

Moje vinná réva: *(Úsměv jí opadne.)* Já jsem mívala jeden starý, ale byl hrozně děravý a už se úplně rozbil. A dáda říká, že deštníky jsou drahé a nevyplatí se, protože prší jen několik dní v roce. Sama deštník má, ale říká, že ho potřebuje do práce.

Laris: Tak to přeběhneme.

Moje vinná réva: Nádraží je daleko, bylo by rozumnější počkat.

Ester Krejčí: Já mám deštník v šatně, mohu vás doprovodit.

Moje vinná réva: Vy byste to pro nás udělala?

Ester Krejčí: Nemusela bych. Obvykle čekám na trolejbus na zastávce před školou. Ale je rozumné vám poskytnout pomoc v nouzi, zasloužíte si to, a já preferuji vlastní rozum před svobodou.

Moje vinná réva: Děkuji. Budu vám za to moc vděčná.

Laris: Já také.

Ester Krejčí: Toho si na vás vážím. A zkuste přesvědčit dádu, ať vám pořídí alespoň nějakou levnou pláštěnku.

Moje vinná réva: Dobře, zkusím.

Moje vinná réva, Ester Krejčí a Laris si u lavic vezmou svoje batohy a odejdou ze třídy. Jako poslední odchází Moje vinná réva. Ve dveřích se ohlédne. Za okny stále prší a ve třídě zůstal jen Nikita Král, který sedí na svém místě a ničeho si nevšímajíc pracuje na notebooku.

Moje vinná réva odejde a zavře za sebou dveře.

3.9 Nic jiného než sex

Šatna oktávy B. V šatně se převlékají Melanie Navrátil, Vojtěch Verner a Kňour.

Vojtěch Verner: Kňoure, líbil se vám příběh o doktorovi?

Kňour: No, jen trochu.

Vojtěch Verner: *(nespokojeně:)* Vás vážně nezajímá nic jiného než sex?

Kňour: Ještě svaly. *(Předvede sval na pravé ruce, ale už má na sobě svetr, takže to tak nevynikne.)* Po škole chci být prostitutkou. Budu si užívat a ještě mně za to budou platit. To bude něco!

Vojtěch Verner si zklamaně vzdychne.

Kňour: Ale líbilo se mi, jak zbořil ten dům, to bylo fajn.

Vojtěch Verner: Alespoň něco.

Melanie Navrátil: Měl jste tomu vymyslet lepší konec.

Vojtěch Verner: To raději něco vynaleznu.

Melanie Navrátil pokrčí rameny. Všichni tři se vydají ze šatny ven.

3.10 Kdo zůstal

Třída (oktáva B), dopoledne. Venku silně prší. Nikita Král je ve třídě sám a pracuje na notebooku.

Shrnutí epizody 2×3

Σ Toto byla čtvrtá epizoda druhé série seriálu Ester Krejčí. Díky chřipkové epidemii odpadlo oktávám vyučování. Moje vinná réva zdůraznila spolužákům, že jsou již skoro dospělí, takže by neměli jen tak odejít. Ester Krejčí uvedla, že analogická situace nastala v knize Dekameron, kde šlo o epidemii moru. Studenti se tak podle tohoto vzoru pod vedením Mojí vinné révy vydali (nepříliš ochotně) vyprávět si příběhy.

Moje vinná réva vyprávěla příběh o Dobromile Hodné, „nejoblíbenějším profesorovi všech dob“, který celý život dělal pro svoje žáky či studenty to nejlepší, a ti tak byli hodní a šťastní. Zemřel během vyučování a na pohřeb mu přišli jeho bývalí žáci a studenti. Nakonec jim po něm zůstaly jen vzpomínky.

Vojtěch Verner vyprávěl sci-fi příběh o Doktoru A, muži, který se ve stáří vydal ve stroji času do minulosti napravit své chyby, ale místo toho skončil v paralelním vesmíru, kde se setkal se svým ženským já.

Tamara Janů vyprávěla podivný příběh o dvou Janech Novácích, kteří si odříkávali jazykolamy a pak se do sebe zamilovali, když jeden z nich řekl ten nejzajímavější, jaký znali. Nikita Král se přihlásil, když chtěl říci, že se mu příběh líbil, protože by jinak nepoznal, kdy může mluvit.

Jana Zlomilová nakonec vyprávěla příběh o Janě Vaňkové, která prožila šťastný, i když zcela obyčejný, život s Petrem Barvířem – uzavřela s ním partnerství a vychovali dva zrozence, kteří se pak o ně ve stáří starali.

Ester Krejčí uvažovala, co bude vyprávět; navrhla popis účinků alkoholu na lidskou psychiku či nacistická válečná zvěrstva. Moje vinná réva navrhla optimističtější vyprávění o Dianě, princezně z Walesu. Úvahy Ester Krejčí přerušilo zvonění. Studenti, kromě Nikity Krále, Mojí vinné révy, Larise a Ester Krejčí odešli. Ester Krejčí to přičetla tomu, že dávají přednost svobodě před rozumem. Moje vinná réva poděkovala Larisovi, že nevyrušoval, a zjistila, že ani jeden z nich nemá deštník. (Venku totiž zatím začalo pršet.) Ester Krejčí řekla, že dává přednost rozumu před svobodou, a tak jim nabídla svůj deštník a poradila Mojí vinné révě pořídit si pláštěnku. Odešly a ve třídě nakonec zůstal jen Nikita Král.

Kňour řekl v šatně Vojtěchu Vernerovi, že kromě sexu ho zajímají ještě svaly a chce se stát prostitutkou.

Hudba k titulcům:

Jaroslav Hutka: *Náměšť*.

2×4
ANALÝZA MARKETINGU

4.1 Obchodní značky

(Titulek:) *Obchodní značky v upoutávkách v následující epizodě byly změněny, aby jejich uvedení neovlivňovalo hospodářskou soutěž a nebylo žalovatelné. Jejich jakákoliv podobnost se skutečnými značkami a upoutávkami je čistě náhodná.*

hlas vypravěče (m. o.): Obchodní značky v upoutávkách v následující epizodě byly změněny, aby jejich uvedení neovlivňovalo hospodářskou soutěž a nebylo žalovatelné. Jejich jakákoliv podobnost se skutečnými značkami a upoutávkami je čistě náhodná.

4.2 Čas (1)

(Titulek:) Úterý 11. 1. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Úterý, 11. ledna 2011.

4.3 Duna

Písečná poušť, na čisté obloze pražící slunce. Ester Krejčí v čádoru¹ rychlým krokem někam jde. Vystoupí na písečnou dunu a v dálce spatří oázu s palmami a drobným jezírkem.

Ester Krejčí: *(trochu zoufale:)* Snad to není fata morgána².

Ester Krejčí se rozeběhne směrem k oáze.

4.4 Oáza plytkosti

Oáza v poušti. Stojí zde stánek a v něm prodavač v elegantním západním oblečení. Ke stánku přiběhne Ester Krejčí v čádoru.

Ester Krejčí: Vodu!

prodavač: *(Nepřirozeně se usmívá.)* Vítejte v oáze. Jak vám mohu pomoci?

---

¹Čádor je dlouhý, splývavý oděv z černé (popř. tmavě vzorované) látky. Jde o druh islámského oděvu pro ženy.

²Fata morgána je optický jev v atmosféře, při němž se díky zrcadlení mezi vrstvami vzduchu jeví vzdálené objekty mnohem blíže, než ve skutečnosti jsou. Často se navíc jeví volně vznášející se ve vzduchu.

- Ester Krejčí:** Přepadli nás. Jediná jsem přežila. Vodu!
- prodavač:** *(Stále se usmívá.)* Jistě. A mohu vám nabídnout naši novou rtěnku? Žlutozelenou. Díky jedinečné receptuře zvětšuje objem rtů, slušela by vám. Nebo jemné oční stíny, máme kompletní sortiment. Pleťová by byla něco pro vás, dodá vašim očím přirozený vzhled, který je dnes tak neobvyklý. Budete působit výjimečně.
- Ester Krejčí:** *(naléhavě:)* Ne! Oloupili mě a zažívám akutní dehydrataci.
- prodavač:** *(Stále se profesionálně usmívá.)* Chápu. Vaše přání jsou pro nás to nejdůležitější. Na dehydratovanou pleť doporučuji hydratační zvláčňující krém s avokádovým olejem za pouhých devět tisíc devět set devadesát devět korun, nebo vám mohu nabídnout tyčinku, ta je trochu levnější.
- Ester Krejčí:** *(zoufale:)* Ne!

4.5 Pokoj Ester Krejčí

Pokoj Ester Krejčí³, noc. Ester Krejčí se s leknutím probudí v posteli. Rozsvítí elektrickou lampu na nočním stolku. Hodiny ukazují 04.15:37 a jdou. Ester Krejčí se rozhlédne po pokoji. Pak ze sebe odkryje peřinu a zpod ní vytáhne knihu Psychologie reklamy.

4.6 Adolescence

Kuchyně v domě rodiny Krejčích, brzy ráno. Karel a Ester Krejčí snídají u stolu chléb s mrkví a okurkovým salátem. Ester Krejčí dojí první.

- Ester Krejčí:** Dádo.
- Karel Krejčí:** Ano?
- Ester Krejčí:** Chtěla bych vás požádat o vyjádření se k jednomu tématu týkajícímu se mého spánku.

---

³Pokoj v patře 1 rodinného domu, zhruba 4 × 4 metry. Připomíná spíše kancelář. Kromě postele a nočního stolku se tu nachází stůl s mechanickým psacím strojem a počítačem, různé skříně kromě šatníku (knihovnička, skříně se zásuvkami a další uzavřené skříně). Na dvou němých sluzích visí černé denní oblečení. V pokoji není žádné zrcadlo, ale má jedny dveře a okno, za kterým je vidět naoranžovělé pouliční osvětlení.

- Karel Krejčí:** Ovšem. O co se jedná?
- Ester Krejčí:** Myslíte, že s přihlédnutím k mému věku mohu spát s Medvídkem Pú?
- Karel Krejčí:** Vzhledem k tomu, že životní fázi adolescence máte téměř za sebou, myslím, že jste již dostatečně kompetentní k tomu rozhodnout se, s čím či s kým budete spát.
- Ester Krejčí:** Toho jsem si vědoma, jen mám starost, zda to bude v naší rodině považováno za sociálně akceptovatelné.
- Karel Krejčí:** Určitě ano.
- Ester Krejčí:** *(spokojeně:)* Děkuji.

4.7 Přítel v nouzi

Třída (oktáva B), ráno před vyučováním. V zadní části třídy sedí Zorana (na vozíku) a Bernard Koniklecový (na hnědé sedací kostce). Stojí u nich Moje vinná réva. Mluví spolu.

- Moje vinná réva:** Když, víte, mně trochu zatéká do pravé boty. Dáda říká, že to nic není, ale je to protivné.
- Zorana:** Nemůžete chodit v promoklých botách. Nachladíte se! Řekněte jí, ať vám koupí nové.
- Moje vinná réva:** Už jsem jí říkala, ale prý teď musíme šetřit.
- Zorana:** To říká pořád.
- Moje vinná réva:** Když... zimní boty jsou zoufale drahé a jarní zase nevydrží vlhko. Asi řeknu Vojtěchu Vernerovi, aby mi tam namontoval nějaký ten svůj vynález.
- Zorana:** *(Potutelně se usměje a obrátí se na Bernarda Koniklecového.)* Myslíte na to, na co myslím já?

Bernard Koniklecový: *(s úsměvem:)* Určitě ano. A na co to vlastně myslím?

Přijde k nim Vojtěch Verner.

- Vojtěch Verner:** Nemluvil tu někdo o mně?
- Moje vinná réva:** *(na Vojtěcha Verneru:)* Ano.

- Zorana:** Mám v plánu, že v sobotu odpoledne půjdu s Bernardem Koniklecovým, sestrami Janů a Neptunou na nákup do Kompasu, a kdybyste se přidala, koupila bych vám je tam.
- Moje vinná réva:** Opravdu? Nové boty?
- Zorana:** Ano.
- Moje vinná réva:** To byste mi moc pomohla.
- Zorana:** Zasloužíte si to.
- Vojtěch Verner:** A co budete v Kompasu nakupovat?
- Zorana:** Tak nějak všechno, co kdo potřebuje. Ale každý si bude platit za sebe.
- Vojtěch Verner:** To se mi líbí. Chtěl bych jít s vámi.
- Zorana:** Budu ráda. Sraz je ve 13 hodin na Gondolinské, tam, jak tramvaje zastavují před obchodem.
- Vojtěch Verner:** Dobře. Počítejte se mnou. *(Odchází ke své lavici.)*
- Moje vinná réva:** *(Zamyslí se.)* Kdo je Neptuna?
- Zorana:** Jeden kluk ze Západního Města. Docela zvláštní a trochu zábavný. Třeba se vám bude líbit.
- Moje vinná réva:** Aha. A mohla by s námi jít i Ester Krejčí? Cítila bych se s ní lépe.
- Zorana:** Určitě.
- Moje vinná réva:** *(Usměje se.)* Děkuji.

Moje vinná réva odchází kolem nástěnky, na které visí reklamní leták s nápisem:

Okradou a znásilní vaši mrtvou prababičku? Nemůžou si pomoci!
Kleptomani nekrofilové – v Horké bramboře!

4.8 Více hledisek

Třída (oktáva B), ráno před vyučováním. Ester Krejčí sedí ve své lavici. Přijde k ní Moje vinná réva.

- Moje vinná réva:** Dobrý den, Ester Krejčí.

Ester Krejčí se podívá na Moji vinnou révu.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Moje vinná réva: Trochu mi zatéká do bot a Zorana se nabídla, že spolu zajdeme do Kompasu a koupí mi tam nové. A já bych chtěla, abyste tam s námi šla také.

Ester Krejčí: Doma už od Vánoc studuji psychologii reklamy a nemám zájem se vystavovat jejímu škodlivému vlivu na schopnost racionálního jednání dobrovolně. Raději zůstanu doma a napíšu esej o různých formách marketingu a psychických důsledcích adaptace na všudypřítomnou reklamu.

Moje vinná réva: Ale chyběla byste mi tam. Navíc prý půjdeme s jedním novým, zajímavým klukem. (*Zamyslí se.*) A pokud budete něco psát o reklamě, nebylo by lepší, kdybyste ji poznala i osobně? Vše nevyčtete jen z knih a podle mě je lepší vidět věci z víc hledisek.

Ester Krejčí: Máte pravdu. Dobře, půjdu tedy s vámi.

Moje vinná réva: Děkuji. Uděláte mi tím velikou radost.

4.9 Čas (2)

(Titulek:) Středa 12. 1. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Středa, 12. ledna 2011.

4.10 Smysl pizzy

Vedlejší místnost fitness centra. U prázdného stolu sedí a čekají Ester Krejčí a Moje vinná réva. Moje vinná réva se podívá na svoje zimní kotníkové boty, obalené přilepenými mikrotenovými sáčky. Vzdychně si.

Přijde obsluha, nesouc jim sýrovou pizzu s kukuřicí, tvarem připomínající Antarktidu.

obsluha: Tak, tady to máte. (*Položí talíř s pizzou na stůl.*)

Moje vinná réva: (*udiveně:*) Neměla by být kulatá?

obsluha: Omlouvám se, máme nového kuchaře a teprve se zaučuje.

Moje vinná réva: Aha. Dobře, děkuji.

- obsluha:** Není zač.
Obsluha odejde.
- Moje vinná réva:** *(Přisune talíř k Ester Krejčí.)* Nějak nemám hlad, myslím, že dnes vám ji nechám celou.
- Ester Krejčí:** Také nemám hlad.
- Moje vinná réva:** Má pak vůbec smysl tu pizzu kupovat?
- Ester Krejčí:** Ovšem, že ano. Podporujeme tím tento podnik, díky němuž se můžeme vyhnout dohledu profesora Zedníka. Ale pokud jde o otázku, zda má smysl ji jíst, když nemáme hlad... Ne, dle mého názoru nemá. *(Odsune talíř doprostřed stolu.)*
- Moje vinná réva:** Ale není to plýtvání? Nemůžeme přece vyhazovat jídlo!
- Ester Krejčí:** Hm... tato zásada pochází z dob našich prapředků, kteří většinu času strávili prací na čerstvém vzduchu, jídla měli málo a byly to především ovoce a chléb. Myslíte, že je pragmatické jejich zkušenosti aplikovat na dnešní dobu, kdy i hodinu tělesné výchovy prosedíme, jídla se nám tu nabízí tolik, že ho ani nezvládneme sníst, a jsou to věci jako hamburger, párek v rohlíku, smažený sýr v bulce či podivně tvarovaná pizza?
- Moje vinná réva:** Měly bychom žít zdravěji. Nemohly bychom si příští týden dát něco jiného?
- Ester Krejčí:** Obávám se, že pokud od Nového roku nezměnily také jídelní lístek, je pizza s kukuřicí to nejzdravější z jídel, co na něm můžeme najít.
- Moje vinná réva:** Takže si budeme muset i příště dát pizzu?
- Ester Krejčí:** Ano.
- Moje vinná réva:** *(zklamaně:)* Ach jo!

4.11 Čas (3)

(Titulek:) Sobota 15. 1. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Sobota, 15. ledna 2011.

4.12 Lázeňské poplatky

Nástupiště tramvajové zastávky Gondolinská směr Ústřední nemocnice, kolem poledne. Mírně sněží. Čeká tu zhruba sedm cestujících, mezi nimi Neptuna a Vojtěch Verner. Přijede tramvaj linky 10 směr Ústřední nemocnice. Zastaví a otevře dveře.

hlášení (m. o.): Zastávka Gondolinská. Příští zastávka – K Alkoholům. Zastávka je na znamení.

Vystoupí Ester Krejčí, Moje vinná réva a Barbora Janů. Bernard Koniklecový sjede ze schůdků tramvaje s invalidním vozíkem, na kterém sedí Zorana. Tamara Janů pak obdobným způsobem vyloží prázdný eichlerský nákupní vozík⁴. Zazní zvukový signál, dveře se zavřou a tramvaj odjede.

Zorana: Dobrý den, Neptuno.

Neptuna: Dobrý den, Zorano.

Zorana: Bernarda Koniklecového už znáte. Toto je (*Ukazuje.*) Ester Krejčí, Moje vinná réva, sestry Janů a Vojtěch Verner.

Neptuna: Ráda vás všechny poznávám. Netušila jsem, že nás bude tolik.

K cizímu teenagerovi, který stojí vedle skupiny a něco dělá s mobilním telefonem, přistoupí Helena Smutná.

Helena Smutná: Promiňte, poradila byste mi?

Moje vinná réva se tím směrem podívá.

Zorana (m. o.): To víte...

Teenager se otočí pryč a odchází s očima stále upřenýma na telefon. Helena Smutná zůstane stát. Moje vinná réva (se slyšitelným zašustěním) přijde k ní.

Moje vinná réva: Co potřebujete?

Helena Smutná zazírá na její boty v mikrotenových sáčcích a zastydí se.

Helena Smutná: No... tedy... (*Váhá.*) Kudy bych se dostala do nákupního střediska?

Moje vinná réva: (*Její rozpaky nechápe.*) Tam tudy. Pojdte, zavedeme vás tam.

Moje vinná réva jde pomalu směrem k nakloněné rovině stoupající od zastávky zářezem. Ostatní včetně Heleny Smutné jdou za ní.

---

⁴Podobá se kočárku pro děti, ale je uzpůsoben k přepravě nákupu

- Helena Smutná:** *(s radostí a údivem:)* Děkuju vám, jste hrozně moc hodní. Víte, lidi jsou dnes na sebe zlí. Pořád někam spěchají, o nic se nestarají a nemají vůbec čas.
- Zorana:** Ne všichni. Lidé jsou různí.
- Neptuna:** Všichni čas mít nemohou. Někdo se přece také musí bavit.
- Helena Smutná:** Já hlavně nechápu prezidenta Eichlera, proč musel všechno předělávat. Za komunistů nám bylo líp.
- Ester Krejčí:** Nebylo by možné, že příčinou tohoto vašeho postoje je to, že jste se v procesu socializace⁵ adaptovala na hodnotový systém podporovaný socialistickým establishmentem?
- Helena Smutná:** Hele, vy si možná myslíte, že ste kdovíjak chytří, ale já sem jednou byla ve Františkových Lázních a koupila sem si tam lázeňské oplatky! Ta radost, co sem z toho měla, to je něco, co vy mladí nikdy nepochopíte. A promiňte mi ten tón, pokud to snad vyznělo sobecky.
- Bernard Koniklecový:** Nám to nevádí. Jsme na sobecké lidi zvyklí ze školy.
- Helena Smutná:** *(nevěřicně:)* Kam ta doba spěje?
- Ester Krejčí:** Vymknuta z kloubů doba šílí. Shakespeare.⁶

4.13 Senilita

Před hlavním vstupem do hypermarketu. Skupina studentů s Helenou Smutnou přijde k pomalu se otáčejícím otočným dveřím.

Moje vinná réva: Tak jsme tu.

Helena Smutná: Děkuju vám a přeju, ať se vám daří. Na shledanou.

Moje vinná réva: Na shledanou.

Helena Smutná vejde dovnitř.

Zorana: Vrtá mi hlavou, proč potřebovala poradit. Myslíte, že je tu poprvé?

---

⁵Socializace je (v sociologii, psychologii a pedagogice) proces, při kterém se jedinec začleňuje do společnosti, osvojuje si její hodnoty a normy a učí se sociálním rolím.

⁶Jde o nepřesný citát ze Shakespearovy divadelní hry Hamlet.

- Ester Krejčí:** Senilita. Až sem půjde příště, bude se muset zeptat znovu.
- Zorana:** Aha.
- Ester Krejčí:** Ten méně veselý aspekt je, že mě to v jejím věku zřejmě čeká také.

4.14 Skřínky na zavazadla

Interiér hypermarketu⁷ u odkládacích skříněk.⁸ Ve skupině přichází Zorana, Bernard Koniklecový, Neptuna, Vojtěch Verner, Ester Krejčí, Moje vinná réva a sestry Janů.

Zorana: (na Bernarda Koniklecového:) Mám žízeň.

Bernard Koniklecový si sundá batoh, vytáhne láhev vody a podá ji Zoraně. Ta se napije.

Bernard Koniklecový: (všem:) Napijte se. Uvnitř pít nedostanete.

Neptuna: To říkáte, jako bychom byly v obchodě poprvé. Když dostanu žízeň, koupím si hasičskou – na uhašení žízně to nejlepší.

Moje vinná réva vytáhne z batohu plastovou láhev vody, napije se, vrátí ji a batoh uloží do skřínky. Zavře ji, zamkne a klíč si nechá. Ostatní také uloží své batohy. Ester Krejčí, Bernard Koniklecový, Neptuna a Tamara Janů si nechají kabelky, ostatní zůstanou bez příručních zavazadel.

Neptuna: (Chlubí se kabelkou.) Doplnky Stash – vaše vstupenka do lepší společnosti.

Nikdo na Neptunu nereaguje.

Bernard Koniklecový: Nezapomeňte si peníze, platit se bude zvlášť.

Moje vinná réva: Budu si jen prohlížet, ale nějaké drobné pro jistotu mám.

Zorana: Já musím přes informace, sejdeme se uvnitř.

Vojtěch Verner: Dobře.

---

⁷Všude v hypermarketu potichu hraje nevtíravá hudba, občas přerušena hlášením pro zákazníky či zaměstnance či reklamní vsuvkou.

⁸U zdi stojí dlouhá stěna z dřevěných skříněk. Některé jsou zavřené, ale většina je jich otevřená a ze zámků jim visí klíč (jde vyjmout až po zamknutí skřínky). Vedle skříněk visí cedule s nápisy: „VYNÁŠET KLÍČE OD SKŘÍŇEK MIMO BUDOVU ZAKÁZÁNO“ a „PROSTOR SLEDOVÁN KAMERAMI“ a provozní řád.

4.15 Zvláštní vstup

Pult informací v hypermarketu. Vedle pultu je služební vstup se závorou. Za pultem stojí pracovník informací. Přijde Bernard Koniklecový se Zoranou a přistoupí k pultu.

pracovník informací: Dobrý den, co byste potřebovali?

Zorana: Dobrý den, pustili byste mě dovnitř?

pracovník informací: Jistě.

Pracovník informací stiskne tlačítko a závora služebního vstupu se otevře.

Zorana: Děkuji.

Bernard Koniklecový se Zoranou projede a za ním se závora zavře.

4.16 Reklama-žena

Neptuna, Moje vinná réva, Ester Krejčí, sestry Janů a Vojtěch Verner jdou ve skupince širokou chodbou na okraji hypermarketu. Po levé straně mají různé obchůdky, po pravé plot s vyvěšenými reklamami. Ester Krejčí si všimne svislého poutače s fotografií sexuálně atraktivní ženy⁹. Kromě ní je na něm ještě nápis „RESTAURACE SEVERNÍ PÓL – 50 m“.

Ester Krejčí: Moje vinná révo?

Moje vinná réva: Ano?

Ester Krejčí: *(Za chůze ukáže na poutač.)* Jaký je váš názor na takovouto erotizaci a sexualizaci reklamy?

Moje vinná réva: *(Dívá se na poutač.)* Vadí mi to. Nechápu, že se ti lidé nestydí.

Ester Krejčí: Můj názor je takový, že jde o účinný, leč amorální nástroj k získání pozornosti. Takové opovrženímhodné plakáty, zneužívající lidskou přirozenost k manipulaci a získání konkurenční výhody, jsou nejhorším projevem dekadence reklamního průmyslu. Opovrhuji takovou formou reklamy a hledím na ni s despektem.

Chvíli mlčky jdou.

---

⁹Na bílém pozadí. Žena má vlasy po ramena a na sobě jen podprsenku, kalhotky (zakrývající alespoň z 50 % hýždě) a sandály na vysokém podpatku. Vrhá upřený pohled na diváka a ukazuje doleva.

hlášení pro zákazníky (m. o.): Bojíte se, že nevezete svůj nákup? Žádné strachy! Objednejte si pohledného dopravního asistenta a ten vám nakoupené zboží doveze až domů! Transport Assistance, s. r. o.

Ester Krejčí: Hm... Zdá se, že jsem se mylila. Existují i horší projevy dekadence.

(Záběr na tu ženu z poutače, která rozdává kolemjdoucím poslední leták a pak se kočičí chůzí vrátí zpět do restaurace.)

Moje vinná réva: *(trochu znechuceně:)* Brr... Vždyť není zase tolik teplo. Jak může někdo něco takového dělat? Myslíte, že ji k tomu nutí?

Ester Krejčí: Myslím, že většina dnešních lidí nemá žádné pevné přesvědčení, takže je stačí odizolovat od rodiny a přátel a pak je lze postupným posouváním hranic, takzvanou salámovou metodou¹⁰, přesvědčit k čemukoliv, zvlášť když jim nabídnete hodně peněz.

4.17 Mentalita lovce

Oddělení slev – na stolcích tu leží zlevněné zboží různých druhů a nad nimi jsou umístěny cedule s nápisy jako „POSLEDNÍ ŠANCE“, „AKCE“, „TOTÁLNÍ VÝPRODEJ“, „SLEVA AŽ -90%“, „NAKUPUJTE VÝHODNĚ“. Jsou tu už všechny včetně Zorany. Bernard Koniklecový jde s ní, ale už ji nevez.

Moje vinná réva: *(S údivem se rozhlíží.)* No né...
(na Neptunu:) Vy sem chodíte často?

Neptuna: Jasně. Každý týden, když dostanu kapesné. Ale dostávám jen dva tisíce. Co vy?

Moje vinná réva: Já jsem tu byla už hrozně dávno. Obvykle nakupujeme v Židli.

Neptuna: A kapesné?

Moje vinná réva: Jen občas nějaké drobné. Pravidelně nedostávám nic.

Neptuna: Tak to nechápu, jak můžete vůbec žít...

Neptuna si odejde vybírat, Moje vinná réva se zatváří zklamaně. Tamara Janů zatím obchází stolky a „skenuje“, co na nich je. Barbora Janů se ostražitě rozhlíží. Zorana

---

¹⁰Salámová metoda je taktika, při níž někdo prosazuje kontroverzní či naprosto nepřijatelný cíl tak, že jej rozdělí na množství malých kroků, z nichž každý vypadá sám o sobě nevinně či ospravedlnitelně.

zajede k nejbližšímu stolku a začne si prohlížet zboží.

Tamara Janů: *(Vezme ze stolu dvě stejné zelené keramické žáby, které se usmívají a vyplazují jazyk, a ukáže je sestře.)* Sestro, líbí se vám tyto panenky?

Barbora Janů: Fuj! Vždyť jsou to žáby.

Tamara Janů: Ale jsou zlevněné ze sto osmdesáti devíti na sto padesát devět.

Barbora Janů: Když už chcete panenky na fotografování, vyberte si nějaké hezké.

Tamara Janů: A které jsou hezké?

Barbora Janů: Tyto rozhodně ne. *(Vezme sestře keramické žáby a vrátí je na stolek.)* Navíc jsou to spíš zahradní trpaslíci než panenky.

Moje vinná réva si prohlíží věci na stolcích. Vojtěch Verner je nervozní. V ruce drží papír. Přejde k Zoraně, která právě zkoumá jakýsi hadr na podlahu.

Vojtěch Verner: Zorano, kdy začneme nakupovat?

Zorana: Vždyť už nakupujeme.

Vojtěch Verner: Ale říkala jste, že koupíme Mojí vinné révě boty a ostatním všechno, co budou potřebovat.

Zorana: No a?

Vojtěch Verner: *(Ukáže jí papír.)* Tady je seznam věcí, které potřebuji.

Zorana: *(Papír si neprohlédne, ale vytáhne z kapsy podobný.)* Také mám seznam. Tak si to hlídejte, a až kolem nich půjdeme, kupte si je.

Vojtěch Verner: Ale to je hrozně neefektivní. Měli bychom jít podle seznamu přímo k jednotlivým věcem, které potřebujeme, vzít je a pak rychle pryč.

Zorana: Takže vy nakupujete tak, že běžíte pro první položku na jeden konec obchodu, pro druhou na druhý, pro třetí se vrátíte, po celém obchodě pak zoufale hledáte tu čtvrtou a tak dále?

Vojtěch Verner: Ano. — Až na to, že mám pořadí optimalizované podle rozložení zboží v prodejně, a díky tomu to zvládnu mnohem rychleji a s menší námahou, takže je to velice efektivní.

Zorana: Obávám se, že takový způsob by mi nevyhovoval a myslím, že ani ostatním, takže se asi budete muset přizpůsobit, nebo nakupovat

sám.

Vojtěch Verner: Aha. Tak v tom případě si raději půjdu pro košík a nakoupím si sám. Na shledanou.

Bernard Koniklecový: Na shledanou.

Tamara Janů: Na shledanou.

Vojtěch Verner odejde.

Ester Krejčí: Vojtěch Verner evidentně vyniká spíše mentalitou lovce než sběrače.

Moje vinná réva: *(Radostně ukazuje ostatním balíček křupek.)* Hele, celé tyhle křupky stojí jen třicet korun, na ty mám i já! *(Hodí balíček Tamarě Janů do vozíku.)*

4.18 Mňam

Interiér hypermarketu. U regálu stojí pult s ochutnávkou ovocných šťáv a nektarů a vedle něj leží zásoba balení těchto nápojů. Na pultu jsou lákavé vzorky různých druhů v malých průsvitných kelímcích a za ním obsluhují pečlivě upravená identická dvojčata Petr a Pavel Musilové.

Kolem stánku prochází skupina spolužáků. Moje vinná réva přijde k pultu a ostatní se zastaví.

Moje vinná réva: Jé... To mohu ochutnat?

Petr Musil: *(ochotně:)* Jistě, vyberte si.

Moje vinná réva: *(Ochutná rybízový nektar. Velmi jí chutná.)* Mňam, ten je dobrý! Který to je?

Petr Musil: *(Ukáže na dvoulitrovou krabici nektaru z černého rybízu.)* Tento.

Moje vinná réva: Mňam. Děkuji.

Moje vinná réva popadne krabici s nektarem a odejde se s ní pochlubit Ester Krejčí.

Moje vinná réva: Podívejte se, co mám!

Ester Krejčí: A čím to zaplatíte?

Moje vinná réva: Eh... to mě nenapadlo. *(Zamyslí se. Pak se otočí k Zoraně.)* Zorano?

- Zorana:** Ano?
- Moje vinná réva:** Koupila byste mi, prosím, tento hrozně dobrý nektar?
- Zorana:** Vždyť jste si nic nechtěla... (*Zarazí se.*) Tak dobře, ale kromě bot si už nic dalšího nekupujte. Slíbíte mi to?
- Moje vinná réva:** Slibuji.
- Moje vinná réva položí krabici do vozíku.*
- Ester Krejčí:** Moje vinná révo?
- Moje vinná réva:** Ano?
- Ester Krejčí:** Všimla jste si té hudby?
- Moje vinná réva:** (*Zaposlouchá se.*) Ani ne. Jen když jsme vešly do obchodu.
- Ester Krejčí:** Ta vás má rozptýlit a působit na vaši náladu, abyste přestala uvažovat nad tím, co děláte. Nemyslíte, že v tom byla právě úspěšná?
- Moje vinná réva:** Myslíte?
- Ester Krejčí:** Myslím, že jste se stala obětí jednoho z nejprimitivnějších obchodnických triků.
- Moje vinná réva:** Obchodníci používají nějaké triky? Ale to by neměli...
- Ester Krejčí:** (*Reakce Mojí vinné révy ji překvapila.*) Eh... No... odhaduji, že jich používají několik desítek a od každého existuje velké množství variant.
- Moje vinná réva:** A jak takové triky vypadají?
- Ester Krejčí:** Většinou si nevšimnete, že jde o triky. Ochutnávky zdarma jsou jedním z nich. K dalším patří třeba obrovské obaly s malým množstvím užitečného obsahu.

4.19 Třetí výstraha

K pultu přistoupí Tamara a Barbora Janů. Tamara Janů ochutná malinový a rybízový nektar. Petr Musil si zatím sestry zvědavě prohlíží.

- Tamara Janů:** To je zajímavé. Ty dva druhy chutnají úplně stejně.
- Pavel Musil:** A chutnají vám?

Tamara Janů: Já nevím, mně je to jedno.

Pavel Musil je zmatený odpovědí.

Petr Musil: Promiňte, ale vy jste sourozenci?

Pavel Musil se na Petra Musila zamračí, ten si toho nevšimá, je příliš zaujatý sestrami Janů.

Tamara Janů: Ano. A vy?

Barbora Janů se vmžiku ohlédne a trochu couvne, jako by se připravovala k útěku.

Petr Musil: Také.

Pavel Musil: Bratře, krotte se. Co nám říkal šéf?

Petr Musil pokrčí rameny.

Petr Musil: *(na Tamaru Janů, profesionálně:)* Ještě tu máme jablečnou, pomerančovou, grapefruitovou, mrkvovou, rajčatovou, limetkovou...

Tamara Janů: Ano. Děkuji. *(Odejde.)*

Pavel Musil: *(potichu:)* Když nás šéf zase nachytá, jak si soukromě povídáme se zákazníkem, vyhodí nás oba!

Petr Musil: Jen klid, vždyť máme teprve druhou výstrahu.

Pavel Musil: A kolik si myslíte, že těch výstrah je?

4.20 Ovoce, zelenina a freegani

Oddělení ovoce a zeleniny. Barbora Janů nabírá do sáčku jablka, Bernard Koniklecový do jiného cibule, Moje vinná réva se rozhlíží, Ester Krejčí stojí vedle ní.

hlášení pro zákazníky (m. o.): Vážení zákazníci, mít vlastní nákupní vozík je skvělé! Pořídte si nejnovější model HF 2010 ještě dnes a ušetříte deset procent z ceny vašeho nákupu. Více informací na informacích. Kompas – místo, kde vás baví nakupovat!

Moje vinná réva: Jak to dělají, že tu mají tolik ovoce a všechno vypadá tak hezky?

(Záběr na značně nazelenalé banány.)

Moje vinná réva (m. o.): Tedy... skoro všechno.

Ester Krejčí: Velkou část toho ovoce každý den vyhodí a nahradí čerstvým.

- Moje vinná réva:** Ale to je plýtvání, ne?
- Ester Krejčí:** Ano. Nicméně v EDDR žije asi patnáct lidí, kteří se nazývají freegani a chodí ty zbytky určené k vyhození vyjítat. Je to zatím ilegální, ale Kompas je podporuje – má pak méně odpadu na odvoz a nenese žádnou zodpovědnost za jejich případné zažívací potíže¹¹.
- Moje vinná réva:** Opravdu?
- Ester Krejčí:** Ano. Seženu vám o freeganech brožuru, pokud budete chtít.
- Moje vinná réva:** Kde jste se o tom dozvěděla?
- Ester Krejčí:** V knihovně na přednášce.
- Moje vinná réva:** Aha.

4.21 Lázeňské poplatky – řešení

Interiér hypermarketu, mezi regály. Bernard Koniklecový vezme krabici lázeňských poplatků, prohlédne si ji a položí ji do vozíku. Vytáhne ji a znovu vrátí do vozíku. Zakroučí hlavou. Přistoupí k němu Ester Krejčí.

- Ester Krejčí:** Uvažujete nad něčím?
- Bernard Koniklecový:** Ano.
- Ester Krejčí:** Alespoň někdo tu uvažuje víc než cvičená myš.
- Bernard Koniklecový:** Vrtá mi hlavou, jak to ten stařec myslel. Když si koupím lázeňské poplatky, žádnou zvláštní radost necítím. Vlastně na ně ani nemám chuť, jsou moc sladké.
- Ester Krejčí:** Co byste řekl, kdyby to bylo takto: za socialismu se neprodávaly na každém rohu, ale jen v některých lázních a dostat se tam se podařilo jen málokomu, takže lázeňské poplatky byly vlastně materiálním symbolem osobního úspěchu.
- Bernard Koniklecový:** To je možné. Myslíte, že to tak bylo?
- Ester Krejčí:** Říkají-li mi rodiče pravdu, pak ano. Nejspíš měla každá doba svoje atributy úspěchu.

---

¹¹Ve skutečnosti bývá většina ovoce a zeleniny, kterou obchody vyhazují, ještě nezávadná.

Bernard Koniklecový: (*Usměje se.*) Tak takhle to je. Děkuji.

Ester Krejčí: A teď je můžete vrátit a ušetřit nějakých čtyři sta korun.

Bernard Koniklecový vezme z vozíku krabici oplatků a vrátí ji do regálu.

Bernard Koniklecový: Už stojí skoro pět set.

Přijde k nim Zorana.

Zorana: Můžeme jít dál?

Bernard Koniklecový: Už jdeme.

4.22 Rybolov

Interiér hypermarketu. Skupina prochází kolem akvária přeplněného živými rybami na prodej. Tamara Janů se u něj zastaví, prohlédne si jej a obrátí se na ostatní.

Tamara Janů: Všimly jste si, že ryby nemají nohy?

Ostatní se zastaví. Neptuna se zasměje a ostatní kromě Barbory Janů a Ester Krejčí se tváří trochu rozpačitě.

Ester Krejčí: Patrně proto, aby při takovéto koncentraci nemohly nikoho ušlapat.

Barbora Janů: Nemohli by jim dát víc prostoru? Vždyť jim musí být hrozně.

Bernard Koniklecový: A jak se teprve musejí cítit v síti při výlovu! To je, jako kdyby vás někdo s dalšími sto lidmi nacpal do autobusu a hodil do vody.

Barbora Janů smutně vzlykne.

Ester Krejčí: Možná se cítí jako zákazníci nového hypermarketu: Stačí nabídnout slevu na prvních tisíc nákupů a lidé jsou díky davové psychóze¹² schopni druhé i zašlapat do podlahy, aby měli o deset procent levnější nákup.

Bernard Koniklecový: Nepřipadá vám, že ryby jsou někdy civilizovanější než lidé?

Ester Krejčí: Často. Alespoň je rybáři musejí chytat na skutečné žížaly a nestačí jim jen reklamní kampaň typu Český sen.¹³

---

¹²Davová psychóza je stav mysli, který nastává u člověka v davu ve vypjatých situacích: člověk ztrácí osobnost a myslí, cítí a jedná s davem či zcela nepředvídatelně, a tak může udělat něco, co by sám nikdy neudělal.

¹³Český sen je dokumentární film o reklamní kampani, která proběhla v Praze v roce 2003. Díky ní

Neptuna: Nezdržujte! Nejsme v debatním kroužku. Musíme nakupovat.

Skupina pokračuje v chůzi.

Ester Krejčí: Máte pravdu. Bohužel.

Tamara Janů: Když ryby nemají ruce ani nohy, nevíte, z čeho jsou rybí prsty?

Nikdo neodpovídá.

hlášení pro zákazníky (m. o.): Hypermarket Kompas – místo, kde vás baví nakupovat!

4.23 Cukrovinky

Interiér hypermarketu, chodba kolem oddělení textilu. Nad regálem s podprsenkami je velký reklamní plakát na vycpanou podprsenku vizuálně zvětšující prsy (včetně fotografií „před“ a „po“). Kolem prochází Neptuna s ostatními. Moje vinná réva si všimne, že u vedlejšího regálu s ponožkami stojí stolec s bonbony a žvýkačkami.

Moje vinná réva: Proč jsou u oděvů bonbony?

Ester Krejčí: Šly jsme kolem nich už několikrát. Jsou v různých odděleních. To je další trik: Když prochází obchodem dáda s dítětem, což je rozhodně běžnější fenomén než sedmičlenná skupina adolescentů, dítě mívá chuť na sladkosti. Jenže když je dáda hodí do vozíku, ta chuť pochopitelně nepřejde a dítě se bude dožadovat sladkostí pokaždé, když na ně narazí. Domyslete si, co se stane, když jsou bonbony v obchodě na deseti různých místech a pokaždé nějaké jiné, nové, lákavé... Navíc... Co myslíte, funguje to jen na děti?

Moje vinná réva: *(vážně:)* Tohle by dělat neměli.

4.24 Lahodné gumové párky

Interiér hypermarketu, samoobslužná část oddělení lahůdek. Moje vinná réva si prohlíží balíček párků z chladicího boxu. Je smutná. Vedle ní stojí Ester Krejčí.

---

přišlo několik tisíc lidí na otevření nového hypermarketu, který ve skutečnosti neexistoval (byla z něj postavena pouze čelní stěna). Lze jej považovat za příklad toho, jak snadné je při investování dostatečného množství peněz nalákat tisíce zákazníků k zájmu o něco neexistujícího či nekvalitního, zatímco velké množství kvalitních produktů je v důsledku nedostatku propagace opomíjeno.

- Moje vinná réva:** Ach.
- Ester Krejčí:** Copak?
- Moje vinná réva:** Škoda, že jsem musela slíbit, že už si nic dalšího nekoupím. Lahodné drůbeží párky by mi určitě moc chutnaly. Musím někdy přesvědčit dádu...
- Ester Krejčí:** Uvědomujete si, že i název výrobku je druhem reklamy?
- Moje vinná réva:** Ne. Opravdu?
- Ester Krejčí:** Zákazník si mnohem pravděpodobněji koupí „lahodný párek“ či služby „profesionálního týmu“ než „hnusný párek“ či služby „týmu flákačů“. Jenže ve skutečnosti v tom nemusí být rozdíl – růže pojmenovaná hnusná kytka by voněla stejně. Třeba jsou ty párky ve skutečnosti nechutné.
- Moje vinná réva:** (*naivně:*) Ale když na nich píšou, že jsou lahodné, tak přece musejí být dobré.
- Ester Krejčí:** (*Vzdychne si.*) Přečtěte mi složení.
- Moje vinná réva najde na etiketě složení a začne číst.*
- Moje vinná réva:** Kuřecí maso strojně oddělené – padesát sedm procent, pitná voda, kuřecí kůže, jedlá sůl, škrob, dextróza, hrachová bílkovina, bambusová vláknina, ovesná vláknina, stabilizátor E 450, zahušřovadlo E 451, konzervant E 250, guma guar¹⁴? Co tam dělá guma?
- Ester Krejčí:** Čtěte dál.
- Moje vinná réva:** (*zklamaně:*) Xantan, modifikovaný škrob, látka zvýrazňující chuť a vůni E 621, antioxidant erythorban drasel- (*Přeřekla se.*) sodný, koření, extrakty koření, barvivo E 124... (*Odloží párky zpět do boxu.*) Na něco takového nemám chuť. Pochybuji, že je to vůbec jedlé.
- Ester Krejčí:** A to to ještě obsahuje maso. Slyšela jsem o špekáčcích z ochuceného plastu, které se nad ohněm roztečou a nepříjemně zapáchají.
- Moje vinná réva:** Fuj!

---

¹⁴Guma guar je druh rozpustné vlákniny, který zvyšuje pocit sytosti. Podle Wikipedie může v potravinách způsobovat alergii, a při styku s pokožkou zvlášť citlivých jedinců dokonce kopřivku.

Ester Krejčí: Vidíte, jaký vliv má název a vyobrazení výrobku na postoje zákazníka?

Moje vinná réva: (*nespokojeně:*) Urm.

Obě odstoupí od chladicího boxu a chvíli mlčí.

hlášení pro zákazníky (m. o.): Vážení zákazníci, v hypermarketu Kompas jsme pro vás připravili novinku: za svůj nákup můžete platit i v korunách českých! Kompas – místo, kde vás baví nakupovat.

Ester Krejčí: Hm... To jediné, co mě tu baví, je to, že tuto novinku již hlásí alespoň osm let.

A také ta inflace. Dříve platilo, že kdo má korunu, vládne celému království, a dnes si člověk za deset korun nekoupí ani rohlík.

Moje vinná réva jí nevěnuje pozornost, dívá se někam jinam a tváří se smutně.

4.25 Neptunina představa o životě

Interiér hypermarketu, oddělení obuvi. Moje vinná réva si zkouší nové zimní boty. Zorana a Bernard Koniklecový se jí věnují. Nedaleko spolu stojí sestry Janů.

Tamara Janů: Dostala jsem nápad. Mohla bych fotografovat boty.

Barbora Janů: Raději si pořídte ty panenky, to je podle mě mnohem rozumnější.

Tamara Janů: Dobře.

Barbora Janů: (*Rozhlédne se.*) Ach! Přála bych si takové boty, ve kterých bych měla pocit, jako když se procházím bosá v útulném letním lese.¹⁵

Opodál stojí Ester Krejčí, která sleduje situaci.

hlášení pro zákazníky (m. o.): Bojíte se, že nevezete svůj nákup? Žádné strachy! Objednejte si pohledného dopravního asistenta a ten vám nakoupené zboží doveze až domů! Transport Assistance, s. r. o.

Sebevědomým krokem přijde k Ester Krejčí Neptuna v oranžových lodičkách na vysokém jehlovém podpatku.¹⁶

¹⁵Jakkoliv nereálně Barbořino přání zní, o několik let později se začaly na eichlerský trh dodávat boty, které je splňují. Alespoň podle tvrzení výrobce.

¹⁶Neptuna má silonové podkolenky, protože zkoušení obuvi na boso je z hygienických důvodů zakázáno.

- Neptuna:** Co myslíte, jak v nich vypadám?
- Ester Krejčí:** *(Podívá se na její boty.)* Jako budoucí pacient chirurgie. Hodláte si podvrtnout kotník?
- Neptuna:** Ne. Viděla jsem takové v televizi, měly sice jinou barvu, ale mně se tato líbí. Jen si představte, jaká budu, až budu mít vlastní peníze a nebudu muset bydlet s rodiči. Zařídím si život podle všech těch reklam a konečně budu sama sebou.
- Ester Krejčí:** Vy reklamám věříte?
- Neptuna:** Samozřejmě. Vždyť jsou krásné a skvělé.
- Ester Krejčí:** Co je krásné, nemusí být pravdivé.
- Neptuna:** Nevadí.
- Ester Krejčí:** Toužíte po šťastném partnerství?
- Neptuna:** Ne, já budu single¹⁷. Víte, co to znamená?
- Ester Krejčí:** Ano. Jen jsem se ještě s nikým tak odhodlaným v této oblasti nesetkala. Jakou máte představu o životě?
- Neptuna:** Hlavně se chci bavit, nesnáším nudu. Chci si užívat. Třeba jako tady. Víte, proč sem chodím? Protože tady to žije. Chápete?
- Ester Krejčí:** No... když se na prostoru třicet tisíc metrů čtverečných pohybuje dvě stě lidí, kteří se zajímají jen o zboží, nepozdraví se, ani když se znají, a hraje jim hudba, hypnotizující je jako krysař¹⁸ k větším nákupům, nenazvala bych to zrovna slovem „žije“.
- Neptuna:** Neříkám, že je Kompas přesně podle mých představ, ale podívejte se, jak je venku hrozně mrtvo: ty ulice – sem tam někdo projede na kole nebo s kočárkem a jinak nic. Autobusů je tu málem víc než lidí. Kdybych to město navrhovala já, bylo by všude graffiti, billboardy, blikající neonové nápisy, v přízemí každého domu prodejny, hodně sexy restaurací a všude nonstop davy lidí. Vy

---

¹⁷Single je dospělý člověk, který žije život o samotě, tzn. bez partnera či druha. Takoví lidé nemívají jasné představy o vlastní budoucnosti a neusilují o ně.

¹⁸Krysař je hlavní postava stejnojmenné novely Viktora Dyka, která na konci příběhu v důsledku zklamání v lásce kouzelnou píšťalou omámí skoro všechny obyvatele města Hameln vidinou splnění všech jejich tužeb a přinutí je spáchat sebevraždu skokem do propasti. Sám krysař do ní nakonec skočí také (ze stejného důvodu; když ta vidina je tak lákavá...).

byste to nechtěla?

Ester Krejčí: Aní ne. Vaše představa mi připadá poněkud bezobsažná a postrádající hlubší smysl. Mně vyhovuje, že Dům není velkoměsto a díky demografické situaci má v podstatě poklidnou venkovskou atmosféru. To ticho, hlavně na horách, je nádherné. Mám tu dost veřejného prostoru pro sebe i pro ostatní a klid na uvažování, seznamování se či meditaci. Je mi sympatická soudobá podoba tohoto města. Nic bych neměnila.

Neptuna: Nic neměnit? Ale vždyť přece změna je život. Nic neměnit by znamenalo nežít. To chcete?

Ester Krejčí: Aha, takže taková je vaše představa o životě.

Neptuna: Samozřejmě. Jde o to mít co nejnovější a nejmodernější věci a neustále je upgradovat, aby byly nejlepší, jinak bych byla přátelům k smíchu.

Ester Krejčí: Vy si s přáteli rozumíte?

Neptuna: Jasně.

Ester Krejčí: A všichni mají nejmodernější věci?

Neptuna: No, skoro všichni. Někdo si je nemůže dovolit. Třeba Zorana nemá na elektrický vozík, tak používá ten, co má teď, ale kdyby mohla, určitě by si koupila ten nejmodernější model. Jako každý.

Ester Krejčí: Domníváte se, že lidé mají potřebu vyhledávat stále nové věci?

Neptuna: Samozřejmě, protože nové věci jsou přece nejlepší.

Ester Krejčí: Já s tím nesouhlasím. Jednak si nemyslím, že by nové věci bývaly lepší než ty staré, ale hlavně jsem přesvědčena, že dospělí lidé nemají potřebu něčeho výrazně nového a odlišného, nanejvýš někdy vyhledávají nové varianty věcí, s nimiž se již setkali a adaptovali se na ně. Většina dospělých preferuje především to, co se jim líbilo již za mlada.

Neptuna pokrčí rameny. Nechce se jí nic říkat (a nejspíš ani přemýšlet).

Ester Krejčí: Do hloubky váš, pravděpodobně subkulturní, postoj nechápu a připadá mi nerozumný, ale stejně děkuji za rozhovor.

Neptuna: Není zač.

Moje vinná réva si zatím zkouší další boty.

hlášení pro zákazníky (m. o.): Vážení zákazníci, v hypermarketu Kompas máme všechno zboží od špendlíku po nábytek *pro vás*.

Moje vinná réva: Lepší. Netlačí, jen jsou mi možná trochu volné.

Zorana: To nevadí. Hlavně, že jsou jen za čtyři tisíce. Povánoční výprodeje jsou skvělé...

Moje vinná réva: Dobře, tak si je vezmu.

4.26 Co je správné

Zastávka Gondolinská směr Podhorská. Ester Krejčí přijde k Zoraně a Bernardu Koniklecovému.

Ester Krejčí: Zorano.

Zorana se na ni podívá.

Ester Krejčí: Chtěla byste si pořídit nový invalidní vozík?

Zorana: Ani ne. S tímto jsem spokojená. Proč?

Ester Krejčí: Neptuna říkala, že byste preferovala elektrický.

Zorana: Víte, Neptuna má určité představy, kterým musíte odpovídat, když s ní chcete být.

Ester Krejčí: (*Pousměje se.*) Chápu. Učebnicový příklad konformity. Děkuji.

Ester Krejčí odejde posadit se k Mojí vinné révě na lavičku před šedou betonovou stěnu. Moje vinná réva už má na nohou nové boty, ale je smutná.

Ester Krejčí: Jste zklamaná?

Moje vinná réva: Spíš smutná. Mají tam tolik krásných věcí a já na ně asi nikdy nebudu mít. A nemohu si objednat ani pohledného dopravního asistenta!

Ester Krejčí: Ono, obchodníkům vlastně vyhovuje, když je zákazník nešťastný, protože člověka, kterému něco chybí, ale neví co, je snažší přesvědčit, že to, co mu chybí, je třeba sada tří nových pánví a obrázková kuchařka, i když nevaří a nemá na to čas. Jenže ve skutečnosti zákazník štěstí nákupem nikdy nezíská, a tak nakupuje a naku-

puje. Někteří lidé se pak stanou na nakupování závislími jako na droze a zhrouť se jim celý život.

Moje vinná réva: Ale to je strašné! Jak můžete v takovém světě vůbec žít?

Ester Krejčí: Také už jsem pomýšlela na sebevraždu. — Ale připadá mi, že by to nebylo správné, protože nejsem Jan Palach¹⁹.

Navíc jsem si jistá, že vidím realitu zkresleně a nemohu vyloučit tu nepravděpodobnou možnost, že tento režim není tak zkažený a amorální jako všechny ty předchozí.

Moje vinná réva: Ale co tedy můžeme dělat?

Ester Krejčí: Můžeme se třeba snažit zvažovat různé aspekty obchodní nabídky, nejen ten jeden, který nám zdůrazňuje obchodník či reklama. Také jsem přesvědčena, že bychom měly vyhledávat různé názory a utvářet si na jejich základě svůj vlastní. A hlavně bych ráda, abyste se snažila uvažovat nad příčinami a důsledky toho, co děláte.

Moje vinná réva: (*Zamyslí se.*) Hm... To mi něco připomíná. (*Vytáhne z batohu krabici džusu a najde na ní nápis.*) Ach jo! Co mám teď dělat? Po otevření se musí spotřebovat a dva litry nemám šanci vypít. A byla by škoda ten zbytek vylít.

(*s lítostí:*) Co mě to jen napadlo?

Ester Krejčí: Kdyby vám nabídli desetilitrové balení, také byste si ho koupila. Tedy... pokud byste ho unesla.

Moje vinná réva: (*Zamyslí se.*) Nemohla bych ho nabídnout spolužákům?

Ester Krejčí: To mi připadá jako dobrý nápad. Mohla byste ho donést v pondělí do školy. Já bych přinesla kelímky a vodu na rozředění a rozdaly bychom ho ve třídě.

Moje vinná réva: (*pro sebe:*) Nesmím být chamtivá.

(*Usměje se.*) Ano, myslím, že to je to nejlepší, co teď mohu udělat. Hlavně si už příště nekupovat tak velké balení, i když je ten džus tak dobrý. Jsem vám moc vděčná, že jste se mnou; hodně mi to pomohlo.

---

¹⁹Jan Palach byl dvacetiletý student, který se upálil v lednu 1969 na protest proti potlačování práv a svobod v Československu a pasivnímu přístupu veřejnosti.

- Ester Krejčí:** I pro mě byla tato exkurze přínosná.
- Moje vinná réva:** Vy jste si vlastně nic nekoupila. Jak to? Vám se tam copak nic nelíbilo?
- Ester Krejčí:** Naučila jsem se mít k reklamě odpor a v Kompasů ji vidím skoro všude. A také jsem sem přece nešla nakupovat.
- Moje vinná réva:** Aha. To já vlastně také ne. (*Zamyslí se.*)
- Je slyšet blížící se tramvaj.*
- Moje vinná réva:** A nejde se proti těm trikům nějak bránit?
- Ester Krejčí:** Proti některým ano, i když je signifikantně diferencují novými variacemi. (*Vstane.*)

Moje vinná réva zabalí krabici džusu do batohu, vezme do ruky svoje staré boty a také vstane. Tramvaj linky 10 směr Podhorská zastaví u nástupiště a otevře dveře. Ester Krejčí a Moje vinná réva k ní dojdou a nastoupí. Sousedními dveřmi dostanou sestry Janů dovnitř plný nákupní vozík a Bernard Koniklecový Zoranu.

Zazní signál a dveře se zavřou. Tramvaj odjíždí.

4.27 Čas (4)

(Titulek:) Úterý 11. 1. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Úterý, 11. ledna 2011.

4.28 Všichni jsou vlastně hodní

Pokoj Ester Krejčí, noc. Ester Krejčí si za světla noční lampy čte knihu Medvídek Pú. (Záběr na konec šesté kapitoly Púova zátiší.)

Ester Krejčí (m. o.): Všichni jsou vlastně hodní. Alespoň já si to myslím, řekl Pú. Ale nejspíš nemám pravdu. — Jakpak bys neměl pravdu, řekl Kryštůfek Robin.²⁰

Ester Krejčí zavře knihu a zadívá se na ni. (Krátký záběr na její název: Medvídek Pú.) Odloží brýle na noční stolek. Přitiskne si knihu k tělu a usměje se. V této pozici

²⁰Citát z knihy: MILNE, A. A. *Medvídek Pú*. 11. vyd. Praha: Albatros, 2005. ISBN 80-00-01504-8.

chvilku setrvává, pak pomalým pohybem dosáhne na vypínač lampy na nočním stolku. Vypínač cvakne. (Obrazovka zčerná a na okamžik nastane ticho.)

Shrnutí epizody 2×4

Σ Toto byla sedmá epizoda druhé série seriálu Ester Krejčí. Ester Krejčí před spaním studovala psychologii reklamy, a tak se jí zdál sen, kde jí v oáze místo vody nabídly hydratační krém. Ráno její dáda souhlasila, že Ester Krejčí může spát s Medvídkem Pú, když chce.

Mojí vinné révě zatékalo do boty, ale dáda jí nechtěla koupit nové. Zoraně bylo Mojí vinné révy líto, tak jí nabídla, že jí je koupí ona. Ve fitness centru dostaly Moje vinná réva a Ester Krejčí podivně tvarovanou pizzu. Moje vinná réva chtěla začít žít zdravěji, ale na jídelním lístku žádné zdravější jídlo nebylo, takže si musela přiznat, že jim příští týden nezbude nic jiného než si dát další pizzu.

V sobotu vyrazily do hypermarketu Kompas Moje vinná réva, Ester Krejčí, Zorana, Bernard Koniklecový, sestry Janů, Vojtěch Verner a dosud neznámý kluk Neptuna. Moje vinná réva s ostatními pomohla starci Heleně Smutné dojít do obchodu. Stařec jim přitom řekl, že jako dnešní mládež nikdy nepochopí radost, jakou měl z lázeňských oplatků.

Odložily si zavazadla do dřevěných skříněk a vyrazily do prodejny, kde jim hrála nenápadná hudba. Zorana musela vstoupit služebním vchodem, protože ten hlavní nebyl bezbariérový. Ester Krejčí označila erotické reklamní plakáty za opovrženíhodné.

Vojtěch Verner skupinu opustil, protože se neshodl s ostatními na způsobu nakupování. Moje vinná réva si hned koupila křupky a džus, přestože si nic kupovat nechtěla. Ester Krejčí to vysvětlila tím, že hudba ji odvedla od přemýšlení nad tím, co dělá, což je jeden z mnoha obchodnických triků. Dvojčata za ochutnávkovým pultem se pohádala, protože jim hrozilo propuštění za soukromý rozhovor se zákazníkem. Ester Krejčí vysvětlila Mojí vinné révě, jak hypermarkety vyhazují ovoce, a řekla jí o freeganech. Bernardu Koniklecovému se nedařilo přijít na to, jak mohl mít stařec radost z lázeňských oplatků. Ester Krejčí mu vysvětlila, že za socialismu byly symbolem osobního úspěchu.

Tamara Janů se podivovala, že ryby nemají nohy. Ester Krejčí přirovnala přeplněné akvárium k nově otevřenému hypermarketu a souhlasila, že ryby se často chovají civilizovaněji než lidé. Ester Krejčí vysvětlila Mojí vinné révě, proč byly sladkosti v obchodě ve více odděleních. Moje vinná réva měla velkou chuť na „lahodné drůbeží párky“. Ester Krejčí jí

vysvětlila, že i název je forma reklamy a tentýž výrobek pojmenovaný jinak by se ničím nelišil. Když si pak Moje vinná réva přečetla složení, nejen že ji přešla chuť, ale navíc pochybovala, že jsou ty párky vůbec jedlé.

Neptuna se pochlubila Ester Krejčí s oranžovými lodičkami a ukázalo se, že věří reklamám, chce být single a v životě se chce hlavně bavit, protože nesnáší nudu. Neptuna byla přesvědčena, že lidé vyhledávají vždy ty nejnovější a nejmodernější věci, Ester Krejčí naproti tomu zastávala názor, že dospělí lidé vyhledávají především varianty toho, co se jim líbilo již za mlada. Neptuna si myslela, že Zorana by si pořídila nejmodernější invalidní vozík, kdyby na něj měla, ale ve skutečnosti jí to Zorana tvrdila pouze proto, aby vyhověla Neptuniným představám a mohla zůstat jejím přítelem.

Moje vinná réva nové boty dostala, ale zatímco do obchodu vešla zvědavá a šťastná, po odchodu z něj byla smutná, protože byla vystavena spoustě lákavých, ale pro ni nedostupných nabídek. Ester Krejčí jí vysvětlila, že obchodníci chtějí, aby byl zákazník nešťastný, a přála si, aby Moje vinná réva přemýšlela nad příčinami a důsledky svého chování. Ta si uvědomila, že dvoulitrové balení džusu, které si koupila, nezvládne sama vypít, a tak se rozhodla rozdat ho v pondělí ve škole.

Ester Krejčí si před spaním četla svoji oblíbenou knihu Medvídek Pú, a tak byla šťastná.

Hudba k titulcům:

b TEAM: *Reklama na ticho.*

Osoby

Ester Krejčí (žena, 20) – *student*. → s. ??

prodavač (žena, 29) – *prodavač kosmetiky*.

Karel Krejčí (muž, 47) – *dáda Ester Krejčí; intelektuál, lingvista*.

Moje vinná réva (žena, 19) – *student*. → s. ??

Zorana (žena, 19) – *student; na invalidním vozíku*. → s. ??

Bernard Koniklecový (muž, 19) – *student*. → s. ??

Vojtěch Verner (muž, 18) – *student*.

obsluha (muž, 27) – *prodavač*.

Neptuna (muž, 20) – *student gymnázia Západní Město*.

Tamara Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??

Barbora Janů (žena, 19) – *student*. → s. ??

Helena Smutná (žena, 78) – *cestující*.

cizí teenager (žena, 17) – *moderně oblečená dívka s mobilním telefonem*.

pracovník informací (muž, 42) – *zaměstnanec hypermarketu*.

reklama (žena, 23) – *sexuálně atraktivní žena dělající reklamu na restauraci*

Severní pól.

hlášení (ženský hlas) – *hlášení z reproduktoru*.

hlášení pro zákazníky (různé hlasy) – *hlášení v hypermarketu Kompas*.

Petr Musil (muž, 30) – *obsluha u pultu s ochutnávkami, dvojče Pavla Musila*.

Pavel Musil (muž, 30) – *obsluha u pultu s ochutnávkami, dvojče Petra Musila*.

hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč*.

2×5 SCHIZOFRENICKÉ KONSEKVENCE

Osoby

- Radek (žena, 18) – *student*. → s. ??
Nikola Macků (10) (žena, 10) – *mladší Radek, krátké hnědé vlasy*.
Erika Macků (žena, 35) – *dáda Radka*.
Fortunát Macků (muž, 42) – *dáda Radka*.
Jan Klepeto (muž, 57) – *lékař, psychiatr*.
Moje vinná réva (žena, 20) – *student*. → s. ??
Astra (žena, 20) – *student*. → s. ??
Kňour (muž, 23) – *student*. → s. ??
Melanie Navrátil (žena, 19) – *student*. → s. ??
Ester Krejčí (žena, 20) – *student*. → s. ??
Jana Zlomilová (žena, 19) – *student*.
Vojtěch Verner (muž, 19) – *student*.
Nikita Král (muž, 19) – *student*. → s. ??
Tamara Janů (žena, 20) – *student*. → s. ??
zdravotník 1 (žena, 37) – *zdravotník, nese svěřací kazajku*.
zdravotník 2 (muž, 28) – *zdravotník*.
zdravotník 3 (muž, 27) – *zdravotník*.
Zorana (žena, 19) – *student; na invalidním vozíku*. → s. ??
Martin Kozel (muž, 26) – *hoch*.
Marie Smutná (žena, 44) – *teta*.
hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč*.
-

5.1 Schizofrenie (1)

(Titulek:) *Schizofrenie je závažná duševní porucha, která se projevuje selháváním myšlenkových procesů, rozštěpem mezi vnímáním, prožíváním a myšlením a sníženou schopností uvědomovat si vlastní emoce.*

hlas vypravěče (m. o.): Schizofrenie je závažná duševní porucha, která se projevuje selháváním myšlenkových procesů, rozštěpem mezi vnímáním, prožíváním a myšlením a sníženou schopností uvědomovat si vlastní emoce.

5.2 Čas (1)

(Titulek:) Sobota 25. 10. 2014

hlas vypravěče (m. o.): Sobota, 25. října 2014.

5.3 Zamilovaná dívka

Obývací pokoj v panelovém sídlišti, odpoledne. Na stolku u gauče leží telefon s tlačítky. Do pokoje vběhne Martin Kozel, vypadá rozrušeně. Zvedne sluchátko a chystá se vytočit číslo, ale nemůže si vzpomenout. Praští sluchátkem, nervózně otevře zásuvku stolku, prohrabe ji a vytáhne papírek. Opět zvedne sluchátko a podle papírku vyčuká šestimístné číslo.

Tůt. Tůt.

Marie Smutná (m. o., z telefonu): Marie Smutná – u telefonu.

Martin Kozel: Dobrý den, teto Marie.

Marie Smutná (m. o., z telefonu): Dobrý den, Martine Kozle. Dlouho jste nevolal.

Martin Kozel: *(zbrkle:)* Potřebuji nutně poradit. Stala se mi taková věc, víte, zamilovala se do mě jedna zvláštní dívka, neustále mi píše, jak po mě touží a jak je jí beze mě smutno a že beze mě nemůže žít. *(Trochu se uklidní.)*

Marie Smutná (m. o., z telefonu): No...

Martin Kozel: *(Skočí jí do řeči, ale už ne tak zbrkle:)* Říká si Radek. Je mu dvaadvacet let a má maturitu.

Úředně se jmenuje Nikola Macků. Vyrůstala se dvěma rodiči a dvěma prarodiči¹ v menším rodinném domě v Automobilní Osadě. Její dáda Erika se jí příliš nevěnovala a dáda Fortunát skoro vůbec, často o ni pečovali prarodiče, i když ne moc ochotně. Navíc Erika Macků hodně kouřila a krátce po porodu se u ní objevila lehká schizofrenie. Její stav se ale časem zlepšil a byla považována za vyléčenou.

5.4 Vyplavení Automobilní Osady

Tříkolejný železniční most u stanice Dům hlavní nádraží kolem poledne. Projíždí vlak. Jakmile projede, odkryje pohled na široký chodník vedoucí po mostu vedle trati. Na chodníku postává zhruba osmdesát zoufalých, bezprizorních lidí s kufry (Mezi nimi je Nikola Macků (10), její rodiče a prarodiče. Nikola Macků (10) drží růžově oděnou panenku), kteří přes zábradlí sledují rozvodněnou řeku, z níž o kus dál vystupují střechy vyšších domů.

Martin Kozel (m. o.): To všechno se změnilo v srpnu 2002, kdy bylo Nikole Macků deset let a přišla povodeň. Jejich dům byl zničen, a protože stál v záplavové oblasti, bylo jim zakázáno si jej opravit. Jako náhradu dostali větší rodinný dům v Jestřebicích. Prarodiče se tam přestěhovali, ale Nikolina druhá dáda odmítla.

5.5 První den v novém bytě

Předsín nového (prázdného) bytu v sídlišti Západní Město.

Martin Kozel (m. o.): Nevím proč, snad si v rodině svého partnera připadala utlačovaná, ale pronajala byt v Západním Městě. Mimochodem, Erika Macků zrozenci tykala.

Otevrou se dveře a do bytu vejde Fortunát Macků a za ním Erika a Nikola Macků (10). Erika a Nikola Macků jsou smutné.

Nikola Macků (10): Dádo!

Erika Macků se podívá na dceru.

Nikola Macků (10): (*smutně:*) Bude se mi stýskat.

---

¹Emilem a Vlastou Novotnými.

Erika Macků: Mně také. *(nahlas, aby to partner slyšel:)* Ale to víš, dáda Fortunát se musí poslouchat. To on má rozum, ne já.

Fortunát Macků se usměje.

Martin Kozel (m. o.): Dáda Erika jí nikdy neodporovala. — Ale vnitřně se s přestěhováním nikdy nevyrovnala.

5.6 Panenka

Obývací pokoj v bytě rodiny Macků. Nikola Macků (10) na podlaze skládá puzzle. Vedle skládky sedí růžově oděná panenka.

Martin Kozel (m. o.): Z Automobilní Osady si Nikola Macků přinesla panenku, kterou jí koupila babička Vlasta. Říkala jí Růženka a byla pro ni nesmírně důležitá.

Nikola Macků (10) se usměje na panenku a pokračuje v skládání.

Martin Kozel (m. o.): Byla jako její součást. Byla to vzpomínka na bývalý domov a jediná jistota. Dáda Erika se změnila. Zprvu byla smutná, pak nervozní a nyní uzavřená a náladová. Na ni ani na flegmatickou a do sebe zahleděnou dádu Fortunáta se nikdy nemohla spolehnout, ale na Růženku ano.

Nikola Macků (10) má skládku skoro složenou. Do pokoje vtrhne Erika Macků, je vyděšená.

Erika Macků: Proboha! Co to děláš? Rychle pryč, už jsou tady!

Erika Macků popadne Nikolu Macků (10) za ruku a vleče ji pryč. Zrozenec se brání, křičí a ukazuje na panenku, ale Erika Macků si toho nevšimá a násilím ho odtáhne.

5.7 Úkryt před špiony

Záchod spojený s koupelnou, tma. Erika Macků sedí na klozetu a tiskne k sobě Nikolu Macků (10).

Nikola Macků (10): Dádo!

Erika Macků: *(tiše, ale důrazně:)* Tiše, nebo nás tu najdou. Zabijí nás!

Nikola Macků (10): *(šeptem:)* Kdo?

Erika Macků: Ti špioni, copak je neslyšíš? Už převrací byt vzhůru nohama. Sledují všechny naše myšlenky, slyším, jak je odposlouchávají. Ale já jim tě nedám. Nikdy.

Erika Macků: (*zakřičí:*) Nedám, slyšíte?!

Erika Macků přitiskne zrozence ještě víc, až se ten skoro začne dusit.

5.8 Byt vzhůru nohama?

Obývací pokoj. Ticho.

Martin Kozel (m. o.): Dáda říkala, že slyší hlasy, a věřila, že jsou to tajní agenti, kteří jim chtějí ublížit. Občas se hlasitě smála nebo naopak plakala, aniž by věděla proč. A když zrozenec něco řekl, často tvrdila, že jsou to nesmysly, ačkoliv to, co říkala ona, postrádalo smysl podstatně víc.

Přichází Nikola Macků (10), je nervozní a zpocená. Rozhlédne se po místnosti, kde vše vypadá, jak má. Vezme panenku, která stále sedí u neporušeného puzzle, a přitiskne si ji k tělu. Uklidní se.

Nikola Macků (10): Ach, Růženko, vy jediná mi rozumíte.

Martin Kozel (m. o.): Vlivem podobných události se Nikola Macků čím dál víc upínala na Růženku.

5.9 Buchta (1)

Předšň v bytě rodiny Macků. Nikola Macků (10) má na zádech batoh a jde se přezout na cestu do školy. Z dveří ložnice vykoukne Erika Macků, bezdůvodně pláče.

Erika Macků: Nikolko... upekla jsem ti buchtu, vezmi si v kuchyni.

Nikola Macků (10) jde do kuchyně.

5.10 Buchta (2)

Kuchyně v bytě rodiny Macků, ráno. Vejde Nikola Macků (10).

Martin Kozel (m. o.): V září, když nastoupila na základní školu v Západním Městě, doufala, že vše bude zase v pořádku.

Nikola Macků (10) přijde ke stolu, na kterém leží plastová miska. V ní je nedbale zamíchané těsto na bábovku. Zrozenec těsto prozkoumá rukou a ke svému překvapení z něj vytáhne plynový zapalovač.

Martin Kozel (m. o.): Ale nebylo.

Odloží zapalovač na stůl. Před odchodem ještě vypne elektrickou troubu, vestavěnou v kuchyňské lince.

5.11 Hloupá dáda

Obývací pokoj v bytě rodiny Macků, večer. Přichází Fortunát Macků, vypadá unaveně. Zapne televizor a rozvalí se do křesla.

Martin Kozel (m. o.): Dáda Fortunát si vždy myslel, že je Erika Macků hloupá, což mu nevyvracela, protože ji rodiče naučili, že pokud chce mít partnera-muže, musí ho vždy nechat v přesvědčení, že on je chytrější a schopnější než ona. — Dáda Fortunát si rozhodně odmítal připustit, že by se jí mohly vrátit příznaky dávno odeznělé nemoci.

Přijde k němu Nikola Macků (10).

Nikola Macků (10): Dádo?

Fortunát Macků: No?

Nikola Macků (10): Dáda Erika dnes ráno nechala zapnutou troubu.

Fortunát Macků: *(Vůbec ho to nepřekvapí.)* Tak to po ní kontrolujte, prosím.

Nikola Macků (10): A nedávno říkala, že do bytu vtrhli špioni, ale nebyla to pravda, tak proč to říkala?

Fortunát Macků: Ona je prostě hloupá. Vymýšlí si, žádní špioni neexistují. A už mě nechte. Dělán od rána do večera, abych nás uživil, tak alespoň večer chci mít svůj klid.

Nikola Macků (10) odejde.

5.12 Kde je Růženka? (1)

Radkův pokoj, odpoledne. Vejde Nikola Macků (10) a odloží si batoh. Všimne si, že její panenka není na nočním stolku, kde normálně bývá. Lekne se. Rozhlédne se po pokoji a odejde.

5.13 Kde je Růženka? (2)

Kuchyně v bytě rodiny Macků. Erika Macků sedí u stolu a kouří cigaretu. Vejde Nikola Macků (10).

Nikola Macků (10): Kde je Růženka?

Erika Macků nereaguje. Nikola Macků (10) k ní přijde blíž.

Nikola Macků (10): (*zakřičí:*) Dádo, kde je Růženka?

Erika Macků: (*Otočí se na zrozence.*) Pryč.

Nikola Macků (10): (*vylekaně:*) Kde pryč?

Erika Macků: Špioni ji oživil, mají na to stroje. V tom kufru byla dívka. Chtěla tě zabít, oči jí svítily červeně, musela jsem ji zlikvidovat. Už ji nikdy nevidíš.

Nikola Macků (10): (*afektovaně:*) Ne!

Nikola Macků (10) skočí na dádu a s řevem ji začne bít. Dáda upustí cigaretu, ale nezdá se, že by ji to nějak zvlášť bolelo, spíš se tváří zmateně. Zrozenec přestane a uteče z kuchyně.

Martin Kozel (m. o.): Tato událost vyvolala v Nikole Macků takovou směs smutku, hněvu, nenávisti a bezmoci, že na ni nikdy nezapomene. Zato její dáda si všimla hlavně, že jí upadla cigareta.

5.14 Kde je Růženka? (3)

Obývací pokoj v bytě rodiny Macků. Fortunát Macků sedí u televize. Přijde k němu Erika Macků.

Erika Macků: Fortunáte, měl byste se nad sebou zamyslet. Špioni z KGB ovládli Nikolku, málem nám vyhořel seník!

Fortunát Macků: Přestaňte už si konečně vymýšlet a začněte se chovat normálně!

Erika Macků: Dobře.

Erika Macků se otočí a odchází.

5.15 Jdou si pro mě (1)

Ulice v sídlišti Západní Město, kolem poledne. Fortunát Macků stojí u silnice.

Martin Kozel (m. o.): Chování Eriky Macků bylo čím dál podivnější, až jednou byla situace neúnosná. Všimli si toho i sousedé a přesvědčili Fortunáta Macků, že jeho partner je opravdu nemocný.

Přijíždí sanitka s nápisem ZDRAVOTNÍ SLUŽBA DŮM.

Fortunát Macků jí dává znamení. Sanitka zastaví a vystoupí z ní zdravotník 2 a zdravotník 3.

Fortunát Macků: Je nahoře. Pořád říká, jak si pro ni přijdou špioni.

Ze sanitky vystoupí ještě zdravotník 1, nesoucí svěřací kazajku.² Fortunát Macků je odvádí.

5.16 Jdou si pro mě (2)

Předsín bytu rodiny Macků. Zpoza dveří do koupelny se ozývá Erika Macků.

Erika Macků (m. o.): Slyším je. Někdo mi ukradl věci. Přijdou si pro mě, já to vím. Poslal je její bratr. Já nechci na Sibiř, Nikolka bude nemocná.

Otevrou se dveře do chodby a vejdou zdravotníci.

Erika Macků (m. o.): Ne, prosím. KGB. Už si pro mě jdou, slyším je.

Zdravotník 2 otevře dveře na záchod.

Erika Macků (m. o.): Už je vidím. Jsou tady.

Zdravotníci jdou dovnitř, zdravotník 1 jako první.

zdravotník 1: Eriko Macků?

Erika Macků (m. o.): *(bez emocí:)* Já nechci na Sibiř. Jdou si pro mě, já je vidím.

5.17 Kde je dáda Erika?

Obývací pokoj, odpoledne. Fortunát Macků sedí v křesle a dívá se na televizi. Přijde k němu Nikola Macků (10) s batohem na zádech (ze školy).

---

²Svěřací kazajka se také nazývá „ochranný kabátek“. Je používána zejména v psychiatrii k omezení volného pohybu pacienta.

Nikola Macků (10): Kde je dáda Erika?

Fortunát Macků: *(trochu nevrle:)* Na psychiatrii. Relaps schizofrenie.

Nikola Macků (10): *(naštvaně:)* Tak jim řekněte, ať si ji nechají!

Nikola Macků (10) odchází. Fortunát Macků se zatváří udiveně, ale pak si vzdychne a dál sleduje televizi.

Martin Kozel (m. o.): Nikola Macků začala nesnášet nejen dádu Eriku, ale i vše, co s ní měla spojené – lhostejnost, slabost, pochlebovačnost, tykání, manipulativnost, hloupost, zápach, kouření, obezitu, nízký vzrůst, velké prsy a tak dále.

5.18 Psychiatrické oddělení

Prosklená stěna s dveřmi, za kterými je vidět dlouhou nemocniční chodbu. Na dveřích je nápis ÚSTŘEDNÍ NEMOCNICE / PSYCHIATRICKÉ ODDĚLENÍ.

5.19 Schizofrenie (2)

Ordinace v nemocnici. U stolu sedí z jedné strany psychiatr Jan Klepeto a z druhé Fortunát Macků.

Jan Klepeto: Víte, schizofrenie je vlastně psychotická porucha zpracování informací. Postižená takříkajíc ztrácí kontakt s realitou. Dobré je, že přibližně u 40 procent pacientů se podaří její de facto vyléčení a již se nikdy neprojeví. Váš partner byl už od počátku klasifikován jako lehký případ. Schizofrenici většinou nezakládají rodiny a často končí na ulici jako bezdomovci. Partner navíc netrpí žádným z rizikových faktorů, což jsou deprese, mužské pohlaví, vysoká inteligence či život v městském prostředí. Je to tak?

Fortunát Macků: My jsme se nedávno přestěhovali.

Jan Klepeto: Aha. A kam?

Fortunát Macků: Do Západního Města.

Jan Klepeto: No... dobře. Ale abych pokračoval, jeho první ataku³ zřejmě vyvolala stresující životní událost, takže by se takovým situacím v budoucnu měl vyhýbat.

Fortunát Macků: Vynasnažím se.

Jan Klepeto: A nemějte obavy, že by se mu něco stalo nebo že by u nás trpěl. Léčba schizofrenie má za sebou dlouhý vývoj. Kdysi dávno se používala lobotomie, později elektrošoky, ale dnes máme celý sortiment moderních antipsychotik, jejichž vedlejší účinky jsou oproti historickým metodám léčby minimální.

5.20 Navrát dády

Předsň v bytě rodiny Macků. Z chodby vejde Nikola Macků (10) s batohem na zádech (ze školy) a přezuje si boty.

Martin Kozel (m. o.): Po několikaměsíční léčbě se dáda Erika vrátila. Partner i zroze-
nec byli instruováni, aby ji zatím nekonfrontovali s tím, co udělala
v době nemoci.

Přijde Erika Macků.

Erika Macků: Jak ses měla, Nikolko?

Nikola Macků (10) mlčí, ale mračí se.

Erika Macků: Určitě se ti po mě stýskalo, vid'. Mně bylo také smutno.

Nikola Macků (10) jde do svého pokoje.

Martin Kozel (m. o.): Ale pro dítě to byl problém.

Erika Macků ji následuje. Když se chystá vejít do dveří, Nikola Macků (10) se otočí.

Nikola Macků (10): (Vztekle uhodí dádu do břicha.) Nechte mě! (Zabouchne za sebou
dveře.)

5.21 Sebevražda (1)

*Celkový pohled na sídliště Západní Město (se zapnutým veřejným osvětlením), klidná
noc.*

---

³V lékařství se slovem ataka označuje dlouho trvající záchvat.

Martin Kozel (m. o.): Erika Macků si po několika pokusech o kontakt uvědomila v očích svého zrozence hlubokou a nepředstíranou nenávist, se kterou se nemohla vyrovnat.

5.22 Sebevražda (2)

Kolejiště železniční tratě, noc. Erika Macků sedí mezi kolejnicemi a tiše pláče. Z dálky ji mdlé osvětlují pouliční lampy.

Martin Kozel (m. o.): Ještě ten den v noci si udělala procházku na nedalekou železniční trať. Porušila zákaz prodlévání⁴ a plakala tam až do konce svého života.

Ozývají se zvuky jedoucího vlaku a Eriku Macků začíná osvětlovat blížící se bílé světlo. Zahoukání. (Obraz náhle zčerná. Ticho.)

5.23 Šikana

Obývací pokoj. Martin Kozel, sedící na gauči, telefonuje.

Martin Kozel: Od doby, kdy přišla o Růženku, se Nikola Macků doma necítila v bezpečí. Ráda proto chodila do školy. Líbilo se jí tam. Třeba její spolužák Tomáš Struna se choval drsně a bezohledně. Obdivovala jeho ochotu řešit věci rázně a přímo a povyšovat se nad ostatní, jeho proklamovanou sílu a nezávislost, jeho drzost, odvahu a sebevědomí.

Dokud se tyto jeho vlastnosti zhruba po roce neobrátily *proti ní*. Začal ji šikanovat a už ani škola pro ni nebyla bezpečným místem. Šla se poradit za dádou Fortunátem, ale ten ji jako obvykle odbyl, tak si stěžovala třídnímu učiteli. Ten situaci vyřešil a šikana ustala. Nikola Macků se dozvěděla, že Tomáš Struna vlastně není takový sám od sebe, ale chová se tak jen proto, aby upevnil svou vůdčí pozici v kolektivu. Sám jí to vysvětlil, čímž ztratil její obdiv, ale na druhou stranu se ze strachu rozhodla jeho chování napodobit. Začala se tvářit drsně a nebezpečně, aby si na ni už nikdo netroufl, a na znamení své nové identity si začala říkat Radek.

---

⁴V EDDR je přecházení železničních tratí mimo vyznačené přejezdy povoleno na vlastní nebezpečí, prodlévání na trati je však zakázáno.

5.24 Čas (2)

(Titulek:) Úterý 1. 3. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Úterý, 1. března 2011.

5.25 Obsedantní myšlenky

Chodba gymnázia Podolí I⁵, ráno před vyučováním. Po chodbě jde Radek s batohem na zádech a srolovaným plakátem v ruce.

Martin Kozel (m. o.): Radkovi se nelíbilo, že spolužáci ho znali takového, jaký byl předtím. Když mu bylo dvanáct let, přestoupil na gymnázium Podolí II a přesvědčil dádu, aby mu nechala ostříhat vlasy dohola. Šířil o sobě řadu lží a polopravd. Třeba tomu, že je transsexuál, věřila skoro každá. Pravdou bylo, že ho trápil růst prsů a to, že většina spolužáků vyrostla do výšky víc než on.

Radek se zastaví a opře se o stěnu. Zatne pěsti.

Martin Kozel (m. o.): Nikdo nevěděl, co a proč skrývá.

Radek se zamračí a zrychleně dýchá. Mírně se třese. Kolem projede Zorana, nevšímá si ho.

Martin Kozel (m. o.): Ve volných chvílích se mu někdy vracely vzpomínky, jako by musel prožít tu chvíli, kdy dáda Erika zlikvidovala Růženku. Nedokáže ty pocity popsat, ale bylo to prý pro něj o moc horší než vlastní smrt. Říkal si, proč raději nezlikvidovala jeho.

Radek se vzpamatuje a pokračuje v chůzi.

Martin Kozel (m. o.): Ale myslel si, že to zvládá.

5.26 Který náramek je hezčí?

Třída (oktáva B), ráno před vyučováním. Vejde Radek, nesoucí srolovaný plakát. Moje vinná réva sedí na svém místě a povídá si s Astrou. Radek kolem nich cestou na své místo prochází.

---

⁵Široká školní chodba s vyznačenými čtyřmi pruhy chůze.

- Astra:** Co myslíte, který je hezčí? Žlutý, nebo oranžový? (*Ukazuje Mojí vinné révě žlutý a oranžový náramek.*)
- Moje vinná réva:** No...
- Radek:** (*pohrdavě, za chůze:*) Pche!
- Moje vinná réva:** (*Koukne se po Radkovi a hned nazpět.*) Mně se víc líbí žlutá, je taková optimistická.
- Astra:** (*spokojeně:*) Ale slušely by mi oba. Ano, já vím, děkuji za názor. (*Odchází na svoje místo.*)
- Moje vinná réva:** Není zač.

5.27 Správné macho, Podobné kalhoty

SPRÁVNÉ MACHO

Radek se posadí na svoje místo, odloží batoh a přichystá si na lavici sešit. Přijde k němu Kňour, mající radost.

- Kňour:** Ahoj, Radku.
- Radek:** (*podrážděně:*) Ahoj.
- Kňour:** Představte si, že včera jsem byl s Venorou skoro půl minuty, myslím, že jsem ji potěšil.
- Radek:** No a?
- Kňour:** Říkám si, že když někoho potěším, třeba pak se mnou bude chodit. Je to jako reklama.
- Radek:** Pche! Potěšit. Správné macho lidi netěší, to si bere, co chce.
- Kňour:** Ale není lepší člověka potěšit, aby pak přišel sám a nesnažil se celou dobu utéct?
- Radek:** Macho tady není od toho, aby těšilo lidi, ale aby bylo nejlepší. Ve všem. A já vám ukážu, že jsem macho a jsem nejlepší a nejkrásnější a nejdrsnější. (*Ukáže Kňourovi zařatou pěst.*)
- Kňour:** Já jen...
- Radek:** Co zas?

- Kňour:** Nevím, zda chci být macho. Těšit ženy a muže mě... těší. (*Pokrčí rameny.*)
- Radek:** Jak je libo, ale pamatujte, že největší frajer a macho jsem tady já. Jasně?
- Kňour:** Jasně.

Kňour odchází a jemně zakroučí hlavou. Strčí pravou ruku do kapsy kalhot.

PODOBNÉ KALHOTY

Kňour přijde k Astře, která sedí na svém místě na židli vystrčené z lavice, bosé nohy má na lavici a čte si módní časopis.

- Kňour:** (*s úsměvem:*) Ahoj, Astro. Víte, že máme podobné kalhoty?
- Astra:** Podobné? To sotva.
- Kňour:** Ale ano. Jen ty moje jsou větší, mají jinou barvu, víc místa mezi nohama a... (*Přestane mluvit a zírá jí na klín.*)
- Astra:** (*vážně:*) Nedělejte ze sebe šaška.
- Kňour:** Pardon.

Kňour o kus poodejde a vytáhne z kapsy hodinky. (Záběr na jejich displej, který ukazuje 0.00:19.)

Kňour (m. o. – v myšlenkách): (*pro sebe:*) Příště to bude lepší.

5.28 Plakát

Třída (oktáva B), ráno před vyučováním. Radek přijde k Melanii Navrátil, která právě něco píše do sešitu.

- Radek:** Dobrý den, předsedo třídy.
- Melanie Navrátil:** Promiňte, mám moc práce.
- Radek:** Hele, jste služba na nástěnku, tak plňte svoje povinnosti!
- Melanie Navrátil:** Tak co chcete?
- Radek:** Vytáhnout tento plakát.

Radek podá Melanii Navrátil plakát, ta ho rozvine, přežede pohledem a vrátí Radkovi.

Melanie Navrátil: Dobře, pověste ho na to volné místo vedle Horké brambory.

5.29 Trauma z dětství

Radek přijde k nástěnce a prohlédne si tam visící reklamní leták s nápisem:

Je stáří duševní choroba?
Šílení prarodiče – v Horké bramboře!

Pokusí se pověsit plakát, ale nedosáhne dostatečně vysoko. Přijde k němu Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Mohu vám pomoci?

Radek: Hele, já jsem tu největší frajer. Všechno zvládnou sám!

Radek si odběhne pro židli. Moje vinná réva zatím stojí na místě. Když se Radek postaví na židli, přiloží plakát dostatečně vysoko, ale neuvidí nic, čím by ho připevnil.

Radek: Kde jsou rezervní špendlíky?

Moje vinná réva: Asi před měsícem si je půjčili z oktávy C.

Radek odloží plakát na židli a vyběhne ze třídy. Moje vinná réva přijde k Ester Krejčí, která stojí poblíž umývadla a sleduje dění ve třídě.

Moje vinná réva: Ester Krejčí, co myslíte, proč si Radek nenechá pomoci? Připadá mi takový nevyrovnaný a nervozní.

Ester Krejčí: Možná je to následek traumatu z dětství.

Moje vinná réva: *(Zneklidní.)* Myslíte? — Ale co když mám také trauma? Dáda mi nikdy nechtěla koupit nic, co jsem chtěla, ani když jsem po tom hodně toužila. Myslíte, že jednou budu jako Radek?

Ester Krejčí: Cítila jste zoufalou bezmoc?

Moje vinná réva: Ne. Spíš jsem po těch věcech prostě toužila, ale už je vlastně ani nechci. Dnes si mnohem víc vážím přátelství a vzájemné pomoci.

Ester Krejčí: V tom případě nejde o trauma, ale jen o stresující událost. Takové zážitky z dětství jsou pozitivní: dávají životu člověka smysl, směr a jistou naléhavost.

Moje vinná réva se zamyslí, ale dál poslouchá.

- Ester Krejčí:** Jsem přesvědčena, že lidé, kteří se v dětství vyrovnali se stresujícími událostmi, se pak netrápí otázkami smyslu života, nekončí v ganzích či sektách a nevydávají se na beznadějný útěk před realitou vlastního života či na sobeckou honbu za slastí. Namísto toho dokážou zvládnout i mnohé stresující události v dospělosti, řešit problémy nebo třeba usilovat o to, aby byl svět lepší.
- Na druhou stranu pokud se ovšem dítě se stresujícím zážitkem nevyrovná, ocitne se v bezvýchodné situaci a blízcí lidé ho odбудou, nepochopí, nebo je od nich izolováno, pak vyústí takový prožitek v trauma, které psychiku člověka naopak deformuje, a to i na celý život, pokud se s ním nevyrovná dodatečně.
- Moje vinná réva:** Takže myslíte, že Radek má psychiku deformovanou traumatem z dětství?
- Ester Krejčí:** Je to jen moje hypotéza. Existuje i mnoho jiných faktorů způsobujících neurotické symptomy.
- Moje vinná réva:** A kdyby to tak bylo, jak se dá nejlépe s traumatem vyrovnat dodatečně?
- Ester Krejčí:** Navštívit psychologa.
- Moje vinná réva:** *(překvapeně:)* Aha.
- Ester Krejčí:** Ale lidé, kteří by to potřebovali, to zpravidla neudělají. Namísto toho se ordinace plní hypochondry, kteří zhlédli televizní pořad či film o nějaké duševní poruše a nabyli přesvědčení, že právě touto poruchou trpí.
- Moje vinná réva:** Když... já bych mu chtěla nějak pomoci, musí mít těžký život.
- Ester Krejčí:** Dle mého názoru lze pomáhat jen tomu, kdo o to stojí.
- Moje vinná réva:** To je pravda.
- Ester Krejčí:** Hm... Zkuste mu doporučit nějaký film o hypochondrii.

Moje vinná réva se zasměje.

5.30 Příhláška zamítnuta

Třída (oktáva B), den, přestávka. Na nástěnce visí plakát: na černém pozadí je nápis „MISS RADEK“, pod ním Radkova selfie⁶ v nadživotní velikosti a nápisy „4. března 2011 / oktáva B / obědová přestávka“. U nástěnky stojí Radek a plakát si prohlíží. Přijde k němu Laris.

Laris: Dobrý den.

Radek se na Larise otočí.

Laris: Rád bych se přihlásil do té vaší soutěže krásy.

Radek: Jste na to moc hloupý!

Laris: (udiveně:) Hloupý? Jak to?

Radek: Jinak byste pochopil, že je to moje soutěž krásy. Moje! Žádné jiné soutěžící nechci.

Laris: Aha.

5.31 Chybějící kluk

Třída (oktáva B), den. Běžná přestávka. Moje vinná réva stojí u lavice Jany Zlomilové, která tam sedí. Povídají si.

Jana Zlomilová: Co myslíte, nemusí se strážce majáku cítit hrozně osaměle?

Moje vinná réva: Trápí vás to?

Jana Zlomilová: Ne. Jen se nudím, tak přemýšlím nad vším možným.

Moje vinná réva: To se mi občas stává. Zkuste si někdy popovídat s Ester Krejčí.

Jana Zlomilová: Já nevím... Říká spoustu cizích slov.

Moje vinná réva: To se dá naučit.

Jana Zlomilová: Spíš bych si chtěla popovídat s nějakým klukem. Na světě je tolik chytrých, sympatických a šikovných heterců; proč nemůžeme mít v naší třídě alespoň jednoho?

Moje vinná réva: Co Bernard Koniklecový nebo Karel Veverka?

---

⁶Selfie je fotografie sama/y sebe, pořízená nejčastěji z ruky či přes zrcadlo.

Jana Zlomilová: Myslela jsem někoho nezadaného. Ti oba už s někým chodí.

5.32 Prarodiče

Třída (oktáva B), obědová přestávka. (Záběr na reklamní leták Horké brambory. Pak záběr na Nikitu Krále a Vojtěcha Vernera.) Nikita Král a Vojtěch Verner spolu v zadní části třídy hrají šachy. O kus dál sedí na dřevěné kostce Moje vinná réva a vypadá zamyšleně. Přijde k ní Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Smím se vás dotázat na téma vaší kontemplace?

Moje vinná réva: *(trochu smutně:)* Vzpomínám na svoje prarodiče.

Ester Krejčí: Takže genealogie⁷?

Moje vinná réva: Trápí mě takové smutné myšlenky. Mohu se vám svěřit?

Ester Krejčí: Jistě.

Moje vinná réva: Viděla jsem je jen párkrát. Byli tak staří a pořád mluvili o tom, co zažili a co se jim stalo. Myslíte, že i my budeme jednou tak staří?

Ester Krejčí: Ne, pokud včas potkáme hladového kanibala trpícího maniodepresivní psychózou, který nás rituálně rozčtvrtí, ohlodá a zbytky pošle do Afriky jako humanitární pomoc hladovějícím dětem.

Moje vinná réva: *(Vzdychne si.)* Řekli mi, že mám život ještě před sebou. A pak zemřeli a pak... už jsem je nikdy neviděla. A tak mě trápí ta myšlenka.

Ester Krejčí: Na smrt?

Moje vinná réva: Ne, spíš – co když budu mít život jako oni? Prožiju spoustu věcí a pak prostě umřu a opustím všechny blízké, dokonce i vlastní děti!

Ester Krejčí: A vy myslíte, že by to tak nemělo být?

Moje vinná réva: Vždyť je to přece hrozné!

Ester Krejčí: A jakou máte představu o koloběhu generací?

Moje vinná réva: Já nevím. Ale děkuji, že jste mě vyslechla.

---

⁷Genealogie je pomocná věda historická zabývající se studiem rodokmenů a rodových souvislostí jednotlivců.

- Ester Krejčí:** Není zač.
- Moje vinná réva:** Jsem vám vděčná, že máte takový přehled a poradíte mi, když mi něco dělá starosti.
- Ester Krejčí:** A já jsem zase vděčná vám, že mi dáváte příležitost mé znalosti použít i jinak než k napsání eseje, kterému rozumí nanejvýš moje dáda Karel.

Moje vinná réva se uklidní a usměje.

5.33 O drapérii z tapisérie

(Obědová přestávka, zadní část třídy.) Nikita Král a Vojtěch Verner hrají šachy.

Vojtěch Verner: *(Táhne černou figurou.)* Šach.

Nikita Král položí bílého krále.

Vojtěch Verner: Byl jste dobrý soupeř.

Nikita Král: Děkuji.

Vojtěch Verner: Nezahrajeme si ještě jednu partii?

Nikita Král: Ne. Uklidím šachovnici a už půjdu domů.

Vojtěch Verner: Tak dobře.

Nikita Král začne ukládat figury do obalu. K Vojtěchu Vernerovi přijde Tamara Janů.

Tamara Janů: Dobrý den, Vojtěchu Vernere.

Vojtěch Verner: Dobrý den.

Tamara Janů: Složila jsem báseň. Sestra ji nechce slyšet. Mohu ji přednést vám?

Vojtěch Verner: Rád si ji poslechnu, ale myslím, že báseň si zasluhuje širší publikum.

Vojtěch Verner: *(na Moji vinnou révu:)* Moje vinná révo, nechcete si poslechnout báseň Tamary Janů?

Moje vinná réva: Promiňte, nějak nemám náladu na básně.

Ester Krejčí: Já takovou náladu nemám nikdy. Ale poslechnu si ji.

Ester Krejčí přijde k Tamarě Janů a Vojtěchu Vernerovi.

Vojtěch Verner: *(na Tamaru Janů:)* Můžete.

Tamara Janů:

O drapérii z tapisérie

Jsem plagiát z drapérie
pro plenér tapisérie,
pod meandr harmonie
není baldachýnem feston.

Lucerna noční fiály
vrásčité činí krakely
triptychu strašné mandorly,
dadaistický ornament.

Je-li to žánrem groteska,
pod kanelurou mozaika,
tympanon, ne, arabeska,
je to juvenilie má.

Syntaxe eklekticismus
má pod ním naturalismus.
Zbídačený civilismus,
chtěla jsem svého trenéra.

Tato sgrafito tapeta
je ve vitráži rozeta
a z akantů je palmeta,
hoří chrličův porticus.

Bez zhlaví není arkáda;
ať temperová rotunda,
jíž vlastníkem je dryáda,
jme pastelovou vernisáž.

Polyptych tvoří girlandy
na zdech nad pletenci fresky.
Akvarelem kreslím hezky
nad architráv na zeď kartuš.

Mám triptych ceroplastiky
a koláž toreutiky;
chci pro ikonu karafy
z klenby rondelu ten fronton.

Portálem lapidária,
eidetistická je umbra,
zřím iluminaci Dia
bez patiny pentimenti.

Tamara Janů: Konec.

Vojtěch Verner se tváří užasle.

Ester Krejčí: No, nevím. Evokuje mi to takzvaný *slovní salát*⁸ výtvarného umělce s těžkou schizofrenií.

Vojtěch Verner: Vždyť je to nádherná báseň, úžasně melodická.

Ester Krejčí: Význam zhruba třetiny slov neznám, takže je nemohu interpretovat, a zbytek nedává žádný smysl.

Vojtěch Verner: *(na Tamaru Janů:)* A jak vás napadlo složit takovou báseň?

Tamara Janů: To je jednoduché. Ukazovala jsem sestře obraz Olivovnický od Vincenta van Gogha, ona říkala, že je to hrůza, vždyť takhle přece příroda vůbec nevypadá, že by malíři měli malovat věci takové, jaké jsou, a že bych to lépe zvládla i já, tak jsem se rozhodla, že zkusím Vincenta van Gogha překonat, a začala se zajímat o výtvarné umění. Četla jsem si Malý slovník výtvarného umění⁹ a přemýšlela o rozdílu mezi impresionismem¹⁰ a expresionismem¹¹ a vzpomněla jsem si, že 14. června minulý rok vyšel v Horké bramboře článek, který začínal: „Dnes může být básníkem každý, je to snadné. Řiďte se následujícím jednoduchým návodem a v několika minutách se můžete stát umělcem. Je to triviální, nepotřebujete k tomu Múzy¹², rozum, cit ani inspiraci,

---

⁸Jedním z příznaků schizofrenie je selhávání myšlenkových procesů, což se projevuje zmatenou řečí a myšlením. V těžkých případech je vyjadřování pacientů natolik nesouvislé a nelogické, že se pro něj vžilo metaforické označení „slovní salát“.

⁹Trojan, Raul a Bohumír Mráz. *Malý slovník výtvarného umění*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1990.

¹⁰Impresionismus je umělecký směr, jehož cílem bylo zachycení okamžité atmosféry dané chvíle (imprese), neopakovatelné chvíle či okamžitého duševního rozpoložení. Malíři tohoto směru obvykle malovali v přírodě, protože zachycovat atmosféru potmělého, opuštěného ateliéru nebylo považováno za příliš atraktivní.

¹¹Expresionismus je evropský umělecký směr, jehož cílem bylo vyjádřit vlastní prožitky a dojmy bez ohledu na takové marginálie jako společenské konvence či vnější realitu.

¹²Múzy byly v řecké mytologii zrozenci Dia a Mnemosyné, byly to bohové-ženy různých umění.

stačí jen umět číst, psát a počítat.“ A tak mě napadlo místo malování obrazu napsat báseň podle návodu.

Vojtěch Verner: Takže to je podle návodu?

Tamara Janů: Ano.

Vojtěch Verner: Zvláštní je, že zní o mnoho originálněji než vaše předchozí.

Tamara Janů: To je zajímavé. Myslíte, že se mi povedlo překonat Vincenta van Gogha?

Vojtěch Verner: Já myslím, že ano.

Tamara Janů: Dobře. Příště se pokusím překonat Williama Shakespearea.

Ester Krejčí si vzdychne.

5.34 Čas (3)

(Titulek:) Čtvrtek 3. 3. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Čtvrtek, 3. března 2011.

5.35 Tvrdý opravdový život

Třída (oktáva B), ráno před vyučováním. Radek přijde na svoje místo, vybalí si sešit a posadí se. Přijde k němu Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Dobrý den, Radku.

Radek: Co chcete?

Moje vinná réva: No... když vy jste takový drsný a ono to někdy není příjemné, tak jsem vám jen chtěla říct... no vlastně...

Radek: Jsem takový, jaký jsem. Jsem prostě machr. Chcete snad říct, že ne?

Moje vinná réva: Já chápu, že si se vším poradíte sám, jen jsem vám chtěla říct, že kdybyste někdy chtěl pomoci, třeba abyste se cítil lépe, ráda bych vám pomohla.

Přeneseně se slovem „múza“ označuje jakýkoliv výrazný zdroj umělecké inspirace, často je to člověk.

Radek: Větší pitomost vás nenapadla?

Moje vinná réva se zatváří vážně.

Radek: Hele, lidé si pomáhají ve filmech, ale tohle není žádný film, ale tvrdý opravdový život, tak mě laskavě nechte na pokoji, nebo vám začnu vyhrožovat!

Moje vinná réva: Dobře. Pokud to tak chcete, nechám vás na pokoji.

Moje vinná réva odchází, tváří se smutně.

5.36 Čas (4)

(Titulek:) Pátek 4. 3. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Pátek, 4. března 2011.

5.37 Drsný dopis

Třída (oktáva B), ráno před vyučováním. Moje vinná réva sedí na svém místě. Přijde k ní Radek.

Radek: (přísně:) Tady, čtěte! (Položí před Moji vinnou révu zalepenou, neoznačenou dopisní obálku, otočí se a jde zase pryč.)

Moje vinná réva obálku rozlepi a přečte si zprávu na vloženém listu:

Radek (m. o.): Omlouvám se, že jsem k vám byl tak tvrdý při předávání tohoto dopisu.

Moje vinná réva: (Zkříví rty.) Hm...

Radek (m. o.): Věřím, že to nikomu neprozradíte. Pokud ano, tak všechno popřu. Kdysi jsem nebýval takový, ale teď musím. Všichni jsou zlí. Svět nedává žádný smysl a toto je můj způsob, jak se s tím vyrovnat. Jestli to někomu řeknete, jen potvrdíte, že se vám nedá věřit. Musím to překonat sám.

Moje vinná réva se tváří, že je jí Radka líto.

5.38 Čas (5)

(Titulek:) Sobota 25. 10. 2014

hlas vypravěče (m. o.): Sobota, 25. října 2014.

5.39 Kdo umí naslouchat

Obyvací pokoj. Martin Kozel, sedíc na gauči, telefonuje.

Martin Kozel: Moje vinná réva se o dopisu nikomu nezmínila a nechala Radka dělat všechno, co chtěl, i při módní přehlídce. Tehdy začal pochybovat, zda je svět opravdu tak zlý, jak se mu zdá. Moje vinná réva na něj byla vlastně velice hodná, jenže on tehdy nic takového neznal, takže nevěděl, jak se k tomu postavit.

Po maturitě měl potíže sehnat si zaměstnání. Skončil v řeznictví v Jedicích. Pracoval tam něco přes rok a pak nastoupil jako prodavač do cukrárny. Tam jsem se s ním seznámil a on se do mě zamiloval. Tak co mám dělat? (*Pauza.*) No, co mám dělat? — Haló?

(Vložený záběr na mobilní telefon odložený na plastovém zahradním stolku někde úplně jinde.)

Martin Kozel (m. o. – z telefonu): Haló!

(Záběr zpět.)

Martin Kozel zavěsí.

5.40 Závěr

(Titulek:) *V některých situacích lidského života nejsou viníci, jen oběti.*

hlas vypravěče (m. o.): V některých situacích lidského života nejsou viníci, jen oběti.

Shrnutí epizody 2×5

∑ Toto byla šestá epizoda druhé série seriálu Ester Krejčí. Martin Kozel zavolał tetě Marii, požádal ji o radu a vyprávěl jí příběh Nikoly Macků alias Radka, dívky, která se do něj zamilovala.

Nikola Macků se po povodni musela přestěhovat do Západního Města a její dáď Ericce se vrátily příznaky schizofrenie: slyšela hlasy, věříc, že jsou to špioni, kteří jim chtějí ublížit, a začala dělat a říkat nesmysly, aniž by si uvědomovala, co dělá. Řekla Nikole Macků, že zlikvidovala její panenku Růženku, čímž jí vyvolala trauma a prudkou nenávisť. Byla hospitalizovaná a psychiatr Jan Klepeto poučil jejího partnera o schizofrenii. Když se Erika Macků vrátila z léčby, uvědomila si zrozcovcu nenávisť vůči sobě a spáchala sebevraždu.

Ve škole Nikolu Macků začal šikanovat drzý spolužák Tomáš Struna. Šikanu vyřešil třídní učitel, ale Nikola Macků se už nikde necítila bezpečně, tak se začala tvářit drsně a nebezpečně, aby si na ni už nikdo netroufl, a přestoupila na gymnázium Podolí II.

Astra ukazovala Mojí vinné révě náramky. Radek vysvětlil Kňourovi, že správné macho lidi netěší, ale bere si, co chce, a je ve všem nejlepší. Kňour byl s Astrou 19 sekund. Moje vinná réva se zeptala Ester Krejčí, proč je Radek tak nervozní. Ester Krejčí vyslovila hypotézu, že by mohlo jít o trauma z dětství, a vysvětlila jí rozdíl mezi traumatem a pouhým stresujícím zážitkem. Když Radek vyvěsil plakát vyhlašující soutěž „Miss Radek“, Laris se chtěl přihlásit, ale Radek ho odmítl s tím, že do své soutěže žádné jiné soutěžící nechce. Janu Zlomilovou trápilo, že si nemůže popovídat s žádným sympatickým nezadaným hetercem. Moji vinnou révu pak trápily myšlenky na její prarodiče a že možná bude mít život jako oni. Ester Krejčí ji vyslechla.

Tamara Janů přednesla Vojtěchu Vernerovi a Ester Krejčí báseň „O drapérii z tapisérie“, kterou složila podle návodu z Horké brambory. Vojtěchu Vernerovi se báseň líbila a potvrdil Tamaře Janů, že dle jeho názoru svou básní překonala Vincenta van Gogha.

Moje vinná réva nabídla Radkovi, že by mu ráda pomohla, aby se cítil lépe. Ten ji odmítl a následující den jí napsal vysvětlující dopis. Ona se o něm nikomu nezmínila a byla na Radka hodná. On nevěděl, jak na to reagovat, ale začal pochybovat, zda je svět opravdu tak zlý, jak se mu zdá.

Martin Kozel nakonec radu nedostal, protože nebral žádné ohledy na potřeby tetý Marie. V některých situacích lidského života nejsou viníci, jen oběti.

Hudba k titulcům:

D Raise Against: *Kotov Syndrome*¹³.

---

¹³Some things you don't forgive, / some things you don't forget, / sometimes the fate you suffer is so

---

much worse than death.

2×6 EVALUACE MINIATUR

Osoby

Ester Krejčí (žena, 20) – *student.* → s. ??

Moje vinná réva (žena, 19) – *student.* → s. ??

Barbora Janů (žena, 20) – *student.* → s. ??

Tamara Janů (žena, 20) – *student.* → s. ??

Melanie Navrátil (žena, 19) – *student.* → s. ??

Astra (žena, 19) – *student.* → s. ??

Jana Zlomilová (žena, 19) – *student.*

Kňour (muž, 22) – *student.* → s. ??

Laris (muž, 19) – *student.* → s. ??

Vojtěch Verner (muž, 19) – *student.*

Zorana (žena, 20) – *student; na invalidním vozíku.* → s. ??

hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč.*

6.1 Čas (1)

(Titulek:) Pondělí 11. 4. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Pondělí, 11. dubna 2011.

6.2 Psychiatrický objev

Třída (oktáva B), ráno před vyučováním. Tamara Janů sedí ve své lavici, v každé ruce má jeden pramen svých vlasů a střídavě si je prohlíží.

Barbora Janů sedí ve vedlejší lavici (u okna) a listuje učebnicí biologie, prohlíží si obrázky. Je smutná.

Barbora Janů: Sestro.

Tamara Janů vstane z lavice a přijde k sestře.

Tamara Janů: Ano?

Barbora Janů: Ach! Venku je tolik rozmanitých živých tvorů a bytostí a my tu musíme sedět v tomto sterilním prostředí. Ach, proč? Vždyť je to tak smutné. Dovedete si představit, jaké je to utrpení pro takovou včelu, když vletí sem do třídy?

Tamara Janů: Ne, ale zato jsem na něco přišla. Zjistila jsem, že na pravé straně hlavy mi rostou úplně stejné vlasy jako na levé.

Barbora Janů: Ach, sestro! Jak můžete řešit, jaké máte vlasy, když vám tu vysvětluji, jak se cítím? Jsem také živá bytost jako včela.

Tamara Janů: Když v sextě do třídy vletěla včela, Laris se schoval pod lavici, protože se včel bojí, a Radek ji praštil plácačkou.

Barbora Janů: Proč mi nikdo nerozumí? (*Rozpláče se.*)

Tamara Janů odejde k Astrě, která sedí ve své lavici a čeká na zvonění.

Tamara Janů: Dobrý den, Astro.

Astra: Dobrý den.

Tamara Janů: Představte si, že jsem zjistila, že na pravé straně hlavy mi rostou úplně stejné vlasy jako na levé.

Astra: (*opovržlivě:*) Už to přeháníte, měla byste s tím navštívit psychiatra.

Tamara Janů: Dobře.

Tamara Janů přijde k Ester Krejčí, která si ve své lavici u dveří čte noviny.

Tamara Janů: Dobrý den, Ester Krejčí.

Ester Krejčí: *(Sklopí noviny.)* Dobrý den, Tamaro Janů.

Tamara Janů: Představte si, že jsem zjistila, že na pravé straně hlavy mi rostou úplně stejné vlasy jako na levé.

Ester Krejčí: A mohla byste mi vysvětlit, z jaké příčiny to sdělujete právě mně?

Tamara Janů: Na začátku školního roku jste říkala, že byste se chtěla stát psychiatrem.

Ester Krejčí: Ano, to bylo pravděpodobně v záchvatu jistého optimismu, kdy jsem byla přesvědčena, že existuje i jiný smysl života než určit, kdo jej vydrží až do přirozené smrti a kdo dřív spáchá sebevraždu, ale obávám se, že to neobjasňuje příčinu toho, že mi sdělujete, jaké vlasy vám rostou na hlavě.

Tamara Janů: Astra mi řekla, že s tím mám navštívit psychiatra.

Ester Krejčí: Aha. Hm... nechtěla byste si raději přečíst noviny? *(Podá jí noviny.)* To bude určitě zajímavější.

Tamara Janů: Dobře.

Tamara Janů si vezme noviny a odchází.

6.3 Vojtěška

Do třídy přijde Moje vinná réva. Posadí se do lavice a vybaluje si věci.

hlas vypravěče (m. o.): V Eichlerské dopravně demokratické republice se jazyková kategorie gramatického rodu nazývá gramatickou třídou. Rodu ženskému odpovídá třída lesklá, rodu mužskému třída matná a rodu střednímu třída střední. Zatímco v češtině mimo EDDR o sobě lidé mluví v rodě odpovídajícím jejich pohlaví, jsou k tomu od narození vedeni a jsou na to zvyklí, v EDDR o sobě mluví v třídě odpovídající jménu či přezdívce, kterou se označují.

Přijde k ní Vojtěch Verner.

Vojtěch Verner: Dobrý den, Moje vinná révo.

- Moje vinná réva:** Dobrý den, Vojtěchu Vernere. Jaký jste měl víkend?
- Vojtěch Verner:** Docela normální, ale chtěl jsem vám něco říct. Tento týden si budu říkat Vojtěška a jsem *ta* Vojtěška.
- Moje vinná réva:** *(trochu udiveně:)* Hm... a proč jen tento týden?
- Vojtěch Verner:** Je to experiment, chci zjistit, jak těžké je začít o sobě mluvit v jiné gramatické třídě.
- Moje vinná réva:** Dobře, — Vojtěško. Říkala už jste to ostatním?
- Vojtěch Verner:** Ano, jste poslední.
- Moje vinná réva:** Tak ať vám ten experiment vyjde.

Vojtěch Verner se zamyslí.

- Moje vinná réva:** Dnes jsou tu všechny nějak brzy.
- Vojtěch Verner:** Počkat, to je ono! Já jsem ty hřídele měl spojit!
- Moje vinná réva:** Cože?
- Vojtěch Verner:** Promiňte, musím si to zapsat. *(Utíká ke své lavici.)*

Moje vinná réva se zatváří trochu udiveně (stylem 'Co to mělo být?'). Pak vstane a zajde k Zoraně, která si právě prohlíží nástěnku.

- Moje vinná réva:** Dobrý den, Zorano.
- Zorana:** Dobrý den, Moje vinná révo.
- Moje vinná réva:** Na co se to díváte?
- Zorana:** Tady na ten nesmysl.

Moje vinná réva se podívá na nástěnku, kde visí reklamní leták s nápisem:

Jsou malí lidé roztomilí, nebo krásní?
Miss trpaslík – v Horké bramboře!

- Moje vinná réva:** Nechcete si zahrát slide než zazvoní?
- Zorana:** Uhm.

Moje vinná réva a Zorana odchází do zadní části třídy.

6.4 Semínko hněvu

Astra sedí ve své lavici. Na sobě má top s výstřihem a křiklavou minisukni. Vybalí si sešit a učebnici literatury. Ohlédnuvši se, všimne si, že Kňour se na ni dívá. Astra vstane a obrátí se k němu. Kňour na ni laškovně mrkne. Astra se narovná a vrhne na něj přísný pohled. Kňour se podívá z okna jakoby nic.

Astra se posadí zpět do lavice. Vytáhne řasenku a velké příruční zrcadlo a začne si upravovat řasy. V zrcadle si všimne, že Kňour na ni upřeně zírá a vypadá vzrušeně. Astra udělá rozčileně několik prudkých pohybů, vstane a se zrcadlem a řasenkou odejde ze třídy.

6.5 Čas (2)

(Titulek:) Úterý 12. 4. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Úterý, 12. dubna 2011.

6.6 Nesvléknutelné tričko

Chodba před šatnami, odpoledne. Laris a Kňour postávají před vchodem do šatny oktávy B.

Laris: Jak vám vyšel ten poslední příklad?

Kňour: Já to nepočítám, mně stačí čtyřka a na tu to vždycky nějak vyjde.

Kolem jde Moje vinná réva.

Laris: Moje vinná révo, jak vám vyšel ten poslední příklad?

Moje vinná réva: Myslíte s těmi binárními relacemi?

Laris: Ano.

Moje vinná réva: Množina obsahující dvojice (a, b) a (b, a) .

Laris: Sakra, zase to mám špatně! Proč tam patří (b, a) ?

Ze šatny vyjde Astra, na sobě má světle tyrkysové tričko s krátkými rukávy a krátké purpurové kalhoty; na rukou nemá žádné náramky. Přijde ke Kňourovi.

Moje vinná réva: No...

Astra: *(vesele:)* Dobrý den, Kňoure.

Laris se otočí. On a Moje vinná réva na to udiveně zírají.

Kňour: Dobrý den, Astro. (*Zadívá se jí na prsa a mlsně se oblízne.*)

Astra: (*Spiklenecky se pousměje.*) Co mi nabídnete, když si svléknu to tričko?

Kňour: (*vzrušeně:*) Ú-ú-ú... No tedy... Svléknu si trenýrky.

Astra se zatváří znechuceně, ale jinak se snaží nedat nic najevo.

Astra: Beru jen peníze.

Kňour otevře svůj batoh, vytáhne peněženku a dá Astře tři bankovky. Astra si je nevzrušeně vezme a strčí do kapsy kalhot. Kňour jí zírá na prsa, trochu slintá.

Astra si svlékne tričko, pod ním má ještě jedno, úplně stejné.

Kňour: (*Vyvalí oči.*) Eh?

Astra se na Kňoura škodolibě usměje.

Kňour: A to je všechno?

Astra: Ano.

Kňour: Ale...

Astra: (*neupřímně:*) Děkuji, potěšil jste mě.

Kňour: (*udiveně:*) Potěšil? No tedy...

Astra: Na shledanou. (*Odchází.*)

Kňour: Počkejte.

Astra: (*důrazněji:*) Na shledanou. (*Dál jde pryč.*)

Laris se za ní rozeběhne.

Laris: Dám vám dvě stě korun, když si svléknete tričko. Ne, pět set. Berete dlužní úpisy?

Moje vinná réva: Larisi? A co ta matematika? (*S rozčarovaným výrazem se podívá na Kňoura a odejde do šatny.*)

Kňour: (*pro sebe, vzrušeně:*) Potěšil jsem ženu, jo!

Kňour odejde do šatny.

6.7 Čas (3)

(Titulek:) Středa 13. 4. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Středa, 13. dubna 2011.

6.8 Větší ňadra

Třída (oktáva B), ráno před vyučováním. Laris ve své lavici počítá (nepříliš rychle) příklad z matematiky. Přijde k němu Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Larisi! Co to mělo včera být?

Laris: Co?

Moje vinná réva: Mohla jsem vám poradit s matematikou a vy jste místo toho utekl za Astrou!

Laris: Aha, to. Ale pak jsem se vrátil, mohla jste na mě počkat.

Moje vinná réva: Tak to ne, já tu nejsem od toho, abych na někoho čekala. A proč jste vůbec šel za Astrou? Poradí vám snad v matematice lépe než já?

Laris: To ne, ale ona... asi... čím by to mohlo... *(Krátce se zamyslí.)* Možná má větší ňadra.

Moje vinná réva vytřeští oči.

Laris: Ne, to muselo být... tím... já nevím. Jste na mě naštvaná?

Moje vinná réva: Ano.

Laris: *(kotá:)* Aha. No když... p... p... p... pomůžete mi teď?

Moje vinná réva: Já pomáhám jen těm, kdo si to zaslouží a kdo si toho váží!

Laris: Ale já...

Moje vinná réva: Naučte se tu matematiku sám!

Moje vinná réva odchází. Laris se zatváří smutně a pokračuje v počítání.

6.9 Útěcha, Co je přátelství

ÚTĚCHA

Vedlejší místnost fitness centra. U jednoho stolu sedí Ester Krejčí a Moje vinná réva. Zatímco Ester Krejčí jí sýrovou pizzu, Moje vinná réva jí vypráví.

Moje vinná réva: A pak Astra řekla 'na shledanou' a vydala se pryč, a zatímco Kňour to vzdal, Laris se rozeběhl za ní a začal se podbízet. (*Zesmutní.*) A víte, co mně dnes ráno řekl? Že to udělal proto, že Astra má větší prsy!

Moje vinná réva smutně vzlykne a rozpláče se. Ester Krejčí si zakrývá oči, aby to neviděla. Pak odloží díl pizzy.

Ester Krejčí: Moje vinná révo. Moje vinná révo, prosím.

Moje vinná réva přestane plakat a podívá se na Ester Krejčí. Ta se schválně dívá bokem.

Ester Krejčí: Začínáte mi podezřele připomínat Janu Zlomilovou, když sem v září nastoupila. Opravdu bych nechtěla, aby se z vás stal průměrný student se strachem ze sebemenších aspektů individuální identity.

Pauza, ticho.

Moje vinná réva: U vás je asi marné hledat útěchu, že?

Ester Krejčí přikývne.

Moje vinná réva: Šla bych za Zoranou, ale ta přijde až po obědě na matematiku, Jana Zlomilová a Melanie Navrátil šly s profesorem Zedníkem, Bernard Koniklecový nepřišel, s Astrou o tom mluvit nechci, s Larisem už vůbec ne a ostatní, myslím, nepřipadají v úvahu. Tak co mám dělat?

Ester Krejčí položí před Mojí vinnou révu několik mincí.

Ester Krejčí: Zaplaťte si hodinu na rotopedu, bude vám pak lépe. A zkuste se méně trápit a víc přemýšlet.

Moje vinná réva: Ale přemýšlení bolí!

Ester Krejčí: Víc než trápení se?

Moje vinná réva: (*nespokojeně:*) Urm...

Ester Krejčí: Lepší radu neznám.

Moje vinná réva se podívá na mince, na Ester Krejčí a znovu na mince, vezme si je a beze slova odejde.

CO JE PŘÁTELSTVÍ

Ester Krejčí nechá pizzu na stole a odejde k jinému stolu, kde sedí sama Astra. Astra má na sobě opět top a minisukni, na uších má sluchátka a poslouchá hudbu z walkmana. Ester Krejčí jí položí ruku na odhalené rameno. Astra si sundá sluchátka.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Astra: Dobrý den.

Ester Krejčí: Mohu přisednout?

Astra: Proč?

Ester Krejčí: Moje vinná réva mě informovala o tom, co jste včera udělala Kňourovi, a chtěla bych o tom s vámi mluvit.

Astra: Aha, to! A řekla vám také, jak si na mě předtím dovoloval?

Ester Krejčí: Pokusil se vás vykastrovat, a zírajíc do rozkroku, zjistil, že neví, jak na to, tak vás alespoň unesl a dvacet let věznil ve vlastním sklepě?

Astra: Neříkejte nesmysly. A mimochodem, to co říkáte, je pěkně nechutné; kde tyhle myšlenky berete?

Ester Krejčí: Mám rozepsanou úvahu o postmoderním sexu. Pravděpodobně dospěji k závěru, že psát o tom úvahu je mnohem rozumnější než se toho přímo účastnit.

Astra: *(Zakrouť hlavou.)* Tak aby bylo jasno... *(Zarazí se.)* Sedněte si. Nemám ráda, když nade mnou takhle někdo stojí.

Ester Krejčí se posadí k Astře.

Astra: Aby bylo jasno, prostě mě okukoval jako nějakou prostitutku, tak jsem mu dala lekci. Nic víc. Jsem přece příslušník budoucí elity cestujícího lidu a podle toho by se ke mně měl chovat, a ne mít vyvalené oči jako na nějakou Nanu¹.

---

¹Nana byla kurtizána z románu *Nana* Émila Zoly. Navzdory Astřinu mínění to nebyla přímo prostitutka, spíše „společník pro lidi z vysokých společenských kruhů“, a ačkoliv ten román dopodrobna neznám, považuji za dost nepravděpodobné, že by na ni někdo v tehdejší době vyvaloval oči jako Kňour.

- Ester Krejčí:** Souhlasím, že se k vám nechoval zrovna vhodně. — Nejste jediná. Ale prý jste po něm chtěla nějaké peníze a on vám je dal.
- Astra:** *(jako že to nestojí za řeč:)* Ano, šest set korun.
- Ester Krejčí:** Jste si jistá, že je to správná cesta, jak zajistit, aby se k vám nechoval jako k prostitutce?
- Astra:** Přestaňte to překrucovat. Choval se ke mně oplzle, tak jsem mu dala lekci a není co řešit.
- Ester Krejčí:** Hm... dobře, tak se zeptám na něco zcela jiného. Zastáváte názor, že vydělávat peníze na spolužácích zneužíváním jejich slabostí je morálně korektní?
- Astra:** Hele, mohl říct ne. Byla to jeho svobodná volba. A myslíte si snad, že jsem to udělala pro peníze? Myslete znovu, těch mám, kolik se mi zlíbí.
- Ester Krejčí:** A jak naložíte s těmi od Kňoura?
- Astra:** Nechám si je.
- Ester Krejčí:** Mohla byste je například rozdat chudým.
- Astra:** Za co?
- Ester Krejčí:** Eh... *(Neví, co říct.)*
- Astra:** Vy myslíte, že bych někomu něco dala, aniž bych čekala, že na tom vydělám? Třeba jen proto, že to ten člověk potřebuje, nebo že mu to udělá dobře? To by udělal jenom blázen.
- Ester Krejčí:** A kvůli takovému přátelství byste někomu něco dala?
- Astra:** Pche... co je přátelství?
- Ester Krejčí:** Přátelství je mezilidský vztah spojující osoby, které se zajímají jedna o druhou, alespoň trochu se chápou, věří si a jsou k sobě upřímné a ohleduplné; dokáží si pomoci v nouzi, nepomlouvají se, nic si nevyčítají ani nezávidí.
- Astra:** Že jsem se ptala. Ne, nedala. Nestojí to za to. Za přátelství si nic nekoupíte. A není ani moderní, teď je v módě individualismus.
- Ester Krejčí:** Chápu. — Nesouhlasím sice s vašim žebříčkem hodnot, ale budu ho respektovat a ponechám vás uvádět do praxe váš prefero-

vaný individualismus. Kdybyste náhodou přehodnotila svůj postoj, můžete si o tom za mnou přijít promluvit.

Ester Krejčí vstane, odejde k původnímu stolu, kde ještě leží zbytky pizzy, a posadí se tam. Astra si zatím nasadí sluchátka a dál poslouchá hudbu.

6.10 Krize konformity

Šatna tělocvičny, dopoledne. V šatně zrovna nikdo není. Z jedné z převlékacích kabinek vyjde Melanie Navrátil v tmavomodrém sportovním oblečení. Čeká. Otevřou se dveře jiné kabinky a vyjde Jana Zlomilová v šedé teplákové soupravě.

Melanie Navrátil: Nosíte na tělesnou výchovu podprsenku?

Jana Zlomilová: Samozřejmě, nosím ji celý den. Proč?

Melanie Navrátil: Tak já ji nosím jen na sport, podle mě je trochu zbytečné ji nosit celý den.

Jana Zlomilová: Ale dospělé ženy je přece tak nosí, ne?

Melanie Navrátil: Třeba Astra ano, Moje vinná réva myslím také, ale ta o tom nechce mluvit, já jen na sport, Ester Krejčí a sestry Janů vůbec, a z hochů, co vím, ji nosí jen Bernard Koniklecový, ale prý jen občas.

Jana Zlomilová: *(nervozně:)* Tak je normální je nosit, nebo nenosit?

Melanie Navrátil: Obojí.

Jana Zlomilová: Jsem z toho nějaká zmatená. Jak se mám chovat jako ostatní, když se každá chová jinak?

Melanie Navrátil: Chovat se jinak než ony. Já vím, je to paradox, ale nelamte si s tím hlavu. Ať už ji nosit budete nebo ne, nikdo vám to nebude vyčítat. A kdyby ano, tak bych se za vás postavila.

Jana Zlomilová: *(Usměje se.)* Děkuji. Jste na mě moc hodná.

Melanie Navrátil její úsměv opětuje a společně se vydají z šatny.

6.11 Lidé s malými prsy

Chodník na ulici, dopoledne. Laris a Kňour se vracejí do školy. Zezadu k nim příběhne Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Larisi!

Laris a Kňour se zastaví.

Moje vinná réva: *(na Kňoura:)* Nechal byste nás chvílku o samotě?

Kňour: Tak o samotě? Mm... užijte si to, mám lepší.

Kňour odchází.

Moje vinná réva: Larisi, přemýšlela jsem a možná to vyzní divně, jako spousta věcí, co nejsou od srdce, ale... myslím, že jste se včera zachoval trochu hloupě.

Laris: *(sklesle:)* Já vím, jako pitomec.

Moje vinná réva: *(Je překvapená.)* Vy to uznáváte?

Laris: Kňour mi to říká pořád a Radek se také stále vytahuje, že je ve všem lepší. Jsem k ničemu.

Moje vinná réva: To ne, to jen ti dva jsou na vás zlí. Ve skutečnosti jste jen takové malé trdlo². *(Usměje se.)* Ale nikdo není dokonalý. Každý někdy potřebuje pomoc, to je v pořádku.

Laris: *(Pousměje se.)* Děkuji.

Moje vinná réva: Takže líbím se vám víc já, nebo Astra?

Laris: Samozřejmě vy, Astra má sice drahé šaty a hodně se stará o svůj vzhled, ale vy jste hodná a to se mi na vás moc líbí.

Moje vinná réva: A nelíbila bych se vám víc, kdybych měla větší prsy?

Laris: *(jí do očí:)* Ne. Nevím proč, ale líbíte se mi taková, jaká jste.

Moje vinná réva: *(Usmívá se.)* Takže vám to nevadí?

Laris: Nevadí. Já je mám také malé.

Chytanou se za ruce, navzájem se dívají jeden druhému do očí a usmívají se na sebe.

Moje vinná réva: I vy se mi líbíte. *(Pauza.)* Víte... já myslím, že je to proto, že nosím moc těsnou podprsenku.

Laris: *(udiveně:)* Vy nosíte podprsenku? Proč?

Moje vinná réva: Jak proč? To dospělé dívky nosí, ne?

---

²Slovo *trdlo* má několik významů, např. jde o hovorové expresivní označení „nemotorného, hloupého člověka“, ale také se používá ve významu „osoba, k níž chovám kladné city“.

Laris: Ale někde někdo říkal něco, jako že někdo tvrdí, že podprsenky mají nosit jen lidé s velkými nebo středními prsy, lidé s malými prsy je nenosí.

Moje vinná réva: Ale dáda říkala... (*Zastydí se.*) Víte co? Raději změníme téma. Pojdte.

Obě vyrazí směrem ke škole.

Moje vinná réva: Jak vám jde ta matematika?

Laris: Myslím, že budu potřebovat pomoc. Poprosil jsem Vojtěšku, ale ona mi vysvětlila něco úplně jiného. Vůbec se nezajímala o to, co mi nejde.

Moje vinná réva: No jo, to je jí podobné. Nebojte, ve škole se na to podíváme. A proč vlastně trávíte čas s Radkem a Kňourem?

Laris: My jsme taková parta, Radek si říká „kápo“.

Moje vinná réva: Aha. Ale jsou na vás zlí a dovedu si vás představit v lepší společnosti.

6.12 Dotaz na něco

Učebna určená pro studenty, kteří mají volnou hodinu, dopoledne. Laris sedí v lavici, vedle něj je na přisunutě židli Moje vinná réva. Oba mluví potichu.

Moje vinná réva: A to se rovná...

Laris: ABC, AB, BC, A, B a C.

Moje vinná réva: (*šťastně:*) Správně! Už vám to jde, to je skvělé.

Laris: Děkuji. Moc jste mi pomohla.

Moje vinná réva: Není zač. Když budete mít zase s něčím problém nebo si budete chtít jen tak popovídat, řekněte.

Moje vinná réva vrátí židli k vedlejší lavici a zajde o několik lavic dál k Tamaře Janů.

Moje vinná réva: Tamaro Janů?

Tamara Janů: Ano?

Moje vinná réva: (*Chvilku váhá, je trochu v rozpacích.*) Chtěla bych se vás na něco zeptat.

Tamara Janů: Dobře.

Moje vinná réva: Víte... Chtěla bych, abychom u toho byly samy.

Tamara Janů: Tak pojd'te. (*Vstane.*)

Tamara Janů odejde z učebny, Moje vinná réva s ní.

6.13 Průlom intimity

Chodba u jídelny, dopoledne. Stojí tu prodejní automat na sladkosti. Je ticho a nikde nikdo. Po chvílce přijdou Tamara Janů a Moje vinná réva. Zastaví se, Tamara Janů se rozhlédne.

Tamara Janů: Jsme tu samy?

Moje vinná réva: No... představovala jsem si to jinde, ale nevadí.

Moje vinná réva se chvílku rozpačitě dívá na Tamaru Janů.

Moje vinná réva: Panebože, já to nezvládnu.

Tamara Janů: Dobře. (*Otočí se k odchodu.*)

Moje vinná réva: Počkejte.

Tamara Janů se otočí zpět. Moje vinná réva si stoupne do rohu, zády k automatu, aby se cítila víc v bezpečí. Tamara Janů se postaví tak, aby si viděly do očí.

Moje vinná réva: Tamaro Janů.

Tamara Janů: Ano?

Moje vinná réva: (*Vyhrkne ze sebe:*) Nosíte podprsenku? (*Studem si zakryje ústa.*)

Tamara Janů: Nenosím.

Moje vinná réva: (*Uklidní se a odstoupí kousek od automatu, blíž k Tamaře Janů.*)
Proč?

Tamara Janů: Sestra říká, že je to proti přírodě.

Moje vinná réva: Aha. (*Zamyslí se.*) A není s tím spojeno nějaké zdravotní riziko?

Tamara Janů: V Eichlerském rozhlase říkali: Švédský gynekolog, profesor Göran Samsioe, varuje před tím, že příliš těsná podprsenka může mít u mladých žen negativní vliv na růst prsů. Profesor se odkazuje na francouzskou studii, která ukázala, že vzdálenost mezi zemí

a prsními bradavkami je u dospělých žen nosících podprsenku nižší; nošení podprsenky tedy vede k povislým prsům. Volný pohyb prsů totiž stimuluje rozvoj elastické tkáně pod kůží, která prsy přirozeně zpevňuje.

V některých případech však může být podprsenka prospěšná, zvláště při sportu nebo u lidí s velkými ňadry. Ta jsou totiž příliš těžká na to, aby je přirozená elastická tkáň držela ve správné poloze.

Profesor prohlašuje, že v západní kultuře jsou ženské prsy mylně považovány za jakýsi druh pohlavního orgánu, nicméně pro potřebu nosit podprsenku neexistuje žádný lékařský důvod a v některých případech může být její nošení škodlivé.

Moje vinná réva: *(Chvilku na Tamaru Janů zírám s vyvalenýma očima.)* Aha. Děkuji. Jsem vám moc vděčná a prosím, *(prosebně:)* neříkejte nikomu, že jsem se na to ptala.

Tamara Janů: Proč?

Moje vinná réva: *(Trochu znervózní.)* Protože bych se styděla mluvit o tom s někým... s někým... normálně cítím. Stydím se, víte, co to je?

Tamara Janů: Stud je psychofyzický jev sloužící k obraně vlastní intimity před narušením a vyvolávající pocit zahanbení, když k takovému narušení dojde.

Moje vinná réva: Ano. Slíbíte mi to?

Tamara Janů: Slibuji.

Moje vinná réva: *(Protočí oči.)* Děkuji.

Tamara Janů: Věděla jste, že dutiny v ementálu vznikají v průběhu zrání díky mléčné bakterii *Propionibacterium freudenreichii*, která přeměňuje kyselinu mléčnou na oxid uhličitý?

Moje vinná réva: *(Je nervozní.)* To je moc zajímavé, ale já už půjdu, nezlobte se. *(Chtíc co nejrychleji odejít, otočí se a plácne sebou o automat.)* Jau!

Tamara Janů: Promiňte, ale neměla byste narážet do věcí. Mohla byste se zranit!

Moje vinná réva utíká pryč.

6.14 Konec podprsenky

Ložnice Mojí vinné révy, odpoledne. Záběr na otevřenou krabici od mikrovlnné trouby, která slouží jako koš na špinavé prádlo. Moje vinná réva (z níž je v záběru vidět jen holá ruka) odhodí do krabice bílou podprsenku.

6.15 Čas (4)

(Titulek:) Čtvrtek 14. 4. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Čtvrtek, 14. dubna 2011.

6.16 Řešení

Třída (oktáva B), dopoledne o přestávce. Kňour vzrušeně zírá na Astru, která má na sobě opět top a minisukni. Astra si toho všimne, zamračí se a praští pěstí do stolu. Kolem ní jde zrovna Vojtěch Verner.

Astra: Vojtěško!

Vojtěch Verner: Ano?

Astra: Řekněte tomu šmírákovi, ať na mě tak nezírá!

Vojtěch Verner: Mám lepší nápad. Hned se vrátím. *(Rozeběhne se a vyběhne ze třídy.)*

K Astře přijdou Moje vinná réva a Ester Krejčí.

Moje vinná réva: *(starostlivě:)* Co se vám stalo?

Astra: Zase na mě zírá. Co mám udělat, aby přestal?

Moje vinná réva: No... *(Zamyslí se.)*

Ester Krejčí: Víc se zahalovat. Slyšela jste někdy na příklad o čádoru³ či angyklos⁴?

---

³Čádor je (podle české Wikipedie) druh islámského oděvu pro ženy. Jedná se o dlouhý, splývavý oděv z černé nebo tmavě vzorované látky. Odhaluje ženinu tvář, ale zakrývá zbytek jejího těla až po kotníky.

⁴Angyklos jsou eichlerské společenské unisex šaty. Angyklos je vždy jednobarevná, nejčastěji černá, a zakrývá celé tělo kromě hlavy, dlaní a chodidel.

- Astra:** Pche, to je rada. Moje oblečení vyjadřuje moji osobnost! Šaty dělají člověka.
- Ester Krejčí:** Za předpokladu, že na sobě nějaké má.
- Astra:** Hele, tohle nejsou žádné „císařovy nové šaty“⁵, ale stoprocentní směs bavlny a elastanu.
- Ester Krejčí:** Nemyslela jsem to tak doslova, to byla jen nadsázka.
- Astra:** Tak co mám udělat, aby na mě přestal zírat?
- Moje vinná réva:** Řekněte mu, že vám to vadí, a on určitě přestane.
- Astra:** Já, že mu mám něco říkat? To má vycítit sám. Já tady nejsem od toho, abych mu něco říkala. A vůbec, musím na záchod. (*Vezme si řasenku a odejde ze třídy.*)

Moje vinná réva přijde ke Kňourovi, Ester Krejčí to sleduje zpovzdálí.

- Moje vinná réva:** Kňoure?
- Kňour:** Jo, kotě?
- Moje vinná réva:** Astře vadí, když se na ni tak upřeně díváte.
- Kňour:** Vadí? Vždyť je z toho úplně vzrušená, předvčerejškem mně dokonce řekla, že jsem ji potěšil. Vsadím se, že dneska nebo zítra už se mnou půjde na rande. Já věděl, že je na svaly.
- Moje vinná réva:** Ne, opravdu jí to není příjemné. To ona řekla jen tak. Raději si prostě prohlížejte nějaký ten svůj časopis. Ano?
- Kňour:** (*Pokřčí rameny.*) Tak jo, ale až za mnou přijde, nemyslete si, že ji odmítnu.
- Moje vinná réva:** Děkuji.

Moje vinná réva se vrátí k Ester Krejčí a spolu odcházejí ke dveřím. Do třídy zatím vběhne Vojtěch Verner, držící ohavnou šarlatovou šerpu (tu z epizody Vánoční agitace).

- Vojtěch Verner:** (*Ve spěchu se rozhlédne.*) Kde je?

---

⁵ *Císařovy nové šaty* jsou pohádková povídka od Hanse Christiana Andersena, ve které si císař objednal nové šaty a podvodníci mu je dodali jen jako, tvrdíce, že pro hlupáky jsou neviditelné. Císař ani nikdo z jeho poddaných nechtěli být označeni za hlupáky, tak předstírali, že šaty vidí. (Zde se zamyslete nad povahou pravdy.) Skutečnost, že císař je nahý, odhalilo až nevinné dítě.

(*na Moji vinnou révu:*) Moje vinná révo, kde je Astra?

Moje vinná réva: Šla na záchod, proč?

Vojtěch Verner: Mám pro ni pás cudnosti proti Kňourovi, bude se jí líbit. (*Vyběhne ze třídy.*)

Moje vinná réva: (*na Ester Krejčí:*) Já myslím, že se jí líbit nebude. Je ohavný.

Ester Krejčí: Bude se jí líbit, když jí Vojtěška řekne, že je značkový a stojí sto tisíc korun, ale ona ho může mít se slevou.

6.17 Po čem Astry touží

Třída (oktáva B), dopoledne o přestávce. Do třídy vejde Astra (má top a minisukni, ne však Vernerův pás cudnosti) a jde ke své lavici.

Astra: (*pro sebe:*) Také by na těch záchodech mohli postavit víc kabeinek se zrcadlem.

Astra dojde na své místo, posadí se do lavice a zasní se.

(*Střih na Astřinu představu.*)

Hradní síň, dopoledne. Astra v nádherných šatech sedí na zlatém královském trůně, tváříc se vážně a nedostupně. Před ní klečí učešaný a pečlivě oblečený Kňour a vzhlíží k ní.

Kňour: Má lásko, nejkrásnější z nejkrásnějších, smím vám donést vaši exkluzivní masážní podušku za milion korun, se kterou budou vaše boky ještě svůdnější?

Astra: Dobře, můžete. (*Usměje se.*)

Kňour vstane a sprintem se rozeběhne pryč.

(*Střih zpět do třídy.*)

Astra, dosud zasněná, se ohlédne. Uvidí Kňoura s mastnými vlasy, rozčuchanými víc než obvykle, jak s vyvalenýma očima zírá do pornočasopisu. Astra se zamračí a otočí se zpět k lavici.

Astra (m. o. – myšlenky): (*otráveně:*) Nejdřív na mě zírá a teď si mě nevšímá. To je ale blbec.

Astra vytáhne z batohu plastovou lahev s ledovým čajem a napije se.

6.18 Čas (5)

(Titulek:) Pátek 15. 4. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Pátek, 15. dubna 2011.

6.19 Výsledky experimentu

Třída (oktáva B), dopoledne o přestávce. Vojtěch Verner si zabalí sešit do batohu, zasune židli do lavice a chystá se k odchodu. Přijde k němu Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Dobrý den, Vojtěško.

Vojtěch Verner: Dobrý den.

Ester Krejčí: Považujete informace o průběhu svého experimentu za tajné?

Vojtěch Verner: Kterého?

Ester Krejčí: Toho s přezdívkou Vojtěška.

Vojtěch Verner: Nepovažuji.

Ester Krejčí: Mohla byste mě s nimi v tom případě seznámit?

Vojtěch Verner: Jistě. Jsem ráda, že se ptáte.

Vojtěch Verner zavede Ester Krejčí k hnědým sedacím kostkám a na jednu si sedne, Ester Krejčí se posadí na jinou.

Vojtěch Verner: Hlavně jsem zjistila, že pro ostatní je to mnohem snazší než pro mě. Ze začátku jsem dělala hodně chyb a musela jsem na to stále myslet.

Ester Krejčí: To je pochopitelné, dlouhodobý stereotyp.

Vojtěch Verner: Ano. Ale asi tak ve středu jsem si v mozku vytvořila takovou výhybku, kterou mohu přehodit do jednoho nebo druhého směru a podle toho teď říkám buď vymyslel jsem, nebo vymyslela jsem. A teď už na tu výhybku ani nemusím myslet; funguje automaticky jako ovládaná z nějakého vysoce inteligentního mimozemského dispečinku.

Ester Krejčí: *(trochu ironicky:)* Blahopřeji k navázání kontaktu s mimozemskou inteligencí.

- Vojtěch Verner:** Aha. A co si o tom myslíte doopravdy?
- Ester Krejčí:** Uniká mi účel vašeho experimentu. Podle vědecké metody⁶ má být účelem experimentu ověření, či vyvrácení nějakého souboru hypotéz, zvaného teorie. Jaká byla vaše teorie?
- Vojtěch Verner:** Ale já jsem použila obrácenou vědeckou metodu, kterou jsem sama vymyslela. Nejprve provedu experiment, pak z něj vyvodím konkrétní důsledky, z nich sestavím teorii, pak zformuluji, co jsem vlastně řešila, a to budu nakonec pozorovat. Pokud se mi ještě bude chtít.
- Ester Krejčí:** Z vašeho popisu konstatuji, že jste se velmi přiblížila archetypu šíleného vědce.
- Vojtěch Verner:** (*spokojeně:*) Děkuji, vždycky jsem se chtěla stát špičkovým vynálezcem.
- Ester Krejčí:** Ale šílení vědci bývají úspěšní jen v populárních velkofilmech. Obávám se, že pravděpodobnost, že budete s takovým přístupem úspěšná v praktickém životě, je asi taková, jako že naše republika přežije třetí světovou válku.
- Vojtěch Verner:** Ale já umím pružně reagovat. Když bude potřeba, tak svůj přístup změním. Co za výzvy mě podle vás v praktickém životě čeká?
- Ester Krejčí:** Tak na příklad za měsíc vás čeká maturita, která byla v minulosti nazývána zkouškou dospělosti, ovšem vzhledem k tomu, jak připravení jsou soudobí maturanti na dospělý život, zní dnes toto označení spíše jako příklad absurdity. Jako dospělý budete muset zvládnout zodpovědně plnit povinnosti nezbytné k životu; vycházet s lidmi, kteří uvažují jinak než vy a nemají pochopení pro vaše fantazie, experimenty a nálady; a zvládat řešit krize a problémy hrozící závažnějšími následky, než je špatná známka. Opravdu jste přesvědčena, že jste na takový život připravena?
- Vojtěch Verner:** (*lehkovážně:*) Však to nějak dopadne.
- Ester Krejčí:** Obávám se, že málokdo od nás ze třídy na to bude připraven a domnívám se, že příčinou je selhání procesu socializace v důsledku restrukturalizace společnosti. Rodina je přesvědčena, že má mladé

---

⁶Vědecká metoda je postup používaný při vědeckém výzkumu. Je založená na předpokladu, že kritériem pravdivosti hypotézy je souhlas předpovědi s výsledky výzkumu.

lidi na dospělý život připravit škola, zatímco ta je založena na předpokladu, že se to očekává od rodičů.

Vojtěch Verner: Víte, já jsem spíš technický typ. Takové společenské věci mě nezajímají.

Ester Krejčí: Aha, dobře. (*Krátce se zamyslí.*) A na to, co se tento týden dělo mezi Astrou a Kňourem nějaký názor máte?

Vojtěch Verner: Myslíte to, jak na ni Kňour slintajíc zíral? To muselo být nepřijemné; kdysi tak slintal na mě a ještě ze vzpomínek mi naskakuje husí kůže.

Ester Krejčí: Abych to upřesnila, myslím to, jak se Astra oblékla jako prostitutka a stěžovala si na to, že se k ní Kňour chová jako k prostitutce, a to se slovy „šaty dělají člověka“.

Vojtěch Verner: (*zamýšleně:*) Hm...

Ester Krejčí: Můj názor je takový, že Astra sice může značně odhalovat svoje tělo, v mezích zákona, ale nesmí se pak divit, když na ni budou bivy⁷ a heterci⁸ zírat, lesby se posmívat a hetery⁹ závidět. Jaký je váš názor?

Vojtěch Verner: Já si myslím... (*Zamyslí se.*) Já si myslím, že by zírat neměl. Astra by se měla víc oblékat a Kňour méně zírat, ano, to je můj názor.

Ester Krejčí: Děkuji. Není to tak špatný názor, budu nad ním uvažovat.

Vojtěch Verner: A já už asi půjdu. (*Vstane.*)

Ester Krejčí: Na shledanou.

Vojtěch Verner: Na shledanou.

Vojtěch Verner odchází ze třídy.

---

⁷eichlersky „bisexuálové“

⁸eichlersky „heterosexuální muži“

⁹eichlersky „heterosexuální ženy“

Shrnutí epizody 2×6

Σ Toto byla druhá epizoda druhé série seriálu Ester Krejčí. Zatímco si Barbora Janů prohlížela obrázky živých tvorů v učebnici biologie, její sestra zkoumala svoje vlasy. Vojtěch Verner si týden nechal říkat Vojtěška, aby zjistil, jak obtížné je mluvit o sobě v jiné gramatické třídě. Astra přišla do školy v topu s výstřihem a křiklavé minisukni a vadilo jí, že Kňour na ni slintajíc zírá, tak ho potrestala žertem, při kterém ho připravila o šest set korun. Kňour si to však vyložil tak, že s ním chce Astra chodit. Moje vinná réva byla zklamaná z Larisova chování (utekl za Astrou), Ester Krejčí jí poradila, aby se netrápila a víc přemýšlela. Ester Krejčí prodiskutovala s Astrou morální stránku věci a poznala její sebestředný a extrémně materiální postoj. Janu Zlomilovou zmátlo, že někteří její spolužáci podprsenku nosí a jiní ne.

Moje vinná réva se nakonec s Larisem smířila, on uznal, že se choval hloupě a ujistili se, že se jeden druhému líbí. Laris přiměl Moji vinnou révu pochybovat o tom, zda musí nosit podprsenku. Ona proto překonala svůj stud a zeptala se na to Tamary Janů, která jí odrecitovala rozhlasovou zprávu, z níž vyplývalo, že pro nošení podprsenky neexistuje žádný lékařský důvod. Odpoledne proto Moje vinná réva svoji podprsenku odhodila a od té doby ji nenesí.

Astra požadovala po spolužácích řešení svého problému s Kňourem. Ester Krejčí jí poradila víc se zahalovat, Moje vinná réva jí poradila říci Kňourovi, že jí to vadí, Vojtěch Verner jí nabídl svůj ohavný a odpudivý pás cudnosti; Moje vinná réva nakonec Kňoura přesvědčila, aby si Astry nevšímal a místo toho zíral do pornočasopisu, Astra však nebyla s výsledkem spokojená, protože chtěla, aby ji Kňour miloval, uctíval a sloužil.

V pátek se sešly Ester Krejčí a Vojtěch Verner a prodiskutovali výsledky experimentu s přezdívkou Vojtěška, připravenost spolužáků na dospělý život a své názory na problém Astry a Kňoura.

Hudba k titulcům:

Jan Werich: *Šaty dělaj člověka*¹⁰.

---

¹⁰Je to pravda odvěká, šaty dělaj člověka, / kdo je nemá, ať od lidí pranic nečeká. / Dokavad' jsme nahatí, od hlavy až po paty, / nikdo neví kdo je chudý a kdo je bohatý.

2×7
KLUB MLADÝCH INTELEKTUÁLŮ

7.1 Čas (1)

(Titulek:) Pondělí 25. 4. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Pondělí, 25. dubna 2011.

7.2 Na poslední chvíli

Kuchyně v domě rodiny Krejčích, brzy ráno. Je rozsvíceno. Karel a Ester Krejčí snídají celozrnný chléb se sýrem a vařeným vejcem. Karel Krejčí položí před zrozence černý leták s bílými nápisy.

- Karel Krejčí:** Co byste řekla na tuto nabídku?
- Ester Krejčí:** *(Polkne a podívá se.)* Klub mladých intelektuálů?
- Karel Krejčí:** Dnes v šestnáct hodin je zkušební hodina zdarma. Já a Ingrid jsme dospěly k závěru, že byste tam měla jít.
- Ester Krejčí:** Hm... *(Podívá se znovu na leták.)* Domníváte se, že by to pro mě mělo nějaký smysl?
- Karel Krejčí:** Víte, sociální izolace a absence adekvátního sociálního okolí může vést k dekadenci a deziluzi, jaké zažila vaše dáda Ingrid v období školního věku.
- Ester Krejčí:** *(Zamračí se.)* A neuvažovali jste o možnosti kompenzovat si svoje komplexy z dětství na někom cizím?
- Karel Krejčí:** Je to výhodná nabídka.
- Ester Krejčí:** Copak vám nejsou podezřelé její manipulativní aspekty? Nátlak na rozhodnutí na poslední chvíli, část zdarma a zbytek placený, iluze vzácnosti a výjimečnosti... A ty slogany: Udělejte pro svoje zrozence to nejlepší! Rozšiřte si obzory a procvičte inteligenci. Ani slovo o rozvoji tvůrčího a kritického myšlení.
- Karel Krejčí:** Tak dobře... Jste už v podstatě dospělá, takže vás nebudeme nutit, abyste se tam přihlásila, ale tu zkušební hodinu byste absolvovat měla už pro získání zkušeností. A pokud vás to zaujme a přihlásíte se, samozřejmě vám to zaplatíme.
- Ester Krejčí:** Dobře. Na tu hodinu zdarma tedy půjdu. Ale pochybuji, že to k něčemu smysluplnému povede.

7.3 Krása v přepočtu na peníze

Třída (oktáva B), ráno před vyučováním. Na nástěnce visí reklamní leták s nápisem:

Vejde se velkorypadlo na fotbalový stadion?
Největší stroje světa – v Horké bramboře!

Vojtěch Verner sedí na svém místě, má otevřený sešit a dokončuje tužkou nákres sci-fi velkorypadla. Trochu přitom poslouchá Kňoura, který stojí u něj a vzrušeně mu vysvětluje:

Kňour: Nejdřív k ní přijdu a oslním ji pohledem do očí. Řeknu, že není úplně ošklivá a že má u mě šanci. Tak ztratí všechny zábrany. Ztuhne, srdce se jí rozbuší, dech jí začne vynechávat a nebude schopna myslet na nic jiného než na mě. Pak jí nabídnu, že spolu můžeme být v soukromí. Nebude schopna nic říct, ale když jí podám ruku, chytne ji a nechá se odvést na záchod, kde si užijeme a stihneme do začátku hodiny zplodit spoustu dětí. A odpoledne v tom pak budeme pokračovat doma.

Vojtěch Verner přestane kreslit a podívá se na Kňoura.

Vojtěch Verner: *(s pochybnostmi:)* A vy myslíte, že to bude fungovat?

Kňour: Samozřejmě.

Vojtěch Verner: To já si také pokaždé myslím, že mám všechno pod kontrolou, a na papíře to tak je. Jenže když to pak sestrojím, často narazím na nějaký faktor, se kterým jsem nepočítal, a všechno se to rozsype.

Kňour: *(Bezstarostně mávne rukou.)* Bez obav. Když má člověk svaly a sebevědomí jako já, zvládne všechno. Sledujte!

Kňour projde chodbičkou a dojde k Astře, která se právě po použití řasenky dívá do zrcadla.

Kňour: Ahój!

Astra se na něj nepodívá, ale zatváří se otráveně.

Astra: Co chcete?

Kňour: Nepodíváte se na mě?

Astra: Nemám zájem. Jste hnusný a otravný.

- Kňour:** Víte, vy nejste úplně ošklivá a máte u mě šanci.
- Astra:** *(Naštvaně se mu podívá do očí.)* No dovolte! Ošklivá?
Astra vstane a zaujme výhrůžný postoj. Kňour couvne.
- Astra:** Víte, kolik stál ten make-up? V přepočtu na peníze jsem ta nejkrásnější osoba v celé škole. A na peníze se dnes přepočítává všechno. A vy mi řeknete, že jsem ošklivá. Pche!
- Kňour:** *(nejistě:)* Ale...
- Astra:** Ještě mi řekněte jako Venora, že jsem sobecká, ješitná a nevím, co je krása, a vážně se urazím!
- Kňour:** *(Je vyvedený z míry.)* Eh... co jsem to... Aha. Eh... Mohli bychom být spolu v soukromí.
- Astra:** Hele, přestaňte mě už konečně otravovat. I jen trochu inteligentní člověk se chová jako blbec, jen když se mu to vyplatí, ale vám se to nevyplatí, to si pište! S tím, co děláte, by vás tu nechtěla ani noha od stolu!

Kňour ze zvyku mávne rukou, otočí se a beze slov odejde na svoje místo. Astra se zpět posadí, ale je naštvaná.

7.4 Klub mladých intelektuálů, Představování, Knihy a filmy, Škatulkování

KLUB MLADÝCH INTELEKTUÁLŮ

Zasedací místnost klubu mladých intelektuálů¹. U přesýpacích hodin sedí Jaroslav Pospíchal. Po jeho pravé ruce: volné místo, Ruslan Elita, Ester Krejčí, volné místo, Aura, volné místo, Armand, Emerald a Livie Křížová. Čekají. Před každým ze členů (tzn. ne před Jaroslavem Pospíchalem) stojí sklenice vody a malý talířek. Na talířcích před Liví Křížovou a Ester Krejčí je ještě ovoce a dílek dortu (ostatní už svoje porce snědly). Jaroslav Pospíchal má u sebe prezenční listinu. Všichni tiše sedí a čekají. (Záběr na perem vyplněnou tabulku na prezenční listině:)

¹Místnost bez oken se dvěma dveřmi. Uprostřed stojí kulatý dřevěný stůl s místy pro deset osob. U křesla Jaroslava Pospíchala stojí na stole velké přesýpací hodiny. V rohu místnosti je výčepní zařízení s vodou.

jméno a příjmení (úřední)	pseudonym (je-li)	on/ona/ono	věk	introvert /extravert
<i>Livie Křížová</i>	—	<i>ona</i>	24	<i>introvert</i>
<i>Ireneus Kvído</i>	<i>Emerald</i>	<i>on</i>	17	<i>introvert</i>
<i>Amand Sova</i>	<i>Armand</i>	<i>on</i>	18	<i>introvert</i>
<i>Lenka Závorková</i>	<i>Aura</i>	<i>ona</i>	15	<i>introvert</i>
<i>Ester Krejčí</i>	—	<i>ona</i>	20	<i>introvert</i>
<i>Ruslan Elita</i>	—	<i>on</i>	16	<i>introvert</i>

Jaroslav Pospíchal: (*Podívá se na hodinky na ruce.*) Vážení mladí lidé, ať už je vám bližší filozofie, sociologie nebo třeba umění, vítám vás na ukázkové hodině klubu mladých intelektuálů. Mé jméno je Jaroslav Pospíchal a budu tato setkání pro vás pořádat.

(Prolínáčka, naznačující, že uplynul nějaký čas.)

Jaroslav Pospíchal: Na začátku by bylo vhodné, kdyby každý z vás řekl několik slov o sobě a také o tom, co od klubu očekává. Pak budete mít čas tu nerušeně a kultivovaně diskutovat a na konci hodiny se rozhodnete, zda budete náš klub i nadále navštěvovat a rozšiřovat si své obzory, nebo... odejdete. Být tu, či nebýt? To je, oč tu běží. Než začneme, chcete se mě na něco zeptat?

Přihlásí se Emerald.

Jaroslav Pospíchal: Ano?

Emerald: Co když budeme potřebovat na záchod?

Jaroslav Pospíchal: Záchod najdete, když se kousek vrátíte chodbou a dáte se doprava. Další otázky?

Nikdo se nehlásí.

Jaroslav Pospíchal: Dobře. V tom případě se můžete začít představovat.

Jaroslav Pospíchal vstane a převrátí přesýpací hodiny. Vezme si prezenční listinu a odejde do vedlejší místnosti, dveře nechajíc otevřené. Písek v hodinách se pomalu přesypá.

PŘEDSTAVOVÁNÍ

Emerald: Pokud vám to nebude vadit, začnu já. Říkejte mi Emerald. Spoustu toho znám, třeba newtonské tekutiny, supravodivost, černé díry, obratník Kozoroha a rád bych se takových zajímavostí dozvěděl víc. Jsem fanoušek Star Treku a Teorie velkého třesku a mám rád sci-fi vůbec a rád bych si o tom popovídal a třeba se dozvěděl i něco nového.

Slova se ujme Armand.

Armand: Jmenuji se Josef Sova, ale říkám si Armand podle jistého upíra z The Vampire Chronicles.

Aura se usměje a se zájmem Armanda poslouchá.

Armand: Jsem tu, protože se snažím poznávat ducha dnešní doby a srovnávat jej s duchy dob minulých, a hledat tak věčnou pravdu o člověku a lidstvu.

Ester Krejčí: Takže takový amatérský antropolog?

Armand: Ano, dalo by se to tak říci. Kromě toho se zajímám o jedy a psychotropní látky, a ačkoliv jsem převážně introvertní povahy, rád se předvádím. Chcete se mě na něco zeptat?

Ester Krejčí: Nejste na hledání věčné pravdy příliš mladý?

Armand: Nepřipadám si tak. Navíc pátrání po dávných dobách je pro mě vzrušujícím dobrodružstvím. *(Obrátí se na Auru.)* Můžete.

Aura: Jmenuji se Aura. Vlastně teprve hledám svůj vkus. Teď mě fascinuje hlavně japonská kultura, haiku, mangy, anime a tak. A pak mě zajímají ještě subkultury, gotická architektura a renesanční malířství.

Armand: A co od klubu očekáváte?

Aura: Nechci nic očekávat! Očekávání plodí zklamání a touha beznadějí. Ale ráda bych tu potkala nějaké příjemné lidi a byla tu užitečná.

Armand: *(Pokrčí rameny.)* Dobře. *(Vrhne pohled na Ester Krejčí.)*

Ester Krejčí: Jmenuji se Ester Krejčí. Život mi připadá jako špatný vtíp, tak usiluji o to učinit z něj dobrý vtíp.

Aura vytřeští oči. Armand se zasměje.

Ester Krejčí: Tolik k mému smyslu pro humor. Dnes jsem očekávala, že se

tu setkám se skupinou sociálně vyloučených, citově retardovaných pozérů², kteří mi nebudou rozumět o nic víc než obligátní spolužáci, ale věřím, že není správné utvářet si postoj k lidem na základě předsudků, vlastního očekávání či jen prvního dojmu, a proto bych vás ráda poznala hlouběji. Doufám, že budete i nadále preferovat autenticitu před konformitou, a dáte mi tak tu příležitost.

Aura: Nejen o lidech.

Ester Krejčí: (*Zamyslí se.*) Souhlasím.

Aura se usměje.

Ester Krejčí: No, ještě bych měla říci něco o sobě. Snad jen to, že nerada někomu prozrazuji své pocity, ale na druhou stranu mě nebolí kritická upřímnost.

Armand: (*s úsměvem:*) Líbíte se mi.

Ester Krejčí: A jsem imunní vůči manipulativním lichotkám.

Armand: A někdy trochu paranoidní. Vůbec jsem to nemyslel manipulativně.

Ester Krejčí: V tom případě se omlouvám za svoje podezření. (*Obrátí se na Ruslana Elitu.*) Jste na řadě.

Ruslan Elita: Já jsem Ruslan Elita. Moc mi chutná to jídlo zdarma. Být intelektuálem je dobré, protože intelektuálové jsou chytří. Vědí třeba z paměti, kolik hráčů má fotbal nebo jak se jmenuje Skandinávský poloostrov nebo kdo je Homo sapiens.

Armand: Takže proč vlastně hodláte navštěvovat klub mladých intelektuálů?

Ruslan Elita: Mě sem poslali rodiče, protože když sem budu chodit, bude to pro mě to nejlepší.

Armand: A jak k tomu došli?

Ruslan Elita: Píše se to v letáku.

Armand se zasměje.

---

²Pozér je člověk, který pro vnější dojem (pózu) předstírá jiné vzdělání, zájmy, názory, vkus apod., než jaké ve skutečnosti má.

- Ruslan Elita:** *(ke všem:)* My tady všichni fandíme introvertu, že?
Ester Krejčí vezme do ruky svůj talíř s ovocem a porcí dortu.
- Ester Krejčí:** Ruslane Elito, když slíbíte, že budete do konce hodiny mlčet a jen poslouchat — to znamená, že nebudete mluvit — dostanete toto.
- Ruslan Elita:** *(Vrhne se po talíři.)* Jasně, slibuji.
Ester Krejčí mu talíř nechá. Ruslan Elita se pustí do jídla a už si nikoho nevšimá.
- Armand:** Dobrý nápad.
- Ester Krejčí:** Když je to možné, preferuji oboustranně výhodná řešení.
- Armand:** *(na Livii Křížovou:)* A co vy? Představte se.
- Livie Křížová:** Podle mě je zbytečné se představovat. Stejně je to jen plytký surogát skutečného poznání toho, jak myslím a co cítím.
- Emerald:** Nemáte někdo slovník cizích slov?
- Ester Krejčí:** Surogát je v podstatě napodobenina, která nahrazuje něco obtížně dostupného za cenu zhoršení kvality výsledku.
- Emerald:** Aha.
- Armand:** Takže nám o sobě nic neřeknete?
- Livie Křížová:** Mohla bych toho říct spoustu. Mílovala jsem a cítila všechnu radost života, ale je to pryč. Teď vnímám všude jen strašnou prázdnotu. Jako bych už ani nepatřila na tento svět. Jako vyhladovělý vězeň. A léky na tom moc nezmění. Kdo to neprožil, nepochopí. Už jsem jen... bezejmenná.
- Aura:** To je smutné. Člověk bez jména je jako Lyra bez daemona³.
- Ester Krejčí:** Lepší metafora by mě opravdu nenapadla...
- Emerald:** Máme vám tedy říkat Bezejmenná?
- Livie Křížová:** Říkejte mi Livie Křížová.

---

³(Vyslovuje se „jako lyra bez démona“.) Jde o odkaz na fantasy trilogii Jeho temné esence od Philipa Pullmana. Lyra je jméno hlavního hrdiny trilogie. Ve světě, kde příběh začíná, má každý člověk část své duše oddělenou v podobě zvířete, které s sebou neustále vodí. Tato část duše se nazývá daemon. V první knize trilogie (Zlatý kompas) se vyskytuje proces „izolace“, kterým lze člověka od jeho daemona oddělit. Člověk po oddělení daemona je pak psychicky slabý, deprimovaný a bezmocný. Bez znalosti této souvislosti ovšem přirovnání „jako lyra bez démona“ nedává smysl.

Emerald: Dobře.

KNIHY A FILMY

Armand: Takže už se všichni známe. Jak žijete? Čím se teď v životě zabýváte?

Emerald: Já se dívám na Červeného trpaslíka.

Armand: Ten kultovní komediální seriál?

Emerald: Ano.

Armand: A nechcete zkusit raději něco trochu intelektuálně hodnotnějšího, třeba *Minority Report*?

Emerald: Napíšu si to. (*Vytáhne z batohu zápisník.*)

Armand: Co vy, Ester Krejčí?

Ester Krejčí: V poslední době spíš vnímám okolí a tvořím, než čtu. Mám teď rozepsanou esej o anomii⁴ a divadelní hru *Útěk před Godotem*.

Armand: Až dopíšete tu hru, rád bych si ji přečetl.

Ester Krejčí: Dobře.

Aura: Mě okouzlo anime *Princezna Mononoke*. Je to krásný mýtický příběh o tom, jak vidět svět očima nezaslepenýma nenávisť. A soundtrack složil Joe Hisaishi, jeho hudba se mi moc líbí.

Ester Krejčí: Nevíte, ze kterého je roku?

Aura: (*Zamyslí se.*) 1999.

Ester Krejčí: Děkuji.

Armand: Mimochodem, znáte film *Byl jsem mladistvým intelektuálem*?

Ester Krejčí: Já ano.

Emerald: Já ne, o čem to je?

---

⁴Anomie je sociopatologický stav, do něhož se člověk dostane, když mu chybí normy a morální hodnoty sdílené se sociálním okolím. (Zpravidla vznikne nedostatečnou socializací nebo v důsledku nějakého druhu vzpoury, která popře stávající společenský řád, aniž by ho nahradila nějakým novým.) Anomie je doprovázena pocitem odcizení. Anomií se také rozumí obecně takový stav společnosti, kde sdílené normy a hodnoty neexistují, neplatí nebo platit přestávají.

Armand: Je to šestnáctiminutový krátký film, parodie na upírské horory, kde je mladý muž kousnut intelektuálem, a tak se stává jedním z nich. Ta myšlenka se mi moc líbí... Kdyby to šlo v realitě, už by nás tu jen díky mě bylo alespoň sto.

Aura se zasměje.

Ester Krejčí: Hm... víte, co mě překvapuje?

Armand: Co?

Ester Krejčí: Že tu diskutujeme převážně o dílech z nedávné minulosti. Opomíjíme tak žádoucí historický kontext.

Armand: To víte, dnes je moderní zapomínat na historii a opakovat starověké chyby. Aristotelés a Marcel Proust již vyšli z módy.

Ester Krejčí: Souhlasím. Dnešní mladí intelektuálové evidentně preferují šestnáctiminutové krátké filmy před několikatisícstránkovými romány.

Aura: Já ne. Před časem jsem přečetla Jméno růže a je úplně geniální.

Emerald se zájmem sleduje diskusi.

Armand: To už jsem četl dvakrát. Středověk je mi překvapivě blízký. Dnešní doba mi ve srovnání s ním připadá perverzní.

Ester Krejčí: Částečně s vámi souhlasím, podle mě jsou však perverzní jen některé aspekty soudobé západní civilizace.

Armand: Znáte Konec civilizace aneb Překrásný nový svět?

Ester Krejčí: Neznám...

Armand: To je román Aldouse Huxleyho. Jde o futuristickou dystopii, ukazující, jak perverzně může svět dopadnout, když začnou být lidé příliš civilizovaní.

Ester Krejčí: To zní zajímavě. Děkuji za doporučení.

Armand: Není zač.

ŠKATULKOVÁNÍ

Emerald: Žasnu nad tím, co všechno se tu dozvím. Myslíte, že už se můžeme považovat za skutečné intelektuály?

- Ester Krejčí:** No... připadá mi evidentní, že nás čeká ještě dlouhý vývoj, než budeme schopni uvažovat a psát jako například Zygmunt Bauman.
- Livie Křížová:** Pojem „intelektuál“ je stejně zase jen další hloupá „škatulka“, nepřípustně limitující mnohovrstevnatou osobnost. Už jsem otrávená z neschopnosti ostatních brát člověka jako člověka se všemi vícerozměrnými aspekty jeho identity a ne jako příslušníka pojmenované role omezené očekáváním okolí.
- Ester Krejčí:** Souhlasím, že obecná pojmenování jako „intelektuál“ nemohou přesně vystihnout konkrétního člověka se všemi jeho vnitřními konflikty, ale současně zastávám názor, že přijetí takové identity nijak neomezuje ostatní, neintelektuálské aspekty jeho osobnosti ani nevylučuje přijetí dalších identit.
- Livie Křížová:** Takže vy si myslíte, že pro společnost je akceptovatelné považovat za intelektuála někoho, kdo přes den hraje fotbal a po nocích si vymývá mozek telenovelami?
- Ester Krejčí:** Jsem přesvědčena, že pokud ta osoba vedle toho vyvíjí i odbornou činnost adekvátní kvality, je takové označení korektní.
- Livie Křížová mlčí.*
- Armand:** Někteří intelektuálové skutečně sportují.
- Ester Krejčí:** Na rozdíl od nás.
- Emerald se zasměje.*
- Armand:** Livie Křížová, jaký je váš názor na osoby, které vyhledávají transcenci⁵ pod vlivem halucinogenů?
- Livie Křížová:** Jsou to blázni. Lidská psychika je už tak plná symptomů neurózy či psychózy a je šílené a absurdní si ji mrzačit pro vyvolání dalších.
- Ester Krejčí:** Nemluvě o tom, že prožitek transcendence je v mnoha případech jen eufemismus pro delirium tremens.
- Armand:** Nesouhlasím. Podle mě je to cesta k poznání, které je ostatním odeřeno. K poznání, které by za střízliva sežehlo duši v prach. Poznání transcendentního smyslu života a jak žít, aby byl naplněn.

---

⁵Transcendence je přesahování smyslových a rozumových možností. V tomto případě jde tedy o vyhledávání prožitků, které přesahují možnosti lidských smyslů a rozumu.

Krátkou chvíliku všichni mlčí či přemýšlejí.

Aura: (*užasle:*) Zajímalo by mě, jak žijete vy...

Ester Krejčí: Jistě nejste první filozof se sebevraždnými sklony, ale pochybuji, že by filozofie za cenu úplného sebezničení byla rozumná a perspektivní.

Emerald: V Červeném trpaslíkovi byla jedna taková scéna...

Záběr na přesýpací hodiny naznačující, že mezitím uběhlo mnoho času (možno použít např. timelapse).

7.5 Zkušenost medvídky Pú

Ester Krejčí: Pro mě je dodnes kultovním intelektuálním dílem Medvídek Pú.

Armand: Vždyť ty jeho myšlenky nestojíš za nic.

Ester Krejčí: Samotné myšlenky jsou jen plytkou vrstvou příběhu, ale vedou čtenáře ke kritickému myšlení, protože vyvolávají údiv a lze je snadno podrobit kritice. Čtenář je pak opraví podle své zkušenosti, ale uvědomí si, že i jeho pohled lze snadno podrobit kritice, protože zkušenost, ze které vychází, se principiálně neliší od zkušenosti medvídky Pú. Současně však čtenář z příběhu pozná, že i jednání založené na nedokonalých myšlenkách může být smysluplné a úspěšné, a proto vlastně nepotřebujeme dokonalé a definitivní poznání, ale spíše schopnost reflexe, konkrétně uvědomit si kontext a rozsah platnosti našich myšlenek.

Takže například i s částečným a nedokonalým poznáním smyslu života můžeme prožít smysluplný a úspěšný život.

Armand: (*Přemýšlí.*) No... bylo by obtížné zformulovat relevantní věcnou kritiku vašich myšlenkových pochodů, ale já stejně dávám přednost Interview s upírem. Je dospělejší a ukazuje lidský život v celé jeho složitosti.

Livie Křížová: Upírské příběhy jsou brak. Nevěřím, že by mohly mít intelektuální hodnotu.

Armand: To je jen předsudek. To je jako tvrdit, že animované filmy jsou jen pro děti. (*Všimne si písku v hodinách a zaraží se.*) Ale stejně

– už se blíží čas našeho rozhodnutí. (*Ukáže na přesýpací hodiny, v jejichž horní polovině zbývá už jen málo písku.*) Co říkáte? Sejdeme se i příště? Mně se tu docela líbí, i když se většinou neshodneme.

Emerald: (*nadšeně:*) Mně také. Nikdy mě nenapadlo, že se lze na věci dívat z tolika různých pohledů.

Livie Křížová: (*chladně:*) Mně je jedno, jak zabívám čas, ale ty peníze za to nedám.

Armand: To zní opravdu mizantropicky.

Aura: (*Chvilku váhá.*) Udělalo by mi radost vás ještě někdy vidět.

Armand: Co vy, Ester Krejčí?

Ester Krejčí: Považuji toto setkání za výrazně prospěšné našim sociálním dovednostem, ale chodit sem každý týden mi připadá přehnaně často.

Armand: Souhlasím. Mně by to stačilo tak dvakrát ročně.

Aura se zasměje.

Ester Krejčí: Navíc vlastně v září odjedu do zahraničí a nevím, zda mi bude vyhovovat dojíždět sem. (*Dostane nápad.*) Ale byla bych pro to, abychom si na sebe předaly kontakty a další činnost klubu rozvíjely na základě dobrovolnosti a konsenzu namísto finančně a časově nákladného závazku.

Aura: (*spokojeně:*) Ano!

Emerald: A kde bychom se scházeli?

Ester Krejčí: Nevím... třeba někde v restauraci, čajovně, na nádraží, možná v parku.

Armand: Můžeme se scházet u mě. Mým rodičům kultivované návštěvy nevadí.

Ester Krejčí: Souhlasím. Tuto alternativu hodnotím jako nejvýhodnější.

Aura se usmívá.

(*Záběr na přesýpací hodiny s málem písku. Prolínačka na moment, kdy ho zbývá ještě méně.*)

7.6 Perverzní muchomůrka

(Záběr na přesýpací hodiny.) Poslední zbytek písku se dosype. Hodiny se zastaví a na několik sekund nastane napjaté ticho. Přijde Jaroslav Pospíchal.

Jaroslav Pospíchal: Tak. Čas uplynul. Jak jste se rozhodli?

Všichni mlčí. Přistoupí k němu Armand. Jaroslav Pospíchal mu pohlédne do tváře a lekne se. Armand se usměje.

Armand: Pět z nás se rozhodlo, že tento klub nebude nadále navštěvovat. Sbohem.

Armand, Ester Krejčí, Aura, Emerald a Livie Křížová odcházejí.

Aura: *(při odchodu, k Ester Krejčí:)* Fascinuje mě váš způsob vyjadřování.

Ester Krejčí: Děkuji.

Aura: Je mi úplně cizí.

Ester Krejčí: Nejste jediná, ale moji rodiče se tak bohužel vyjadřují.

Aura: Aha. Posloucháte nějakou příjemnou hudbu?

Ester Krejčí: Ani ne. Znáte nějakou?

Aura: *(Usměje se.)* Spoustu.

K Jaroslavu Pospíchalovi přijde Ruslan Elita.

Jaroslav Pospíchal: Vás už je asi zbytečné se ptát...

Ruslan Elita: Já bych sem chodil. Teď vím, že medvídci a upří jsou také intelektuálové. A také že červený trpaslík každý týden kouří perverzní muchomůrku.

Jaroslav Pospíchal: Jenže oni už sem chodit nebudou, a abych mohl klub otevřít, musím mít alespoň tři účastníky.

Ruslan Elita: Aha. Tak já řeknu přátelům ve škole a přemluvíme rodiče.

Jaroslav Pospíchal: *(s předstíraným úžasem:)* To by mohlo klub mladých intelektuálů zachránit, člověče! Pokuste se!

Ruslan Elita: A nevadí, že nejsou tak chytří jako já? Pletou si slova a říkají je špatně.

Jaroslav Pospíchal: *(Podává Ruslanu Elitovi několik barevných složenek a letáků s instrukcemi.)* Vůbec ne. Mezi slepými je i jednooký králem. Hlavně když rodiče správně vyplní variabilní symbol.

7.7 Prokrastinace

Obývací pokoj v domě rodiny Krejčích, u klavíru, večer. Ester Krejčí se posadí ke klavíru a začne hrát z paměti uvolněnou, radostnou hudbu.

(Utichající zvuk hudby se prolíná na pozadí do dalšího obrazu.)

7.8 Příjemný sen

Pokoj Ester Krejčí, noc. Ester Krejčí ve svém černém pyžamu ulehne do postele a odloží si brýle na noční stolek. Vezme knihu Medvídek Pú a vsune si ji pod peřinu. Přikryje se a zhasne.

(Prolínačka na koncertní sál.)

Ester Krejčí stojí v angyklos před velkým symfonickým orchestrem. Zafuká taktovkou o pult a začne dirigovat. Orchester začne hrát Vltavu Bedřicha Smetany.

7.9 Nepříjemný sen

Kňourův pokoj, noc. Kňour v pyžamu si lehne do postele, přikryje se a zhasne.

(Prolínačka na podkrovní ložnici chalupy ve dne.)

Do ložnice vejdou Kňour a dívka, oba bosí a v džínách.

Kňour: *(na dívku:)* Občanský průkaz, kotě.

dívka ve snu: Musí to být? Já bych se bez toho předpisu o prokazování věku prostitutce docela obešla.

Kňour: *(vzrušeně:)* Rajcuje mě, jak vzdorujete... Ukažte.

Dívka ukáže Kňourovi kartičku s fotografií a osobními údaji.

Kňour: *(Podívá se.)* Dvacet tři let... V pořádku. *(Podá jí desky s evidencí, připomínající peněžní deník.)* Ještě mně to tady podepište a můžeme začít.

Dívka se podepíše a vrátí desky Kňourovi. Ten je uloží zpět do nočního stolku. Když se otočí, dívka už má svlečené kalhoty a vášnivě se na něj usmívá. Kňour vzrušeně zakvílí a svlékne si svetr. Pak se pokusí svléci si kalhoty, ale nečekaně má pod nimi další stejné.

Kňour: (Lekne se.) Ale vždyť jsem měl jen jedny.

Kňour si rychle svleče svrchní kalhoty. Rozepne si druhé a pod nimi jsou vidět třetí. Zuřivě si rozepne i ty a pod nimi jsou vidět čtvrté. Zmatený Kňour se podívá na dívku. Ta už je zase oblečená a odchází. Ohlédne se a tváří se, že má na Kňoura vztek.

(Střih do Kňourova pokoje v noci na spícího Kňoura.)

Kňour se s leknutím probudí.

Kňour: (nešťastně:) Ne! (Smutně zakňučí.)

7.10 Čas (2)

(Titulek:) Úterý 26. 4. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Úterý, 26. dubna 2011.

7.11 Empatie, či projekce?

Hala v přízemí chalupy rodiny Trefných⁶, brzy ráno. Marie Trefná začíná umývat nádobí v dřezu. Po dřevěných schodech pomalu přijde Kňour, připravený k odchodu do školy (na zádech už má batoh). Je smutný.

Kňour: Dádo!

Marie Trefná: (vesele:) Dobré jitro!

Kňour: Mně je hrozně.

Marie Trefná zastaví vodu, odloží nádobí a podívá se na Kňoura.

Marie Trefná: (lítostně:) Co je vám?

Kňour: Měl jsem hrozný sen. Nemohl bych dnes zůstat doma?

Marie Trefná: Do školy se přece musí, co by tomu řekla druhá dáda?

Kňour zavzlyká.

---

⁶Hala plní úlohu kuchyně, jídelny a obývacího pokoje.

Marie Trefná: Ale ráda si s vámi popovídám o vašich pocitech. Uvidíte, že vám to pomůže. Mně to vždycky pomáhá. (*Pustí vodu a pokračuje v umývání nádobí.*) Určitě jste se hrozně vyděsil, že? Já jsem byla včera v kavárně s přítelem a dádě Richardovi jsem o tom neřekla, aby si nedělal starosti, a přítel mi zrovna ukazoval nový prstýnek, co mu koupil partner, tak jsem ho chytla za ruku, protože jsem si ho (...)

Kňoura rozbolí hlava, tak se chytne za lebku a odejde do školy. Marie Trefná si toho nevšimá a nerušeně vede svůj monolog.

Marie Trefná: (...) chtěla pořádně prohlédnout, a zrovna kolem šel svalovec-muž, co vypadal úplně jako Richard! Já se tak vyděsila! Myslela jsem si, že mě zmlátí, pomluví u příbuzných, nebo dokonce opustí! To by bylo nejhorší, protože... (*Střih uprostřed věty.*)

7.12 Odmítnutí pomoci

Třída (oktáva B), ráno před vyučováním. Ester Krejčí ve své lavici intenzivně píše do sešitu. Přejde k ní Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Ester Krejčí!

Ester Krejčí: Promiňte, nemám čas.

Moje vinná réva: Ale Kňour má depresi, někdo mu musí říct, že svět není tak zlý a zkažený, jak se zdá!

Ester Krejčí: (*Přestane psát.*) A jste si jistá, že já jsem na to ta pravá osoba?

Moje vinná réva: No... to asi ne, ale já mám strach, že v tom budou hrát roli nějaké sexuální myšlenky nebo tak něco a to bych nemohla...

Ester Krejčí: Teď musím do konce přestávky stihnout napsat tu úvahu do slohu.

Moje vinná réva: Ale domácí úkoly se přece dělají doma! Proč jste ji nenapsala včera?

Ester Krejčí: Nestihla jsem to, protože mě dáda poslala do „klubu mladých intelektuálů“ a zbytek dne jsem prokrastinovala, takže to musím udělat teď.

Moje vinná réva: A...

Ester Krejčí: *(Skočí jí do řeči.) A příští přestávku bude na řadě domácí úkol z dějepisu. (Pokračuje v psaní.)*

Moje vinná réva si vzdychne a pomalu odchází.

7.13 Zpoždění, Útěk před Godotem (1)

ZPOŽDĚNÍ

Učebna určená studentům, kteří mají volnou hodinu, dopoledne. Moje vinná réva si v lavici kreslí tužkou obrázek. Je smutná. Do učebny vejde Ester Krejčí a přijde k ní.

Ester Krejčí: Dobrý den, Moje vinná révo.

Moje vinná réva: Dobrý den.

Ester Krejčí: Už mám na vás čas.

Moje vinná réva: Jenže Kňour už odešel a vrátí se až na matematiku. Máte skoro tři hodiny zpoždění!

Ester Krejčí: Hm... ještě, že nejsem osobní vlak.

Moje vinná réva: *(naléhavě:)* Tak jak mu pomůžeme?

Ester Krejčí: Z jaké příčiny soudíte, že se do toho zapojíme obě?

Moje vinná réva: Kňour přece naši pomoc potřebuje. A já mu chci pomoci, copak vy ne?

Ester Krejčí: Ne. Kňour není můj přítel, je to pro mě spíš otravný a bezohledný spolužák, bez kterého bych se obešla.

Moje vinná réva: Ale musíme mu pomoci, vždyť my dvě jsme přátelé! Nebo ne?

Ester Krejčí: Je v pořádku, že máte takový postoj, ale nemůžete očekávat, že váš přítel, který tento postoj nesdílí, bude podle něj konat. Integritu sociální skupiny přátel utváří pouze sdílené postoje, což jsou v našem případě například pomoc příteli v nouzi či přiměřený vzájemný zájem jedna o druhou, ale už ne pomoc dalším lidem, zvláště otravným spolužákům. Rozumíte?

Moje vinná réva: *(Zamyslí se.)* Možná.

- Ester Krejčí:** Chci říci, že zcela schvaluji, když budete jednat tak, jak to považujete za správné, ale měla byste také nechat mě jednat tak, jak to za správné považuji já.
- Moje vinná réva:** Dobře. A... jsme tedy stále přátelé?
- Ester Krejčí:** Považujete moje postoje, o kterých víte, za akceptovatelné?
- Moje vinná réva:** Ano.
- Ester Krejčí:** V tom případě jsme stále přátelé.
- Mojí vinné révě se uleví a usměje se.*
- Moje vinná réva:** Děkuji. Ale stejně mám pocit, že je naše přátelství takové zvláštní.
- Ester Krejčí:** Proto, že nenaplnuje stereotypní očekávání typické pro naši kulturu?
- Moje vinná réva:** Je to jen pocit. Nemusíte ho hned analyzovat.

ÚTĚK PŘED GODOTEM (1)

- Ester Krejčí:** Dobře. Ale nedělejte si s tím starosti. I když to možná vyzní jako klišé⁷, vážím si našeho přátelství. Věřím, že je smysluplnější než třeba ta divadelní hra, kterou píšu.
- Moje vinná réva:** *(se zájmem:)* O čem píšete divadelní hru?
- Ester Krejčí:** Bude se jmenovat Útěk před Godotem. Měla by symbolicky vyjadřovat absurditu toho, jak někteří lidé utíkají před pseudohrozbami či za iluzorními cíli tak usilovně, že jim pak chybí čas na řešení jejich reálných problémů, na mezilidské styky, sebereflexi či na cokoliv užitečného, co by mohli v životě vykonat.
- Moje vinná réva:** To je zajímavé. Myslíte, že tu hru dopíšete?
- Ester Krejčí:** Pochybuji. Ti, kterých se týká, by na ni stejně neměli čas a pro ostatní by její sledování bylo nejspíš jen ztráta času. Nemá to smysl.

---

⁷Klišé je spojení slov či představ, které přehnaně častým používáním ztratilo svůj význam a lidé si na něj zvykli natolik, že pro ně již nepředstavuje žádnou užitečnou informaci, ale jen vyprázdněné opakování něčeho samozřejmého. (Např. „a tak dále“.)

Moje vinná réva: *(Zamyslí se.)* A nemohla by jim sloužit jako varování, aby se do takového stavu nedostali?

Ester Krejčí: Hm... máte pravdu. To by vlastně mohla. Děkuji.

Moje vinná réva: Není zač. Ráda pomohu.

Ester Krejčí se posadí do vedlejší lavice. Vytáhne z batohu sešit a penál. Z penálu vytáhne pero a otevře sešit.

7.14 Útěk před Godotem (2)

Divadelní jeviště. Fuga a Exter běží na běžícím pásu uprostřed jeviště. Starý Servác sedí na židli na okraji a mlčky je sleduje.

Fuga: A nevíte, co je za den?

Exter: Ani to nevím.

Fuga: Já si nevzpomínám, ani co jsem dělal před hodinou.

Exter: Utíkal jste.

Fuga: Před čím?

Exter: Před Godotem.

Fuga: Chtěl bych zkusit něco nového.

Exter: Co?

Fuga: Nevím.

Exter: Měly bychom se zamyslet — nad naším vztahem!

Fuga: Nemůžeme.

Exter: Proč?

Fuga: Nemáme čas.

Exter: Co máme tak důležitého na práci?

Fuga: Musíme utíkat.

Exter: Před čím?

Fuga: Před Godotem.

Exter: Skoro jsem zapomněla, — jaké to je — mít čas.

Fuga: Času se nenajíme — peněz ano.

Exter: Ale... (*Popadá dech.*) ale... chutnají hnusně.

Fuga: Znáte něco lepšího?

Exter: Už jsem zapomněla.

(Pauza.) Oba stále běží.

Fuga: O čem jsme to mluvili?

Exter: Nevím.

Fuga: Proč?

Exter: Nemám čas vzpomínat.

Fuga: (*Popadá dech.*) Co máte... tak důležitého... na práci?

Exter: Musím utíkat.

Fuga: Před čím?

Exter: Před Godotem.

Fuga: Máte pravdu. Už jsme o tom mluvili?

Exter: Nevím.

Fuga: A nevíte, co je za den?

Exter: Ani to nevím.

Fuga: Já si nevzpomínám, ani co jsem dělal před hodinou.

Exter: Utíkal jste.

Fuga: Před čím?

Exter: Před Godotem.

Fuga: Chtěl bych zkusit něco nového.

Exter: Co?

Fuga: Nevím.

Exter: Měly bychom se zamyslet — nad naším vztahem!

Fuga: Nemůžeme.

Exter: Proč?

Fuga: Nemáme čas.
Exter: Co máme tak důležitého na práci?
Fuga: Musíme utíkat.
Exter: Před čím?
Fuga: Před Godotem.
Exter: Skoro jsem zapomněla, — jaké to je — mít čas.
Fuga: Času se nenajíme — peněz ano.
Exter: Ale... (*Popadá dech.*) ale... chutnají hnusně.
Fuga: Znáte něco lepšího?
Exter: Už jsem zapomněla.

(Pauza.) Oba stále běží.

Fuga: O čem jsme to mluvili?
Exter: Nevím.
Fuga: Proč?
Exter: Nemám čas vzpomínat.
Fuga: (*Popadá dech.*) Co máte... tak důležitého... na práci?
Exter: Musím utíkat.
Fuga: Před čím?
Exter: Před Godotem.
Fuga: Máte pravdu. Už jsme o tom mluvili?
Exter: Nevím.

Chvilku se nic neděje, jen Fuga a Exter stále běží.

starý Servác: Jsem tak sám. Ach, jsem tak sám, že začínám trpět samomluvou. Musím opakovat. Kdo zapomene svoje chyby, musí je opakovat. Život je tragédie. Ano. Dnešní život je jako shakespeareovská tragédie, protože nakonec všichni umřou. A Godot stejně nepřijde, ať na něj čekáme, nebo před ním utíkáme. Nepřijde.

7.15 Čas (3)

(Titulek:) Pondělí 9. 5. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Pondělí, 9. května 2011.

7.16 Nový člen

Zastávka K Aldehydům, večer. Signalizace železničního přejezdu bez závor bliká a cinká. Přijede eichlerská tramvaj linky 11 směr Ústřední nemocnice. Projede přes přejezd a zastaví na zastávce. Signalizace přestane blikat a cinkat.

hlášení (m. o.): Zastávka K Aldehydům. Příští zastávka – Karboxylová.

Vystoupí Ester Krejčí, Tamara Janů, Aura a Emerald.

Ester Krejčí: Tak, toto je Tamara Janů.

Tamara Janů: Dobrý den.

Emerald: Dobrý den.

Aura: Dobrý den.

Tramvaj zavře dveře a odjíždí. Všechny čtyři se vydají směrem k přejezdu.

7.17 Sůl a pepř, Ontogeneze intelektuála

SŮL A PEPŘ

Nepříliš široká klesající ulice (pro pěší) v Jedicích, večer. Po pravé straně vozovky pomalu jdou Ester Krejčí, Tamara Janů, Emerald a Aura.

Tamara Janů: Představte si, že jsem přišla na to, že když ze slánky vysypu sůl a nasypu do ní pepř, stane se z ní pepřenka.

Ester Krejčí: Zajímavý objev.

Tamara Janů: Ale nevím, co se z ní stane, když z ní vysypu i pepř a nechám ji prázdnou. Bude to prázdná slánka, nebo prázdná pepřenka? Co to bude?

Aura: To je úplný hlavolam.

Ester Krejčí: Těžítko na papír.

- Tamara Janů:** Opravdu? To je zajímavé.
- Ester Krejčí:** Ta pojmenování ve skutečnosti odkazují k zamýšlenému účelu daného předmětu, takže vlastně záleží spíše na tom, k čemu ho hodláte použít, než co v něm je.
- Tamara Janů:** Aha.
- Aura:** Co vás vlastně zajímá, Tamaro Janů?
- Tamara Janů:** Všechno.
- Emerald:** Tak to si možná budeme rozumět.
- Tamara Janů:** To je zajímavé. Víte, jaký je rozdíl mezi fluorescencí a fosforescencí?
- Emerald:** Ne.
- Tamara Janů:** Fluorescence dohasne prakticky okamžitě, zatímco fosforescence dohasíná postupně delší dobu.
- Emerald:** To jsem nevěděl.
- Aura:** Ester Krejčí, jste si jistá, že Tamara Janů se k nám hodí?
- Ester Krejčí:** Připadalo mi, že ano.
- Aura:** Podle čeho?
- Ester Krejčí:** Z našeho minulého setkání jsem si odnesla důvodné podezření, že skoro na každého člena by se hodila nějaká psychiatrická diagnóza. Ale uznávám, že vyvozovat z toho opak byla logická chyba.
- Aura:** Aha. No... byla jste někdy na psychiatrickém oddělení Ústřední nemocnice?
- Ester Krejčí:** Zatím ne, ale moje dáda tam nějakou dobu pracovala.
- Aura:** Já jsem se tam léčila a věřte, že pouhá psychiatrická internace lidi nesbližuje. Ne víc než společná cesta v tramvaji.
- Ester Krejčí:** Dobře. Budu vám věřit.

ONTOGENEZE INTELEKTUÁLA

- Emerald:** Jak se vlastně člověk stane intelektuálem?
- Ester Krejčí:** Postupně. Je to dlouhý vývoj.
- Emerald:** A jak konkrétně?
- Ester Krejčí:** Podle mých zkušeností nejprve mladý člověk jásá nad každou hezkou myšlenkou, protože mu chybí rozhled a srovnání. Ale pokud má zájem a věnuje se tomu, postupně získává víc znalostí, učí se kritickému myšlení a vidět věci do hloubky a v souvislostech, nakolik mu to umožní jeho inteligence. A završí to formálním vzděláním, které je kvalifikačním předpokladem adekvátního pracovního uplatnění.
- Emerald:** To zní složitě.

7.18 Dobrovolný vstup

Chodba v rodinném domě. Ozve se několik úderů klepadla na dveřích. Přijde Armand, odemkne a pustí návštěvu dovnitř.

Armand: Jen pojdte.

Vchází Ester Krejčí, Emerald a další.

Armand: Počkejte laskavě na verandě.

7.19 Armandova zrada

Úzká hala s dlážděnou podlahou, večer. Jedna z delších stěn je skoro celá prosklená a za ní je vidět dvůr. Je šero. Jsou tu Ester Krejčí, Emerald, Tamara Janů a Aura.

Emerald: Mohl by někdo rozsvítit?

Ozve se cvaknutí vypínače.

Ester Krejčí (m. o.): Nefunguje.

Aura: *(spokojeně:)* Já mám raději přítmí.

Emerald: Kam šel vlastně Armand?

Neočekávaným vchodem vstoupí Armand.

Armand: *(teatrálně:)* Vstoupili jste do tohoto domu dobrovolně...

Všechny se otočí k Armandovi.

Armand: A teď jděte pryč!

Tamara Janů: Dobře. (*Otočí se ke dveřím na chodbu.*)

Ester Krejčí: Počkejte!

Tamara Janů se zastaví a otočí se k Ester Krejčí.

Emerald: Vždyť jsme tu přece měly mít schůzku.

Armand: Měli. A já říkám: Opusťte můj dům!

Armand vytáhne lesklý kovový nůž a sekne jím do vzduchu. Aura vyjekne strachem.

Tamara Janů: Promiňte, ale není ohrožování lidí nožem protizákonné?

Armand: Máte pravdu. (*Schová nůž.*) Buďme dobří občané a dodržme zákon, podle něhož mám právo vás vyhodit.

Emerald: (*trochu vyděšeně:*) Už jdeme.

Emerald, Aura, Ester Krejčí a Tamara Janů odcházejí na chodbu.

7.20 Směr Prak

Vstupní dveře rodinného domu, večer. Vyjde Tamara Janů a připojí se k Emeraldovi, Auro a Ester Krejčí, které vyšly před ní. Ze dveří vykoukne Armand.

Armand: Byli jste skvělí. Přijďte příště zas!

Armand zabouchne dveře. Je slyšet zachrastění zámku.

Ester Krejčí: Jsem si jistá, že Tamara Janů je hodnotám naší sociální skupiny blíže než Armand.

Aura: Myslím, že to celé jen hrál, že by nám neublížil. Ale pořádně mě vyděsil.

Tamara Janů: To se vám zrychlil tep, že ano?

Aura: Kdyby jen tep... Vy jste se nebála?

Tamara Janů: Ne.

Aura se tváří užasle.

Emerald: A kde se tedy sejdeme? Začíná se stmívat.

Aura: Znam kousek odtud jedno vhodné místo. Říkám mu Prak.

- Emerald:** Tak pojďme.
Skupina vyrazí pod Auřiným vedením do kopce.
- Ester Krejčí:** *(Přemýšlí.)* Myslíte, že nám to Armand provedl jen proto, aby si vychutnal svoji moc nad námi?
- Emerald:** Podle mě to Armand nemá v hlavě v pořádku.
- Aura:** *(těsně po Emeraldovi:)* Možná.

Shrnutí epizody 2×7

Σ Toto byla osmá epizoda druhé série seriálu Ester Krejčí. Dáda Karel přesvědčil Ester Krejčí k účasti na ukázkové hodině klubu mladých intelektuálů. Kňour Vojtěchu Vernerovi sebevědomě vylíčil, jak svede Astru, když to však zkusil, Astra se urazila a řekla mu, že by ho nechtěla ani noha u stolu.

V klubu mladých intelektuálů, který organizoval Jaroslav Pospíchal, se sešlo šest mladých lidí. Hodinu na představování a diskusi jim odměřily přesýpací hodiny.

Emerald se profiloval spíše jako nerd než jako intelektuál. Psychopat Armand se charakterizoval jako amatérský antropolog se zájmem o psychotropní látky. Aura teprve hledala svůj vkus a odmítla něco konkrétního od klubu očekávat. Ester Krejčí pobídla ostatní, aby preferovali autenticitu před konformitou, aby je mohla lépe poznat. Ruslan Elita působil jako mentálně retardovaný. Aby se z diskuse nestala úplná parodie, Ester Krejčí ho zavázala k mlčení za dílek dortu. Livie Křížová evidentně trpěla silnou depresí; řekla, že milovala, ale teď vnímá všude jen strašnou prázdnotu, jako by už ani nepatřila na tento svět.

Armand Emeraldovi místo Červeného trpaslíka doporučil Minority Report. Aura jim doporučila anime Princezna Mononoke. Armand se zmínil o filmu Byl jsem mladistvým intelektuálem a doporučil Ester Krejčí dystopii Aldouse Huxleyho. Livie Křížová označila označování se za intelektuála za nepřípustné „škatulkování“, Ester Krejčí s ní nesouhlasila. Armand se zeptal na názor na osoby vyhledávající transcendenci pod vlivem halucinogenů. Podle Livie Křížové jsou to blázni a Ester Krejčí pochybovala o smysluplnosti takové „sebevražedné filozofie“. Ester Krejčí označila za kulturní intelektuální dílo Medvídka Pú, Armand dával přednost Interview s upírem.

Nakonec se rozhodli, že místo aby platili Jaroslavu Pospíchalovi za organizaci, budou se scházet sami v Armandově domě. Jaroslav Pospíchal

byl zklamaný, ale chytil se příležitosti, když mu Ruslan Elita nabídl, že sežene spolužáky, kteří by do klubu chodili.

Ester Krejčí večer místo psaní domácích úkolů prokrastinovala u klavíru a v noci se jí zdál příjemný sen, v němž dirigovala orchestr. Kňourovi se téže noci zdála noční můra, v níž selhal jako prostitutka. Ráno byl velmi smutný a jeho dáda mu místo vyslechnutí začala vyprávět svůj zážitek. Ve škole Moje vinná réva vybídla Ester Krejčí, aby mu pomohla, ale ta to odmítla, protože Kňour pro ni nebyl přítel, ale jen otravný spolužák. Moje vinná réva zapochybovala, zda jsou ona a Ester Krejčí stále ještě přátelé, ale Ester Krejčí ji ujistila, že ano.

V divadelní hře Útěk před Godotem, kterou Ester Krejčí psala, Fuga a Exter nemají čas vzpomínat, přemýšlet, poučit se ze svých omylů nebo dělat cokoli užitečného, protože věří v nezbytnost utíkání před Godotem, který však nikdy nepřijde.

Následující týden se Ester Krejčí, Emerald a Aura opět sešly a Ester Krejčí jim představila Tamaru Janů, která přemýšlela nad slánkou a pepřenkou. Podle Aury se k nim nehodila, protože pouhá psychiatrická internace lidí nesblízuje. Ester Krejčí vysvětlila Emeraldovi, jak se člověk stává intelektuálem. Armand je pustil dovnitř, ale vzápětí je teatrálně vyhodil a vysmál se jim. Vydali se na náhradní místo, kterému Aura říkala Prak.

Hudba k titulcům:

D Iva Frühlingová: *Animální hlavolam.*

Osoby

Ester Krejčí (žena, 20) – *student. → s. ??*

Moje vinná réva (žena, 19) – *student. → s. ??*

Vojtěch Verner (muž, 18) – *student.*

Tamara Janů (žena, 19) – *student. → s. ??*

Kňour (muž, 22) – *student. → s. ??*

Astra (žena, 19) – *student. → s. ??*

Karel Krejčí (muž, 47) – *dáda Ester Krejčí; intelektuál, lingvista.*

Jaroslav Pospíchal (muž, 28) – *podnikatel, zakladatel klubu mladých intelektuálů.*

dívka ve snu (žena, 23) – *Kňourův zákazník ve snu.*

Marie Trefná (žena, 49) – *Kňourova dáda.*

Emerald (muž, 17) – *„mladý intelektuál“, typický nerd, trochu neohrabaný a sociálně nechápavý, ale zvědavý; krátké černé vlasy, bez brýlí.*

Armand (muž, 18) – *mladý intelektuál, psychopat; pohledný, upravený a nalíčený osmnáctiletý hoch, krátké černé vlasy; dokonale ovládá nonverbální komunikaci; nosí černý plášť s výrazným límcem u krku.*

Aura (žena, 15) – *mladý intelektuál, drobná dívka s dlouhými rovnými hnědými vlasy s hnědýma očima; na svůj věk mimořádně inteligentní, ale přesto emocionálně založená.*

Ruslan Elita (muž, 17) – *mladý „intelektuál“, mentálně retardovaný hoch s nereálnými intelektuálními ambicemi; krátkovlasá blondýna. Mluví pomalu, ale nezadrhává se.*

Livie Křížová (žena, 24) – *mladý intelektuál, bipolární afektivní porucha v depresivní fázi; dlouhé hnědé vlasy, výrazné neurotické projevy, růžové tričko s dlouhými rukávy a veselým obrázkem.*

Fuga (muž, 30) – *postava divadelní hry, ve vztahu s Exter, má vypadat jako zaměstnanec firmy.*

Exter (žena, 30) – *postava divadelní hry, ve vztahu s Fugou, má vypadat jako zaměstnanec firmy.*

starý Servác (muž, 74) – *postava divadelní hry, opuštěný stařec.*

hlášení (ženský hlas) – *hlášení z reproduktoru.*

hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč.*

2×8
RITUÁL SEPARACE

Věnováno Ai Jazawě za mangu Nana.

8.1 Prolog

(Záběr zblízka na rudé papírové srdce na náhrdelníku, nedbale položeném na složených novinách.)

Melanie Navrátil (m. o.): Lidé odnepaměti považovali srdce za symbol lásky. Dřív jsem si myslela, že je to jen nějaký výmysl autora-muže romantických seriálů. Ale teď si myslím, že je to proto, že odmítnutá láska bolí jako infarkt.

(Záběr se oddaluje a začíná být patrné, že náhrdelník leží na novinách v otevřené popelnici plné odpadu.)

8.2 Čas (1)

(Titulek:) Neděle 12. 6. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Neděle, 12. června 2011.

8.3 Setkání po čtrnácti dnech

Pokoj Melanie Navrátil, odpoledne. Melanie Navrátil leží v posteli s Mili. Drží se za ruce.

Mili: Už jsme se skoro dva týdny neviděly. Chyběla jste mi.

Melanie Navrátil: Vy mě také.

Mili: Mohly bychom někam vyrazit. Co myslíte?

Melanie Navrátil: Teď se mi na procházku nechce.

Mili: Tak... co byste ráda dělala?

Melanie Navrátil: Chtěla bych už někde získávat pracovní zkušenosti. Začít kariéru a vydělat si další peníze. Ty z loňska mi už pomalu docházejí.

Mili: Aha.

Melanie Navrátil: Ve středu jsem si hledala letní brigádu.

- Mili:** A našla jste něco?
- Melanie Navrátil:** Bohužel nic zajímavého. Prý je na tom ekonomika špatně. Loni to bylo lepší.
- Mili:** To je škoda. Mně zase bylo včera smutno. Stýskalo se mi po vás, a ještě se mi ztratil můj oblíbený hrnek na čaj. Stává se vám něco podobného?
- Melanie Navrátil:** (*sebevědomě:*) Když jsem smutná, tak se do něčeho pustím a hned je mi veselo.
- Mili se zasměje.*
- Melanie Navrátil:** Co je tu k smíchu?
- Mili:** Kdyby to šlo tak snadno...
- Melanie Navrátil:** Co chcete přes léto dělat vy?
- Mili:** Budu chodit do letní školy.
- Melanie Navrátil:** Do jaké?
- Mili:** V Západním Městě. Je to letní škola výtvarných umění; kreslení, malování, keramika, fotografování a tak.
- Melanie Navrátil:** To se mi líbí. Myslíte, že bych tam mohla chodit s vámi?
- Mili:** To bych rozhodně moc ráda, ale nevím, zda už nebudou mít plno. Začínají asi za měsíc. Dám vám pak telefonní číslo a zítra se zeptejte.
- Melanie Navrátil:** Dobře.

8.4 Čas (2)

(Titulek:) Pondělí 13. 6. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Pondělí, 13. června 2011.

8.5 Obsazeno

Pokoj Melanie Navrátil, dopoledne. Melanie Navrátil drží mobilní telefon a telefonuje.

pracovník (m. o. – z telefonu): Je mi líto, máme plno už od března. Zkuste to příští rok, nelépe hned v lednu, to tu ještě bývá míst dost.

Melanie Navrátil: (*zklamaně:*) Tak děkuji. Na shledanou.

pracovník (m. o. – z telefonu): Na shledanou.

Melanie Navrátil zavěsí.

8.6 Čas (3)

(Titulek:) Pondělí 11. 7. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Pondělí, 11. července 2011.

8.7 Letní škola

Třída letní školy¹, dopoledne. Je velmi slunečný letní den. Studenti a vyučující sedí v kruhu na koberci, Mili a Sáček vedle sebe.

vyučující letní školy: Nepřipadne vám někomu divné učit se v létě? Mně to tak připadalo, když jsem byl v letní škole poprvé. Myšlenky mi poletovaly všude možně a nemohl jsem se soustředit.

Mili se zájmem zírá na Sáčka, který má jediný oholenou hlavu. Sáček si toho všimne a usměje se na ni. Mili se zastydí.

vyučující letní školy: Ale ono to nevadilo. Když jsem na to pak po nějaké době vzpomínal, uvědomil jsem si, že znalosti a dovednosti nebyly to hlavní, co jsem si odtud odnesl.

8.8 Čas (4)

(Titulek:) Středa 13. 7. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Středa, 13. července 2011.

---

¹Školní třída v patře 2. Místo lavic je na podlaze rozložen velký koberec. Z oken je vidět zastřešení nástupišť železniční stanice

8.9 Sáček (1)

Třída letní školy. Studenti kreslí na malé výkresy náčrtek lidské hlavy ve stylu mangy². Mili ukáže svůj náčrtek vyučující.

vyučující letní školy: Ty oči máte moc blízko u sebe, vypadá, jako by chtěla někoho zabít. A také to pravé oko máte moc velké.

Mili: *(s úsměvem:)* To je fakt. Ale je to směšné, ne?

vyučující letní školy: Svým způsobem. Ale správný umělec chce, aby se divák smál jeho postavám, ne jemu.

Mili: Co tím chcete říct?

vyučující letní školy: *(Podá jí výkres.)* Chci tím říct: zkuste ty oči vygumovat a nakreslit dál od sebe a stejně velké.

Mili: Nic víc?

vyučující letní školy: Nic víc.

Mili si vezme výkres a vyučující jde k dalším studentům. Sáček se Mili pochlubí svým, velice povedeným, náčrtem.

Mili: *(okouzleně:)* Ta je krásná...

Sáček: *(Koukne na Miliin výkres.)* Nepotřebujete pomoc?

Mili: *(Zastydí se.)* Ani ne. Já jsem spíš na keramiku.

Sáček: Chtěla byste se tím živit? Dělat vázy, květináče, trpaslíky...

Mili zakrouť hlavou.

Sáček: A čím byste se chtěla stát?

Mili: Domácím dělníkem. Přála bych si pečovat o partnera, děti a dům s překrásnou zahradou.

Sáček se usměje, Mili jeho úsměv opětuje.

Sáček: Jmenuji se Sáček, podle saka. *(Podá jí ruku.)*

Mili: *(Jeho ruku jemně stiskne.)* A já jsem Mili, jako že jsem milá, ale také proto, že moje rodné jméno je Milada.

---

²Manga je japonský komix vyznačující se některými charakteristickými znaky jako velké oči, komplikované účesy, malý nos, někdy také až nepřirozeně dlouhé nohy či realisticky do detailů prokreslené pozadí.

8.10 Sáček (2)

Třída letní školy o přestávce. Mili a Sáček sedí na koberci spolu.

Sáček: Chodíte s někým?

Mili: Ano, mám dívku.

Sáček: Aha. A líbí se vám i kluci?

Mili: Ještě jsem takového nepotkala.

Sáček: Já také ne.

Mili se zasměje.

Mili: Jste dívka, že?

Sáček: Ano.

Mili: A vy s někým chodíte?

Sáček: Teď zrovna s nikým.

Mili: Určitě si někoho najdete, jste moc hezký.

Sáček: (*Usměje se.*) Děkuji.

Mili: Čím byste se chtěl stát vy?

Sáček: Mám sen, že budu kadeřníkem.

Mili: A nebude to lidem divné, kadeřník bez vlasů?

Sáček: Na tom přece nic není. Kadeřník bez vlasů je jako gynekolog bez vagíny.

Mili se znovu zasměje.

8.11 Čas (5)

(Titulek:) Sobota 23. 7. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Sobota, 23. července 2011.

8.12 Polyamorie

Pokoj Melanie Navrátil, odpoledne. Mili a Melanie Navrátil leží v posteli vedle sebe.

- Mili:** Chutnají vám palačinky?
- Melanie Navrátil:** Moc ne.
- Mili:** A co vám chutná nejvíc?
- Melanie Navrátil:** Knedlíky s mákem. A také drůběží šunka.
- Mili se zasměje.*
- Melanie Navrátil:** Co je na tom k smíchu?
- Mili:** Jste zajímavá. Baví mě vás objevovat.
- Melanie Navrátil:** Vy se mi líbíte prostě taková, jaká jste. Je mi jedno, co vám chutná.
- Mili:** Venku je krásně. Nechtěla byste zítra se mnou na výlet někam daleko? Třeba do Černých hor...
- Melanie Navrátil:** To bych ráda, ale když jsem nesehnala brigádu, dopoledne musím dělat domácí práce, i v neděli, takže nemohu na celý den na výlet.
- Mili:** Chápu. Fascinuje mě, jak jste úžasně zodpovědná.
- Melanie Navrátil:** Není to tak docela moje myšlenka. Říká to dáda, ale já s tím souhlasím.
- Mili:** Aha.
- Chvilku obě mlčí. Mili něco vrtá hlavou.*
- Mili:** Melanie Navrátil?
- Melanie Navrátil:** Ano?
- Mili:** Věříte v polyamorii?
- Melanie Navrátil:** Co to je?
- Mili:** Že se mohou skutečně milovat víc než dva lidé současně.
- Melanie Navrátil:** Vždyť je zázrak, už když se milují dva... Jako třeba my.
- Chvilku obě mlčí. Mili vzdychne.*
- Mili:** Škoda, že nemáme děti. S nimi by to bylo hezčí.
- Melanie Navrátil:** Já ještě nechci. Dáda říká, že dítě změní člověku život a já se ještě nechci měnit. Chci si užívat, že jsem s vámi. Jste to nejhezčí, co se mi v životě stalo.
- Mili se usmívá, ale mlčí.*

8.13 Čas (6)

(Titulek:) Sobota 30. 7. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Sobota, 30. července 2011.

8.14 Milostný trojúhelník

Kuchyně domu rodiny Hviezdoslav³, odpoledne. Mili má tričko s krátkými rukávy a tříčtvrteční kalhoty, je bosá. Rozlévá do sklenic pomerančový nápoj.

Mili (m. o. – myšlenky): Melanie Navrátil je dominantní, možná až moc, ale zase každé ví, co chce. Líbí se mi, jak umí být zatvrzelá, spolehlivá, ať se děje cokoliv. Mohu se na ni spolehnout. A je tak zodpovědná... Ale se Sáčkem jsme si zase bližší, víc na něj myslím a trávíme spolu spoustu času. Připadá mi, že by mu beze mě bylo smutno.

Krabici s nápojem odloží a vezme rum. Začne ho nalévat do menších skleniček. Najednou přestane.

Mili (m. o. – myšlenky): (Vyděšený výraz.) Ale co když se do sebe zamilují a mně nakonec nezbude nikdo? (Zasměje se a pokračuje v nalévání.) Takové věci se nestávají...

Mili je nervozní. Klepe se jí ruka a rozlije rum. Přestane nalévat.

Mili (m. o. – myšlenky): (vyděšeně:) Ale co když ano? Co jsem to udělala?

Mili vezme skleničku rumu a rychle ji vypije. Je jí to značně nepříjemné. Brr...

Mili (m. o. – myšlenky): Netušila jsem, že je to tak silné.

8.15 První hosté

Před vchodem do domu rodiny Hviezdoslav. Přijdou Jura a Sáček. Sáček zazvoní. Po chvíli jim otevře Mili.

Mili: Dobrý den.

Sáček: Dobrý den. Tak, toto je Jura.

---

³ Prostorná místnost s kuchyňskou linkou, velkým stolem, ledničkou, několika uzavřenými skříněmi a spoustou do kouta odsunutého nepořádku, který by patřil na půdu a ne do kuchyně. (Součástí toho nepořádku je nevyužitá krejčovská panna.) Na kuchyňské lince i ve dřezu je rozházené různé nádobí.

- Mili:** Dobrý den. Ráda vás poznávám.
- Jura:** Dobrý den.
- Sáček:** Nevadí, že jsme tu trochu dřív?
- Mili:** Vůbec. Pojd'te dál.

8.16 Alkohol, Konfrontace

ALKOHOL

Kuchyně. Sáček (odložil sako a má bílé tričko s krátkými rukávy a barevným potiskem a dlouhé džínny, je bosý) sedí na kuchyňské lince a sleduje Mili, která třídí mix slaného pečiva na jednotlivé talířky.

Jura: (mile:) Mohu pomoci?

Mili: Budu ráda, nějak se mi to motá před očima. (Posune krabičku k Jurovi.)

Jura začne třídít.

Mili: (Nabídne mu skleničku.) Nedáte si rum?

Jura: Ne, děkuji. Alkoholu bych se raději vyhnul. Nechci, aby se mi to také motalo před očima.

Mili se uchechtne a na dálku nabídne Sáčkovi, ten to gestem odmítne, tak se Mili napije sama.

Sáček: (starostlivě:) Nepřežeňte to!

Mili: Vždyť už mi bylo osmnáct...

Ozve se domovní zvonek, Mili jde otevřít. Po chvílce přivede Melanii Navrátil, Bernarda Koniklecového a Janu Zlomilovou. Představí je.

Mili: Tak už jsme tu všechny. Toto jsou Melanie Navrátil, Bernard Koniklecový a Jana Zlomilová a toto Sáček a jeho sourozenec Jura.

Jura a Sáček vstanou a pozdraví se s příchozími.

Bernard Koniklecový: (k Mili:) Děkuji, že jste nás pozvala.

Mili: Není zač.

KONFRONTACE

K Sáčkovi přijde Melanie Navrátil. Přejede ho pohledem. Sáček je z ní nervozní. Melanie Navrátil zůstává sebevědomě klidná.

Melanie Navrátil: Takže vy jste Sáček?

Sáček: Ano.

Melanie Navrátil: Ráda vás poznávám. Mili mi o vás hodně pověděla.

Sáček: (*stydlivě:*) Vážně?

Melanie Navrátil: Říkala, že se s vámi dá příjemně popovídat a že si pomáháte v letní škole.

Sáček mlčí, stydí se.

Melanie Navrátil: Zajímalo by mě, kolik je na tom pravdy. Chodím s ní už půl roku, a jak ji znám, neumí nic brát vážně. Pořád se všemu jen směje. Ale přesto ji mám ráda.

Sáček: Promiňte, musím na záchod. (*Rychlým krokem odejde.*)

8.17 Porodní med, Sourozenecká láska

PORODNÍ MED

Kuchyně. Bernard Koniklecový, Jura, Jana Zlomilová a Mili spolu mluví. Přijde k nim Melanie Navrátil.

Bernard Koniklecový: Zkoušel už jste někdy tancovat?

Jura: Kdepak, já nechodil ani do tanečních.

Bernard Koniklecový: A nezkusíte to? Zjistil jsem, že mě to baví. Tančím v nové skupině Porodní med.

Jura kroutí hlavou.

Mili: Já tančím ráda. Ukázala bych vám to, kdyby se mi teď tak nějak legračně nemotala hlava.

Bernard Koniklecový: Původně jsem navrhoval „Plodový med“ podle plodové vody, ale kolegám se víc líbilo Porodní med.

Jura: Spíš bych chtěl zkusit skládat elektronickou hudbu.

Bernard Koniklecový: Aha.

Bernard Koniklecový: *(na Janu Zlomilovou:)* A jak se daří vám?

Jana Zlomilová: Mám si postěžovat?

Jura: Klidně.

Jana Zlomilová: Představte si, že ten bídák Boris Bezděkovský se se mnou rozešel!

Melanie Navrátil: A proč?

Jana Zlomilová: Kvůli nějakému hipsterovi. Přivedl ho na naši schůzku a prohlásil, že se mu líbí víc, že já jsem prý na něj moc obyčejná. A ten hipster dodal, že mu připadám bananální⁴. Vždyť ani nevím, co to slovo znamená!

Melanie Navrátil: Ester Krejčí by to věděla...

Jana Zlomilová: Ale proč mi potom říkal, že mě miluje, když přitom celou dobu toužil po někom, kdo nosí brýle a chrlí ze sebe cizí slova?

Mili: Přála bych si, aby každý věděl předem, po kom touží...

Jana Zlomilová se zamyslí. Mili se rozhlédne.

Mili: Kde je Sáček?

Melanie Navrátil: Šel na záchod. Určitě se hned vrátí.

Mili: Aha.

SOUROZENECKÁ LÁSKA

Jana Zlomilová: *(na Bernarda Koniklecového:)* Vy jste také jedináček?

Bernard Koniklecový: Ne, jsem prostřední ze tří sourozenců.

Mili nenápadně odchází.

Jana Zlomilová: Dělá mi to starosti. Co když se mi všechny vztahy rozpadají proto, že jsem jedináček?

Jura: Já jsem sice také sourozenec, ale myslím, že být jedináček je docela normální.

---

⁴Evidentně mělo jít o slovo „banální“. Za úvahu stojí, zda ho v této zkomolené podobě řekl už ten hipster, nebo si ho tak teprve zapamatovala Jana Zlomilová.

- Jana Zlomilová:** Myslíte? A jaké to je být sourozencem?
- Jura:** Vlastně... Také docela normální.
- Jana Zlomilová:** Chtěla bych někdy zažít takovou tu sourozeneckou lásku, alespoň na chvíli.
- Jura:** Víte... To není zrovna něco, co by šlo zažít na chvíli.
- Bernard Koniklecový:** Moje zkušenosti se sourozeneckou láskou jsou takové, že právě ti lidé, kteří vás nejvíc otravují a štvou, jsou ti jediní, kteří vás neopustí, když je vám nejhůř, a pomohou vám se z toho dostat.

8.18 Vyznání lásky

Koupelna. Dveře jsou otevřené a Sáček tiše pláče nad umývadlem. Vejde Mili, je trochu zmatená.

- Mili:** *(Chvilku váhá.)* Dobrý den, Sáčku.
- Sáček:** *(Přijde k Mili a zašeptá jí do ucha:)* Neopouštějte mě. Udělám pro vás cokoliv, jen mě neopouštějte. Miluji vás. *(Znovu se rozpláče.)*
- Mili:** *(Pošeptá mu do ucha:)* Já vás také. Chtěl byste se mnou mít děti?
- Sáček:** Ano, toužím po tom...
- Mili chvíli váhá.*
- Mili:** *(potichu:)* Nebojte se. Také vás miluji. Neudělám nic, co by vás bolelo.
- Sáček:** Děkuji.
- Mili odejde, Sáček už nepláče.*

8.19 Nic, co by vás bolelo

Kuchyně. Přijde Sáček. Mili zrovna líbá Melanii Navrátil. Jura, Bernard Koniklecový a Jana Zlomilová to sledují. Když Mili uvidí Sáčka, odtáhne se. Sáček je šokovaný. Mili k němu přijde a chytne ho kolem pasu. Nikdo neví, co to má znamenat. Pak se vrátí k Melanii Navrátil a také ji tak chytne.

- Melanie Navrátil:** *(s pochybnostmi:)* Je vám dobře?

- Mili:** (opile:) Je mi krásně. Kolik vás vlastně je?
Mili přijde k Sáčkovi a pohládí ho po tričku.
- Sáček:** (podrážděně:) Co... co to děláte?
- Mili:** (vesele:) Musím zjistit, koho miluji, abych vám neublížila. (Zamíří náhodným směrem.)
- Jura:** Tím chtěla říct, že mluví z cesty a neví, co dělá.
- Bernard Koniklecový:** To jste dobře vysvětlil...
- Melanie Navrátil:** Pozor!
Mili narazí do krejčovské panny, obejmě ji a svrhne na zem. Sáček se vyděsí a zavřeští. Mili je v pořádku na podlaze a objímá pannu.
- Mili:** Vás miluji. (jemně:) Neopouštěj mě! (Políbí figurínu na hrud.)
- Melanie Navrátil:** (znehuceně:) No fuj!
Sáček omdlí.
- Jura:** Sáčku! (Vylekaně vyskočí a klekne si k sourozenci.)
Vejde Antonie Hviezdoslava (slyšela křik).
- Antonie Hviezdoslava:** Co se tady děje? (Všimne si Mili.) (zhrozně:) Milado! Proč ležíte na zemi?
- Mili:** (Stále se tiskne k figuríně.) Budu mít děti...

8.20 Čas (7)

(Titulek:) Neděle 31. 7. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Neděle, 31. července 2011.

8.21 Líbánky

Pokoj Mili, dopoledne. Mili a Sáček leží vedle sebe v posteli. Sáček se probudí z bezvědomí. Když se rozhlédne a uvědomí si, kde a s kým je, vezme pod peřinou bezvládnou ruku Mili a proplete si s ní prsty. Usměje se a opět zavře oči.

8.22 Rozchod po telefonu

Trolejbusová zastávka Nádraží Podolí, večer. Čeká tu několik cestujících, mezi nimi Melanie Navrátil. Zazvoní jí mobilní telefon. Podívá se na něj a usměje se. Přijme hovor.

Melanie Navrátil: Haló.

Mili (m. o. – z telefonu): Dobrý den, Melanie Navrátil.

Melanie Navrátil: Dobrý den, Mili. Jak se cítíte?

Mili (m. o. – z telefonu): Už jsem vystřízlivěla. A také jsem hodně přemýšlela. Měly bychom se rozejít.

Melanie Navrátil šokovaně mlčí.

Mili (m. o. – z telefonu): Miluji Sáčka a on miluje mě. Vy už mě asi stejně nemilujete, že?

Melanie Navrátil: *(vykřikne:)* Miluji! Jak jste na to přišla, že ne?

Mili (m. o. – z telefonu): Když jsem byla opilá, nechala jste mě tu a vkladu jste odešla.

Melanie Navrátil: A co jsem měla dělat? Také se tak nezodpovědně opít?

Mili: Sáček se mnou zůstal přes noc, a dokonce se za mě postavil v hádce s dádou. Opravdu mu na mě záleží.

Melanie Navrátil: Ale vy přece milujete mě!

Mili (m. o. – z telefonu): Neměla jsem v tom jasno, ale teď se chci oddat jemu.

Melanie Navrátil: Nevěřím vám. Jestli to opravdu myslíte vážně, musíte mi to říct do očí!

Mili (m. o. – z telefonu): Proč?

Melanie Navrátil: Lidé by se přece měli sejít, aby se mohli rozejít.

Mili se začne do telefonu smát. Melanie Navrátil se rozčílí.

Melanie Navrátil: Víte co? Nesnáším vás. Ten váš věčný smích a že nic neberete vážně... Už vás nikdy nechci vidět!

Mili (m. o. – z telefonu): *(trochu nejistě, ale s náznakem souhlasu:)* Dobře.

Melanie Navrátil zavěsí. Přijde k lavičce a posadí se na okraj. Chytne se za břicho a postupně se rozpláče.

8.23 Popírání

Pokoj Melanie Navrátil, noc. Melanie Navrátil leží přikrytá v posteli a je smutná.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): Jak mi mohla tohle udělat? Vždyť mě miluje. Copak neví, jak to bolí, když mi řekne něco takového? To nemůže být pravda, to nemohla být Mili.
Vždyť mi dala to srdce na řetízku. Copak to jde rozejít se po telefonu s někým, kdo má vaše srdce zavřené v šatní skříni?

8.24 Čas (8)

(Titulek:) Pondělí 1. 8. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Pondělí, 1. srpna 2011.

8.25 Agrese (1)

Záchod u Mili doma, ráno. Mili si právě vybaluje vložku, když vtom jí zazvoní mobilní telefon. Mili odloží vložku a přijme hovor.

Mili: Haló!

Melanie Navrátil (m. o. – z telefonu): Mili! Jak jste mi to mohla udělat?

Mili: Promiňte, ale teď opravdu ne...

Melanie Navrátil (m. o. – z telefonu): Proč jste to musela udělat zrovna mě? Jak jste mě mohla tak zradit? Po tom všem, co jsme spolu prožily. Já jsem vám také mohla dát košem, ale udělala jsem to? Copak mě nemilujete? To mi neříkejte, vždyť cítím, jak na mě nemůžete přestat myslet.

Mili bez váhání zavěsí, vypne telefon, odloží ho a znovu vezme ranní menstruační vložku.

8.26 Agrese (2)

(TITULEK:) *O deset minut později.*

hlas vypravěče (m. o.): U Melanie Navrátil o deset minut později.

8.27 Agrese (3)

Pokoj Melanie Navrátil. Melanie Navrátil stojí u postele v pyžamu a u tváře si drží mobilní telefon.

Melanie Navrátil (do telefonu): To bylo od Sáčka hnusné, jak vás zmanipuloval. Dělán jsem to, co si zasloužíte, ale čím jsem se o takovou bolest zasloužila já? Já už to bez vás nevydržím! Tohle si nezasloužím. Pokud jsem vám něčím ublížila, odpusťte mi. Bez vás umřu! Vraťte se, prosím! Přijďte okamžitě ke mně. Ano? (*Pauza.*) Prosím. Budu na vás čekat. (*Pauza.*) Prosím... Notak, nedělejte, že mě neslyšíte. (*Pauza.*)

Melanie Navrátil se podívá na displej. Zjistí, že hovor už je zavěšený. Rozzuřeně mrští telefon o podlahu. Ten se rozletí na několik kusů. Melanie Navrátil v afektu kopne (na nohou má ponožky) do postele. Zhrouťe se a křičí bolestí. Její křik se rozléhá po celém domě.

8.28 Čas (9)

(Titulek:) Úterý 2. 8. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Úterý, 2. srpna 2011.

8.29 Smlouvání (1)

Pokoj Melanie Navrátil, ráno. Melanie Navrátil leží v posteli a přemýšlí.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): Mili mě už přestala milovat. Ale přece... (*Od- kryje příkrývku a posadí se.*) Au... (*Ucukne, dotknuvši se no- hou podlahy.*) Ten palec je citlivý... Ale přece to mohu napravit. Možná mě v hloubi duše přece jen stále miluje. Ještě jsem ji neztratila. Nesmím se vzdát. Ach! Jak jsem mohla být tak hloupá a rozbít si palec, místo abych našla způsob, jak se k ní vrátit? (*Zamyslí se.*) Ale co mám dělat? Utéct k dáďě jako dítě a vyplakat se? To by se mi ulevilo, ale jen na chvíli a Mili mi to nevrátí. Zkusím zavolat Mojí vinné révě.

Melanie Navrátil otevře zásuvku nočního stolku a vyloví dopis. V rychlosti na něm najde nové telefonní číslo Mojí vinné révy a nervozně se pokusí vzít z nočního stolku mobilní telefon, který tam není. Podívá se tam a uvědomí si to.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): No jo...

8.30 Tady je Laris

Chodba v domě rodiny Navrátil. Melanie Navrátil vytočí číslo na telefonu pevné linky. Po několika tónech se ozve Laris.

Laris (m. o. – z telefonu): Haló?

Melanie Navrátil: Dobrý den. Zde Melanie Navrátil. Je tam Moje vinná réva?

Laris (m. o. – z telefonu): Ne, tady je Laris.

Melanie Navrátil: Ale bydlí s vámi, že?

Laris (m. o. – z telefonu): Ano.

Melanie Navrátil: A je doma?

Laris (m. o. – z telefonu): Ne.

Melanie Navrátil nechápavě zakoucí očima.

Melanie Navrátil: A kde tedy je?

Laris (m. o. – z telefonu): V práci.

Melanie Navrátil: Tak brzy? Když já bych ji tak potřebovala...

8.31 Léky

Nemocniční pokoj, ráno. U postele jednoho z pacientů stojí zkušená zdravotní sestra a Moje vinná réva. Moje vinná réva dává pacientovi léky, ten je nechce.

pacient: Já žádné pilulky nepotřebuji.

Moje vinná réva: Udělají vám dobře.

pacient: Mně už nic nepomůže. Nechte mě umřít.

Moje vinná réva: Copak nemáte nic, na co se můžete těšit po uzdravení? Něco hezkého...

- pacient:** Mně už je všechno jedno.
- Moje vinná réva:** Pokud je vám všechno jedno, tak si alespoň vezměte ty léky.
- pacient:** A dáte mi s nimi pak pokoj?
- Moje vinná réva:** (*mile:*) Jistě. Do oběda.
- pacient:** Tak dobře. (*Vezme si léky a zapije je.*)

8.32 Vražda idealismu

Nemocniční chodba, ráno. Moje vinná réva a zkušená zdravotní sestra vyjdou z pokoje.

Moje vinná réva: Trochu mě trápí... Co když mě teď někdo potřebuje a já mu nemohu pomoci, protože musím být tady a budit pacienty, kterým se chce ještě spát, a dávat jim léky, za které ani nepoděkují.

zkušená zdravotní sestra: Na světě jsou právě miliony lidí, kteří trpí či umírají a nemůžete pro ně nic udělat. Ve skutečnosti můžete zvládnout jen to, co je ve vašich silách.

Moje vinná réva: Ale to je... smutné.

zkušená zdravotní sestra: Tenhle idealismus já znám, ale nesmíte si to tak brát. Až se dostaneme na psychiatrické oddělení, ukážu vám tam několik pacientů, kteří chtěli sami spasit svět, a uvidíte, jak dopadli. To není správná cesta.

Moje vinná réva: A co by bylo lepší?

zkušená zdravotní sestra: Nejlepší je dělat pořádně a svědomitě svoji práci a to ostatní nechat zase na těch druhých.

Moje vinná réva je smutná.

zkušená zdravotní sestra: Máte pocit, že ve vás něco umírá, že?

Moje vinná réva: (*souhlasně:*) Uhm.

zkušená zdravotní sestra: Zažila jsem to mnohokrát, vlastně to zažívám ještě i dnes. Ale pokud chcete být zdravotní sestrou, musíte se s tím naučit žít. Nejste s tím sama. A lékaři jsou na tom ještě hůř.

8.33 Smlouvání (2)

Zpět na chodbě domu rodiny Navrátil.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): *(smutně:)* Proč mi nic nevychází? Nikdy mi nic nevychází... Ale teď to nesmím vzdát. Zkusím...

Melanie Navrátil vytočí z paměti jiné číslo.

Karel Krejčí (m. o. – z telefonu): Haló?

Melanie Navrátil: Dobrý den, zde Melanie Navrátil. Je doma Ester Krejčí?

Karel Krejčí (m. o. – z telefonu): Zavolám ji.

Melanie Navrátil: Děkuji.

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Haló?

Melanie Navrátil: Dobrý den, Ester Krejčí.

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Dobrý den.

Melanie Navrátil: Představte si, že Mili se se mnou rozešla. Hrozně to bolí. Miluji ji. Tedy vlastně bolelo, teď už mě víc bolí pravý palec na noze, protože jsem se tak trochu kopl, ale stejně bych se k ní chtěla vrátit.

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Hm... promiňte, ale vaše problémy mě nezajímají. Nemyslím si, že by na světě existoval někdo, koho by zajímaly. Zkuste najít jinou oběť svých výlevů.

Melanie Navrátil: Ale já myslím, že byste mi mohla poradit díky vašim znalostem.

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): To je pravda. To by mi mohlo pomoci proti komplexu méněcennosti, který si nyní kompenzuji arogantním a asociálním chováním...

Melanie Navrátil: Takže mi pomůžete? Potřebuji vás.

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Souhlasím. Pokusím se vám poradit, pokud to bude v mé kompetenci.

Melanie Navrátil: Když... Mili mi zavolala, že už mě nemiluje a že se se mnou chce rozejít, ale já ji stále miluji a bolí mě to!

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Uvedla Mili nějakou konkrétní příčinu, proč se domnívá, že vás přestala milovat?

Melanie Navrátil: (*smutně:*) Prý se milují se Sáčkem. Seznámili se v letní škole před dvěma týdny.

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Aha. No, v tom případě byste možná měla o radu požádat spíše partnerskou a rodinnou poradnu než bývalého spolužáka nezkušeného v partnerských vztazích, ale nejspíš vám tam poradí to vzdát a smířit se s tím.

Melanie Navrátil: To nechci slyšet!

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Pokud vás neuspokojí rady zkušených psychologů, stále se můžete obrátit na vyznavače alternativních přístupů.

Melanie Navrátil se zamyslí.

8.34 Věštec otaku

Věštcovo sklepení⁵, u stolu sedí Melanie Navrátil a proti ní věštec.

věštec: Co vás ke mně přivádí?

Melanie Navrátil: Chtěla bych vědět, zda se Mili rozejde se Sáčkem, bude mě znovu milovat a zda se mnou stráví zbytek života. Moc to potřebuji vědět.

věštec: Předpovědi nebývají tak konkrétní. Neodpovídají na otázky, ale ukazují nám správnou cestu a dávají naději. Cítím z vás velikou touhu, ale bez pokory to nejde. Musíte být připravena otevřít své srdce, pokud se chcete dozvědět pravdu.

Melanie Navrátil: Jsem ochotna... pokorně prosím...

věštec: Tak tedy dobře. Vyložím vám z karet vaši budoucnost. Nebude vám vadit platba předem?

Melanie Navrátil: Ne.

věštec: V tom případě pět tisíc KED⁶, prosím.

Melanie Navrátil: (*Vytáhne peněženku.*) Mohu v korunách českých?

věštec: Jistě. Bude to pět set dvacet korun českých.

---

⁵Svíčkami osvětlený sklep. Jedna ze zdí je obložena skleněnými regály s vystavenými měřítkovými figurkami z anime. Mezi nimi leží několik křišťálových koulí a další podobné pomůcky.

⁶Koron eichlerských dopravních.

Melanie Navrátil podá věštki dvě dvousetkoruny, stokorunu a dvě desetikorunové mince.

(Titulek:) O 15 MINUT POZDĚJI

Před Melanií Navrátil leží sedm karet, čtyři v jednom řádku a tři v druhém. Věštec vykládá jejich obsah, Melanie Navrátil to pasivně sleduje.

věštec: Je tu dvakrát *Mág*. To nejspíš znamená, že ve vašem životě se objeví dva okouzlující lidé.

věštec: *Dáda*. Možná se stanete rodičem.

věštec: *Cardcaptor Sakura*⁷. Z neznalosti něco rozbijete, možná něčí vztah, nebo vlastní život, a budete to muset dát do pořádku.

věštec: *Odmocnina ze dvou lomeno dvěma*. Bude to složité.

věštec: *Kniha*. Stane se z toho napínavý, výjimečný a osudový příběh, který jednou budete s nostalgii vyprávět.

věštec: *Děravý deštník*. Budete o všem vědět, ale bude vám to platné jako děravý deštník při krupobití. Nebude vám pomoci, dokud nebude po všem. To je vše.

Melanie Navrátil: A mám šanci, aby mě Mili znovu milovala?

věštec: To v kartách není.

Melanie Navrátil je smutná.

8.35 Čas (10)

(Titulek:) Středa 3. 8. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Středa, 3. srpna 2011.

---

⁷Cardcaptor Sakura je anime o desetileté dívce, která v prvním díle objeví knihu plnou magických karet. Když ze zvědavosti přečte jméno jedné z nich (The Windy), vyvolá tím kouzelný vítr, který karty rozmetá do dalekého okolí. Následně se objeví Kerberos, strážce karet, který jí vysvětlí, že uvolnění karty představují obrovské nebezpečí, a uloží jí karty najít a zneškodnit.

8.36 Nemyslete na slona

Hala v domě rodiny Navrátil, dopoledne. Melanie Navrátil sedí v koutě a zírá na podlahu před sebe. Přijde k ní Dita Navrátil.

Dita Navrátil: Melanie, co tu děláte?

Melanie Navrátil: *(depressivně:)* Hraju hru „nemysli na Mili“⁸. Právě jsem prohrála. Pravidla jsou následující: Zaprvé: Vítězí ten, kdo zapomene na Mili. Zadruhé: Kdo si vzpomene na Mili nebo mu ji někdo připomene, prohrává a musí to oznámit všem okolo.

Dita Navrátil: *(vlídně:)* Nechcete raději vyleštit umývadlo v koupelně, je trochu zašlé.

Melanie Navrátil: *(lhostejně:)* Dobře. *(Vstane.)*

8.37 Mánie

Hala v domě rodiny Navrátil, v noci. Je rozsvíceno a Melanie Navrátil zoufale špinavou úterkou otírá prach ze skříňky v rohu. Je ospalá. Přijde Dita Navrátil (v pyžamu).

Dita Navrátil: Takhle to spíš zašpiníte.

Melanie Navrátil: *(ospale:)* Nedělejte si starosti, to se utře, až to vezmu posedmnácté.

Dita Navrátil: Podívejte se, je hezké, že celý den uklízíte, ale musíte se také vyspat.

Melanie Navrátil: Nechci spát! *(Útěrka jí vypadne z ruky na podlahu.)* Když pracuji, je mi dobře. *(Zvedne úterku a dál utírá prach.)*

Dita Navrátil: Jak myslíte, ale když se nevyspíte, celý den pak nic neuděláte, bude vás všechno bolet a vůbec vám to nebude myslet.

Melanie Navrátil: Nechci spát!

Dita Navrátil: Už jste dospělá, tak vám to nebudu rozmlouvat, ale následky ponese sama, tak si to raději rozmyslete.

---

⁸Odkazuje k paradoxní anglické hře The Game, jejímž herním cílem je zapomenout, že ji hráč hraje. Když si na to vzpomene či mu to někdo připomene, prohrál. Vedle toho tato zmínka také poukazuje na paradox, že čím víc se člověk snaží nemyslet na něco tak bezvýznamného jako třeba slon či Mili, tím víc mu to nejde.

Dita Navrátil odchází.

8.38 Čas (11)

(Titulek:) Čtvrtek 4. 8. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Čtvrtek, 4. srpna 2011.

8.39 Ospalost

Hala v domě rodiny Navrátil, kolem poledne. Dita, Edgar, Filip a Melanie Navrátil sedí u masivního ocelového stolu a jedí polévku (slepičí vývar). Melanie Navrátil je velmi ospalá a přemáhá se. Nabere si lžiči polévky, nechá ji ve vzduchu a chvíli na ni zírá.

Dita Navrátil: Vídíte? Tak dopadnete, když budete ponocovat.

Melanie Navrátil si pomalu vsune lžiči do úst a vrátí ji do polévky.

Filip Navrátil: A dostane se z toho někdy?

Dita Navrátil: Když to udělá jen jednou, přejde to, až se pořádně vyspí.

Melanie Navrátil odsune talíř a položí hlavu na stůl.

Edgar Navrátil: Ale to půjde až v noci, kdy normálně spíte.

Melanie Navrátil nespokojeně zamručí.

8.40 Čas (12)

(Titulek:) Sobota 6. 8. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Sobota, 6. srpna 2011.

8.41 Deprese

Pokoj Melanie Navrátil, dopoledne. Melanie Navrátil leží na přikrývce a nehýbe se.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): (*depresivně:*) Všechno, co jsem kdy cítila, pomalu mizí. Vyhasínám. Nikdo už mě nepotřebuje. Kdybych umřela, bylo by jim lépe. Moje vzpomínky pomalu chladnou a mizí.

(*Pauza.*) Nemá smysl žít; život je jen reklamní trik, jak z lidí dostat peníze.

Do pokoje vstoupí Edgar Navrátil.

Edgar Navrátil: Melanie, máte hovor.

Melanie Navrátil vstane.

Melanie Navrátil: Já?

Edgar Navrátil mlčí. Melanie Navrátil se otráveně zvedne z postele a odejde na chodbu.

8.42 Meteor

Chodba v domě rodiny Navrátil. Na skřínce leží telefonní přístroj s odloženým sluchátkem. Melanie Navrátil sluchátko vezme.

Melanie Navrátil: Haló?

Tamara Janů: Dobrý den, Melanie Navrátil.

Melanie Navrátil: (*apaticky:*) Dobrý den, Tamaro Janů.

Tamara Janů: Věděla jste, že když magma vyteče na povrch, stane se z něj láva?

Melanie Navrátil: To už jste mi říkala někdy v kvintě.

Tamara Janů: Představte si, že jsem teď zjistila, že když meteoroid dopadne na povrch, stane se z něj meteorit!

Melanie Navrátil: A to voláte, abyste to řekla zrovna mě?

Tamara Janů: Ano, protože moji sestru to nezajímá.

Melanie Navrátil: To mě nepřekvapuje. Mě teď nezajímá vůbec nic. Ale... Jak jste na to vlastně přišla?

Tamara Janů: Dáda mi koupila videokameru, tak jsem se rozhodla, že natočím film a stanu se filmovou hvězdou. Budu v něm hrát roli geniálního fyzika, který vysvětlí emoce pomocí fyzikálních zákonů. A tak jsem se na tu roli připravovala pomocí Stanislavského metody⁹ a zabývala jsem se rozdílem mezi metrologií a meteorologií

---

⁹Stanislavského metoda je vrcholně náročná forma herecké přípravy, která vyžaduje podrobně a prakticky poznat životní styl postavy a po dobu hraní role se s ní úplně identifikovat a zcela se do ní vcítit.

a v jedné encyklopedii jsem se dočetla o meteorech.

Melanie Navrátil: (*Vzdychne si.*) Víte, že vám teď docela závidím tu schopnost žít bez pocitů?

Tamara Janů: To je zajímavé. Jak to?

Melanie Navrátil: Mili mě opustila.

Tamara Janů: A vyvolalo vám to nějaké emoce?

Melanie Navrátil: (*smutně:*) Ano.

Tamara Janů: Jaké?

Melanie Navrátil: Teď nemám náladu vám to vysvětlovat, ale děkuji, že jste se zeptala.

Tamara Janů: Není zač.

8.43 Čas (13)

(Titulek:) Pondělí 8. 8. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Pondělí, 8. srpna 2011.

8.44 Zrození shopaholika

Vietnamská tržnice v Židli, večer. Melanie Navrátil se dvěma prázdnými nákupními taškami prochází mezi stánky s botami a oděvy a rozhlíží se.

Melanie Navrátil (m. o.): Dostala jsem nákupní seznam a vyrazila do Židle. Ale když jsem viděla ty džíny, které ještě nikdo nenesil, a ty nevyužité podzimní boty, které jako by dychtily po tom, aby je někdo chtěl a potřeboval, měla jsem pocit, jako by mi mohly nahradit to, o co jsem přišla.

Díky tomu pak herec zvládne ztvárnit svoji postavu naprosto přesně a věrohodně. (Nicméně, dle mého názoru by taková příprava prospěla i scénáristům.)

8.45 Smíření

Železniční stanice Židle, večer.

Melanie Navrátil (m. o.): Takže jsem se toho seznamu nějak moc nadržela...

Z podchodu vyjde Melanie Navrátil s nákupními taškami plnými oděvů a krabic s botami. Lekne se. Na nástupišti stojí vedle sebe Sáček a Mili. Dívají se jiným směrem, takže si jí ještě nevšimly.

Melanie Navrátil (m. o.): Teprve tehdy jsem si to uvědomila. Když tam stály vedle sebe, opravdu jim to slušelo. Najednou mi bylo jasné, že to tak má být. Ony k sobě patří. To já jsem udělala chybu. Ta bolest, která mě potkala, nebyla její vina. Také jsem jí ublížila a nyní jsem si přála, aby mi odpustila.

Melanie Navrátil opatrně přijde k nim.

Melanie Navrátil: *(prosebně:)* Mili...

Mili a Sáček se k ní otočí. Mili se trochu zastydí. Melanie Navrátil si odloží tašky na zem.

Mili: Melanie Navrátil — chtěla bych se vám omluvit.

Melanie Navrátil: Ne, to já jsem udělala chybu. Byla jsem zaslepená a vůbec mi nedocházelo, co se děje.

Mili: *(Zasměje se.)* To ano, ale to byla vlastně jedna z věcí, která se mi na vás líbila.

Mili koukne na Sáčka, ten se spiklenecky usměje.

Melanie Navrátil: Lituji toho, jak jsem se k vám chovala. Myslíte, že to mohu nějak napravit?

Mili: Nemusíte. Odpouštím vám.

Melanie Navrátil: Děkuji.

Mili: Každý dělá chyby, i já. Neměla jsem vám to říct tak přímo a natvrdo.

Melanie Navrátil: *(Zesmutní.)* Jenže já bych vás jinak asi neposlouchala.

Mili: Aha. Takže jsem musela... Ale nechtěla jsem vás ranit. Nenapadlo mě, že budete tak křehká. Nevypadáte na to. A možná jsem ještě nebyla tak střízlivá, jak jsem si myslela.

- Melanie Navrátil:** Ale měla jste mi to říct osobně.
- Mili:** Máte pravdu. To jsem měla.
- Melanie Navrátil:** Proč jste vlastně dělala tu párty?
- Mili:** *(Trochu se stydí.)* Víte, to se těžko vysvětluje. Když... já jsem měla silné city k vám oběma a bylo mi jasné, že pokud se nerozhodnu, budeme tím trpět všechny. *(na Sáček:)* Sáček mě chápe.

Sáček přikývne.

- Melanie Navrátil:** Takže si s ním rozumíte?

Mili a Sáček se na sebe usmějí. Mili pak odpoví.

- Mili:** Ano.
- Melanie Navrátil:** To je dobře. Přeju vám, ať je vám spolu dobře a ať se vám daří.
- Sáček:** My vám také.
- Melanie Navrátil:** Děkuji a na shledanou.
- Mili:** Na shledanou.

Melanie Navrátil zvedne nákupní tašky, kousek s nimi poodejde a podívá se na jejich obsah.

- Melanie Navrátil:** Ach jo... za tohle dostanu vynadáno.

8.46 Čas (14)

(Titulek:) Neděle 14. 8. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Neděle, 14. srpna 2011.

8.47 Krupobití

Nástupišť železniční stanice Podolí pozdě odpoledne. Obloha je zatažená a slabě prší. Přijede krátký osobní vlak a zastaví.

- hlášení (m. o.):** Stanice Podolí. Osobní vlak linky 2 ze směru Černohorský průsmyk přijel k nástupišti číslo dvě, kolej druhá. Vlak zde jízdu končí.

Vystoupí cestující, mezi nimi i Melanie Navrátil s malým batohem.

Ke zvuku deště se postupně přidávají kroupy. Většina cestujících odejde do podchodu. Melanie Navrátil zůstane stát na okraji nástupiště, chráněného kovovým zastřešením, a dívá se k nebi. Krupobití zvolna zesiluje a cinkavé zvuky, které vydávají kroupy narážející do zastřešení nástupiště, jsou čím dál hustější až připomínají jakousi zvláštní zašuměnou hudbu.

Melanie Navrátil (m. o.): Od mala jsem si myslela, že když se budu dostatečně snažit, mohu tak získat cokoliv. Ale teď mi to připadne bláhové. Svět je fascinující a nevyzpytatelný a občas jsou člověku všechny ambice a pýle platné jako děravý deštník a musí se smířit s okolnostmi.

Mladý člověk pak křičí jako novorozenec, protože svět mu připadá krutý a bezútěšný, ale stejně jako on časem zjistí, že to tak zdaleka není. Ty okolnosti nejsou tak zlé, jak mu připadají, a nakonec se přece najde někdo, kdo o něj stojí a kdo mu uspokojí jeho základní potřeby, aniž by za to chtěl zaplatit předem.

I když svět není něžný jako děloha, chci v něm žít a cítit radost.

Melanie Navrátil se usměje a dál sleduje krupobití.

8.48 Čas (15)

(Titulek:) Sobota 10. 9. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Sobota, 10. září 2011.

8.49 Dospělost

Pokoj Melanie Navrátil, kolem poledne. Melanie Navrátil přebírá věci ve skříni. Některé z nich pokládá na podlahu před skříni.

Melanie Navrátil (m. o.): Dáda Dita mi tehdy nakonec nevynadala. Přišla jsem o zbytek úspor z loňské brigády a to oblečení jsem si musela všechno vyprat. Za to mi rodiče zbytek dluhu odpustili. Měla jsem radost, že to tak dopadlo. Připadala jsem si dospělá a poprvé po dlouhé době jsem měla znovu radost i sama ze sebe, i když jsem byla bez práce, bez vlastního telefonu a na mizině.

Melanie Navrátil vytáhne ze skříňě reklamní leták s nápisem, vstane a na světle si ho prohlédne:

Je potrat Sofina volba?
Nemluvňata k usmrcení – v Horké bramboře!

Melanie Navrátil nostalgicky vzdychne.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): Bývaly to příjemné a bezstarostné doby, když jsem ještě byla předseda třídy a všechno za mě rozhodovali a řešili jiní.

Melanie Navrátil odložit leták.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): Ale ty doby jsou pryč. Bude se mi po nich stýskat...

Z vnitřní strany dveří skříně sejme Miliin náhrdelník s červeným papírovým srdcem. Odejde s ním.

8.50 Popelnice

Kovová popelnice u chodníku u předzahrádky. Přijde Melanie Navrátil a odklopí víko. Popelnice je už téměř plná, nahoře leží složené noviny. Melanie Navrátil položí náhrdelník na ně. Pohledem se s ním rozloučí, bez zaváhání zaklopí víko a odchází.

8.51 Nový začátek

Chodba u vchodových dveří domu rodiny Navrátil, odpoledne.

Melanie Navrátil (m. o.): Když jsem se smířila s tím, že Mili miluje jinou, byla jsem připravena svěřit důvěru někomu dalšímu. Napadlo mě, že život není to, po čem nejvíc toužíme, ale to, co nám druzí dají, a také to, co my můžeme dát jim. Nevím, zda je to moudré, ale když tomu věřím, cítím se lépe. Už se mi nestýská.

Zazvoní domovní zvonek.

Melanie Navrátil (m. o.): Ke konci srpna jsem s rodiči odjela na dovolenou do zahraničí a seznámila se tam s Valérií Komárkovou.

Přijde Melanie Navrátil a otevře dveře. Za nimi stojí Valéria Komárková.

Valéria Komárková: Lúbim Ťa.

Melanie Navrátil: *(Usměje se.)* Já vás také.

Shrnutí epizody 2×8

Σ Toto byla devátá epizoda druhé série seriálu Ester Krejčí. Melanie Navrátil po maturitě nesehnala žádnou letní brigádu a v letní škole výtvarných umění, kam šla Mili, už měli obsazeno. Mili se tam sblížila s dívkou, která si říkala Sáček a chtěla se stát kadeřníkem. Mili připadalo, že miluje Melanii Navrátil i Sáčka. Melanie Navrátil nevěřila v polyamorii, tak Mili uspořádala párty, kam pozvala obě a chtěla se tam mezi nimi rozhodnout.

Protože měla starosti, opila se. Sáčkův sourozenec Jura jí pomohl s tříděním slaneho pečiva. Bernard Koniklecový řekl, že tančí v taneční skupině Porodní med. Janu Zlomilovou prý opustil Boris Bezděkovský, protože dal přednost hipsterovi, který ji označil jako „bananální“. Janě Zlomilové dělalo starosti, že je jedináček.

Sáček vyznal Mili lásku a ta mu slíbila, že neudělá nic, co by ho bolelo, a šla líbat Melanii Navrátil. Byla čím dál opilejší, a když políbila krejčovskou pannu, Sáček to nevydržel a omdlel. Mili upadla do bezvědomí také, a tak je obě spolu odnesly do Miliiny postele.

Mili se po nové zkušenosti rozhodla pro Sáčka a telefonicky oznámila Melanii Navrátil rozchod.

Melanii Navrátil to první den bolelo.

Druhý den zažila nával vzteku, který si nejprve chtěla vybit na Mili, ale když ta zavěsila, Melanie Navrátil rozbila telefon a těžce si nakopla palec.

Třetí den se rozhodla najít jiné způsoby, jak se k Mili vrátit, a zavolala svým přátelům. Moje vinná réva jí nemohla pomoci, protože byla v zaměstnání, kde budila pacienty, kterým se ještě chtělo spát, a roznášela jim léky, o které nestáli. Trápilo ji to, ale zkušená zdravotní sestra jí vysvětlila, že se s tím musí naučit žít. Ester Krejčí zprvu nechtěla Melanii Navrátil ani vyslechnout, nakonec jí však poradila navštívit partnerskou a rodinnou poradnu. Melanie Navrátil se ale místo toho rozhodla navštívit věštec, který sbíral měřítkové figurky z anime. Ten si nechal zaplatit předem a vyložil jí karty; odpověď na její otázku v nich však nebyla.

Čtvrtý den zoufalá Melanie Navrátil zkoušela hrát hru „Nemysli na Mili“ a prožila uklízecí mánii, díky níž se pořádně nevyspala a další dva dny byla beznadějně ospalá.

Sedmý den, když její stav přešel v depresi, jí zavolala Tamara Janů, aby jí sdělila, že když meteoroid dopadne na povrch, stane se z něj meteorit. Melanie Navrátil jí záviděla schopnost žít bez pocitů. Za několik dní vyrazila na rodinný nákup, ale místo toho, co měla, nakoupila oděvy a boty, protože jí připadalo, jako by jí mohly nahradit ztracený vztah.

Na železničním nástupišti potkala Mili a Sáčka spolu. Když je uviděla, uvědomila si realitu a smířila se s tím, že Mili miluje jeho. Melanie Navrátil a Mili se navzájem omluvily za své chování a popřály si šťastné životy. Zanedlouho Melanie Navrátil zažila skutečné krupobití, které ji přimělo zamyslet se nad sebou, nad životem a nad světem kolem sebe. A rozhodla se, že i když ten svět není něžný jako děloha, chce v něm žít a cítit radost.

Na zahraniční dovolené se seznámila s Valérií Komárkovou a už bez bolesti vyhodila náhrdelník, který symbolizoval její vztah s Mili.

Hudba k titulkům:

 The Script: *Six Degrees of Separation*.

Osoby

Mili (žena, 21) – *veselá dívka s krátkými kudrnatými hnědými vlasy.*

Sáček (žena, 20) – *dívka, student letní školy výtvarných umění. Má vyholenou hlavu a nosí sako.*

Melanie Navrátil (žena, 19) – *dívka.* → s. ??

Ester Krejčí (žena, 20) – *přítel Melanie Navrátil.* → s. ??

Moje vinná réva (žena, 20) – *přítel Melanie Navrátil. V této epizodě zaučující se zdravotní sestra.* → s. ??

Laris (muž, 19) – *bývalý spolužák Melanie Navrátil; nyní s ním žije Moje vinná réva.* → s. ??

Tamara Janů (žena, 20) – *bývalý spolužák Melanie Navrátil.* → s. ??

Jura (muž, 21) – *Sáčkův sourozenec. Také má vyholenou hlavu.*

Bernard Koniklecový (muž, 20) – *bývalý spolužák Melanie Navrátil.* → s. ??

Jana Zlomilová (žena, 19) – *bývalý spolužák Melanie Navrátil.*

Filip Navrátil (muž, 14) – *sourozenec Melanie Navrátil.*

Dita Navrátil (žena, 43) – *dáda Melanie Navrátil.*

Edgar Navrátil (muž, 45) – *dáda Melanie Navrátil.*

Karel Krejčí (muž, 48) – *dáda Ester Krejčí.*

Valéria Komárková (žena, 23) – *slovenská dívka, do které se Melanie Navrátil zamilovala na dovolené.*

Antonie Hviezdoslava (žena, 41) – *dáda Mili.*

věštec (muž, 35) – *kartářka, u které si Melanie Navrátil nechá vyložit budoucnost.*

pracovník (muž, 32) – *zaměstnanec vedení gymnázia Západní Město.*

vyučující letní školy (muž, 29) – *vyučující letní školy výtvarných umění.*

zkušená zdravotní sestra (žena, 45) – *zkušená zdravotní sestra v nemocnici; zaučuje Moji vinnou révu.*

pacient (muž, 55) – *pacient nemocnice.*

hlášení (ženský hlas) – *hlášení z reproduktoru.*

hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč.*

2×9 BICYKLIČKÁ MISE

Osoby

Barbora Janů (žena, 19) – *identická sestra Tamary Janů; venku na sobě má bílé tričko s dlouhým rukávem a bílé kalhoty. → s. ??*

Tamara Janů (žena, 19) – *identická sestra Barbory Janů; venku na sobě má bílé tričko s dlouhým rukávem a bílé kalhoty. → s. ??*

Anna Janů (žena, 41) – *dáda sester Janů.*

Suvok (muž, 26) – *fanoušek Star Treku, cyklista.*

muž s kočárkem (muž, 32) – *chodec.*

mladá žena s batohem na zádech (žena, 19) – *chodec.*

hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč.*

9.1 Čas

(Titulek:) Neděle 15. 8. 2010

hlas vypravěče (m. o.): Neděle, 15. srpna 2010.

9.2 Suvokův deník

Křižovatka chodníků před vchodem do panelového domu na adrese Galadrielina 3, dopoledne.

hlas vypravěče (m. o.): V Eichlerské dopravně demokratické republice cyklisté jezdí po chodnících mezi chodci. Kvůli bezpečí a plynulosti se provoz na chodnících řídí pravidly analogickými pravidlům silničního provozu v ostatních zemích.

Od kamery přijíždí na jízdním kole Suvok, na hlavě má helmu. Současně přichází zleva muž s kočárkem a zprava mladá žena s batohem na zádech. (Všichni jedou/jdou po pravé straně svého chodníku). Suvok i kočárek zastaví před hranicí křižovatky, mladá žena projde. Suvok projede rovněž ke vchodu a po něm projde křižovatku muž s kočárkem. Suvok zastaví před vchodem, sesedne z kola a zaparkuje jej do stojanu (zamkne visacím zámkem). Z batohu vytáhne diktafon a přiloží si jej k ústům.

Suvok: *(do diktafonu:)* Suvokův deník. Hvězdné datum 100815.9¹. Od dády Marie jsem dostal za úkol naučit dceru její kolegy jezdit na kole. Prý je to velmi neobyčejná dívka.

Suvok vypne diktafon a vydá se ke vchodu. Stiskne tlačítko zvonku a čeká.

Anna Janů: *(z reproduktoru:)* Haló.

Suvok: Dobrý den, tady Suvok.

Anna Janů: *(z reproduktoru:)* Pustím vás dovnitř. Přijďte do patra 8.

Suvok: Dobře.

Zámek na dveřích zabzučí, Suvok je otevře a vejde.

---

¹Čte se jedna nula nula osm jedna pět celých devět

9.3 Turbovýtah

Domovní výtah (záběr zvenku). Otevřou se dveře, Suvok vstoupí dovnitř a zvolí cílové patro. Dveře se zavřou a výtah se rozjede směrem nahoru.

9.4 Směrnice trpělivosti

Hala v bytě rodiny Janů². Vstoupí Anna Janů a Suvok (ten s helmou, ale v přezůvkách).

- Anna Janů:** Víte, Tamara Janů je velmi neobyčejná dívka.
- Suvok:** V jakém smyslu neobyčejná?
- Anna Janů:** Necítí takové ty normální věci, třeba radost, smutek, náklonnost. Nemůže se urazit, ale ani milovat.
- Suvok:** Takže nedokáže prožívat emoce?
- Anna Janů:** Zjednodušeně řečeno.
- Suvok:** Fascinující.
- Anna Janů:** Spoustu věcí, na které ostatní přijdou samy od sebe, se musela učit. Část jsem jí vysvětlila já, zbytek pochytila od své sestry.
- Suvok:** Ona má sestru?
- Anna Janů:** Barboru Janů. Půjde s vámi. Ale ještě k Tamaře Janů. Chtěla bych vás poprosit... je tak těžké to říct. Víte, já ji mám ráda. Cizím lidem obvykle není zrovna příjemné s ní mluvit, ona je taková – jiná, spouště lidí to vadí. Ale chtěla bych vás poprosit, abyste s ní měl trpělivost. Zvyknete si na ni. Uvidíte. Když se před ní hned neuzavřete, zvyknete si. Byl byste tak hodný a pokusil byste se?
- Suvok:** *(odhodlaně:)* Slibuji, že k ní budu přistupovat bez předsudků a xenofobie, trpělivě a nejlépe, jak budu schopen.
- Anna Janů:** *(Usměje se.)* Děkuji. Budu vám moc vděčná. — Kdybyste měl nějaké problémy, zkuste se domluvit s její sestrou.

---

²Hala vzniklá spojením obývacího pokoje s kuchyní. Uprostřed stojí stůl, kolem něj židle. Na jedné straně od stolu vybavení běžné pro kuchyni (např. kuchyňská linka), na druhé straně křeslo a televizor se satelitním přijímačem.

Suvok přikývne a usměje se.

Anna Janů: Počkejte tu.

Anna Janů odejde z místnosti. Suvok vytáhne diktafon.

Suvok: *(do diktafonu:)* Suvokův deník, dodatek: Podle nových informací jsou Tamaře Janů cizí emoce a má sestru Barboru Janů.

Suvok vypne diktafon a schová jej.

9.5 Empatik

Pokoj Barbory Janů³, ráno. Barbora Janů (bosá) sedí na zemi a usmívá se. Hladí mourovatou kočku Čiči, která jí klidně spočívá v klíně.

Anna Janů (m. o.): Tamaro, pojďte, Suvok je tu.

Tamara Janů (m. o.): Dobře.

Do pokoje vstoupí Anna a Tamara Janů.

Anna Janů: Barboro, Suvok dorazil.

Barbora Janů: Ale já bych teď chtěla být s Čiči. Co si tu beze mě počne?

Anna Janů: Postarám se o ni, jako když jdete na procházku. *(Klekne si k Barboře Janů.)*

(jemně:) Barboro... Vy se bojíte Suvoka, vidím vám to na očích.

Barbora Janů se zastydí.

Anna Janů: Nemáte čeho, vždyť jste ho ještě ani neviděla. Pojďte se na něj podívat a uvidíme. Co vy na to? *(Usměje se.)*

Barbora Janů chvíli váhá, pak úsměv opětuje a uloží Čiči do pelíšku.

Anna Janů: Tak se mi to líbí.

Anna a Barbora Janů vstanou.

9.6 První kontakt

Přijdou Anna, Barbora a Tamara Janů. Barbora Janů je bosá, Tamara Janů má na nohou bílé ponožky a sandály, jinak jsou sestry oblečeny stejně.

---

³U stěny naproti posteli stojí akvárium s rybičkami.

- Anna Janů:** Tak, to jsou mé dcery.
- Tamara Janů přijde blíž k Suvokovi, Barbora Janů zůstane stát u dády.*
- Tamara Janů:** Dobrý den. Jsem Tamara Janů.
- Suvok udiveně zazírá na Tamaru Janů, pak na Barboru Janů a zpět na Tamaru Janů.*
- Suvok:** Vy jste dvojčata?
- Tamara Janů:** Ano. Jednovaječná dvojčata. Dojde k tomu tak, že oplodněním vajíčka spermií vznikne zygota a ta se rozdělí na dvě, ze kterých jsou pak samostatná embrya.
- Suvok:** To jsem nevěděl. Jinak, já jsem Suvok.
- Tamara Janů:** Píše se to v učebnici biologie. Budete mě učit jezdit na kole?
- Suvok:** Ano. *(Je trochu v rozpacích.)* Vlastně, proto jsem tu.
- Tamara Janů:** Dobře.
- Suvok:** *(na Barboru Janů:)* Vy budete Barbora Janů, že ano?
- Barbora Janů:** *(Přikývne.)* Uhm.
- Tamara Janů:** To je hezká helma. Proč tam máte ty otvory?
- Suvok:** Otvory?
- Tamara Janů:** Ano.
- Suvok:** Kde? *(Chytne se za helmu.)*
- Tamara Janů:** Nahoře.
- Suvok:** Aha, ty. Nevím. *(Zamyslí se.)* Asi kvůli větrání. Ano, to bude ono. Aby se mi nezpotila hlava.
- Tamara Janů:** Děkuji.

9.7 Skřiváncí halucinace, Ozónová díra

SKŘIVÁNCÍ HALUCINACE

Chodník v panelovém sídlišti, dopoledne. Vedle sebe jdou Tamara Janů a Suvok. Každý z nich vede jízdní kolo. Následuje je Barbora Janů.

- Tamara Janů:** Suvoku.

- Suvok:** Ano?
- Tamara Janů:** Víte, jak od sebe rozeznat cukr a sůl? Já jsem na to přišla. Cukr je sladký, zatímco sůl je slaná.
- Suvok:** Na to není tak těžké přijít.
- Tamara Janů:** Vy už jste na to přišel?
- Suvok:** No... nevím, zda zrovna na tohle.
- Barbora Janů otráveně vzdychne. Suvok se na ni ohlédne.*
- Suvok:** Mimochodem, znáte Star Trek?
- Tamara Janů:** Ne. Co to je?
- Suvok:** Televizní seriál, můj oblíbený, mohl by se vám líbit. Ve skutečnosti je to celá řada seriálů a řada filmů a jsou i knihy, ale původně to byl jeden seriál.
- Tamara Janů:** To je zajímavé. Znáte Silmarillion?
- Suvok:** Ach, ano. Než jsem začal sledovat Star Trek, zajímal jsem se o Tolkiena.
- Tamara Janů:** V Silmarillionu se píše, že Lúthienina píseň byla jako píseň skřivánka, který stoupá z bran noci a rozlévá svůj hlas mezi hasnoucími hvězdami, protože vidí slunce za hradbami světa. Ale slunce přece nebylo za hradbami světa, křížovalo nižší oblasti Ilmenu, takže buď měl halucinace, nebo to byl optický klam. Která možnost je podle vás pravděpodobnější?
- Suvok:** Já si spíš myslím, že to byla nějaká básnická metafora. Tolkien je občas používal. Kvůli tomu se třeba s jistotou neví, jestli měli balrogové křídla.
- Tamara Janů:** Metafora je přenesené pojmenování na základě podobnosti.
- Suvok:** Ano.

OZÓNOVÁ DÍRA

- Barbora Janů:** *(Rozhlíží se.)* Ach!
- Suvok:** *(na Barboru Janů:)* Vy se nechcete naučit jezdit na kole?

- Barbora Janů:** Nechci. Pro člověka je přirozené chodit, ne sedět na bicyklu. Podle mě by lidé měli dělat to, co je jim přirozené.
- Suvok:** *(trochu pobaveně:)* Třeba lézt po stromech?
- Barbora Janů:** *(vážně:)* Třeba.
- Tamara Janů:** Sestra umí vylézt na strom už od svých devíti let.
- Suvok:** Opravdu?
- Tamara Janů:** Ano.
- Suvok:** Fascinující.
- Barbora Janů:** Ach! Kolik půdy si člověk přivlastnil asfaltem a betonem... Proč se nespokojí s tím, co mu dala dáda příroda?
- Suvok:** Člověk se musí rozvíjet. To je jeho podstata a evoluční výhoda. Proto potřebuje stále více zdrojů.
- Barbora Janů:** Ale k čemu to povede?
- Suvok:** No... *(Zamyslí se.)* snad k pokročilé mírumilovné společnosti.
- Barbora Janů:** Ne. Něco takového nemůže dopadnout dobře. Znečištění ovzduší, ozónová díra, devastace krajiny, civilizační choroby... Ach! Proč jsou lidé takoví?
- Suvok:** Já myslím, že to vidíte moc černě. Lidstvo si s tím poradí.
- Barbora Janů:** Ne, to není správné. Lidé se musejí naučit rozumět přírodě. A naslouchat jejímu hlasu, jinak to *nemůže* dopadnout dobře.

Suvok pokrčí rameny. Mlčí.

9.8 Vulkánské reakce

Dlouhé náměstí⁴, dopoledne. Přijde Suvok a sestry Janů a zastaví se.

- Suvok:** Tak jsme tu.
- Tamara Janů:** Už mě budete učit?

---

⁴Osmdesát metrů široká betonová plocha uprostřed sídliště táhnoucí se podél rovné tramvajové a železniční tratě dva kilometry daleko.

Suvok: Ještě chvílku. Zajímalo by mě, třeba, proč se vlastně chcete učit jezdit na kole.

Tamara Janů: Protože mám kolo.

Suvok: (*Zasměje se.*) Aha. No a jak jste k němu přišla?

Tamara Janů: Koupil mi ho dáda Pavel za dobré vysvědčení.

Suvok: Mimochodem, až se budete dívat na Star Trek, myslím, že se vám tam budou líbit Vulkánci. Připadá mi, že reagujete na otázky trochu podobně jako oni.

Tamara Janů: Dobře.

Suvok: Myslím, že můžeme začít.

Suvok odloží své kolo na zem a sundá si helmu. Tamara Janů také odloží kolo na zem.

Suvok: Začneme s helmou. Zkuste si ji nasadit. (*Ukáže na předek helmy.*) Touto stranou dopředu a utáhnout. Musí vám na hlavě držet.

Tamara Janů si nasadí svoji helmu a utáhne si ji. Suvok zkusí, zda jí helma drží.

Suvok: Výborně. Teď si vemte kolo.

Tamara Janů zvedne svoje kolo ze země.

Suvok: Takže... když rozeznáte cukr od soli, šlapátka od řídítek poznáte také. Tady na řídítkách je ovládání brzd. Tohle (*Ukáže.*) je zadní brzda a tohle (*Ukáže.*) přední. Používejte hlavně zadní, přední jen na posílení účinku. Když použijete přední samostatně, přeletíte dopředu. A toto je zvonek. (*Zazvoní.*) Chápete, co k čemu slouží?

Tamara Janů: Ano. Brzdami se brzdí a zvonkem se zvoní.

Suvok: Správně. Teď se zkuste na kolo posadit.

9.9 Pozemský trapas

Dlouhé náměstí, dopoledne. Tamara Janů sedí na kole, Suvok jde vedle ní a sleduje ji. Tamara Janů kousek popojede a zastaví nohou.

Suvok: Dobře.

Tamara Janů znovu popojede a zastaví nohou.

Suvok: Dobře.

Totéž ještě jednou.

Suvok: Dobře.

Barbora Janů (m. o.): Sestro!

Tamara Janů se ohlédne na sestru, přicházející zezadu s lahví vody.

Barbora Janů: Potřebujete se napít.

Suvok: Neměla byste ji rušit. Musí se soustředit na udržení rovnováhy.

Barbora Janů: Ale musí přece pít. Copak byste chtěl, aby byla dehydrovaná?

Suvok: Nechtěl, ale stačí, aby se napila, až bude mít žízeň.

Barbora Janů: Ale ona to nepozná!

Suvok: *(na Tamaru Janů:)* Opravdu?

Tamara Janů: V podstatě ano. Když jsme se sestrou venku, pijeme vždy spolu, abych si nemusela žízeň kontrolovat. Já ji totiž normálně necítím, když něco dělám.

Suvok: Aha, to jsem nevěděl. Promiňte.

Tamara Janů: Není zač.

Barbora Janů: Sestro, na promiňte se neříká „Není zač.“

Tamara Janů: Aha. A co se říká?

Barbora Janů: „Nic se neděje,“ nebo „V pořádku.“

Tamara Janů: Aha, dobře.

(na Suvoka:) Nic se neděje v pořádku.

Suvok zadržuje záchvat smíchu.

Barbora Janů: Jen jedno z toho. A vy se nesmějte!

Suvok: Promiňte, nechtěl jsem. Ale tam, odkud pocházím, se tomuto říká trapas. Hned to přejde.

Tamara Janů: Ještě, že já trapasy nedostávám.

Suvok dostane další záchvat smíchu, Barbora Janů si rukama zakryje oči. Tamara Janů se v klidu napije.

9.10 Oběd

Hala v bytě rodiny Janů. Anna, Barbora a Tamara Janů a Suvok (bez helmy) obědvají u stolu slepičí polévku. Sotva začali jíst.

Anna Janů: Jak to Tamaře Janů jde, Suvoku?

Suvok: Ráno to šlo pomalu, ale dělá velké pokroky.

Anna Janů: To ráda slyším.

Suvok: Už zvládá držet rovnováhu i v zatáčkách a na hrbolech, ukazovat rukou při odbočování vpravo i vlevo a dávat přednost. Na jízdu v terénu nebo na závody to ještě není, ale po chodníku už klidně jezdit může.

Barbora Janů vzdychne.

Suvok: Pak se ještě trochu projedeme. Mimochodem, děkuji za oběd.

Anna Janů: Není zač. Jsem ráda, že jste se připojil.

Suvok: Dáda Pavel není doma?

Anna Janů: Je ve službě.

Suvok: V neděli?

Anna Janů: On je strojvedoucí. Ale ani když je doma, neobědvá s námi. Raději jí sám.

Suvok: Hm... (*Zamyslí se.*)

9.11 Zranění

Dlouhé náměstí, odpoledne. Suvok a Tamara Janů jezdí po obvodu velkého kruhu. Suvok zazvoní, užívá si jízdy. Projedou okolo Barbory Janů, která je, stojíc na místě, sleduje.

Najednou se Tamara Janů za jízdy převrátí na levý bok a mrští sebou o zem. Přitom sebou trhne, ale nevydá ani hlásku. Barbora Janů se vyděsí a rozeběhne se k ní. Suvok u Tamary Janů zastaví, seskočí z kola a začne ji vyprošťovat.

Tamara Janů: (*Podívá se na Suvoka.*) Napadlo mě, že když zatáčím, působí na mě odstředivá síla. Že je to tak?

Suvok přestane s Tamarou Janů manipulovat, je v šoku. Doběhne k nim Barbora Janů.

- Barbora Janů:** Opatrně! Neublížte jí!
- Suvok se podívá na Barboru Janů.*
- Barbora Janů:** Já sama! (*Klekne si k sestře a chytne ji.*) Sestro! Nemáte nic vykloubeného nebo zlomeného?
- Tamara Janů:** (*Udělá několik pohybů klouby na rukou a nohou.*) Nemám.
- Barbora Janů:** Díkybohu. Pokuste se opatrně vstát.
- Suvok se vzpomátuje z šoku a začne sestry se zájmem sledovat. Tamara Janů se pomalu vyprostí z kola a vstane, sestra jí pomáhá. Tamara Janů má na levé ruce prodřený rukáv se stopami čerstvé krve a na levé noze prodřenou nohavici (zatím bez krve).*
- Barbora Janů:** Sestro, máte tam krev. Musíme s tím domů!
- Tamara Janů:** Aha. Dobře.
- Barbora Janů:** (*Vytáhne z batohu lahev vody.*) Ale nejdřív se to musí vymýt. (*Vymyje sestře ránu na ruce. Pak schová láhev zpět do batohu.*)
- Suvok:** (*na Tamaru Janů:*) Překvapilo mě, že jste nekřičela. Myslel jsem, že jste v bezvědomí. To je fascinující.
- Barbora Janů:** Fascinující? Jak jen můžete být tak bezcitný? Jste sobec! Moje sestra pro vás nic neznamena. (*Rozpláče se.*)
- Tamara Janů:** (*Prohlíží si ránu na ruce.*) To je zajímavé. Myslím, že mi to ještě trochu krvácí.
- Suvok:** (*užasle:*) Bezcitný?
- Barbora Janů chytne sestru za ruku a odvádí ji pryč. Suvok vezme oba bicykly a jde za nimi.*

9.12 Ošetření

Předsíní bytu rodiny Janů. Otevrou se dveře bytu a dovnitř vstoupí sestry Janů (Tamara Janů s helmou na hlavě) a za nimi Suvok.

- Barbora Janů:** Musíme to znovu vypláchnout, vydezinfikovat a obvázat. Půjdem do koupelny.
(*na Suvoka:*) Vy počkejte tady.

Sestry Janů odejdou do koupelny (bez přezutí). Suvok zůstane stát v předsíni. Vytáhne diktafon.

Suvok: *(do diktafonu:)* Suvokův deník. Hvězdné datum 100815 celých... *(Podívá se na náramkové hodinky.)* šestnáct. Sestry Janů vypadají sice úplně stejně, ale každá má zcela jinou povahu. Připomíná mi to rozdělení osobnosti kapitána Kirka v epizodě Nepřítel v nás.

Suvok vypne diktafon a zahledí se na dveře koupelny.

9.13 Suvokova zklamání

Hala v bytě rodiny Janů. Tamara Janů sedí v křesle, má obvázanou levou ruku a sestra (opět bosá) jí obvazuje nohu. Suvok (bez helmy) je sleduje.

Barbora Janů: *(Zajistí obvaz.)* Tak. *(Vstane.)*

Přichází Anna Janů.

Anna Janů: Proboha! Co se jí stalo?

Barbora Janů se smutně zahledí do země.

Suvok: Spadla z kola a odřela si ruku.

Tamara Janů: A nohu.

Anna Janů: *(Přijde k Tamaře Janů a chytne ji za ruku.)* Ach, Tamaro, co jsem to provedla? Nikdy jsem to neměla dovolit.

Barbora Janů chytne sestru za druhou ruku.

Tamara Janů: Budu se dál učit jezdit na kole?

Anna Janů: Ne. Bicykl půjde do bazaru.

Suvok: Ale vždyť se jen trochu odřela, to se za pár dní zahojí.

Anna Janů: Mohla si zlomit ruku. Mohla se zabít!

Suvok: *(jako by se chystal něco říct:)* Um...

Anna Janů: Už nechci nic slyšet!

Anna Janů pustí Tamařinu ruku a rázně odejde.

Suvok: *(smutně:)* Škoda.

Tamara Janů: Řekněte mi ještě něco o Star Treku.

- Suvok:** To je fakt, alespoň na něj se ještě můžete dívat.
- Barbora Janů:** O čem vlastně je ten Star Trek?
- Suvok:** Jsou to příběhy posádky hvězdné lodi Enterprise, která se vydává hledat nové formy života a nové civilizace za hranice známého vesmíru.
- Barbora Janů:** *(Vytřeští oči.)* To je sci-fi?
- Suvok:** Ano.
- Barbora Janů se lekne a utíká na chodbu a do svého pokoje.*
- Suvok:** Já za to nemohu!
- Suvok si vzdychne.*
- Suvok:** Neměla by odsuzovat něco, čemu nerozumí. Víte, co mám na Star Treku nejraději?
- Tamara Janů:** Nevím.
- Suvok:** Snahu o pozitivní vztahy s neznámými inteligentními tvory jako třeba v epizodě Ďábel v temnotě. Nejspíš si s nimi nejdřív nebudeme rozumět, nebudeme je chápat, ale pokud jsou inteligentní, můžeme se s nimi nakonec domluvit tak, aby to bylo výhodné pro obě strany. A měli bychom se o to snažit, protože je špatné něco odvrhnout a nenávidět jen proto, že tomu nerozumíme.
- Tamara Janů:** Aha. A jak poznáme, že jsou ti tvorové inteligentní?
- Suvok:** Podle toho, že se budou inteligentně chovat.
- Tamara Janů:** *(Zamyslí se.)* A jak vypadá takové inteligentní chování?
- Suvok:** No... to se dost těžko popisuje, ale většině lidí to připadá zřejmé.
- Tamara Janů:** Aha.
- Suvok:** No nic. Myslím, že už půjdu domů.
- Tamara Janů:** Dobře. Tak ať vás provází Síla.
- Suvok:** *(Zašklebí se.)* To je ze Star Wars. Ty nemám rád.
- Tamara Janů:** Aha. Ve Star Treku je to jinak?
- Suvok:** Slibte mi, že se budete snažit neplést si Star Trek a Star Wars.

Tamara Janů: Dobře, slibuji.

Suvok: No... pokud se chcete rozloučit jako trekkie, tedy fanoušek Star Treku, musela byste se naučit vulkánský pozdrav. (*Ukáže Tamaře Janů gesto vulkánského pozdravu.*) Žijte dlouho a blaze.

Tamara Janů se pokusí jeho gesto napodobit, ale rozjedou se jí prsty.

Suvok: Chce to cvik. Pokud se ještě někdy uvidíme, zkusím vás to naučit, ale dnes už půjdu.

Tamara Janů: Dobře.

Suvok odejde.

9.14 Shrnutí mise

Chodník před vchodovými dveřmi. Odpoledne. Suvok stojí s bicyklem opřeným o bok. Přiloží si k ústům diktafon.

Suvok: (*do diktafonu:*) Suvokův deník, dodatek: Zdá se, že tak, jako můžeme letět na nejzazší hranici známého vesmíru a objevit tam planetu, která je dokonalou kopií Země⁵, i s lidmi, jako jsme my, stejně tak můžeme na Zemi objevit vyrůstati mezi sebou bytosti tak odlišné, že bychom je neočekávali ani na druhém konci galaxie.

Suvok vypne diktafon, schová jej, nasedne na kolo a odjíždí.

---

⁵Taková se objevila v epizodě Star Treku 1x12 „Miri“.

Shrnutí epizody 2×9

Σ Toto byla první epizoda druhé série seriálu Ester Krejčí. K sestřám Janů dorazil Suvok, fanoušek Star Treku, který měl Tamaru Janů naučit jezdit na kole. Slíbil její dádě, že bude mít s Tamarou Janů trpělivost. Barbora Janů s nimi nechtěla jít (chtěla místo toho zůstat doma se svou kočkou Čiči), ale dáda Anna ji přemluvila.

Tamara Janů poučila Suvoka o vzniku jednovaječných dvojčat a pochválila mu helmu. Venku pak diskutovali o různých tématech, např. o tom, zda měl skřivánek v Silmarillionu halucinace. Barbora Janů byla z takových témat otrávená a lamentovala nad zkázonosným vlivem lidské civilizace. Suvok se ji pokusil přesvědčit, že lidstvo situaci zvládne a vyvine se ve vyspělou mírumilovnou společnost, ale Barbora Janů tomu nevěřila.

Suvok prohlásil, že Tamara Janů reaguje na otázky podobně jako Vulkanáci. Když se pak učila udržovat rovnováhu při popojíždění, musela se napít a vznikla trapná situace, kterou Suvok označil jako „trapas“, dostavši záchvat smíchu. Suvok poobědval v rodině Janů a po obědě se s Tamarou Janů, která už se mezitím celkem naučila jezdit, projížděl po Dlouhém náměstí. Tamara Janů však z kola spadla a odřela si ruku a nohu. Barbora Janů obvinila Suvoka z bezcitnosti, odvedla Tamaru Janů domů a ošetřila ji. Dáda Anna pak další výuku cyklistiky zakázala a prohlásila, že bicykl půjde do bazaru, což Suvoka zklamalo. Když se Barbora Janů dozvěděla, že Star Trek je sci-fi, při představě, že se na něj bude její sestra dívat, se lekla a utekla do svého pokoje. Suvok pak Tamaru Janů vysvětlil, čeho si na Star Treku nejvíc cení, a rozloučil se s ní vulkánským pozdravem. Výsledné zjištění své „mise“ pak se značnou dávkou nadsázky zaznamenal do „Suvokova deníku“.

Hudba k titulům:

Queen: *Bicycle Race*.

2×10
REFLEXE NEKONEČNÉHO PŘÍBĚHU

10.1 Prohlášení

(Titulek:) Postavy v následující epizodě jsou jen představy Ester Krejčí a jsou zkresleny jejím vnímáním, předsudky a zkušenostmi, takže je nelze přesně asociovat s jejich předobrazy, ať už to byly reálné osoby, nebo literární postavy.

hlas vypravěče (m. o.): Postavy v následující epizodě jsou jen představy Ester Krejčí a jsou zkresleny jejím vnímáním, předsudky a zkušenostmi, takže je nelze přesně asociovat s jejich předobrazy, ať už to byly reálné osoby, nebo literární postavy.

10.2 Čas (1)

(Titulek:) Čtvrtek 26. 5. 2011

hlas vypravěče (m. o.): Čtvrtek, 26. května 2011.

10.3 Konec?

Záběr zvenku na prosklené samozavírací vchodové dveře budovy gymnázia Podolí II, kolem poledne. Ester Krejčí, jdouc zevnitř, si je pootevře a vyjde ven. Dveře za ní zaklapnou. Ester Krejčí kousek poodejde a zastaví se. Otočí se ke dveřím a zahledí se na ně. Na tváři nedává nic najevo, ale uvnitř je rozrušená.

10.4 Čaj o páté

Kuchyně v domě rodiny Krejčích, večer. Ester a Ingrid Krejčí večeří topinky, pomazané rostlinným tukem, a čaj. Na stole mají klasickou porcelánovou čajovou konvici. Obě jsou přítom introvertně ponořeny do sebe. Ester Krejčí si přilije do svého šálku. Pak svou dádu náhle osloví.

Ester Krejčí: Dádo Ingrid.

Ingrid Krejčí: *(bez zájmu:)* Hm?

Ester Krejčí: Dnes jsem byla na gymnáziu naposledy. Na vysoké škole mě patrně čeká jiný kolektiv a odlišné sociální prostředí. Souhlasíte?

Ingrid Krejčí: Evidentně ano.

Ester Krejčí: Takže na gymnázium se vlastně už nikdy nevrátím.

Ingrid Krejčí: To je pravda.

Ester Krejčí mlčí, ale je zřejmé, že ji to trápí. Dáda Ingrid si toho nevšimá a zabývá se vlastními myšlenkami.

10.5 Soumrak

Pokoj Ester Krejčí, večer. Vejde Ester Krejčí; na sobě má černé pyžamo a nese sklenici vody. Pozorně projde po dřevěných parketách k posteli. Vleze tam a odloží si brýle. Vezme si tabletku léku a zapije ji vodou. Odloží sklenici a vezme si knihu Medvídek Pú. Zahledí se na ni.

Ester Krejčí (m. o. – myšlenky): Život ve Stokorcovém lese je bezstarostný a spravedlivý. Všechny zůstávají stejné. Každá má svoji sociální roli a ta jí zůstane už navždy. Realita taková není. Ale přesto...

Ester Krejčí si knihu přitiskne k tělu a přikryje se. Zhasne a najednou je úplná tma.

Ester Krejčí (m. o. – myšlenky): Ach, dnes se mi nebude snadno usínat. Snad bych si v sobě měla nejprve udělat pořádek...

10.6 Vnitřní svět, Otisky

VNITŘNÍ SVĚT

Vědomí Ester Krejčí. Je vidět podlaha z dřevěných parket, jaké má Ester Krejčí v pokoji, a nad ní se v dálce převalují husté černé mraky, což je doprovázeno slabým zvukem šplouchání vody. Na podlaze se objeví Králíček. (Poznámka: v následujících obrazech se postavy průběžně objevují a mizí tak, aby to vypadalo smysluplně s ohledem na to, že se má jednat o vizuální znázornění lidského vědomí. Postavy by se tedy měly objevovat a mizet, analogicky jako si je člověk uvědomuje a zase se z jeho vědomí vytrácí.)

Králíček: Měla byste si v sobě udělat pořádek. Jen se podívejte na svůj vnitřní svět! Jak chcete navrhovat řešení problémů společnosti, pokud si nejdřív nevyřešíte ty svoje?

Martin Potocký: Člověku se lépe usíná, když je vyrovnaný. Bylo by utilitární pokusit se o meditaci.

já: POKUSÍM SE.

Ester Krejčí: Když chci meditovat, měla bych asi začít posvátnou slabikou óm, abych si vyprázdnila mysl od všedních starostí a koncentrovala se na filozofii. (*Rozhlédne se po jinak prázdné podlaze.*) Hm... konstatuji, že má mysl je už vyprázdněná dost. (*Zamyslí se.*) Co jsem to vlastně chtěla řešit?

Pauza, během níž Ester Krejčí zmizí.

já: CÍTÍM SE.

já: VNÍMÁM SVOJE VĚDOMÍ.

já: VNÍMÁM SVOJE MYŠLENKY.

OTISKY

já: ODKUD PŘICHÁZEJÍ?

myšlenky: V paměti máte cosi jako otisky všech lidí a jiných bytostí, které znáte.

Moje vinná réva: Přátel,

Melanie Navrátil: kamarádů,

Nikola Merlinová: učitelů,

J. R. R. Tolkien: známých osobností, o které jste se zajímala,

medvídek Pú: literárních a filmových postav,

starý Servác: i těch, které jste vymyslela sama;

Ingrid Krejčí: rodičů...

já: VY JSTE TU TAKÉ?

Karel Krejčí: My jsme ti nejdůležitější. Vychovali jsme vás a vaše nejhlubší myšlenky a komplexy pocházejí z nás.

Melanie Navrátil: Mimochodem, když má lesba milostný vztah ke své dádě-ženě, je to Elektřin, nebo oidipovský komplex¹?

---

¹V psychoanalýze je milostná náklonnost zrozence-muže k jeho dádě-ženě označována jako oidipovský komplex, zatímco analogická náklonnost zrozence-ženy ke své dádě-muži jako Elektřin komplex.

- Tamara Janů:** Nevím. Ale je to zajímavé.
- já:** CO JEŠTĚ VÍM O TĚCHTO OTISCÍCH?
- Karel Krejčí:** Některé jsou tak detailní a intimní, že vám dovolí úspěšně anticipovat myšlenky druhé osoby,
- Vlasta Tramvajová:** jiné tak mlhavé, že si sotva vzpomenete, kde jste je získala.
- medvídek Pú:** Ale asi nebudou úplně přesné. Nebo se mýlím? (*Zamyslí se.*)
- Ijáček:** Některé otisky jsou vám něžné a blízké,
- Kňour:** a jiné vás zase naplňují strachem, znechucením a odporem. (*Přejede si prsty po rozkroku a zatváří se vzrušeně.*)
- Ester Krejčí:** Je mezi nimi i představa, jakou máte o sobě, byť pravděpodobně idealizovaná.
- myšlenky:** A mnohé myšlenky nemáte spojeny s konkrétními lidmi, přestože od nich jistě pocházejí. Možná jste je někde četla nebo slyšela.
- já:** V JAKÉM VZTAHU JSOU TYTO OTISKY KE MNĚ?
- myšlenky:** Vychází z vás a jsou součástí vašeho já. Nejsou jen napodobeními lidí, jsou ovlivněny tím, jaká jste. Stopa na kameni vypadá docela jinak než stopa téhož chodidla v jemném písku a analogicky otisk někoho ve vaší mysli může vypadat docela jinak než jeho otisk v mysli druhého.
- já:** OPRAVDU JSOU SOUČÁSTÍ MÉHO JÁ?
- myšlenky:** Určitě.
- Některé mraky zčernají.*
- Ester Krejčí:** Jsem tedy zloděj, když znám myšlenky zloděje a chápu ho?
- Nikola Merlinová:** Nejste.
- Černé mraky zase zešednou.*
- Nikola Merlinová:** Zlodějem je pouze ten, kdo podle myšlenek zloděje konal.
- Martin Potocký:** Zákon postihuje pouze činy, ne myšlenky.
- Moje vinná réva:** Krást se nemá!
- Nikola Merlinová:** Analogicky rasistou je pouze ten, kdo podle rasistických myšlenek konal, ne ten, kdo o nich uvažuje či kdo je chápe.

- Martin Potocký:** Otisky osob, které znáte, výrazně utvářejí vaši identitu.
- já:** ALE VŽDYŤ JSOU TAK ODLIŠNÉ OD TOHO, CO POVAŽUJI ZA SVÉ JÁ.
- já:** NEJSOU SPÍŠE SOUČÁSTÍ TĚCH LIDÍ, OD NICHŽ POCHÁZEJÍ?
- Martin Potocký:** Když kůň projde po písčité pláži, zanechá po sobě stopy. Jsou ty stopy součástí pláže, nebo součástí koně?
- já:** SOUČÁSTÍ PLÁŽE.
- Martin Potocký:** Správně. Protože kůň už na pláži dávno není, možná dokonce zemřel a jeho tělo se rozpadlo v prach, ale jeho stopy na pláži stále jsou. Kdyby se však ztratila pláž, stopy by zmizely, i kdyby ten kůň stále žil. Otisky lidí, které znáte, jsou tedy nepochybně součástí vás a nikoho jiného.
- J. R. R. Tolkien:** Když třeba vaši rodiče zahynou ve válce, jejich otisky ve vaší mysli zůstanou a nemusí být nijak ovlivněny.
- já:** K ČEMU TYTO OTISKY SLOUŽÍ?
- Barbora Janů:** Jsou darem přírody.
- Melanie Navrátil:** Potřebujeme je k práci a k životu.
- Vojtěch Verner:** Z nich vyvěrá naše fantazie.
- Karel Krejčí:** Podílejí se na naší výchově a socializaci.
- Moje vinná réva:** Pomáhají nám kompenzovat naše nedostatky. Já třeba neumím odhadnout zlé úmysly, ale otisk vás mi v tom vždy pomůže. Jsem vám za to moc vděčná.
- já:** MNĚ, NEBO OTISKU VE VÁS?
- Moje vinná réva:** Nad tím jsem nikdy nepřemýšlela.
- Martin Potocký:** Lidé tyto otisky často považují za osoby, o jejichž otisky jde, ale ve skutečnosti jsou to cosi jako fotografie. Skutečný člověk se neustále mění a je plný rozpolcenosti a vnitřních sporů. Otisky ve vaší mysli jsou jen nepřesné obrysy podobné stopám po tanci ve vrstvě mouky na podlaze — či zachyceným mihotavým stínům.

já: TO MI PŘIPOMÍNÁ PLATÓNOVO PODOBENSTVÍ O JESKYNI.

10.7 Podobenství o jeskyni

Sókratés: Takoví lidé by viděli z předmětů jen stíny vrhané ohněm na protější stranu jeskyně. A kdyby mohli vespolek rozmlouvat, jistě by mysleli, že těmi jmény, která dávají tomu, co před sebou vidí, označují skutečné předměty.

Ester Krejčí: *(k Sókratovi:)* Ale vy předpokládáte, že člověk vzdělaný a nadaný patřičnými schopnostmi může nahlédnout pravou podobu těch věcí, avšak u lidí by totéž přece bylo narušením jejich intimních sfér a porušením jejich práva na soukromí.

Ingrid Krejčí: Pokud člověk odhalí druhému svoje nitro, stane se zranitelným.

Mraky v pozadí zavíří.

Radek: To nedovolím. Já nikdy nebudu zranitelný. Nikdy!

Ester Krejčí: Já se nechovám tak hrubě jako vy, ale chápu vás. Také mám strach odhalit druhým svoje nitro.

Ingrid Krejčí se nápadně a nezvykle usmívá.

Ester Krejčí: Strach z manipulace. Strach, že mě někdo ovládne a zneužije. Strach, že mi ublíží.

Radek: Jsme na tom stejně, ale ve skutečnosti bych vám to nejspíš nikdy nepřiznal. Já jsem jen nedokonalý otisk skutečnosti ve vaší mysli.

Ijáček: To nevadí. Všichni jsme nedokonalí a něco nám chybí. *(Skloní hlavu a podívá se sobě mezi nohy.)* Mimochodem, neviděli jste někde můj ocas?

Radek: Realita je jiná. V realitě bychom si možná tolik nerozuměli.

Kňour: V realitě možná nejsem takový blbec.

já: TAKŽE OTISKY NÁM UMOŽŇUJÍ DRUHÝM POROZUMĚT?

Nikola Merlinová: Ano. Ale nejen to. Umožňují nám porozumět i samy sobě, tomu, co máme s druhými společného.

- Martin Rusovský:** Jsou nedokonalé, ale jsou to nejlepší, co máme k dispozici.
- Vojtěch Verner:** Museli bychom lidi modernizovat na kyborgy, abychom dosáhli něčeho lepšího.
- Barbora Janů:** Ale to by bylo proti přírodě!
- Astra:** Možná by se na tom dalo vydělat. Implantovala bych lidem čipy, které by je nutily mě milovat, uctívat a pracovat pro mě.
- Ester Krejčí:** Otisky druhých nám umožňují vidět věci a lidi z různých úhlů pohledu.
- já:** MĚLA BYCH CHTÍT POROZUMĚT DRUHÝM?
- medvídek Pú:** Jakkoliv je člověk inteligentní, těžko může znát o něčem celou pravdu. Vaše hlava je něco jako polička na džbánky. V životě jsem neviděl tak velkou, aby se na ni vešly všechny, ve kterých je alespoň troška medu.
- Sókratés:** Představte si následující podobenství: sedíte u počítače s omezeným přístupem k internetu a máte k dispozici jen chat a stránku s fotografií určitého člověka zepředu datovanou před čtrnácti dny.
- já:** ZVLÁŠTNÍ PŘEDSTAVA.
- Sókratés:** Podobná nám. Pokud byste v takové situaci nevěděla nic víc a neznala byste jiné lidi, kdybyste mluvila o něm, nemluvila byste snad o té fotografii?
- já:** DOZAJISTA.
- Sókratés:** A nebudete-li mít jiný zdroj představy o lidském těle, můžete si snadno domyslet, že zezadu vypadá stejně jako zepředu, že tam má tvář, prsy, břicho a podobně.
- Kňour:** Prsy, mmm... (*Olízne si rty.*)
- Sókratés:** Ale můžete se po chatu spojit s lidmi, kteří mají přístup na jiné stránky, kde vidí dané tělo jinak, třeba zezadu, a jejich pohled je analogicky zkreslený jako ten váš. A dohromady si pak uděláte lepší představu o skutečné podobě lidí a věcí.
- já:** CHÁPU.

10.8 Meritum úzkosti, Nekonečný příběh

MERITUM ÚZKOSTI

- já:** ALE CÍTÍM...
- Melanie Navrátil:** Úzkost.
- Prasátko:** Strrrrach!
- Radek:** Vztek!
- Nikita Král:** Deptající nejistotu.
- já:** Z JAKÉ PŘÍČINY?
- Nikola Merlinová:** Absolvovala jste gymnázium.
- Kňour:** (*závistivě:*) Se samými jedničkami.
- Melanie Navrátil:** Odešla jste ze třídy, kam jste patřila, a už se tam nikdy nevrátíte.
Mraky u podlahy se trochu uklidní.
- Ester Krejčí:** Ještě, že tak.
- Nikola Merlinová:** Leda byste šla studovat na pedagogickou fakultu. Je jen na vašem rozhodnutí, jak si zařídíte život.
- Severín Srp:** Můžete se na příklad sobecky inspirovat charakterem své oblíbené literární postavy,
- medvídek Pú:** což možná není ten nejchytřejší nápad, pokud má v hlavě slámu... jako já,
- J. R. R. Tolkien:** nebo můžete raději naslouchat moudrým radám zkušených.
- medvídek Pú:** Mají jistě víc rozumu než já. Zdalipak mají také nějaký med?
- já:** JSEM ZMATENÁ. CO SE MI VLASTNĚ STALO?
- Ingrid Krejčí:** Dokončila jste jednu etapu svého života.
- Nikola Merlinová:** Úspěšně.
- Ingrid Krejčí:** A začínáte další. Byla jste donucena opustit sociální skupinu, do níž vám dalo velkou námahu se integrovat, a máte strach, že v novém prostředí selžete a bude vám ublíženo. Je normální, že

zažíváte tyto pocity, takže vám nebudu oporou a nechám vás se s nimi vypořádat. Ale to vy už víte.

Ijáček: Přesně to jsem si myslel od začátku. Tak to prostě je.

Mraky se zastaví.

NEKONEČNÝ PŘÍBĚH

já: CÍTÍM SE JINAK. CO TO ZNAMENÁ?

myšlenky: Vše je v pořádku. Jen skončila jedna kapitola vašeho příběhu a začala další.

Mraky se dál převalují, ale trochu se zmenší.

já: CO BYLO OBSAHEM TÉ PŘEDCHOZÍ KAPITOLY?

Nikola Merlinová: Vzpomeňte si. Seznamovala jste se se spolužáky, kteří vám vadili, ale současně vám pomáhali budovat sociální dovednosti, protože vaši rodiče v tom selhali. Také jste se učila a vašim dlouhodobým cílem bylo absolvovat maturitu.

já: A CO BUDE OBSAHEM TÉ NÁSLEDUJÍCÍ?

Radek: Přežít.

Jana Zlomilová: Dospět a založit rodinu...

Melanie Navrátil: Najít si zaměstnání.

Vojtěch Verner: Vynalézt obří roboty a ovládnout svět!

medvídek Pú: Najít nový zdroj něčeho sladkého... (*Zasměje se při té představě.*)

Kňour: Víte, jak chutná sperma?

Tamara Janů: Nevím. Ale chtěla bych to zjistit.

Ijáček: Prostě jen čekat, zda si na vás někdo vzpomene, a když ne, postaráte se o sebe sama.

Tygr: Ne! Budete se bavit a dělat to, v čem jsou intelektuálové nejlepší!

Nikola Merlinová: Možná prostě jen strávit nejdlejší prázdniny vašeho života...,

Ester Krejčí: když nepočítáme důchod,

Karel Krejčí: a pak nastoupit na vysokou školu a najít si tam nové přátele,

Moje vinná réva: ale neopustit ani ty stávající, pokud vás potřebují. I když se s nimi už nebudete vídat tak často.

já: A TA KAPITOLA TAKÉ SKONČÍ?

myšlenky: Ano. A pak začne zase další.

já: BUDE TO TAK STÁLE?

Karel Krejčí: V jedné z kapitol zemřete.

Barbora Janů: I smrt patří k životu.

já: CO BUDE NÁSLEDOVAT PO MÉ SMRTI?

myšlenky: Váš osobní příběh skončí, ale ten je jen součástí mnoha dalších, větších příběhů. Příběhu státu, příběhu lidstva, příběhu Země. I ty možná jednou skončí, ale všechny jsou součástí obrovského nekonečného příběhu a ten bude dalšími kapitolami pokračovat navždy.

Nad mraky se krátce objeví reklamní leták s nápisem:

Jaké je to být nesmrtelný?
Nekonečný příběh – v Horké bramboře!

Mraky zatím výrazně zesvětlají.

já: OPRAVDU NAVŽDY?

myšlenky: Vše ostatní končí a začíná. Nic jiného netrvá věčně, ale příběh konců a začátků, zániků a vzniků, pádů a vzestupů, který vytvářejí svými kauzalitami a determinacemi všechny existující entity ve vesmíru, bude pokračovat stále, bez ohledu na to, co se stane vám, Eichlerské dopravně demokratické republice, lidstvu či planetě Zemi. Vždy bude existovat něco, co bude nadáno více či méně svobodnou vůlí a co se bude v rámci svých okolnostmi omezených možností snažit dát své existenci smysl.

já: CO VÍM O TOMTO NEKONEČNÉM PŘÍBĚHU?

myšlenky: Často se nám jeví absurdní, protože jeho smysl je mimo možnosti našeho chápání.

já: SOUHLASÍM.

- myšlenky:** Je nepředstavitelně složitý. Je nejkrásnější, protože v sobě zahrnuje všechna ostatní díla živé i neživé přírody, analogicky jako v sobě třeba román může zahrnout báseň.
- já:** KDO HO TVOŘÍ?
- myšlenky:** Skládá se z osobních příběhů všech živých bytostí i neživých entit ve vesmíru, z jejich začátků, průběhů a konců. Život je lidský způsob, jak se podílet na jeho tvorbě.

10.9 Orientace v životě, Okolnosti

- já:** JAKÁ BY BYLA VHODNÁ METAFORA PRO POCHOPENÍ ŽIVOTA?
- myšlenky:** Cesta.
- Kryštůfek Robin:** Výzkumná expedice!
- Ester Krejčí:** Život je expedice, na níž mladý člověk objevuje to, co již všichni starší dávno objevili, a vydává se tam, kde už vrstevníci jeho rodičů dávno jsou. Opravdu zajímaví.
- J. R. R. Tolkien:** Život je jako cesta z Hobitína do Mordoru.
- Charón:** Ze které se už ovšem nevrátíte.
- J. R. R. Tolkien:** Vráťte se, ale budete jiná.
- Ester Krejčí:** Už to nebudete vy.
- Karel Krejčí:** Budou to vaše děti. I vy jste pro mě ekvivalentem návratu do mého dětství. Díky prezidentu Eichlerovi za bezgenderovou společnost, díky níž se k vám mohu asociovat jako ke svému následníkovi, bez ohledu na vaše pohlaví.
- já:** CO JE V ŽIVOTĚ DŮLEŽITÉ?
- Králíček:** Nesmíte si zapomenout potraviny.
- medvídek Pú:** Na ty já nikdy nezapomenu.
- Králíček:** (*Púovi:*) Protože nemyslíte na nic jiného.
- Klokanice:** Potřebujete někoho, kdo se o vás postará, dokud jste ještě příliš mladá.

Mraky se trochu rozjasní.

Ingrid Krejčí: A odvrhne vás, až nadejde korektní fáze vašeho života.

Mraky opět zhoustnou.

Nikola Merlinová: V mládí je důležité mít ideály; vědět, kdo jste a kam chcete dojít; nevzdávat se a hledat cesty, které tam vedou.

Ingrid Krejčí: (*lhostejně:*) Skutečně důležité je jen uspokojit svoje tělesné a psychické potřeby, ostatní lidi můžete ignorovat.

Moje vinná réva: To je sobecké! Člověk musí altruisticky pomáhat v uspokojení potřeb i druhým.

Kňour: Měl bych jednu takovou potřebu...

Moje vinná réva: (*Zastydí se.*) Ehm...

Moje vinná réva zmizí a po ní i Kňour.

já: JAK SE MÁM V ŽIVOTĚ ORIENTOVAL?

Ester Krejčí: Mohla bych zkusit bodat slepeckou holí sarkasmu² všechny kolem sebe.

J. R. R. Tolkien: Zajímejte se o historii, skutečnou i fiktivní.

Radek: Poslouchejte jen svůj instinkt, všechno ostatní je lež!

Moje vinná réva: Věřte všemu, co lidé říkají. Určitě to s vámi myslí dobře.

Vojtěch Verner: Prostě zkoušejte, co vás napadne, a sledujte, jak to dopadlo.

Karel Krejčí: (*Krouť hlavou.*) To není dobrý nápad. Život je příliš krátký na to, aby ho člověk strávil jen pokusy a omyly.

Laris: Nakonec by mohl zjistit, že celý jeho život byl vlastně jen omyl...

Ingrid Krejčí: (*k Ester Krejčí:*) Vy jste nebyla nechtěné dítě.

Karel Krejčí: Potřebovali jsme vás, abychom z vás vychovali mladého intelektuála, vzpomínáte?

Ester Krejčí: To byl tedy adekvátní důvod k tomu porodit dítě...

---

²Ester Krejčí zde metaforou přirovnává sarkasmus ke slepecké holi, čímž nabízí myšlenku, že lidé se mohou vyjadřovat sarkasticky („kousavě“, pohrdavě, zraňujícím způsobem) třeba jen proto, že jsou sociálně dezorientovaní a nemají v úmyslu svým projevem někomu ublížit, podobně jako slepec nechce ublížit člověku, do kterého vrazí svou holí.

- starý Servác:** Zajímejte se o osudy starších. Ukážou vám cesty životem, po kterých možná jednou půjdete.
- Neptuna:** Ty jsou zastaralé, musíte se vydávat jen těmi nejmodernějšími cestami.
- Karel Krejčí:** Životem vede mnoho různých cest. Když se vydáte po té, kterou jsme pro vás připravili, budeme vám pomáhat.
- Ingrid Krejčí:** Na ostatních cestách budete sama.
- Bernard Koniklecový:** Pokud si nenajdete vhodného partnera.
- já:** KTERÁ CESTA ŽIVOTEM JE NEJLEPŠÍ?
- myšlenky:** Každý člověk je jedinečný.
- Jana Zlomilová:** Nechci! Není normální být jedinečná. Musím být to, co ostatní. Nechci čelit sociálnímu vyloučení.
- myšlenky:** Proto cesta, které je pro jednoho nejlepší, nemusí být pro druhého ani vhodná.
- Ester Krejčí:** Takže se nemusím vydat cestou, kterou mi vytyčili rodiče?
- Nikola Merlinová:** Nemusíte.
- Ingrid Krejčí:** Ale pokud to uděláte, budete to mít snazší, alespoň než vám bude čtyřicet.
- já:** KTERÁ CESTA ŽIVOTEM JE TEDY NEJLEPŠÍ PRO MĚ?
- medvídek Pú:** To nevím.
- myšlenky:** To neví ani největší mudrc na světě.
- Ester Krejčí:** Mám to snad vědět já?
- myšlenky:** Musíte tu cestu teprve objevit. Pro každého je lepší nějaká jiná.
- Moje vinná réva:** Pro někoho je lepší mít spoustu přátel,
- Nikita Král:** pro jiného zase být sám.
- Melanie Navrátil:** Pro někoho je lepší tvrdě pracovat a obětovat se svým ideálům,
- Vojtěch Verner:** pro někoho zase válet se a snít o nesmyslech
- Ingrid Krejčí:** nebo prostě zůstat doma a nesníť o ničem. Prázdný život uběhne neuvěřitelně rychle a je to pohodlnější než sebevražda.

- já:** ALE JAK POZNÁM, KTERÁ CESTA JE PRO MĚ NEJVHODNĚJŠÍ?
- medvídek Pú:** (*Zamyslí se.*) Myslím, že pro mě je vhodná každá cesta, kam se mnou jde Kryštůfek Robin. I když to třeba znamená mlátit hlavou o schody³.
- Ester Krejčí:** Není divu, že máte tak málo rozumu, když s vámi zachází takto.
- Zorana:** Možná byste měla jít cestou, které pak nebudete litovat.
- Ester Krejčí:** Dobře. Pořídím si křišťálovou kouli, abych věděla, která to je.⁴
- Ijáček:** Myslím, že nezáleží na tom, co vám po cestě spadne na hlavu, nebo zda je plná trnů. Jde jen o to, s kým po ní jdete a kam máte namířeno.
- Ester Krejčí:** Všechny cesty vedou do hrobu.
- Ijáček:** Bohužel.
- myšlenky:** Ale některé jsou lepší než jiné; dávají vám naději. Naději, že si jednou budete svého příběhu vážit a budete za něj vděčná.
- Moje vinná réva:** Můžete třeba zanechat v myslích druhých lidí otisky, které jim pak budou pomáhat.
- Melanie Navrátil:** Pokud budou mít čas vám naslouchat...
- medvídek Pú:** a pokud jim budete mít, co říci,...
- Ester Krejčí:** a za předpokladu, že jejich kognitivní funkce budou kompatibilní s mými komunikačními stereotypy,
- Laris:** a že to, co jim řeknete, hned nezapomenou.
- Moje vinná réva:** Jistě si toho budou vážit a budou si to dlouho pamatovat.
- Neptuna:** Dlouho? (*Mávne rukou.*) Jen než se překlíknou na stránku, která se jim bude líbit víc.
- Ijáček:** Nebo můžete někomu druhému postavit dům,
- Barbora Janů:** zasadit strom,

³Tato zmínka odkazuje k začátku knihy Medvídek Pú, kde se praví: „Tady jde ze schodů za Kryštůfkem Robinem Michal Medvěd hlavou napřed, bum, bum, bum.“

⁴Tato věta byla pravděpodobně mírněna ironicky.

- Klokanice:** porodit vlastní děti
- myšlenky:** nebo je alespoň vychovat
- J. R. R. Tolkien:** nebo jim svým vyprávěním přichystat pár hezkých chvil.
- Vojtěch Verner:** Nebo vynalézt něco, co budou používat do konce života.
- myšlenky:** Každá cesta nabízí a žádá něco jiného. Vhodná je každá cesta, která vám připadá příznivá a kterou vám okolnosti dovolí jít.

Mraky pomalu částečně zřídnou.

OKOLNOSTI

- já:** MOHU OVLIVNIT OKOLNOSTI SVÉHO ŽIVOTA?
- Martin Potocký:** Jen omezeně.
- Karel Krejčí:** Například rodiče si vybrat nemůžete.
- Nikola Merlinová:** Odcestovat do jiné země a přijmout cizí kulturu je obtížné, ale možné.
- Karel Krejčí:** My jsme to podstoupili.
- Moje vinná réva:** Najít si přátele je relativně snadné.
- Nikola Merlinová:** Také můžete změnit svoje postoje k životu, i to je snadné, když si to uvědomíte.
- já:** MOHOU TYTO OKOLNOSTI OVLIVNIT MĚ?
- Karel Krejčí:** Naprosto drtivě.
- Severín Srp:** Děsivé, že?
- Ijáček:** Já to tak bral odjakživa.

Mraky se uklidní.

10.10 Seppuku, Předsevzetí a naděje

SEPPUKU

- Ingrid Krejčí:** Chcete tedy pokračovat do další kapitoly nekonečného příběhu?

- já:** MÁM NA VÝBĚR?
- Laura Sonetová:** Asi tak jako u slohové práce na téma ideální dovolená.
- Ester Krejčí:** Už tehdy jsem se mohla pokusit o seppuku⁵.
- Tamara Janů:** Pokud byste ovšem sehnala samurajský meč
- Vojtěch Verner:** nebo si vyrobila moderní repliku.
- Laura Sonetová:** Ale před tím byste musela složit haiku. Myslíte, že byste to dokázala?
- Radek:** Kašlete na rituální náležitosti! Prostě popadněte nůž a rozpárejte si břicho a ukažte, co ve vás je!
- Tamara Janů:** Myslím, že zjistíte, že ve vás je tlusté střevo a tenké střevo. A krev, spousta krve. A možná nějaký parazit, třeba tasemnice bezbranná. Zajímalo by mě, kolik má na hlavičce přísavek.
- J. R. R. Tolkien:** Nemáte právo určit hodinu své smrti!
- Jana Zlomilová:** Sebevražda není normální. Je šílené takto uvažovat.
- myšlenky:** Šílenství, pokud není projevem biologické poruchy mozku, je jen přirozenou reakcí na nezvladatelný distres, pocívaný jako extrémní zátěž.

PŘEDSEVZETÍ A NADĚJE

- Ingrid Krejčí:** Chcete tedy pokračovat do další kapitoly nekonečného příběhu?
- Mraky prudce zavíří a zhoustnou, zůstávají však světle šedé. Na chvílku se zastaví. Najednou je zčeří kruhová vlna ze středu obrazovky a ozve se zvuk dopadnuvší kapky.*
- já:** ANO.
- Mraky pokračují v pohybu, zeslábnou a na okrajích začíná prosvítat tmavomodré nebe.*
- Ester Krejčí:** Pochybuji sice o smyslu svého života, ale jsem rozhodnuta v něm pokračovat.

---

⁵Seppuku je druh rituální sebevraždy rozříznutím břicha, kterou prováděli japonští samurajové. V Evropě je známá také pod méně správným názvem harakiri.

- Karel Krejčí:** Se stoickým klidem se smíříte s okolnostmi, které nemůžete změnit,
- Melanie Navrátil:** a budete tvrdě pracovat na zlepšení těch, které změnit můžete.
- Dva mraky se rozplynou. Se skoro každou následující větou pak mraků ubývá.*
- Ester Krejčí:** Budu se snažit nesoudit lidi ani věci podle prvního otisku, který ve mě zanechají,
- Zorana:** budete naslouchat otiskům druhých,
- Moje vinná réva:** nebudete propadat předsudkům ani pýše,
- medvídek Pú:** a přiznáte si, když něco nebudete vědět, protože kdo se má v tom světě vyznat...
- Tygr:** Vyznat se ve světě? To je přece to, v čem jsou intelektuálové ze všech nejlepší!
- J. R. R. Tolkien:** Budete si vážit víc moudrosti než inteligence
- Barbora Janů:** a nebudete zapomínat na dádu přírodu.
- Zorana:** Budete se snažit milovat rozum
- Ester Krejčí:** a rozumět citům,
- Tamara Janů:** protože jsou velice zajímavé.
- J. R. R. Tolkien:** Ale dopřejete víru věřícím
- Ijáček:** a pochybnosti skeptikům
- Kňour:** a blbost blbcům.
- Astra:** A všem, kdo na vás bezohledně vydělali,
- Kňour:** kdo vás ranili nebo vám ublížili
- Laris:** nebo vám jen něco nechtěně rozbili,
- Zorana:** — odpuštění.

Rozplyne se a zmizí poslední, nejhouževnatější, mrak a odhalí slunce zapadající za mlžný pás na horizontu. To pak na již bezmračné obloze zhruba dvě minuty zapadá.

KONEC SERIÁLU ESTER KREJČÍ.

Shrnutí epizody 2×10

Σ Toto byla poslední epizoda seriálu Ester Krejčí. Ester Krejčí trápilo, že definitivně opustila gymnázium; její dádu Ingrid to však nezajímalo.

Ester Krejčí před spaním srovnala svoji situaci s Medvídkem Pú, svojí nejoblíbenější knihou z dětství. Začala vnímat svůj vnitřní svět a uvědomila si, že v něm k ní promlouvají představy o lidech a jiných bytostech, s nimiž má zkušenost. Tyto představy jí evokovaly otisky a stíny z Platónova Podobenství o jeskyni. Poznala svůj niterný strach a důvod, pro který by se měla snažit porozumět druhým lidem.

Přemýšlela o svém aktuálním problému a dospěla k závěru, že jde pouze o konec jedné kapitoly jejího příběhu a začátek další, a že její osobní příběh je součástí dalších, složitějších příběhů včetně nekonečného příběhu, na němž se podílí všechny entity ve vesmíru.

Představila si život jako výzkumnou expedici a uvědomila si, že nemusí jít nutně cestou, kterou jí vytyčili rodiče; že cesta životem, která je pro jednoho člověka nejlepší, nemusí být pro druhého ani vhodná; a že cestu, která je nejlepší pro ni, musí teprve objevit. Některé okolnosti svého života bude moci ovlivnit a jiné ne.

Ester Krejčí pomyslela na sebevraždu, ale rozhodla se ve svém životě/příběhu/expedici pokračovat a otisky druhých jí evokovaly sérii předsevzetí, v nichž viděla naději pro další kapitolu svého života. Tím svoje trápení vyřešila, dosáhla stavu smíření a usnula.

Hudba k titulkům:

↳ Within Temptation: *The Never-Ending Story*.

Osoby

Ester Krejčí (žena, 20) – *student.* → s. ??

Moje vinná réva (žena, 19) – *student.* → s. ??

Melanie Navrátil (žena, 18) – *student.* → s. ??

Vojtěch Verner (muž, 18) – *student.*

Tamara Janů (žena, 19) – *student.* → s. ??

Barbora Janů (žena, 19) – *student.* → s. ??

Kňour (muž, 22) – *student.* → s. ??

Melanie Navrátil (žena, 18) – *student.* → s. ??

Radek (žena, 18) – *student.* → s. ??

Astra (žena, 19) – *student.* → s. ??

Nikita Král (muž, 18) – *student.* → s. ??

Laris (muž, 18) – *student.* → s. ??

Bernard Koniklecový (muž, 19) – *student.* → s. ??

Jana Zlomilová (žena, 18) – *student.*

Zorana (žena, 19) – *student; na invalidním vozíku.* → s. ??

Vlasta Tramvajová (žena, 18) – *tichý samotářský student.*

Neptuna (muž, 20) – *student gymnázia Západní Město.*

Ingrid Krejčí (žena, 45) – *dáda Ester Krejčí; psycholog.*

Karel Krejčí (muž, 47) – *dáda Ester Krejčí; intelektuál, lingvista.*

Nikola Merlinová (žena, 35) – *třídní profesor.*

Martin Potocký (muž, 40) – *profesor společenských věd.*

Martin Rusovský (muž, 38) – *profesor fyziky.*

Laura Sonetová (žena, 47) – *profesor českého jazyka.*

Severín Srp (muž, 51) – *profesor biologie.*

Kryštůfek Robin (muž, 5) – *Dítě; literární postava z knihy Medvídek Pú.*

Pú, Prasátko, Králíček, Ijáček, Tygr, Klokanice (hračky) – *hračky Kryštůfka Robina; literární postavy z knihy Medvídek Pú. (Ijáček v této epizodě bez ocasu.)*

starý Servác (muž, 74) – *postava divadelní hry, opuštěný stařec.*

J. R. R. Tolkien (muž, 71) – *spisovatel, autor Pána prstenů.*

Sókratés (muž, 40) – *athénský filozof.*

Charón (muž, 74) – *Převozník zesnulých přes řeku Styx v řecké mytologii.*

myšlenky (žena, 22) – *Symbolická postava reprezentující myšlenky, které si Ester Krejčí nedokáže asociovat s konkrétní osobou.*

já (titulky) – *Nemá hlas. Repliky já jsou zobrazovány jako velké a dobře čitelné titulky, během jejichž zobrazení je zcela ticho.*

hlas vypravěče (ženský hlas) – *vypravěč.*

S×1

LŽÍCOVSKÁ NARKOMANIE

Osoby

Jana Zlomilová (žena, 17) – *student septimy gymnázia Podolí I.*

Patrik Kulda (muž, 16) – *student sixty gymnázia Podolí I.*

Petr Rohlík (muž, 16) – *student sixty gymnázia Podolí I.*

Pavel Lexa (muž, 16) – *student sixty gymnázia Podolí I.*

Vlasta Novotná (žena, 17) – *student septimy gymnázia Podolí I.*

Marius Farad (muž, 55) – *prodavač v cukrárně.*

hlášení (ženský hlas) – *staniční hlášení*

Věnováno Severákovi.

Tato epizoda se odehrála v prosinci 2009.

1.1 Domluva

Třída gymnázia Podolí I¹. Dopoledne, během přestávky.

Petr Rohlík a Pavel Lexa spolu sedí v lavici a nudí se. Přejde k nim Patrik Kulda.

Patrik Kulda: Hej, vy! Jak jde život?

Petr Rohlík: Normálně.

Pavel Lexa: Přesně tak.

Patrik Kulda: Chtěl bych sbalit nějakou dívku, co vy na to?

Petr Rohlík: Ano, já také.

Petr Rohlík a Pavel Lexa se na sebe tázvavě podívají.

Petr Rohlík: *(na Patrika Kuldu:)* A jakou dívku?

Patrik Kulda: To je jedno, všechny jsou stejné.

(Záběr na celou třídu. Všechny dívky ve třídě mají krátké černé vlasy a nenápadný, spíše chlapecký účes.)

(Záběr zpět na hochy.)

Patrik Kulda: Ale spíš nějakou z vyššího ročníku. Mohla by nám dělat úkoly.

Pavel Lexa: *(Vstane.)* Tak jdeme.

Petr Rohlík: *(Také vstane.)*

1.2 Kořist

Podobná třída jako v předchozím obrazu. Jana Zlomilová sedí v lavici s Vlastou Novotnou. Vlasta Novotná něco počítá do sešitu, Jana Zlomilová ji sleduje.

Jana Zlomilová: *(opatrně:)* Bude to ještě na dlouho?

---

¹Studenti sedí v lavicích po dvou (na rozdíl od Podolí II, kde studenti sedí jednotlivě). Všichni mají na sobě školní uniformu, šedou angyklos.

- Vlasta Novotná:** Asi. Musím to stihnout do začátku hodiny. Proč si vlastně neděláte domácí úkol?
- Jana Zlomilová:** Já jsem ho udělala doma.
- Vlasta Novotná:** (*Chytne se za čelo a zatváří se nešťastně.*) A to jste mi ho nemohla dát opsat? Proč se tu s tím vším počítám?
- Jana Zlomilová:** (*Zastydí se.*) Promiňte. (*Vytáhne z lavice sešit a podá jej Vlastě Novotné.*)
- Vlasta Novotná:** Děkuji. (*Vezme si od Jany Zlomilové sešit a začne z něj opisovat zbytek úkolu.*)

K jejich lavici přijdou šedí hoši (Petr Rohlík, Patrik Kulda a Pavel Lexa).

- Patrik Kulda:** Dobrý den, dívky.
- Petr Rohlík:** Dobrý den.
- Pavel Lexa:** Dobrý den.
- Jana Zlomilová:** Dobrý den, hoši.
- Vlasta Novotná:** (*Krátce koukne na hochy.*) Dobrý den. (*Pokračuje v opisování.*)
- Patrik Kulda:** Nechtěla byste s námi jít na chodbu?
- Petr Rohlík:** Chtěli bychom vám něco ukázat.
- Patrik Kulda:** (*tázavě na Petra Rohlíka:*) Ukázat?
Aha. Vlastně ano. Ukázat.
- Jana Zlomilová:** (*na Vlastu Novotnou:*) Zvládnete to sama?
- Vlasta Novotná:** Myslím, že ano.
- Jana Zlomilová:** Tak dobře.

Jana Zlomilová vstane a odchází s hochy.

1.3 Plán

Chodba před třídou. Přijdou šedí hoši a Jana Zlomilová.

- Patrik Kulda:** Co byste řekla tomu, kdybychom spolu chodili?
- Jana Zlomilová:** (*Uculí se.*) Chodili?

- Petr Rohlík:** Nebo můžete chodit se mnou.
- Pavel Lexa:** Nebo se mnou.
- Jana Zlomilová:** To je hezké.
- Petr Rohlík:** Zajdeme do hotelu.
- Pavel Lexa:** Nebo do motelu.
- Petr Rohlík:** Kde byste tady vzal motel?
- Patrik Kulda:** Můžeme do cukrárny, nebo do kina.
- Jana Zlomilová:** Cukrárna se mi líbí. Hodilo by se mi to dnes po vyučování.
- Patrik Kulda:** Dobře.
- Petr Rohlík:** Výborně.
- Pavel Lexa:** Přesně tak.

1.4 Setkání

Školní šatna po vyučování. Bez skříněk, na stěnách jsou háčky a visí na nich bundy a kabáty. V šatně jsou šedí hoši a oblékají si bundy. Vejde Jana Zlomilová.

- Jana Zlomilová:** Dobrý den, hoši.
- Petr Rohlík:** Dobrý den.
- Patrik Kulda:** Dobrý den.
- Pavel Lexa:** Dobrý den.
- Jana Zlomilová:** *(Vezme si z věšáku svůj kabát.)*
- Patrik Kulda:** *(Přiběhne k ní.)* Já vám pomohu!
- Petr Rohlík:** *(Také k ní přiběhne.)* Ne, já!
- Pavel Lexa:** *(Také k ní přiběhne.)* Mohu také?
- Jana Zlomilová:** Hoši, já se obleču sama. *(Obleče si kabát.)* Ještě boty a můžeme vyrazit.
- Petr Rohlík:** *(Podívá se na hodinky.)* Měli bychom si pospíšit. Za patnáct minut nám jede vlak do Lžícova.

1.5 O šedých hoších

Oddíl velkoprostorového osobního vagonu stojícího vlaku. Přijdou šedí hoši a Jana Zlomilová, všichni v šedých zimních bundách či kabátech. Jana Zlomilová a Patrik Kulda si sednou vedle sebe. Pavel Lexa a Petr Rohlík se posadí naproti nim. Vlak se pomalu rozjíždí, za oknem je vidět zasněžená zimní krajina.

Jana Zlomilová: Tak mi o sobě něco povězte.

Patrik Kulda: Dobře. Je mi šestnáct let, jmenuji se Patrik Kulda a jsem úplně normální hoch. Dělán to, co všichni ostatní, a říkám to, co ostatní.

Petr Rohlík: To my všichni, zvlášť já. Chováme se jako ostatní, myslíme jako ostatní, ...

Pavel Lexa: Zvracíme to, co ostatní.

Petr Rohlík: To bylo nechutné!

Pavel Lexa: *(omluvně:)* Tedy, jenom když zvrací ostatní, samozřejmě.

Jana Zlomilová: *(Zasměje se.)* Je s vámi legrace. Posloucháte rádi hudbu?

Patrik Kulda: Nijak zvlášť.

Petr Rohlík: Já ano, hlavně metal.

Patrik Kulda: Ano, jasně. Metal je skvělý!

Pavel Lexa: Přesně tak.

Patrik Kulda: Jsme oblíbení, protože jsme úplně normální. Všichni nás mají rádi a nikdo se nám nesměje.

Jana Zlomilová: *(Směje se.)*

Patrik Kulda: Tedy, chtěl jsem říct neposmívá se.

(Střih ven. 30 sekund záběrů na vlak prorážející sněhovou závěj. Pak střih zpět do vagonu.)

Jana Zlomilová: Jakou skupinu máte nejraději?

Petr Rohlík: *(udiveně:)* Skupinu?

Jana Zlomilová: *Hudební skupinu.*

Petr Rohlík a Pavel Lexa se na sebe podívají a začnou se šeptem domlouvat. Patrik Kulda vstane a přidá se k nim. Po chvíli se Patrik Kulda otočí.

- Patrik Kulda:** Karel Gott.
- Jana Zlomilová:** Ale to není skupina, to je jeden zpěvák.
- Patrik Kulda:** Aha. Mně se vždycky zdálo, že mají Karel a Gott strašně podobné hlasy.
- Jana Zlomilová:** Já mám ráda Stratovarius.
- Patrik Kulda:** Ano, my také.
- Petr Rohlík:** To je naše nejoblíbenější.
- Pavel Lexa:** Přesně tak.

Jana Zlomilová si rozčarovane vzdychne.

1.6 Lžícov pod Černými horami

Železniční stanice v zatáčce na úpatí nízkého kopce. Do stanice přijede osobní vlak a zastaví. Z vlaku vystoupí kolem patnácti cestujících, mezi nimi Jana Zlomilová a šedí hoši.

- hlášení (m. o.):** Stanice Lžícov pod Černými horami. Osobní vlak linky 2 ze směru Podolí přijel na kolej první. Vlak dále pokračuje do směru Černohorské věže a Černohorský průsmyk.

Jana Zlomilová a šedí hoši se vydají ke staniční budově. Zastaví se před ní.

- Patrik Kulda:** Podle mě jste ten nejprůměrnější student ve třídě.
- Jana Zlomilová:** (*Usměje se.*) Děkuji.
- Petr Rohlík:** A ta uniforma vám sluší tak akorát.
- Jana Zlomilová:** (*šťastně:*) Jste moc milí.

Hoši se zarazí.

- Jana Zlomilová:** Vlastně... jste jen tak normálně milí.
- Patrik Kulda:** Ano.
- Petr Rohlík:** Jasně.
- Pavel Lexa:** Přesně tak.

1.7 Procházka po Lžícově

Šedí hoši a Jana Zlomilová jdou po tenkou vrstvou sněhu pokrytém chodníku.

- Petr Rohlík:** Co je s restaurací U Šílené krávy?
- Patrik Kulda:** Je už přes rok zavřená.
- Pavel Lexa:** To jídlo tam se nedalo jíst.
- Petr Rohlík:** To bylo tak zlé?
- Pavel Lexa:** Příšerně! Bylo tak tvrdé, že jsem si ho nechal zabalit a prodal v zastavárně Barák Dům, která je tady přes ulici.
- Petr Rohlík:** Kolik jste za to dostal?
- Pavel Lexa:** Deset korun.
- Petr Rohlík:** (*pohrdavě:*) Pche!
- Pavel Lexa:** Tehdy to bylo víc peněz než dnes.

Jana Zlomilová si smutně vzdychne. Z jejího výrazu je zřejmé, že téma hovoru ji nezajímá.

1.8 Cukrárna Maria Farada

Interiér cukrárny. Cukrárna je prázdná a žádné zboží není vystaveno, jen na pultu spí Marius Farad.

Do cukrárny vejdou Jana Zlomilová a sedí hoši. Dveře nejsou vybaveny zvoncem, takže Marius Farad dál spí.

- Patrik Kulda:** To by mě zajímalo, co včera pil.
- Petr Rohlík:** Třeba spíš něco šňupal.
- Pavel Lexa:** To si to nemohl bodnout do žíly jako normální narkoman?
- Jana Zlomilová:** (*Přistoupí k pultu.*) Promiňte.
- Marius Farad se zhluboka nadechne a vstane. Zívne, protáhne se a rozhlédne se po cukrárně. Promne si oči a znovu se rozhlédne.*
- Marius Farad:** Dobrý den, co si přejete?
- Jana Zlomilová:** Dobrý den. (*Pohledem naznačí hochům, ať jí něco koupí.*)

Šedí hoši na Janu Zlomilovou tupě a nechápavě zírají.

Jana Zlomilová: *(Otočí se zpět na Maria Farada.)* Co nabízíte?

Marius Farad: Mohu vám doporučit svoji sbírku lžic.

*Marius Farad vytáhne z podpultu dřevěnou skříňku a otevře ji. Uvnitř je pět nazele-
nalých lžic, pokrytých plíseň připomínající patinou.*

Jana Zlomilová: *(Znechuceně se zašklebí.)* Něco k jídlu nemáte?

Marius Farad: Ne. Ale něco bych si dal. Možná zajdu k Šílené krávkě, už jsem tam dlouho nebyl.

Petr Rohlík a Pavel Lexa se na sebe významně podívají.

Jana Zlomilová: Tak v tom případě promiňte, že jsem vás vzbudila.

*Jana Zlomilová odejde z cukrárny a sedí hoši za ní. Marius Farad si opět lehne na
pult.*

1.9 Rozloučení

*Chodník před cukrárnou Maria Farada. Ze dveří vyjde Jana Zlomilová a za ní sedí
hoši.*

Jana Zlomilová: Tímhle jste mi radost neudělali. Nějaká lepší cukrárna tu není?

Patrik Kulda: Určitě.

Petr Rohlík: Nějaká ano.

Pavel Lexa: Já o žádné nevím.

Patrik Kulda: Aha, vlastně ne.

Petr Rohlík: Vůbec, tahle je jediná.

Jana Zlomilová: *(Trochu se zahihňá.)* Hele, je s vámi legrace, ale pokud chcete vážně někoho poznat, musíte se přestat chovat jako klauni.

Patrik Kulda: Ale my se chováme normálně.

Petr Rohlík: Úplně normálně.

Pavel Lexa: Přesně tak.

Jana Zlomilová: Už musím jít. Na shledanou.

Patrik Kulda: Na shledanou.

Petr Rohlík: Na shledanou.

Pavel Lexa: Na shledanou.

Jana Zlomilová se otočí a odejde.

Patrik Kulda: Vidíte? Pokazili jste mi rande!

Petr Rohlík: Pokazili?

Patrik Kulda: Nechovali jste se dost normálně. Třeba když se probudil ten cukrář.

Petr Rohlík: A co jsme měli dělat?

Patrik Kulda: Něco jí objednat!

Petr Rohlík: A proč jste to neudělal vy?

Patrik Kulda: Copak jsem mohl, když jste tam tak hloupě stáli?

Petr Rohlík: Teď už je to snad jedno.

Patrik Kulda: Ale zítra to zkusíme znovu!

Petr Rohlík: Dobře, zítra.

Pavel Lexa: Přesně tak.

Hoši se vydají po chodníku pryč.

Shrnutí epizody S×1

∑ Toto byla speciální epizoda seriálu Ester Krejčí o vztazích mezi Janou Zlomilovou a šedými hochy, zmíněnými v epizodě Transformace kapaliny.

Šedí hoši se domluvili, že půjdou sbalit dívku. Jana Zlomilová zatím dala svému příteli Vlastě Novotné opsat domácí úkol. S šedými hochy se domluvila, že po vyučování ji vezmou do cukrárny.

Během cesty vlakem začala Jana Zlomilová šedé hochy poznávat a byla z nich zklamaná. Každý z nich se chtěl chovat co nejvíc jako ostatní a dohromady se chovali značně hloupě. Ve Lžícově pod Černými horami s ní zašli do cukrárny Maria Farada, která však de facto nefungovala a nic jí tam nekoupili. Zklamaná Jana Zlomilová se s nimi rozloučila a oni se dohodli, že další den budou v balení dívek pokračovat.

Hudba k titulkům:
D Atomic Kitten: *(I Wanna Be) Like Other Girls*².

---

²Z textu písně: *I wanna be like other girls, / I wanna see what other girls see.*

REJSTŘÍK

Ústřední hřbitov	259	AIDS	68, 268
óm		akvárium	112, 418
posvátná slabika	434	algebra	9
Čekání na Godota	198	algoritmus	
Člověk bestie	193	řadicí	25
čádor	276	Alzheimerova choroba	182
čaj		Andersen	Hans Christian, 347
ledový	348	anime	358, 402
čajová konvice		antagonista	11
z Utahu	137	Antarktida	280
čepec	53	apatie	
černá díra	237	abnormální	98
černá smrt	255	Arbes	Jakub, 132
černý rybíz	58	archetyp	350
řád		architektura	
školní	236	gotická	358
říje	57	Aristotelés	362
řasenka	15, 335, 347	asimilace	
šátek	58	sociální	140
šťáva		asketismus	
pomerančová	242	individuální	140
šerpa		automobil	
ohavná	100	Mercedes	124
škola		Automobilní Osada	307
základní	140	báseň	325
škrob	294	O drapérii z tapisérie	324
modifikovaný	294	Teplý úsměv	113
špekáčky		bachor	53
z ochuceného plastu	294	baletka	126
železniční stanice		balrog	420
Podolí	3	Balzac	
život		Honoré de	192
dospělý	350, 351	bananální	393
A4	79, 108, 179	barva	

oblíbená	128	Dáda Goriot	192
ve spreji	77	Démonice	109
Bauman		díra	
Zygmunt	363	černá	358
bavlna	347	Dům	
bazar	426, 429	město	43
Becque		důstojnost	
Henry	193	lidská	78
berle	161	oslí	78
Bezděkovský		děloha	410
Boris	393	děti	
Bezproudí	43	hladovějící	322
Bezproudská rokle	43	dataprojektor	62
bicykl	426, 429	definice	64
billboard	296	Dekameron	255
biva	351	delikvent	
boky	348	sexuální	105
boty		delirium	
padělané	150	tremens	363
brána		dendrofilie	151
hvězdná	81	deviace	151
brambory		dextróza	294
vařené	107	diamant	72
butylhydroxyanisol	84	Diana	
Císařovy nové šaty	347	princezna	268
chléb	281	Dickens	
chloroform	11, 12	Charles	192
chlorofyl	28	diskurz	
Chorvatsko	258	veřejný	140
civilizace	44	divadelní hra	
Cooper		Útěk před Godotem	371
Sheldon	229, 250	doping	31
Copperfield		Dostojevskij	
David	192	Fjodor Michailovič	192
cukr	242	drby	234
dáda	2	Druhá světová válka	45
		dualismus	

vlnově korpuskulární	76	Gustav	192
duna		flirt	68
písečná	276	flitry	189
dveře		Florencie	255
posuvné	3	fotbal	28, 359
dvojče	8	dělený	25
EDDR	2	normální	26
efekt		frajer	318
Golemův	200	frustrace	201
Eichlerský rozhlas	116	galaxie	428
elastan	347	Gandalf	47
elfové	106	gang	320
embryum	419	gay	23
ementál	345	gender	117
emoce	418	genealogie	322
empatie	11	generátor	
Enterprise		ultrazvuku	96
hvězdná loď	427	Germinal	193
epidemie		girlandy	7
chřipková	254	globální oteplování	64, 65
erekce	158	Gogh	
etiketa	84	Vincent van	325
Evropa	2	GPS	53
exkurze	300	graffiti	21, 296
Experimentální román	192	Grandetová	
explikace	243	Evženie	192
expresionismus	325	grimasa	232
E 320	84	guma guar	294
fast food	107	gymnázium	41
fata morgána	276	Podolí I	3, 5, 15, 42
fazole		Podolí II	3
mungo	244	gymnastika	21
fenomén	293	hůl	
fitness centrum	29, 33	slepecká	443
flakon	48	hůlka	
Flaubert		kouzelnická	58, 59

haiku	358, 447	imaginární	10
Harry Potter	135	impresionismus	325
heřmánek	153	in memoriam	228
Helena		index	33
Trojská	157	individualismus	154, 340, 341
hemoglobin	28	inflace	295
hibernace	122	insert-sort	25
hipster	393	integrál	
hněv	102	neurčitý	94
hologram	57	internet	48, 53
Homo		interpersonální	98
sapiens	359	intimita	345
Horká brambora	52, 319	izolepa	78
horor	83	jádro	
Horowitz		operačního systému	92
Max	228	Jak jsem potkal ryby	195
hotel	454	ješitnost	21
luxusní	84	jedle	258
hra		jezevec	122
slide	151–153, 155	jméno	
hranolky	107	rodné	387
hudební skupina		Kámasútra	14
Stratovarius	456	kůže	
hvězdná brána	81	husí	39
hypochondr	320	Křesomysl	
hypochondrie	320	IV.	183
hypotéza	320	V.	183
Sapir-Whorfova	152	kabinka	
hypothalamus	191	převlékací	341
idealismus	400	kadeřník	388
identita	139	kaktus	4
abnormálních individualit	140	kanibalismus	322
sociální	140	Kant	Immanuel, 23
vnitřní	140	Kapitál	70
idiot	239	kapusta	
Ijáček	70, 72, 77, 168, 170	růžičková	85
Ilmen	420		

kazajka	koupelna	425
svěrací	Králíček	170
kde bydlí	Krátká absurdní hororová báseň	83
Moje vinná réva	krém	
Vojtěch Verner	hydratační	277
Kerhelník	Krejčí	
Kirk	Karel	200
klíčenka	Kronika Pickwickova klubu	192
kladivo	kultura	
klišé	japonská	358
klika	kupé	16
klozet	kyselina	
kniha	citronová	122
třídní	mléčná	345
Knihomola	láska	113, 256
kočka	sourozenecká	394
zdechlá	láva	406
koš	Lžícov	
na špinavé prádlo	pod Černými horami	454
kojenec	lahev	
tříměsíční	plastová	151, 348
kolektiv	lano	
kombinatorika	Vernerovo	46, 47
kompas	Laurelin	106
Kompasu	LED	30
komplex	ledovec	
Elektřin	polární	65
méněcennosti	legenda	259
oidipovský	lembas	107
konformita	les	
kongruence	Stokorcový	172
konotace	Lesana	9
kontemplace	lesba	88, 89, 150
konvice	limonáda	72
z Útahu	ložnice	2
koruna	Lordi	157
korzet		

móda	231	meteorit	406
macho	141, 318	meteoroid	406
magie	58	meteorologie	406
magma	406	metoda	
magnetická rezonance		standardizovaný rozhovor	128
miniaturizovaná	81	Stanislavského	406
Mahábhárata	14	vědecká	350
mainstream	66, 154	vědecká obrácená	350
maják		metrologie	406
strážce majáku	321	milenka	10
make-up	231	mimikry	88
manga	358	ministerstvo	
marže	38	sociologie	61
Mary a Max	228	mitóza	190
Masaryk	62	modré z nebe	159
maso		Modrohrad	51
kuřecí	294	monokultura	
masturbace	231, 232	smrková	44
matematika	27	mor	255
maturita	350	motel	454
meč		motocykl	
Damoklův	125	Harley-Davidson	124
světelný	96, 124, 156	mozek	
medián	25	Newtonův	132
Medvídek Pú	70, 72, 167, 364	Mrakoplaš	171
medvěd	122	Mrazík	115
Mejk	17	mungo	244
mentální anorexie	31	myšlenky	
mentalita		rasistické	435
lovce	288	nápisy	
sběrače	288	neonové	296
menu	30	násilí	
Merkur		domácí	105
kovová stavebnice	125	nátěr	
metamorfomág	135	standardní	3
metaprogramování		náušnice	22
šablonové	241	nadsázka	347, 429

Nana	193	oxid	
narkoman	457	uhličitý	345
naturalismus	192	Pán prstenů	106
navigace		pás	
satelitní	53	cudnosti	100, 348, 352
nektar		pódium	168
jablečný	242	Pú	77, 170, 172
neobratnost		pýcha	126
motorická	240	a pád	126
neologismus	163	přátelství	169, 340
Nerwen		příroda	
Alwar	108	nezkažená	44
Silvana	108	příznaky	
netopýr	122	abstinenční	67
nihilismus	77	předžaludek	53
nit		přednášky	
Ariadnina	87	Feynmanovy	114
oáza	276	předpověď	
obchodní dům		sebenaplňující	200
Kompas	280	přejezd	
obratník		železniční	25
Kozoroha	358	přeučování	
obtěžování		leváků na praváky	140
sexuální	231	přezůvky	129
Oidipus	88	přijímač	
olej		satelitní	115
avokádový	277	Pařížanka	193
Olomouc	112	Paní Bovaryová	192
orientace		panenka	
sexuální	151	Růženka	308
Orwell		panenka Barbie	11
George	100	panna	
ostrakizace	139	krejčovská	390
oteplování		mořská	195
globální	63	panty	101
otisky prstů	5	paragraf	104
ovoce	281	parapet	4

partner	
muž	310
pedofil	257
peklo	40
Peklo pod Modrohradem	41
penál	4
penis	158
piano	112
pijavice	84
přerostlé	81
Pink Bison	30, 32
pisoár	11
pizza	33, 38, 40, 59, 107
Quattro Formaggi	30
pláštěnka	271
planeta	
Země	262
Podhoří	17
podnikání	23
podpatky	
vysoké	126
podprsenka	110
podrost	49
poduška	
masážní	348
pohřeb	259
polévka	
dršťková	85
polibek	150
poloostrov	
Skandinávský	359
polyamorie	389
pomoc	
humanitární	322
ponožky	
s příchutí bavlny	242
pornočasopis	348
porucha	
autistického spektra	228
poslední zvonění	77, 167
potřeba	
kognitivní	98
Potter	
Harry	135
pozdrav	
vulkánský	428, 429
prázdniny	28
letní	122
Prasátko	170, 171
pravidla	
slušného chování	104
prezence	5
prezident	
Eichler	61
princezna	
Diana	268
z Walesu	268
princip	
Heisenbergův princip neurčitosti	237
proces	
psychický	154
profesor	
nejoblíbenější	259
projektor	
holografický	96
Propionibacterium	
freudenreichii	345
protidlaň	152
proton	57
Proust	
Marcel	362
psychóza	
maniodepresivní	322
psychiatr	102, 333

Rámájana	14	sídliště	155
rakovina		sůl	294
plic	156	salát	
rande	251, 347	Caprese	107
rebel	235	dietní lothlórienský	107
reinkarnace	132	Samsioe	
reklama	31, 317	Göran	344
relace		Santa Claus	95
ekvivalence	9	sarkasmus	98, 443
restaurace		satelit	115
sexy	296	schizofrenie	314, 325
U Lesního elfa	99	Schrödinger	
Rieger		Erwin	82
Rastislav	257	sci-fi	81, 84, 427, 429
Robin		sešit	
Kryštůfek	171, 445	544	129
robot	81, 230	sebevražda	10, 99
rodina	350	segregacismus	117
rok		sekty	320
školní	333	selfie	321
rokle	228	sen	17
Bezprudská	39	seppuku	447
rotoped	29, 31	seriál	
rovnováha		Teorie velkého třesku	229, 250
přírodní	63	sex	256, 271
rozhlas		postmoderní	339
školní	254	sexy	233
Eichlerský	344	Shakespeare	
rozhodčí	26	William	326
rozhovor		signál	
přátelský	146	nonverbální	146
rozkok	23	Silmarillion	106, 420
rybíz		single	296
černý	59	sirup	
sádrokarton	182	glukózový	242
sýr		Sisyfos	91
smažený	107	skřípec	230

slez	53	Práce	60
slide	151–153, 155, 334	symptom	320
smrk	258	syndrom	
smrt	259	Aspergerův	228
SMS	44	tělocvična	26, 78
socializace	140	třída	
spánek		lesklá	333
zimní	122	matná	333
spermie	419	střední	333
společnost	154	třídnická hodina	3
konzumní	162	teenager	128, 132
stát		tekutina	
městský	2	nnewtonská	358
stříhání		telefon	
nehtů	114	mobilní	17, 44
Star Trek	420, 426, 427, 429	telenovela	102, 135
Ďábel v temnotě	427	Telperion	106
Nepřítel v nás	426	tenisky	
Star Wars	427	velikost 42	17
Síla	427	termoska	240
stereotyp		thriller	11
dlouhodobý	349	tolerance	126
stigma	105	Tolstoj	
stopa		Lev Nikolajevič	192
pachová	48	trampolína	28
Stratovarius		transcendence	363
hudební skupina	456	transsexuál	68
stres	189	trapas	423, 429
distres	447	trdlo	342
stroj času	261	trekkie	428
stromeček		trilion	243, 251
vánoční	97	trouba	
stud	345	mikrovlnná	346
sukně	22, 23	Twist	
supravodivost	358	Oliver	192
suvenýr	84	Tygr	170
svátek			

uhlí		volby	
černé	229	svobodné	79
umění		Vulkánci	429
moderní	107	vypařování	
uniforma		černých dř	237
školní	22	záchod	
unisex	117	eichlerský	11
upír	81, 84	zákony	
Uroburos	51	Murphyho	111
utopie	117	Západní Město	16
válka		Zabiják	193
třetí světová	350	zahraníčí	84
Válská skála	145, 189	zastávka	
Vánoce	50, 97, 100	Dlouhé náměstí	105
duch	103	Galadrielina	104
Východní Mezihoří	259	Nádraží Západní Město	104
víno	58, 59	Podhorská	104
včela	332	Reálná	105
vagina	388	zastavárna	
vagon		Barák Dům	457
osobní	3	zkouška	
vajíčko	419	generální	169
Venora	317	Zločin a trest	192
Vernerův stroj		znásilnění	105
univerzální	141	Zola	
vesta		Émile	192
reflexní	48	zygota	419
virtuální	10		
vláknina	294		
vlasy			
sytě fialové	41		
vlnění			
příčné a podélné	195		
voda	242, 294		
aktivní	38		
plodová	392		
Vojna a mír	192		

Autor ..... Singularis
Titul ..... Ester Krejčí
Vydáno ..... Elektronicky ke stažení na webu
pod licencí ..... CC BY-NC-SA 3.0 CZ
Rok vydání 2016
Vydání (verze) 5.14

